Nova Bible Kralicka

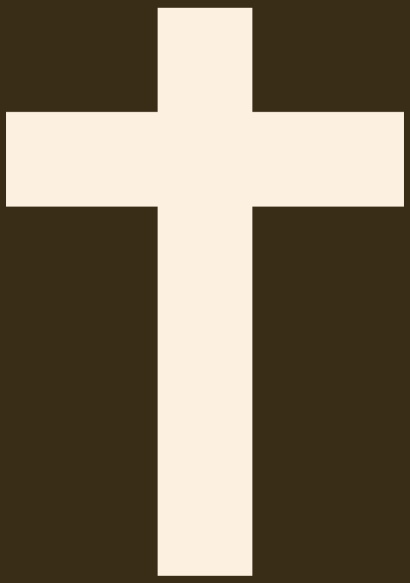

The New Testament, Nova Bible Kralicka translation, in the Czech language of the Czech Republic

Nova Bible Kralicka

The New Testament, Nova Bible Kralicka translation, in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.
You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:
You include the above copyright and source information.
You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.
Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 8 Aug 2026 from source files dated 12 Dec 2025
fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa

Contents

Matouš 1
Marek 40
Lukáš 65
Jan 107
Skutky apoštolské 138
Římanům 178
1.list Korintským 195
2.list Korintským 211
Galatským 222
Efezským 228
Filipským 234
Koloským 238
1.list Tesalonickým 242
2.list Tesalonickým 246
1.list Timoteovi 248
2.list Timoteovi 253
Titovi 257
Filemonovi 259
Židům 260
List Jakubův 273
1.list Petrův 278
2.list Petrův 283
1.list Janův 286
2.list Janův 290
3.list Janův 291
List Judův 292
Zjevení Janovo 294

Matouš

1 Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova:
2 Abraham zplodil Izáka, Izák zplodil Jákoba, Jákob zplodil Judu a jeho bratry.
3 Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Támary a Fáres zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama.
4 Aram pak zplodil Amínadaba a Amínadab zplodil Názona. Názon zplodil Salmona.
5 Salmon zplodil Boáze z Rachab a Boáz zplodil Obéda z Rút. Obéd pak zplodil Isaje.
6 Isaj zplodil krále Davida a král David zplodil Šalomouna z manželky Uriášovy.
7 Šalomoun zplodil Roboáma, Roboám zplodil Abiáše, Abiáš zplodil Azu,
8 Aza zplodil Jozafata, Jozafat zplodil Jorama, Joram zplodil Oziáše.
9 Oziáš pak zplodil Joatama a Joatam zplodil Achaza. Achaz zplodil Ezechiáše.
10 Ezechiáš pak zplodil Manasese a Manases zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáše.
11 Joziáš pak zplodil Jekoniáše a jeho bratry za babylónského zajetí.
12 Po zavlečení do Babylónu pak Jekoniáš zplodil Salatiela a Salatiel zplodil Zorobábela.
13 Zorobábel zplodil Abiuda a Abiud zplodil Eliakima, Eliakim pak zplodil Azora.
14 Azor potom zplodil Sádocha, Sádoch zplodil Achima a Achim zplodil Eliuda.
15 Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Mátana, Mátan zplodil Jákoba.
16 Jákob pak zplodil Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš zvaný Kristus.
17 A tak [bylo] celkem čtrnáct pokolení od Abrahama až do Davida, čtrnáct pokolení od Davida až do babylónského zajetí a čtrnáct pokolení od babylónského zajetí až do Krista.
18 Narození Ježíše Krista se událo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z Ducha Svatého.
19 Ale její muž Josef byl spravedlivý a protože ji nechtěl vystavit potupě, rozhodl se propustit ji potají.
20 Když pak o těch věcech přemýšlel, hle, Pánův anděl se mu ukázal ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha Svatého.
21 Porodí pak syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů."
22 Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán promluvil skrze proroka, který řekl:
23 "Hle, panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel," které se překládá: Bůh s námi.
24 Když se pak Josef probudil ze spánku, udělal, co mu přikázal Pánův anděl a přijal [Marii] za svou manželku.
25 Ale nepoznal ji až do té doby, než porodila svého prvorozeného syna; a dal mu jméno Ježíš.

2

1 Když se pak Ježíš narodil v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, do
Jeruzaléma přišli mágové od východu
2 a říkali: "Kde je ten narozený židovský král? Viděli jsme totiž na východě
jeho hvězdu a přišli jsme, abychom se mu poklonili."
3 To když uslyšel král Herodes, velmi se rozrušil a celý Jeruzalém s ním.
4 Svolal tedy všechny velekněze a učitele lidu a tázal se jich, kde se má
Kristus narodit.
5 Oni mu řekli: "V judském Betlémě. Neboť tak je napsáno skrze proroka:
6 'Ale ty, Betléme v zemi judské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty
judskými, neboť z tebe vyjde Panovník, který bude pást můj lid, Izrael.' "
7 Tehdy Herodes tajně povolal mágy a vyptával se jich na čas, kdy se jim ta
hvězda ukazovala.
8 A když je posílal do Betléma, řekl: "Jděte a pečlivě vyhledejte to dítě, a
jakmile ho naleznete, oznamte mi to, abych i já mohl přijít a poklonit se mu."
9 Když tedy vyslechli krále, odjeli. A hle, hvězda, kterou viděli na východě,
je předcházela, až se zastavila nad [místem,] kde bylo to dítě.
10 Když tu hvězdu uviděli, zaradovali se nesmírnou radostí.
11 Vešli tedy do domu, nalezli dítě s Marií, jeho matkou, a padli a klaněli se
mu. Potom otevřeli své poklady a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.
12 A když dostali ve snu od Boha pokyn, aby se nevraceli k Herodovi,
vrátili se do své země jinou cestou.
13 Když pak odjeli, hle, Josefovi se ve snu ukázal Pánův anděl a řekl: "Vstaň,
vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti nepovím;
neboť Herodes se chystá to dítě hledat, aby ho zabil."
14 A tak v noci vstal, vzal dítě i jeho matku a odešel do Egypta
15 a zůstal tam až do Herodovy smrti, aby se naplnilo to, co Pán promluvil
skrze proroka: "Z Egypta jsem povolal svého Syna."
16 Když pak Herodes poznal, že byl od mágů oklamán, nesmírně se
rozhněval a dal povraždit všechny děti mužského pohlaví v Betlémě a v celém
okolí od dvouletých níže, podle času, na který se vyptal mágů.
17 Tehdy se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka Jeremiáše:
18 "Hlas byl slyšet v Ráma, naříkání, pláč a mnohé úpění, Ráchel plačící nad
svými dětmi; a nenechala se utěšit, protože jich už není."
19 Když pak Herodes zemřel, hle, Pánův anděl se ve snu ukázal Josefovi v
Egyptě
20 a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, neboť ti,
kdo usilovali o život dítěte, jsou již mrtví."
21 Josef tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a přišel do izraelské země.
22 Když však uslyšel, že v Judsku kraluje místo svého otce Heroda
Archelaus, bál se tam jít. A když byl od Boha ve snu varován, obrátil se do
galilejského kraje.
23 Když [tam] přišel, bydlel ve městě zvaném Nazaret, aby se naplnilo to,
co bylo řečeno skrze proroky - že bude nazván Nazaretský.

3

1 V těch dnech přišel Jan Křtitel a kázal v judské poušti.
2 Říkal: "Čiňte pokání, protože nebeské království se přiblížilo!"
3 To je ten, o kterém mluvil prorok Izaiáš, když říkal: "Hlas volajícího na
poušti: Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!"

4 Ten Jan měl oděv z velbloudí srsti, kolem boků měl kožený pás a jeho
pokrmem byly kobylky a lesní med.
5 Vycházel k němu tehdy celý Jeruzalém, celé Judsko i celý jordánský kraj.
6 A když vyznávali své hříchy, křtil je v Jordánu.
7 Když však uviděl mnohé z farizeů a saduceů, jak jdou k jeho křtu, řekl
jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem?
8 Proto začněte nést ovoce odpovídající vašemu pokání.
9 A nemyslete, že si můžete říkat: Abrahama máme za otce. Říkám vám
totiž, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit syny z tohoto kamení.
10 Sekera je již přiložena ke kořeni stromů. Každý strom, který nenese
dobré ovoce, tedy bude vyťat a vhozen do ohně.
11 Jistě, já vás křtím vodou k pokání, ale ten, který přichází po mně, je
silnější než já. [Já] nejsem hoden [ani] nosit jeho obuv. On vás bude křtít
Duchem Svatým a ohněm.
12 Jeho věječka [je již] v jeho ruce a on vyčistí svůj mlat. Svou pšenici
shromáždí do obilnice, ale plevy bude pálit neuhasitelným ohněm."
13 Tehdy přišel Ježíš z Galileje za Janem k Jordánu, aby se od něj nechal
pokřtít.
14 Ale Jan mu v tom velmi bránil. Říkal: "Já potřebuji být pokřtěn od tebe a
ty přicházíš za mnou?"
15 Ježíš mu však odpověděl: "Dopusť to teď, protože takto máme naplnit
veškerou spravedlnost." A tak ho nechal.
16 A když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil ihned z vody, a hle, otevřela se mu
nebesa a spatřil Božího Ducha, jak sestupuje [z nebe] jako holubice a
přichází na něj.
17 A hle, hlas z nebe řekl: "Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem nalezl
zalíbení."

4

1 Tehdy byl Ježíš veden Duchem na poušť, aby byl pokoušen od ďábla.
2 A poté, co se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, vyhladověl.
3 Tehdy k němu přistoupil Pokušitel a řekl: "Jsi-li Boží Syn, řekni, ať se z
tohoto kamení stanou chleby."
4 Ale on odpověděl: "Je napsáno: 'Nejen chlebem bude člověk živ, ale
každým slovem, které vychází z Božích úst.' "
5 Pak ho ďábel vzal do svatého města, postavil ho na vrcholek chrámu
6 a řekl mu: "Jsi-li Boží Syn, vrhni se dolů! Vždyť je napsáno: 'Svým andělům
přikáže o tobě a ponesou tě na rukou, abys snad nenarazil nohou na
kámen.' "
7 Ježíš mu řekl: "Opět je napsáno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.' "
8 Ďábel ho zase vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království
světa a jejich slávu
9 a řekl mu: "Toto všechno ti dám, když padneš [na zem] a pokloníš se mi."
10 Tehdy mu Ježíš řekl: "Odejdi, Satane! Vždyť je napsáno: 'Pánu, svému
Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit.' "
11 Tehdy ho ďábel opustil a hle, přistoupili andělé a sloužili mu.
12 Když Ježíš uslyšel, že Jan byl uvězněn, vrátil se do Galileje.
13 Opustil Nazaret a přišel bydlet do Kafarnaum u moře, v krajinách
Zabulón a Neftalí,
14 aby se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše:

15 “Země Zabulón a země Neftalí, při cestě k moři, za Jordánem, Galilea
[pohanských] národů:
16 lid, který bydlel v temnosti, uviděl veliké světlo a těm, kteří seděli v
krajině a stínu smrti, světlo se zaskvělo.”
17 Od té doby začal Ježíš kázat. Říkal: “Čiňte pokání, protože nebeské
království se přiblížilo.”
18 Když se pak Ježíš procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry,
Šimona zvaného Petr a Ondřeje, jeho bratra, jak házejí síť do moře (protože to
byli rybáři),
19 a řekl jim: “Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!”
20 A oni hned opustili sítě a šli za ním.
21 Když pak odtud poodešel, uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a
jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují sítě, a
povolal [i] je.
22 A oni hned opustili loď i svého otce a šli za ním.
23 Ježíš pak procházel celou Galileu, vyučoval v jejich synagogách, kázal
evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každý neduh v lidu.
24 Zpráva o něm se roznesla [i] po celé Sýrii, a [tak] k němu přiváděli všechny
nemocné, sužované různými neduhy a bolestmi, posedlé, náměsíčníky a
ochrnuté a on je uzdravil.
25 A šly za ním veliké zástupy z Galileje a z Dekapole, i z Jeruzaléma, z
Judska a ze Zajordánska.

5

1 Když pak [Ježíš] uviděl zástupy, vystoupil na horu, a když se posadil,
přistoupili k němu jeho učedníci.
2 Tehdy otevřel ústa a začal je vyučovat. Říkal:
3 “Blaze chudým v duchu, neboť jim patří nebeské království.
4 Blaze plačícím, neboť oni budou potěšeni.
5 Blaze mírným, neboť oni přijmou zemi za své dědictví.
6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou
nasyceni.
7 Blaze milosrdným, neboť jim se dostane milosrdenství.
8 Blaze čistým v srdci, neboť oni uvidí Boha.
9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Božími syny.
10 Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je
nebeské království.
11 Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a lživě proti vám
mluvit všechno zlé kvůli mně.
12 Radujte se a jásejte, protože vaše odplata v nebesích je veliká. Takto totiž
pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.”
13 “Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí svou chuť, čím bude osolena?
Není už dobrá k ničemu, jen se vyhodí ven a lidé ji pošlapou.
14 Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto.
15 Také nerozsvěcují lampu, aby ji postavili pod nádobu, ale na stojan a
[tehdy] osvětluje všechny, kdo jsou v domě.
16 Tak nechte své světlo zářit před lidmi, ať vidí vaše dobré skutky a vzdají
slávu vašemu Otci, který je v nebesích.”
17 “Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem
[je] zrušit, ale naplnit.

18 Amen, říkám vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani
nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, než se všechny [ty] věci stanou.
19 Proto, kdokoli by zrušil jedno z těchto nejmenších přikázání a tak by učil
lidi, bude v nebeském království nazýván nejmenším. Ale kdokoli by [je] plnil
a učil, ten bude v nebeském království nazýván velikým.
20 Říkám vám totiž, že pokud vaše spravedlnost nebude omnoho převyšovat
[spravedlnost] zákoníků a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského
království."
21 "Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: 'Nezabiješ,' a kdokoli by zabil, bude
vydán soudu.
22 Já vám však říkám, že každý, kdo se bezdůvodně zlobí na svého bratra,
bude vydán soudu. Kdokoli by řekl svému bratru: 'Ráka!' bude vydán
veleradě, a kdokoli by řekl: 'Blázne!' bude vydán pekelnému ohni.
23 A proto, když bys obětoval na oltáři svůj dar a tam si vzpomněl, že tvůj
bratr má něco proti tobě,
24 nech svůj dar tam před oltářem a jdi a nejprve se smiř se svým bratrem a
potom přijď a obětuj svůj dar.
25 Dohodni se se svým odpůrcem rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby tě
tvůj odpůrce nevydal soudci a soudce zřízenci a byl bys vsazen do vězení.
26 Amen, říkám ti: Rozhodně odtamtud nevyjdeš, dokud nevrátíš poslední
haléř."
27 "Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: 'Nezcizoložíš.'
28 Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní
zcizoložil ve svém srdci.
29 Pokud tě tedy svádí tvé pravé oko, vyloupni je a zahoď od sebe. Je přece
pro tebe prospěšnější, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby bylo celé tvé tělo
uvrženo do pekla.
30 A pokud tě svádí tvá pravá ruka, usekni ji a zahoď od sebe. Je přece pro
tebe prospěšnější, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo bylo
uvrženo do pekla.
31 Také bylo řečeno: 'Kdokoli by propustil svou manželku, ať jí dá potvrzení
o rozvodu.'
32 Já vám ale říkám, že každý, kdo propouští svou manželku (kromě případu
smilstva), přivádí ji k cizoložství a každý, kdo by si [tu] propuštěnou vzal,
cizoloží."
33 "Slyšeli jste také, že předkům bylo řečeno: 'Nebudeš křivě přísahat' a
'Splníš své přísahy Pánu.'
34 Já vám však říkám, abyste vůbec nepřísahali, ani při nebi, protože [to] je
Boží trůn,
35 ani při zemi, protože [to] je podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému,
protože [to] je město toho velikého Krále.
36 Nepřísahej ani na svou hlavu, protože nemůžeš jediný vlas udělat bílým
nebo černým.
37 Ať je tedy vaše slovo 'Ano' ano a 'Ne' ne. Co [je] nad to, je od zlého."
38 "Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko a zub za zub.'
39 Já vám však říkám, abyste neodporovali zlému [člověku], ale kdokoli tě
udeří do pravé tváře, nastav mu i druhou.
40 A jestli se s tebou někdo chce soudit a vzít ti košili, nech mu i plášť.
41 A když tě někdo bude nutit [jít] jednu míli, jdi s ním dvě.
42 Tomu, kdo tě prosí, dávej a od toho, kdo si od tebe chce vypůjčit, se
neodvracej."

43 “Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Budeš milovat svého bližního a nenávidět
svého nepřítele.’
44 Já vám však říkám: Milujte své nepřátele! Žehnejte těm, kdo vás proklínají,
konejte dobro těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají a
pronásledují,
45 abyste byli synové svého Otce, který je v nebesích. Vždyť on dává svému
slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i
nespravedlivé.
46 Když totiž milujete [jen ty], kdo milují vás, jakou máte odplatu? Nedělají
snad i celníci totéž?
47 A když zdravíte jen své bratry, co mimořádného děláte? Nedělají to snad
i celníci?
48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec, který je v nebesích.”

6

1 “Dávejte si pozor, abyste nedělali své milosrdné skutky před lidmi proto,
aby vás viděli. Jinak totiž nemáte odplatu u svého Otce, který je v nebesích.
2 Proto když prokazuješ milosrdenství [chudým], nevytrubuj před sebou,
jako to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby se nechali chválit od
lidí. Amen, říkám vám, že [už] mají svou odplatu.
3 Ale když ty prokazuješ milosrdenství, ať tvá levice neví, co dělá pravice,
4 aby tvé milosrdenství bylo vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti
odplatí zjevně.”
5 “A když se modlíš, nebuď jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi
postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali lidem. Amen,
říkám vám, že [už] mají svou odplatu.
6 Ale ty, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, a když zavřeš dveře, modli
se ke svému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí
zjevně.
7 Když se tedy modlíte, neříkejte prázdná slova jako pohané. [Ti] si totiž
myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.
8 Nebuďte jim tedy podobní, protože váš Otec ví, co potřebujete, [ještě]
předtím, než ho poprosíte.
9 Proto se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí tvé
jméno!
10 Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi, [tak] i na zemi.
11 Dej nám dnes náš každodenní chléb,
12 a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
13 A neuveď nás do pokušení, ale vysvoboď nás od zlého. Neboť tvé je
království i moc i sláva navěky. Amen.
14 Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí váš nebeský Otec i vám.
15 Ale jestliže lidem neodpustíte jejich prohřešky, [pak] ani váš Otec
neodpustí vaše prohřešky [vám].”
16 “A když se postíte, nebuďte zasmušilí jako pokrytci, kteří hyzdí své tváře,
aby ukázali lidem, že se postí. Amen, říkám vám, že [už] mají svou odplatu.
17 Ale ty, když se postíš, pomaž si hlavu [olejem a] umyj si tvář,
18 aby tvůj půst nebyl zjevný lidem, ale tvému Otci, který je vskrytu. A tvůj
Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.”
19 “Nehromaďte si poklady na zemi, kde [je] ničí mol a rez a kde zloději
vykopávají a kradou,

20 ale hromaďte si poklady v nebi, kde [je] mol a rez neničí a zloději
nevykopávají ani nekradou.
21 Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.
22 Lampou těla je oko. Pokud je tedy tvé oko prosté, celé tvé tělo bude
jasné.
23 Ale pokud je tvé oko zlé, celé tvé tělo bude temné. Je-li tedy světlo v tobě
tmou, jak veliká [bude] tma?!
24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět
a druhého milovat, nebo se bude [toho] jednoho držet a tím druhým
pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."
25 "Proto vám říkám: Nemějte starost o svůj život, co byste jedli a co pili, ani
o své tělo, co byste si oblékali. Není snad život víc než pokrm a tělo [víc] než
oděv?
26 Pohleďte na ptáky na nebi. Nesejí, nesklízejí ani neshromažďují do
stodol, a váš nebeský Otec je živí. Nejste snad vy mnohem dražší?
27 Kdo z vás může [pečlivým] staráním přidat ke své výšce jediný loket?
28 Proč si tedy děláte starosti s oblečením? Pomyslete na polní lilie, jak
rostou. Nepracují ani nepředou,
29 ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z
nich.
30 Jestliže tedy Bůh takto obléká polní trávu, která dnes je a zítra bude
hozena do pece, [neoblékne] snad mnohem spíš vás, [vy] malověrní?
31 Nemějte tedy starosti. Neříkejte: 'Co budeme jíst?' nebo 'Co budeme pít?'
anebo 'Co si oblečeme?'
32 Všechny tyto věci totiž vyhledávají pohané, ale váš nebeský Otec ví, že to
všechno potřebujete.
33 Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a toto vše vám bude
přidáno.
34 Nemějte tedy starost o zítřek, neboť zítřek se bude starat o své věci. Den
má dost svého trápení."

7

1 "Nesuďte, abyste nebyli souzeni.
2 Jakým soudem totiž soudíte, [takovým] budete souzeni, a jakou mírou
měříte, [takovou] vám bude zase odměřeno.
3 Proč tedy vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve svém oku si
nevšímáš?
4 A jak můžeš říci svému bratru: 'Nech [mě], ať ti vytáhnu z oka třísku,' a hle,
ve tvém oku je trám!
5 Pokrytče, vytáhni nejdříve trám ze svého oka a tehdy prohlédneš, abys
vytáhl třísku z oka svého bratra.
6 Nedávejte svaté věci psům a neházejte své perly před svině, aby je snad
svýma nohama nepošlapaly, neotočily se a neroztrhaly vás."
7 "Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám
otevřeno.
8 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá a tomu, kdo tluče,
bude otevřeno.
9 Kdo z vás je [takový] člověk, že podá svému synu kámen, když ho poprosí o
chléb?
10 A když poprosí o rybu, dá mu snad hada?
11 Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím více
váš Otec, který je v nebesích, dá dobré věci těm, kdo ho prosí?"

12 “A proto všechno, co chcete, aby lidé dělali vám, stejně i vy dělejte jim,
neboť v tom spočívá Zákon i Proroci.
13 Vcházejte těsnou branou. Prostorná je brána a široká cesta, která vede do
záhuby, a mnoho je těch, kdo vcházejí skrze ni,
14 neboť těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo
ji nalézají.”
15 “Dávejte si pozor na falešné proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím
rouše, ale uvnitř jsou to draví vlci.
16 Poznáte je podle jejich ovoce. Sklízejí se snad hrozny z trní a fíky z
bodláčí?
17 Tak tedy každý dobrý strom nese dobré ovoce a špatný strom nese zlé
ovoce.
18 Dobrý strom nemůže nést zlé ovoce a špatný strom [nemůže] nést dobré
ovoce.
19 Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá vyťat a vhozen do ohně.
20 A proto je poznáte podle jejich ovoce.
21 Ne každý, kdo mi říká ‘Pane, Pane’, vejde do nebeského království, ale
ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.
22 Mnozí mi v ten den řeknou: ‘Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu
neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu démony a nedělali jsme ve
tvém jménu mnoho zázraků?’
23 A tehdy jim vyznám: ‘Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, [vy,] kdo
konáte nepravost!’ ”
24 “Kdokoli tedy slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému
muži, který postavil svůj dům na skále.
25 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům, ale
nespadl, protože byl založen na skále.
26 Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podobný bláznivému
muži, který postavil svůj dům na písku.
27 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům a spadl a
jeho pád byl veliký.”
28 Když Ježíš dokončil tuto řeč, stalo se, že zástupy žasly nad jeho učením,
29 protože je vyučoval jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.

8

1 Když pak sestupoval z hory, šly za ním veliké zástupy.
2 A hle, přišel malomocný a klaněl se mu se slovy: “Pane, kdybys [jen]
chtěl, můžeš mě očistit.”
3 Ježíš vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: “Chci, buď očištěn!” A jeho
malomocenství bylo ihned očištěno.
4 Tehdy mu Ježíš řekl: “Dej pozor, abys [to] nikomu neříkal. Jdi ale, ukaž se
knězi a obětuj [Bohu] ten dar, který přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně.”
5 A když Ježíš vcházel do Kafarnaum, přistoupil k němu [římský] setník a
prosil ho:
6 “Pane, můj služebník leží doma raněn mrtvicí a strašně trpí.”
7 Ježíš mu řekl: “Já přijdu a uzdravím ho.”
8 Setník však odpověděl: “Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu,
ale jen řekni slovo a můj služebník bude uzdraven.
9 Vždyť i já jsem člověk pod mocí a mám pod sebou vojáky. Tomuto řeknu
‘Jdi’ a [on] jde a jinému ‘Přijď’ a [on] přijde; svému otroku [řeknu] ‘Udělej tohle’
a udělá [to].”

10 Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kdo šli za ním: “Amen, říkám
vám, [že] ani v Izraeli jsem tak velikou víru nenašel.
11 Říkám vám, že mnozí přijdou od východu i [od] západu a budou stolovat s
Abrahamem, Izákem a Jákobem v nebeském království.
12 Ale synové království budou vyvrženi do té venkovní tmy. Tam bude
pláč a skřípění zubů.”
13 Tomu setníkovi pak Ježíš řekl: “Jdi, ať se ti stane, jak jsi uvěřil.” A jeho
služebník byl v tu chvíli uzdraven.
14 Když pak Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl jeho tchyni, jak leží a má
horečku.
15 Dotkl se tedy její ruky, horečka ji opustila a ona vstala a začala je
obsluhovat.
16 Když potom nastal večer, přivedli k němu mnoho [lidí] posedlých démony
a on ty duchy vymítal slovem a uzdravil všechny nemocné,
17 aby se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: “On sňal naše
slabosti a odnesl naše nemoci.”
18 Když pak Ježíš kolem sebe uviděl veliké zástupy, přikázal [učedníkům],
aby se přeplavili na druhou stranu.
19 Tehdy [k němu] přistoupil jeden zákoník a řekl mu: “Mistře, budu tě
následovat, kamkoli půjdeš.”
20 Ježíš mu tedy řekl: “Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn
člověka nemá, kde by složil hlavu.”
21 Tehdy mu řekl jiný z jeho učedníků: “Pane, dovol mi nejdřív odejít a
pochovat svého otce.”
22 Ježíš mu však řekl: “Pojď za mnou a nech mrtvé, ať pochovávají své
mrtvé.”
23 Potom vstoupil na loď a jeho učedníci ho následovali.
24 Na moři pak náhle nastala veliká bouře, takže vlny přikrývaly loď. On
však spal.
25 Přistoupili tedy a vzbudili ho se slovy: “Pane, zachraň nás, [vždyť]
hyneme!”
26 [Ježíš] jim ale řekl: “Proč se bojíte, malověrní?” Tehdy vstal a napomenul
vítr i moře a nastal naprostý klid.
27 A ti muži žasli a říkali: “Co je tohle za člověka, že ho poslouchá i vítr a
moře?”
28 Když se pak přeplavil na druhou stranu do kraje Gergezenců, setkali se s
ním dva [lidé] posedlí démony, kteří vyšli z hrobů a byli velmi nebezpeční,
takže nikdo nemohl chodit tou cestou.
29 A hle, křičeli: “Co je ti do nás, Ježíši, Boží Synu? Přišel jsi sem, abys nás
předčasně trýznil?”
30 Daleko od nich se pásло veliké stádo vepřů
31 a ti démoni ho prosili: “Jestliže nás vymítáš, dovol nám odejít do toho
stáda vepřů.”
32 On jim tedy řekl: “Jděte!” A oni vyšli, vstoupili do toho stáda vepřů, a hle,
celé stádo se rozběhlo ze srázu dolů do moře a zahynulo ve vodách.
33 Ti, kdo [je] pásli, pak utekli, a když přišli do města, všechno vyprávěli -
totiž to o těch posedlých.
34 A hle, celé město vyšlo Ježíši naproti, a jakmile ho uviděli, žádali ho, aby
odešel z jejich kraje.

9

1 Vstoupil tedy na loď, přeplavil se a přišel do svého města.

2 A hle, přinesli mu ochrnutého [člověka] ležícího na lůžku. Když Ježíš uviděl
jejich víru, řekl ochrnutému: “Buď dobré mysli, synu, tvé hříchy jsou ti
odpuštěny.”
3 A hle, někteří ze zákoníků si řekli: “Ten [člověk] se rouhá!”
4 A když Ježíš viděl jejich myšlení, řekl: “Proč si v srdcích myslíte zlé věci?
5 Vždyť co je snadnější? Říci: Jsou ti odpuštěny hříchy, anebo říci: Vstaň a
choď?
6 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy” -
tehdy pověděl ochrnutému - “Vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů.”
7 A on vstal a odešel domů.
8 Když [to] tedy uviděly zástupy, užasly a vzdaly slávu Bohu, který dal
takovou moc lidem.
9 Když potom šel Ježíš odtud, uviděl člověka jménem Matouš, jak sedí na
celnici, a řekl mu: “Pojď za mnou.” A on vstal a šel za ním.
10 Když pak Ježíš seděl za stolem v [jeho] domě, hle, stalo se, že přišlo
mnoho celníků a hříšníků a stolovali s Ježíšem a jeho učedníky.
11 Když to uviděli farizeové, řekli jeho učedníkům: “Proč váš mistr jí s
celníky a hříšníky?”
12 Ježíš to však uslyšel a řekl jim: “Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.
13 Jděte a naučte se, co znamená: ‘Milosrdenství chci, a ne oběť.’ Nepřišel
jsem totiž volat spravedlivé, ale hříšné k pokání.”
14 Potom k němu přišli učedníci Jana [Křtitele a] ptali se: “Jak to, že my a
farizeové se postíme často, ale tvoji učedníci se nepostí?”
15 Ježíš jim řekl: “Mohou ženichovi přátelé truchlit, dokud je ženich s nimi?
Přijdou dny, kdy od nich bude ženich vzat, a tehdy se budou postit.
16 Nikdo přece nepřišívá záplatu z nové látky na starý plášť, neboť ta záplata
odtrhne [i kus] roucha a díra je [ještě] horší.
17 Také se nelije nové víno do starých nádob. Jinak se nádoby roztrhnou,
víno se vylije a nádoby se zničí. Nové víno se přece lije do nových nádob a
[tak] se obojí zachová.”
18 Zatímco k nim mluvil tyto věci, náhle k němu přistoupil představený
[synagogy a] klaněl se mu se slovy: “Moje dcera právě zemřela. Ale pojď,
vlož na ni ruku a bude žít!”
19 Ježíš tedy vstal a šel za ním a jeho učedníci [také].
20 A náhle se zezadu přiblížila žena, která dvanáct let trpěla krvácením, a
dotkla se cípu jeho roucha.
21 (Řekla si totiž: “Jestli se jenom dotknu jeho roucha, budu uzdravena.”)
22 Ježíš se otočil, a když ji uviděl, řekl: “Buď dobré mysli, dcero. Tvá víra tě
uzdravila.” A od té chvíle byla uzdravena.
23 Když pak Ježíš přišel do domu představeného [synagogy], uviděl
hudebníky a hlučný zástup kvílících
24 a řekl jim: “Odejděte, protože ta dívka neumřela, ale spí.” A oni se mu
vysmívali.
25 Když byl ale zástup vyveden, [Ježíš] vstoupil dovnitř a vzal ji za ruku a ta
dívka vstala.
26 A zpráva o tom se roznesla po celé té zemi.
27 Když odtud Ježíš odcházel, šli za ním dva slepci, kteří volali a říkali:
“Smiluj se nad námi, synu Davidův!”
28 Když pak přišel domů, ti slepci k němu přistoupili a Ježíš jim řekl: “Věříte,
že jsem schopen to udělat?” Oni řekli: “Ano, Pane.”
29 Tehdy se dotkl jejich očí a řekl: “Staň se vám podle vaší víry.”

30 A jejich oči se otevřely. Ježíš je pak přísně napomenul a řekl jim: “Dejte
pozor, ať se to nikdo nedozví.”
31 Ale oni vyšli a roznesli zprávu o něm po celé té zemi.
32 A když odcházeli, náhle k němu přivedli němého člověka posedlého
démonem.
33 Když pak byl ten démon vyhnán, němý začal mluvit. [Lidé] v zástupu tedy
užasli a říkali: “[Nic] takového nebylo nikdy vídáno v Izraeli!”
34 Farizeové však říkali: “Vymítá démony skrze knížete démonů.”
35 Ježíš tedy obcházel všechna města a vesnice, vyučoval v jejich
synagogách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každý
neduh mezi lidmi.
36 A když viděl zástupy, byl pohnut soucitem k nim, protože byli zesláblí a
rozptýlení jako ovce nemající pastýře.
37 Tehdy řekl svým učedníkům: “Žeň [je] jistě veliká, ale dělníků málo.
38 Proto proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.”

10

1 Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy,
aby je vymítali a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh.
2 Jména dvanácti apoštolů jsou pak tato: Nejprve Šimon zvaný Petr a jeho
bratr Ondřej, [potom] Jakub Zebedeův a jeho bratr Jan,
3 Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub Alfeův a Lebeus
příjmením Tadeáš
4 Šimon Kananita a Jidáš Iškariotský, ten, který ho také zradil.
5 Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: “Nechoďte na cestu pohanů a
nevstupujte do města Samaritánů,
6 ale raději jděte ke ztraceným ovcím z Izraelova domu.
7 Jděte a kažte: Nebeské království se přiblížilo!
8 Nemocné uzdravujte, malomocné očišťujte, mrtvé křiste, démony
vymítejte. Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.
9 Neberte si zlato, stříbro, ani peníze do opasků,
10 ani mošnu na cestu, ani dvě košile, ani obuv, ani hůl, protože dělník je
hoden svého pokrmu.
11 A když vejdete do kteréhokoli města nebo vesnice, zeptejte se tam, kdo je
[toho] hoden, a u něj zůstaňte, dokud neodejdete.
12 Když pak přicházíte do domácnosti, pozdravte ji.
13 A bude-li [toho] ten dům hoden, ať váš pokoj přijde na něj. Pokud však
nebude hoden, ať se váš pokoj navrátí k vám.
14 A kdokoli vás nepřijme a nebude poslouchat vaše slova, vyjděte z toho
domu nebo města a vyklepte [jeho] prach ze svých nohou.
15 Amen, říkám vám, že v soudný den bude sodomské a gomorské zemi
lehčeji než tomu městu.”
16 “Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky, proto buďte chytří jako hadi a
bezelstní jako holubice.
17 Dejte si však pozor na lidi, protože vás budou vydávat soudům a bičovat
vás ve svých shromážděních.
18 Budete kvůli mně vedeni i před vládce a krále, na svědectví pro ně a pro
národy.
19 Ale když vás [jim] vydají, nestarejte se, jak a co byste řekli, neboť to, co
máte říci, vám bude dáno v tu chvíli.
20 Nejste [to] totiž vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás.

21 Bratr pak vydá bratra na smrt, i otec syna a děti povstanou proti
rodičům a zabijí je.
22 A všichni vás budou kvůli mému jménu nenávidět, ale kdo vytrvá až do
konce, ten bude spasen.
23 Kdyby vás tedy v tom městě pronásledovali, utečte do jiného. Amen,
říkám vám totiž, že neprojdete izraelská města, než přijde Syn člověka.
24 Není učedník nad mistra ani služebník nad svého pána.
25 Pro učedníka je dost [na tom], když bude jako jeho mistr a služebník jako
jeho pán. Jestliže hospodáře nazvali Belzebulem, čím spíše jeho domácí?"
26 "Proto se jich nebojte, neboť není nic skrytého, co nebude zjeveno, ani
[nic] tajného, co nebude poznáno.
27 Co vám říkám ve tmě, mluvte na světle, a co slyšíte [šeptat] do ucha, kažte
na střechách.
28 A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou, ale raději se
bojte Toho, který může duši i tělo zahubit v pekle.
29 Copak se neprodávají dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne
na zem bez [vědomí] vašeho Otce.
30 Vám jsou ale spočítány i všechny vlasy na hlavě!
31 Proto se nebojte. Jste dražší než mnoho vrabců."
32 Kdokoli mne tedy vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem,
který je v nebesích.
33 Kdo by mne ale před lidmi zapřel, toho i já zapřu před svým Otcem, který
je v nebesích.
34 Nemyslete si, že jsem přišel na zem přinést pokoj. Nepřišel jsem přinést
pokoj, ale meč.
35 Přišel jsem, abych rozdělil člověka proti jeho otci, dceru proti její matce a
nevěstu proti její tchýni.
36 A nepřátelé člověka [budou] ti z jeho vlastní rodiny.
37 Kdo má rád otce nebo matku více nežli mne, není mě hoden, a kdo má
rád syna nebo dceru více nežli mne, není mě hoden.
38 A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mne, není mě hoden.
39 Kdo nalezne svou duši, ten ji ztratí, a kdo ztratí svou duši kvůli mně, ten
ji nalezne."
40 "Kdo vás přijímá, [ten] přijímá mne, a kdo přijímá mne, přijímá Toho,
který mě poslal.
41 Kdo přijímá proroka jako proroka, dostane odplatu proroka, a kdo
přijímá spravedlivého jako spravedlivého, dostane odplatu spravedlivého.
42 A kdokoli by dal jednomu z těchto maličkých k pití jen pohár studené
[vody], protože je to [můj] učedník, říkám vám jistě, že rozhodně neztratí
svou odplatu."

11

1 Když Ježíš přestal dávat svým učedníkům tato přikázání, stalo se, že odtud
vyšel, aby učil a kázal v jejich městech.
2 Když pak Jan ve vězení uslyšel o Kristových skutcích, poslal dva ze svých
učedníků,
3 aby se ho zeptal: "Jsi ty Ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?"
4 Ježíš jim odpověděl: "Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte:
5 Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví
jsou křišeni a chudým se káže evangelium.
6 A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje."

7 A když ti [muži] odešli, Ježíš začal zástupům říkat o Janovi: “Co jste si přišli
do pouště prohlédnout? Třtinu klátící se větrem?
8 Na co jste se tedy vyšli podívat? Na člověka oblečeného hebkým rouchem?
Pohleďte, ti, kdo se oblékají hebkým rouchem, jsou v královských domech.
9 Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, a více než proroka.
10 Toto je ten, o kterém je napsáno: ‘Hle, já před tvou tváří posílám svého
posla, který připraví tvou cestu před tebou.’
11 Amen, říkám vám, že mezi těmi, kdo se narodili z žen, nepovstal větší než
Jan Křtitel, ale kdo je nejmenší v nebeském království, je větší než on.
12 Ode dnů Jana Křtitele až dosud nebeské království snáší násilí a násilníci
ho uchvacují.
13 Neboť všichni Proroci i Zákon až po Jana [o tom] prorokovali.
14 A jste-li [to] ochotni přijmout, on je ten Eliáš, který měl přijít.
15 Kdo má uši k slyšení, ať slyší.
16 Ke komu ale přirovnám toto pokolení? Je podobné dětem, které sedí na
tržišti a volají na druhé:
17 ‘Pískali jsme vám a netančili jste; [žalostně] jsme naříkali a neplakali jste!’
18 Jan totiž přišel, nejedl a nepil a [oni] říkají: ‘Má démona!’
19 Přišel Syn člověka, jí a pije a říkají: ‘Hle, žrout a pijan vína, přítel celníků a
hříšníků!’ Ale moudrost je ospravedlněna svými dětmi.”
20 Tehdy začal vyčítat městům, ve kterých se stalo nejvíce jeho zázraků, že
nečinila pokání:
21 “Běda tobě, Korozaim, běda tobě, Betsaido! Vždyť kdyby se zázraky, které
se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by v pytlovině a v popelu činili
pokání.
22 A tak vám říkám: Týru a Sidonu bude v soudný den lehčeji než vám.
23 A ty, Kafarnaum, které jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla budeš svrženo.
Vždyť kdyby se zázraky, které se dějí v tobě, staly v Sodomě, zůstala by [stát]
až dodnes.
24 A tak vám říkám, že sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.”
25 Tehdy Ježíš odpověděl: “Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto
věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvňatům.
26 Jistě, Otče, neboť tak se ti zalíbilo.
27 Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec a ani
Otce nikdo nezná, jedině Syn a ten, komu by [ho] Syn chtěl zjevit.
28 Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni, a já vám dám
odpočinout.
29 Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný
v srdci; a najdete odpočinek pro své duše.
30 Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno lehké.”

12

1 Tou dobou procházel Ježíš v sobotu obilím a jeho učedníci začali vytrhávat
klasy a jíst, protože měli hlad.
2 Když to však viděli farizeové, řekli mu: “Podívej se, tvoji učedníci dělají, co
se v sobotu dělat nesmí!”
3 On jim řekl: “Copak jste nečetli, co udělal David, když on i ti, kdo byli s
ním, měli hlad?
4 Jak vešel do Božího domu a jedl [posvátné] chleby předložení, které
nesměl jíst on, ani ti, kdo byli s ním, ale pouze samotní kněží?

5 A nečetli jste v Zákoně ani [to], že kněží v sobotu [svou prací] v chrámu
znesvěcují sobotu a jsou nevinní?
6 A říkám vám, že zde je někdo větší nežli chrám.
7 Kdybyste ale věděli, co znamená: ‘Milosrdenství chci, a ne oběť,’
neodsuzovali byste nevinné.
8 Syn člověka je totiž Pánem i nad sobotou.”
9 Když pak odtud odešel, přišel do jejich synagogy.
10 A hle, byl [tu] člověk, který měl uschlou ruku. Ptali se ho tedy, zda se smí
v sobotu uzdravovat, aby ho mohli obžalovat.
11 On jim však řekl: “Je snad mezi vámi [takový] člověk, že kdyby měl jednu
ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, nevzal by ji a nevytáhl?
12 O co je pak dražší člověk než ovce? Proto se v sobotu smí konat dobro.”
13 Tehdy řekl tomu člověku: “Natáhni tu ruku.” A on ji natáhl a byla znovu
zdravá jako ta druhá.
14 Farizeové však odešli a radili se proti němu, jak by ho zničili.
15 Ježíš [to] ale věděl a odešel odtud. Šly za ním veliké zástupy [lidí a] on je
všechny uzdravil.
16 Přísně je napomínal, aby ho neuváděli ve známost,
17 a tak se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše:
18 “Hle, můj služebník, kterého jsem vyvolil, můj milovaný, v němž má duše
našla zalíbení. Na něj položím svého Ducha, [on] oznámí spravedlnost
národům.
19 Nebude se hádat ani křičet, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas.
20 Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nedovede
spravedlnost k vítězství.
21 A na jeho jméno budou spoléhat národy.”
22 Potom byl k němu přiveden slepý a němý člověk posedlý démonem a on ho
uzdravil, takže ten slepý a němý mluvil a viděl.
23 A všechny ty zástupy žasly a říkaly: “Není snad tohle ten Syn Davidův?”
24 Ale když to uslyšeli farizeové, řekli: “Ten člověk nevymítá démony jinak
než skrze Belzebula, knížete démonů.”
25 Ježíš ale znal jejich myšlenky a řekl jim: “Každé království rozdělené
[samo] proti sobě zpustne a žádné město nebo dům rozdělený proti sobě
neobstojí.
26 Vymítá-li Satan Satana, je rozdělen sám proti sobě. Jak tedy jeho
království obstojí?
27 A pokud já vymítám démony Belzebulem, kým [je] vymítají vaši synové?
Oni proto budou vašimi soudci.
28 Vymítám-li však démony Božím Duchem, jistě k vám přišlo Boží království.
29 Jak také může někdo vejít do silákova domu a uloupit jeho majetek,
pokud toho siláka nejdříve nespoutá? Teprve tehdy vyloupí jeho dům.
30 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou,
rozptyluje.
31 Proto vám říkám: Každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale
rouhání proti Duchu lidem odpuštěno nebude.
32 Kdokoli by řekl slovo proti Synu člověka, bude mu to odpuštěno, ale
kdokoli by mluvil proti Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno ani v tomto
věku, ani v budoucím.
33 Buďto udělejte strom dobrým a jeho ovoce [bude] dobré, anebo udělejte
strom špatným a jeho ovoce [bude] špatné. Strom se přece pozná po ovoci.

34 Plemeno zmijí! Jak byste mohli mluvit dobré věci, když jste zlí? Vždyť
ústa mluví z hojnosti srdce.
35 Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce to dobré a zlý člověk
vynáší ze zlého pokladu zlé.
36 Ale říkám vám, že z každého prázdného slova, které lidé řeknou, budou
skládat účty v soudný den.
37 Svými [vlastními] slovy totiž budeš ospravedlněn a svými [vlastními]
slovy budeš odsouzen."
38 Tehdy mu někteří ze zákoníků a farizeů odpověděli: "Mistře, chceme od
tebe vidět [nějaké] znamení."
39 On jim ale odpověděl: "Zlé a cizoložné pokolení vyhledává znamení, ale
[žádné] znamení mu nebude dáno, kromě znamení proroka Jonáše.
40 Neboť tak, jako byl Jonáš tři dny a tři noci v břiše velryby, tak bude Syn
člověka tři dny a tři noci v srdci země.
41 Muži z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť
po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde [je] více než Jonáš.
42 Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť
přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde [je] více než
Šalomoun."
43 "Když pak nečistý duch vyjde z člověka, chodí po suchých místech a hledá
odpočinek, ale nenachází.
44 Tehdy řekne: 'Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.' A když přijde,
nalezne [ho] prázdný, vymetený a ozdobený.
45 Tehdy jde a přibere k sobě sedm jiných duchů, horších než [je] sám. Pak
vejdou [dovnitř] a bydlí tam a poslední věci toho člověka jsou horší než
první. Tak tomu bude i s tímto zlým pokolením."
46 A zatímco ještě mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku,
neboť s ním chtěli promluvit.
47 Někdo mu řekl: "Pohleď, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s
tebou mluvit."
48 On však tomu, kdo mu to řekl, odpověděl: "Kdo je má matka? A kdo jsou
moji bratři?"
49 Ukázal rukou na své učedníky a řekl: "Pohleď, [toto je] má matka a moji
bratři.
50 Kdokoli totiž koná vůli mého nebeského Otce, ten je můj bratr a sestra a
matka."

13

1 Ten den Ježíš vyšel z domu a posadil se u moře.
2 Tehdy se k němu sešly [tak] veliké zástupy, že nastoupil na loď a posadil
se; a celý ten zástup stál na břehu.
3 Mluvil k nim v podobenstvích o mnoha věcech. Řekl: "Hle, vyšel rozsévač,
aby rozsíval.
4 A jak rozsíval, některá [semena] padla podél cesty a přiletěli ptáci a
sezobali je.
5 Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla mnoho země, a ihned vzešla,
protože neměla hloubku země.
6 Když pak vyšlo slunce, byla spálena, a protože neměla kořen, uschla.
7 Jiná zase padla do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je.
8 Jiná však padla do dobré země a vydala úrodu, některé stonásobnou, jiné
šedesátinásobnou a jiné třicetinásobnou.

9 Kdo má uši k slyšení, ať slyší.”
10 Tehdy k němu přistoupili učedníci a řekli mu: “Proč k nim mluvíš v podobenstvích?”
11 On jim odpověděl: “Protože vám je dáno poznat tajemství nebeského království, ale jim to dáno není.
12 Tomu, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.
13 Proto k nim mluvím v podobenstvích, že vidí, ale nevidí a slyší, ale neslyší ani nerozumějí.
14 Ale naplňuje se na nich proroctví Izaiáše, který řekl: ‘Sluchem uslyšíte, ale nijak nepochopíte, a zrakem uvidíte, ale nijak neprohlédnete.
15 Neboť srdce tohoto lidu ztučnělo a svýma ušima ztěžka slyšeli. Své oči [pevně] zavřeli, aby snad očima neuviděli, ušima neuslyšeli a srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je neuzdravil.’
16 Ale blaze vašim očím, že vidí, a vašim uším, že slyší.
17 Amen, říkám vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili spatřit, co [vy] vidíte, ale neviděli a slyšet, co slyšíte, ale neslyšeli.”
18 “Vy tedy slyšte [význam] podobenství o rozsévači:
19 Ke každému, kdo slyší slovo o království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, co je zaseto do jeho srdce. To je ten osetý podél cesty.
20 A kdo je oset na skalnaté zemi, je ten, který slyší slovo a hned je s radostí přijímá,
21 ale nemá v sobě kořen a je nestálý, a když přichází soužení nebo pronásledování kvůli slovu, hned se pohoršuje.
22 Kdo je oset do trní, je ten, který slyší slovo, ale starosti tohoto světa a oklamání bohatstvím to slovo dusí, a [tak] se stává neplodným.
23 A kdo je oset na dobré půdě, je ten, který slyší slovo a rozumí a který opravdu přináší úrodu: někdo stonásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný třicetinásobnou.”
24 [Pak] jim předložil jiné podobenství. Řekl: “Nebeské království je podobné člověku rozsívajícímu na svém poli dobré semeno.
25 Ale zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel mezi pšenici koukol a odešel.
26 Když pak vzešla stébla a přinesla úrodu, tehdy se ukázal i koukol.
27 Služebníci toho hospodáře tedy přišli a řekli mu: ‘Pane, nenasel jsi na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal ten koukol?’
28 On jim řekl: ‘To udělal nepřítel.’ Služebníci mu řekli: ‘Chceš tedy, abychom šli a vytrhali ho?’
29 Ale on řekl: ‘Nikoli, protože byste při trhání koukolu mohli vytrhnout i pšenici.
30 Nechte obojí růst spolu až do žně. V čas žně řeknu žencům: Vytrhejte nejdříve koukol a svažte do snopků ke spálení, ale pšenici shromážděte do mé obilnice.’ ”
31 [Pak] jim předložil jiné podobenství. Řekl: “Nebeské království je podobné zrnku hořčice, které člověk vzal a zasel na svém poli.
32 To [zrnko] je opravdu nejmenší ze všech semen, ale když vyroste, je větší než jiné rostliny a stane se stromem, takže nebeští ptáci přiletí a uhnízdí se v jeho větvích.”
33 Řekl jim [ještě] jiné podobenství: “Nebeské království je podobné kvasu, který žena vzala a zadělala ve třech měřicích mouky, až všechno zkvasilo.”

34 Toto všechno Ježíš říkal zástupům v podobenstvích a bez podobenství k
nim vůbec nemluvil.
35 A tak se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka: “Otevřu svá ústa v
podobenstvích, budu vyprávět věci skryté od založení světa.”
36 Tehdy Ježíš propustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili
a řekli: “Vysvětli nám to podobenství o koukolu na poli.”
37 Odpověděl jim: “Rozsévač dobrého semene je Syn člověka
38 a pole je tento svět, dobré semeno jsou synové království, ale koukol jsou
synové toho zlého.
39 Nepřítel, který je rozsívá, je ďábel, sklizeň je konec tohoto světa a ženci
jsou andělé.
40 Jako se tedy sbírá koukol a spaluje se ohněm, tak [to] bude při konci
tohoto světa.
41 Syn člověka pošle své anděly a ti vyberou z jeho království všechno
pohoršující i ty, kdo konají nepravost,
42 a vrhnou je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.
43 Tehdy se spravedliví v království svého Otce rozzáří jako slunce. Kdo má
uši k slyšení, ať slyší.”
44 “Nebeské království je také podobné pokladu ukrytému v poli, který
když člověk nalezl, skryl [ho] a kvůli radosti [z] něj jde, prodává všechno, co
má, a kupuje to pole.”
45 “Nebeské království je také podobné kupci hledajícímu krásné perly,
46 který když našel jednu velmi vzácnou perlu, šel a prodal všechno, co měl,
a koupil ji.”
47 “Nebeské království je také podobné vlečné síti hozené do moře,
nabírající ze všech druhů [ryb],
48 kterou, když byla naplněna, vytáhli [rybáři] na břeh, sedli si a
shromáždili to, co bylo dobré, do nádob, ale špatné vyhodili pryč.
49 Totéž se bude dít při konci tohoto světa. Vyjdou andělé a oddělí zlé
zprostřed spravedlivých
50 a vrhnou je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.”
51 Tehdy se jich Ježíš zeptal: “Pochopili jste všechny tyto věci?” A oni mu
řekli: “Ano, Pane.”
52 Řekl jim tedy: “Proto je každý učitel vyučený o nebeském království
podobný hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré věci.”
53 A stalo se, [že] když Ježíš dokončil tato podobenství, šel odtud.
54 Přišel do svého domovského města a učil je v jejich synagoze tak, že žasli
a říkali: “Odkud má tenhle takovou moudrost a zázračné schopnosti?
55 Není to snad syn toho tesaře? Nejmenuje se jeho matka Marie a jeho
bratři Jakub, Jozes, Šimon a Juda?
56 A nejsou snad všechny jeho sestry u nás? Odkud tedy má tenhle všechny
tyto věci?”
57 A [tak] se nad ním pohoršovali. Ježíš jim tedy řekl: “Prorok není beze cti,
jedině ve své vlasti a ve svém domě.”
58 A kvůli jejich nevěře tam neudělal mnoho zázraků.

14

1 V tu dobu uslyšel zprávu o Ježíši [i] tetrarcha Herodes
2 a řekl svým služebníkům: “To je Jan Křtitel. Byl vzkříšen z mrtvých, a proto
se skrze něj dějí zázraky.”

3 Herodes totiž Jana zatkl, spoutal a dal do vězení kvůli Herodiadě,
manželce svého bratra Filipa,
4 protože mu Jan říkal: “Není ti dovoleno, abys ji měl!”
5 A ačkoli ho chtěl zabít, bál se zástupu, protože ho měli za proroka.
6 Když pak nastal den oslavy Herodových narozenin, zatančila dcera
Herodiady uprostřed [hodovníků] a zalíbila se Herodovi.
7 Proto jí s přísahou slíbil, že [jí] dá, o cokoli požádá.
8 A ona, předem navedena svou matkou, řekla: “Dej mi sem na [tu] mísu
hlavu Jana Křtitele.”
9 Král se tedy zarmoutil, ale kvůli přísaze a [kvůli] těm, kdo s ním stolovali,
poručil, aby [jí] byla dána.
10 Poslal tedy [kata, aby] Jana sťal ve vězení.
11 Jeho hlava pak byla přinesena na míse a dána té dívce a [ta] ji odnesla
matce.
12 Pak přišli jeho učedníci, vzali tělo a pochovali [ho]. Potom šli a pověděli
to Ježíši.
13 Když to Ježíš uslyšel, o samotě se odtud lodí odplavil na pusté místo.
Zástupy to však uslyšely a vypravily se za ním pěšky z měst.
14 Když Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup [lidí]; byl naplněn soucitem k
nim a uzdravil jejich nemocné.
15 Když pak nastal večer, přišli k němu jeho učedníci se slovy: “Tohle místo
je pusté a je už pokročilá hodina. Propusť ty zástupy, ať odejdou do vesnic a
nakoupí si jídlo.”
16 Ježíš jim ale řekl: “Nemusejí odcházet. Vy jim dejte najíst.”
17 Řekli mu: “Nic tu nemáme - jen pět chlebů a dvě ryby.”
18 On však řekl: “Přineste mi je sem.”
19 Tehdy přikázal, aby se zástup posadil na trávě. Vzal těch pět chlebů a ty
dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal a nalámal ty chleby a dal učedníkům a
učedníci zástupům.
20 A tak se všichni najedli a byli nasyceni. Potom sebrali nalámané kousky,
které zbyly: dvanáct plných košů.
21 A těch, kteří jedli, bylo kolem pěti tisíc mužů, kromě žen a dětí.
22 Potom Ježíš hned své učedníky přinutil, aby nastoupili na loď a jeli
napřed na druhou stranu, než rozpustí zástupy.
23 Když pak propustil zástupy, vystoupil o samotě na horu, aby se modlil. A
když přišel večer, byl tam sám.
24 Ale loď už byla uprostřed moře, zmítána vlnami, protože byl protivítr.
25 Při čtvrté noční hlídce pak k nim Ježíš šel pěšky po moři.
26 Když ho učedníci uviděli, jak kráčí po moři, vyděsili se a říkali: “[To] je
přízrak!” A křičeli strachy.
27 Ale Ježíš na ně ihned promluvil a řekl jim: “Vzmužte se, [to] jsem já!
Nebojte se.”
28 Petr mu odpověděl: “Pane, jestli jsi [to] ty, přikaž mi, ať k tobě přijdu po
vodě.”
29 On řekl: “Pojď!” A Petr vystoupil z lodi a kráčel po vodě, aby přišel k Ježíši.
30 Když ale viděl, [jak] silný [je] vítr, dostal strach a začal se topit. Tehdy
vykřikl: “Pane, zachraň mě!”
31 Ježíš ihned vztáhl ruku, chytil ho a řekl: “Proč jsi pochyboval,
malověrný?”
32 A jakmile vstoupili na loď, vítr se utišil.

33 Ti, kdo byli na lodi, pak přistoupili a klaněli se mu se slovy: “Ty jsi
opravdu Boží Syn!”
34 A když se přeplavili, přijeli do genezaretské země.
35 Tamější muži ho poznali a rozeslali [posly] po celém okolí. Přinesli k
němu všechny nemocné
36 a [ti] ho prosili, aby se směli aspoň dotknout cípu jeho roucha. A kdokoli
se ho dotkl, byl úplně uzdraven.

15

1 Tehdy k Ježíši přicházeli zákoníci a farizeové z Jeruzaléma a říkali:
2 “Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších? Vždyť si neumývají ruce,
když mají jíst chleba!”
3 On jim však odpověděl: “A proč vy přestupujete Boží přikázání kvůli své
tradici?
4 Vždyť Bůh přikázal: ‘Cti otce i matku’ a ‘Kdokoli by zlořečil otci nebo
matce, ať propadne smrti.’
5 Vy ale říkáte, že kdokoli by řekl otci nebo matce: ‘To, čím bych ti měl
vypomoci, je dar [Bohu,]’
6 už nemusí nijak uctít svého otce nebo matku. A tak jste zrušili Boží
přikázání kvůli své tradici.
7 Pokrytci, Izaiáš o vás dobře prorokoval, když říkal:
8 ‘Tento lid se ke mně přibližuje svými ústy a ctí mne svými rty,
9 avšak jejich srdce je ode mne daleko. Nadarmo mne ale uctívají, když učí
učení a přikázání lidí.’ ”
10 Pak svolal zástup a řekl jim: “Slyšte a rozumějte.
11 Člověka nešpiní to, co vchází do úst, ale co vychází z úst, to člověka špiní.”
12 Tehdy k němu přistoupili učedníci a řekli mu: “Víš to, že se farizeové
urazili, když slyšeli tu řeč?”
13 On odpověděl: “Každá sazenice, kterou nesázel můj nebeský Otec, bude
vykořeněna.
14 Opusťte je. Jsou to slepí vůdcové slepců. Povede-li slepý slepého, oba
padnou do jámy.”
15 Petr mu odpověděl: “Vysvětli nám to podobenství.”
16 Ježíš ale řekl: “Vy jste ještě tak nechápaví?
17 Nerozumíte, že všechno, co vchází do úst, jde do břicha a [pak] se
vypouští do stoky?
18 Co ale z úst vychází, jde ze srdce, a to špiní člověka.
19 Ze srdce totiž vycházejí zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilnění,
krádeže, falešná svědectví, urážky.
20 Tyto věci špiní člověka. Ale jíst neumytýma rukama, to člověka nešpiní.”
21 Ježíš pak odtud odešel a odebral se do krajů Týru a Sidonu.
22 A hle, z těch míst vyšla kananejská žena a křičela: “Pane, Synu Davidův,
smiluj se nade mnou! Má dcera je hrozně posedlá ďáblem.”
23 On jí však neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci tedy přistoupili a prosili
ho: “Pošli ji pryč, vždyť za námi [pořád] křičí.”
24 Ale on odpověděl: “Nebyl jsem poslán jinam než ke ztraceným ovcím z
Izraelova domu.”
25 Ona však přišla a klaněla se mu. Řekla: “Pane, pomoz mi.”
26 Ale on odpověděl: “Není správné vzít chléb dětem a hodit [ho] štěňatům.”
27 A ona řekla: “Ano, Pane, ale právě štěňata jedí drobty, které padají ze
stolu jejich pánů.”

28 Tehdy jí Ježíš odpověděl: “ženo, tvoje víra [je] veliká. Ať se ti stane, jak toužíš.” A od té chvíle byla její dcera uzdravená.
29 Když pak odtud Ježíš odešel, přišel ke Galilejskému moři, vystoupil na horu a posadil se tam.
30 Tehdy k němu přišly veliké zástupy [lidí], kteří měli s sebou chromé, slepé, hluché, zmrzačené a mnohé jiné. Skládali je k Ježíšovým nohám a on je uzdravoval,
31 takže zástupy užasly, když viděly, jak němí mluví, zmrzačení jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí; a vzdaly slávu Bohu Izraele.
32 Potom Ježíš svolal své učedníky a řekl: “Je mi líto toho zástupu. Vždyť zůstávají se mnou už tři dny a nemají co jíst. Nechci je poslat pryč hladové, aby se snad cestou nevyčerpali.”
33 Jeho učedníci mu řekli: “Kde na této poušti najdeme tolik chleba, abychom nasytili takový zástup?”
34 Ježíš jim tedy řekl: “Kolik máte chlebů?” A oni řekli: “Sedm a pár malých rybek.”
35 Ježíš tedy přikázal zástupům, aby se posadily na zem.
36 Potom vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, nalámal a dával svým učedníkům a učedníci zástupům.
37 A tak se všichni najedli a byli nasyceni. Potom posbírali nalámané kousky, které zbyly: sedm plných košů.
38 Těch, kteří jedli, pak bylo čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí.
39 A když propustil zástupy, vstoupil na loď a přijel do kraje Magdala.

16

1 Tehdy ho přišli pokoušet farizeové a saduceové. Prosili ho, aby jim ukázal znamení z nebe.
2 On jim odpověděl: “Když je večer, říkáte: ‘[Bude] hezky, protože nebe je červené.’
3 Ale za svítání [říkáte]: ‘Dnes [bude] ošklivo, protože je červené zatažené nebe.’ Pokrytci! Umíte rozeznat vzhled nebe, ale znamení těchto časů [rozeznat] neumíte?
4 Zlé a cizoložné pokolení vyhledává znamení, ale žádné znamení mu nebude dáno, kromě znamení proroka Jonáše.” Tehdy je nechal a odešel.
5 A když se jeho učedníci přeplavili na druhou stranu, [zjistili, že] zapomněli vzít chléb.
6 Ježíš jim tehdy řekl: “Dávejte pozor a varujte se kvasu farizeů a saduceů.”
7 Oni se pak mezi sebou dohadovali a říkali: “Nevzali jsme žádný chléb.”
8 Ježíš to ale věděl a řekl jim: “Proč se spolu dohadujete, vy malověrní, že jste nevzali chléb?
9 Copak ještě nechápete ani si nevzpomínáte na těch pět chlebů pro pět tisíc [mužů, a] kolik jste nasbírali košů?
10 Ani na těch sedm chlebů pro ty čtyři tisíce, a kolik jste nasbírali košů?
11 Jak to, [že] nerozumíte, že jsem nemluvil o chlebech, když jsem říkal: Varujte se farizejského a saducejského kvasu?”
12 Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se vyvarovali chlebového kvasu, ale farizejského a saducejského učení.
13 Když pak Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: “Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?”
14 A oni řekli: “Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.”

15 On jim řekl: “A za koho mne máte vy?”
16 Šimon Petr mu odpověděl: “Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha!”
17 Ježíš mu tedy řekl: “Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův, protože [toto] ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích.
18 A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.
19 Dám ti klíče nebeského království, a cokoli svážeš na zemi, bude už svázáno v nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude už rozvázáno v nebi.”
20 Tehdy své učedníky přísně napomenul, aby nikomu neříkali, že On, Ježíš, je Kristus.
21 Od té doby začal Ježíš oznamovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho vytrpět od starších, od velekněží a od zákoníků, být zabit a třetího dne vstát [z mrtvých].
22 Tehdy ho Petr vzal stranou a začal ho kárat slovy: “[Bůh] tě chraň, Pane, to se ti nikdy nestane!”
23 On se ale odvrátil a řekl Petrovi: “Jdi za mnou, Satane, svádíš mě, protože nemyslíš na Boží věci, ale na lidské!”
24 Potom Ježíš řekl svým učedníkům: “Chce-li někdo přijít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.
25 Kdokoli by si totiž chtěl zachránit duši, ztratí ji, ale kdokoli by ztratil svou duši pro mě, ten ji nalezne.
26 Vždyť co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale uškodil své duši? A co dá člověk na oplátku za svou duši?
27 Neboť Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy každému odplatí podle jeho skutků.
28 Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří Syna člověka přicházet v jeho království.”

17

1 Po šesti dnech pak Ježíš vzal k sobě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana, vyvedl je o samotě na vysokou horu
2 a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.
3 A hle, uviděli Mojžíše a Eliáše, jak s ním mluví.
4 Petr pak Ježíši odpověděl: “Pane, to je dobře, že jsme zde. Jestli chceš, udělejme tu tři stánky - jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.”
5 Ale když ještě mluvil, náhle je zastínil zářící oblak. A hle, hlas z toho oblaku řekl: “Toto je můj milovaný Syn, ve kterém jsem našel zalíbení. Toho poslouchejte.”
6 To když učedníci uslyšeli, padli na tváře a velice se báli.
7 A Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: “Vstaňte a nebojte se.”
8 A když pozvedli oči, neviděli nikoho jiného než samotného Ježíše.
9 Když pak sestupovali z hory, Ježíš jim přikázal: “Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.”
10 Učedníci se ho zeptali: “Proč tedy zákoníci říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?”
11 Ježíš jim ale odpověděl: “Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví.
12 Já vám však říkám, že Eliáš už přišel, ale oni ho nepoznali a udělali s ním, co chtěli. Tak také bude od nich trpět Syn člověka.”
13 Tehdy učedníci pochopili, že jim to řekl o Janu Křtiteli.

14 A když přišli k zástupu, přistoupil k němu [jeden] člověk, padl před ním na
kolena a řekl:
15 “Pane, smiluj se nad mým synem. Je to náměsíčník a těžce [tím] trpí,
protože často padá do ohně a častokrát do vody.
16 Přivedl jsem ho ke tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.”
17 Ale Ježíš na to odpověděl: “nevěřící a zvrácené pokolení, jak dlouho
budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte mi ho sem.”
18 Ježíš pak tomu démonovi pohrozil a on vyšel a chlapec byl v tu chvíli
uzdraven.
19 Potom k Ježíši přistoupili učedníci a v soukromí se ho zeptali: “Proč jsme
ho my nemohli vyhnat?”
20 Ježíš jim řekl: “Kvůli své nevěře. Amen, říkám vám, když budete mít víru
jako hořčičné zrnko, řeknete této hoře: ‘Přejdi odsud tam,’ a ona přejde a nic
pro vás nebude nemožné.
21 Ale tento druh [démonů] nevychází jinak než skrze modlitbu a půst.”
22 A když chodili po Galileji, Ježíš jim řekl: “Syn člověka bude vydán do
lidských rukou.
23 Zabijí ho, ale on bude třetího dne vzkříšen.” A [oni] se nesmírně
zarmoutili.
24 Když pak přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámového
poplatku a řekli: “Váš mistr neplatí poplatek?”
25 A [on] řekl: “Platí.” A když šel domů, Ježíš ho předešel a řekl: “Co myslíš,
Šimone, od koho vybírají pozemští králové daně a poplatky? Od svých synů
nebo od cizích?”
26 A když Petr odpověděl: “Od cizích,” Ježíš mu řekl: “Synové jsou tedy
svobodní!
27 Ale abychom je neurazili, jdi k moři, hoď udici a první vylovenou rybu
vezmi, a když jí otevřeš ústa, najdeš tam peníz. Ten vezmi a dej jim [ho] za
mě i za sebe.”

18

1 V tu dobu přišli k Ježíši učedníci a říkali: “Kdo je tedy v nebeském
království největší?”
2 Ježíš k sobě zavolal malé dítě, postavil je uprostřed nich
3 a řekl: “Amen, říkám vám, [že] jestli se neobrátíte a nebudete jako malé
děti, vůbec do nebeského království nevejdete.
4 A proto kdokoli se poníží a bude jako toto malé dítě, ten je v nebeském
království největší.
5 A kdokoli by takové dítě přijal v mém jménu, přijímá mne.”
6 “Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří věří ve mne, bylo
by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili. Veliký mlýnský kámen a utopili ho
v mořské hlubině.
7 Běda světu kvůli pohoršením! Pohoršení sice musejí přicházet, ale běda
člověku, skrze kterého pohoršení přichází.
8 Svádí-li tě tedy tvá ruka nebo noha, usekni ji a zahoď od sebe. Je pro tebe
lepší, abys chromý nebo zmrzačený vstoupil do života, než mít obě ruce
nebo obě nohy a být uvržen do věčného ohně.
9 A jestliže tě svádí tvé oko, vyloupni je a zahoď od sebe. Je pro tebe lepší
vejít do [věčného] života jednooký, než mít obě oči a být uvržen do pekelného
ohně.

10 Dejte si pozor, abyste nepohrdali žádným z těchto maličkých. Říkám vám totiž, že jejich andělé v nebesích neustále hledí na tvář mého nebeského Otce.“
11 “Neboť Syn člověka přišel, aby spasil to, co zahynulo.
12 Co myslíte, kdyby nějaký člověk měl sto ovcí a jedna z nich by zabloudila, nenechá těch devadesát devět na horách a nepůjde hledat tu bloudící?
13 A když se stane, že ji najde, říkám vám jistě, že se z ní raduje více než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily.
14 Právě tak není vůle vašeho Otce v nebesích, aby zahynul jediný z těchto maličkých.“
15 “Kdyby tvůj bratr proti tobě zhřešil, jdi a napomeň ho mezi čtyřma očima. Jestliže tě poslechne, získal jsi svého bratra.
16 Pokud tě neposlechne, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva [bratry,] aby každé slovo obstálo v ústech dvou nebo tří svědků.
17 Nechce-li však poslechnout [ani] je, řekni [to] církvi. A pokud odmítne poslechnout i církev, ať je tedy pro tebe [cizí] jako pohan a celník.
18 Amen, říkám vám, že cokoli svážete na zemi, bude už sváz̆áno v nebi, a cokoli rozvážete na zemi, bude už rozváz̆áno v nebi.
19 Říkám vám také, že pokud se dva z vás na zemi shodnou ohledně čehokoli, za co by prosili, stane se jim [to] od mého nebeského Otce.
20 Neboť kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“
21 Tehdy k němu přistoupil Petr a řekl: “Pane, kolikrát proti mně může můj bratr zhřešit a já mu mám odpustit? Až sedmkrát?“
22 Ježíš mu odpověděl: “Neříkám ti, že až sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.
23 Nebeské království je totiž podobné králi, který chtěl se svými služebníky vyrovnat účty.
24 A když začal počítat, byl přiveden jeden, který mu dlužil deset tisíc hřiven.
25 Když pak neměl čím zaplatit, poručil jeho pán, aby ho prodali i se ženou, s dětmi a se vším, co měl, a [tím] aby se zaplatil [dluh].
26 Ten služebník tedy padl a začal se mu klanět se slovy: ‘Pane, měj se mnou trpělivost a všechno ti zaplatím!’
27 Ten pán se tedy nad ním slitoval, propustil ho a dluh mu odpustil.
28 Když ale ten služebník odešel, našel jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu dlužil sto denárů, chytil ho a začal ho škrtit se slovy: ‘Zaplať mi, co dlužíš!’
29 Ten spoluslužebník tedy padl k jeho nohám a prosil ho: ‘Měj se mnou trpělivost a všechno ti zaplatím!’
30 Ale on nechtěl. Odešel a dal ho do vězení, dokud by nezaplatil, co dluží.
31 Když pak jeho spoluslužebníci viděli, co se stalo, velice se zarmoutili; šli ke svému pánu a pověděli mu všechno, co se stalo.
32 Tehdy ho jeho pán zavolal a řekl mu: ‘[Ty] zlý služebníku! Odpustil jsem ti celý ten dluh, protože jsi mě prosil.
33 Neměl ses i ty slitovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se slitoval já nad tebou?’
34 A [tehdy] se jeho pán rozhněval a dal ho katům, dokud nezaplatí všechno, co mu dlužil.
35 Totéž udělá i můj nebeský Otec vám, pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru jejich prohřešky.“

19

1 Když Ježíš domluvil tato slova, stalo se, že odešel z Galileje a přišel do
judského kraje za Jordánem.
2 Šly za ním veliké zástupy a on je tam uzdravil.
3 Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho slovy: "Smí člověk propustit
svou manželku z jakéhokoli důvodu?"
4 On jim odpověděl: "Cožpak jste nečetli, že Stvořitel je od počátku 'učinil
muže a ženu'
5 a řekl: 'Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své manželce a ti dva
budou jedno tělo'?
6 A tak už nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk
nerozděluje."
7 Oni mu ale řekli: "Proč tedy Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu a
[tak] propustit [ženu?]"
8 Odpověděl jim: "Mojžíš vám dovolil propouštět vaše manželky kvůli
tvrdosti vašeho srdce, ale od počátku to tak nebylo.
9 Proto vám říkám, že kdokoli by propustil svou manželku [z jiného důvodu]
než kvůli smilstvu a vzal si jinou, cizoloží, a kdo si bere propuštěnou,
cizoloží."
10 Jeho učedníci mu řekli: "Jestliže má člověk s manželkou takovou při, není
dobré se ženit."
11 Řekl jim tedy: "Ne všichni přijímají toto slovo, ale [jen] ti, kterým je [to]
dáno.
12 Neboť jsou panicové, kteří se tak narodili z lůna matky, a jsou panicové,
které udělali panici lidé, a jsou panicové, kteří se sami stali panici pro
nebeské království. Kdo [to] může přijmout, ať [to] přijme."
13 Tehdy k němu přinesli malé děti, aby na ně pokládal ruce a modlil se, ale
učedníci je přísně napomínali.
14 Ježíš ale řekl: "Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně, protože
takovým patří nebeské království."
15 A tak na ně pokládal ruce a [potom] odtud odešel.
16 A hle, přišel k němu jeden [muž a] řekl mu: "Dobrý mistře, co dobrého
mám udělat, abych měl věčný život?"
17 On mu však řekl: "Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen
jediný - Bůh. Chceš-li ale vstoupit do života, dodržuj přikázání."
18 Zeptal se ho: "Která?" Ježíš řekl: " 'Nezabiješ, nezcizoložíš, nebudeš
krást, nevydáš falešné svědectví',
19 'cti svého otce i matku' a 'budeš milovat svého bližního jako sám sebe.' "
20 Ten mladík mu řekl: "To všechno jsem dodržoval odmalička. Co [mi] ještě
schází?"
21 Ježíš mu řekl: "Pokud chceš být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, dej
[ho] chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, následuj mě."
22 Když ale mladík uslyšel tu řeč, smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.
23 Ježíš tedy řekl svým učedníkům: "Amen, říkám vám, že pro boháče je
nesnadné vstoupit do nebeského království.
24 A říkám vám znovu: Je snadnější, aby velbloud prošel uchem jehly, než
aby boháč vešel do Božího království."
25 A když to jeho učedníci uslyšeli, nesmírně [nad tím] žasli a říkali: "Kdo
tedy může být spasen?"
26 Ježíš však na ně pohlédl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné
všechno."

27 Tehdy mu Petr odpověděl: “Pohleď, my jsme všechno opustili a šli jsme
za tebou. Co tedy bude s námi?”
28 Ježíš jim řekl: “Amen, říkám vám, kdo jste mě následovali, že při
znovuzrození [světa], až se Syn člověka posadí na trůnu své slávy, budete i vy
sedět na dvanácti trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.
29 A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo
matku nebo ženu nebo děti nebo pole kvůli mému jménu, vezme stokrát více
a přijme věčný život za své dědictví.
30 Mnozí první však budou poslední a poslední první.”

20

1 “Nebeské království je totiž podobné hospodáři, který vyšel za svítání, aby
najal dělníky na svou vinici.
2 Domluvil se s dělníky na denáru za den a poslal je na svou vinici.
3 A když okolo třetí [denní] hodiny vyšel ven, uviděl jiné, jak stojí na tržišti
a zahálejí.
4 Řekl jim tedy: ‘Jděte i vy na tu vinici a dám vám, co bude spravedlivé.’
5 A oni šli. Potom znovu vyšel ven kolem šesté a deváté hodiny a udělal
totéž.
6 Když potom vyšel kolem jedenácté hodiny, našel jiné, jak stojí a zahálejí.
Řekl jim: ‘Proč tu stojíte a celý den zahálíte?’
7 Oni mu řekli: ‘Protože nás nikdo nenajal.’ Řekl jim tedy: ‘Jděte i vy na tu
vinici a dostanete, co bude spravedlivé.’
8 Když pak nastal večer, řekl pán vinice svému správci: ‘Zavolej dělníky a
zaplať jim mzdu, počínaje od posledních až po první.’
9 A když přišli ti, [kdo byli najati] kolem jedenácté hodiny, dostali každý po
[jednom] denáru.
10 Když pak přišli ti první, mysleli si, že dostanou víc, ale i oni dostali každý
[jeden] denár.
11 A když ho dostali, začali reptat proti hospodáři.
12 Říkali: ‘Tihle poslední pracovali jednu hodinu a tys je postavil naroveň
nám, kteří jsme nesli břemeno [celého] dne a horko.’
13 On však jednomu z nich odpověděl: ‘Příteli, já ti nekřivdím. Copak ses se
mnou nedomluvil na denáru?
14 Vezmi si, co je tvoje, a běž, já ale chci dát tomuto poslednímu stejně jako
tobě.
15 Copak si nesmím na svém dělat, co chci? Anebo máš závistivé oko,
protože jsem dobrý?’
16 Takto budou poslední první a první poslední. Je totiž mnoho
povolaných, ale málo vyvolených.”
17 A když Ježíš putoval vzhůru do Jeruzaléma, vzal si na cestě svých
dvanáct učedníků stranou a řekl jim:
18 “Hle, jdeme do Jeruzaléma a [tam] bude Syn člověka vydán velekněžím a
zákoníkům a [ti] ho odsoudí k smrti.
19 Vydají ho pohanům, aby se [mu] vysmívali, zbičovali [ho] a ukřižovali, ale
třetího dne bude vzkříšen.”
20 Tehdy k němu přišla matka Zebedeových synů se svými syny, klaněla se
mu a o něco ho prosila.
21 Řekl jí tedy: “Co chceš?” Ona řekla: “Řekni, ať tito dva moji synové mohou
sedět ve tvém království jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.”

22 Ježíš jí ale odpověděl: “Vy nevíte o co prosíte. Můžete pít kalich, který já
mám pít, a být pokřtěni křtem, kterým se já křtím?” Řekli mu: “Můžeme.”
23 [On] jim řekl: “Můj kalich budete opravdu pít a křtem, kterým se já křtím,
budete pokřtěni, avšak dát [vám] sedět po mé pravici a po mé levici, to není
má věc, ale [patří] těm, pro které [to] připravil můj Otec.”
24 A když to uslyšelo [ostatních] deset, rozhořčili se na ty dva bratry.
25 Ježíš je ale zavolal k sobě a řekl: “Víte, že vládcové národů nad nimi
panují a velikáni nad nimi užívají moc.
26 Tak to ale mezi vámi nebude. Kdokoli by mezi vámi chtěl být veliký, ať je
vaším služebníkem.
27 A kdokoli by mezi vámi chtěl být první, ať je vaším otrokem.
28 Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby
dal svůj život jako výkupné za mnohé.”
29 Když pak vycházeli z Jericha, šel za ním veliký zástup.
30 A hle, dva slepci sedící u cesty uslyšeli, že tudy jde Ježíš a vykřikli: “Pane,
Synu Davidův, smiluj se nad námi!”
31 Zástup je přísně napomínal, aby mlčeli, ale oni křičeli [tím] více: “Pane,
Synu Davidův, smiluj se nad námi!”
32 Ježíš se tedy zastavil, zavolal je a řekl: “Co chcete, abych pro vás udělal?”
33 Oni mu řekli: “Pane, ať se otevřou naše oči.”
34 Ježíš se tedy, naplněn soucitem, dotkl jejich očí a oni ihned prohlédli a šli
za ním.

21

1 Když se pak přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfagé k Olivetské hoře,
tehdy Ježíš poslal dva učedníky
2 a řekl jim: “Jděte do té vesnice naproti vám a hned [tam] najdete
přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte [je] a přiveďte ke mně.
3 A kdyby vám někdo něco řekl, odpovězte: ‘Pán je potřebuje’ a on je
propustí.”
4 To všechno se stalo, aby se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka:
5 “Povězte dceři Sionu: Pohleď, tvůj král přichází k tobě mírný, sedící na
oslici, totiž na oslátku, mláděti [té] podrobené jhu.”
6 Učedníci tedy šli a udělali, jak jim Ježíš přikázal.
7 Přivedli oslici i oslátko, položili na ně své pláště a posadili [ho] na ně.
8 Veliký zástup pak rozprostíral své pláště na cestě a jiní sekali větve ze
stromů a stlali [je] na cestu.
9 A zástupy, které šly zpředu i zezadu, volaly: “Hosana, Synu Davidův!
Požehnaný, který přichází v Pánově jménu! Hosana na výsostech!”
10 Když pak vjel do Jeruzaléma, celé město se otřáslo a řeklo: “Kdo to je?”
11 A zástupy říkaly: “To je Ježíš, ten prorok z galilejského Nazaretu.”
12 Ježíš pak vešel do Božího chrámu a vyhnal všechny, kdo v chrámu
prodávali a kupovali, a zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů
holubic.
13 Řekl jim: “Je napsáno: ‘Můj dům bude nazván domem modlitby,’ ale vy
jste z něj udělali ‘doupě lupičů’!”
14 Tehdy k němu v chrámu přišli slepí a chromí a [on] je uzdravil.
15 Když ale velekněží a zákoníci uviděli divy, které dělal, a děti, jak křičí v
chrámu a říkají: “Hosana, Synu Davidův!” rozhořčili se
16 a řekli mu: “Slyšíš, co říkají?” Ježíš jim řekl: “Ovšem. Copak jste nikdy
nečetli: ‘Z úst nemluvňátek a kojenců sis připravil chválu’?”

17 Potom je opustil a odešel ven z města do Betanie a tam přenocoval.
18 Když se potom za svítání vracel do města, dostal hlad.
19 A když uviděl u cesty jeden fíkovník, šel k němu, ale nenašel na něm nic než listí. Řekl mu tedy: “Ať se z tebe navěky už neurodí ovoce!” A ten fíkovník hned uschl.
20 Když to viděli učedníci, podivili se a řekli: “Jak to, [že] ten fíkovník tak rychle uschl?”
21 Ježíš jim tedy odpověděl: “Amen, říkám vám, pokud budete mít víru a nebudete pochybovat, nejenže budete [moci] tohle udělat fíkovníku, ale i kdybyste řekli této hoře: ‘Zvedni se a vrhni se do moře!’ stane se to.
22 A všechno, o cokoli byste prosili v modlitbě, dostanete, když budete věřit.”
23 Když pak přišel do chrámu, přistoupili k němu velekněží a starší lidu, když vyučoval, a řekli mu: “Jakou mocí děláš tyto věci? A kdo ti tu moc dal?”
24 Ježíš jim odpověděl: “Já se vás také zeptám na jednu věc, a když mi ji řeknete, já vám také řeknu, jakou mocí dělám tyto věci.
25 Odkud byl Janův křest? Z nebe, nebo z lidí?” Začali se tedy mezi sebou dohadovat. Říkali si: “Kdybychom řekli, [že] z nebe, řekne nám: ‘Proč jste mu tedy neuvěřili?’
26 Když řekneme, [že] z lidí..., bojíme se zástupu, protože všichni mají Jana za proroka.”
27 A [tak] Ježíši odpověděli: “Nevíme.” A on jim řekl: “Ani já vám [tedy] neřeknu, jakou mocí dělám tyto věci.”
28 “Ale co myslíte? [Jeden] člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl: ‘Synu, jdi dnes pracovat na mou vinici.’
29 On odpověděl: ‘Nechci,’ ale pak si to rozmyslel a šel.
30 Potom přistoupil k druhému a řekl [mu] totéž. Ten odpověděl: ‘Já půjdu, pane,’ ale nešel.
31 Který z těch dvou naplnil otcovu vůli?” Řekli: “Ten první.” Ježíš jim [tedy] řekl: “Amen, říkám vám, že celníci a nevěstky jdou do Božího království před vámi.
32 Jan k vám totiž přišel cestou spravedlnosti a vy jste mu neuvěřili, ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste [to] viděli, ale ani potom jste si nerozmysleli, že mu uvěříte.”
33 “Poslouchejte jiné podobenství: Byl jeden hospodář, který vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a odešel na cestu.
34 Když se pak přiblížil čas vinobraní, poslal k vinařům své služebníky, aby převzali její úrodu.
35 Vinaři však vzali jeho služebníky a jednoho zbili, jiného zabili a dalšího ukamenovali.
36 Poslal [tedy] znovu jiné služebníky, více než předtím, a těm udělali totéž.
37 Nakonec k nim poslal svého syna. Řekl si: ‘Mého syna budou mít ve vážnosti.’
38 Když ale vinaři toho syna uviděli, řekli si: ‘Tohle je dědic, pojďme, zabijme ho a zmocněme se jeho dědictví.’
39 Potom ho chytili, vyhodili z vinice ven a zabili.
40 Co tedy udělá pán vinice těm vinařům, až přijde?”
41 Oni mu řekli: “Ty zlosyny zle zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odevzdávat ovoce v čas jeho [sklizně].

42 Ježíš jim řekl: “Nikdy jste nečetli v Písmech? ‘Kámen, který stavitelé
zavrhli, se stal hlavním [kamenem] klenby. Stalo se to od Pána a je to v
našich očích div.’
43 Proto vám říkám, že vám bude Boží království vzato a bude dáno lidu
přinášejícímu jeho ovoce.
44 A kdo by padl na ten kámen, bude roztříštěn, a na koho by padl, toho
rozdrtí na prach.”
45 Když velekněží a farizeové slyšeli ta jeho podobenství, pochopili, že
mluvil o nich,
46 a chtěli ho zatknout, ale zalekli se zástupů, protože [lidé] ho měli za
proroka.

22

1 Ježíš k nim pak znovu mluvil v podobenstvích a řekl:
2 “Nebeské království je podobné králi, který svému synu vystrojil svatbu.
3 Poslal své služebníky, aby svolali na svatbu ty, kdo byli pozváni, ale oni
nechtěli přijít.
4 Poslal tedy znovu jiné služebníky a řekl jim: ‘Povězte pozvaným: Hle,
připravil jsem [pro vás] svou hostinu. Moji býci a můj vykrmený dobytek
jsou zabiti a všechno je připraveno; pojďte na svatbu!’
5 Oni však na to nedbali a odešli jeden na svůj statek a jiný za svým
obchodem.
6 Ostatní se pak chopili jeho služebníků, potupili [je] a zabili.
7 Když to král uslyšel, rozhněval se, poslal svá vojska a ty vrahy zahubil a
jejich město spálil.
8 Tehdy řekl svým služebníkům: ‘Svatba je sice připravena, ale ti, kdo byli
pozváni, nebyli hodni.
9 Proto jděte na nároží, a kohokoli najdete, zvěte na svatbu.
10 A ti služebníci vyšli na ulice a shromáždili všechny, které našli - zlé i
dobré, a tak se svatební místnost naplnila hodovníky.
11 Tehdy vešel král, aby se podíval na hosty, a uviděl tam člověka, který
nebyl oblečen do svatebního roucha.
12 Řekl mu: ‘Příteli, jak jsi sem vešel bez svatebního roucha?’ A on oněměl.
13 Král tedy řekl služebníkům: ‘Svažte mu nohy a ruce, vezměte ho a
uvrhněte do té zevnější tmy! Tam bude pláč a skřípění zubů.’
14 Je totiž mnoho povolaných, ale málo vyvolených.”
15 Tehdy farizeové odešli a radili se, jak by ho mohli chytit za slovo.
16 Pak k němu poslali své učedníky s herodiány a [ti] řekli: “Mistře, víme, že
jsi pravdomluvný a pravdivě učíš Boží cestě a na nikoho nedbáš, neboť se
neohlížíš na to, kdo je kdo.
17 Proto nám řekni, co si myslíš: Je správné dávat císaři daň nebo ne?”
18 Ježíš ale znal jejich zlomyslnost a řekl jim: “Proč mě pokoušíte, pokrytci?
19 Ukažte mi peníz daně.” Přinesli mu tedy denár.
20 Řekl jim: “Čí je tento obraz a nápis?”
21 Odpověděli: “Císařův.” Tehdy jim řekl: “Dejte tedy to, co je císařovo, císaři,
a co je Božího, Bohu.”
22 A když [to] uslyšeli, podivili se. Potom ho opustili a odešli.
23 V ten den k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a zeptali
se ho:
24 “Mistře, Mojžíš řekl, že když někdo zemře bez dětí, aby si jeho bratr
právem švagrovství vzal jeho ženu a zplodil svému bratru potomka.

25 U nás bylo sedm bratrů. První se oženil a zemřel, a protože neměl
potomky, zanechal svou ženu svému bratru.
26 Totéž [se stalo] i s druhým a třetím [bratrem], až po sedmého.
27 Poslední ze všech pak zemřela i ta žena.
28 Kterému z těch sedmi tedy bude manželkou při vzkříšení? Měli ji přece
všichni!"
29 Ježíš jim však odpověděl: "Bloudíte, protože neznáte Písma ani Boží moc.
30 Vždyť při vzkříšení se [lidé] neženi ani nevdávají, ale jsou jako Boží
andělé v nebi.
31 Ale ohledně zmrtvýchvstání - copak jste nečetli, co vám Bůh řekl slovy:
32 'Já jsem Bůh Abrahama, Bůh Izáka a Bůh Jákoba'? Bůh není Bohem
mrtvých, ale živých!"
33 A když to uslyšely zástupy, žasly nad jeho učením.
34 Když pak farizeové uslyšeli, že [Ježíš] umlčel saduceje, sešli se spolu.
35 Potom se jeden z nich, učený v Zákoně, zeptal, aby ho vyzkoušel:
36 "Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?"
37 Ježíš mu řekl: " 'Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem,
celou svou duší a celou svou myslí.'
38 To je první a největší přikázání.
39 Druhé je mu podobné: 'Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.'
40 Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci."
41 A když už se farizeové sešli, Ježíš se jich zeptal:
42 "Co si myslíte o Kristu? Čí je to syn?" Řekli mu: "Davidův."
43 On jim řekl: "Jak ho tedy může David v Duchu nazývat Pánem? Vždyť říká:
44 'Pán řekl mému Pánu: Seď po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele
za podnož tvých nohou.'
45 Když ho tedy David nazývá Pánem, jak to může být jeho syn?"
46 A nikdo mu nemohl odpovědět [ani] slovo. Od toho dne se ho už nikdo
neodvážil [na nic] zeptat.

23

1 Tehdy Ježíš mluvil k zástupům a svým učedníkům.
2 Řekl: "Na Mojžíšově místě se posadili zákoníci a farizeové.
3 Proto plňte a zachovávejte všechno, cokoli vám řeknou, abyste zachovávali,
ale nejednejte podle jejich skutků, protože [oni] mluví, ale nejednají.
4 Svazují těžká a neúnosná břemena a nakládají je lidem na ramena, sami
však s nimi nechtějí ani pohnout prstem.
5 A všechny své skutky dělají, aby je viděli lidé. Rozšiřují své modlitební
řemínky a prodlužují si třásně na pláštích.
6 Mají rádi čestná místa na večeřích a přední sedadla ve shromážděních,
7 zdravení na tržištích, a když je lidé nazývají: 'Rabbi, Rabbi.'
8 Vy si ale nenechte říkat 'Rabbi', protože máte jednoho Učitele, Krista, a vy
všichni jste bratři.
9 A nikoho si na zemi nenazývejte 'Otcem', protože máte jednoho Otce,
který je v nebi.
10 Také si nenechte říkat 'Vůdcové', protože máte jednoho Vůdce, Krista.
11 Ale kdo je z vás největší, ten bude vaším služebníkem.
12 Kdo bude sám sebe povyšovat, ten bude ponížen, a kdo se sám poníží, ten
bude povýšen."

13 “Ale běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že zavíráte nebeské království před lidmi. Sami tam totiž nevcházíte a těm, kteří vcházejí, vejít nedovolujete.
14 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že vyjídáte domy vdov a předstíráte dlouhé modlitby. Proto dostanete těžší rozsudek.
15 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že obcházíte moře i souš, abyste obrátili jednoho [člověka] na víru, a když se [tak] stane, uděláte z něho syna pekla dvakrát více, než jste sami.
16 Běda vám, slepí vůdcové, kteří říkáte: ‘Kdyby někdo přísahal při chrámu, to nic neznamená, ale kdo by přísahal při chrámovém zlatu, ten je zavázán.’
17 Blázni a slepci! Co je větší - zlato nebo chrám, který to zlato posvěcuje?
18 [Říkáte] také: ‘Kdyby někdo přísahal při oltáři, to nic neznamená, ale kdo by přísahal při daru [ležícím] na něm, ten je zavázán.’
19 Blázni a slepci! Co je větší - dar nebo oltář, který ten dar posvěcuje?
20 A proto ten, kdo přísahá při oltáři, přísahá při něm i při všem, co na něm leží.
21 Ten, kdo přísahá při chrámu, přísahá při něm i při Tom, kdo v něm přebývá,
22 a ten, kdo přísahá při nebi, přísahá při Božím trůnu i při Tom, který na něm sedí.
23 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že dáváte desátky z máty, z kopru a z kmínu, ale opustili jste závažnější věci ze Zákona - právo, milosrdenství a víru. Tyto věci jste měli dělat a tamty neopouštět.
24 Slepí vůdcové, cedíte komára, ale velbloud polykáte.
25 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že zvenčí čistíte kalich a mísu, ale [ty] jsou zevnitř plné zlodějství a neřesti.
26 Farizeji, [ty] slepče, vyčisti nejdříve vnitřek kalicha a mísy, aby mohly být čisté i zvenčí.
27 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, protože se podobáte obílenýmhrobům, které zvenčí vypadají opravdu krásně, ale uvnitř jsou plné mrtvých kostí a veškeré nečistoty.
28 Tak se i vy zvenčí zdáte lidem opravdu spravedliví, ale uvnitř jste plní pokrytectví a nepravosti.
29 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že stavíte hroby prorokům, ozdobujete náhrobky spravedlivých
30 a říkáte: ‘Kdybychom žili za dnů našich otců, neúčastnili bychom se s nimi [prolévání] krve proroků.’
31 Tím svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kdo vraždili proroky.
32 Naplňte tedy míru svých otců!
33 Vy hadi, plemeno zmijí, jak byste unikli odsouzení [do] pekla?
34 Pohleďte, já k vám proto posílám proroky, mudrce a učitele Písma, a vy [některé] z nich zabijete a ukřižujete, a [některé] z nich budete bičovat ve svých shromážděních a budete [je] pronásledovat od města k městu,
35 aby na vás přišla všechna spravedlivá krev prolévaná na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiáše, kterého jste zabili mezi svatyní a oltářem.
36 Amen, říkám vám, že všechny tyto věci přijdou na toto pokolení.”
37 “Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.
38 Hle, váš dům se vám zanechává pustý.

39 Říkám vám totiž, že od této chvíle mě neuvidíte, dokud neřeknete:
‘Požehnaný, který přichází v Pánově jménu!’ ”

24

1 A když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel [pryč], tu [k němu] přistoupili jeho
učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby.
2 Ježíš jim však řekl: “Vidíte všechny tyto věci? Říkám vám jistě, [že] tu
nebude ponechán kámen na kameni: [všechno] bude zbořeno.”
3 Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci
soukromě se slovy: “Řekni nám, kdy to bude a jaké [bude] znamení tvého
příchodu a konce tohoto světa?”
4 Ježíš jim odpověděl: “Dejte pozor, aby vás nikdo nesvedl.
5 Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: ‘Já jsem Kristus’ a
svedou mnohé.
6 Budete pak slýchat války a zprávy o válkách. Hleďte, abyste se
nestrachovali, protože se to všechno musí stát. Ale to ještě nebude konec.
7 Povstane totiž národ proti národu a království proti království a budou
hlady, mory a zemětřesení na [různých] místech.
8 Ale to všechno [jsou] počátky porodních bolestí.
9 Tehdy vás vydají soužení a budou vás zabíjet a budete nenáviděni všemi
národy kvůli mému jménu.
10 Tehdy se mnozí pohorší a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět jedni
druhé
11 a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé.
12 A protože se rozmnoží nepravost, láska mnohých vychladne.
13 Kdo však vytrvá až do konce, ten bude spasen.
14 A toto evangelium království bude kázáno po celém světě na svědectví
všem národům a tehdy přijde konec.”
15 “Proto, když uvidíte ‘ohavnost zpustošení’, o níž mluvil prorok Daniel,
jak stojí na svatém místě (kdo čte, rozuměj),
16 tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají na hory.
17 Kdo [bude] na střeše, ať nesestupuje, aby si ze svého domu něco vzal.
18 A kdo na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.
19 Ale běda [bude] v těch dnech těhotným a těm, které kojí.
20 Proto se modlete, aby váš útěk nenastal v zimě nebo v sobotní den.
21 Protože tehdy bude veliké soužení, jaké do této doby nebylo od počátku
světa, a už ani nikdy nebude.
22 A kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se žádný člověk. Kvůli
vyvoleným však ty dny budou zkráceny.”
23 “Kdyby vám v té době někdo řekl: ‘Hle, Kristus [je] zde!’ anebo: ‘Tady
[je]!’, nevěřte.
24 Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci a budou dělat veliké
divy a zázraky, takže by svedli (kdyby [to] bylo možné) i vyvolené.
25 Hle, řekl jsem vám [to] předem.
26 Řeknou-li vám tedy: ‘Pohleďte, je na poušti!’ nevycházejte; [anebo]: ‘Hle,
[je] na tajných místech,’ nevěřte.
27 Neboť jako blesk vychází od východu a září až na západ, takový bude i
příchod Syna člověka.
28 Kdekoliv totiž bude tělo, tam se shromáždí orli.
29 A hned po soužení těch dnů se zatmí slunce a měsíc nevydá své světlo.
Hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti budou otřeseny.

30 Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny
národy země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s
mocí a velikou slávou.
31 A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a [ti] shromáždí jeho vyvolené
od čtyř větrů, od jednoho konce nebe až po druhý."
32 "Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobenství: Když již jeho větev
změkne a vyráží listí, poznáváte, že léto je blízko.
33 Tak i vy, až uvidíte toto všechno, vězte, že je blízko, [že už je] ve dveřích.
34 Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto
všechno stane.
35 Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou."
36 "O tom dni a hodině však nikdo neví - ani nebeští andělé - pouze sám
můj Otec.
37 Ale jak [bylo] za dnů Noéma, tak bude i při příchodu Syna člověka.
38 Neboť [stejně] jako v těch dnech před potopou jedli a pili, ženili se a
vdávaly se až do toho dne, kdy Noé vešel do archy,
39 a [nic] nepoznali až do chvíle, kdy přišla potopa a všechny smetla, tak to
bude i při příchodu Syna člověka.
40 Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.
41 Dvě budou mlít mlýnským kamenem, jedna bude vzata a druhá
zanechána.
42 Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán.
43 Vězte však, že kdyby hospodář věděl, ve kterou noční dobu přijde zloděj,
bděl by a nenechal by [ho] prokopat se do jeho domu.
44 Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, o které
netušíte."
45 "Kdo je tedy ten věrný a moudrý služebník, kterého jeho pán ustanovil
nad svým služebnictvem, aby jim dával pokrm v patřičný čas?
46 Blaze tomu služebníku, kterého jeho pán při příchodu zastihne, že tak
jedná.
47 Amen, říkám vám, že ho ustanoví nad vším svým majetkem.
48 Kdyby si však ten zlý služebník v srdci řekl: 'Můj pán mešká [se svým]
příchodem,'
49 a začal by bít své spoluslužebníky a jíst a pít s opilci,
50 [tehdy] přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu,
kterou nezná,
51 a oddělí ho a určí mu díl s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů."

25

1 "Tehdy bude nebeské království podobné deseti pannám, které vzaly své
lampy a vyšly naproti ženichovi.
2 Pět z nich bylo rozumných a pět pošetilých.
3 Když ty pošetilé braly své lampy, nevzaly si s sebou olej.
4 Ty rozumné si však se svými lampami vzaly [také] olej v nádobkách.
5 Když pak ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usínat.
6 A o půlnoci nastal křik: 'Hle, ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!'
7 Všechny panny tedy vstaly a připravily si své lampy.
8 Pošetilé pak řekly těm rozumným: 'Dejte nám ze svého oleje, protože naše
lampy hasnou.'
9 Ty rozumné jim ale odpověděly: 'Nebude ho dost pro nás i pro vás. Raději
jděte k prodavačům a kupte si.'

10 A když odešly kupovat [olej], přišel ženich a ty, které byly připravené, s
ním vešly na svatbu. A dveře byly zavřeny.
11 Potom ale přišly také ty zbývající panny a říkaly: ‘Pane, pane, otevři nám!’
12 Ale on jim odpověděl: ‘Amen, říkám vám, [že] vás neznám.’
13 Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu, ve kterou přijde Syn
člověka.”
14 “[Je to] totiž jako když člověk při odchodu na cestu zavolal své služebníky
a svěřil jim svůj majetek.
15 Jednomu dal pět hřiven, jinému dvě a jinému jednu, každému podle jeho
schopností, a odešel na cestu.
16 Ten, který dostal pět hřiven, ihned šel, nechal je vydělávat a získal jiných
pět hřiven.
17 Stejně tak i ten, který [dostal] dvě, získal jiné dvě.
18 Ale ten, který dostal jednu, odešel, zakopal [ji] v zemi a [tak] skryl
peníze svého pána.
19 Potom po dlouhé době pán těch služebníků přišel a počítal s nimi účty.
20 Když přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl pět dalších hřiven a
řekl: ‘Pane, dal jsi mi pět hřiven a podívej se, získal jsem pět dalších.’
21 Jeho pán mu tedy řekl: ‘Výborně, [můj] dobrý a věrný služebníku. Byl jsi
věrný nad málem, [proto] tě ustanovím nad mnohým. Vejdi do radosti svého
pána.’
22 Potom přistoupil ten, který dostal dvě hřivny a řekl: ‘Pane, dal jsi mi dvě
hřivny a podívej se, získal jsem další dvě.’
23 Jeho pán mu řekl: ‘Výborně, [můj] dobrý a věrný služebníku. Byl jsi věrný
nad málem, ustanovím tě nad mnohým. Vejdi do radosti svého pána.’
24 Potom přistoupil i ten, který dostal jednu hřivnu a řekl: ‘Pane, věděl jsem,
že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.
25 A tak jsem odešel a skryl tvou hřivnu v zemi, protože jsem se bál. Pohleď,
[zde] máš, co je tvoje.’
26 Jeho pán mu však odpověděl: ‘[Ty] zlý a líný služebníku! Věděl jsi, že
sklízím, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal!
27 Měl jsi tedy dát mé peníze směnárníkům a já bych, až přijdu, vzal, co mi
patří [i] s úrokem.
28 Vezměte mu tedy tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo má deset hřiven.
29 Každému, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo
nemá, bude vzato i to, co má.
30 A toho neužitečného služebníka vyhoďte do té zevnější tmy. Tam bude
pláč a skřípění zubů.’ ”
31 “Když pak přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni svatí andělé,
tehdy se posadí na trůnu své slávy.
32 Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od
druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.
33 Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.
34 Potom král řekne těm po své pravici: ‘Pojďte vy, kdo jste požehnaní od
mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od
založení světa.
35 Neboť jsem hladověl a [vy] jste mi dali najíst, měl jsem žízeň a dali jste
mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě.
36 [Byl jsem] nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě,
byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.’

37 Tehdy mu ti spravedliví odpoví: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili [tě], anebo žízniv
ého a dali jsme [ti] napít?
38 Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali [tě], anebo nahého a oblékli [tě]?
39 Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?’
40 A král jim odpoví: ‘Amen, říkám vám, [že] cokoli jste udělali nejmenšímu z těchto mých bratrů, to jste udělali mně.’
41 Potom řekne také těm po levici: ‘Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly,
42 protože jsem hladověl a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň a nedali jste mi napít.
43 Byl jsem cizincem a nepřijali jste mě, nahý a neoblékli jste mě, [byl jsem] nemocný a ve vězení a [vy] jste mě nenavštívili.’
44 Tehdy mu odpovědí i oni a řeknou: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žízniv
ého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení a neposloužili jsme ti?’
45 Tehdy jim odpoví: ‘Amen, říkám vám, [že] cokoli jste neudělali nejmenšímu z těchto, to jste neudělali mně!’
46 A [tak] tito půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.”

26

1 A stalo se, že když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům:
2 “Víte, že za dva dny bude Veliká noc a Syn člověka bude zrazen, aby byl ukřižován.”
3 Tehdy se na dvoře nejvyššího kněze jménem Kaifáš sešli velekněží, zákoníci a starší lidu
4 a radili se spolu, jak by se Ježíše lstí zmocnili a zabili [ho].
5 Říkali ale: “Ne ve svátek, aby mezi lidem nenastalo pozdvižení.”
6 Když pak byl Ježíš v Betanii, v domě Šimona Malomocného,
7 přistoupila k němu žena s alabastrovou nádobkou velmi drahé masti a vylila ji na jeho hlavu, když byl za stolem.
8 Když to však uviděli jeho učedníci, rozhořčili se a říkali: “K čemu [je] tato ztráta?
9 Vždyť se to mohlo draze prodat a rozdat chudým!”
10 Ježíš [to] však poznal a řekl jim: “Proč tu ženu trápíte? Vždyť pro mě udělala dobrý skutek.
11 Chudé přece máte u sebe vždycky, ale mne vždycky mít nebudete.
12 Když totiž tato [žena] vylila tu mast na mé tělo, udělala [to] pro můj pohřeb.
13 Amen, říkám vám, [že] kdekoli se na celém světě bude kázat toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.”
14 Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, šel k velekněžím
15 a řekl jim: “Co jste mi ochotni dát, když vám ho zradím?” A oni mu odpočítali třicet stříbrných.
16 Od té chvíle tedy hledal příležitost, aby ho zradil.
17 Prvního dne [svátku] nekvašených chlebů pak k Ježíši přistoupili učedníci a řekli mu: “Kde chceš, abychom ti připravili k jídlu beránka?”
18 A on jim řekl: “Jděte k jednomu člověku ve městě a řekněte mu: ‘Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko. U tebe budu se svými učedníky slavit Hod beránka.’ ”
19 Učedníci tedy udělali, jak jim Ježíš uložil, a připravili beránka.
20 Když pak nastal večer, byl za stolem s dvanácti.

21 A když jedli, řekl: “Amen, říkám vám, že jeden z vás mě zradí.”
22 Oni tedy v nesmírném zármutku začali jeden po druhém říkat: “Snad [to] nejsem já, Pane?”
23 Ale on jim odpověděl: “Zradí mě ten, kdo se mnou namáčí ruku do mísy.
24 Syn člověka jde vskutku tak, jak je o něm napsáno, ale běda člověku, jímž je Syn člověka zrazován. Pro toho člověka by bylo lepší, kdyby se [vůbec] nenarodil.”
25 Nato řekl Jidáš, který ho zrazoval: “Snad [to] nejsem já, Rabbi?” A on mu odpověděl: “Tys [to] řekl.”
26 A když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, rozlomil a dal [ho] učedníkům se slovy: “Vezměte, jezte, to je mé tělo.”
27 Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim [ho] se slovy: “Pijte z něho všichni,
28 neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.
29 A říkám vám, že od této chvíle už nebudu pít z tohoto plodu vinného kmene až do toho dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce.”
30 A když zazpívali žalm, vyšli na Olivetskou horu.
31 Tehdy jim Ježíš řekl: “Vy všichni ode mne této noci odpadnete. Je přece napsáno: ‘Budu bít pastýře a ovce stáda se rozprchnou.’
32 Ale až vstanu [z mrtvých], předejdu vás do Galileje.”
33 Petr mu však odpověděl: “I kdyby od tebe všichni odpadli, já neodpadnu nikdy!”
34 Ježíš mu řekl: “Amen, říkám ti, že [ještě] dnes v noci, dříve než se ozve kohout, mě třikrát zapřeš.”
35 [Ale] Petr mu řekl: “I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!” Podobně mluvili i všichni [ostatní] učedníci.
36 Tehdy Ježíš přišel s učedníky na místo zvané Getsemane a řekl jim: “Posaďte se tu, zatímco se odejdu tamhle modlit.”
37 Vzal s sebou Petra a oba Zebedeovy syny a [tu] se začal rmoutit a mít velikou úzkost.
38 Tehdy jim řekl: “Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte tu a bděte se mnou.”
39 Pak poodešel kousek dál, padl na tvář a modlil se: “Otče můj, jestli je [to] možné, ať mě ten kalich mine! Avšak ne jak chci já, ale jak ty.”
40 Potom přišel k učedníkům a nalezl je, jak spí. Řekl tedy Petrovi: “To jste se mnou nemohli bdít jedinou hodinu?
41 Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení. Duch je sice připraven, ale tělo [je] slabé.”
42 Potom odešel podruhé a modlil se: “Otče můj, jestliže mě tento kalich nemůže minout, ale musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.”
43 A když přišel, znovu je nalezl, jak spí, protože jim ztěžkly oči.
44 Tehdy je nechal, znovu odešel a potřetí se modlil stejná slova.
45 Potom přišel ke svým učedníkům a řekl jim: “[Vy] ještě spíte a odpočíváte? Pohleďte, přiblížila se ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.
46 Vstávejte, pojďme! Hle, můj zrádce už je blízko.”
47 A když ještě mluvil, náhle přišel Jidáš, jeden ze dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, [poslaný] od velekněží a starších z lidu.
48 Ten, který ho zrazoval, si s nimi domluvil znamení: “Je to ten, kterého políbím. Toho se chopte.”
49 Ihned tedy přistoupil k Ježíši a řekl: “Buď zdráv, Rabbi,” a políbil ho.

50 Ježíš mu však řekl: “Příteli, proč jsi přišel?” Tehdy přistoupili, vztáhli na
Ježíše ruce a chopili se ho.
51 Jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, však náhle mávl rukou, vytasil svůj meč,
zasáhl služebníka nejvyššího kněze a usekl mu ucho.
52 Tehdy mu Ježíš řekl: “Vrať svůj meč na jeho místo, protože všichni, kteří
berou meč, mečem zahynou.
53 Myslíš si snad, že nemohu požádat svého Otce? [On] by mi hned dal více
než dvanáct legií andělů.
54 Jak by se pak ale naplnila Písma [svědčící,] že to musí takhle být?”
55 V tu chvíli řekl Ježíš zástupům: “Vypravili jste se jako na zločince, s meči a
holemi, abyste mě zatkli? Každý den jsem s vámi sedával v chrámu a vyučoval
a nezatkli jste mě.
56 Ale toto všechno se stalo, aby se naplnila prorocká Písma.” Tehdy ho
všichni učedníci opustili a utekli.
57 Ti, kdo Ježíše zatkli, ho tedy odvedli k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde se
shromáždili zákoníci a starší.
58 Petr ho ale zpovzdálí následoval až na dvůr nejvyššího kněze. Potom
vešel dovnitř a sedl si mezi sluhy, aby viděl konec.
59 Velekněží a starší s celou veleradou pak proti Ježíši hledali falešné
svědectví, aby ho mohli vydat na smrt,
60 ale [žádné] nenašli. I když předstupovali mnozí falešní svědkové, nenašli
nic. Nakonec ale předstoupili dva falešní svědkové
61 a řekli: “Tento [muž] řekl: ‘Mohu zbořit Boží chrám a za tři dny ho
postavit.’ ”
62 Tehdy povstal nejvyšší kněz a řekl mu: “Nic neodpovídáš? Co proti tobě
svědčí tito [muži]?”
63 Ale Ježíš mlčel. Nejvyšší kněz mu tedy řekl: “Zapřísahám tě při živém
Bohu, abys nám řekl, zda jsi Kristus, ten Boží Syn!”
64 Ježíš mu odpověděl: “Tys [to] řekl. Ale říkám vám, od této chvíle uvidíte
Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na nebeských oblacích.”
65 Tehdy nejvyšší kněz roztrhl svá roucha se slovy: “Rouhal se! K čemu
ještě potřebujeme svědky? Hle, právě jste slyšeli jeho rouhání!
66 Co si [o tom] myslíte?” A oni odpověděli: “Je hoden smrti.”
67 Potom mu plivali do obličeje a bili ho pěstmi a jiní ho tloukli holemi
68 a říkali: “Prorokuj nám, Kriste, kdo tě udeřil?”
69 Petr ale seděl venku na dvoře. Jedna služebná k němu přistoupila a řekla:
“Ty jsi byl také s tím Ježíšem z Galileje.”
70 Ale on [to] přede všemi zapřel. Řekl: “Nevím, o čem mluvíš!”
71 A vyšel k bráně. Uviděla ho však jiná a řekla těm, kdo tam byli: “Tenhle
byl také s [tím] Ježíšem z Nazaretu.”
72 A on [ho] znovu zapřel s přísahou: “Toho člověka neznám!”
73 Po malé chvíli přistoupili kolemstojící a řekli Petrovi: “Jistěže jsi také
[jeden] z nich. I tvé nářečí tě prozrazuje!”
74 Tehdy se začal proklínat a přísahat: “Toho člověka neznám!” A vtom
zakokrhal kohout
75 a Petr si vzpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: “Dříve než se ozve
kohout, třikrát mě zapřeš.” A vyšel ven a hořce se rozplakal.

27

1 A když přišlo ráno, usnesli se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíši, že
ho vydají na smrt.

2 Svázali ho tedy, odvedli ho k vladaři, Pontskému Pilátovi, a vydali mu ho.
3 Když tehdy Jidáš, jeho zrádce, uviděl, že [Ježíš] byl odsouzen, litoval
[toho] a vrátil těch třicet stříbrných velekněžím a starším.
4 Řekl [jim]: "Zhřešil jsem! Zradil jsem nevinnou krev!" Oni však
odpověděli: "Co je nám do toho? Hleď si [toho] sám!"
5 Zahodil tedy ty stříbrné v chrámu a šel pryč. A když odešel, oběsil se.
6 Velekněží pak vzali ty stříbrné a řekli: "Nelze je dát do pokladny, protože
je [to] mzda za krev."
7 A když se poradili, koupili za ně hrnčířovo pole k pohřbívání cizinců.
8 Proto se to pole až dodnes nazývá Pole krve.
9 Tehdy se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroka: "Vzali třicet
stříbrných, cenu za toho ceněného, kterého [takto] ocenili synové Izraele,
10 a dali je za hrnčířovo pole, jak mi uložil Pán."
11 Ježíš pak stanul před vladařem. Vladař se ho zeptal: "Ty jsi ten židovský
král?" Ale Ježíš mu odpověděl: "Ty [to] říkáš."
12 A když ho velekněží a starší obviňovali, nic neodpovídal.
13 Pilát mu tedy řekl: "Neslyšíš, jaké věci to proti tobě svědčí?"
14 [On] mu ale neodpověděl ani na jediné slovo, takže se vladař velmi divil.
15 Vladař pak měl ve zvyku propouštět lidu ve svátek jednoho vězně,
kterého chtěli.
16 A tehdy měli významného vězně jménem Barabáš.
17 Když se tedy [lidé] sešli, Pilát jim řekl: "Koho chcete, abych vám
propustil? Barabáše nebo Ježíše zvaného Kristus?"
18 Věděl totiž, že ho vydali ze závisti.
19 A když seděl na soudné stolici, poslala k němu jeho žena vzkaz: "Neměj
nic s tímto spravedlivým, neboť jsem dnes kvůli němu ve snu mnoho
vytrpěla."
20 Velekněží a starší ale navedli zástupy, aby si vyžádali Barabáše a Ježíše
aby dali zahubit.
21 Vladař jim tedy odpověděl: "Kterého z těch dvou chcete, abych vám
propustil?" A oni řekli: "Barabáše!"
22 Pilát jim řekl: "Co tedy mám udělat s Ježíšem zvaným Kristus?" A všichni
řekli: "Ať je ukřižován!"
23 Vladař však řekl: "A co zlého udělal?" Ale oni křičeli [ještě] víc: "Ať je
ukřižován!"
24 A když Pilát viděl, že nic nezmůže, ale [že] je čím dál větší pozdvižení,
vzal vodu a před zástupem si umyl ruce se slovy: "Nejsem vinen krví tohoto
spravedlivého. Hleďte si [toho] sami."
25 A všechen lid odpověděl: "Jeho krev na nás a na naše děti!"
26 Tehdy jim propustil Barabáše, ale Ježíše [nechal] zbičovat a vydal [ho] k
ukřižování.
27 Tehdy vzali vladařovi vojáci Ježíše do paláce a shromáždili k němu celou
posádku.
28 Svlékli ho a oblékli mu rudý plášť,
29 a když upletli korunu z trní, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu
dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu. Říkali: "Buď zdráv, židovský
králi!"
30 Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy.
31 Když se mu [dost] naposmívali, svlékli z něho ten plášť a oblékli mu jeho
šaty. Potom ho odvedli, aby byl ukřižován.

32 A když vyšli, našli člověka z Kyrény, jménem Šimona. Toho přinutili, aby
vzal jeho kříž.
33 A tak přišli na místo zvané Golgota, což znamená Místo lebky.
34 Dali mu napít octa smíšeného se žlučí. A když [jej] okusil, nechtěl pít.
35 A když ho ukřižovali, rozdělili si jeho šaty házením losu, aby se naplnilo,
co bylo řečeno skrze proroka: “Rozdělili si mé šaty mezi sebou a o mé roucho
házeli los.”
36 Pak seděli a hlídali ho tam.
37 A nad jeho hlavu dali nápis jeho viny: “TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL”.
38 Tehdy byli spolu s ním ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý
po levici.
39 Kolemjdoucí mu spílali, pokyvovali hlavami
40 a říkali: “Ty, který boříš chrám a za tři dny ho stavíš, zachraň sám sebe!
Jestli jsi Boží Syn, sestup z kříže!”
41 Tak podobně se posmívali i velekněží se zákoníky a staršími a říkali:
42 “Jiné spasil, [ale] sám sebe spasit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď
sestoupí z kříže a uvěříme v něj!
43 Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece:
‘Jsem Boží Syn’!”
44 A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.
45 Od šesté hodiny pak nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.
46 Kolem deváté hodiny pak Ježíš hlasitě vykřikl: “Eli, Eli, lama
sabachtani?” to je: “Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?”
47 A když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: “Ten [člověk] volá
Eliáše!”
48 Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, a když ji naplnil octem, dal ji na
větev a dával mu napít.
49 Ale ostatní říkali: “Nech [ho], uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho
zachránil!”
50 Ježíš pak opět hlasitě vykřikl a vypustil ducha.
51 A hle, chrámová opona se roztrhla na dva [kusy] odshora až dolů a země
se otřásla a skály popraskaly.
52 Otevřely se hroby a vstala mnohá těla zesnulých svatých,
53 kteří po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se
mnoha [lidem].
54 Když pak setník a ti, kdo s ním hlídali Ježíše, uviděli zemětřesení a to, co
se dělo, velmi se vyděsili a říkali: “To byl opravdu Boží Syn!”
55 Bylo tam také mnoho žen přihlížejících zpovzdálí, které doprovázely
Ježíše z Galileje a sloužily mu.
56 Byla mezi nimi Marie Magdaléna a Marie, matka Jakuba a Jozese, a
matka Zebedeových synů.
57 A když nastal večer, přišel bohatý člověk z Arimatie, jménem Josef, který
byl také Ježíšův učedník.
58 Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Tehdy Pilát nařídil, aby tělo
bylo vydáno.
59 Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého plátna
60 a pochoval ho do svého nového hrobu, který si vytesal ve skále. Potom
přivalil ke dveřím hrobu velký kámen a odešel.
61 A byla tam Marie Magdaléna a druhá Marie, sedící naproti hrobu.
62 Nazítří, po [dni] přípravování, se pak velekněží a farizeové sešli k Pilátovi

63 a řekli [mu]: “Pane, vzpomněli jsme si, že když ten bludař ještě žil, řekl:
‘Po třech dnech vstanu.’
64 Proto nařiď, ať je hrob hlídán až do třetího dne, aby snad nepřišli jeho
učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: ‘Byl vzkříšen z mrtvých!’ Tak bude
poslední blud horší než ten první!”
65 Pilát jim řekl: “Máte stráž, jděte a hlídejte, jak umíte.”
66 A tak šli, a když zapečetili kámen, obsadili hrob strážnými.

28

1 Když pak končila sobota a svítalo na první [den] týdne, přišla Marie
Magdaléna a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob.
2 A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, a
když přišel, odvalil kámen ode dveří a posadil se na něm.
3 Jeho obličej byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh.
4 A strážní se strachem z něj roztřásli a zůstali jako mrtví.
5 Anděl pak odpověděl ženám: “Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte
ukřižovaného Ježíše.
6 Není tu, neboť vstal, jak předpověděl. Pojďte, pohleďte na místo, kde ležel
Pán.
7 Jděte rychle a řekněte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. A hle,
předchází vás do Galileje. Tam ho spatříte. Hleďte, řekl jsem vám [to].”
8 A [tak] rychle odešly od hrobu s bázní a s velikou radostí a běžely, aby [to]
oznámily jeho učedníkům.
9 A když to šly oznámit jeho učedníkům, vtom se s nimi setkal Ježíš a
pozdravil je. Přistoupily tedy, objaly jeho nohy a poklonily se mu.
10 Tehdy jim Ježíš řekl: “Nebojte se, jděte a oznamte mým bratrům, ať jdou
do Galileje a tam mě spatří.”
11 A když ty [ženy] odcházely, hle, někteří ze stráže šli do města a oznámili
velekněžím všechno, co se stalo.
12 A když se shromáždili se staršími, poradili se a dali vojákům mnoho
peněz
13 a řekli: “Mluvte [takhle]: ‘V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, když
jsme spali.’
14 A kdyby o tom uslyšel vladař, my ho přesvědčíme a zbavíme vás starostí.”
15 Oni tedy vzali peníze a dělali, jak byli naučeni. A tato řeč je mezi Židy
rozhlášena až do dnešního dne.
16 Jedenáct učedníků pak šlo do Galileje, na tu horu, kterou jim Ježíš určil.
17 A když ho spatřili, poklonili se mu; ale někteří pochybovali.
18 Ježíš přistoupil, promluvil k nim a řekl: “Je mi dána veškerá moc na nebi i
na zemi.
19 Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů; křtěte je ve jméno Otce i
Syna i Ducha Svatého
20 a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi
po všechny dny až do skonání světa. Amen.

Marek

1 Počátek evangelia Ježíše Krista, Božího Syna.
2 Jak je napsáno v Prorocích: “Hle, já před tvou tváří posílám svého posla, který připraví tvou cestu před tebou.”
3 “Hlas volajícího na poušti: Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!”
4 [Tak] přišel Jan, křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.
5 Vycházela k němu celá judská země i všichni Jeruzalémští, a když vyznávali své hříchy, křtil je v řece Jordán.
6 Jan byl oblečen velbloudí srstí a koženým pasem kolem boků a jedl kobylky a lesní med.
7 Kázal a říkal: “Po mně přichází ten, který je silnější než já! [Já] nejsem hoden [ani] sehnout se a rozvázat řemínek jeho obuvi.
8 Jistě, já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.”
9 V těch dnech se pak stalo, [že] přišel Ježíš z galilejského Nazaretu a byl od Jana pokřtěn v Jordánu.
10 A hned když vystupoval z vody, uviděl protržená nebesa a Ducha sestupujícího na něj jako holubice.
11 A z nebe zazněl hlas: “Ty jsi ten můj milovaný Syn, v němž jsem nalezl zalíbení.”
12 A hned ho Duch vypudil na poušť.
13 Byl na poušti čtyřicet dní a pokoušel ho Satan. Byl [tam] s divokou zvěří a sloužili mu andělé.
14 A když byl Jan uvězněn, Ježíš přišel do Galileje a kázal evangelium Božího království.
15 Říkal: “Čas se naplnil a Boží království se přiblížilo. Čiňte pokání a věřte evangeliu!”
16 A když procházel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a Ondřeje, jeho bratra, jak házejí síť do moře (protože [to] byli rybáři).
17 Ježíš jim řekl: “Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!”
18 A hned opustili své sítě a šli za ním.
19 Když pak kousek poodešel, uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě.
20 A hned je povolal. Oni pak nechali svého otce Zebedea na lodi s nádeníky a odešli za ním.
21 Potom přišli do Kafarnaum a [on] hned v sobotu vešel do synagogy a učil.
22 A [tam] žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.
23 V jejich synagoze byl právě člověk v [moci] nečistého ducha. Vykřikl:
24 “Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Znám tě, kdo jsi - ten Svatý Boží!”
25 Ježíš mu pohrozil a řekl: “Zmlkni a vyjdi z něj!”
26 A ten nečistý duch jím zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něho.
27 A všichni byli tak ohromeni, že se [začali] ptát jeden druhého: “Co tohle je? Co [je] to za nové učení? Vždyť rozkazuje s mocí i těm nečistým duchům a poslouchají ho!”
28 A zpráva o něm se hned roznesla po celém galilejském kraji.

29 A hned když vyšli ze synagogy, přišli domů k Šimonovi a Ondřejovi
[spolu] s Jakubem a Janem.
30 Šimonova tchyně [tam] ležela v horečce, a [tak] mu o ní hned pověděli.
31 Přistoupil tedy, vzal ji za ruku a zvedl ji. Horečka ji hned opustila a ona je
začala obsluhovat.
32 Když potom nastal večer a zapadlo slunce, přinesli k němu všechny
nemocné i ty, kteří byli posedlí démony.
33 Celé město se sběhlo ke dveřím
34 a on uzdravil množství [lidí] trápených různými neduhy a vyhnal
množství démonů. A nedovoloval démonům mluvit, protože ho znali.
35 Ráno pak vstal dlouho před rozedněním a vyšel [ven]. Odešel na
opuštěné místo a tam se modlil.
36 Ale Šimon a ti, kdo byli s ním, se za ním pustili.
37 A když ho našli, řekli mu: "Všichni tě hledají."
38 A on jim řekl: "Pojďme dál, do okolních městeček, abych kázal i tam. Vždyť
proto jsem přišel."
39 Kázal tedy v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal démony.
40 Tehdy k němu přišel malomocný. Padl před ním na kolena a prosil ho:
"Kdybys [jen] chtěl, můžeš mě očistit!"
41 Ježíš pak naplněn soucitem vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: "Chci,
buď očištěn!"
42 A jakmile to [Ježíš] řekl, hned od něj malomocenství odstoupilo a byl
očištěn.
43 A hned ho poslal pryč s přísným varováním:
44 "Dej pozor, abys nikomu nic neříkal. Jdi ale, ukaž se knězi a obětuj za své
očištění to, co přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně."
45 Ale on vyšel a začal hodně mluvit a rozhlašovat tu věc tak, že Ježíš už
nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A
[lidé] k němu přicházeli odevšad.

2

1 A po [několika] dnech opět přišel do Kafarnaum a proslechlo se, že je
doma.
2 A hned se shromáždilo [takové] množství, že se už nemohli vejít ani ke
dveřím. A mluvil jim slovo.
3 Tehdy k němu přišli s ochrnutým, kterého nesli čtyři [muži].
4 A když ho k němu nemohli kvůli zástupu přinést, odkryli střechu [nad
místem], kde byl, a když [ji] probořili, spustili dolů lůžko, na kterém ležel ten
ochrnutý.
5 Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl tomu ochrnutému: "Synu, tvé hříchy jsou
ti odpuštěny."
6 Byli tu ale někteří ze zákoníků. Seděli tam a v srdcích uvažovali:
7 "Proč mluví tak rouhavě? Kdo kromě samotného Boha může odpustit
hříchy?"
8 Ježíš však ve svém duchu hned poznal, že takto sami pro sebe uvažují, a
řekl jim: "Proč ve svých srdcích takto uvažujete?
9 Co je snadnější? Říci ochrnutému: Tvé hříchy jsou odpuštěny, anebo říci:
Vstaň, vezmi své lůžko a choď?
10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy" -
[tehdy] pověděl ochrnutému -
11 "říkám ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů."

12 A on hned vstal, přede všemi vzal své lůžko a odešel, takže všichni žasli a
oslavovali Boha se slovy: "[Nic] takového jsme nikdy neviděli."
13 [Ježíš] pak znovu vyšel k moři. Všechen zástup přicházel k němu a on je
vyučoval.
14 Cestou uviděl Léviho, Alfeova [syna], jak sedí na celnici, a řekl mu: "Pojď
za mnou." A on vstal a šel za ním.
15 Když pak byl Ježíš za stolem v jeho domě, stalo se, že i mnozí celníci a
hříšníci stolovali s Ježíšem a s jeho učedníky. Bylo jich totiž mnoho, [kteří] šli
za ním.
16 Když však zákoníci a farizeové uviděli, že jí s celníky a hříšníky, říkali jeho
učedníkům: "Jak to, že jí a pije s celníky a hříšníky?"
17 Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.
Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání."
18 Janovi učedníci a farizeové se postili. [Někteří] přišli a řekli mu: "Proč se
učedníci Jana a farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?"
19 Ježíš jim odpověděl: "Mohou se ženichovi přátelé postit, dokud je ženich s
nimi? Dokud mají ženicha u sebe, nemohou se postit.
20 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se
budou postit.
21 Nikdo nepřišívá záplatu z nové látky ke starému plášti; jinak utrhne ta
nová záplata [i] od starého a díra je [ještě] horší.
22 Nikdo také nelije nové víno do starých nádob; jinak to nové víno
roztrhne nádoby, víno se vylije a nádoby se zničí. Nové víno se přece lije do
nových nádob."
23 Stalo se pak, že v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou
vytrhávat klasy.
24 Farizeové mu tedy řekli: "Pohleď, proč dělají, co se v sobotu nesmí?"
25 Řekl jim: "Copak jste nikdy nečetli, co udělal David, když měl nouzi a
hlad, on i ti, kdo byli s ním?
26 Jak vešel do Božího domu za nejvyššího kněze Abiatara a jedl [posvátné]
chleby předložení, které nikdo kromě kněží nesmí jíst, a dal i těm, kdo byli s
ním?"
27 A řekl jim: "Sobota byla učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.
28 Proto je Syn člověka Pánem i nad sobotou."

3

1 Pak opět vešel do synagogy a byl tu člověk, který měl uschlou ruku.
2 A sledovali ho, zda ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat.
3 [On] řekl tomu člověku, který měl uschlou ruku: "Postav se doprostřed."
4 A řekl jim: "Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život nebo
[ho] zničit?" Ale oni mlčeli.
5 A když se po nich s hněvem rozhlédl, zarmoucen nad tvrdostí jejich
srdce, řekl tomu člověku: "Natáhni tu ruku." A [on ji] natáhl a byla znovu
zdravá jako ta druhá.
6 Farizeové pak hned odešli a radili se proti němu s herodiány, jak by ho
zahubili.
7 Ježíš však odešel se svými učedníky k moři a šla za ním veliká spousta [lidí]
z Galileje a z Judska
8 i z Jeruzaléma a z Idumeje, ze Zajordánska a z okolí Týru a Sidonu. Když
slyšeli, jaké věci dělal, přišla [jich] k němu veliká spousta.
9 Proto řekl svým učedníkům, aby pro něj měli stále připravenou loďku kvůli
zástupu, aby ho neumačkali.

10 Uzdravil [jich] totiž tolik, že všichni, kdo měli [nějaká] trápení, se na něj
vrhali, aby se ho dotkli.
11 A nečistí duchové, jakmile ho uviděli, padali před ním a křičeli: “Ty jsi
ten Boží Syn!”
12 Ale on jim velmi hrozil, aby ho neuváděli ve známost.
13 Potom vystoupil na horu, povolal k sobě ty, které sám chtěl, a [ti] přišli k
němu.
14 Ustanovil [jich] dvanáct, aby byli s ním a aby je poslal kázat
15 a aby měli moc uzdravovat nemoci a vymítat démony:
16 Šimona (kterému dal jméno Petr),
17 Jakuba Zebedeova a Jakubova bratra Jana (kterým dal jméno
Boanerges, to jest “Synové hromu”)
18 a Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova,
Tadeáše, Šimona Kananitu
19 a Jidáše Iškariotského, který ho také zradil. A šli [s ním] do domu.
20 A znovu se sešel [takový] zástup, že se nemohli ani najíst chleba.
21 A když se to dozvěděli jeho příbuzní, vyšli, aby [si] ho vzali, protože [lidé]
říkali, že se pominul.
22 Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, pak říkali, že má Belzebula a že vymítá
démony skrze knížete démonů.
23 A [tak] je zavolal a mluvil k nim v podobenstvích: “Jak může Satan
vymítat Satana?
24 Pokud se království rozdělí samo proti sobě, nemůže to království obstát.
25 Také když se dům rozdělí sám proti sobě, nemůže ten dům obstát.
26 Jestliže tedy Satan povstal sám proti sobě a je rozdělen, nemůže obstát,
ale je s ním konec.
27 Nikdo však nemůže přijít do domu siláka a uloupit jeho majetek, pokud
toho siláka nejdříve nespoutá. Teprve tehdy vyloupí jeho dům.”
28 “Amen, říkám vám, že všechny hříchy budou lidským synům odpuštěny, i
rouhání, jakkoli by se rouhali.
29 Ale kdokoli by se rouhal proti Duchu Svatému, tomu nebude odpuštěno
na věky, ale propadl věčnému odsouzení.”
30 Říkali totiž [o něm]: “Má nečistého ducha.”
31 Tehdy přišli jeho bratři a matka. Zůstali venku a vzkázali mu, že ho volají.
32 A kolem něj seděl zástup [lidí]. Řekli mu: “Podívej se, tvá matka a tvoji
bratři [jsou] venku a hledají tě.”
33 On jim však odpověděl: “Kdo je má matka a moji bratři?”
34 Rozhlédl se po těch, kdo seděli okolo něj, a řekl: “Pohleďte, [to je] má
matka a moji bratři.
35 Kdokoli totiž koná Boží vůli, ten je můj bratr a sestra a matka.”

4

1 Tehdy začal znovu vyučovat u moře. Shromáždil se k němu [tak] obrovský
zástup, že nastoupil do lodi na moři a posadil se; a celý ten zástup byl na zemi
u moře.
2 Učil je v podobenstvích mnoha věcem a ve svém vyučování jim řekl:
3 “Slyšte: Hle, vyšel rozsévač, aby rozsíval.
4 A při tom rozsívání se stalo, že některé [semeno] padlo podél cesty a
přiletěli nebeští ptáci a sezobali je.
5 Jiné padlo na skalnaté místo, kde nemělo mnoho země, a ihned vzešlo,
protože nemělo hloubku země.

6 Když pak vyšlo slunce, spálilo je; a protože nemělo kořen, uschlo.
7 Jiné zase padlo do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je a nevydalo úrodu.
8 Jiné však padlo do dobré země a vydalo vzhůru vystupující a rostoucí
úrodu. Některé přineslo třicetinásobek, jiné šedesátinásobek a jiné stonásobek."
9 Tehdy jim řekl: "Kdo má uši k slyšení, ať slyší."
10 A jakmile byl o samotě, ptali se ho ti, kdo byli s ním spolu s dvanácti, na
to podobenství.
11 Řekl jim tedy: "Vám je dáno poznat tajemství Božího království, ale těm,
kdo jsou mimo [něj], se to všechno děje v podobenstvích,
12 aby 'Hledíce hleděli, ale neviděli a slyšíce slyšeli, ale nerozuměli, aby se
snad neobrátili a nebyly jim odpuštěny hříchy.' "
13 Tehdy jim řekl: "Vy to podobenství nechápete? Jak tedy porozumíte všem
podobenstvím?
14 Ten rozsévač rozsívá slovo.
15 A ti podél cesty, kde se rozsívá slovo, jsou tito: Jakmile uslyší, ihned
přichází Satan a bere to slovo, které bylo zaseto do jejich srdcí.
16 A podobně ti, kteří jsou osíváni na skalnaté půdě, jsou tito: Jakmile to
slovo uslyší, hned ho s radostí přijímají,
17 ale nemají v sobě kořen a jsou nestálí. Když potom kvůli tomu slovu
nastane soužení nebo pronásledování, hned se pohoršují.
18 A další jsou ti, kteří jsou osíváni do trní: To jsou ti, kteří slyší slovo,
19 ale [pak] přicházejí starosti tohoto světa, oklamání bohatstvím a chtivost
po dalších věcech a dusí to slovo, takže se stává neplodným.
20 A toto jsou ti, kteří jsou oseti na dobré půdě: Slyší slovo, přijímají [je] a
přinášejí úrodu - jedno třicetinásobnou, jiné šedesátinásobnou a jiné
stonásobnou."
21 Dále jim řekl: "Přichází snad světlo proto, aby bylo postaveno pod nádobu
nebo pod postel? Nemá být postaveno na stojan?
22 Není totiž nic skrytého, co by nemělo být zjeveno, ani [nic] tak
utajeného, aby to nevyšlo najevo.
23 Má-li někdo uši k slyšení, ať slyší!"
24 Řekl jim také: "Dávejte pozor na to, co posloucháte. Jakou mírou měříte,
[takovou] vám bude odměřeno a vám poslouchajícím bude přidáno.
25 Tomu, kdo má, totiž bude dáno, a tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co
má."
26 Potom řekl: "Boží království působí tak, jako když člověk hodí zrno na
zem
27 a spí a vstává ve dne i v noci a to zrno klíčí a roste, a on neví jak.
28 Země totiž plodí úrodu sama - nejdříve stéblo, potom klas a potom zralé
obilí v klasu.
29 A když úroda dozraje, ihned přiloží srp, protože nastala sklizeň."
30 Řekl také: "K čemu přirovnáme Boží království? Jakým podobenstvím ho
představíme?
31 [Je] jako zrnko hořčice, které když je zaseto do země, je nejmenší ze
všech semen na zemi.
32 Když je však zaseto, roste, až je větší než všechny byliny a vypouští
veliké větve, takže i nebeští ptáci mohou hnízdit v jeho stínu."
33 A mluvil jim slovo v mnoha takových podobenstvích, tak jak byli
schopni rozumět.
34 Nemluvil k nim jinak než v podobenstvích, ale svým učedníkům všechno
v soukromí vysvětloval.

35 Toho dne, když už nastal večer, jim řekl: “Přeplavme se na druhou
stranu.”
36 Nechali tedy zástup [na břehu a] vzali ho, jak byl, na loďce. A byly s ním i
jiné loďky.
37 Tehdy nastala veliká větrná bouře a vlny se valily na loď, takže se loď již
naplňovala.
38 On ale spal na polštáři na lodní zádi, a [tak] ho vzbudili a řekli mu:
“Mistře, ty nedbáš [na to], že hyneme?”
39 Když se tedy probudil, napomenul vítr a řekl moři: “Zmlkni, utiš se!” A
vítr se utišil a nastal naprostý klid.
40 Tehdy jim řekl: “Proč se tak bojíte? Jakto, [že] nemáte víru?”
41 A oni dostali veliký strach a říkali jeden druhému: “Kdo to tedy je, že ho
poslouchá i vítr a moře?”

5

1 Tehdy se přeplavili přes moře do kraje Gadarenců.
2 A jakmile vystoupil z lodi, ihned se s ním setkal člověk z hrobů v [moci]
nečistého ducha.
3 Ten bydlel v hrobech a nikdo ho už nemohl ani svázat řetězem.
4 Býval totiž často spoután okovy a řetězy, ale on ty řetězy [vždy] roztrhal a
okovy rozlámal a nikdo ho nemohl zkrotit.
5 Vždycky, ve dne i v noci, byl na horách a v hrobkách, křičel a tloukl se
kamením.
6 Když pak z dálky uviděl Ježíše, přiběhl a poklonil se mu
7 a hlasitě vykřikl: “Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Pro Boha
tě zapřísahám, abys mě netrýznil!”
8 [Ježíš] mu totiž řekl: “Vyjdi z toho člověka, [ty] nečistý duchu!”
9 A tázal se ho: “Jak se jmenuješ?” On mu řekl: “Mé jméno je Legie, protože
je nás mnoho,”
10 a velice ho prosil, aby je nevyháněl z toho kraje.
11 U hory se tam [právě] páslo veliké stádo vepřů
12 a všichni ti démoni ho prosili: “Pusť nás do těch vepřů, ať vejdeme do
nich!”
13 Ježíš jim [to] hned povolil a ti nečistí duchové vyšli a vstoupili do těch
vepřů. Stádo se pak rozběhlo ze srázu dolů do moře (bylo [jich] asi dva tisíce)
a v moři se utopilo.
14 Ti, kdo ty vepře pásli, pak utekli a rozhlásili [to] ve městě i na venkově.
[Lidé] tedy vyšli, aby viděli, co se to stalo.
15 Přišli k Ježíši a viděli toho, který býval posedlý a měl Legii, jak [tam] sedí
oblečen a při zdravém rozumu, a dostali strach.
16 Ti, kteří to viděli, jim pak vylíčili, jak to bylo s tím posedlým a s těmi vepři,
17 a [oni] ho začali prosit, aby odešel z jejich kraje.
18 Když pak nastupoval na loď, žádal ho ten, který býval posedlý démony,
aby s ním mohl zůstat.
19 Ježíš mu to ale nedovolil a řekl mu: “Jdi domů ke svým a oznam jim, jak
veliké věci pro tebe udělal Pán a jak se nad tebou slitoval.”
20 On tedy odešel a začal v Dekapoli kázat, co všechno pro něj Ježíš udělal. A
všichni se divili.
21 Když se pak Ježíš zase přeplavil lodí na druhou stranu, sešel se k němu
veliký zástup [lidí]. A byl u moře.
22 Vtom k němu přišel jeden z představených synagogy, jménem Jairus, a
když ho uviděl, padl k jeho nohám

23 a velmi ho prosil: “Moje dcerka umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla
uzdravena, a bude žít.”
24 A tak s ním odešel a veliký zástup šel za ním a tlačili se na něj.
25 A [byla tam] jedna žena, která měla krvácení [už] dvanáct let.
26 Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů, utratila všechno, co měla, ale nic [jí]
neprospělo a bylo jí ještě hůř.
27 Když [však] uslyšela o Ježíši, přišla [k němu] davem zezadu a dotkla se
jeho roucha.
28 Řekla totiž: “Jestli se dotknu aspoň jeho roucha, budu uzdravena.”
29 A její krvácení ihned přestalo a poznala na těle, že byla z toho trápení
uzdravena.
30 A Ježíš v sobě ihned poznal, že z něho vyšla moc. Otočil se v davu a řekl:
“Kdo se dotkl mého roucha?”
31 Jeho učedníci mu řekli: “Vidíš, že se na tebe tlačí dav, a říkáš: ‘Kdo se mě
dotkl?’ ”
32 Ale on se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala.
33 A když ta žena poznala, co se s ní stalo, přišla s bázní a rozechvěním,
padla před ním [na zem a] řekla mu celou pravdu.
34 On jí však řekl: “Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji a buď
uzdravena ze svého trápení.”
35 A když ještě mluvil, přišli [lidé] z domu představeného synagogy se slovy:
“Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžuješ mistra?”
36 Jakmile však Ježíš uslyšel, co říkali, řekl představenému synagogy: “Neboj
se, jenom věř.”
37 A nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra a Jakuba a Jana,
Jakubova bratra.
38 Když pak přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliké
pozdvižení a plačící a hlasitě naříkající,
39 vstoupil [dovnitř a] řekl jim: “Proč děláte pozdvižení a pláčete? To dítě
neumřelo, ale spí.”
40 A tak se mu vysmívali, ale on všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i
ty, kteří byli s ním, a vešel [do místnosti], kde leželo dítě.
41 Vzal dívku za ruku a řekl jí: “Talita kumi,” což se překládá: “Děvčátko,
říkám ti, vstaň.”
42 A ta dívka hned vstala a začala se procházet; bylo jí totiž dvanáct let. A
zmocnil se jich veliký úžas.
43 On jim však jasně přikázal, aby se o tom nikdo nedozvěděl. A řekl [jim], ať
jí dají najíst.

6

1 Potom odtud odešel a přišel do svého domovského města a jeho učedníci
šli s ním.
2 Když nastala sobota, začal učit v synagoze; a mnozí, kteří [ho] slyšeli, žasli
a říkali: “Odkud to má? A co [to] dostal za moudrost? A [jak to], [že] se skrze
jeho ruce dějí takové zázraky?
3 Není to snad ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Jozese, Judy a Šimona? A
nejsou snad jeho sestry tady s námi?” A [tak] se nad ním pohoršovali.
4 Ježíš jim tedy řekl: “Prorok není beze cti; jedině ve své vlasti, mezi svými
příbuznými a ve svém domě.”
5 A nemohl tam udělat žádný zázrak, jen na několik nemocných vložil ruce a
uzdravil je.
6 Podivil se tedy nad jejich nevěrou a začal obcházet okolní městečka a učit.

7 Potom k sobě svolal dvanáct [učedníků a] začal je vysílat po dvou. Dal jim
moc nad nečistými duchy
8 a přikázal jim, aby si na cestu nebrali nic kromě hole: ani mošnu, ani
chléb, ani peníze do opasku,
9 ale aby měli obuté sandále a neoblékali si dvě košile.
10 Řekl jim také: “Kamkoli vejdete do domu, tam zůstaňte, dokud odtamtud
nevyjdete.
11 A kdekoli by vás nepřijali a neposlouchali by vás, vyjděte odtamtud a
vyklepte prach ze svých nohou na svědectví proti nim. Amen, říkám vám, že
Sodomě a Gomoře bude v soudný den lehčeji než tomu městu.”
12 A tak vyšli a kázali, aby [lidé] činili pokání.
13 Vymítali mnoho démonů a mnoho nemocných mazali olejem a
uzdravovali.
14 Tehdy [o něm] uslyšel [i] král Herodes (protože jeho jméno se stalo
známým) a řekl: “Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto se skrze něj dějí zázraky!”
15 Jiní však říkali: “Je [to] Eliáš” a jiní říkali: “Je [to] prorok jako jeden z těch
[dávných] proroků.”
16 Když [to] však uslyšel Herodes, řekl: “To je [ten] Jan, kterého jsem sťal.
Byl vzkříšen z mrtvých!”
17 Herodes totiž sám poslal, zatkl Jana a spoutal ho ve vězení kvůli
Herodiadě, manželce svého bratra Filipa, protože se s ní oženil.
18 Jan totiž Herodovi říkal: “Není ti dovoleno mít manželku svého bratra!”
19 Herodias to tedy měla proti němu a chtěla ho zabít, ale nemohla.
20 Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to spravedlivý a svatý člověk,
a [tak] ho chránil. Když ho slyšel, mnoho věcí [i] dělal a poslouchal ho rád.
21 Příhodný den však přišel, když Herodes na oslavu svých narozenin
uspořádal hostinu pro své velmože a velitele a pro přední muže Galileje.
22 Když přišla dcera té Herodiady a zatančila, zalíbila se Herodovi i jeho
spoluhodovníkům a král té dívce řekl: “Pros mne, o cokoli chceš, a dám ti
[to].”
23 A přísahal jí: “O cokoli bys mne poprosila, [to] ti dám, až do polovice
svého království.”
24 Odešla tedy a řekla své matce: “O co mám poprosit?” A ona řekla: “O
hlavu Jana Křtitele.”
25 Hned tedy se spěchem přišla ke králi a prosila ho: “Chci, abys mi ihned
dal na míse hlavu Jana Křtitele.”
26 A král se velmi zarmoutil, [ale] kvůli svým přísahám a spoluhodovníkům
ji nechtěl odmítnout.
27 A tak ten král hned poslal kata a přikázal, aby přinesl Janovu hlavu. A
ten odešel, sťal ho ve vězení
28 a přinesl jeho hlavu na míse. Dal ji té dívce a ta dívka ji dala své matce.
29 Když to potom uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho tělo a pochovali je
do hrobu.
30 Potom se apoštolové sešli k Ježíši a oznámili mu všechno, co dělali i co učili.
31 Tehdy jim řekl: “Pojďte [jen] vy sami stranou na opuštěné místo a trochu
si odpočiňte.” Těch, kdo [k nim] přicházeli a [zase] odcházeli, bylo totiž tolik,
že neměli ani chvilku na jídlo.
32 Odpluli tedy o samotě lodí na pusté místo.
33 Ale když odcházeli, mnozí je uviděli a poznali. Seběhli se tam ze všech
měst pěšky, předešli je a sešli se k němu.

34 Když pak Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup [lidí a] byl naplněn soucitem k nim, protože byli jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy je začal učit mnoha věcem.
35 A když už se připozdilo, přišli k němu jeho učedníci a řekli: "Tohle místo je pusté a už je moc hodin.
36 Propusť je, ať odejdou do okolních statků a vesnic a nakoupí si chléb, protože nemají co jíst."
37 On jim ale odpověděl: "Vy jim dejte najíst." Řekli mu: "Máme jít a nakoupit chléb za dvě stě denárů a dát jim najíst?"
38 On jim řekl: "Kolik máte chlebů? Jděte a podívejte se." Když [to] zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby."
39 Tehdy jim přikázal, aby všechny posadili po skupinách na zelené trávě.
40 Rozložili se tedy v řadách po stu a po padesáti [lidech].
41 Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal a nalámal ty chleby a dával svým učedníkům, aby jim [je] předkládali. A ty dvě ryby rozdělil všem.
42 A tak se všichni najedli a byli nasyceni.
43 Potom sebrali dvanáct košů plných kousků [chleba a] ryb.
44 A těch, kteří ty chleby jedli, bylo kolem pěti tisíc mužů.
45 Potom hned své učedníky přinutil, aby nastoupili na loď a jeli napřed na druhou stranu k Betsaidě, než on rozpustí zástup.
46 A když se s nimi rozloučil, odešel na horu, aby se modlil.
47 Když pak nastal večer, byla loď uprostřed moře a on sám na zemi.
48 A uviděl je, jak se úmorně plaví, protože [jeli] proti větru. Při čtvrté noční hlídce pak k nim přicházel pěšky po moři a chtěl je minout,
49 ale oni, když ho uviděli, jak kráčí po moři, mysleli, že je [to] přízrak, a vykřikli [strachy].
50 Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se. Ale on s nimi hned promluvil a řekl jim: "Vzmužte se, [to] jsem já! Nebojte se."
51 A nastoupil k nim do lodi a vítr se utišil. A oni ještě daleko víc sami v sobě žasli a divili se.
52 Nepochopili totiž [nic] ohledně těch chlebů, protože jejich srdce bylo ztvrdlé.
53 A když se přeplavili, přijeli do genezaretské země a přistáli.
54 A jakmile vystoupili z lodi, [lidé] ho hned poznali
55 a oběhli celý ten kraj a začali na nosítkách přinášet nemocné [tam], kde slyšeli, že je.
56 A kamkoli přišel, do vesnic, do měst nebo na venkov, [lidé] pokládali nemocné na tržištích a prosili ho, aby se mohli dotknout aspoň cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

7

1 Potom se k němu sešli farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma.
2 A když uviděli některé jeho učedníky jíst chleby nečistýma (to jest neumytýma) rukama, rozzlobili se.
3 Farizeové a všichni Židé totiž nejedí, aniž by si obřadně umyli ruce, a tak dodržují tradici starších.
4 [Když přijdou] z trhu, nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných věcí, které přijali a dodržují, [jako] očišťování pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek.

5 Farizeové a zákoníci se ho potom zeptali: “Proč tvoji učedníci nežijí podle
tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?”
6 Ale on jim odpověděl: “Izaiáš o vás pokrytcích prorokoval dobře, jak je
napsáno: ‘Tento lid mne ctí svými rty, avšak jejich srdce je ode mne daleko.
7 Nadarmo mne ale uctívají, když učí učení a přikázání lidí.’
8 Opustili jste totiž Boží přikázání a dodržujete lidskou tradici, očišťování
džbánů a pohárů. A takových podobných věcí děláte mnoho.”
9 A řekl jim: “Zavrhujete Boží přikázání čistě, abyste zachovali svou tradici.
10 Vždyť Mojžíš řekl: ‘Cti svého otce a svou matku’ a ‘Kdokoli by zlořečil otci
nebo matce, ať propadne smrti.’
11 Vy ale říkáte, že kdyby člověk řekl svému otci nebo matce: ‘To, čím bych ti
měl vypomoci, [je] korban’ (to jest dar [Bohu]),
12 tak už ho nenecháte nic udělat pro jeho otce nebo matku.
13 Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili. A takových
podobných věcí děláte mnoho.”
14 Potom svolal všechen zástup a řekl jim: “Slyšte mne všichni a rozumějte.
15 Nic, co zvenčí vchází do člověka, ho nemůže pošpinit. Člověka ale špiní to,
co vychází z něj!
16 Má-li kdo uši k slyšení, ať slyší.”
17 Když pak odešel od zástupu do domu, jeho učedníci se ho vyptávali na to
podobenství.
18 A [on] jim řekl: “Vy jste také tak nechápaví? Copak nerozumíte, že cokoli
vchází do člověka zvenčí, ho nemůže pošpinit,
19 protože to nevchází do jeho srdce, ale do břicha a vychází [to] do stoky?”
Tak očistil všechny pokrmy.
20 Potom řekl: “Co z člověka vychází, to člověka špiní.
21 Z nitra lidského srdce totiž vycházejí zlé myšlenky, cizoložství, smilnění,
vraždy,
22 krádeže, lakomství, ničemnost, lest, nestydatost, závistivé oko, urážky,
pýcha, bláznivost.
23 Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra a pošpiňují člověka.”
24 Potom vstal a odešel odtud do končin Týru a Sidonu. Vešel do domu a
nechtěl, aby se [to] někdo dozvěděl, ale nemohl se utajit.
25 Doslechla se o něm totiž žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a
padla mu k nohám
26 (ta žena byla Řekyně, rodem Syrofeničanka) a prosila ho, aby z její dcery
vyhnal démona.
27 Ale Ježíš jí řekl: “Nech nejprve nasytit děti, protože není správné vzít
chléb dětem a hodit [ho] štěňatům.”
28 Ona mu však odpověděla: “Ano, Pane, ale ta štěňata jedí pod stolem z
drobtů od dětí.”
29 Řekl jí tedy: “Protože [jsi řekla] tato slova, jdi domů. Ten démon z tvé
dcery vyšel.”
30 A když přišla domů, zjistila, že dívka leží na lůžku a že démon odešel.
31 Tehdy Ježíš znovu vyšel z kraje Tyrských a Sidonských a prostředkem
území Dekapole přišel ke Galilejskému moři.
32 Tehdy k němu přivedli hluchoněmého a prosili ho, aby na něj vložil ruku.
33 On si ho vzal stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plivl a dotkl se
jeho jazyka.
34 Potom vzhlédl k nebi, vzdychl a řekl mu: “Efata!” což znamená: “Otevři
se!”

35 A jeho uši se ihned otevřely a pouto jeho jazyka se rozvázalo a začal
mluvit správně.
36 [Ježíš] jim přikázal, aby [to] nikomu neříkali, ale čím více jim přikazoval,
tím více [to] rozhlašovali.
37 A [lidé] byli nesmírně ohromeni. Říkali: "Všechno udělal dobře! Dokonce
[i] hluchým dává sluch a němým řeč!"

8

1 V těch dnech [tam] bylo velmi veliké množství lidí, a když už neměli nic k
jídlu, Ježíš svolal své učedníky a řekl jim:
2 "Je mi líto toho zástupu. Vždyť zůstávají se mnou už tři dny a nemají co jíst.
3 Pokud je propustím hladové, cestou se vyčerpají; a někteří z nich přišli
zdaleka."
4 Jeho učedníci mu odpověděli: "Jak bude někdo moci zde na poušti nasytit
tyto [lidi] chlebem?"
5 Zeptal se jich tedy: "Kolik máte chlebů?" A oni řekli: "Sedm."
6 Přikázal tedy zástupu, aby se posadili na zem. Potom vzal těch sedm
chlebů, vzdal díky, nalámal a dával svým učedníkům, aby [je] předkládali, a oni
[je] předložili zástupu.
7 Měli také trochu rybiček. [Ježíš] je požehnal a řekl, ať předkládají i je.
8 A tak se najedli a byli nasyceni a nasbírali sedm košů nalámaných kousků,
které zbyly.
9 Těch, kteří jedli, pak bylo okolo čtyř tisíc. [Ježíš] je potom propustil,
10 ihned nastoupil se svými učedníky na loď a přijel do dalmanutského
kraje.
11 Tehdy přišli farizeové a začali se s ním hádat a pokoušet ho tím, že od
něho chtěli znamení z nebe.
12 [Ježíš] si v duchu hluboce povzdychl a řekl: "Proč toto pokolení
vyhledává znamení? Amen, říkám vám, že tomuto pokolení [žádné] znamení
dáno nebude!"
13 A když je opustil, nastoupil zase do lodi a odplul na druhou stranu.
14 Zapomněli však vzít chléb a neměli s sebou na lodi [víc] než jeden
bochník.
15 Tehdy jim přikazoval: "Dávejte pozor a varujte se kvasu farizeů a kvasu
Heroda."
16 Dohadovali se tedy mezi sebou a říkali: "Nemáme [žádný] chléb."
17 Ježíš [to] ale věděl a řekl jim: "Proč se dohadujete, že nemáte chléb? Ještě
nechápete a nerozumíte? Ještě máte ztvrdlé srdce?
18 Máte oči, a nevidíte? Máte uši, a neslyšíte? [Už] si nevzpomínáte?
19 Když jsem nalámal pět chlebů mezi pět tisíc [mužů], kolik plných košů
nalámaných kousků jste nasbírali?" Řekli mu: "Dvanáct."
20 "A co těch sedm chlebů mezi čtyři tisíce? Kolik plných košů nalámaných
kousků jste sebrali?" A oni řekli: "Sedm."
21 Řekl jim: "Jak to, že [ještě] nerozumíte?"
22 Potom přišli do Betsaidy a [tam] k němu přivedli slepce a prosili ho, aby
se ho dotkl.
23 Chytil tedy toho slepce za ruku a vyvedl ho ven za vesnici. Plivl mu na
oči, vložil na něj ruce a ptal se ho: "Vidíš něco?"
24 A [on] vzhlédl a řekl: "Rozeznávám lidi, neboť vidím [něco] jako chodící
stromy."
25 Potom mu znovu vložil ruce na oči a nechal ho vzhlédnout. Tehdy byl
uzdraven, takže viděl všechno jasně [i] na dálku.

26 Poslal ho tedy domů se slovy: “Nechoď do té vesnice ani [to] nikomu z té vesnice neříkej.”
27 Tehdy Ježíš a jeho učedníci vyšli do vesnic [kolem] Cesareje Filipovy. Po cestě se svých učedníků ptal: “Za koho mne mají lidé?”
28 Oni odpověděli: “[Někteří] za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za jednoho z proroků.”
29 Tehdy se jich zeptal: “A za koho mne máte vy?” Petr odpověděl a řekl mu: “Ty jsi Kristus!”
30 A on je přísně napomenul, aby [to] o něm nikomu neříkali.
31 Tehdy je začal učit, že Syn člověka musí mnoho vytrpět a být zavržen staršími, velekněžím i zákoníky, být zabit a po třech dnech vstát [z] mrtvých.
32 Ta slova mluvil otevřeně, a [proto] ho Petr vzal stranou a začal ho kárat.
33 Ježíš se ale obrátil, podíval se na své učedníky a pokáral Petra slovy: “Jdi za mnou, Satane! Nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.”
34 Potom svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: “Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.
35 Kdokoli by si totiž chtěl zachránit duši, ztratí ji, ale kdokoli ztratí svou duši pro mne a pro evangelium, ten ji zachrání.
36 Vždyť co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale uškodil své duši?
37 A co dá člověk na oplátku za svou duši?
38 Kdo by se totiž v tomto cizoložném a hříšném pokolení styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.”

9

1 A řekl jim: “Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří, jak Boží království přišlo v moci.”
2 Po šesti dnech pak Ježíš vzal k sobě Petra, Jakuba a Jana, vyvedl je samotné stranou na vysokou horu a proměnil se před nimi.
3 Jeho šaty se rozzářily a úplně zbělely jako sníh, tak jak by [je žádný] bělič na zemi nemohl vybílit.
4 A uviděli Eliáše a Mojžíše, jak mluví s Ježíšem.
5 Petr pak Ježíši odpověděl: “Rabbi, to je dobře, že jsme zde. Udělejme tedy tři stánky - jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.”
6 Nevěděl totiž, co by řekl, protože byli [velmi] vyděšení.
7 Tehdy se objevil oblak a zastínil je a z toho oblaku zazněl hlas, který řekl: “Toto je můj milovaný Syn. Toho poslouchejte.”
8 A náhle, když se rozhlédli, neviděli už nikoho jiného než samotného Ježíše s nimi.
9 Když pak sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevyprávěli, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.
10 Nechali si tedy tu věc pro sebe a dohadovali se, co to je ‘vstát z mrtvých’.
11 Potom se ho ptali: “Proč zákoníci říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?”
12 Ale on jim odpověděl: “Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví. A co je napsáno o Synu člověka? Že musí mnoho vytrpět a být pohrdán.
13 Ale říkám vám, že Eliáš také přišel a oni mu udělali, co chtěli, tak jak je to o něm napsáno.”
14 Když potom přišel k učedníkům, uviděl, [že je] kolem nich veliký zástup a že se s nimi hádají zákoníci.
15 A jakmile ho všichni [v] zástupu spatřili, byli velmi překvapeni a běželi k němu a zdravili ho.

16 Zeptal se tedy zákoníků: “Proč se s nimi hádáte?”
17 A jeden ze zástupu mu odpověděl: “Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha.
18 Kdekoli se ho zmocní, trhá jím a [on] pění a skřípe zuby a vyčerpá se. Řekl jsem tedy tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli!”
19 On mu ale odpověděl: “nevěřící pokolení, jak dlouho budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně.”
20 Přivedli ho tedy k němu, a jakmile ho uviděl, hned jím ten duch začal [tak] zmítat, že upadl, válel se po zemi a pěnil.
21 [Ježíš] se pak zeptal jeho otce: “Jak je to dlouho, co se mu tohle stává?” A on řekl: “Od dětství.
22 A často s ním házel i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li něco [udělat], slituj se nad námi a pomoz nám!”
23 Ježíš mu však řekl: “Můžeš-li tomu věřit. Pro věřícího [je] možné všechno.”
24 A otec toho chlapce ihned se slzami vykřikl: “Pane, [já] věřím! Pomoz mé nevěře!”
25 Když ale Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, pohrozil tomu nečistému duchu a řekl mu: “[Ty] němý a hluchý duchu, já ti přikazuji: vyjdi z něho a víckrát do něj nevcházej!”
26 A [tak] s křikem a velikým zmítáním vyšel. A [chlapec] byl jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel.
27 Ježíš ho ale vzal za ruku, zvedl ho a [on] vstal.
28 A když vešel do domu, učedníci se ho v soukromí ptali: “Proč jsme ho my nemohli vyhnat?”
29 Řekl jim tedy: “Tento druh [démonů] nemůže nijak vyjít, jedině skrze modlitbu a půst.”
30 Když pak odtamtud odešli, procházeli Galilejí, ale [on] nechtěl, aby [o tom] někdo věděl.
31 Učil totiž své učedníky a říkal jim: “Syn člověka bude vydán do lidských rukou a zabijí ho. A až bude zabit, třetího dne vstane [z mrtvých].”
32 Oni však to slovo nechápali a báli se ho zeptat.
33 Potom přišel do Kafarnaum, a když byl v domě, ptal se jich: “O čem jste [to] po cestě mezi sebou rozmlouvali?”
34 Ale oni mlčeli, protože se po cestě mezi sebou dohadovali, kdo [z nich] je větší.
35 Posadil se tedy, zavolal těch dvanáct a řekl jim: “Jestli někdo chce být první, bude poslední ze všech a služebník všech.”
36 Tehdy vzal dítě a postavil je uprostřed nich. Potom je vzal do náručí a řekl jim:
37 “Kdokoli by přijal jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli by přijal mne, nepřijímá mne, ale Toho, který mě poslal.”
38 Jan mu tedy odpověděl: “Mistře, viděli jsme někoho, kdo nechodí s námi, jak ve tvém jménu vymítá démony a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.”
39 Ale Ježíš řekl: “Nebraňte mu. Vždyť není nikdo, kdo by udělal zázrak v mém jménu a mohl o mně snadno mluvit zle.
40 Vždyť kdo není proti nám, je s námi.
41 Kdokoli by vám totiž dal k pití pohár vody v mém jménu, protože jste Kristovi, říkám vám jistě, že rozhodně neztratí svou odplatu.”
42 “Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří věří ve mne, bylo by pro něj mnohem lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře.

43 Kdyby tě sváděla tvá ruka, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít zmrzačený do života, než mít obě ruce a jít do pekla, do toho neuhasitelného ohně,
44 kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.
45 A kdyby tě sváděla tvá noha, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít chromý do života, než mít obě nohy a být uvržen do pekla, do toho neuhasitelného ohně,
46 kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.
47 A kdyby tě sváděl tvé oko, zahoď je. Je pro tebe lepší vejít jednooký do Božího království, než mít obě oči a být uvržen do pekelného ohně,
48 kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.
49 Neboť každý bude solen ohněm a každá oběť bude solena solí.
50 Sůl [je] dobrá. Když ale sůl přestane být slaná, čím ji osolíte? Mějte v sobě sůl a žijte spolu v pokoji.”

10

1 Potom vstal, [odešel] odtud a krajinou za Jordánem přišel do judského kraje. [Tam] se k němu znovu sešly zástupy a on je podle svého zvyku opět učil.
2 Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho otázkou: “Smí muž propustit manželku?”
3 On jim však odpověděl: “Co vám přikázal Mojžíš?”
4 Oni řekli: “Mojžíš [nám] dovolil napsat potvrzení o rozvodu a [tak ji] propustit.”
5 Ježíš jim tedy odpověděl: “To přikázání vám napsal kvůli tvrdosti vašeho srdce.
6 Ale od počátku stvoření je Bůh ‘učinil muže a ženu’.
7 ‘Proto člověk opustí svého otce i matku a přilne ke své manželce.
8 A ti dva budou jedno tělo,’ takže už nejsou dva, ale jedno tělo.
9 Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.”
10 [Když] potom [byli] v domě, učedníci se ho na tu věc vyptávali znovu.
11 Řekl jim tedy: “Kdokoli by propustil svou manželku a vzal si jinou, cizoloží proti ní.
12 A jestliže by žena propustila svého muže a vdala se za jiného, cizoloží.”
13 Tehdy k němu přinášeli malé děti, aby se jich dotkl, ale učedníci přísně napomínali ty, kteří [je] přinášeli.
14 Když [to] ale uviděl Ježíš, rozhořčil se a řekl jim: “Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, protože takovým patří Boží království.
15 Amen, říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něho nevejde.”
16 Tehdy je bral do náručí, pokládal na ně ruce a žehnal jim.
17 Když potom vycházel na cestu, přiběhl jeden [muž,] poklekl před ním a ptal se ho: “Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?”
18 Ježíš mu však řekl: “Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo [není] dobrý, jen jediný - Bůh.
19 Přikázání znáš: ‘Abys nezcizoložil, nezabil, neukradl, nevydal falešné svědectví, nepodvedl; cti svého otce i matku.’ ”
20 On mu odpověděl: “Mistře, to všechno jsem dodržoval odmalička.”
21 A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho a řekl mu: “Jedno ti schází - jdi, prodej všechno, co máš, a dej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, vezmi kříž a následuj mne.”
22 Ale on se z těch slov zarmoutil a smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

23 A když se Ježíš rozhlédl, řekl svým učedníkům: “Jak nesnadno vejdou do
Božího království ti, kdo mají bohatství!”
24 Učedníci však nad těmi jeho slovy užasli. Ježíš jim tedy znovu odpověděl:
“Synové, jak těžké je pro ty, kdo spoléhají na bohatství, vejít do Božího
království.
25 Je snadnější, aby velbloud prošel uchem jehly, než aby boháč vešel do
Božího království.”
26 Oni si tedy mezi sebou v nesmírném úžasu řekli: “Kdo tedy může být
spasen?”
27 Ježíš se na ně podíval a řekl: “U lidí [je to] nemožné, ale ne u Boha,
protože u Boha je možné všechno.”
28 Petr mu tedy začal říkat: “Pohleď, my jsme všechno opustili a šli jsme za
tebou.”
29 Ježíš odpověděl: “Amen, říkám vám, [že] není nikdo, kdo by opustil dům
nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo
pole kvůli mně a kvůli evangeliu
30 a nepřijal by nyní v tomto čase stokrát tolik domů a bratrů a sester a
matek a dětí a polí s pronásledováním a v nadcházejícím věku věčný život.
31 Mnozí první však budou poslední a poslední první.”
32 Tehdy byli na cestě vzhůru do Jeruzaléma a Ježíš šel napřed. Byli
ohromeni, a jak šli za ním, báli se. Vzal tedy těch dvanáct znovu [k sobě a]
začal jim říkat, co se mu má stát:
33 “Hle, jdeme do Jeruzaléma a [tam] bude Syn člověka vydán velekněžím a
zákoníkům. Odsoudí ho k smrti, vydají ho pohanům,
34 budou se mu vysmívat, zbičují ho, poplivou ho a zabijí, ale třetího dne
vstane [z mrtvých].”
35 Tehdy k němu přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan se slovy: “Mistře,
chceme, abys pro nás udělal, o cokoli tě poprosíme.”
36 Řekl jim tedy: “Co chcete, abych pro vás udělal?”
37 Oni mu řekli: “Dej nám, abychom mohli sedět ve tvé slávě jeden po tvé
pravici a druhý po tvé levici.”
38 Ale Ježíš jim řekl: “Vy nevíte, o co prosíte. Můžete pít kalich, který já piji,
a být pokřtěni křtem, kterým se já křtím?”
39 Oni mu řekli: “Můžeme.” Ježíš jim však řekl: “Budete pít kalich, který já
piji, a budete pokřtěni křtem, kterým se já křtím;
40 avšak dát [vám] sedět po mé pravici nebo levici, to není má věc, ale
[patří] těm, pro které je [to] připraveno.”
41 A když to uslyšelo [ostatních] deset, začali se na Jakuba a Jana hněvat.
42 Ježíš je však zavolal k sobě a řekl jim: “Víte, že ti, kterým se líbí vládnout
nad národy, nad nimi panují a jejich velikáni nad nimi užívají moc.
43 Tak to ale mezi vámi nebude. Kdokoli by mezi vámi chtěl být veliký,
bude vaším služebníkem,
44 a kdokoli by mezi vámi chtěl být první, bude otrokem všech.
45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby
dal svůj život jako výkupné za mnohé.”
46 Potom přišli do Jericha. A když se svými učedníky a s velikým zástupem
[lidí] vycházel z Jericha, seděl u cesty slepý Bartimeus, Timeův syn, a žebral.
47 Když uslyšel, že je [to] Ježíš Nazaretský, začal křičet a říkat: “Ježíši, Synu
Davidův, smiluj se nade mnou!”
48 Mnozí ho přísně napomínali, aby mlčel, ale on křičel ještě více: “Synu
Davidův, smiluj se nade mnou!”

49 Ježíš se tedy zastavil a řekl, ať ho zavolají. A když toho slepce volali,
říkali mu: “Buď dobré mysli! Vstávej, volá tě!”
50 Odhodil tedy svůj plášť, vstal a přišel k Ježíši.
51 Ježíš mu odpověděl: “Co chceš, abych pro tebe udělal?” Ten slepec mu
řekl: “Rabboni, ať vidím!”
52 Tehdy mu Ježíš řekl: “Jdi, tvá víra tě uzdravila.” A on ihned prohlédl a
následoval Ježíše na cestě.

11

1 Když se pak přiblížili k Jeruzalému - k Betfagé a Betanii u Olivetské hory,
poslal dva ze svých učedníků
2 a řekl jim: “Jděte do té vesnice naproti vám, a hned jak do ní vejdete,
najdete přivázané oslátko, na kterém [ještě] nikdo z lidí neseděl. Odvažte ho a
přiveďte.
3 A kdyby vám někdo řekl: ‘Co to děláte?’ řekněte: ‘Pán ho potřebuje,’ a hned
ho zase pošle sem.”
4 A tak odešli a našli oslátko přivázané venku u dveří [domu] na nároží a
odvázali ho.
5 Tehdy jim někteří z kolem stojících řekli: “Co děláte, [že] odvazujete to
oslátko?”
6 Oni jim však řekli, jak jim přikázal Ježíš, a tak je nechali.
7 Potom to oslátko přivedli k Ježíši, hodili na ně své pláště a on si na ně sedl.
8 Mnozí rozprostřeli své pláště na cestě a jiní sekali ratolesti ze stromů a
stlali [je] na cestu.
9 A ti, kteří šli napřed, i ti, kdo šli za [ním], volali: “Hosana! Požehnaný,
který přichází v Pánově jménu!
10 Požehnané [je] království našeho otce Davida, přicházející v Pánově jménu!
Hosana na výsostech!”
11 [Tak] tedy Ježíš vstoupil do Jeruzaléma i do chrámu. Když si všechno
prohlédl, byl už večer, a [tak] vyšel se dvanácti do Betanie.
12 Když potom druhého dne vycházeli z Betanie, dostal [Ježíš] hlad.
13 A když zdálky uviděl fíkovník, jak má listí, šel k němu, zda by snad na něm
něco nenalezl. A když přišel, nenašel na něm nic než listí, protože nebyl čas
fíků.
14 Ježíš mu tedy řekl: “Ať z tebe navěky už nikdo nejí ovoce!” A jeho
učedníci [to] slyšeli.
15 A [tak] přišli do Jeruzaléma. Když pak Ježíš vešel do chrámu, začal
vyhánět ty, kdo v chrámu prodávali i kupovali, a zpřevracel stoly směnárníků i
sedačky prodavačů holubic.
16 A nikomu nedovoloval [ani] přenášet zboží skrze chrám.
17 Vyučoval [je a] říkal jim: “Není snad napsáno, že ‘Můj dům bude nazván
domem modlitby pro všechny národy’? Vy jste z něj ale udělali ‘doupě
lupičů’!”
18 Když [to] však uslyšeli zákoníci a velekněží, hledali [způsob,] jak by ho
zahubili, protože se ho báli. Všechen zástup totiž žasl nad jeho učením.
19 A když nastal večer, vyšel ven z města.
20 Když potom šli za svítání kolem toho fíkovníku, uviděli, že uschl od
kořenů.
21 Petr se tedy rozpomněl a řekl mu: “Mistře, podívej se, ten fíkovník, který
jsi proklel, uschl!”
22 Ježíš jim odpověděl: “Mějte Boží víru.

23 Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: ‘Zvedni se a vrhni se do
moře,’ a nepochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká,
bude mít, cokoli řekl.
24 Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali
a budete [to] mít.
25 A když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud máte něco proti
někomu, aby i váš Otec v nebesích odpustil vaše prohřešky vám.
26 Jestliže však vy neodpouštíte, ani váš Otec, který je v nebesích, neodpustí
vaše prohřešky [vám].”
27 Potom znovu přišli do Jeruzaléma, a když se procházel v chrámu,
přistoupili k němu velekněží, zákoníci a starší [lidu].
28 Řekli mu: “Jakou mocí děláš tyto věci? A kdo ti tu moc dal, že je děláš?”
29 Ježíš jim však odpověděl: “Já se vás také zeptám na jednu věc. Odpovězte
mi a [potom] vám řeknu, jakou mocí dělám tyto věci.
30 Byl Janův křest z nebe, nebo z lidí? Odpovězte mi.”
31 Uvažovali tedy mezi sebou a říkali: “Kdybychom řekli, [že] z nebe, řekne
[nám]: ‘Proč jste mu tedy neuvěřili?’
32 Když ale řekneme, [že] z lidí...” (báli se totiž lidu, protože všichni měli zato,
že Jan byl opravdový prorok).
33 Odpověděli tedy Ježíši a řekli: “Nevíme.” Ježíš jim odpověděl: “Ani já vám
[tedy] neřeknu, jakou mocí dělám tyto věci.”

12

1 Tehdy k nim začal mluvit v podobenstvích: “[Jeden] člověk vysadil vinici,
obehnal [ji] plotem, vykopal [v ní] lis a postavil věž. Potom ji pronajal
vinařům a odešel na cestu.
2 A když byl čas [vinobraní], poslal k těm vinařům služebníka, aby od
vinařů převzal [díl] z úrody vinice.
3 Oni ho však vzali, zbili a poslali pryč s prázdnou.
4 A tak k nim znovu poslal jiného služebníka. Toho kamenovali, poranili na
hlavě a poslali pryč zohaveného.
5 Poslal tedy opět jiného. A toho zabili a mnoho jiných [také]. Některé bili a
jiné zabíjeli.
6 Měl ale ještě jediného syna, svého milovaného, a [tak] k nim nakonec
poslal jeho se slovy: ‘Mého syna budou mít ve vážnosti.’
7 Ale ti vinaři řekli jedni druhým: ‘Tohle je dědic, pojďte, zabijme ho a
dědictví bude naše.’
8 A [tak] ho vzali, zabili a vyhodili z vinice ven.
9 Co tedy udělá pán té vinice? Přijde a zahubí ty vinaře a vinici dá jiným.
10 Nečetli jste snad Písmo? ‘Kámen, který stavitelé zavrhli, se stal hlavním
[kamenem] klenby.
11 Stalo se to od Pána a je to v našich očích div.’ ”
12 Chtěli ho tedy zatknout, ale zalekli se zástupu. Poznali totiž, že to
podobenství řekl o nich. A [tak] ho nechali a odešli.
13 Potom k němu poslali některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za
slovo.
14 Přišli tedy a řekli mu: “Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a na nikoho
nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo, ale pravdivě učíš Boží cestě. Je
správné dávat císaři daň nebo ne? Máme dávat nebo nedávat?”
15 On ale znal jejich pokrytectví a řekl jim: “Proč mě pokoušíte? Přineste mi
peníz, ať se podívám.”

16 A [když ho] přinesli, řekl jim: “Čí je tento obraz a nápis?” Řekli mu:
“Císařův.”
17 Ježíš jim tedy odpověděl: “Dejte to, co je císařovo, císaři, a co je Božího,
Bohu.” A nad tím se podivili.
18 Potom k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se
ho:
19 “Mistře, Mojžíš nám napsal, že kdyby něčí bratr zemřel a zanechal [po
sobě] manželku, ale neměl by děti, ať si jeho ženu vezme jeho bratr a vzbudí
svému bratru potomka.
20 Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel a nezanechal potomka.
21 A když si ji vzal druhý, také zemřel a nezanechal potomka. A stejně tak
třetí.
22 A [tak] ji mělo [všech] sedm, ale nezanechali potomka. Poslední ze všech
[pak] zemřela i ta žena.
23 Až tedy při vzkříšení vstanou [z mrtvých], kterého z nich bude
manželkou? Vždyť ji mělo za manželku [všech] sedm!”
24 Ježíš jim však odpověděl: “Nebloudíte snad proto, že neznáte Písma ani
Boží moc?
25 Vždyť až [lidé] vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale
budou jako andělé v nebi.
26 Ale o mrtvých, že vstávají - copak jste nečetli v Mojžíšově knize, jak k
němu Bůh promluvil z keře? Řekl [mu]: ‘Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův
a Bůh Jákobův.’
27 [On] není Bohem mrtvých, ale Bohem živých! Proto jste ve velikém
bludu.”
28 A když jeden ze zákoníků uslyšel, jak se spolu hádají, a poznal, že jim
dobře odpověděl, přistoupil a zeptal se ho: “Které přikázání je ze všech
nejpřednější?”
29 Ježíš mu odpověděl: “Nejpřednější ze všech [je] přikázání: ‘Slyš, Izraeli:
Pán, náš Bůh, je jeden Pán.
30 Proto budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou
duší, celou svou myslí a ze vší své síly.’ To [je] první přikázání.
31 A druhé, podobné, [je] toto: ‘Budeš milovat svého bližního jako sám
sebe.’ Žádné přikázání není větší než tato [dvě].”
32 A ten zákoník mu řekl: “Mistře, to jsi opravdu řekl dobře, neboť Bůh je
jeden a kromě něj není [žádný] jiný.
33 A milovat ho celým srdcem, celým rozumem, celou duší a ze vší síly a
milovat svého bližního jako sám sebe, to je nade všechny zápaly a oběti.”
34 A když Ježíš uviděl, že [mu] odpověděl rozumně, řekl mu: “Nejsi daleko
od Božího království.” A nikdo se ho už neodvažoval [na nic] zeptat.
35 Když potom Ježíš vyučoval v chrámu, odpověděl: “Jak [mohou] zákoníci
říkat, že Kristus je Davidův syn?
36 Vždyť sám David řekl v Duchu Svatém: ‘Pán řekl mému Pánu: Seď po mé
pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.’
37 Když ho tedy sám David nazývá Pánem, jak může být [Kristus] jeho syn?”
A veliký zástup ho rád poslouchal.
38 Ve svém vyučování jim tedy říkal: “Varujte se zákoníků, kteří se chtějí
procházet ve [slavnostních] pláštích a být zdraveni na tržištích,
39 [sedět] na předních sedadlech ve shromážděních a na čestných místech při
večeřích,

40 kteří vyjídají domy vdov a předstírají dlouhé modlitby. Ti dostanou těžší rozsudek."
41 Potom se posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házejí peníze. A mnoho bohatých [tam] házelo hodně.
42 Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila [tam] dva haléřky (což je [jeden] čtvrťák).
43 Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: "Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli [peníze] do pokladnice.
44 Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato [žena] dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí."

13

1 Když potom vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Mistře, pohleď, jaké kameny a jaké stavby!"
2 Ježíš mu odpověděl: "Vidíš tyto veliké stavby? Nebude [tu] ponechán kámen na kameni: [všechno] bude zbořeno."
3 Když se pak posadil na Olivetské hoře naproti chrámu, ptali se ho soukromě Petr, Jakub, Jan a Ondřej:
4 "Řekni nám, kdy to bude a jaké [bude] znamení [času], kdy se toto všechno naplní?"
5 Tehdy jim Ježíš začal odpovídat: "Dejte pozor, aby vás nikdo nesvedl.
6 Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem [Kristus,]' a svedou mnohé.
7 Když pak uslyšíte války a zprávy o válkách, nestrachujte se, protože se [to] musí dít. Ale to ještě nebude konec.
8 Povstane totiž národ proti národu a království proti království. Na [různých] místech budou zemětřesení a budou hladomory a nepokoje. Toto [jsou] počátky porodních bolestí.
9 Ale vy na sebe dávejte pozor. Budou vás totiž vydávat soudům a shromážděním; budete biti a stanete kvůli mně před vládci a králi, na svědectví pro ně.
10 Ale nejdříve musí být všem národům kázáno evangelium.
11 A když vás budou odvádět a dávat [do vězení], nedělejte si předem starosti a nerozmýšlejte si, co byste řekli, ale mluvte to, co vám bude dáno v tu chvíli. Nejste [to] totiž vy, kdo mluví, ale Duch Svatý.
12 Tehdy vydá bratr bratra na smrt, i otec [svého] syna, a děti povstanou proti rodičům a zabijí je.
13 A všichni vás budou nenávidět kvůli mému jménu. Ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen."
14 "Ale když uvidíte 'ohavnost zpustošení', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí, kde [stát] nemá (kdo čte, rozuměj), tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají do hor.
15 Kdo [bude] na střeše, ať nesestupuje do svého domu, ani nevchází, aby si ze svého domu něco vzal.
16 A kdo na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.
17 Ale běda [bude] v těch dnech těhotným a těm, které kojí.
18 Proto se modlete, aby váš útěk nenastal v zimě.
19 Protože ty dny budou [dny] soužení, jaké do této doby nebylo od počátku stvoření, které Bůh stvořil, a [jaké] už nikdy nebude.
20 A kdyby Pán ty dny nezkrátil, nezachránil by se žádný člověk. Kvůli vyvoleným, které vyvolil, však [Pán] ty dny zkrátil."

21 “Kdyby vám v té době někdo řekl: ‘Hle, Kristus [je] zde!’ anebo ‘Pohleďte, tam [je]!’, nevěřte.
22 Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci a budou dělat divy a zázraky, aby sváděli (kdyby [to] bylo možné) dokonce i vyvolené.
23 Ale vy dávejte pozor. Hle, všechno jsem vám řekl předem.
24 V těch dnech po tom soužení se pak zatmí slunce a měsíc nevydá své světlo.
25 Hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, budou otřeseny.
26 A tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblacích s velikou mocí a slávou.
27 A tehdy pošle své anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř větrů, od nejzazšího konce země po nejzazší konec nebe.”
28 “Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobenství: Když již jeho větev změkne a vyráží listí, poznáváte, že léto je blízko.
29 Tak i vy, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte, že je blízko, [že už je] ve dveřích.
30 Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.
31 Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.
32 O tom dni a hodině však nikdo neví - ani andělé v nebi ani Syn, jenom Otec.
33 Dávejte pozor, buďte bdělí a modlete se, vždyť nevíte, kdy nastane ten čas.
34 [Je to] jako když člověk odešel na cestu: opustil svůj dům a svěřil správu svým služebníkům. Každému [určil] jeho práci a vrátnému přikázal, aby bděl.
35 Proto bděte, neboť nevíte, kdy přijde pán domu - zda večer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo za svítání.
36 Aby vás snad, když znenadání přijde, nenalezl spící.
37 A co říkám vám, říkám všem: Bděte.”

14

1 Za dva dny byla Veliká noc a [svátek] nekvašených chlebů a velekněží se zákoníky hledali [způsob], jak by se ho lstí zmocnili a zabili [ho].
2 Říkali ale: “Ne ve svátek, aby snad nebylo pozdvižení lidu.”
3 Když pak byl v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného, přišla žena s alabastrovou nádobkou velmi drahé masti z pravého nardu. A když tu nádobku rozbila a vylila na jeho hlavu,
4 hněvali se někteří mezi sebou a říkali: “K čemu je ta ztráta této masti?
5 Vždyť se to mohlo prodat za více než tři sta denárů a dát chudým!” A hubovali ji.
6 Ale Ježíš řekl: “Nechte ji. Proč ji trápíte? Udělala pro mě dobrý skutek.
7 Chudé přece máte u sebe vždycky, a kdykoli chcete, můžete pro ně konat dobro, ale mne vždycky mít nebudete.
8 Tato [žena] udělala, co mohla. Předem pomazala mé tělo k pohřbu.
9 Amen, říkám vám, [že] kdekoli se na celém světě bude kázat toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.”
10 Tehdy jeden ze dvanácti, Jidáš Iškariotský, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.
11 Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Začal tedy hledat příležitost, jak by ho zradil.

12 Prvního dne [svátku] nekvašených chlebů, když býval obětován
velikonoční beránek, mu jeho učedníci řekli: “Kam chceš, abychom šli a
připravili ti k jídlu beránka?”
13 Tehdy poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: “Jděte do města a potká
vás člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním.
14 A [tam], kam vejde, řekněte hospodáři: ‘Mistr říká: Kde je místnost, v níž
bych se svými učedníky pojedl beránka?’
15 On vám ukáže velikou horní místnost, prostřenou a připravenou. Tam nám
připravte [večeři].”
16 Učedníci tedy odešli, a když přišli do města, našli [všechno] tak, jak jim
řekl, a připravili beránka.
17 Když pak nastal večer, přišel [Ježíš] se dvanácti.
18 A když byli za stolem a jedli, Ježíš řekl: “Amen, říkám vám, že jeden z vás,
kdo jí se mnou, mě zradí.”
19 Začali se tedy rmoutit a jeden po druhém mu říkali: “Snad ne já?” A jiný:
“Snad ne já?”
20 Ale on jim odpověděl: “[Je to] jeden ze dvanácti, ten, který se mnou
namáčí [ruku] do mísy.
21 Syn člověka jde vskutku tak, jak je o něm napsáno, ale běda člověku, jímž
je Syn člověka zrazován. Pro toho člověka by bylo lepší, kdyby se [vůbec]
nenarodil.”
22 A když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, rozlomil a dal jim [ho] se slovy:
“Vezměte, jezte, to je mé tělo.”
23 Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim [ho]. A pili z něho všichni.
24 Tehdy jim řekl: “Toto je má krev nové smlouvy, která se prolévá za
mnohé.
25 Amen, říkám vám, že už nebudu pít z plodu vinného kmene až do toho
dne, kdy ho budu pít nový v Božím království.”
26 A když zazpívali žalm, vyšli na Olivetskou horu.
27 Tehdy jim Ježíš řekl: “Všichni ode mne této noci odpadnete. Je přece
napsáno: ‘Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.’
28 Ale až vstanu [z mrtvých], předejdu vás do Galileje.”
29 Tehdy mu Petr řekl: “I kdyby všichni odpadli, já nikdy!”
30 Ježíš mu řekl: “Amen, říkám ti, že [ještě] dnes v noci, dříve než se dvakrát
ozve kohout, mě třikrát zapřeš.”
31 Ale on tvrdil mnohem více: “I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě
nezapřu!” A podobně mluvili i všichni [ostatní].
32 Tehdy přišli na místo zvané Getsemane. Tehdy řekl svým učedníkům:
“Posaďte se tu, než se pomodlím.”
33 Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a [tu] se začal děsit a mít velikou úzkost.
34 Tehdy jim řekl: “Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte tu a bděte.”
35 Pak poodešel kousek dál, padl na zem a modlil se, aby, jestli je [to]
možné, od něj ta hodina odešla.
36 Tehdy řekl: “Abba, Otče, pro tebe je možné všechno. Odejmi ode mě tento
kalich! Avšak ne, co já chci, ale co [chceš] ty.”
37 Potom přišel a nalezl je, jak spí. Řekl tedy Petrovi: “Šimone, [ty] spíš?
Nemohl jsi bdít jedinou hodinu?
38 Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení. Duch je sice připraven,
ale tělo [je] slabé.”
39 Potom opět odešel a modlil se týmiž slovy.

40 A když se vrátil, znovu je nalezl, jak spí, protože jim ztěžkly oči. Nevěděli
tedy, co by mu odpověděli.
41 A když přišel potřetí, řekl jim: “[Vy] ještě spíte a odpočíváte? Dost [už]!
Pohleďte, přišla ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.
42 Vstávejte, pojďme! Hle, můj zrádce už je blízko.”
43 A když ještě mluvil, náhle přišel Jidáš, jeden ze dvanácti, a s ním veliký
zástup s meči a holemi, [poslaný] od velekněží, zákoníků a starších.
44 A jeho zrádce s nimi měl smluvené znamení. Řekl: “Je to ten, kterého
políbím. Chopte se ho a veďte [ho] opatrně.”
45 A když přišel, ihned přistoupil k němu a řekl: “Rabbi, Rabbi,” a políbil ho.
46 Tehdy na něj vztáhli ruce a chopili se ho.
47 Jeden z těch, kdo stáli kolem [něj], však vytasil meč, zasáhl otroka
nejvyššího kněze a usekl mu ucho.
48 Tehdy jim Ježíš odpověděl a řekl: “Vypravili jste se jako na zločince, s
meči a holemi, abyste mě zatkli?
49 Každý den jsem byl s vámi, vyučoval jsem v chrámu a nezatkli jste mě.
Ale ať se naplní Písma!”
50 Tehdy ho všichni opustili a utekli.
51 Ale jeden mladík šel za ním oblečen do lněného plátna na nahém [těle. A]
když ho mládenci chytili,
52 nechal tam to plátno a utekl nahý.
53 Ježíše pak odvedli k nejvyššímu knězi, u něhož se sešli všichni velekněží i
starší a zákoníci.
54 Petr ho ale zpovzdálí následoval až dovnitř, na dvůr nejvyššího kněze a
[tam] si sedl mezi sluhy a ohříval se u ohně.
55 Velekněží s celou veleradou pak proti Ježíši hledali svědectví, aby ho
vydali na smrt, ale [žádné] nenalézali.
56 Mnozí totiž proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala.
57 Potom někteří povstali a křivě proti němu svědčili:
58 “My jsme ho slyšeli, jak řekl: ‘Já zbořím tento chrám udělaný rukama a za
tři dny postavím jiný, neudělaný rukama.’ ”
59 Ale ani tak se jejich svědectví neshodovala.
60 Tehdy povstal uprostřed nejvyšší kněz a zeptal se Ježíše: “Nic
neodpovídáš? Co proti tobě svědčí tito [muži]?”
61 Ale on mlčel a nic neodpověděl. Nejvyšší kněz se ho [tedy] ptal znovu a
řekl mu: “Jsi ty Kristus, ten Syn Požehnaného?”
62 Ježíš řekl: “Já jsem. A [vy] uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a
přicházet s nebeskými oblaky.”
63 Tehdy nejvyšší kněz roztrhl své roucho a řekl: “K čemu ještě potřebujeme
svědky?
64 Slyšeli jste rouhání! Co si [o tom] myslíte?” A všichni ho odsoudili, že je
hoden smrti.
65 A někteří po něm začali plivat a zahalovat mu tvář a bít ho pěstmi a říkat
mu: “Prorokuj!” A sluhové ho tloukli holemi.
66 A zatímco byl Petr dole na dvoře, přišla [tam] jedna ze služek nejvyššího
kněze,
67 a když si všimla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: “Ty jsi byl
také s tím Ježíšem z Nazaretu.”
68 Ale on [to] zapřel. Řekl: “Nevím, ani nerozumím, o čem mluvíš!” A vyšel
ven před dvůr. A [tehdy] zakokrhal kohout.

69 Potom ho ta služebná uviděla znovu a začala říkat těm, kdo stáli kolem:
“Tohle je [jeden] z nich!”
70 On [to] však znovu zapíral. Po malé chvíli říkali zase ti kolemstojící
Petrovi: “Jistěže jsi [jeden] z nich, vždyť jsi Galilejec. I tvé nářečí [to]
dokazuje!”
71 On se ale začal proklínat a přísahat: “Toho člověka, o kterém mluvíte,
neznám!”
72 A vtom zakokrhal kohout podruhé a Petr si vzpomněl na slova, která
mu Ježíš řekl: “Dříve než se dvakrát ozve kohout, třikrát mě zapřeš.” A když
na to pomyslel, rozplakal se.

15

1 A hned za svítání, když se velekněží poradili se staršími a se zákoníky i s
celou veleradou, svázali Ježíše, odvedli ho a vydali Pilátovi.
2 Pilát se ho zeptal: “Ty jsi ten židovský král?” Ale on mu odpověděl: “Ty
[to] říkáš.”
3 Potom ho velekněží začali obviňovat z mnoha věcí, ale on nic
neodpovídal.
4 Pilát se ho tedy znovu zeptal: “Nic neodpovídáš? Pohleď, z kolika věcí tě
obviňují.”
5 Ježíš ale stejně nic neodpověděl, takže se Pilát divil.
6 Byl však zvyklý propouštět jim ve svátek jednoho vězně, za kterého
prosili.
7 Tehdy byl společně s [jinými] vzbouřenci, kteří při vzpouře spáchali
vraždu, uvězněn jeden jménem Barabáš.
8 Zástup se tedy dal do křiku a začal prosit [Piláta] o to, co jim dělal vždycky.
9 Pilát jim ale odpověděl: “Chcete, abych vám propustil židovského krále?”
10 (Poznával totiž, že [mu] ho velekněží vydali ze závisti.)
11 Velekněží však vyburcovali zástup, [ať žádá,] aby jim raději propustil
Barabáše.
12 Pilát jim tedy znovu odpověděl a řekl: “Co tedy chcete, abych udělal s
tím, kterého nazýváte králem Židů?”
13 A oni znovu zakřičeli: “Ukřižuj ho!”
14 Pilát jim řekl: “A co udělal zlého?” Ale oni křičeli [ještě] víc: “Ukřižuj ho!”
15 A Pilát, který chtěl vyhovět davu, jim propustil Barabáše, ale Ježíše
[nechal] zbičovat a vydal [ho] k ukřižování.
16 Tehdy ho vojáci odvedli dovnitř na nádvoří [paláce] zvaného Pretorium
a svolali celou posádku.
17 Oblékli mu purpurový [plášť a] nasadili mu korunu upletenou z trní.
18 Pak ho začali zdravit: “Buď zdráv, židovský králi!”
19 Bili ho holí do hlavy, plivali na něj, klekali před ním a klaněli se mu.
20 Když se mu [dost] naposmívali, svlékli z něho ten plášť a oblékli mu jeho
šaty. Potom ho vyvedli, aby ho ukřižovali.
21 A přinutili nějakého kolemjdoucího, Šimona Kyrénského (otce Alexandra a
Rufa), který šel z pole, aby vzal jeho kříž.
22 Vedli ho na místo [zvané] Golgota, což v překladu znamená Místo lebky.
23 Dávali mu pít víno s myrhou, ale on [to] nepřijal.
24 A jak ho křižovali, dělili si jeho šaty a házeli o ně los, kdo si co vezme.
25 Když ho ukřižovali, byla třetí hodina [dne].
26 A nad [ním] byl napsán nápis jeho viny: “ŽIDOVSKÝ KRÁL.”

27 Spolu s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici a druhého
po levici.
28 Tak se naplnilo Písmo, které říká: “Byl započten mezi zločince.”
29 Kolemjdoucí mu spílali, pokyvovali hlavami a říkali: “Aha! Ty, který
boříš chrám a za tři dny ho stavíš,
30 zachraň sám sebe a sestup z kříže!”
31 Podobně se posmívali i velekněží se zákoníky a říkali jeden druhému:
“Jiné spasil, [ale] sám se spasit nemůže!
32 Ať ten Kristus, ten král Izraele, teď sestoupí z kříže, abychom [to] uviděli
a uvěřili.” A hanobili ho i ti, kdo byli ukřižováni s ním.
33 A když přišla šestá hodina, nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.
34 A o deváté hodině Ježíš hlasitě vykřikl: “Eloi, Eloi, lama sabachtani?”
což v překladu znamená: “Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?”
35 A když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: “Podívejte, volá Eliáše!”
36 Jeden [z nich] tedy odběhl, naplnil houbu octem, dal [ji] na větev a dával
mu napít se slovy: “Nechte ho; uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho dal dolů!”
37 Ale Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl [naposled].
38 A chrámová opona se roztrhla na dva [kusy] odshora až dolů.
39 A když setník, který stál naproti němu, uviděl, jak vykřikl a [naposled]
vydechl, řekl: “Ten člověk byl opravdu Boží Syn!”
40 Byly tam také ženy, které přihlížely zpovzdálí; mezi nimi i Marie
Magdaléna a Marie, matka Jozese a Jakuba Menšího, a Salome.
41 Ty ho následovaly a sloužily mu, když byl [ještě] v Galileji, a [s nimi]
mnoho jiných, které s ním přišly do Jeruzaléma.
42 A protože už nastal večer a byl [den] připravování (to jest den před
sobotou),
43 přišel Josef z Arimatie, ctihodný člen rady, jenž sám také očekával Boží
království, osmělil se a vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.
44 Pilát se ale podivil, že [Ježíš] už zemřel. Zavolal tedy setníka a zeptal se
ho, je-li [to] dlouho, co zemřel.
45 A když se [to] od setníka dozvěděl, daroval tělo Josefovi.
46 Ten nakoupil plátno, a když ho sňal [z kříže], ovinul [ho] tím plátnem a
pochoval ho do hrobu, který byl vytesán ve skále. Ke dveřím hrobu pak
přivalil kámen.
47 Ale Marie Magdaléna a Marie Jozesova se dívaly, kam byl pochován.

16

1 Když pak skončila sobota, nakoupily Marie Magdaléna, Marie Jakubova a
Salome vonné [masti], aby mohly jít pomazat Ježíše.
2 Za svítání prvního [dne] týdne tedy přišly k hrobu, jakmile vyšlo slunce.
3 Ale říkaly si: “Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobu?”
4 (A když vzhlédly, spatřily, že kámen je odvalen.) Byl totiž velmi veliký.
5 A když vešly do hrobu, uviděly napravo sedět mladíka oblečeného bílým
rouchem a vylekaly se.
6 On jim však řekl: “Nelekejte se. Hledáte ukřižovaného Ježíše z Nazaretu.
Vstal, není tu. Pohleďte [na] místo, kam ho položili.
7 Jděte ale a řekněte jeho učedníkům, i Petrovi, že jde před vámi do Galileje.
Tam ho spatříte, jak vám řekl.
8 A [tak] rychle vyšly [ven] a utekly od hrobu, neboť na ně přišel strach a
úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

9 A když Ježíš vstal [z mrtvých] ráno v neděli, ukázal se nejdříve Marii
Magdaléně, [té], ze které vyhnal sedm démonů.
10 Ta šla a oznámila [to] těm, kdo bývali s ním a nyní truchlili a plakali.
11 A ti, když slyšeli, že žije a [že] ho viděla, neuvěřili.
12 Potom se jiným způsobem ukázal dvěma z nich na cestě, když šli na
venkov.
13 A ti šli a oznámili [to] ostatním. Ani těm neuvěřili.
14 Nakonec se ukázal jedenácti, když [spolu] seděli, a vyčítal [jim] jejich
nevěru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného.
15 Potom jim řekl: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.
16 Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.
17 Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou
vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích,
18 budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží;
budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře."
19 Když k nim tedy Pán domluvil, byl vzat vzhůru do nebe a posadil se po
Boží pravici.
20 A oni vyšli a kázali všude a Pán [jim] pomáhal a potvrzoval slovo
znameními, která [je] doprovázela. Amen.

Lukáš

1 Poněvadž se mnozí pokusili po pořádku sepsat vyprávění o těch věcech, ve
kterých my máme plnou jistotu
2 (neboť nám [je] předali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky
toho Slova),
3 zdálo se i mně [dobré], abych ti o tom po pořádku napsal, vznešený
Teofile, [neboť] jsem to všechno od začátku pečlivě vyhledal,
4 abys poznal hodnověrnost těch věcí, jimž jsi byl naučen.
5 Za dnů judského krále Heroda byl jeden kněz, jménem Zachariáš, z
Abiášovy [kněžské] třídy, a jeho manželka [byla] z dcer Áronových a
jmenovala se Alžběta.
6 Oba byli v Božích očích spravedliví a chodili bezúhonně ve všech Pánových
přikázáních a ustanoveních.
7 Neměli však dítě, protože Alžběta byla neplodná a oba už byli v
pokročilém věku.
8 A když konal kněžskou službu před Bohem podle pořadí své třídy, stalo se,
9 že na něj podle zvyku kněžského úřadu padl los, aby vešel do Pánova
chrámu a obětoval kadidlo.
10 Venku pak stálo veliké množství lidí modlících se v hodině zapálení
kadidla.
11 Tehdy se mu ukázal Pánův anděl stojící vpravo od kadidlového oltáře.
12 Když [ho] Zachariáš spatřil, zděsil se a padl na něj strach.
13 Anděl mu však řekl: “Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla
vyslyšena a Alžběta, tvá manželka, ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.
14 [Z toho] se budeš radovat a veselit a z jeho narození budou mít radost
mnozí.
15 Neboť bude veliký v Pánových očích a nebude pít víno ani opojný nápoj a
bude naplněn Duchem Svatým už z lůna své matky.
16 A mnohé ze synů Izraele obrátí k Pánu, jejich Bohu.
17 On půjde před jeho tváří v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k
synům a nepovolné k moudrosti spravedlivých, aby přichystal Pánu
připravený lid.”
18 Zachariáš tedy řekl andělu: “Podle čeho to poznám? Vždyť jsem stařec a
[také] má manželka je v pokročilém věku.”
19 Anděl mu odpověděl: “Já jsem Gabriel, ten, který stojí před Boží tváří, a
byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tyto radostné zprávy.
20 A hle, budeš němý a nebudeš moci promluvit až do dne, kdy se tyto věci
stanou, protože jsi neuvěřil mým slovům, která se ve svém čase naplní.”
21 A lidé [venku] čekali na Zachariáše a divili se, že se tak zdržuje v chrámu.
22 Když pak vyšel, nemohl k nim promluvit. A [tak] poznali, že v chrámu
spatřil vidění, neboť se s nimi dorozumíval posunky a zůstával němý.
23 Stalo se pak, že po naplnění dnů své služby odešel do svého domu.
24 Jeho manželka Alžběta po těch dnech počala a tajila se [s tím] pět měsíců
se slovy:
25 “Takto se ke mně zachoval Pán ve dnech, kdy na [mě] pohlédl a zbavil
mě pohany mezi lidmi.”
26 V šestém měsíci pak byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského
města jménem Nazaret

27 k panně zasnoubené muži jménem Josef, z domu Davidova. A jméno té
panny [bylo] Marie.
28 A když k ní přišel, řekl: “Zdravím tě, milostí obdařená, Pán s tebou! [Jsi]
požehnaná mezi ženami!”
29 Ale když ho spatřila, byla z jeho slov rozrušena a přemýšlela, co to bylo za
pozdrav.
30 Anděl jí tedy řekl: “Neboj se, Marie, vždyť jsi u Boha nalezla milost.
31 Hle, počneš v lůnu a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.
32 Ten bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího a Pán, [náš] Bůh, mu
dá trůn jeho otce Davida.
33 Bude navěky kralovat nad domem Jákobovým a jeho království nebude
[mít] konce.
34 Marie však řekla andělu: “Jak se to stane, když [dosud] nepoznávám
muže?”
35 Anděl jí odpověděl: “Sestoupí na tebe Duch Svatý a zastíní tě moc
Nejvyššího; proto také to svaté, co se z tebe narodí, bude nazýváno Syn Boží.
36 A pohleď, tvá příbuzná Alžběta, o které říkali, že je neplodná, ta také
počala syna, [i] ve svém stáří - a je v šestém měsíci,
37 neboť u Boha nebude nemožné žádné slovo.”
38 Tehdy Marie řekla: “Pohleď, [jsem] služebnice Pána. Ať se mi stane podle
tvého slova!” A anděl od ní odešel.
39 V těch dnech pak Marie vstala a spěšně odešla do hor, do města Judova.
40 Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.
41 A jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, stalo se, že děťátko v jejím
lůnu poskočilo a Alžběta byla naplněna Duchem Svatým.
42 Tehdy hlasitě zvolala: “Požehnaná [jsi] mezi ženami a požehnaný plod
tvého lůna!
43 Ale proč je mi [dáno], že matka mého Pána přišla ke mně?
44 Vždyť jakmile vešel zvuk tvého pozdravu do mých uší, poskočilo děťátko
v mém lůnu radostí.
45 A blaze té, která uvěřila, neboť se naplní to, co jí bylo řečeno od Pána.”
46 Tehdy Marie řekla: “Má duše velebí Pána
47 a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli,
48 neboť pohlédl na ponížení své služebnice. Hle, od nynějška mne budou
blahoslavit všechna pokolení,
49 neboť mi učinil veliké věci Ten, [který je] mocný, jehož jméno [je] svaté
50 a jehož milosrdenství k těm, kteří se ho bojí, [trvá] od pokolení do
pokolení.
51 Svou paží dokázal moc, rozptýlil pyšné v myšlení jejich srdce.
52 Mocné svrhl z trůnů a ponížené povýšil.
53 Hladové nasytil dobrými [věcmi] a bohaté propustil s prázdnou.
54 Ujal se Izraele, svého služebníka; pamatoval na milosrdenství
55 - jak mluvil k našim otcům - vůči Abrahamovi a jeho semeni [až] navěky.”
56 Marie s ní pak zůstala asi tři měsíce a vrátila se do svého domu.
57 Alžbětě se tehdy naplnil čas k porodu a porodila syna.
58 A když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal své veliké
milosrdenství, radovali se [spolu] s ní.
59 Osmého dne se pak stalo, [že] přišli to dítě obřezat a dávali mu jméno
podle jeho otce, Zachariáš.
60 Jeho matka [jim] však odpověděla: “Ne, bude se jmenovat Jan.”
61 Řekli jí: “Vždyť ve tvém rodu se tak nikdo nejmenuje!”

62 Ptali se tedy posunky jeho otce, jak by ho chtěl pojmenovat.
63 On požádal o tabulku a napsal slova: “Jmenuje se Jan.” Všichni se podivili.
64 A jeho ústa se ihned otevřela a jeho jazyk [se rozvázal a] dobrořečil Bohu.
65 Tehdy na všechny jejich sousedy přišla bázeň a po celých judských horách se rozmlouvalo o všech těchto věcech.
66 Všichni, kteří [o tom] slyšeli, [to] ukládali ve svém srdci se slovy: “Co to bude za dítě?” A Pánova ruka byla s ním.
67 Jeho otec Zachariáš pak byl naplněn Duchem Svatým a prorokoval [těmito] slovy:
68 “Požehnaný Pán, Bůh Izraele, neboť [nás] navštívil a svému lidu způsobil vykoupení.
69 Vyzdvihl nám roh spasení v domě Davida, svého služebníka,
70 jak mluvil skrze ústa svých svatých proroků, kteří [byli] od věků,
71 o vysvobození od našich nepřátel a z ruky všech, kteří nás nenávidí,
72 aby prokázal milosrdenství našim otcům a vzpomenul na svou svatou smlouvu -
73 na přísahu, kterou přísahal Abrahamovi, našemu otci - že nám dá,
74 abychom vysvobozeni z ruky svých nepřátel beze strachu sloužili jemu
75 ve svatosti a spravedlnosti před jeho tváří po všechny dny svého života.
76 A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánovou tváří připravit jeho cesty,
77 dát jeho lidu poznat spasení v odpuštění jejich hříchů
78 skrze niterné milosrdenství našeho Boha, v němž nás navštívil [jako] svítání z výšin,
79 aby se ukázal sedícím v temnotách a stínu smrti, aby přivedl naše nohy na cestu pokoje.”
80 Dítě pak rostlo a sílilo v duchu a bylo na pustinách až do dne, kdy se ukázalo Izraeli.

2

1 V těch dnech se pak stalo, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl sepsán celý obydlený svět.
2 (Toto byl první soupis za syrského vladaře Quirinia.)
3 A tak všichni šli, aby byli zapsáni, každý do svého města.
4 I Josef z Galileje se tedy vydal z města Nazaret do Judska, do města Davidova zvaného Betlém (protože byl z domu a rodu Davidova),
5 aby byl zapsán s Marií, svou zasnoubenou manželkou, která byla těhotná.
6 A když tam byli, stalo se, že se naplnily dny, aby porodila.
7 A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a položila ho do jeslí, protože pro ně nebylo místo v hospodě.
8 A v tom kraji byli pastýři, kteří přebývali na poli a drželi noční hlídky nad svým stádem.
9 Náhle se mezi ně postavil Pánův anděl; ozářila je Pánova sláva a přišla na ně veliká bázeň.
10 A ten anděl jim řekl: “Nebojte se, neboť hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid.
11 Neboť se vám dnes narodil Spasitel ve městě Davidově, totiž Kristus, Pán.
12 A toto vám [bude za] znamení: naleznete děťátko zavinuté do plenek, ležící v jeslích.”

13 A hned se s andělem objevilo množství nebeského vojska, jež chválilo
Boha a říkalo:
14 "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, [Boží] zalíbení v lidech."
15 A stalo se, že když od nich ti andělé odešli do nebe, řekli pastýři jedni
druhým: "Pojďme tedy do Betléma a pohleďme na tu věc, která se stala, [jak]
nám ji Pán oznámil."
16 Přišli tedy se spěchem a nalezli Marii a Josefa i to děťátko ležící v jeslích.
17 A když [ho] uviděli, začali rozhlašovat, co jim bylo o tom dítěti řečeno.
18 A všichni, kteří [to] slyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři říkali.
19 Marie pak všechna ta slova uchovávala a zvažovala ve svém srdci.
20 A ti pastýři při návratu oslavovali a chválili Boha za všechno, co slyšeli a
viděli tak, jak jim bylo řečeno.
21 Když se pak naplnilo osm dní pro obřezání dítěte, dali mu jméno Ježíš,
jak ho pojmenoval anděl předtím, než bylo počato v lůnu.
22 A když se naplnily dny jejího očišťování podle Mojžíšova zákona, přinesli
ho do Jeruzaléma, aby [ho] postavili před Pánem
23 (jak je napsáno v Pánově zákoně: "Každý chlapec otvírající lůno bude
zasvěcen Pánu")
24 a aby dali oběť, jak je to řečeno v Pánově zákoně: "Dvě hrdličky nebo dvě
holoubata."
25 A hle, v Jeruzalémě byl člověk jménem Simeon. Ten člověk [byl]
spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch Svatý byl na něm.
26 Jemu bylo od Ducha Svatého sděleno, že nespatří smrt dříve, než uvidí
Pánova Krista.
27 Ten přišel [veden] Duchem do chrámu. A když rodiče přinesli to dítě,
Ježíše, aby s ním naložili podle zvyklosti Zákona,
28 tehdy ho vzal do náručí, dobrořečil Bohu a řekl:
29 "Nyní, Hospodine, propouštíš svého služebníka v pokoji podle svého
slova.
30 Neboť mé oči spatřily tvé spasení,
31 které jsi připravil před tváří všech lidí
32 - světlo ke zjevení národům a slávu tvého lidu Izraele."
33 A jeho otec a matka se divili těm věcem, které o něm byly řečeny.
34 Simeon jim požehnal a řekl Marii, jeho matce: "Hle, tento je určen k pádu
a pozdvižení mnohých v Izraeli a za znamení, kterému bude odpíráno
35 (a i tvou vlastní duší pronikne meč), aby bylo zjeveno myšlení mnoha
srdcí."
36 Byla [tam] také prorokyně Anna, dcera Fanuelova z pokolení Ašer. Ta
byla ve velmi pokročilém věku a s mužem žila od svého panenství [jen] sedm
let.
37 Byla vdova a [bylo jí] okolo osmdesáti čtyř let. Ta nevycházela z chrámu
a dnem i nocí sloužila [Bohu] posty a modlitbami.
38 Ta přišla ve stejnou chvíli a vzdávala Pánu chválu a říkala o něm všem, kdo
v Jeruzalémě očekávali vykoupení.
39 A když vykonali všechno podle Pánova zákona, vrátili se do Galileje, do
svého města Nazaretu.
40 Dítě pak rostlo a sílilo v duchu, naplňováno moudrostí a Boží milost byla
na něm.
41 Jeho rodiče chodívali každý rok do Jeruzaléma na svátek Veliké noci.
42 Také když mu bylo dvanáct let, šli podle toho svátečního zvyku vzhůru
do Jeruzaléma.

43 A když se naplnily dny [toho svátku], a už se vraceli, zůstal chlapec Ježíš
v Jeruzalémě a Josef ani jeho matka [o tom] nevěděli.
44 V domnění, že je v karavaně, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými
a známými.
45 Když ho však nenalezli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.
46 Po třech dnech se pak stalo, že ho nalezli v chrámu, jak sedí uprostřed
učitelů, naslouchá jim a dotazuje se jich.
47 A všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi.
48 Když ho [rodiče] spatřili, ulekli se a jeho matka mu řekla: "Synu, proč jsi
nám to udělal? Pohleď, tvůj otec a já jsme tě s bolestí hledali."
49 A on jim řekl: "Proč jste mě hledali? Copak jste nevěděli, že musím být v
tom, co je mého Otce?"
50 Oni však slova, která jim říkal, nepochopili.
51 A tak šel s nimi, přišel do Nazaretu a byl jim poddán. Jeho matka pak
uchovávala všechna ta slova ve svém srdci.
52 A Ježíš prospíval moudrostí, věkem a milostí u Boha i u lidí.

3

1 Patnáctého roku vlády císaře Tiberia, když byl Pontský Pilát vladařem v
Judsku a Herodes byl tetrarchou Galileje, jeho bratr Filip tetrarchou Itureje
a Trachonitské země a Lyzaniáš tetrarchou Abilény,
2 za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, se na poušti stalo Boží slovo k
Janovi, synu Zachariášovu.
3 [Ten] šel do celého kraje kolem Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění
hříchů,
4 jak je napsáno v knize slov proroka Izaiáše, který řekl: "Hlas volajícího na
poušti: Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!
5 Každé údolí bude vyplněno a každá hora a pahorek budou sníženy; křivé
věci budou přímé a hrbolaté cesty hladké.
6 A veškeré tělo spatří spasení Boží."
7 Proto říkal zástupům, které k němu vycházely, aby je křtil: "Plemeno zmijí!
Kdo vám ukázal, jak utéci před přicházejícím hněvem?
8 Neste tedy ovoce odpovídající vašemu pokání a nezačínejte si říkat:
'Abrahama máme za otce.' Říkám vám totiž, že Bůh je schopen Abrahamovi
vzbudit syny z tohoto kamení.
9 Sekera je již přiložena ke kořeni stromů, a tak každý strom, který nenese
dobré ovoce, bude vyťat a vhozen do ohně."
10 Zástupy se ho ptaly: "Co tedy máme dělat?"
11 Odpověděl jim: "Kdo má dvě košile, ať dá tomu, kdo nemá [nic], a ten,
kdo má jídlo, ať udělá totéž."
12 Přišli pak také celníci, aby byli pokřtěni a řekli mu: "Mistře, co máme
dělat?"
13 A on jim řekl: "Nevybírejte nic víc než to, co je vám nařízeno."
14 Ptali se ho také vojáci. Říkali: "A co máme dělat my?" Řekl jim tedy:
"Nikoho nevydírejte ani nepodvádějte a buďte spokojeni se svým žoldem."
15 A zatímco lid očekával a všichni si v srdci o Janovi mysleli, [že] by snad on
mohl být Kristus,
16 Jan všem odpověděl: "Jistě, já vás křtím vodou, ale přichází ten, [který je]
silnější než já. Jemu nejsem hoden [ani] rozvázat řemínek jeho obuvi. On vás
bude křtít Duchem Svatým a ohněm.

17 Jeho věječka [je již] v jeho ruce a on vyčistí svůj mlat. Pšenici shromáždí
do své obilnice, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm."
18 A tak i mnoha jinými [slovy] napomínal lid a kázal evangelium.
19 Ale tetrarcha Herodes, když byl od něho kárán ohledně Herodiady,
manželky svého bratra Filipa, a ohledně všech zlých věcí, které Herodes
udělal,
20 přidal ke všemu také to, že vsadil Jana do vězení.
21 A když se křtil všechen lid, stalo se, že byl pokřtěn i Ježíš; a když se
modlil, otevřelo se nebe
22 a Duch Svatý na něj sestoupil v tělesné podobě jako holubice a z nebe
zazněl hlas, který řekl: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem nalezl zalíbení."
23 Ježíš sám začínal asi ve třiceti letech a byl, jak se domnívali, syn Josefův,
který byl [syn] Heliho,
24 který byl Matata, který byl Léviho, který byl Melchiho, který byl Jannaje,
který byl Josefa,
25 který byl Matatiáše, který byl Amose, který byl Nahuma, který byl
Esliho, který byl Naggaje,
26 který byl Mahata, který byl Matatiáše, který byl Semeje, který byl Josefa,
který byl Judy,
27 který byl Johanana, který byl Resy, který byl Zorobábela, který byl
Salatiela, který byl Neriho,
28 který byl Melchiho, který byl Addiho, který byl Kosama, který byl
Elmódama, který byl Era,
29 který byl Joseho, který byl Eliezera, který byl Jórima, který byl Matata,
který byl Léviho,
30 který byl Šimeóna, který byl Judy, který byl Josefa, který byl Jónama,
který byl Eliakima,
31 který byl Meleje, který byl Ménama, který byl Mataty, který byl Nátana,
který byl Davida,
32 který byl Isaje, který byl Obéda, který byl Boáze, který byl Salmona,
který byl Názona,
33 který byl Amínadaba, který byl Arama, který byl Ezroma, který byl
Fáresa, který byl Judy, který byl Jákoba,
34 který byl Izáka, který byl Abrahama, který byl Táreho, který byl Náchora,
35 který byl Sárucha, který byl Ragaua, který byl Fáleka, který byl Hebera,
který byl Sály,
36 který byl Kainana, který byl Arfaxada, který byl Sema, který byl Noéma,
který byl Lámecha,
37 který byl Matuzaléma, který byl Enocha, který byl Járeda, který byl
Mahalalela, který byl Kainana,
38 který byl Enose, který byl Seta, který byl Adama, který byl Boží.

4

1 Ježíš se pak vrátil od Jordánu plný Ducha Svatého a byl Duchem puzen na
poušť.
2 Čtyřicet dní byl pokoušen ďáblem a v těch dnech nic nejedl, ale poté, co [ty
dny] skončily, vyhladověl.
3 Tehdy mu ďábel řekl: "Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kameni, ať se stane
chlebem."
4 A Ježíš mu odpověděl: "Je napsáno: 'Nejen chlebem bude člověk živ, ale
každým Božím slovem.' "

5 Potom ho ďábel vyvedl na vysokou horu a ukázal mu v jednom okamžiku
všechna království světa.
6 Ďábel mu řekl: “Dám ti všechnu tuto moc a slávu těchto [království], neboť
byla předána mně a já ji dávám, komu chci.
7 Pokloníš-li se tedy přede mnou, bude všechno tvoje.”
8 Ježíš mu však odpověděl: “Odejdi ode mě, Satane! Vždyť je napsáno:
‘Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit.’ ”
9 Tehdy ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl
mu: “Jsi-li Boží Syn, vrhni se odsud dolů.
10 Vždyť je napsáno: ‘Svým andělům přikáže o tobě, aby tě ochránili,
11 a ponesou tě na rukou, abys snad nenarazil nohou na kámen.’ ”
12 Ježíš mu odpověděl: “Je řečeno: ‘Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.’ ”
13 A když ďábel vykonal všechno pokušení, odešel od něho až do [určeného]
času.
14 Ježíš se pak vrátil v moci Ducha do Galileje a zpráva o něm se roznesla
po celém okolí.
15 A on učil v jejich synagogách a byl všemi chválen.
16 A [tak] přišel do Nazaretu, kde byl vychován, a podle svého zvyku
vstoupil v sobotní den do synagogy a povstal, aby četl.
17 Byla mu tedy podána kniha proroka Izaiáše, a když knihu otevřel, nalezl
místo, kde bylo napsáno:
18 “Duch Pánův [je] nade mnou, protože mne pomazal kázat evangelium
chudým. Poslal mne uzdravit [lidi] zdrcené v srdci, kázat propuštění zajatým
a prohlédnutí slepým, propustit zdeptané na svobodu
19 a kázat Pánovo milostivé léto.”
20 Potom knihu zavřel, vrátil ji služebníku a posadil se. Oči všech v
synagoze byly upřeny na něj.
21 Tehdy k nim začal mluvit: “Dnes se toto Písmo naplnilo ve vašich uších.”
22 Všichni mu tedy přisvědčovali a divili se slovům milosti vycházejícím z
jeho úst a říkali: “Není to snad Josefův syn?”
23 Tehdy jim řekl: “Jistě mi řeknete toto podobenství: ‘Lékaři, uzdrav se sám!
To, co jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnaum, udělej i zde, ve své vlasti.’ ”
24 Potom řekl: “Amen, říkám vám, že žádný prorok není ve své vlasti vítaný.
25 A řeknu vám po pravdě, že za Eliášových dnů, když bylo nebe zavřené po
tři roky a šest měsíců a když byl veliký hlad po celé zemi, bylo mnoho vdov v
Izraeli,
26 avšak Eliáš nebyl poslán k žádné z nich - jenom k jedné vdově do
sidonské Sarepty.
27 A za proroka Elizea bylo mnoho malomocných v Izraeli, avšak žádný z
nich nebyl očištěn - jen syrský Náman.”
28 A když to slyšeli, byli všichni v synagoze naplněni hněvem.
29 Povstali, vyhnali ho ven z města a dovedli ho až na okraj hory, na níž
bylo jejich město postaveno, aby ho shodili dolů.
30 On ale prošel jejich středem a šel dál.
31 Tehdy sestoupil do galilejského města Kafarnaum a v sobotu je učil.
32 A [tam] žasli nad jeho učením, protože jeho slovo mělo moc.
33 V té synagoze byl člověk, který měl ducha nečistého démona, a [ten]
hlasitě vykřikl:
34 “Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Znám tě, kdo
jsi - ten Svatý Boží!”

35 Ježíš mu pohrozil a řekl: “Zmlkni a vyjdi z něj!” A ten démon ho vrhl doprostřed, vyšel z něho a vůbec mu neublížil.
36 Na všechny tedy přišel úžas a začali spolu rozmlouvat. Říkali: “Co [je] to za slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a [oni] vycházejí?”
37 A zpráva o něm se šířila po každém místě v okolí.
38 Potom vstal, [odešel] ze synagogy a vešel do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla sužována vysokou horečkou, a [tak] ho za ni poprosili.
39 Postavil se tedy nad ni, pohrozil té horečce a [ta] ji opustila. A ona ihned vstala a začala je obsluhovat.
40 Při západu slunce pak všichni, kteří měli nemocné různými neduhy, je k němu přiváděli a on na každého z nich vkládal ruce a uzdravoval je.
41 Z mnohých také vycházeli démoni, kteří křičeli a říkali: “Ty jsi Kristus, ten Boží Syn!” On jim však hrozil a nedovoloval jim mluvit, neboť věděli, že on je Kristus.
42 Když pak nastal den, Ježíš se odtud vydal na pusté místo. Zástupy ho hledaly, a [když] přišly k němu, zadržovaly ho, aby od nich neodcházel.
43 Ale on jim řekl: “Musím ohlašovat Boží království také jiným městům; neboť k tomu jsem poslán.”
44 Kázal tedy v galilejských synagogách.

5

1 Když se pak na něj tlačil zástup [lidí], aby slyšeli Boží slovo, a on stál u Genezaretského jezera, stalo se,
2 že uviděl u [břehu] jezera stát dvě lodi, z nichž vystoupili rybáři a prali sítě.
3 Nastoupil tedy do jedné z těch lodí, která byla Šimonova, a poprosil ho, aby maličko poodjel od břehu. Potom se posadil a učil zástupy z lodi.
4 A když přestal mluvit, řekl Šimonovi: “Jeď na hlubinu a spusťte své sítě k lovu.”
5 Šimon mu však odpověděl: “Mistře, pracovali jsme celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo síť spustím.”
6 A když to udělali, nabrali [tak] veliké množství ryb, že se jejich síť začala trhat.
7 Dali tedy znamení svým druhům, kteří byli na jiné lodi, aby přišli a pomohli jim. A když přišli, naplnili obě lodi tak, že se ponořovaly.
8 A když to Šimon Petr uviděl, padl k Ježíšovým kolenům a řekl: “Odejdi ode mě, Pane, vždyť jsem hříšný člověk!”
9 Jeho i všech, kdo byli s ním, se totiž zmocnil úžas nad tím úlovkem ryb, které chytili;
10 stejně tak i Jakuba a Jana, Zebedeových synů, kteří byli Šimonovými společníky. Ježíš však Šimonovi řekl: “Neboj se. Od nynějška budeš lovit lidi.”
11 A když přivezli lodi ke břehu, všechno opustili a šli za ním.
12 Když pak byl v jednom městě, hle, stalo se, [že tam byl] muž plný malomocenství. Když uviděl Ježíše, padl na tvář a poprosil ho: “Pane, kdybys [jen] chtěl, můžeš mě očistit.”
13 [Ježíš] vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: “Chci, buď očištěn!” a malomocenství od něj ihned odešlo.
14 Přikázal mu pak, aby [to] nikomu neříkal: “Jdi ale, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, jak přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně.”
15 Řeč o něm se však šířila [stále] více a [lidé] se scházeli ve velikých zástupech, aby [ho] slyšeli a byli od něj uzdravováni ze svých nemocí.

16 On pak odcházel do pustin a modlil se.
17 A jednoho dne se stalo, že učil a seděli [tam] farizeové a učitelé Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských i judských vesnic i [z] Jeruzaléma, a Pánova moc byla [přítomna] k jejich uzdravení.
18 A hle, muži nesli na lůžku ochrnutého člověka a snažili se ho přinést dovnitř a položit před něj.
19 A když kvůli zástupu nenašli, kudy by ho [tam] vnesli, vylezli na střechu a [otvorem] mezi taškami ho spustili [i] s lůžkem doprostřed před Ježíše,
20 který když uviděl jejich víru, mu řekl: "Člověče, tvé hříchy ti jsou odpuštěny."
21 Zákoníci a farizeové však začali uvažovat a říkali si: "Kdo to je, že mluví [tak] rouhavě? Kdo kromě samotného Boha může odpustit hříchy?"
22 Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: "Proč ve svých srdcích [takto] uvažujete?
23 Co je snadnější? Říci: Tvé hříchy ti jsou odpuštěny, anebo říci: Vstaň a choď?
24 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy" - [tehdy] pověděl ochrnutému - "říkám ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů."
25 A on hned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, odešel domů a [cestou] oslavoval Boha.
26 Všech se tedy zmocnil úžas a oslavovali Boha. Byli naplněni bázní a říkali: "Dnes jsme viděli nepochopitelné věci!"
27 Potom vyšel a spatřil celníka jménem Lévi, jak sedí na celnici. Řekl mu: "Pojď za mnou."
28 A [on] všechno opustil, vstal a šel za ním.
29 Lévi mu pak ve svém domě udělal velikou hostinu a byl [tam] veliký zástup celníků i jiných, kdo s nimi stolovali.
30 Ale jejich zákoníci a farizeové reptali a říkali jeho učedníkům: "Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?"
31 Ježíš jim však odpověděl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.
32 Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání."
33 A oni mu řekli: "Proč se Janovi učedníci často postí a modlí, podobně i [učedníci] farizeů, ale tvoji jedí a pijí?"
34 On jim tedy řekl: "Můžete snad nutit ženichovy přátele, aby se postili, dokud je ženich s nimi?
35 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se budou postit."
36 Řekl jim pak také [toto] podobenství: "Nikdo nepřišívá záplatu z nového pláště na starý; jinak by totiž trhal ten nový a ke starému se záplata z nového nehodí.
37 Nikdo také nelije nové víno do starých nádob; jinak totiž nové víno roztrhne ty nádoby a samo vyteče a nádoby se zničí.
38 Nové víno se přece má lít do nových nádob a [tak] se obojí zachová.
39 A nikdo, kdo pil staré, nechce hned nové, neboť říká: 'Staré je lepší.' "

6

1 Druhou sobotu se pak stalo, že procházel obilím a jeho učedníci trhali klasy, rukama [je] mnuli a jedli.
2 Tehdy jim někteří z farizeů řekli: "Proč děláte, co se v sobotu dělat nesmí?"
3 Ježíš jim odpověděl: "Copak jste nečetli, co udělal David, když on i ti, kdo byli s ním, měli hlad?

4 Jak vešel do Božího domu a vzal [posvátné] chleby předložení, které
nesmí jíst [nikdo] kromě samotných kněží, a jedl a dal i těm, kdo byli s ním?"
5 Řekl jim tedy: "Syn člověka je Pánem i nad sobotou."
6 V jinou sobotu se pak stalo, že vešel do synagogy a učil. A byl tu člověk,
jehož pravá ruka byla uschlá.
7 Zákoníci a farizeové ho tedy sledovali, zda bude v sobotu uzdravovat,
aby na něj našli [nějakou] žalobu.
8 On ale znal jejich myšlenky, a tak řekl tomu člověku s uschlou rukou:
"Vstaň a postav se doprostřed." A on vstal a postavil se [tam].
9 Tehdy jim Ježíš řekl: "Zeptám se vás na [jednu] věc: Smí se v sobotu konat
dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo [ho] zničit?"
10 A když se po nich po všech rozhlédl, řekl tomu člověku: "Natáhni tu ruku."
A on to udělal a byla znovu zdravá jako ta druhá.
11 Oni však byli naplněni zuřivostí a začali se spolu domlouvat, co by Ježíši
udělali.
12 V těch dnech se stalo, že vystoupil na horu, aby se modlil, a strávil celou
noc v modlitbě k Bohu.
13 Když pak nastal den, zavolal své učedníky, vyvolil z nich dvanáct a
nazval je apoštoly:
14 Šimona (kterému dal také jméno Petr) a jeho bratra Ondřeje, Jakuba a
Jana, Filipa a Bartoloměje,
15 Matouše a Tomáše, Jakuba Alfeova a Šimona, zvaného Zélótes,
16 Judu Jakubova a Jidáše Iškariotského, který se [potom] stal zrádcem.
17 A když s nimi sestoupil, stanul na rovině, [kde byl] zástup jeho učedníků
a veliké množství lidí z celého Judska i z Jeruzaléma a z přímořského Týru a
Sidonu. Ti přišli, aby ho slyšeli a aby byli uzdraveni ze svých neduhů,
18 i ti, kteří byli trápeni nečistými duchy. A byli uzdravováni.
19 A všechen zástup se ho snažil dotknout, neboť z něj vycházela moc a
uzdravovala všechny.
20 Tehdy pozvedl oči na své učedníky a řekl: "Blaze [vám] chudým, neboť
vám patří Boží království.
21 Blaze [vám], kteří teď hladovíte, neboť budete nasyceni. Blaze [vám],
kteří teď pláčete, neboť se budete smát.
22 Blaze vám, když vás budou lidé nenávidět a když vás vyobcují a potupí a
vaše jméno zavrhnou jako zlé kvůli Synu člověka.
23 Radujte a veselte se v ten den, neboť hle, vaše odplata v nebi [je] veliká.
Totéž přece dělali jejich otcové prorokům.
24 Ale běda vám bohatým, neboť vy [už] máte své potěšení.
25 Běda vám, kteří jste nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kteří se
teď smějete, neboť budete truchlit a plakat.
26 Běda vám, kdyby o vás dobře mluvili všichni lidé. Totéž přece dělali jejich
otcové falešným prorokům."
27 "Ale vám, kteří slyšíte, říkám: Milujte své nepřátele! Konejte dobro těm,
kdo vás nenávidí,
28 žehnejte těm, kdo vás proklínají, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají.
29 Tomu, kdo tě bije do tváře, nastav také druhou a tomu, kdo ti bere plášť,
nebraň [vzít] i košili.
30 Každému, kdo tě prosí, dávej a od toho, kdo si bere tvé věci, [je] nevyžaduj
zpět.
31 A jak chcete, aby se lidé chovali k vám, stejně tak se chovejte i vy k nim.

32 Když totiž milujete ty, kdo milují vás, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci milují ty, kteří milují je.
33 A kdybyste se chovali dobře k těm, kteří se chovají dobře k vám, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci dělají totéž.
34 A kdybyste půjčovali [těm], od kterých máte naději [to] zase dostat, jaká je [to] zásluha? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby totéž zase dostali.
35 [Vy] však milujte své nepřátele a konejte dobro; půjčujte a neočekávejte nic nazpět. Tehdy bude vaše odplata veliká a budete synové Nejvyššího, neboť on je laskavý [i] k nevděčným a zlým.
36 Buďte tedy milosrdní, jako je milosrdný i váš Otec."
37 "Nesuďte a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno.
38 Dávejte a bude vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, natřesenou a přetékající dají do vašeho klína. Jakou mírou totiž měříte, [takovou] vám bude zase odměřeno."
39 Potom jim řekl [toto] podobenství: "Může snad slepý vést slepého? Nespadnou [pak] oba do jámy?
40 Není učedník nad svého mistra, ale každý, kdo je dokonale vyučen, bude jako jeho mistr.
41 Proč tedy vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku si nevšímáš?
42 A jak můžeš říci svému bratru: 'Bratře, nech [mě], ať ti vytáhnu z oka třísku,' když sám nevidíš trám ve svém oku? Pokrytče, vytáhni nejdříve trám ze svého oka a tehdy prohlédneš, abys vytáhl třísku, která je v oku tvého bratra."
43 Není totiž dobrý strom, který nese špatné ovoce, ani špatný strom, který nese dobré ovoce.
44 Každý strom se přece pozná po svém vlastním ovoci: z trní se nesbírají fíky a z bodláčí se nesklízejí hrozny.
45 Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce to dobré a zlý člověk vynáší ze zlého pokladu svého srdce to zlé. Jeho ústa totiž mluví z hojnosti srdce."
46 "Proč mi však říkáte: 'Pane, Pane,' a neděláte, co říkám?
47 Ukážu vám, komu je podobný každý, kdo přichází ke mně, slyší mé slovo a plní je:
48 Je podobný člověku, který stavěl [svůj] dům tak, že kopal hluboko a položil základy na skále. Když pak přišla povodeň, přivalila se na ten dům řeka, ale nemohla jím otřást, neboť byl založen na skále.
49 Ale ten, kdo [je] slyšel a nenaplnil, je podobný člověku, který postavil dům na zemi bez základů. Přivalila se na něj řeka a hned spadl a pád toho domu byl veliký."

7

1 Když pak dokončil všechna tato slova k naslouchajícímu lidu, vešel do Kafarnaum.
2 A jeden setník měl na smrt nemocného služebníka, kterého si [velmi] cenil.
3 Když tedy uslyšel o Ježíši, poslal k němu židovské starší a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho služebníka.
4 Přišli tedy k Ježíši a snažně ho prosili slovy: "Je hoden, abys to pro něj udělal.
5 Vždyť miluje náš národ, i synagogu nám postavil."

6 Ježíš tedy šel s nimi. A když už byl nedaleko od domu, poslal k němu ten
setník přátele, aby mu řekli: “Pane, neobtěžuj se, neboť nejsem hoden, abys
vešel pod mou střechu.
7 Proto jsem se ani nepokládal za hodného, abych k tobě přišel. Ale řekni
slovo a můj služebník bude uzdraven.
8 Vždyť i já jsem člověk postavený pod moc a mám pod sebou vojáky.
Tomuto řeknu ‘Jdi’ a [on] jde a jinému ‘Přijď’ a [on] přijde; svému otroku
[řeknu] ‘Udělej tohle’ a udělá [to].”
9 Když to Ježíš uslyšel, podivil se nad ním, obrátil se a řekl zástupu, který šel
za ním: “Říkám vám, [že] ani v Izraeli jsem tak velikou víru nenašel.”
10 A když se ti, kdo byli posláni, vrátili domů, našli toho služebníka, který
byl nemocný, zdravého.
11 Potom se stalo, že šel do města jménem Naim; a šlo s ním mnoho jeho
učedníků a veliký zástup [lidí].
12 A když se přiblížil k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný
syn své matky, a ta byla vdova. A byl s ní veliký zástup [lidí] z města.
13 Když ji Pán spatřil, byl pohnut soucitem k ní a řekl jí: “Neplač.”
14 Přistoupil a dotkl se márа ti, kdo [je] nesli, se zastavili. Tehdy řekl:
“Mladíku, říkám ti, vstaň!”
15 A ten mrtvý se posadil a začal mluvit. [Ježíš] ho tedy předal jeho matce
16 a všech se zmocnila bázeň a oslavovali Boha se slovy: “Povstal mezi
námi veliký prorok” a “Bůh navštívil svůj lid.”
17 A tato zpráva o něm vyšla do celého Judska a do celého okolí.
18 Tehdy Janovi oznámili jeho učedníci o všech těchto věcech. Jan tedy
zavolal kterési dva ze svých učedníků
19 a poslal je k Ježíši se slovy: “Jsi ty Ten, který má přijít, nebo máme čekat
jiného?”
20 Když tedy k němu ti muži přišli, řekli: “Jan Křtitel nás k tobě poslal se
slovy: Jsi ty Ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?”
21 (A právě v tu chvíli uzdravil mnoho [lidí] od neduhů a trápení a zlých
duchů a mnoha slepým daroval zrak.)
22 Ježíš jim tedy odpověděl: “Jděte a oznamte Janovi, co jste viděli a slyšeli:
slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví jsou
kříšeni a chudým se káže evangelium.
23 A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje.”
24 Když pak Janovi poslové odešli, začal zástupům říkat o Janovi: “Co jste si
přišli do pouště prohlédnout? Třtinu klátící se větrem?
25 Na co jste se tedy vyšli podívat? Na člověka oblečeného hebkým
rouchem? Pohleďte, ti, kteří jsou v slavném rouchu a žijí v rozkoši, jsou v
královských domech.
26 Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, a více než proroka.
27 Toto je ten, o kterém je napsáno: ‘Hle, já před tvou tváří posílám svého
posla, který připraví tvou cestu před tebou.’
28 Říkám vám totiž, že mezi těmi, kdo se narodili z žen, není větší prorok
než Jan Křtitel, ale kdo je nejmenší v Božím království, je větší než on.”
29 A všechen lid, který to slyšel, i celníci, uznali Boží spravedlnost, když se
nechali pokřtít Janovým křtem.
30 Ale farizeové a zákoníci odmítli Boží vůli pro sebe, když se od něj pokřtít
nenechali.
31 A Pán řekl: “Ke komu tedy přirovnám lidi tohoto pokolení a čemu se
podobají?

32 Jsou podobní dětem, které sedí na tržišti a volají jedny na druhé: ‘Píská-
li jsme vám a netančili jste; [žalostně] jsme naříkali a neplakali jste!’
33 Jan Křtitel totiž přišel, nejedl chléb a nepil víno a [vy] říkáte: ‘Má dé-
mona!’
34 Přišel Syn člověka, jí a pije a [vy] říkáte: ‘Hle, žrout a pijan vína, přítel
celníků a hříšníků!’
35 Ale moudrost je ospravedlněna všemi svými dětmi.”
36 Jeden z farizeů ho pak prosil, aby s ním pojedl. Vešel tedy do domu toho
farizea a stoloval [s ním].
37 A hle, když se [jedna] žena, hříšnice z toho města, dozvěděla, že [Ježíš]
stoluje v domě toho farizea, přinesla alabastrovou nádobku [s] mastí.
38 A stojíc s pláčem zezadu u jeho nohou, začala mu skrápět nohy slzami a
vlasy své hlavy [je] utírala a líbala mu nohy a mazala [je] mastí.
39 Když [to] ale spatřil ten farizeus, který ho pozval, řekl si: “Kdyby tohle
byl prorok, věděl by, co [je to] za ženu, která se ho dotýká, a jaká [je], protože
je hříšnice.”
40 Ježíš mu odpověděl: “Šimone, musím ti něco povědět.” A on řekl: “Pověz,
mistře.”
41 “Jistý věřitel měl dva dlužníky. Jeden dlužil pět set denárů a druhý
padesát.
42 A když neměli čím zaplatit, oběma odpustil. Pověz tedy, který z nich ho
bude více milovat?”
43 Šimon odpověděl: “Mám za to, že ten, kterému více odpustil.” On mu řekl:
“Správně jsi usoudil.”
44 Obrátil se k té ženě a řekl Šimonovi: “Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého
domu; ty jsi mi nepodal vodu na nohy, ale ona skrápěla mé nohy slzami a
vlasy své hlavy je utřela.
45 Nepolíbil jsi mne, ale ona od [chvíle], kdy jsem vešel, nepřestala líbat mé
nohy.
46 Nepomazal jsi mi hlavu olejem, ale ona pomazala mastí mé nohy.
47 Proto ti říkám: Je jí odpuštěno hodně hříchů, neboť hodně milovala.
Komu se ale odpouští málo, [ten] miluje málo.”
48 A řekl jí: “Tvé hříchy jsou odpuštěny.”
49 Tehdy si ti, kdo s [ním] stolovali, začali mezi sebou říkat: “Kdo to je, že i
hříchy odpouští?”
50 On však té ženě řekl: “Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji.”

8

1 Potom se stalo, že procházel jednotlivá města a vesnice. Kázal a ohlašoval
Boží království a dvanáct [apoštolů] s ním;
2 také některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemocí: Marie
zvaná Magdaléna, z níž vyšlo sedm démonů,
3 Johana, manželka Herodova úředníka Chuzy, a Zuzana a mnoho jiných,
které mu sloužily ze svého majetku.
4 Když se pak začal scházet veliký zástup a [lidé] se k němu hrnuli z města
za městem, promluvil [k nim] v podobenství:
5 “Vyšel rozsévač, aby rozsíval své zrno. A jak rozsíval, jedno padlo podél
cesty a bylo pošlapáno a nebeští ptáci je sezobali.
6 Jiné padlo na skálu, a když vzešlo, uschlo, protože nemělo vláhu.
7 Jiné zase padlo mezi trní a to trní vyrostlo s ním a udusilo je.
8 Jiné však padlo do dobré země, a když vzešlo, přineslo stonásobnou úrodu.”
Když to řekl, volal: “Kdo má uši k slyšení, ať slyší!”

9 Jeho učedníci se ho tedy ptali: “Co je to za podobenství?”
10 On řekl: “Vám je dáno poznat tajemství Božího království, ale ostatním [jen] v podobenstvích, aby ‘hledíce neviděli a slyšíce nerozuměli’.”
11 “To podobenství tedy znamená: Zrno je Boží slovo
12 a ti podél cesty jsou ti, kteří slyší, [ale] potom přichází ďábel a bere to slovo z jejich srdce, aby neuvěřili a nebyli spaseni.
13 Ti na skále [jsou] ti, kteří když slyší slovo, s radostí [je] přijímají, ale nemají kořeny. Ti věří na čas, ale v době pokušení odpadají.
14 To, které padlo mezi trní, jsou pak ti, kteří slyšeli, ale jak jdou za starostmi a bohatstvím a rozkošemi tohoto života, bývají udušeni a nepřinášejí užitek.
15 Ale to v dobré zemi jsou ti, kteří když slyší slovo, udržují je v ušlechtilém a dobrém srdci a vytrvale přinášejí užitek.”
16 “Nikdo, když rozsvítí lampu, nepřikrývá ji nádobou a nestaví ji pod postel, ale staví [ji] na stojan, aby ti, kteří vcházejí, viděli světlo.
17 Není totiž [nic] tajného, co nebude zjeveno, ani [nic] skrytého, co nebude poznáno a nevyjde najevo.
18 Proto dávejte pozor [na to], jak posloucháte. Tomu, kdo má, totiž bude dáno, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co si myslí, že má.”
19 Tehdy za ním přišla jeho matka a bratři, ale kvůli zástupu se k němu nemohli dostat.
20 Oznámili mu tedy: “Tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí tě vidět.”
21 On jim však odpověděl: “Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a plní je.”
22 Jednoho z těch dnů se pak stalo, [že] nastoupil se svými učedníky na loď a řekl jim: “Přeplavme se přes jezero.” A [tak] vypluli.
23 A když se plavili, usnul. Tehdy se na jezero snesla větrná bouře a [loď] se naplňovala, takže byli v nebezpečí.
24 Přistoupili tedy a vzbudili ho se slovy: “Mistře, mistře, hyneme!” On však vstal, napomenul vítr a vzedmutí vod, a [tak] přestaly a nastal klid.
25 Tehdy jim řekl: “Kde je vaše víra?” A [oni] se strachem a úžasem říkali jeden druhému: “Kdo to tedy je, že přikazuje i větru a vodám a poslouchají ho?”
26 Tehdy se přeplavili do kraje Gadarenců, který je naproti Galileji.
27 A když vystoupil na zem, setkal se s ním jeden muž z toho města, který měl už dlouhou dobu démony. Nenosil [žádné] šaty ani nebydlel v domě, ale v hrobkách.
28 Když pak spatřil Ježíše, vykřikl, padl před ním a hlasitě zvolal: “Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Prosím tě, abys mě netrýznil!”
29 ([Ježíš] totiž přikazoval tomu nečistému duchu, aby z toho člověka vyšel. Mnohokrát se ho totiž zmocňoval, takže [musel] být spoutáván řetězy a hlídán v okovech, ale [on] ta pouta trhal a býval démonem hnán na poušť.)
30 Ježíš se ho tedy zeptal: “Jak se jmenuješ?” a on řekl: “Legie,” neboť do něj vstoupilo mnoho démonů.
31 A [ti] ho prosili, aby jim nepřikazoval odejít do propasti.
32 Tehdy tam bylo veliké stádo vepřů pasoucích se na hoře, a [tak] ho prosili, aby jim dovolil vejít do nich. A on jim [to] dovolil.
33 Démoni tedy vyšli z toho člověka a vstoupili do vepřů a to stádo se rozběhlo ze srázu do jezera a utopilo se.
34 Když pak ti, kdo [je] pásli, uviděli, co se stalo, utekli a cestou [to] vyprávěli ve městě i na venkově.

35 [Lidé] tedy vyšli, aby viděli, co se stalo. Když přišli k Ježíši a nalezli toho člověka, ze kterého vyšli démoni, jak sedí u Ježíšových nohou oblečen a při zdravém rozumu, dostali strach.
36 Ti, kteří to viděli, jim pak vyprávěli, jak byl ten, který měl démony, zachráněn.
37 Všichni ti lidé z gadarenského kraje ho tedy prosili, aby od nich odešel, neboť byli sevřeni velikým strachem. Nastoupil tedy do lodi a vrátil se [zpět].
38 Ten muž, ze kterého vyšli démoni, ho ale prosil, aby [mohl] být s ním. Ježíš ho však propustil se slovy:
39 "Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci pro tebe udělal Bůh." On tedy odešel a rozhlašoval po celém městě, jak veliké věci pro něj Ježíš udělal.
40 Když se pak Ježíš vrátil, stalo se, že ho přivítal zástup [lidí], neboť ho všichni očekávali.
41 A vtom přišel muž jménem Jairus a ten byl představený synagogy. Padl Ježíši k nohám a prosil ho, aby vešel do jeho domu,
42 neboť měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. A tak šel a tiskly ho davy.
43 A [jedna] žena, která už dvanáct let trpěla krvácením a vynaložila všechno své živobytí na lékaře a žádný ji nemohl uzdravit,
44 přistoupila zezadu, dotkla se cípu jeho roucha a její krvácení ihned přestalo.
45 Ježíš tedy řekl: "Kdo se mě dotkl?" A když [to] všichni popírali, řekl Petr a ti, kdo byli s ním: "Mistře, davy se na tebe tisknou a tlačí a [ty] říkáš: 'Kdo se mě dotkl?' "
46 Ježíš ale řekl: "Někdo se mě dotkl, neboť jsem poznal, že ze mě vyšla moc."
47 A když ta žena poznala, že se neutajila, s rozechvěním přistoupila, padla před ním [na zem a] přede všemi lidmi mu pověděla, proč se ho dotkla a jak byla hned uzdravena.
48 A on jí řekl: "Buď dobré mysli, dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji."
49 A když ještě mluvil, přišel někdo z [domu] představeného synagogy se slovy: "Tvá dcera umřela. Neobtěžuj mistra."
50 Když [to] však Ježíš uslyšel, odpověděl mu: "Neboj se, jenom věř a bude zachráněna."
51 Když pak vešel do toho domu, nenechal se sebou vejít nikoho kromě Petra, Jakuba a Jana a otce a matky té dívky.
52 Všichni nad ní plakali a kvíleli, ale on řekl: "Neplačte. Neumřela, ale spí."
53 A [tak] se mu vysmívali, neboť věděli, že umřela.
54 Ale on všechny vyhnal, vzal ji za ruku a zvolal: "Dívenko, vstaň!"
55 Tehdy se její duch navrátil a [ona] hned vstala. Nařídil tedy, ať jí dají najíst.
56 A její rodiče užasli. On jim však přikázal, aby nikomu neříkali, co se stalo.

9

1 Tehdy svolal svých dvanáct učedníků, dal jim sílu a moc nad všemi démony, a aby uzdravovali nemoci,
2 a poslal je, aby kázali Boží království a uzdravovali nemocné.
3 Řekl jim také: "Nic si na tu cestu neberte: ani hůl, ani mošnu, ani chléb, ani stříbro, ani nemívejte po dvou košilích.
4 Do kteréhokoli domu vejdete, tam zůstaňte a odtud vycházejte.
5 A kdekoli by vás nepřijali, vyjděte z toho města a setřeste i prach ze svých nohou na svědectví proti nim."

6 A tak vyšli a chodili po [okolních] vesnicích. Kázali evangelium a všude
uzdravovali.
7 Tehdy o všech věcech, které se skrze něj dály, uslyšel tetrarcha Herodes a
byl bezradný, protože někteří říkali, že Jan vstal z mrtvých,
8 někteří zase, že se zjevil Eliáš, a jiní, že vstal jeden z dávných proroků.
9 Herodes tedy řekl: “Jana jsem sťal. Ale kdo je tento, o kterém slyším
takové věci?” A toužil ho vidět.
10 Potom se apoštolové vrátili a vyprávěli mu, co všechno udělali. Tehdy je
vzal s sebou a odešel do ústraní na pusté místo u města zvaného Betsaida.
11 Ale když se [to] zástupy dozvěděly, šly za ním. A on je přijal a mluvil k nim
o Božím království a ty, kdo potřebovali uzdravení, uzdravoval.
12 Den se však začal chýlit [k večeru]. Dvanáct [učedníků] tedy přistoupilo a
řekli mu: “Propusť ten zástup, ať se rozejdou do okolních vesnic a statků,
přenocují [tam] a najdou si stravu, protože zde jsme na pustém místě.”
13 On jim však řekl: “Vy jim dejte najíst.” Ale oni řekli: “Nemáme víc než pět
chlebů a dvě ryby. Ledaže bychom snad šli a nakoupili jídlo pro všechen
tento lid.”
14 (Bylo [tam] totiž kolem pěti tisíc mužů.) Řekl tedy svým učedníkům:
“Posaďte je ve skupinách po padesáti.”
15 A tak to udělali a všechny posadili.
16 Tehdy vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal je,
nalámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali zástupu.
17 A tak se všichni najedli a byli nasyceni. Potom se sebralo dvanáct košů
nalámaných kousků, které jim zbyly.
18 Když se pak o samotě modlil a učedníci byli s ním, stalo se, že se jich
zeptal: “Za koho mne mají zástupy?”
19 Oni odpověděli: “[Někteří] za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní [říkají], že
vstal jeden z dávných proroků.”
20 Ale on jim řekl: “A za koho mne máte vy?” A Petr mu odpověděl: “Za
Božího Krista!”
21 On je tedy přísně napomenul, aby to nikomu neříkali,
22 a řekl: “Syn člověka musí mnoho vytrpět a být zavržen staršími,
velekněžími i zákoníky, být zabit a třetího dne vstát [z] mrtvých.”
23 Potom [jim] všem říkal: “Chce-li někdo přijít za mnou, ať se zřekne sám
sebe a bere svůj kříž každý den a následuje mne.
24 Kdokoli by si totiž chtěl zachránit duši, ztratí ji, ale kdokoli by ztratil
svou duši pro mne, ten ji zachrání.
25 Vždyť co je platno člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sebe ztratil
nebo sám sobě uškodil?
26 Kdokoli by se totiž styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět
Syn člověka, až přijde ve své slávě a [ve slávě] Otce a svatých andělů.
27 Ale říkám vám po pravdě: Jsou někteří z těch, kdo tu stojí, kteří rozhodně
nezakusí smrt, dokud nespatří Boží království.”
28 Asi osm dní po těchto slovech se stalo, [že] k sobě vzal Petra, Jakuba a
Jana a vystoupil na horu, aby se modlil.
29 A když se modlil, změnil se vzhled jeho tváře a jeho oděv zbělel a rozzářil
se.
30 A hle, mluvili s ním dva muži. Byli to Mojžíš a Eliáš,
31 kteří se ukázali ve slávě a mluvili o jeho odchodu, který se měl naplnit v
Jeruzalémě.
32 Ale Petr a ti, kteří byli s ním, byli obtěžkáni spánkem. Když se však
probudili, uviděli jeho slávu a ty dva muže, jak stojí s ním.

33 A když se od něho vzdalovali, stalo se, [že] Petr řekl Ježíši: “Mistře, to je
dobře, že jsme zde. Udělejme tedy tři stánky - jeden tobě, jeden Mojžíšovi a
jeden Eliášovi!” [Ale] nevěděl, co říká.
34 A zatímco to říkal, objevil se oblak a zastínil je. A když vcházeli do toho
oblaku, dostali strach.
35 Z toho oblaku pak vyšel hlas, který řekl: “Toto je můj milovaný Syn.
Toho poslouchejte.”
36 A když ten hlas zazněl, zůstal [tam] jenom Ježíš. A oni mlčeli a v těch
dnech nikomu neoznámili nic [z toho], co viděli.
37 Když pak druhý den sestoupili z hory, stalo se, [že] se s ním setkal veliký
zástup.
38 A hle, [jeden] muž ze zástupu zvolal: “Mistře, prosím tě, pohlédni na
mého syna. Vždyť je [to] můj jediný!
39 A hle, napadá ho duch a náhle křičí. Zmítá jím, takže sliní, a když ho
trápí, těžko od něj odchází.
40 Poprosil jsem tedy tvé učedníky, aby toho [ducha] vyhnali, ale nemohli!”
41 Ježíš však odpověděl: “nevěřící a zvrácené pokolení, jak dlouho budu s
vámi a budu vás snášet? Přiveď svého syna sem.”
42 A jak přicházel, ten démon ho porazil a začal [jím] zmítat. Ježíš tomu
nečistému duchu pohrozil, uzdravil chlapce a vrátil ho jeho otci.
43 Všichni tedy žasli nad Boží velkolepostí. Když se ale všichni divili všemu,
co Ježíš udělal, řekl svým učedníkům:
44 “Vy uložte tato slova do svých uší, neboť Syn člověka bude vydán do
lidských rukou.”
45 Oni však to slovo nechápali a bylo před nimi skryto, aby mu
neporozuměli. A báli se ho na to slovo zeptat.
46 Tehdy mezi nimi vyvstala otázka, kdo z nich je největší.
47 Když ale Ježíš viděl myšlení jejich srdce, vzal dítě, postavil je vedle sebe
48 a řekl jim: “Kdokoli by přijal toto dítě v mém jménu, přijímá mne, a
kdokoli by přijal mne, přijímá Toho, který mě poslal. Neboť kdo je mezi vámi
všemi nejmenší, ten bude veliký.”
49 Jan tedy odpověděl: “Mistře, viděli jsme někoho, jak ve tvém jménu
vymítá démony, a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.”
50 Ale Ježíš mu řekl: “Nebraňte [mu]. Vždyť kdo není proti nám, je s námi.”
51 Když se pak naplňovaly dny, aby byl vzat vzhůru, stalo se, [že] upřel svou
tvář k cestě do Jeruzaléma.
52 Poslal tedy před sebou posly a [ti] šli a vstoupili do samařské vesnice,
aby pro něj [vše] připravili.
53 Ale [tam] ho nepřijali, protože jeho tvář byla [obrácena] k cestě do
Jeruzaléma.
54 Když [to] tedy viděli jeho učedníci Jakub a Jan, řekli: “Pane, chceš, ať
řekneme ohni, aby sestoupil z nebe a pohltil je, jako [to] udělal i Eliáš?”
55 Ale on se obrátil a pokáral je slovy: “Vy nevíte, jakého jste ducha.
56 Neboť Syn člověka nepřišel lidské duše zahubit, ale spasit.” Šli tedy do
jiné vesnice.
57 A když šli, stalo se, že mu někdo na cestě řekl: “Pane, budu tě následovat,
kamkoli půjdeš.”
58 Ježíš mu tedy řekl: “Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn
člověka nemá, kde by složil hlavu.”
59 Tehdy řekl jinému: “Pojď za mnou.” Ale on řekl: “Pane, dovol mi nejdřív
odejít a pochovat svého otce.”

60 Ježíš mu však řekl: “Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé, ale ty jdi a kaž
Boží království!”
61 A ještě jiný [mu] řekl: “Půjdu za tebou, Pane, ale nejdříve mi dovol, ať se
rozloučím s těmi, kdo jsou v mém domě.
62 Ale Ježíš mu řekl: “Nikdo, kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpátky, není
způsobilý pro Boží království.”

10

1 Potom Pán určil i jiných sedmdesát a poslal je před svou tváří po dvou do
každého města i místa, kam měl sám přijít.
2 Řekl jim tedy: “Žeň [je] jistě veliká, ale dělníků málo. Proto proste Pána
žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.
3 Jděte. Hle, já vás posílám jako berany mezi vlky.
4 Nenoste měšec, ani mošnu, ani obuv a s nikým se po cestě nezdravte.
5 Do kterékoli domácnosti vejdete, nejdříve řekněte: ‘Pokoj tomuto domu.’
6 A bude-li tam syn pokoje, váš pokoj spočine na něm; a pokud ne, navrátí
se k vám.
7 V tom domě zůstávejte a jezte a pijte, co mají, neboť dělník je hoden své
mzdy. Nepřecházejte z domu do domu.
8 Když pak vejdete do kterékoli města a přijmou vás, jezte, co vám
nabídnou.
9 A uzdravujte v tom [městě] nemocné a říkejte jim: ‘Boží království se
přiblížilo k vám.’
10 Jestliže ale přijdete do nějakého města a nepřijmou vás, vyjděte na jeho
ulice a řekněte:
11 ‘I ten prach z vašeho města, který na nás ulpěl, vytřásáme [na] vás. Avšak
to vězte, že se k vám přiblížilo Boží království.’
12 A říkám vám, že v onen den bude lehčeji Sodomě než tomu městu.”
13 “Běda tobě, Korozaim, běda tobě, Betsaido! Vždyť kdyby se zázraky, které
se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by seděli v pytlovině a popelu a
činili pokání.
14 Týru a Sidonu však bude na soudu lehčeji než vám.
15 A ty, Kafarnaum, které jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla budeš svrženo.
16 Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo vás odmítá, odmítá mne. Kdo pak odmítá
mne, odmítá Toho, který mě poslal.”
17 Potom se s radostí vrátilo těch sedmdesát a říkali: “Pane, i démoni se nám
poddávají ve tvém jménu!”
18 Tehdy jim řekl: “Viděl jsem Satana spadnout z nebe jako blesk.
19 Hle, dávám vám moc šlapat na hady a štíry i na veškerou sílu nepřítele a
vůbec nic vám neublíží.
20 Neradujte se však z toho, že se vám poddávají duchové, ale spíše se
radujte, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.”
21 V tu chvíli se Ježíš rozveselil v Duchu a řekl: “Chválím tě, Otče, Pane nebe
i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je
nemluvňatům. Jistě, Otče, neboť tak se ti zalíbilo.
22 Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo neví, kdo je Syn, jedině Otec, a
kdo je Otec, jedině Syn a ten, komu by [ho] Syn chtěl zjevit.”
23 A když se obrátil k učedníkům, řekl jim samotným: “Blaze očím, které
vidí, co [vy] vidíte.
24 Říkám vám totiž, že mnozí proroci a králové chtěli spatřit, co vy vidíte,
ale neviděli, a slyšet, co slyšíte, ale neslyšeli.”

25 A hle, jeden učený v Zákoně vstal a zkoušel ho slovy: “Mistře, co mám
udělat, abych se stal dědicem věčného života?”
26 On mu řekl: “Co je napsáno v Zákoně? Jak tam čteš?”
27 A on odpověděl: “Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem,
celou svou duší, ze vší své síly a celou svou myslí a svého bližního jako sám
sebe.”
28 Ježíš mu tedy řekl: “Správně jsi odpověděl. Dělej to a budeš žít.”
29 Ale on se chtěl sám ospravedlnit, a [tak] řekl Ježíši: “A kdo je můj bližní?”
30 Ježíš [mu] odpověděl: “Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl
mezi lupiče. Ti ho oloupili a zranili, potom odešli a nechali [ho] polomrtvého.
31 A náhodou šel tou cestou jeden kněz, a když ho spatřil, přešel [kolem] po
protější straně.
32 Podobně i levíta, když přišel na to místo a spatřil [ho], přešel po protější
straně.
33 Přišel k němu ale [také] jeden Samaritán, který [tudy] cestoval, a když ho
spatřil, byl pohnut soucitem.
34 Přistoupil, obvázal jeho rány a nalil [na ně] olej a víno. Pak ho položil na
své zvíře, dovezl ho do hostince a postaral se o něj.
35 Když pak druhý den odcházel, vytáhl dva denáry, dal [je] hostinskému a
řekl mu: ‘Postarej se o něj, a cokoli bys vynaložil navíc, [to] ti zaplatím, až se
vrátím.’
36 Kdo z těch tří se ti tedy zdá být bližním toho, který upadl mezi lupiče?”
37 A on řekl: “Ten, který mu prokázal milosrdenství.” Ježíš mu tedy řekl:
“Jdi a jednej tak i ty.”
38 A když šli, stalo se, že vešel do jedné vesnice a jistá žena jménem Marta
ho přijala do svého domu.
39 Ta měla sestru jménem Marie, která si sedla u Ježíšových nohou a
poslouchala jeho slova.
40 Ale Marta byla zaneprázdněna množstvím služby. Ta přistoupila a řekla:
“Pane, tebe nezajímá, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Proto jí
řekni, ať mi pomůže.”
41 Ježíš jí tedy odpověděl: “Marto, Marto, staráš se a trápíš se mnoha věcmi.
42 [Jen] jedno je však potřeba. A Marie si vybrala dobrou část, která jí
nebude odňata.”

11

1 A stalo se, že se na jednom místě modlil, a když přestal, řekl mu jeden z
jeho učedníků: “Pane, nauč nás modlit se, tak jako Jan vyučoval své učedníky.”
2 Řekl jim tedy: “Když se modlíte, říkejte: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se
posvětí tvé jméno! Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi,
[tak] i na zemi.
3 Náš denní chléb nám dávej každý den.
4 A odpusť nám naše hříchy; neboť i my odpouštíme každému, kdo se
proviňuje proti nám. A neuveď nás do pokušení, ale vysvoboď nás od zlého.”
5 Tehdy jim řekl: “Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a
řekne mu: ‘Příteli, půjč mi tři chleby,
6 protože ke mně přišel z cesty můj přítel a nemám, co bych mu nabídl.’
7 A on mu zevnitř odpoví: ‘Neobtěžuj mě! Dveře jsou už zavřené a mé děti
jsou se mnou v posteli. Nemohu vstát a dát ti [to].’
8 Říkám vám: i kdyby nevstal a nedal mu [to], protože je jeho přítel, kvůli
jeho neodbytnosti se přece zvedne a dá mu, cokoli potřebuje.”

9 “A tak vám říkám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a
bude vám otevřeno.
10 Neboť každý, kdo prosí, dostává a kdo hledá, nalézá a tomu, kdo tluče,
bude otevřeno.
11 Který z vás, otců, podá svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Anebo
o rybu - podá mu snad místo ryby hada?
12 Anebo když poprosí o vejce, podá mu snad štíra?
13 Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím více
[váš] nebeský Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí?”
14 A [Ježíš] vymítal démona a ten byl němý. Když pak démon vyšel, stalo se,
že ten němý promluvil. A zástupy se divily.
15 Někteří z nich ale řekli: “Vymítá démony skrze Belzebula, knížete
démonů.”
16 Jiní ho zase pokoušeli [tím], [že] od něj chtěli znamení z nebe.
17 On ale znal jejich myšlenky a řekl jim: “Každé království rozdělené [samo]
proti sobě pustne a dům [rozdělený] proti domu padá.
18 Je-li tedy i Satan rozdělen [sám] proti sobě, jak jeho království obstojí?
Říkáte přece, že vymítám démony skrze Belzebula.
19 A pokud já vymítám démony Belzebulem, kým [je] vymítají vaši synové?
Oni proto budou vašimi soudci.
20 Vymítám-li však démony Božím prstem, jistě k vám přišlo Boží království.
21 Když silný ozbrojenec hlídá svůj palác, jeho majetek je v klidu.
22 Ale když na [něj] přijde [někdo] silnější než on a přemůže ho, vezme mu
všechnu výzbroj, na kterou spoléhal, a jeho kořisti rozdělí.
23 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou,
rozptyluje.”
24 “Když nečistý duch vyjde z člověka, chodí po suchých místech a hledá
odpočinek. A když [ho] nenajde, říká: ‘Vrátím se do svého domu, odkud jsem
vyšel.’
25 A když přijde, nalezne [ho] vymetený a ozdobený.
26 Tehdy jde a přibere sedm jiných duchů, horších, než [je] sám. Pak vejdou
[dovnitř] a bydlí tam a poslední věci toho člověka jsou horší než první.”
27 A když to říkal, stalo se, že jedna žena ze zástupu pozdvihla hlas a řekla
mu: “Blaze lůnu, které tě nosilo, a prsům, které jsi sál!”
28 Ale on řekl: “Spíše blaze těm, kdo slyší Boží slovo a dodržují je.”
29 A když se [k němu] scházely zástupy, začal říkat: “Toto pokolení je zlé.
Vyhledává znamení, ale [žádné] znamení mu nebude dáno, kromě znamení
proroka Jonáše.
30 Neboť jako se Jonáš stal znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka
[znamením] pro toto pokolení.
31 Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a odsoudí je,
neboť přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde [je]
více než Šalomoun.
32 Muži [z] Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je,
neboť po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde [je] více než Jonáš.”
33 “Nikdo, když rozsvítí lampu, nestaví [ji] do skrýše ani pod nádobu, ale na
stojan, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo.
34 Lampou těla je oko. Pokud je tedy tvé oko prosté, je jasné i celé tvé tělo.
Jakmile je však zlé, [je] i tvé tělo temné.
35 Dej tedy pozor, aby světlo, které je v tobě, nebylo tmou.

36 Když pak [bude] celé tvé tělo jasné a nebude mít žádnou temnou část,
bude celé [tak] jasné, jako když tě lampa ozařuje svým jasem."
37 A když mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby u něho pooběd val. Vešel tedy
a posadil se [za stůl].
38 A když [to] ten farizeus uviděl, podivil se, že se před obědem nejdříve
neumyl.
39 Pán mu tedy řekl: "Vy farizeové teď čistíte pohár a mísu zvenčí, ale vaše
nitro je plné zlodějství a ničemnosti.
40 Blázni! Zdali Ten, který stvořil vnějšek, nestvořil také vnitřek?
41 Raději tedy dávejte jako milosrdný dar to, co [máte] uvnitř, a hle, všechno
vám bude čisté.
42 Ale běda vám farizeům, že odevzdáváte desátky z máty a z routy a z
každé byliny, ale pomíjíte právo a Boží lásku. Tyto věci [jste] měli dělat a
tamty neopomíjet.
43 Běda vám farizeům, neboť milujete čestná sedadla na shromážděních a
zdravení na tržištích.
44 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, neboť jste jako nezřetelné
hroby - lidé po nich chodí, ani [to] nevědí."
45 Jeden z učených v Zákoně mu tedy odpověděl: "Mistře, když takhle
mluvíš, haníš i nás."
46 Ale on řekl: "I vám učeným v Zákoně běda, neboť zatěžujete lidi
neúnosnými břemeny a sami se těch břemen nedotýkáte ani jedním prstem.
47 Běda vám, protože stavíte hroby proroků, které vaši otcové zabili,
48 a tak dosvědčujete a schvalujete skutky svých otců. Oni je totiž zabili a
vy jim stavíte hroby.
49 Proto také Boží moudrost řekla: 'Pošlu k nim proroky a apoštoly a z těch
[některé] zabijí a [jiné] budou pronásledovat,'
50 aby od tohoto pokolení byla vyžádána krev všech proroků prolitá od
založení světa,
51 od Ábelovy krve až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a
chrámem. Ano, říkám vám, [že] bude vyžádána od tohoto pokolení.
52 Běda vám učeným v Zákoně, neboť jste vzali klíč poznání! Sami jste
nevešli a těm, kdo vcházeli, jste zabránili."
53 A když jim to řekl, začali na něj zákoníci a farizeové prudce dotírat a
nutili ho mluvit o mnoha věcech.
54 Dělali mu nástrahy a snažili se ho chytit za slovo, aby ho mohli obžalovat.

12

1 A když se mezitím sešly desetitisíce lidí, takže šlapali jedni po druhých,
začal [Ježíš] říkat svým učedníkům: "Především se varujte kvasu farizeů, což je
pokrytectví.
2 Není totiž nic skrytého, co nebude zjeveno, ani [nic] tajného, co nebude
poznáno.
3 To, co jste říkali ve tmě, tedy bude slyšet na světle, a co jste ve [svých]
pokojích šeptali do ucha, se bude kázat ze střech."
4 "Ale vám, svým přátelům, říkám: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo a potom
nemají, co by udělali víc.
5 Ukážu vám však, koho se máte bát: Bojte se Toho, který když zabije, má
moc uvrhnout do pekla. Ano, říkám vám, Toho se bojte.
6 Neprodává se snad pět vrabců za dva haléře? A jediný z nich není před
Bohem zapomenut.

7 Vám jsou však spočítány i všechny vlasy na hlavě! Proto se nebojte. Jste
dražší než mnoho vrabců.”
8 “Říkám vám tedy: Kdokoli mne vyzná před lidmi, toho i Syn člověka vyzná
před Božími anděly.
9 Kdo mne ale před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly.
10 A každému, kdo řekne slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno, ale
tomu, kdo by se rouhal Duchu Svatému, odpuštěno nebude.
11 Když vás pak povedou do shromáždění a před vrchnosti a vlády,
nestarejte se, co a jak máte odpovídat a co říkat,
12 protože Duch Svatý vás v tu chvíli naučí, co máte říci.”
13 Někdo ze zástupu mu řekl: “Mistře, řekni mému bratru, ať se se mnou
rozdělí o dědictví!”
14 On mu však řekl: “Člověče, kdo mě nad vámi ustanovil soudcem nebo
děličem?”
15 Řekl jim tedy: “Dejte pozor a varujte se lakomství; neboť život člověka
nespočívá v hojnosti jeho majetku.”
16 Tehdy jim řekl podobenství: “Pole jednoho bohatého člověka přineslo
hojnou úrodu.
17 Přemýšlel tedy a říkal si: ‘Co budu dělat? Vždyť nemám, kam bych
shromáždil svou úrodu!’
18 Potom řekl: ‘Udělám toto: Zbořím své stodoly a postavím větší a tam
shromáždím všechnu svou úrodu i své zboží.
19 A své duši řeknu: Duše, máš mnoho zboží uloženého na mnoho let.
Odpočívej, jez, pij, vesel se!’
20 Ale Bůh mu řekl: ‘Blázne, tuto noc od tebe vyžádají tvou duši a čí bude to,
co jsi připravil?’
21 Tak [je to s každým], kdo si hromadí poklady a není bohatý v Bohu.”
22 Tehdy řekl svým učedníkům: “Proto vám říkám, nemějte starost o svůj
život, co byste jedli, ani o tělo, co byste si oblékali.
23 Život je víc než pokrm a tělo [víc] než oděv.
24 Pohleďte na havrany, že nesejí ani nesklízejí a nemají spíže ani stodoly,
ale Bůh je živí. Čím větší cenu máte vy než ptáci!
25 Kdo z vás může [pečlivým] staráním přidat ke své výšce jediný loket?
26 Když tedy nezmůžete ani [to] nejmenší, proč se staráte o to ostatní?
27 Pohleďte na lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ale říkám vám, že
ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich.
28 Jestliže tedy Bůh takto obléká trávu, která je dnes na louce a zítra bude
hozena do pece, čím spíše vás, vy malověrní?!
29 Nehledejte tedy, co byste jedli nebo co byste pili, ani se [tím]
neneklidňujte.
30 Všechny tyto věci totiž vyhledávají národy tohoto světa, ale váš Otec ví, že
je potřebujete.
31 Hledejte raději Boží království a všechny tyto věci vám budou přidány.
32 Neboj se, maličké stádo, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.
33 Prodávejte svůj majetek a dávejte milosrdné dary. Udělejte si měšce,
které nestárnou, nehynoucí poklad v nebi, kam zloděj nepřichází a [kde] mol
neničí.
34 Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.”
35 “Vaše bedra ať jsou přepásaná a [vaše] lampy ať hoří.
36 A vy buďte jako lidé očekávající svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu
otevřeli hned, jakmile přijde a zatluče.

37 Blaze těm služebníkům, které pán při [svém] příchodu zastihne bdící.
Amen, říkám vám, že se přepáše, posadí je [za stůl,] přistoupí a bude jim
sloužit.
38 A přijde-li během druhé nebo třetí hlídky a zastihne [je] tak, blaze těm
služebníkům.
39 Vězte však, že kdyby hospodář věděl, ve kterou hodinu má přijít zloděj,
bděl by a nedovolil by [mu] prokopat se do jeho domu.
40 Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, o které
netušíte."
41 Tehdy mu Petr řekl: "Pane, říkáš to podobenství [jenom] nám, nebo také
všem?"
42 A Pán řekl: "Kdo je tedy ten věrný a moudrý správce, kterého pán
ustanoví nad svým služebnictvem, aby [jim] v patřičný čas dával vyměřený
pokrm?
43 Blaze tomu služebníku, kterého jeho pán při příchodu zastihne, že tak
jedná.
44 V pravdě vám říkám, že ho ustanoví nad vším svým majetkem.
45 Kdyby si však ten služebník v srdci řekl: 'Můj pán meškᡠ[se svým]
příchodem' a začal by bít služebníky a služebné a jíst, pít a opíjet se,
46 [tehdy] přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu,
kterou nezná, a oddělí ho a určí mu díl s nevěrnými.
47 A ten služebník, který znal vůli svého pána, ale nepřipravil [se] a nejednal
podle jeho vůle, bude hodně bit.
48 Ale ten, který [ji] neznal a udělal trestuhodné věci, bude bit méně. Vždyť
komukoli je hodně dáno, od toho bude hodně vyžádáno; a komu svěřili
hodně, od toho vyžádají více."
49 "Přišel jsem na zem pustit oheň a co si přeji, [než] aby už hořel?!
50 Mám se ale křtít křtem a jak je mi úzko, dokud se nevykoná!
51 Myslíte si, že jsem přišel přinést na zem pokoj? Říkám vám, ne [pokoj],
ale rozdělení.
52 Neboť od nynějška jich bude pět rozděleno v jednom domě: tři proti
dvěma a dva proti třem.
53 Otec bude rozdělen proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera
proti matce, tchýně proti své snaše a snacha proti své tchýni."
54 Zástupům také řekl: "Když spatříte oblak, jak vychází od západu, hned
říkáte: 'Přichází liják,' a je [to] tak.
55 Když pak vane jižní vítr, říkáte: 'Bude horko,' a bývá.
56 Pokrytci! Umíte rozpoznat vzhled země i nebe; jak to, že tedy
nepoznáváte tento čas?"
57 "A proč ani sami od sebe nerozsuzujete, co [je] spravedlivé?
58 Když tedy jdeš se svým odpůrcem k vrchnosti, snaž se s ním cestou
vypořádat. Jinak tě potáhne k soudci a soudce tě vydá biřici a biřic tě vsadí do
vězení.
59 Říkám ti: Rozhodně odtamtud nevyjdeš, dokud nevrátíš i ten poslední
haléř."

13

1 V tu dobu byli přítomni někteří, kteří mu vyprávěli o Galilejcích, jejichž
krev Pilát smísil s jejich oběťmi.
2 Ježíš jim tedy odpověděl: "Myslíte si, že tito Galilejci byli větší hříšníci než
všichni [ostatní] Galilejci, že se jim to stalo?
3 Říkám vám, [že] ne. A nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni.

4 Anebo těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je - myslíte si, že byli větší viníci než všichni lidé bydlící v Jeruzalémě?
5 Říkám vám, [že] ne. A nebudete-li činit pokání, zahynete podobně všichni."
6 Vyprávěl tedy toto podobenství: "Jeden [člověk] měl na své vinici zasazený fíkový strom. Přišel pak na něm hledat ovoce, ale nenašel.
7 Řekl tedy vinaři: 'Hle, tři roky přicházím a hledám na tomto fíkovníku ovoce, ale nenalézám. Poraz ho. Proč má kazit i tu zem?'
8 Ale on mu odpověděl: 'Pane, nech ho ještě tento rok, až ho okopám a pohnojím,
9 ponese-li snad ovoce. A pokud ne, porazíš ho potom.' "
10 V sobotu pak učil v jedné synagoze.
11 A hle, byla [tam] žena, která měla osmnáct let ducha nemoci a byla sehnutá a nijak se nemohla narovnat.
12 Když ji Ježíš spatřil, zavolal [ji] k [sobě a] řekl jí: "Ženo, jsi zproštěna své nemoci."
13 Vložil na ni ruce a [ona] se hned narovnala a oslavovala Boha.
14 Představený synagogy však [na to] odpověděl s hněvem, protože Ježíš uzdravoval v sobotní den, a řekl zástupu: "Je šest dní, ve kterých se má pracovat. V nich tedy přicházejte a nechte se uzdravovat, a ne v den soboty!"
15 Ale Pán mu odpověděl: "Pokrytče! Neodvazuje každý z vás v sobotu svého vola nebo osla od žlabu a nevodí [ho] napájet?
16 A tato [žena], dcera Abrahamova, kterou Satan [držel] svázanou - hle, [už] osmnáct let - neměla být rozvázána z toho pouta v sobotní den?"
17 Když to řekl, všichni jeho protivníci byli zahanbeni, ale všechen zástup se radoval ze všech těch slavných [skutků], které dělal.
18 Tehdy řekl: "Čemu je podobné Boží království a k čemu ho přirovnám?
19 Je podobné zrnku hořčice, které člověk vzal a hodil do své zahrady; a [ono] vyrostlo a stalo se velikým stromem a nebeští ptáci se uhnízdili v jeho větvích."
20 A znovu řekl: "K čemu přirovnám Boží království?
21 Je podobné kvasu, který žena vzala a zadělala ve třech měřicích mouky, až všechno zkvasilo."
22 A tak procházel města a vesnice a učil, konaje cestu do Jeruzaléma.
23 Někdo mu řekl: "Pane, [je] málo těch, kteří budou spaseni?" On jim však řekl:
24 "Snažte se vejít těsnou branou, neboť vám říkám, [že] mnozí se budou pokoušet vejít, ale nebudou moci.
25 Když hospodář vstane a zavře dveře, tehdy začnete stát venku, tlouci na dveře a říkat: 'Pane, Pane, otevři nám,' a [on] vám odpoví: 'Neznám vás, [nevím,] odkud jste.'
26 Tehdy začnete říkat: 'Jedli jsme a pili před tebou a učil jsi na našich ulicích!'
27 A [on] řekne: 'Říkám vám, [že] vás neznám a [nevím,] odkud jste. Odejděte ode mne, všichni, kdo konáte nepravost!'
28 Bude tam pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba a všechny proroky v Božím království, ale [sami] sebe vyhnané ven.
29 A přijdou od východu i [od] západu a od severu i [od] jihu a budou stolovat v Božím království.
30 A hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední."
31 V ten den přistoupili někteří farizeové a říkali mu: "Odejdi a běž odsud, protože Herodes tě chce zabít."

32 Řekl jim tedy: “Jděte a řekněte té lišce: Hle, vymítám démony a uzdravuji
dnes i zítra a třetího [dne] dokonám.
33 Dnes, zítra i pozítří však musím být na cestě; protože není možné, aby
prorok zahynul mimo Jeruzalém.”
34 “Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou
k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice
[shromažďuje] svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.
35 Hle, váš dům se vám zanechává pustý. Ale říkám vám jistě, že mě už
neuvidíte, dokud nepřijde [čas], kdy řeknete: ‘Požehnaný, který přichází v
Pánově jménu!’ ”

14

1 Stalo se pak, [že] v sobotu vešel do domu jednoho [z] předních farizeů,
aby jedl chléb, a oni ho sledovali.
2 A náhle byl před ním nějaký vodnatelný člověk.
3 Ježíš tedy těm učeným v Zákoně a farizeům odpověděl: “Smí se v sobotu
uzdravovat?”
4 Ale oni mlčeli. A tak ho vzal, uzdravil a propustil.
5 Potom jim odpověděl: “Kdo z vás v sobotní den ihned nevytáhne [svého]
osla nebo vola, když mu spadne do studny?”
6 A nemohli mu na to odpovědět.
7 Když pak pozoroval, jak si vybírají přední místa, pověděl pozvaným
podobenství. Řekl jim:
8 “Kdybys byl někým pozván na svatbu, nesedej si na přední místo, aby
[tam] snad nebyl pozván [někdo] váženější než ty.
9 Ten, který pozval tebe i jeho, by pak přišel a řekl ti: ‘Uvolni mu místo.’ A
tehdy bys s hanbou zaujal poslední místo.
10 Když jsi tedy pozván, jdi a posaď se na posledním místě, aby ten, který tě
pozval, přišel a řekl ti: ‘Příteli, pojď výš.’ Tehdy budeš mít před svými
spoluhodovníky chválu.
11 Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude
povýšen.”
12 Tehdy řekl také tomu, který ho pozval: “Když pořádáš oběd nebo večeři,
nezvi své přátele ani své bratry ani své příbuzné ani bohaté sousedy, aby
snad zase oni nepozvali tebe a měl bys odplatu.
13 Ale když pořádáš hostinu, zvi chudé, chromé, zmrzačené a slepé
14 a budeš požehnaný. Nemají totiž, [čím] by ti odplatili, ale bude ti
odplaceno při vzkříšení spravedlivých.”
15 Když to uslyšel jeden ze spoluhodovníků, řekl mu: “Blaze tomu, kdo
bude jíst chléb v Božím království.”
16 On mu však řekl: “Jeden člověk vystrojil velikou večeři a pozval mnoho
[hostů].
17 V čas večeře pak poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ‘Pojďte,
neboť všechno už je připraveno.’
18 Všichni se ale jednomyslně začali vymlouvat. První mu řekl: ‘Koupil jsem
pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, omluv mne.’
19 Druhý řekl: ‘Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě,
omluv mne.’
20 A jiný řekl: ‘Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.’

21 Když se pak ten služebník vrátil, oznámil ty věci svému pánu. Tehdy se
hospodář rozhněval a řekl svému služebníku: ‘Vyjdi rychle do ulic a uliček
města a přiveď sem chudé, chromé, zmrzačené a slepé.’
22 A služebník řekl: ‘Pane, stalo se, jak jsi přikázal, a ještě je místo.’
23 Pán tedy řekl služebníku: ‘Vyjdi na cesty a [mezi] ploty a přinuť [lidi]
přijít, ať se můj dům naplní.
24 Říkám vám totiž, že nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mou
večeři.’ ”
25 Šly s ním veliké zástupy a [on] se obrátil a řekl jim:
26 “Jde-li někdo ke mně a nemá v nenávisti svého otce i matku i ženu i děti i
bratry i sestry a dokonce i svou vlastní duši, nemůže být mým učedníkem.
27 A kdokoli nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.
28 Neboť kdo z vás, když chce postavit věž, si nejdříve nesedne a nespočítá
náklad, má-li [na] to, aby [ji] dokončil?
29 Aby snad, když by položil základ a nemohl [stavbu] dokončit, nezačali se
mu posmívat všichni, kteří by [to] viděli,
30 se slovy: ‘Tento člověk začal stavět a nemohl [to] dokončit.’
31 Anebo - který král si cestou do boje proti jinému králi nejdříve nesedne,
[aby] se poradil, může-li se s deseti tisíci utkat s tím, který proti němu táhne s
dvaceti tisíci?
32 Jinak totiž k němu pošle poselstvo, když bude ještě daleko, a bude se ptát
na podmínky míru.
33 Tak tedy žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým
učedníkem.
34 Sůl [je] dobrá. Jestliže však sůl ztratí svou chuť, čím bude osolena?
35 Nehodí se do země ani do hnoje; vyhazují ji ven. Kdo má uši k slyšení, ať
slyší.”

15

1 Všichni celníci i hříšníci tedy přicházeli blíž k němu, aby ho slyšeli.
2 Farizeové a zákoníci však reptali a říkali: “Tento přijímá hříšníky a jí s
nimi!”
3 Pověděl jim tedy toto podobenství. Řekl:
4 “Kdo z vás, má-li sto ovcí a ztratil by jednu z nich, nezanechá těch
devadesát devět na poušti a nejde za tou ztracenou, dokud ji nenajde?
5 A když [ji] najde, s radostí [ji] vezme na ramena,
6 a až přijde domů, svolá přátele a sousedy a řekne jim: ‘Radujte se se
mnou, neboť jsem našel svou ovci, která byla ztracená.’
7 Říkám vám, že tak bude v nebi [větší] radost nad jedním hříšníkem, který
činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání
nepotřebují.”
8 “A která žena, když má deset mincí a jednu minci ztratí, nerozsvítí
lampu, nevymetá dům a pečlivě nehledá, dokud [ji] nenajde?
9 A když [ji] najde, svolá přítelkyně a sousedky se slovy: ‘Radujte se se
mnou, neboť jsem našla minci, kterou jsem ztratila.’
10 Říkám vám, [že] tak je radost před Božími anděly nad jedním hříšníkem,
který činí pokání.”
11 Tehdy řekl: “Jeden člověk měl dva syny,
12 z nichž mladší řekl otci: ‘Otče, dej mi díl majetku, který [mi] patří.’ A tak
jim rozdělil [své] jmění.

13 Když pak ten mladší syn po nemnoha dnech všechno shromáždil, odešel
do daleké země a tam svůj majetek promrhal prostopášným životem.
14 Když všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal trpět nouzí.
15 Šel tedy a přichytil se jednoho občana té země a [ten] ho poslal na svá
pole, aby pásl vepře.
16 Tehdy toužil nasytit své břicho lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu
nedával [ani to].
17 Když však přišel k sobě, řekl: ‘Kolik nádeníků mého otce má hojnost
chleba, a já umírám hlady!
18 Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a
před tebou!
19 Nejsem už hoden být nazýván tvým synem. Udělej mě jedním ze svých
nádeníků.’
20 A tak vstal a šel ke svému otci. A když byl ještě velmi daleko, jeho otec ho
spatřil a pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a políbil ho.
21 Ale syn mu řekl: ‘Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou a nejsem už
hoden být nazýván tvým synem.’
22 Otec však řekl svým služebníkům: ‘Přineste to první roucho a oblečte ho a
dejte mu prsten na ruku a obuv na nohy.
23 A přiveďte to tučné tele a zabijte [ho]. Jezme a veselme se,
24 neboť tento můj syn byl mrtev, a ožil; byl ztracen, a je nalezen.’ A začali
se veselit.
25 Jeho starší syn však byl na poli, a když přicházel a přiblížil se k domu,
uslyšel hudbu a tanec.
26 Zavolal tedy jednoho ze služebníků a ptal se, co to má být.
27 A ten mu řekl: ‘Tvůj bratr přišel a tvůj otec zabil tučné tele, že ho dostal
zpět zdravého.’
28 Ale [on] se rozhněval a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec tedy vyšel a prosil
ho.
29 On však otci odpověděl: ‘Pohleď, tolik let ti sloužím a nikdy jsem
nepřestoupil [jediný] tvůj příkaz, ale nikdy jsi mi nedal [ani] kůzle, abych se
poveselil se svými přáteli.
30 Ale když přišel tento tvůj syn, který prožral tvé jmění s nevěstkami, zabil
jsi mu tučné tele!’
31 A on mu řekl: ‘Synu, ty jsi vždycky se mnou a všechny mé věci jsou tvé.
32 Ale veselit se a radovat bylo potřeba, neboť tento tvůj bratr byl mrtev a
ožil; byl ztracen a je nalezen.’ ”

16

1 Svým učedníkům pak řekl: “Byl jeden bohatý člověk, který měl správce; a
ten byl před ním obviněn, že mrhá jeho majetkem.
2 Zavolal ho tedy a řekl mu: ‘Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého
správcovství, neboť už nemůžeš být správcem.’
3 Správce si tedy řekl: ‘Co budu dělat, když mi můj pán bere správcovství?
Kopat nemohu, žebrat se stydím.
4 Vím, co udělám - aby mě [lidé], až budu zbaven správcovství, přijali do
svých domů!’
5 Zavolal tedy každého jednotlivého dlužníka svého pána a prvnímu řekl:
‘Kolik dlužíš mému pánu?’
6 A on řekl: ‘Sto sudů oleje.’ Řekl mu tedy: ‘Vezmi svůj úpis, rychle si sedni a
napiš padesát.’

7 Potom řekl druhému: ‘A kolik dlužíš ty?’ A on řekl: ‘Sto měr pšenice.’ Řekl
mu tedy: ‘Vezmi svůj úpis a napiš osmdesát.’
8 A ten pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal rozumně. Synové
tohoto světa jsou totiž ve svém pokolení rozumnější než synové světla.
9 A já vám říkám: Udělejte si přátele nepravým mamonem, aby vás, až
skonáte, přijali do věčných příbytků.
10 Kdo [je] věrný v nejmenším, je věrný i ve velkém. A kdo [je] nepoctivý v
nejmenším, je nepoctivý i ve velkém.
11 Když jste tedy nebyli věrní v nepoctivém mamonu, kdo vám svěří pravé
[bohatství]?
12 A když jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá to, co [je] vaše?
13 Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho
nenávidět a druhého milovat, nebo se [toho] jednoho bude držet a tím
druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.”
14 Ale to všechno slyšeli i farizeové, kteří byli milovníci peněz, a vysmívali
se mu.
15 Řekl jim tedy: “Vy ze sebe před lidmi děláte spravedlivé, ale Bůh zná
vaše srdce. Neboť co [je] u lidí vznešené, je v Božích očích ohavnost.
16 Zákon a Proroci až do Jana; od té doby se káže Boží království a každý se
do něj násilně tlačí.
17 Snadněji však pomine nebe i země, než aby padla jediná čárka ze Zákona.
18 Každý, kdo propustí svou manželku a bere si jinou, cizoloží, a kdo si bere
tu, kterou muž propustil, cizoloží.”
19 “Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do purpuru a kmentu a každého dne
se skvěle veselil.
20 A byl jeden žebrák, jménem Lazar, který ležel u jeho vrat plný vředů
21 a toužil být nasycen drobty, které padaly ze stolu toho boháče. Dokonce
i psi přicházeli a lízali mu vředy.
22 Stalo se pak, že ten žebrák zemřel a andělé ho odnesli do Abrahamova
náručí. A boháč zemřel také a byl pohřben.
23 Potom v pekle pozvedl své oči, když byl v mukách, a spatřil zdálky
Abrahama a Lazara v jeho náručí.
24 Tehdy ten [boháč] zvolal: ‘Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli
Lazara, ať smočí konec svého prstu ve vodě a ochladí můj jazyk, protože
trpím v tomto plameni!’
25 Abraham však řekl: ‘Synu, vzpomeň si, že ty sis ve svém životě vzal své
dobré a podobně Lazar zlé. On je tedy teď potěšován, ale ty jsi trápen.
26 A kromě toho všeho je mezi námi a vámi ustanovena veliká propast, aby
ti, kdo chtějí překročit odsud k vám nebo se dostat odtamtud k nám, nemohli.’
27 A [on] řekl: ‘Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu mého otce,
28 neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa
muk!’
29 Abraham mu řekl: ‘Mají Mojžíše a Proroky. Ať poslechnou je.’
30 A on řekl: ‘Ne, otče Abrahame; ale kdyby k nim šel někdo z mrtvých,
budou činit pokání.’
31 On mu ale řekl: ‘Když neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se
přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.’ ”

17

1 Tehdy řekl učedníkům: “Není možné, aby pohoršení nepřišla, ale běda
[tomu], skrze koho přicházejí.

2 Bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho
do moře, než aby svedl jednoho z těchto maličkých.
3 Dávejte na sebe pozor. Kdyby však proti tobě zhřešil tvůj bratr, pokárej ho,
a bude-li toho litovat, odpusť mu.
4 A kdyby proti tobě zhřešil sedmkrát za den a sedmkrát za den by se k
tobě obrátil se slovy: 'Je mi to líto,' odpustíš mu."
5 Tehdy řekli apoštolové Pánu: "Přidej nám víry."
6 Ale Pán řekl: "Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko, řekli byste této
moruši: 'Vykořeň se a přesaď se do moře!' a poslechla by vás."
7 "A kdo z vás, kdo má služebníka, který oře nebo pase, řekne mu, hned
když se vrátí z pole: 'Pojď a posaď se za stůl'?
8 Neřekne mu snad spíše: 'Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě,
dokud se nenajím a nenapiji, a potom budeš jíst a pít ty'?
9 Děkuje snad tomu služebníku, že udělal to, co mu bylo nařízeno? Nezdá se
mi.
10 Tak i vy, když uděláte všechno, co je vám nařízeno, říkejte: 'Jsme
neužiteční služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.' "
11 Stalo se pak, že cestou do Jeruzaléma procházel Samařím a Galilejí.
12 A když vcházel do jedné vesnice, setkalo se s ním deset malomocných
mužů. Ti zůstali stát opodál,
13 pozdvihli hlas a řekli: "Ježíši, mistře, smiluj se nad námi!"
14 A když [je] spatřil, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněžím." A když šli, stalo
se, [že] byli očištěni.
15 Když pak jeden z nich uviděl, že je uzdraven, vrátil se a hlasitě oslavoval
Boha.
16 Padl na tvář k jeho nohám a děkoval mu. A byl to Samaritán.
17 Ježíš pak odpověděl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde [je] tedy těch
devět?
18 Nenašel se [z nich nikdo], aby se vrátil a dal Bohu slávu, jedině tento
cizinec?"
19 A řekl mu: "Vstaň a jdi. Tvá víra tě uzdravila."
20 Když se ho pak farizeové zeptali, kdy přijde Boží království, odpověděl
jim a řekl: "Boží království nepřijde viditelně.
21 Neřeknou: 'Hle, [je] zde' anebo 'Hle, [je] tam.' Pohleďte přece, Boží
království je mezi vámi."
22 Učedníkům pak řekl: "Přijdou dny, kdy zatoužíte uvidět jeden ze dnů Syna
člověka, ale neuvidíte.
23 Tehdy vám řeknou: 'Hle, [je] zde' anebo 'Hle, [je] tam.' Neodcházejte ani
[je] nenásledujte,
24 neboť jako blesk, který se zablýskne z jedné [krajiny] pod nebem, září až
do druhé [krajiny] pod nebem, tak bude i Syn člověka ve svém dni.
25 Nejdříve ale musí mnoho vytrpět a být tímto pokolením zavržen.
26 A jak bylo za dnů Noéma, tak bude i za dnů Syna člověka:
27 Jedli, pili, ženili se a vdávaly se až do toho dne, kdy Noé vešel do archy; a
přišla potopa a všechny zahubila.
28 Také podobně, jako bylo za dnů Lota: Jedli, pili, kupovali, prodávali,
sázeli, stavěli;
29 ale toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, pršel z nebe oheň se sírou a
všechny zahubil.
30 Právě tak bude v ten den, kdy se zjeví Syn člověka.
31 Kdo bude v ten den na střeše a jeho věci v domě, ať nesestupuje, aby je
pobral, a podobně, kdo na poli, ať se nevrací zpět.

32 Pamatujte na Lotovu ženu.
33 Kdokoli by si chtěl zachránit duši, [ten] ji ztratí, a kdokoli by ji ztratil, [ten] ji obživí.
34 Říkám vám: v tu noc budou dva na jednom loži; jeden bude vzat a druhý zanechán.
35 Dvě budou spolu mlít; jedna bude vzata a druhá zanechána.
36 Dva budou na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán."
37 Odpověděli mu: "Kde, Pane?" Ale on jim řekl: "Kde [bude] tělo, tam se shromáždí orli."

18

1 Vyprávěl jim také podobenství, jak [je] potřeba stále se modlit a nepolevovat.
2 Řekl: "V jednom městě byl jeden soudce, který se nebál Boha a člověka si neváží.
3 A v tom městě byla vdova. [Ta] k němu chodila a říkala: 'Zjednej mi právo proti mému odpůrci.'
4 [On] ale dlouho nechtěl. Potom si však řekl: 'Nebojím se sice Boha, a člověka si neváží,
5 ale proto, že mi tato vdova nedává pokoj, zjednám jí právo, aby [snad] nakonec nepřišla a neztloukla mě.' "
6 Pán tedy řekl: "Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce!
7 A Bůh snad nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu volají dnem i nocí? A bude jim otálet [pomoci]?
8 Říkám vám, že jim zjedná právo rychle. Ale až Syn člověka přijde, nalezne na zemi víru?"
9 Některým, kteří spoléhali na sebe, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, pak řekl i toto podobenství:
10 "Dva lidé vstupovali do chrámu, aby se modlili; jeden [byl] farizeus a druhý celník.
11 Farizeus se postavil a takto se sám pro sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, rváči, nespravedliví, cizoložníci, nebo i jako tento celník.
12 Postím se dvakrát do týdne, desátky dávám ze všeho, co vlastním...'
13 Celník však stál opodál a nechtěl ani oči k nebi pozvednout, ale bil se do prsou se slovy: 'Bože, buď milostivý ke mně hříšnému!'
14 Říkám vám, [že] tento [muž] odešel do svého domu ospravedlněn spíše než tamten. Každý, kdo se povyšuje, totiž bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen."
15 Přinášeli tedy k němu i novorozence, aby se jich dotýkal. Když [to] však uviděli učedníci, přísně je napomínali.
16 Ježíš je ale zavolal a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království.
17 Amen, říkám vám, [že] kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něho nevejde."
18 Tehdy se ho jeden přední [muž] zeptal: "Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?"
19 Ale Ježíš mu řekl: "Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jediný - Bůh.
20 Přikázání znáš: abys nezcizoložil, nezabil, neukradl, nevydal falešné svědectví; cti svého otce i svou matku."
21 A on řekl: "To všechno jsem dodržoval odmalička."

22 Když to pak Ježíš uslyšel, řekl mu: “Chybí ti ještě jedno. Všechno, co máš, prodej a rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, následuj mne.”
23 Ale on, když to uslyšel, velice se zarmoutil. Byl totiž nesmírně bohatý.
24 Když tedy Ježíš uviděl, jak se velice zarmoutil, řekl: “Jak nesnadno vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!
25 Je totiž snadnější, aby velbloud prošel uchem jehly, než aby boháč vešel do Božího království.”
26 A ti, kdo [to] slyšeli, řekli: “Kdo tedy může být spasen?”
27 On však řekl: “Co [je] u lidí nemožné, je možné u Boha.”
28 Petr tedy řekl: “Pohleď, my jsme všechno opustili a šli jsme za tebou.”
29 A on jim řekl: “Amen, říkám vám, [že] není nikdo, kdo opustil dům nebo rodiče nebo bratry nebo ženu nebo děti kvůli Božímu království,
30 aby nepřijal v tomto čase mnohem více a v nadcházejícím věku věčný život.”
31 Tehdy vzal k sobě těch dvanáct a řekl jim: “Hle, jdeme vzhůru do Jeruzaléma a [tam] se Synu člověka naplní všechno, co je napsáno skrze proroky.
32 Neboť bude vydán pohanům a bude zesměšněn, pohaněn a popliván.
33 Zbičují ho a zabijí, ale třetího dne vstane [z mrtvých].”
34 Oni však nic z toho nepochopili. To slovo bylo před nimi skryto a nerozuměli, co bylo řečeno.
35 Když se pak blížil k Jerichu, stalo se, [že] jeden slepec seděl u cesty a žebral.
36 Když uslyšel procházející zástup, ptal se, co se to děje.
37 Oznámili mu tedy, že tudy jde Ježíš Nazaretský.
38 A [on] zvolal: “Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!”
39 Ti, kdo šli před [Ježíšem], ho tedy napomínali, ať mlčí, ale on křičel ještě více: “Synu Davidův, smiluj se nade mnou!”
40 Ježíš se tedy zastavil a přikázal, ať ho k němu přivedou. A když se přiblížil, zeptal se ho:
41 “Co chceš, abych pro tebe udělal?” On tedy řekl: “Pane, ať vidím!”
42 Tehdy mu Ježíš řekl: “Prohlédni. Tvá víra tě uzdravila.”
43 A on ihned prohlédl a šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, když [to] uviděl, vzdal chválu Bohu.

19

1 Potom vešel do Jericha a procházel [jím].
2 A hle, [byl tam] muž jménem Zacheus. Ten byl vrchním celníkem a byl bohatý
3 a toužil uvidět, kdo je Ježíš, ale nemohl kvůli zástupu, protože byl malé postavy.
4 A [tak] běžel napřed a vylezl na planý fíkovník, aby ho uviděl, neboť tudy měl procházet.
5 Když pak Ježíš přišel k tomu místu, vzhlédl, spatřil ho a řekl mu: “Zachee, pospěš si a pojď dolů, neboť dnes musím zůstat ve tvém domě.”
6 A [tak] rychle slezl a radostně ho přijal.
7 A všichni, kdo [to] viděli, reptali a říkali: “Vešel jako host k hříšníkovi!”
8 Zacheus se pak postavil a řekl Pánu: “Pohleď, polovinu svého majetku dávám chudým, Pane, a jestliže jsem někoho v něčem podvedl, vracím [to] čtyřnásobně.”
9 Tehdy mu Ježíš řekl: “Dnes do tohoto domu přišlo spasení, protože i on je syn Abrahamův.

10 Syn člověka přece přišel, aby hledal a spasil to, co zahynulo.”
11 A když to poslouchali, řekl [jim] další podobenství, protože byl blízko
Jeruzaléma a oni si mysleli, že Boží království se má zjevit hned.
12 Řekl tedy: “Jeden urozený člověk odešel do daleké země, aby se ujal
království a [zase] se vrátil.
13 [Předtím] ale zavolal svých deset služebníků, dal jim deset hřiven a řekl
jim: ‘Podnikejte, dokud nepřijdu.’
14 Jeho poddaní ho ale nenáviděli a poslali za ním poselstvo se slovy:
‘Nechceme, aby tento nad námi kraloval!’
15 Když se pak ujal království, vrátil se; a stalo se, [že] si nechal zavolat ty
služebníky, kterým dal peníze, aby zjistil, kolik kdo vydělal.
16 Přišel tedy první a řekl: ‘Pane, tvá hřivna vynesla deset hřiven.’
17 On mu odpověděl: ‘Výborně, [můj] dobrý služebníku. Protože jsi byl věrný
v nejmenším, měj moc nad deseti městy.’
18 Potom přišel druhý a řekl: ‘Pane, tvá hřivna vydělala pět hřiven.’
19 A tomu řekl: ‘Také ty buď nad pěti městy.’
20 Potom přišel jiný a řekl: ‘Pohleď, Pane, tvá hřivna, kteroujsem měl
uloženou v šátku.
21 Bál jsem se tě totiž, neboť jsi přísný člověk. Vybíráš, co jsi neuložil, a
sklízíš, co jsi nezasel.’
22 A tomu řekl: ‘Soudím tě z tvých [vlastních] úst, zlý služebníku. Věděl jsi, že
jsem přísný člověk, [že] vybírám, co jsem neuložil, a sklízím, co jsem nezasel.
23 Proč jsi tedy nedal mé peníze na stůl [směnárníkům], abych si je, až
přijdu, vybral [i] s úroky?’
24 Tehdy řekl těm, kdo tam stáli: ‘Vezměte mu tu hřivnu a dejte [ji] tomu,
který má deset hřiven.’
25 A oni mu řekli: ‘Pane, má deset hřiven.’
26 ‘Říkám vám totiž, že každému, kdo má, bude dáno, ale tomu, kdo nemá,
bude vzato i to, co má.
27 Ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, pak přiveďte
sem a pobijte přede mnou.’ ”
28 A když to pověděl, šel napřed cestou vzhůru k Jeruzalému.
29 Když se pak přiblížil k Betfagé a k Betanii u hory zvané Olivetská, stalo
se, [že] poslal dva ze svých učedníků
30 se slovy: “Jděte do té vesnice naproti [vám]. Až do ní budete vcházet,
najdete přivázané oslátko, na kterém ještě nikdo z lidí neseděl. Odvažte ho a
přiveďte.
31 A kdyby se vás někdo ptal, proč [ho] odvazujete, odpovíte mu takto: ‘Pán
ho potřebuje.’ ”
32 Když tedy ti, kteří byli posláni, odešli, našli [vše] tak, jak jim řekl.
33 Když pak to oslátko odvazovali, řekli jim jeho páni: “Proč odvazujete to
oslátko?”
34 Oni tedy řekli: “Pán ho potřebuje”
35 A přivedli ho k Ježíši. Přehodili přes oslátko své pláště a Ježíše posadili na
[ně].
36 A jak jel, prostírali své pláště na cestu.
37 Když se pak už blížil k tomu místu, kde se schází z Olivetské hory, začalo
celé množství učedníků hlasitě a radostně chválit Boha za všechny zázraky,
které spatřili.
38 Říkali: “Požehnaný král, který přichází v Pánově jménu! Pokoj na nebi a
sláva na výsostech!”

39 Někteří z farizeů ze zástupu mu tedy řekli: “Mistře, napomeň své
učedníky!”
40 On jim však odpověděl: “Říkám vám, kdyby tito měli mlčet, křičelo by
kamení!”
41 Když se pak přiblížil a spatřil město, rozplakal se nad ním.
42 Řekl: “["] kdybys i ty poznalo aspoň v tento svůj den, co [by] ti [přineslo]
pokoj! Teď je [to ale] před tvýma očima skryto.
43 Přijdou na tebe dny, [kdy] tě tví nepřátelé obklíčí valem a oblehnou tě.
Sevřou tě ze všech stran
44 a srovnají tě se zemí, i tvé syny v tobě; a nenechají v tobě kámen na
kameni, protože jsi nepoznalo čas svého navštívení.”
45 Když potom vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo v něm prodávali a
kupovali
46 a říkal jim: “Je napsáno: ‘Můj dům je domem modlitby,’ ale vy jste z něj
udělali ‘doupě lupičů’!”
47 A každý den učil v chrámu. Velekněží, zákoníci a přední [muži] z lidu pak
hledali, jak ho zahubit,
48 ale nenacházeli [nic], co by mohli udělat. Všechen lid mu totiž visel [na
rtech a] naslouchal.

20

1 Jednoho z těch dnů, když učil lid v chrámu a kázal evangelium, se pak
stalo, že přišli velekněží a zákoníci se staršími
2 a řekli mu: “Pověz nám, jakou mocí děláš tyto věci? A kdo ti tu moc dal?”
3 On jim však odpověděl: “Já se vás také zeptám na jednu věc. Povězte mi:
4 Byl Janův křest z nebe, nebo z lidí?”
5 Rozvažovali tedy [o tom] mezi sebou a říkali: “Kdybychom řekli, [že] z
nebe, řekne [nám]: ‘Proč jste mu tedy neuvěřili?’
6 Ale když řekneme, [že] z lidí, všechen lid nás ukamenuje, protože jsou
přesvědčeni, že Jan je prorok.”
7 A [tak] odpověděli, že nevědí, odkud [byl].
8 A Ježíš jim řekl: “Ani já vám [tedy] neřeknu, jakou mocí dělám tyto věci.”
9 Tehdy začal lidu vyprávět toto podobenství: “Jeden člověk vysadil vinici,
pronajal ji vinařům a na dlouhou dobu odcestoval.
10 V příslušný čas pak poslal k těm vinařům služebníka, aby mu dali [díl] z
úrody vinice. Ti vinaři ho však zbili a poslali pryč s prázdnou.
11 Poslal tedy ještě jiného služebníka. Ale oni zbili a zohavili i toho a poslali
[ho] pryč s prázdnou.
12 Poslal tedy třetího, ale oni i toho zranili a vyhnali ven.
13 Tehdy pán té vinice řekl: ‘Co udělám? Pošlu svého milovaného syna.
Snad když uvidí jeho, budou [ho] mít ve vážnosti.’
14 Když ho ale vinaři uviděli, domlouvali se mezi sebou a říkali: ‘Tohle je
dědic. Pojďme, zabijme ho, aby to dědictví bylo naše.’
15 Pak ho vyhodili z vinice ven a zabili. Co jim tedy udělá pán té vinice?
16 Přijde a zahubí ty vinaře a vinici dá jiným.” A když [to] uslyšeli, řekli: “To
snad ne!”
17 On na ně ale pohlédl a řekl: “Co tedy znamená to, co je napsáno: ‘Kámen,
který stavitelé zavrhli, se stal hlavním [kamenem] klenby’?
18 Každý, kdo padne na ten kámen, bude roztříštěn, a na koho by padl, toho
rozdrtí na prach.”

19 Velekněží a zákoníci se ho v tu chvíli chtěli zmocnit, ale zalekli se lidu.
Poznali totiž, že to podobenství řekl o nich.
20 Sledovali [ho] tedy a poslali špehy, kteří se vydávali za spravedlivé, aby
ho chytili za slovo a potom vydali vrchnosti a moci vladaře.
21 A [ti] se ho zeptali: "Mistře, víme, že správně mluvíš i učíš a nikomu
nestraníš, ale pravdivě učíš Boží cestě.
22 Je správné, abychom dávali císaři daň, nebo ne?"
23 [Ježíš] ale poznal jejich chytráctví a řekl jim: "Proč mě pokoušíte?
24 Ukažte mi denár. Čí má obraz a nápis?" Odpověděli: "Císařův."
25 A on jim řekl: "Dejte tedy to, co je císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu."
26 A [tak] ho nemohli před lidmi chytit za slovo a v údivu nad jeho
odpovědí zmlkli.
27 Tehdy [k němu] přišli někteří ze saduceů (kteří popírají, že je vzkříšení) a
zeptali se ho:
28 "Mistře, Mojžíš nám napsal: 'Kdyby zemřel něčí bratr, který měl
manželku, a zemřel by bezdětný, ať si tu ženu vezme jeho bratr a vzbudí
svému bratru potomka.'
29 Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný.
30 A [tak] si tu ženu vzal druhý a [i] ten zemřel bezdětný.
31 Potom si ji vzal třetí a stejně tak i [všech] sedm; nezanechali děti a
zemřeli.
32 Poslední ze všech pak zemřela i ta žena.
33 Kterého z nich tedy bude manželkou při vzkříšení? Vždyť ji mělo za
manželku [všech] sedm!"
34 Ježíš jim však odpověděl: "Synové tohoto věku se žení a vdávají.
35 Ale ti, kteří jsou hodni dosáhnout onoho věku a vzkříšení z mrtvých, se
nebudou ženit ani vdávat.
36 Nebudou už totiž ani moci zemřít, neboť jsou rovni andělům. A jsou
synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení.
37 A že mrtví vstávají, ukázal i Mojžíš u toho keře, když Pána nazývá Bohem
Abrahama, Bohem Izáka a Bohem Jákoba.
38 Bůh není [Bohem] mrtvých, ale živých, neboť jemu jsou živi všichni."
39 Někteří ze zákoníků tedy odpověděli: "Mistře, [to] jsi řekl dobře."
40 A už se ho neodvažovali na nic ptát.
41 Potom jim řekl: "Jak mohou říkat, že Kristus je Davidův syn?
42 Sám David říká v knize Žalmů: 'Pán řekl mému Pánu: Seď po mé pravici,
43 dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.'
44 David ho tedy nazývá Pánem. Jak [to] potom může být jeho syn?"
45 A když všechen lid naslouchal, řekl svým učedníkům:
46 "Varujte se zákoníků, kteří se chtějí procházet ve [slavnostních] pláštích a
mají rádi zdravení na tržištích a přední sedadla ve shromážděních a čestná
místa při večeřích,
47 kteří vyjídají domy vdov a předstírají dlouhé modlitby. Ti dostanou těžší
rozsudek."

21

1 A když vzhlédl, spatřil bohaté, jak házejí své dary do pokladnice.
2 Tehdy spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam hází dva haléřky,
3 a řekl: "Vpravdě vám říkám, že tato chudá vdova dala ze všech nejvíce.
4 Všichni totiž dávali dary Bohu ze svého nadbytku, ale tato [žena] dala ze
svého nedostatku všechno živobytí, které měla."

5 A když někteří říkali o chrámu, jak je ozdoben pěkným kamením a
obětními dary, řekl:
6 "Přijdou dny, kdy [z] toho, na co se díváte, nebude ponechán kámen na
kameni: [všechno] bude zbořeno."
7 Zeptali se ho tedy: "Mistře, kdy to bude? A jaké [bude] znamení [času],
kdy se to má stát?"
8 On pak řekl: "Dejte pozor, abyste nebyli svedeni. Mnozí totiž přijdou pod
mým jménem a budou říkat: 'Já jsem [Kristus]' a 'Čas se přiblížil.' Nechoďte
tedy za nimi.
9 Kdybyste pak uslyšeli o válkách a nepokojích, neděste se; neboť se to musí
nejdříve dít, ale konec nebude hned."
10 Tehdy jim řekl: "Povstane národ proti národu a království proti království.
11 Na [různých] místech budou veliká zemětřesení, hlady a mory a budou
hrůzy a veliká znamení z nebe.
12 Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou [vás] pronásledovat.
Budou [vás] vydávat do shromáždění a vězení a kvůli mému jménu vás
povedou před krále a vládce.
13 Ale [to] se vám obrátí ve svědectví.
14 Proto uložte ve svých srdcích, abyste si předem nerozmýšleli, jak máte
odpovídat,
15 neboť já vám dám ústa i moudrost, proti které nebude moci mluvit ani
obstát žádný [z] vašich protivníků.
16 Budete však zrazováni i od rodičů a bratrů, [od] příbuzných i přátel a
[některé] z vás vydají na smrt.
17 A všichni vás budou kvůli mému jménu nenávidět,
18 ale ani vlas z vaší hlavy se rozhodně neztratí.
19 Svou vytrvalostí získejte své duše."
20 "Když však spatříte Jeruzalém obležený vojskem, tehdy vězte, že se
přiblížilo jeho zpustošení.
21 Tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají do hor a ti uprostřed něj ať vyjdou
a ti, kdo jsou na venkově, ať do něho nevcházejí.
22 Neboť to budou dny pomsty, aby se naplnilo všechno, co je napsáno.
23 Ale běda [bude] v těch dnech těhotným a těm, které kojí, protože na zemi
bude veliká tíseň a hněv [proti] tomuto lidu.
24 A budou padat ostřím meče a jako zajatci budou odvedeni mezi všechny
národy a po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se časy pohanů
nenaplní."
25 "Tehdy budou znamení na slunci a [na] měsíci a [na] hvězdách a na zemi
úzkost národů nevědoucích kam se podět před řvaním moře a vlnobitím.
26 Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na svět, neboť
nebeské mocnosti budou otřeseny.
27 A tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblaku s mocí a velikou slávou.
28 A až se toto začne dít, vzpřimte se a pozvedněte hlavy, protože se blíží
vaše vykoupení."
29 Tehdy jim řekl podobenství: "Pohleďte na fíkovník i na všechny stromy.
30 Když vidíte, jak už pučí, sami poznáváte, že léto už je blízko.
31 Tak i vy, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte, že Boží království je blízko.
32 Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se [toto]
všechno stane.
33 Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou."

34 “Ale dávejte na sebe pozor, aby vaše srdce nebyla obtěžkána hodováním
a opilstvím a staráním se o [tento] život a ten den by na vás přišel nečekaně.
35 Neboť přijde jako past na všechny, kdo přebývají na povrchu celé země.
36 Proto bděte a modlete se v každý čas, abyste byli hodni uniknout všemu
tomu, co se má dít, a postavit se před Synem člověka.”
37 A [tak] ve dne učíval v chrámu, ale v noci vycházel a zůstával na hoře
zvané Olivetská.
38 Za úsvitu pak k němu v chrámu přicházel všechen lid, aby ho poslouchal.

22

1 Blížil se tedy svátek nekvašených chlebů, zvaný Veliká noc.
2 Velekněží a zákoníci tedy hledali [způsob], jak by ho zabili, neboť se báli
lidu.
3 Tehdy vstoupil Satan do Jidáše příjmením Iškariotského, který byl z počtu
těch dvanácti.
4 [Ten] odešel a smluvil se s velekněžími a s veliteli [chrámové stráže], jak
by jim ho zradil.
5 Ti se zaradovali a domluvili se [s ním], že mu dají peníze.
6 Souhlasil tedy a začal hledat příležitost, aby jim ho zradil [někde] mimo
zástup.
7 Tehdy přišel den nekvašených chlebů, ve kterém měl být zabit beránek.
8 Poslal tedy Petra a Jana se slovy: “Jděte a připravte nám Hod beránka,
abychom pojedli.”
9 A oni mu řekli: “Kde chceš, ať [ho] připravíme?”
10 Řekl jim tedy: “Hleďte, až vejdete do města, potká vás člověk, který
ponese džbán vody. Jděte za ním do domu, do kterého vejde,
11 a řekněte hospodáři toho domu: ‘Mistr ti vzkazuje: Kde je místnost, v níž
bych se svými učedníky pojedl beránka?’
12 On vám pak ukáže velikou horní místnost prostřenou [k jídlu]. Tam
připravte [večeři].
13 Když tedy odešli, našli [všechno] tak, jak jim řekl, a připravili beránka.
14 A když přišla ta chvíle, posadil se za stůl a dvanáct apoštolů s ním.
15 Tehdy jim řekl: “Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto beránka předtím,
než budu trpět;
16 neboť vám říkám, že už ho nebudu jíst, dokud nedojde naplnění v Božím
království.”
17 A když vzal kalich, vzdal díky a řekl: “Vezměte jej a rozdělte mezi sebou;
18 neboť vám říkám, že už nebudu pít z plodu vinného kmene, dokud
nepřijde Boží království.”
19 A když vzal chléb, vzdal díky, rozlomil a dal jim [ho] se slovy: “To je mé
tělo, které se dává za vás. To dělejte na mou památku.”
20 Tak [vzal] i kalich, když bylo po večeři, a řekl: “Tento kalich [je] ta nová
smlouva v mé krvi, která se prolévá za vás.
21 Ale pohleďte, ruka mého zrádce [je] se mnou na stole.
22 Syn člověka jde vskutku tak, jak je určeno, ale běda člověku, jímž je
zrazován.”
23 A oni se začali mezi sebou dohadovat, kdo z nich že je ten, který se to
chystá udělat.
24 Tehdy také mezi nimi nastal spor, kdo z nich se zdá být největší.
25 On jim však řekl: “Králové národů nad nimi panují a ti, kdo nad nimi
užívají moci, jsou nazýváni dobrodinci.

26 Ale vy [to] tak nedělejte. Naopak, kdo [je] mezi vámi největší, ať je jako
nejmenší, a kdo [je] vůdce, jako ten, který slouží.
27 Neboť kdo [je] větší - ten, který sedí, nebo ten, který slouží? Zdali ne ten,
který sedí? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.
28 Vy jste se mnou zůstali v mých zkouškách
29 a já vám odkazuji království, jako [ho] můj Otec odkázal mně,
30 abyste jedli a pili za mým stolem v mém království a seděli na trůnech a
soudili dvanáct pokolení Izraele."
31 Tehdy Pán řekl: "Šimone, Šimone, hle, Satan si vyžádal, aby vás třídil jako
pšenici.
32 Já jsem ale za tebe prosil, aby tvá víra nepřestala. A ty, až se jednou
obrátíš, posiluj své bratry."
33 A on mu řekl: "Pane, s tebou jsem připraven jít i do vězení, i na smrt!"
34 On však odpověděl: "Říkám ti, Petře, dnes se kohout neozve, dokud
třikrát nezapřeš, že mě znáš."
35 Tehdy jim řekl: "Když jsem vás poslal bez měšce, mošny a [bez] obuvi,
měli jste snad v něčem nedostatek?" A oni řekli: "V ničem."
36 Řekl jim tedy: "Ale teď, kdo má měšec, ať si [ho] vezme, podobně i
mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí si meč.
37 Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit ještě toto Písmo: 'Byl započten
mezi zločince.' Neboť to, co je napsáno o mně, se naplňuje."
38 Oni tedy řekli: "Pane, pohleď, zde [jsou] dva meče. "A on jim řekl: "[To]
stačí."
39 Když pak vyšel [ven], šel podle [svého] zvyku na Olivetskou horu a šli za
ním i jeho učedníci.
40 A když přišel na místo, řekl jim: "Modlete se, abyste nevešli do pokušení."
41 Sám se pak od nich vzdálil asi co by kamenem dohodil, poklekl na
kolena a modlil se:
42 "Otče, pokud chceš, odejmi ode mne tento kalich; ať se však nestane má
vůle, ale tvá!"
43 Tehdy se mu ukázal anděl z nebe a posiloval ho.
44 Modlil se tedy ve smrtelném zápase [ještě] horlivěji a jeho pot začal být
jako krůpěje krve stékající na zem.
45 Když potom vstal od modlitby a přišel k učedníkům, nalezl je spící
zármutkem.
46 Řekl jim: "Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nevešli do
pokušení."
47 A když ještě mluvil, hle, zástup a jeden ze dvanácti, jménem Jidáš, šel
před nimi a přiblížil se k Ježíši, aby ho políbil.
48 Ježíš mu však řekl: "Jidáši, polibkem zrazuješ Syna člověka?"
49 Když tedy ti okolo něj uviděli, k čemu se schyluje, řekli mu: "Pane, máme
se bít mečem?"
50 Jeden z nich zasáhl otroka nejvyššího kněze a usekl mu pravé ucho.
51 Ježíš však odpověděl: "Nechte už toho!" A dotkl se jeho ucha a uzdravil
ho.
52 Tehdy Ježíš řekl těm velekněžím a velitelům chrámové [stráže] a starším,
kteří na něj přišli: "Vypravili jste se jako na zločince, s meči a holemi?
53 Každý den jsem s vámi býval v chrámu a nevztáhli jste na mě ruce. Ale
toto je vaše hodina a vláda temnoty."
54 A když ho zajali, vedli [ho a] přivedli do domu nejvyššího kněze. Petr
[ho] ale zpovzdálí následoval,

55 a když uprostřed dvora zapálilioheň a společně se posadili, seděl Petr
mezi nimi.
56 Jedna služebná si ho všimla, jak sedí u ohně, upřeně se na něj podívala a
řekla: “Tenhle byl také s ním.”
57 Ale on ho zapřel. Řekl: “Ženo, [já] ho neznám!”
58 A když si ho po malé chvíli všiml jiný, řekl: “Ty jsi také [jeden] z nich.”
Petr však řekl: “Člověče, nejsem!”
59 Když potom uplynula asi jedna hodina, začal někdo jiný tvrdit:
“Opravdu, tenhle s ním byl také! Vždyť je také Galilejec!”
60 Petr však řekl: “Člověče, nevím, o čem mluvíš!” A vtom, když ještě mluvil,
zakokrhal kohout
61 a Pán se obrátil a pohlédl na Petra. Tehdy se Petr rozpomenul na Pánovo
slovo, jak mu řekl: “Dříve než se ozve kohout, třikrát mě zapřeš.”
62 A Petr vyšel ven a hořce se rozplakal.
63 A ti muži, kteří hlídali Ježíše, se mu posmívali a tloukli [ho].
64 Zahalili ho a bili ho do tváře a ptali se ho: “Prorokuj! Kdo tě udeřil?”
65 A mluvili proti němu mnoho jiného a rouhali se.
66 Jakmile pak nastal den, sešli se starší lidu, velekněží i zákoníci a odvedli
ho do své velerady
67 se slovy: “Jestliže jsi Kristus, řekni nám [to]!” Ale on jim odpověděl:
“Kdybych vám [to] řekl, stejně neuvěříte.
68 A kdybych se vás zeptal, stejně mi neodpovíte ani [mě] nepropustíte.
69 Od nynějška bude Syn člověka sedět po pravici Boží moci.”
70 Tehdy všichni řekli: “Takže ty jsi Boží Syn?” Ale on jim odpověděl: “Vy
[to] říkáte, protože já jsem.”
71 Řekli tedy: “Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme [to] sami slyšeli z
jeho úst!”

23

1 Tehdy jich celé množství povstalo, odvedli ho k Pilátovi
2 a začali ho obviňovat. Říkali: “Nalezli jsme tohoto [muže], jak rozvrací
národ a brání dávat daně císaři a nazývá se Kristem králem.
3 Pilát se ho tedy zeptal: “Ty jsi ten židovský král?” Ale on mu odpověděl:
“Ty [to] říkáš.”
4 Pilát tedy řekl velekněžím a zástupům: “Žádnou vinu na tomto člověku
nenacházím.”
5 Ale oni [tím] více naléhali a říkali: “Bouří lid! Učí po celém Judsku počínaje
od Galileje až sem!”
6 Když tedy Pilát uslyšel o Galileji, zeptal se, zda je ten člověk Galilejec.
7 A když se dozvěděl, že je z Herodova panství, poslal ho k Herodovi, který
v těch dnech byl také v Jeruzalémě.
8 A když Herodes spatřil Ježíše, velice se zaradoval. Dávno ho totiž toužil
vidět, protože o něm hodně slyšel, a doufal, že uvidí nějaký zázrak, který
[Ježíš] udělá.
9 Vyptával se ho tedy mnohými slovy, ale on mu nic neodpověděl.
10 Stáli tam však velekněží a zákoníci a usilovně ho obviňovali.
11 A tak jím Herodes se svými vojáky pohrdl, a když se [mu dost]
naposmíval, oblékl ho do skvostného roucha a poslal ho zpět k Pilátovi.
12 A toho dne se Pilát a Herodes spřátelili; předtím totiž byli spolu v
nepřátelství.
13 Tehdy Pilát svolal velekněze a přední [muže] i lid

14 a řekl jim: “Přivedli jste mi tohoto člověka jako rozvraceče lidu; a hle, já
jsem [ho] před vámi vyslechl a nenašel jsem na tom člověku žádnou vinu [v
tom], z čeho ho obviňujete.
15 Dokonce ani Herodes [ne], neboť jsem vás poslal k němu. Pohleďte,
nespáchal nic, za co by si zasloužil smrt!
16 Proto ho napomenu a propustím.”
17 (Ve svátek jim totiž musel propouštět jednoho [vězně].)
18 Ale všichni společně vykřikli: “Odstraň tohoto a propusť nám Barabáše!”
19 (Ten byl vsazen do vězení za nějakou vzpouru, která vznikla ve městě, a
[za] vraždu.)
20 Pilát [k nim] tedy znovu promluvil, protože chtěl propustit Ježíše.
21 Ale oni křičeli: “Ukřižuj, ukřižuj ho!”
22 On jim tedy řekl potřetí: “Ale co tento [muž] udělal zlého? Nenašel jsem
na něm žádnou smrtelnou vinu. Proto ho napomenu a propustím!”
23 Ale oni naléhali velikým křikem a dožadovali se, aby byl ukřižován. A
jejich hlasy i [hlasy] velekněží sílily.
24 Pilát tedy rozhodl, aby se stalo [podle] jejich žádosti,
25 a propustil jim toho, který byl vsazen do vězení za vzpouru a vraždu, o
něhož žádali, ale Ježíše vydal jejich vůli.
26 A když ho odváděli, chytili nějakého Šimona Kyrénského, který šel z pole, a
naložili mu kříž, aby [ho] nesl za Ježíšem.
27 Šlo za ním veliké množství lidu i ženy, které nad ním plakaly a naříkaly.
28 Ježíš se k nim obrátil a řekl: “Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou,
ale plačte nad sebou a nad svými dětmi.
29 Neboť hle, přicházejí dny, kdy řeknou: ‘Blaze neplodným a lůnům, která
nerodila, a prsům, které nekojily!’
30 Tehdy začnou říkat horám: ‘Padněte na nás!’ A kopcům: ‘Přikryjte nás!’
31 Když se totiž toto děje zelenému stromu, co se stane se suchým?”
32 A k popravě s ním byli vedeni ještě dva jiní, zločinci.
33 Když pak přišli na místo zvané Lebka, ukřižovali ho tam, i ty zločince -
jednoho po pravici a druhého po levici.
34 Tehdy Ježíš řekl: “Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!” A když si
dělili jeho šaty, házeli [o ně] los.
35 Lidé [tam] stáli a dívali se; a s nimi se [mu] vysmívali také přední [muži],
kteří říkali: “Jiné spasil, [tak] ať spasí sám sebe, jestliže je to Kristus, ten Boží
Vyvolený!”
36 A vojáci se mu posmívali také. Přistupovali, nabízeli mu ocet
37 a říkali: “Jestli jsi ten židovský král, zachraň sám sebe!”
38 Byl nad ním také nápis, napsaný řeckými, latinskými a hebrejskými
písmeny: “TOTO JE ŽIDOVSKÝ KRÁL.”
39 A jeden z těch zločinců, kteří viseli [s ním], mu spílal a říkal: “Jestliže jsi
Kristus, zachraň sám sebe i nás!”
40 Ale ten druhý mu odpověděl a káral ho slovy: “Ty se ani Boha nebojíš?
Vždyť jsi ve stejném odsouzení!
41 A my jistě [trpíme] spravedlivě, protože dostáváme, co si za své skutky
zasloužíme, ale tenhle nic zlého neudělal.”
42 Tehdy řekl Ježíši: “Pane, vzpomeň si na mě, až přijdeš ve svém království.”
43 Ježíš mu odpověděl: “Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.”
44 A bylo okolo šesté hodiny. Tehdy nastala po celé zemi tma až do deváté
hodiny.

45 A slunce se zatmělo a chrámová opona se roztrhla uprostřed.
46 Tehdy Ježíš hlasitě vykřikl: “Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha.” A když to řekl, vydechl [naposled].
47 Když tedy setník uviděl, co se stalo, vzdal slávu Bohu se slovy: “Tento člověk byl jistě spravedlivý!”
48 A všechny zástupy, které se sešly k té podívané, se při pohledu na to, co se stalo, bily do prsou a vracely se zpět.
49 Ale všichni jeho známí, i ženy, které ho doprovázely z Galileje, stáli opodál a viděli to.
50 A hle, muž jménem Josef, člen rady (dobrý a spravedlivý muž,
51 který nesouhlasil s radou a jejím činem), z judského města Arimatie, jenž sám také očekával Boží království,
52 ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.
53 Sňal je, zavinul do plátna a pochoval ho do vytesané hrobky, ve které ještě nebyl nikdo pochován.
54 (A byl den připravování a začínala sobota.)
55 Přidaly se také ženy, které s ním přišly z Galileje, a podívaly se na hrob a [na to,] jak bylo pochováno jeho tělo.
56 Když se pak vrátily, připravily vonné [látky a] masti, ale v sobotu podle přikázání zachovaly klid.

24

1 Prvního [dne] týdne pak šly spolu s některými [jinými] brzy ráno k hrobu a nesly vonné [masti], které připravily.
2 Nalezly však kámen odvalený od hrobu,
3 a když vešly [dovnitř], nenašly tělo Pána Ježíše.
4 A když nad tím byly bezradné, hle, stalo se, že se k nim postavili dva muži v zářícím rouchu.
5 Ale když se ulekly a sklonily tváře k zemi, řekli jim: “Proč hledáte živého mezi mrtvými?
6 Není tu, ale vstal! Vzpomeňte si, jak k vám mluvil, když byl ještě v Galileji.
7 Řekl: ‘Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a být ukřižován a třetího dne vstát [z mrtvých].’ ”
8 Tehdy si vzpomněly na jeho slova,
9 a když se vrátily od hrobu, oznámily to všechno těm jedenácti i všem ostatním.
10 A ty, které to řekly apoštolům, byly Marie Magdaléna a Johana a Marie Jakubova a ostatní, které byly s nimi.
11 Oni ale měli jejich slova za tlachání a nevěřili jim.
12 Petr však vstal a běžel k hrobu, a když se naklonil [dovnitř], spatřil plátna, ležící sama. Odešel tedy a sám pro sebe se divil, co se stalo.
13 A hle, dva z nich šli toho dne do vesnice jménem Emauzy, která byla vzdálená šedesát honů od Jeruzaléma,
14 a hovořili spolu o tom všem, co se přihodilo.
15 A když [takto] hovořili a uvažovali, stalo se, že sám Ježíš se přiblížil a šel s nimi.
16 Ale jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali.
17 Řekl jim tedy: “Co [je] to za věci, o kterých spolu cestou rozmlouváte a jste smutní?”
18 Jeden [z nich], jménem Kleofáš, mu odpověděl: “Ty [jsi] jediný cizinec v Jeruzalémě, že ses nedozvěděl o tom, co se tam v těchto dnech stalo?”

19 A [on] jim řekl: “O čem?” Řekli mu tedy: “O Ježíši Nazaretském, který byl
prorok, muž mocný ve skutku i slovu před Bohem i [přede] vším lidem;
20 jak ho velekněží a naši představení vydali k odsouzení na smrt a
ukřižovali ho.
21 My jsme však doufali, že [to] je on, kdo má vykoupit Izrael. A k tomu
všemu je to dnes už třetí den, co se to stalo.
22 Ale i některé z našich žen nás ohromily. Byly ráno u hrobu,
23 a když nenašly jeho tělo, přišly a říkaly, že měly dokonce vidění andělů,
kteří řekli, že žije.
24 Někteří z našich tedy šli ke hrobu a našli [všechno] tak, jak řekly ženy, ale
jeho neviděli.”
25 On jim tedy řekl: “nechápaví a srdcem pomalí věřit všemu tomu, co
mluvili proroci!
26 Copak Kristus nemusel vytrpět tyto věci a vejít do své slávy?”
27 A počínaje od Mojžíše a všech proroků vykládal jim ve všech Písmech, co
[bylo] o něm.
28 Tehdy se přiblížili k vesnici, do které šli, a on naznačil, že půjde dál.
29 [Oni] však na něj naléhali: “Zůstaň s námi, vždyť se už připozdívá a den se
nachýlil.” A tak šel dovnitř, aby s nimi zůstal.
30 A když s nimi byl za stolem, stalo se, [že] vzal chléb, požehnal, rozlomil
[ho] a podával jim.
31 Tehdy se jejich oči otevřely a poznali ho, ale on zmizel jejich očím.
32 Tehdy řekli jeden druhému: “Copak v nás naše srdce nehořelo, když k
nám mluvil po cestě a otvíral nám Písma?”
33 V tu chvíli tedy vstali a vrátili se do Jeruzaléma a našli shromážděných
těch jedenáct i ty, kteří byli s nimi,
34 jak říkají: “Pán byl opravdu vzkříšen a ukázal se Šimonovi!”
35 A oni vyprávěli, co [se stalo] na cestě a jak se jim dal poznat při lámání
chleba.
36 A když o tom mluvili, postavil se uprostřed nich sám Ježíš a řekl jim:
“Pokoj vám.”
37 Ale [oni] se vyděsili a ve strachu se domnívali, že vidí ducha.
38 Řekl jim tedy: “Proč jste rozrušeni? A proč ve vašich srdcích povstávají
pochybnosti?
39 Pohleďte na mé ruce a mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mě a podívejte
se: duch přece nemá maso a kosti, jako vidíte, [že] já mám.”
40 A když to řekl, ukázal jim ruce i nohy.
41 Když ale ještě pro radost nemohli uvěřit a divili se, řekl jim: “Máte tu
něco k jídlu?”
42 Podali mu tedy kus pečené ryby a plást medu.
43 A on si vzal a pojedl před nimi.
44 Tehdy jim řekl: “Toto [jsou] slova, která jsem k vám mluvil, když jsem
ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově
zákoně, [v] Prorocích a [v] Žalmech.”
45 Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmům,
46 a řekl jim: “Tak je [to] napsáno a tak musel Kristus trpět a třetího dne
vstát z mrtvých
47 a v jeho jménu [musí] být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem
národům počínaje od Jeruzaléma.
48 A vy jste toho svědkové.

49 A hle, já na vás pošlu zaslíbení svého Otce. Vy však zůstaňte ve městě
Jeruzalémě, dokud nebudete oblečeni mocí shůry."
50 Potom je odvedl ven, až k Betanii. [Tam] zvedl ruce a požehnal jim.
51 A zatímco jim žehnal, stalo se, [že] se od nich vzdaloval a byl nesen
vzhůru do nebe.
52 A když se mu poklonili, vrátili se s velikou radostí do Jeruzaléma
53 a byli stále v chrámu, [kde] chválili a oslavovali Boha. Amen.

Jan

1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.
2 To bylo na počátku u Boha.
3 Všechny věci povstaly skrze něj a bez něho nepovstalo nic, co je.
4 V něm byl život a ten život byl světlo lidí.
5 A to světlo svítí ve tmě, ale tma ho nepohltila.
6 Byl člověk poslaný od Boha, jehož jméno [bylo] Jan.
7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby skrze něho všichni uvěřili.
8 On nebyl to Světlo, ale [přišel], aby o tom Světle vydal svědectví.
9 [Tento] byl to pravé Světlo, které osvětluje každého člověka přicházejícího na svět.
10 Byl na světě a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal.
11 Přišel do svého vlastního a jeho vlastní ho nepřijali.
12 Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími syny, [totiž] těm, kteří věří v jeho jméno,
13 kteří jsou zrozeni ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.
14 A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a viděli jsme jeho slávu, slávu jakou [má] Jednorozený od Otce), plné milosti a pravdy.
15 Jan o něm vydával svědectví a volal: "Toto je [ten], o němž jsem řekl: Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já."
16 A my všichni jsme vzali z jeho plnosti, a to milost za milost.
17 Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, [ale] milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.
18 Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v Otcově náručí, ten [ho] vylíčil.
19 A toto je Janovo svědectví: Když Židé poslali kněze a levíty z Jeruzaléma, aby se ho zeptali: "Kdo jsi?"
20 Tehdy [to] vyznal a nezapřel. Vyznal: "Já nejsem Kristus."
21 Zeptali se ho: "Kdo tedy? Jsi Eliáš?" A [on] řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?" A odpověděl: "Ne."
22 Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co říkáš sám o sobě?"
23 [Tehdy] řekl: "Já [jsem] 'hlas volajícího na poušti: Srovnejte Pánovu cestu!' jak řekl prorok Izaiáš."
24 A ti, kteří byli posláni, byli z farizeů.
25 Zeptali se ho tedy a řekli mu: "Proč tedy křtíš, když nejsi Kristus ani Eliáš ani ten Prorok?"
26 Jan jim odpověděl: "Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí [ten], koho vy neznáte.
27 To je ten, který přichází po mně, [ale] je přede mnou. Jemu nejsem hoden [ani] rozvázat řemínek sandálu."
28 Toto se stalo v Betabaře za Jordánem, kde Jan křtil.
29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: "Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!
30 To je [ten], o němž jsem řekl: Po mně přichází muž, který je přede mnou, neboť byl dříve než já.
31 A já jsem ho neznal, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby byl zjeven Izraeli."

32 Jan tedy vydal svědectví: “Viděl jsem Ducha, jak sestoupil jako holubice
z nebe a zůstal na něm.
33 Já jsem ho neznal, ale Ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‘Na koho
spatříš sestoupit Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.’
34 A já jsem [to] viděl a vydal jsem svědectví, že on je ten Boží Syn.”
35 Druhého dne [tam] Jan znovu stál se dvěma ze svých učedníků.
36 Když spatřil Ježíše, jak se prochází, řekl: “Hle, Beránek Boží.”
37 A ti dva učedníci ho slyšeli, když [to] říkal, a odešli za Ježíšem.
38 A když se Ježíš obrátil a spatřil je, jak jdou za [ním], řekl jim:
39 “Co hledáte?” A oni mu řekli: “Rabbi” (což se překládá: Mistře), “kde
bydlíš?”
40 Řekl jim: “Pojďte a podívejte se.” Šli tedy a viděli, kde bydlí, a ten den
zůstali u něho. (A bylo okolo desáté hodiny.)
41 Jeden z těch dvou, kteří [to] od Jana slyšeli a následovali ho, byl Ondřej,
bratr Šimona Petra.
42 Ten první nalezl svého bratra Šimona a řekl mu: “Našli jsme Mesiáše!”
(což je v překladu Kristus).
43 A přivedl ho k Ježíši. Když na něj Ježíš pohlédl, řekl: “Ty jsi Šimon, syn
Jonášův. Budeš se jmenovat Kéfas” (což se překládá Petr).
44 Druhého dne se Ježíš chtěl vydat do Galileje. Nalezl Filipa a řekl mu:
“Pojď za mnou.”
45 Filip pak byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.
46 Filip našel Natanaele a řekl mu: “Našli jsme [toho], o kterém psal Mojžíš
v Zákoně a proroci - Ježíše, syna Josefova z Nazaretu!”
47 Natanael mu však řekl: “Může být z Nazaretu něco dobrého?” Filip mu
řekl: “Pojď a podívej se.”
48 Když Ježíš uviděl Natanaele, jak jde k němu, řekl o něm: “Hle, opravdový
Izraelita, v němž není [žádná] lest!”
49 Natanael mu řekl: “Odkud mne znáš?” Ježíš mu odpověděl: “Viděl jsem
tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.”
50 Natanael mu odpověděl: “Rabbi, ty jsi Boží Syn, ty jsi král Izraele!”
51 Ježíš mu odpověděl: “Věříš proto, že jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod
fíkovníkem? Uvidíš větší věci než tyto.” [(John 1:52) A řekl mu: “Amen, amen,
říkám vám: Od nynějška uvidíte otevřené nebe a Boží anděly, jak vystupují a
sestupují na Syna člověka.”]

2

1 Třetího dne pak byla svatba v Káně Galilejské a byla tam Ježíšova matka.
2 Na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.
3 A když došlo víno, řekla Ježíši jeho matka: “Nemají víno.”
4 Ježíš jí řekl: “Ženo, co [mám] já s tebou? Moje hodina ještě nepřišla.”
5 Jeho matka řekla služebníkům: “Udělejte, cokoli by vám řekl.”
6 A stálo tam šest kamenných nádob na vodu k židovskému očišťování, každá
o obsahu dvou nebo tří měr.
7 Ježíš jim řekl: “Naplňte ty nádoby vodou.” Naplnili je tedy až po okraj.
8 Potom jim řekl: “Teď nalijte a doneste vrchnímu správci svatby.” A
donesli.
9 Jakmile vrchní správce svatby okusil tu vodu, z níž se stalo víno (a
nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří tu vodu nalévali, věděli), zavolal ten
vrchní správce ženicha

10 a řekl mu: “Každý člověk podává nejdříve dobré víno, a když jsou [hosté] opilí, tehdy to horší. Ty jsi zachoval dobré víno až doteď.”
11 Tím udělal Ježíš v Káně Galilejské počátek zázraků a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.
12 Potom sestoupil do Kafarnaum, on, jeho matka, jeho bratři i jeho učedníci; a zůstali tam několik dní.
13 Tehdy byla blízko židovská Veliká noc. Ježíš tedy přišel do Jeruzaléma
14 a v chrámu nalezl prodavače volů, ovcí a holubic a směnárníky sedící [za stoly].
15 Udělal si tedy bič z provázků a všechny z chrámu vyhnal, i ovce a voly, a směnárníkům rozsypal peníze a zpřevracel [jim] stoly.
16 A těm, kteří prodávali holubice, řekl: “Odneste to odsud! Nedělejte dům mého Otce domem kupectví!”
17 Tehdy si jeho učedníci vzpomněli, že je napsáno: “Horlivost [pro] tvůj dům mne pohltila.”
18 Židé tedy odpověděli a řekli mu: “Jaké nám ukážeš znamení, když děláš tyto věci?”
19 Ježíš jim odpověděl: “Zbořte tento chrám a ve třech dnech ho postavím.”
20 A Židé řekli: “Čtyřicet šest let se stavěl tento chrám a ty ho postavíš za tři dny?”
21 On však mluvil o chrámu svého těla.
22 Proto když vstal z mrtvých, jeho učedníci si vzpomněli, že jim to říkal. A uvěřili Písmu a slovu, které Ježíš řekl.
23 A když byl na Velikou noc v Jeruzalémě, mnozí během toho svátku uvěřili v jeho jméno, když viděli zázraky, které dělal.
24 Ale Ježíš se jim nesvěřoval, protože on znal všechny.
25 A nepotřeboval, aby někdo vydával o člověku svědectví, neboť on věděl, co je v člověku.

3

1 Mezi farizeji pak byl člověk jménem Nikodém, židovský hodnostář.
2 Ten přišel k Ježíši v noci a řekl mu: “Rabbi, víme, že jsi přišel [jako] učitel od Boha, neboť nikdo nemůže dělat znamení, která děláš ty, není-li Bůh s ním.”
3 Ježíš mu odpověděl a řekl: “Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.”
4 Nikodém mu řekl: “Jak se může člověk narodit, když je starý? Může snad vejít podruhé do lůna své matky a narodit se?”
5 Ježíš odpověděl: “Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.
6 Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch.
7 Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znovu narodit.
8 Vítr vane, kam chce a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je [to s] každým, kdo se narodil z Ducha.”
9 Nikodém mu odpověděl a řekl: “Jak se ty věci mohou stát?”
10 Ježíš mu odpověděl: “Ty jsi učitel Izraele a nevíš to?
11 Amen, amen, říkám ti, že mluvíme [o tom], co známe, a svědčíme [o tom], co jsme viděli, ale naše svědectví nepřijímáte.
12 Jestliže nevěříte, když jsem vám říkal pozemské věci, jak uvěříte, budu-li vám říkat nebeské?”

13 “Nikdo nevystoupil do nebe, jen ten, kdo sestoupil z nebe, Syn člověka,
který je v nebi.
14 A jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvižen Syn
člověka,
15 aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.
16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný,
kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.
17 Bůh totiž neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl
skrze něho spasen.
18 Kdo v něj věří, není souzen, ale kdo nevěří, je již odsouzen; neboť
neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna.
19 A toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si více oblíbili tmu nežli
světlo, protože jejich skutky byly zlé.
20 Každý, kdo koná zlo, totiž nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho
skutky nebyly odhaleny.
21 Ale kdo koná pravdu, přichází ke světlu, aby jeho skutky byly zjeveny, že
jsou vykonány v Bohu.”
22 Potom Ježíš přišel se svými učedníky do judské země a tam s nimi pobýval
a křtil.
23 Jan pak také křtil v Ainonu, blízko Sálimu, neboť tam bylo mnoho vody. A
[lidé] přicházeli a byli křtěni.
24 (Jan totiž ještě nebyl vsazen do žaláře.)
25 Tehdy mezi [některými] z Janových učedníků a Židy vyvstala otázka o
očišťování.
26 Přišli tedy k Janovi a řekli mu: “Rabbi, ten, který byl s tebou za Jordánem,
o kterém jsi ty vydal svědectví, pohleď, on křtí a všichni přicházejí k němu!”
27 Jan odpověděl: “Člověk nemůže přijmout nic, není-li mu [to] dáno z nebe.
28 Vy sami jste mi svědky, že jsem řekl: Já nejsem Kristus, ale jsem poslán
před ním.
29 Kdo má nevěstu, je ženich, ale přítel ženicha, který stojí a slyší ho, se z
ženichova hlasu velmi raduje. Tato má radost se tedy naplnila.
30 On musí růst a já se menšit.
31 Kdo přichází shůry, je nade všechny; kdo je ze země, je pozemský a mluví
pozemské [věci]. Ten, který přišel z nebe, je nade všechny.
32 Svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá.
33 Kdo přijímá jeho svědectví, zpečetil [to], že Bůh je pravdomluvný.
34 [Ten], kterého Bůh poslal, mluví Boží slova, neboť Bůh dává Ducha bez
omezení.
35 Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou.
36 Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo ale Synu nevěří, nespatří život a
zůstává na něm Boží hněv.”

4

1 A když se Pán dověděl, že farizeové slyšeli: Ježíš získává a křtí více
učedníků než Jan
2 (ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale jeho učedníci),
3 opustil Judsko a odešel znovu do Galileje.
4 Musel však projít Samařím.
5 Přišel tedy k samařskému městu zvanému Sichar, blízko pozemku, který
dal Jákob svému synu Josefovi.

6 Tam byla Jákobova studna. Ježíš se tedy, unaven cestou, posadil u té
studny. Bylo okolo šesté hodiny.
7 [Tehdy] přišla žena ze Samaří, aby načerpala vodu. Ježíš jí řekl: “Dej mi
napít.”
8 Jeho učedníci totiž odešli do města, aby nakoupili jídlo.
9 Ta samařská žena mu tedy řekla: “Jak to, [že] ty, který jsi Žid, žádáš nápoj
ode mne, když jsem Samaritánka?” (Židé se totiž se Samaritány nestýkají.)
10 Ježíš jí odpověděl: “Kdybys znala ten Boží dar, a kdo je ten, který ti říká:
‘Dej mi napít,’ prosila bys ty jeho a dal by ti živou vodu.”
11 Žena mu řekla: “Pane, nemáš ani, čím bys čerpal a studna je hluboká.
Odkud tedy máš tu živou vodu?
12 Jsi snad větší než náš otec Jákob, který nám tu studnu dal a sám z ní pil, i
jeho synové a jeho dobytek?”
13 Ježíš jí odpověděl a řekl: “Každý, kdo pije tuto vodu, bude znovu žíznit.
14 Kdo by se však napil té vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale
ta voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k
věčnému životu.”
15 Ta žena mu řekla: “Pane, dej mi tu vodu, abych [už] nežíznila a nechodila
sem čerpat.”
16 Ježíš jí řekl: “Jdi, zavolej svého muže a přijď sem.”
17 Žena odpověděla: “Nemám muže.” Ježíš jí řekl: “Dobře jsi řekla: ‘Nemám
muže,’
18 protože jsi měla pět mužů a [ten], kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi
řekla pravdu.”
19 Žena mu řekla: “Pane, vidím, že jsi prorok.
20 Naši otcové uctívali [Boha] na této hoře a vy říkáte, že místo, kde se musí
uctívat, je v Jeruzalémě.”
21 Ježíš jí řekl: “Ženo, věř mi, že přichází hodina, kdy nebudete uctívat Otce
ani na této hoře, ani v Jeruzalémě.
22 Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, protože spasení je z Židů.
23 Ale přichází hodina a již je [zde], kdy praví uctívači budou uctívat Otce v
duchu a pravdě. Takové totiž Otec hledá, aby ho uctívali.
24 Bůh [je] Duch a ti, kdo ho uctívají, [ho] musí uctívat v duchu a v pravdě.”
25 Žena mu řekla: “Vím, že přijde Mesiáš” (který je nazýván Kristus). “Ten až
přijde, oznámí nám všechno.”
26 Ježíš jí řekl: “[To] jsem já, který s tebou mluvím.”
27 A vtom přišli jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou, avšak žádný
neřekl: “Co [jí] chceš?” anebo: “Proč s ní mluvíš?”
28 Ta žena tedy nechala svůj džbán a odešla do města a řekla lidem:
29 “Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala.
Není to snad Kristus?”
30 Vyšli tedy z města a šli k němu.
31 Mezitím ho však učedníci prosili: “Rabbi, najez se!”
32 ale on jim řekl: “Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.”
33 Učedníci si tedy mezi sebou říkali: “Přinesl mu snad někdo jídlo?”
34 Ježíš jim řekl: “Můj pokrm je, abych konal vůli Toho, který mě poslal, a
dokončil jeho dílo.
35 Neříkáte snad, že jsou ještě čtyři měsíce a [potom] přijde sklizeň? Hle,
říkám vám: Pozvedněte své oči a hleďte na krajiny, že se již bělají ke žni.

36 Ten, kdo sklízí, bere odplatu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby
se i ten, kdo rozsívá, radoval spolu s tím, kdo sklízí.
37 V tom je totiž pravdivé to slovo, že ‘jeden rozsívá a jiný sklízí’.
38 Já jsem vás poslal sklízet [to], na čem jste vy nepracovali. Pracovali jiní a
vy jste vstoupili do jejich práce.”
39 A mnozí ze Samaritánů z toho města v něho uvěřili kvůli slovu té ženy,
která svědčila: “Řekl mi všechno, co jsem udělala.”
40 Když k němu tedy ti Samaritáni přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal
tam tedy dva dny
41 a kvůli jeho slovu [jich] uvěřilo mnohem více.
42 Té ženě pak řekli: “Už nevěříme [jen] kvůli tvé řeči; neboť jsme sami
slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa, Kristus.”
43 Po dvou dnech pak odtud odešel a vydal se do Galileje.
44 Sám Ježíš [měl] totiž vydat svědectví, že prorok není ve své vlasti v úctě.
45 Když tedy přišel do Galileje, Galilejci, kteří viděli všechno, co dělal ve
svátek v Jeruzalémě, ho přijali, neboť i oni přišli na ten svátek.
46 Přišel tedy znovu do Kány Galilejské, kde udělal z vody víno. A [tam] byl
jeden královský [úředník], jehož syn byl nemocný v Kafarnaum.
47 Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, šel k němu a prosil ho,
aby sestoupil a uzdravil jeho syna, neboť začínal umírat.
48 Ježíš mu tedy řekl: “Neuvidíte-li znamení a zázraky, nikdy neuvěříte.”
49 Královský [úředník] mu řekl: “Pane, pojď, než mé dítě umře!”
50 Ježíš mu řekl: “Jdi, tvůj syn žije.” A ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš
řekl, a šel.
51 A když už byl na cestě, setkali se s ním jeho služebníci a oznamovali
[mu]: “Tvůj syn žije!”
52 Vyptal se jich tedy na dobu, od které mu bylo lépe, a tak mu řekli: “Včera
o sedmé hodině ho opustila horečka.”
53 Otec tedy poznal, že [to bylo] v tu chvíli, ve kterou mu Ježíš řekl: “Tvůj
syn žije.” A tak uvěřil on i celý jeho dům.
54 Toto [je] zase druhý zázrak, [který] Ježíš udělal, když přišel z Judska do
Galileje.

5

1 Potom byl židovský svátek a Ježíš přišel do Jeruzaléma.
2 A v Jeruzalémě je u Ovčí [brány] rybník hebrejsky zvaný Bethesda, který
má pět podloubí.
3 Tam leželo veliké množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých
očekávajících pohnutí vody.
4 Občas totiž sestupoval do rybníka anděl a vířil vodu a ten, kdo po tom
zvíření vody do [ní] vstoupil první, býval uzdraven, ať měl jakoukoli nemoc.
5 A byl tam jeden člověk, který byl nemocen třicet osm let.
6 Když ho Ježíš uviděl ležet a poznal, že je už dlouho [nemocen], řekl mu:
“Chceš být uzdraven?”
7 Ten nemocný mu odpověděl: “Pane, nemám člověka, který by mě snesl do
rybníka, když se zvíří voda. Když přicházím, sestupuje přede mnou jiný.”
8 Ježíš mu řekl: “Vstaň, vezmi své lůžko a choď.”
9 A ten člověk byl hned uzdraven, vzal své lůžko a chodil. Ten den však byla
sobota.
10 Židé tedy tomu uzdravenému říkali: “Je sobota, není ti dovoleno nosit
lůžko!”

11 On jim však odpověděl: “Ten, který mě uzdravil, mi řekl: ‘Vezmi své lůžko a choď.’ ”
12 Zeptali se ho tedy: “Kdo je ten člověk, který ti řekl: ‘Vezmi své lůžko a choď’?”
13 Ale ten uzdravený nevěděl, kdo [to] je, protože Ježíš poodešel od zástupu, který byl na tom místě.
14 Potom ho Ježíš nalezl v chrámu a řekl mu: “Pohleď, jsi uzdraven; už nehřeš, aby se ti nepřihodilo něco horšího.”
15 Ten člověk odešel a oznámil Židům, že ten, kdo ho uzdravil, je Ježíš.
16 A tak Židé začali Ježíše pronásledovat a chtěli ho zabít, protože to dělal v sobotu.
17 Ježíš jim ale odpověděl: “Můj Otec až doposud pracuje; i já pracuji.”
18 Židé ho tedy kvůli tomu chtěli zabít [ještě] více, neboť nejenom rušil sobotu, ale také nazýval Boha svým vlastním Otcem a [tak] se dělal rovným Bohu.
19 Ježíš jim tedy odpověděl a řekl: “Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině [to], co vidí dělat Otce. Neboť cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn.
20 Otec totiž má rád Syna a ukazuje mu všechno, co sám dělá; a ukáže mu větší skutky než tyto, abyste se vy divili.
21 Neboť jako Otec křísí mrtvé a obživuje, tak i Syn obživuje ty, které chce.
22 Otec totiž nikoho nesoudí, ale všechen soud dal Synu,
23 aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí [ani] Otce, který ho poslal.”
24 “Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.
25 Amen, amen, říkám vám: Přichází hodina a již je [zde], kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kteří uslyší, budou žít.
26 Neboť jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,
27 a dal mu také moc, aby konal soud, protože je Syn člověka.
28 Nedivte se tomu; vždyť přichází hodina, kdy všichni, kteří [jsou] v hrobech, uslyší jeho hlas
29 a vyjdou - ti, kdo konali dobro, [budou] vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, [budou] vzkříšeni k soudu.
30 Já nemohu dělat nic sám od sebe. Jak slyším, [tak] soudím a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal, Otcovu.”
31 Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není pravé.
32 Je [někdo] jiný, kdo o mně svědčí, a vím, že svědectví, které o mně vydává, je pravdivé.
33 Vy jste poslali k Janovi a [on] vydal svědectví pravdě.
34 Já ovšem svědectví od člověka nepřijímám, ale toto říkám [proto], abyste byli spaseni.
35 On byl hořící a zářící lampou, vy jste se však chtěli v jeho světle poradovat [jen] na čas.
36 Já mám ale větší svědectví než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Samotné skutky, které dělám, svědčí o mně, že mě poslal Otec.
37 A sám Otec, který mě poslal, o mně vydal svědectví. [Vy] jste nikdy neslyšeli jeho hlas ani neviděli jeho tvář.
38 A jeho slovo ve vás nezůstává, neboť nevěříte tomu, koho on poslal.

39 Zkoumáte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ona
svědčí o mně.
40 Ale nechcete ke mně přijít, abyste měli život.
41 Chválu od lidí nepřijímám,
42 ale poznal jsem, že vy v sobě nemáte Boží lásku.
43 Já jsem přišel ve jménu svého Otce a nepřijímáte mě. Kdyby jiný přišel ve
svém vlastním jménu, toho přijmete.
44 Jak [byste] vy mohli uvěřit? Přijímáte chválu jedni od druhých a tu
chválu, která je od samotného Boha, nehledáte.
45 Nemyslete si, že já vás budu žalovat před Otcem. Ten, kdo [na] vás žaluje,
je Mojžíš, v něhož vy doufáte.
46 Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste [i] mně; neboť on psal o mně.
47 Když ale nevěříte jeho spisům, jak uvěříte mým slovům?"

6

1 Potom Ježíš odešel za Galilejské (to [jest] Tiberiadské) moře.
2 A šel za ním veliký zástup, protože viděli jeho zázraky, které dělal na
nemocných.
3 Ježíš tedy vystoupil na horu a tam seděl se svými učedníky.
4 A byl blízko židovský svátek Veliké noci.
5 Ježíš tedy pozvedl oči, a když uviděl, že k němu jde veliký zástup, řekl
Filipovi: "Kde nakoupíme chleby, aby se tito najedli?"
6 (Ale to řekl, aby ho vyzkoušel, neboť sám věděl, co má udělat.)
7 Filip mu odpověděl: "Chléb za dvě stě denárů jim nepostačí, aby každý z
nich dostal [aspoň] maličko."
8 Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl:
9 "Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě rybky. Ale co to je
pro tolik [lidí]?"
10 Ježíš však řekl: "Zařiďte, ať se lidé posadí." A na tom místě bylo mnoho
trávy. Posadili se tedy v počtu asi pěti tisíc mužů.
11 Ježíš tedy vzal ty chleby, a když vzdal díky, rozdával učedníkům a učedníci
sedícím; podobně také z těch ryb [rozdal], kolik [jen] chtěli.
12 A když byli nasyceni, řekl svým učedníkům: "Seberte nalámané kousky,
které zbyly, ať se nic neztratí."
13 Sebrali [je] tedy a naplnili dvanáct košů kousky, které zbyly z těch pěti
ječných chlebů po těch, kteří jedli.
14 Když tedy lidé uviděli ten zázrak, který Ježíš udělal, říkali: "Toto je
opravdu ten Prorok, který [měl] přijít na svět!"
15 Když tedy Ježíš poznal, že se chystají přijít a vzít ho, aby ho udělali
králem, odešel jen sám zpátky na horu.
16 Když pak nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři,
17 nastoupili na loď a plavili se přes moře do Kafarnaum. A byla už tma,
ale Ježíš k nim nepřišel.
18 Tehdy se moře začalo zvedat vanutím velikého větru.
19 A když odpluli asi pětadvacet nebo třicet honů, spatřili Ježíše, jak kráčí po
moři a blíží se k lodi, a vystrašili se.
20 Ale on jim řekl: "[To] jsem já, nebojte se!"
21 Tehdy ho ochotně vzali na loď a loď se hned ocitla u země, k níž pluli.
22 Druhého dne uviděl zástup, který zůstal za mořem, že tam nebyla jiná
loďka než ta jedna, na kterou nastoupili jeho učedníci, a že Ježíš nevešel se
svými učedníky na loď, ale jeho učedníci odpluli sami.

23 (Od Tiberiady však připluly jiné loďky blízko k tomu místu, kde jedli chléb,
když Pán vzdal díky.)
24 Když tedy zástup spatřil, že tam není Ježíš ani jeho učedníci, nastoupili i
oni do lodí a přijeli do Kafarnaum, [kde] hledali Ježíše.
25 A když ho za mořem našli, řekli mu: "Rabbi, kdy jsi sem přišel?"
26 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, říkám vám: Hledáte mě ne proto, že
jste viděli znamení, ale že jste jedli z těch chlebů a byli jste nasyceni.
27 Pracujte ne pro pokrm, který hyne, ale pro ten pokrm, který zůstává k
věčnému životu, který vám dá Syn člověka. Na něho totiž položil Bůh Otec svou
pečeť."
28 Řekli mu tedy: "Co máme dělat, abychom konali Boží skutky?"
29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je ten Boží skutek - abyste věřili v toho,
kterého on poslal."
30 Řekli mu tedy: "Jaké však uděláš znamení, abychom [je] viděli a uvěřili
ti? Co děláš?
31 Naši otcové jedli manu na poušti, jak je napsáno: 'Dal jim jíst chléb z
nebe.' "
32 Ježíš jim tedy řekl: "Amen, amen, říkám vám: Ne Mojžíš vám dal chléb z
nebe, ale můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe.
33 Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."
34 Řekli mu tedy: "Pane, dávej nám ten chléb vždycky."
35 Ježíš jim však řekl: "Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude
nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.
36 Ale řekl jsem vám, že jste mě i viděli, a nevěříte.
37 Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně; a toho, kdo ke mně přichází, jistě
nevyženu ven.
38 Sestoupil jsem totiž z nebe, ne abych konal svou vůli, ale vůli Toho,
který mě poslal.
39 A toto je vůle Otce, který mě poslal - abych nic [z] toho, co mi dal,
neztratil, ale vzkřísil to v poslední den.
40 Neboť toto je vůle Toho, který mě poslal - aby každý, kdo vidí Syna a věří
v něho, měl věčný život. A já ho vzkřísím v poslední den."
41 Židé na něho tedy reptali, že řekl: "Já jsem ten chléb, který sestoupil z
nebe,"
42 a říkali: "Není snad toto Ježíš, syn Josefův, jehož otce i matku známe? Jak
tedy [může] říkat: 'Sestoupil jsem z nebe'?"
43 Ježíš jim tedy odpověděl a řekl: "Nereptejte mezi sebou.
44 Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec, který mě
poslal; a já ho vzkřísím v poslední den.
45 V Prorocích je napsáno: 'A budou všichni vyučeni od Boha.' Proto každý,
kdo slyšel od Otce a naučil se, přichází ke mně.
46 Ne že by někdo viděl Otce, jedině ten, který je od Boha, ten viděl Otce.
47 Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, má věčný život.
48 Já jsem ten chléb života.
49 Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli.
50 Toto je ten chléb sestupující z nebe, aby nikdo, kdo z něho jí, nezemřel.
51 Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Bude-li někdo jíst ten chléb,
bude žít na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, které dám za život světa."
52 Židé se tedy hádali mezi sebou a říkali: "Jak nám tenhle může dát jíst své
tělo?"

53 Ježíš jim řekl: “Amen, amen, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka
a pít jeho krev, nemáte v sobě život.
54 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední
den.
55 Neboť mé tělo je opravdu pokrm a má krev je opravdu nápoj.
56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.
57 Jako mě poslal ten živý Otec a já žiji skrze Otce, tak ten, kdo jí mne, bude
žít skrze mne.
58 Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe. Ne jako vaši otcové jedli manu,
a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věky.”
59 Toto řekl v synagoze, když učil v Kafarnaum.
60 Když [to] tedy slyšeli mnozí z jeho učedníků, řekli: “To je tvrdá řeč. Kdo ji
může poslouchat?”
61 Když ale Ježíš v sobě poznal, že jeho učedníci na to reptají, řekl jim: “To
vás pohoršuje?
62 A [co] kdybyste viděli Syna člověka, jak vystupuje [tam], kde byl dříve?
63 Duch je ten, kdo obživuje; tělo není nic platno. Slova, která vám mluvím
já, jsou Duch a jsou život.
64 Někteří z vás ale nevěří.” Ježíš totiž věděl od počátku, kdo byli nevěřící a
kdo je ten, který ho zradí.
65 Řekl tedy: “Proto jsem vám řekl, že ke mně nikdo nemůže přijít, jedině
když je mu [to] dáno od mého Otce.”
66 Kvůli tomu odešli mnozí z jeho učedníků zpět a už s ním nechodili.
67 Ježíš tedy řekl těm dvanácti: “Chcete snad odejít i vy?”
68 A Šimon Petr mu odpověděl: “Pane, ke komu půjdeme? [Ty] máš slova
věčného života.
69 A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.”
70 Ježíš jim odpověděl: “Nevyvolil jsem vás dvanáct? A jeden z vás je ďábel.”
71 A [to] řekl o Jidáši, [synu] Šimona Iškariotského. Ten ho měl zradit, ačkoli
byl jedním z dvanácti.

7

1 Potom Ježíš chodil po Galileji; nechtěl totiž chodit po Judsku, protože ho
Židé chtěli zabít.
2 A byla blízko židovská Slavnost stánků.
3 Jeho bratři mu tedy řekli: “Vyjdi odsud a jdi do Judska, ať i tvoji učedníci
vidí skutky, které děláš.
4 Nikdo, kdo chce být známý, přece nedělá nic v skrytu. Když [tedy] děláš
takové věci, zjev se světu!”
5 Ani jeho bratři v něho totiž nevěřili.
6 Ježíš jim tedy řekl: “Můj čas ještě nepřišel, ale váš čas je vždycky příhodný.
7 Vás svět nemůže nenávidět, ale mě nenávidí, protože o něm vydávám
svědectví, že jeho skutky jsou zlé.
8 Vy jděte na ten svátek. Já na ten svátek ještě nejdu, protože můj čas se
ještě nenaplnil.”
9 To jim řekl a zůstal v Galileji.
10 A když jeho bratři odešli, tehdy šel i on na ten svátek, ne zjevně, ale
jakoby potají.
11 Židé ho pak na tom svátku hledali a říkali: “Kde je?”
12 A v zástupu bylo o něm mnoho řečí; někteří říkali, že je dobrý, a jiní říkali:
“Není! Jen svádí zástup!”

13 Kvůli strachu před Židy však o něm nikdo nemluvil otevřeně.
14 Asi v polovině svátku pak Ježíš vstoupil do chrámu a učil.
15 A Židé se divili a říkali: “Jak to, [že] tenhle zná Písma, když se neučil?”
16 Ježíš jim odpověděl a řekl: “Mé učení není mé, ale Toho, který mě poslal.
17 Bude-li někdo chtít konat jeho vůli, pozná, je-li to učení z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe.
18 Kdo mluví sám od sebe, hledá svou vlastní slávu; ale kdo hledá slávu Toho, který ho poslal, ten je pravdomluvný a není v něm [žádná] nepravost.
19 Nedal vám Mojžíš Zákon? A nikdo z vás Zákon neplní. Proč mě chcete zabít?”
20 Zástup odpověděl a řekl: “Máš démona! Kdo tě chce zabít?”
21 Ježíš jim odpověděl: “Jeden skutek jsem udělal a všichni se divíte.
22 Mojžíš vám přece vydal obřízku (ne že by byla od Mojžíše, ale od otců) a v sobotu obřezáváte člověka.
23 Jestliže člověk přijímá obřízku v sobotu, aby nebyl porušen Mojžíšův Zákon, [proč] se na mě hněváte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka?
24 Nesuďte podle osoby, ale suďte spravedlivým soudem.”
25 Někteří z Jeruzalémských tedy říkali: “Není snad tohle ten, kterého chtějí zabít?
26 A hle, mluví svobodně a nic mu neříkají. Copak [už] hodnostáři opravdu poznali, že toto je skutečně Kristus?
27 Ale o tomto víme, odkud je, až však přijde Kristus, nikdo nebude vědět, odkud je.”
28 Když pak Ježíš vyučoval v chrámu, zvolal: “Znáte mě a také víte, odkud jsem. A nepřišel jsem sám od sebe, ale Ten, který mě poslal, je pravdomluvný a vy ho neznáte.
29 Já ho ale znám, neboť jsem od něho a on mě poslal.”
30 Snažili se ho tedy zajmout, ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho hodina.
31 Mnozí ze zástupu však v něho uvěřili a říkali: “Až přijde Kristus, udělá snad více znamení, než udělal tento?”
32 Farizeové [však] uslyšeli zástup, jak o něm vede takové řeči, a tak farizeové a velekněží poslali služebníky, aby ho zatkli.
33 Ježíš jim tedy řekl: “Ještě kratičký čas jsem s vámi; potom odejdu k Tomu, který mě poslal.
34 Budete mě hledat, ale nenajdete; a [tam,] kde já budu, vy nemůžete přijít.”
35 Židé si tedy mezi sebou řekli: “Kam se chystá jít, že ho nenajdeme? Chce snad jít do řecké diaspory a učit Řeky?
36 Co je to [za] slovo, které řekl: ‘Budete mě hledat, ale nenajdete; a [tam], kde jsem já, vy nemůžete přijít’?”
37 Ve veliký poslední den toho svátku pak Ježíš stál a volal: “Žízní-li kdo, pojď ke mně a pij!
38 Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody, jak praví Písmo.”
39 A to řekl o Duchu, kterého měli přijmout věřící v něho; neboť Duch Svatý ještě nebyl [dán], protože Ježíš ještě nebyl oslaven.
40 Když tedy mnozí ze zástupu uslyšeli tu řeč, říkali: “Toto je opravdu ten Prorok.”
41 Někteří říkali: “Toto je Kristus!” Ale jiní říkali: “Přijde snad Kristus z Galileje?

42 Neříká snad Písmo, že Kristus přijde ze semene Davidova a z Betléma,
městečka, kde bydlel David?"
43 A tak kvůli němu nastala v zástupu roztržka.
44 Někteří z nich ho pak chtěli zajmout, ale nikdo na něj nevztáhl ruku.
45 Ti služebníci tedy přišli k farizeům a velekněžím, kteří jim řekli: "Proč jste
ho nepřivedli?"
46 Služebníci odpověděli: "[Žádný] člověk nikdy nemluvil tak jako tento
člověk!"
47 A farizeové jim odpověděli: "Copak jste i vy svedeni?
48 Uvěřil v něj snad někdo z hodnostářů nebo z farizeů?
49 Jedině ten dav, který nezná Zákon. Jsou zlořečení!"
50 A jeden z nich, Nikodém, který k němu přišel v noci, jim řekl:
51 "Soudí snad náš Zákon člověka, aniž by ho nejdříve vyslyšel a zjistil, co
dělá?"
52 Odpověděli a řekli mu: "Jsi snad i ty z Galileje? Zkoumej a viz, že z
Galileje [žádný] prorok nepovstal!"
53 A tak šel každý do svého domu.

8

1 Ježíš pak odešel na Olivetskou horu.
2 Za úsvitu potom přišel znovu do chrámu a všechen lid se scházel k němu.
Posadil se tedy a učil je.
3 Zákoníci a farizeové pak k němu přivedli ženu přistiženou při cizoložství, a
když ji postavili doprostřed,
4 řekli mu: "Mistře, tato žena byla přistižena při činu, když cizoložila.
5 Mojžíš nám v Zákoně přikázal takové kamenovat. Co tedy říkáš ty?"
6 A tou řečí ho pokoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se však sklonil a psal
prstem po zemi.
7 Když se ho však nepřestávali dotazovat, zvedl se a řekl jim: "Kdo z vás [je]
bez hříchu, ať po ní první hodí kamenem."
8 Potom se opět sklonil a psal po zemi.
9 A když [to] uslyšeli, byli obviněni ve svých svědomích a jeden po druhém
odcházeli počínaje od starších až po poslední. Ježíš tedy zůstal sám s tou ženou
stojící uprostřed.
10 Když se pak Ježíš zvedl a neviděl nikoho než tu ženu, řekl jí: "Ženo, kde
jsou tvoji žalobci? Nikdo tě neodsoudil?"
11 Ona řekla: "Nikdo, Pane." Ježíš jí tedy řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už
nehřeš."
12 Ježíš k nim tedy znovu mluvil. Řekl: "Já jsem světlo světa. Kdo mě
následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života."
13 Farizeové mu však řekli: "Ty svědčíš sám o sobě, tvé svědectví není
pravé."
14 Ježíš jim odpověděl: "Ačkoli svědčím sám o sobě, mé svědectví je pravé,
neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy však nevíte, odkud přicházím, ani
kam jdu.
15 Vy soudíte podle těla, já nesoudím nikoho.
16 A i kdybych soudil, můj soud je pravdivý, neboť nejsem sám, ale [jsem]
já a Otec, který mě poslal.
17 A ve vašem Zákoně je napsáno, že svědectví dvou lidí je pravé.
18 Já svědčím sám o sobě a Otec, který mě poslal, svědčí o mně."

19 Říkali mu tedy: “Kde je ten tvůj otec?” Ježíš odpověděl: “Neznáte mne ani mého Otce. Kdybyste znali mě, znali byste i mého Otce.”
20 Tato slova Ježíš mluvil u pokladnice, když učil v chrámu, a nikdo ho nezajal, neboť jeho hodina ještě nepřišla.
21 Ježíš jim tedy znovu řekl: “Já odcházím a budete mě hledat a zemřete ve svém hříchu. Kam já jdu, vy nemůžete přijít.”
22 Židé tedy říkali: “Copak se sám zabije, že říká: ‘Kam já jdu, vy nemůžete přijít’?”
23 Řekl jim tedy: “Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa.
24 Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže totiž nebudete věřit, že já jsem, zemřete ve svých hříších.”
25 Řekli mu tedy: “Kdo jsi?” A Ježíš jim řekl: “To, co vám říkám [od] začátku.
26 Mnoho mám o vás mluvit a soudit, ale Ten, který mě poslal, je pravdomluvný; a já mluvím na světě to, co jsem slyšel od něho.”
27 [Ale] neporozuměli, že jim říkal o Otci.
28 Proto jim Ježíš řekl: “Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nedělám nic, ale jak mě naučil můj Otec, tak mluvím.
29 A Ten, který mě poslal, je se mnou. Otec mě nenechal samotného, protože vždycky dělám, co se mu líbí.”
30 A když mluvil tyto věci, mnozí v něho uvěřili.
31 Ježíš tedy řekl těm Židům, kteří mu uvěřili: “Jestliže zůstanete v mém slově, jste opravdu mými učedníky.
32 A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.”
33 Odpověděli mu [tedy]: “Jsme símě Abrahamovo a nikdy jsme nikomu neotročili. Jak [můžeš] říkat: ‘Budete svobodní’?”
34 Ježíš jim odpověděl: “Amen, amen, říkám vám, že každý, kdo dělá hřích, je otrokem hříchu.
35 A otrok nezůstává v domě navěky, syn zůstává navěky.
36 Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete opravdu svobodní.”
37 “Vím, že jste Abrahamovo símě, ale chcete mě zabít, neboť mé slovo ve vás nemá místo.
38 Já mluvím [o tom], co jsem viděl u svého Otce; vy pak také děláte, co jste viděli u svého otce.”
39 Odpověděli mu: “Náš otec je Abraham.” Ježíš jim řekl: “Kdybyste byli děti Abrahama, dělali byste Abrahamovy skutky.
40 Ale teď mě chcete zabít - člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham nedělal.
41 Vy děláte skutky svého otce.” Řekli mu tedy: “My nejsme zplozeni ze smilstva; máme jednoho Otce, Boha!”
42 Ježíš jim tedy řekl: “Kdyby byl Bůh vaším Otcem, milovali byste mě, protože jsem vyšel z Boha a [od něj] přicházím. Nepřišel jsem totiž sám od sebe, ale on mě poslal.
43 Proč nechápete mou řeč? Protože nemůžete slyšet mé slovo.
44 Vy jste z otce ďábla a chcete plnit touhy svého otce. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, neboť je lhář a otec lži.
45 Ale protože já říkám pravdu, nevěříte mi.
46 Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte?
47 Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha.”

48 Židé tedy odpověděli a řekli mu: “Neříkáme snad správně, že jsi
Samaritán a máš démona?”
49 Ježíš odpověděl: “Já nemám démona, ale ctím svého Otce a vy mnou
pohrdáte.
50 Já však nehledám svou chválu; je [někdo], kdo hledá a soudí.
51 Amen, amen, říkám vám: Zachová-li někdo mé slovo, navěky nespatří
smrt.”
52 Židé mu tedy řekli: “Teď jsme poznali, že máš démona! Abraham zemřel, i
proroci, a ty říkáš: ‘Zachová-li někdo mé slovo, navěky nezakusí smrt.’
53 Jsi snad větší než náš otec Abraham, který zemřel? I proroci zemřeli!
Koho ze sebe děláš?”
54 Ježíš odpověděl: “Chválím-li sám sebe, má chvála není nic. Ten, který mě
chválí, je můj Otec, o němž říkáte, že je váš Bůh.
55 Ale nepoznali jste ho; já ho však znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl
bych podobný vám, lhář. Ale znám ho a jeho slovo zachovávám.
56 Abraham, se těšil, aby viděl můj den; uviděl [ho] a zaradoval se.”
57 Židé mu tedy řekli: “Ještě ti není padesát let a viděl jsi Abrahama?”
58 Ježíš jim řekl: “Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abraham, já jsem.”
59 Vzali tedy kamení, aby po něm házeli. Ježíš se však skryl, a když prošel
jejich středem, vyšel z chrámu; a tak odešel.

9

1 Když pak šel kolem, spatřil člověka slepého od narození.
2 Jeho učedníci se ho tedy zeptali: “Rabbi, kdo zhřešil - on, nebo jeho rodiče
- že se narodil slepý?”
3 Ježíš odpověděl: “Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají na něm být
zjeveny Boží skutky.
4 Já musím dělat skutky Toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc,
kdy nikdo nebude moci pracovat.
5 Dokud jsem na světě, jsem světlo světa.”
6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto a tím blátem pomazal oči
toho slepce.
7 Potom mu řekl: “Jdi, umyj se v rybníku Siloe” (což se překládá Poslaný).
Odešel tedy a umyl se; a když přišel, viděl.
8 Sousedé a ti, kdo ho dříve vídali slepého, tedy řekli: “Není to snad ten,
který [tu] sedával a žebrával?”
9 Někteří říkali, že je [to] on, a jiní, že je mu podobný. [Ale] on říkal: “Jsem
[to] já!”
10 Říkali mu tedy: “Jak se otevřely tvé oči?”
11 On odpověděl a řekl: “Člověk jménem Ježíš udělal bláto a pomazal mé oči
a řekl mi: ‘Jdi k rybníku Siloe a umyj se.’ Když jsem tedy odešel a umyl se,
prohlédl jsem.”
12 Řekli mu tedy: “Kde je ten [člověk]?” Řekl: “Nevím.”
13 A [tak] přivedli toho, který byl dříve slepý, k farizeům.
14 Bylo [to] však [v] sobotu, když Ježíš udělal bláto a otevřel jeho oči.
15 Farizeové se ho tedy znovu ptali, jak prohlédl, a on jim řekl: “Položil na
mé oči bláto, umyl jsem se a vidím.”
16 Někteří z farizeů tedy říkali: “Ten člověk není od Boha, protože
nedodržuje sobotu.” Jiní říkali: “Jak může taková znamení dělat hříšný
člověk?” A byla mezi nimi roztržka.

17 Tomu slepému znovu řekli: “Co o něm říkáš ty, když otevřel tvé oči?” A on
řekl: “Že je prorok.”
18 Židé tedy o něm neuvěřili, že býval slepý a prohlédl, dokud si nezavolali
rodiče toho, který prohlédl,
19 a nezeptali se jich: “Je toto váš syn, o kterém říkáte, že se narodil slepý?
Jak to, [že] tedy nyní vidí?”
20 Jeho rodiče jim odpověděli: “Víme, že toto je náš syn a že se narodil slepý.
21 Ale jak to, [že] teď vidí, nevíme. A kdo otevřel jeho oči, nevíme. Ptejte se
jeho, má [na to] léta, bude mluvit sám za sebe.”
22 Jeho rodiče to řekli, protože se báli Židů. Židé se totiž už dohodli, že
kdokoli by ho vyznal jako Krista, bude vyobcován ze synagogy.
23 Proto jeho rodiče řekli: “Má [na to] léta, zeptejte se jeho.”
24 A tak toho člověka, který býval slepý, zavolali podruhé a řekli mu: “Vzdej
slávu Bohu! My víme, že ten člověk je hříšník.”
25 On jim tedy odpověděl: “Zda je hříšník, nevím. Vím jedno - že jsem byl
slepý a teď vidím.”
26 Tehdy mu znovu řekli: “Co ti udělal? Jak otevřel tvé oči?”
27 Odpověděl jim: “Už jsem vám [to] řekl, neslyšeli jste? Co zase chcete
slyšet? Chcete snad i vy být jeho učedníky?”
28 Spílali mu tedy a řekli: “Ty jsi jeho učedník, ale my jsme Mojžíšovi
učedníci!
29 My víme, že k Mojžíši mluvil Bůh, ale o tomto nevíme, odkud je.”
30 Ten člověk jim odpověděl: “To je právě divné, že nevíte, odkud je, a
[přitom] otevřel mé oči.
31 Víme přece, že Bůh hříšníky neslyší; ale kdo by Boha ctil a konal jeho vůli,
toho slyší.
32 Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči [člověka], který se
narodil slepý.
33 Kdyby ten [člověk] nebyl od Boha, nemohl by nic udělat.”
34 Odpověděli mu: “Ty ses narodil celý v hříších a [chceš] nás poučovat?” A
vyhnali ho ven.
35 Když [pak] Ježíš uslyšel, že ho vyhnali ven, nalezl ho a řekl mu: “Věříš v
Božího Syna?”
36 On odpověděl: “A kdo [to] je, Pane, abych v něho mohl věřit?”
37 Ježíš mu tedy řekl: “Už jsi ho i viděl. Je to ten, který s tebou mluví.”
38 A on řekl: “Věřím, Pane.” A poklonil se mu.
39 Tehdy Ježíš řekl: “Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kteří nevidí,
viděli a ti, kteří vidí, [aby] oslepli.”
40 A uslyšeli to [někteří] z farizeů, kteří byli s ním, a řekli mu: “Jsme snad i
my slepí?”
41 Ježíš jim řekl: “Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích; teď ale říkáte:
‘Vidíme,’ a proto váš hřích zůstává.”

10

1 “Amen, amen, říkám vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vstupuje
jinudy, ten je zloděj a lupič,
2 ale kdo vchází dveřmi, je pastýř ovcí.
3 Tomu vrátný otvírá a ovce slyší jeho hlas; [on] pak své ovce volá jménem
a vyvádí je.
4 A když své ovce vypustí, jde před nimi a ovce jdou za ním, neboť znají
jeho hlas.

5 Cizího však nikdy následovat nebudou, ale utečou od něho, neboť neznají
hlas cizích."
6 Ježíš jim řekl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jeho vyprávění
znamená.
7 Ježíš jim tedy znovu řekl: "Amen, amen, říkám vám: já jsem dveře ovcí.
8 Všichni, kolik jich přišlo přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je
neposlechly.
9 Já jsem dveře. Kdokoli vejde skrze mne, bude spasen a bude vcházet i
vycházet a nalezne pastvu.
10 Zloděj přichází, jen aby kradl a zabíjel a ničil; já jsem přišel, aby měly
život a měly [ho] hojně.
11 Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá za ovce svůj život.
12 Ale nádeník a ten, kdo není pastýř, jemuž ty ovce nepatří, když vidí
přicházet vlka, opouští ovce a utíká; a vlk chytá ovce a rozhání je.
13 Nádeník tedy utíká, protože je nádeník a nezáleží mu na ovcích.
14 Já jsem ten dobrý pastýř a znám své [ovce a] mé [ovce] znají mne,
15 jako mě zná Otec a já znám Otce; a za ty ovce pokládám svůj život.
16 Mám [však] i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést a
uslyší můj hlas. Tehdy bude jedno stádo a jeden pastýř.
17 Proto mě Otec miluje, že já pokládám svůj život, abych ho zase přijal.
18 Nikdo mi ho nebere, ale já ho pokládám sám od sebe. Mám moc ho
položit a mám moc ho zase přijmout. To přikázání jsem přijal od svého Otce."
19 Mezi Židy tedy znovu nastala kvůli těm slovům roztržka.
20 A mnozí z nich říkali: "Má démona a bláznί! Co ho posloucháte?"
21 Jiní říkali: "Toto nejsou slova [člověka], který má démona. Může snad
démon otvírat oči slepým?"
22 V Jeruzalémě pak byl [svátek] Zasvěcení [chrámu a] bylo [to v] zimě.
23 A Ježíš se procházel v chrámu, v Šalomounově sloupoví.
24 Židé ho tedy obstoupili a říkali mu: "Jak dlouho budeš držet naši duši [v]
nejistotě? Jestliže jsi Kristus, řekni nám [to] jasně."
25 Ježíš jim odpověděl: "Řekl jsem vám [to] a nevěříte. Skutky, které dělám
ve jménu svého Otce, ty o mně vydávají svědectví.
26 Vy ale nevěříte, protože nejste z mých ovcí, jak jsem vám řekl.
27 Mé ovce slyší můj hlas a já je znám a následují mě.
28 A já jim dávám věčný život a nezahynou navěky a nikdo je nevytrhne z
mé ruky.
29 Můj Otec, který mi [je] dal, je větší nade všechny a nikdo [je] nemůže
vytrhnout z ruky mého Otce.
30 Já a Otec jsme jedno."
31 Židé tedy znovu vzali kamení, aby ho ukamenovali.
32 Ježíš jim odpověděl: "Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od svého
Otce. Za který z těch skutků mě kamenujete?"
33 Židé mu odpověděli: "Nekamenujeme tě za dobrý skutek, ale za
rouhání, totiž že ty, člověk, ze sebe děláš Boha!"
34 Ježíš jim odpověděl: "Není ve vašem Zákoně napsáno: 'Já jsem řekl: Jste
bohové'?
35 Jestliže nazval bohy ty, k nimž přišlo Boží slovo (a Písmo nemůže být
zrušeno),
36 [proč mně,] kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: 'Rouháš se,'
když jsem řekl: 'Jsem Boží Syn'?

37 Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi.
38 Pokud [je] však dělám, i kdybyste nevěřili mně, věřte těm skutkům,
abyste poznali a uvěřili, že Otec je ve mně a já v něm.
39 Chtěli ho tedy opět zajmout, ale unikl z jejich rukou.
40 Tehdy znovu odešel za Jordán, na místo, kde dříve křtil Jan, a zůstal tam.
41 Mnozí k němu přicházeli a říkali: "Jan jistě neudělal žádný zázrak, ale
všechno, co Jan řekl o tomto, bylo pravdivé."
42 A mnozí tam v něho uvěřili.

11

1 Nějaký Lazar z Betanie, městečka Marie a její sestry Marty, pak byl
nemocný.
2 A [to] byla [ta] Marie, která pomazala Pána mastí a jeho nohy vytřela
svými vlasy; její bratr Lazar byl nemocný.
3 Ty sestry tedy poslaly k němu se slovy: "Pane, hle, [ten], kterého máš rád,
je nemocný."
4 Když [to] pak Ježíš uslyšel, řekl: "Ta nemoc není k smrti, ale pro Boží
slávu, aby skrze ni byl oslaven Boží Syn."
5 A Ježíš miloval Martu i její sestru i Lazara.
6 Když tedy uslyšel, že [Lazar] je nemocný, zůstal ještě dva dny na místě,
kde byl.
7 Potom řekl svým učedníkům: "Pojďme znovu do Judska."
8 Učedníci mu řekli: "Rabbi, Židé tě teď chtěli ukamenovat a [ty] tam jdeš
znovu?"
9 Ježíš odpověděl: "Nemá snad den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne,
neklopýtá, neboť vidí světlo tohoto světa.
10 Kdo ale chodí v noci, klopýtá, neboť v něm není světlo."
11 To pověděl a potom jim řekl: "Lazar, náš přítel, usnul, ale jdu, abych ho
probudil."
12 Jeho učedníci řekli: "Pane, jestliže usnul, bude zdrávl"
13 Ježíš [to] však řekl o jeho smrti, ale oni se domnívali, že mluví o
odpočinku ve spánku.
14 Tehdy jim Ježíš řekl jasně: "Lazar zemřel.
15 A raduji se kvůli vám, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k
němu."
16 Tomáš zvaný Didymus tedy řekl spoluučedníkům: "Pojďme i my,
abychom zemřeli s ním."
17 Když tedy Ježíš přišel, nalezl ho již čtyři dny pochovaného v hrobě.
18 Betanie pak byla blízko Jeruzaléma, asi patnáct honů.
19 A mnozí z Židů přišli k Martě a Marii, aby je utěšili [ve smutku] nad
jejich bratrem.
20 Jakmile tedy Marta uslyšela, že přichází Ježíš, vyšla mu naproti, ale
Marie seděla doma.
21 Marta tedy řekla Ježíši: "Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.
22 Ale i teď vím, že o cokoli bys Boha požádal, [to] ti Bůh dá."
23 Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."
24 Marta mu řekla: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."
25 Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel,
bude žít.
26 A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře navěky. Věříš tomu?"
27 Řekla mu: "Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Boží Syn, který
má přijít na svět."

28 A když to pověděla, odešla a tajně zavolala Marii, svou sestru, se slovy:
“Mistr je tu a volá tě.”
29 A ona, jakmile [to] uslyšela, rychle vstala a šla k němu.
30 Ježíš však ještě nepřišel do městečka, ale byl na tom místě, kam mu vyšla
naproti Marta.
31 Když tedy Židé, kteří byli s Marií v domě a utěšovali ji, uviděli, že rychle
vstala a šla ven, šli za ní se slovy: “Jde ke hrobu, aby tam plakala.”
32 Jakmile tedy Marie přišla [tam], kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla k jeho
nohám a řekla mu: “Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.”
33 Když tedy Ježíš spatřil, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní, v
duchu zasténal a zarmoutil se.
34 Potom řekl: “Kam jste ho položili?” Řekli mu: “Pane, pojďa podívej se.”
35 Ježíš se rozplakal.
36 Židé tedy řekli: “Hleďte, jak ho měl rád!”
37 Někteří z nich však řekli: “Nemohl snad ten, kdo otevřel oči slepého,
způsobit také, aby tento [člověk] nezemřel?”
38 Ježíš tedy znovu sám v sobě zasténal a přišel ke hrobu. Byla [to] jeskyně
a na ní ležel kámen.
39 Ježíš řekl: “Odvalte ten kámen.” Marta, sestra toho mrtvého, mu řekla:
“Pane, už zapáchá, vždyť je [v hrobě] čtvrtý den!”
40 Ježíš jí řekl: “Neřekl jsem ti, že budeš-li věřit, uvidíš Boží slávu?”
41 Zvedli tedy kámen [z místa], kde byl ten mrtvý pochován. Ježíš pozvedl
oči vzhůru a řekl: “Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel.
42 Já vím, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem [to] kvůli zástupu, který stojí
kolem, aby uvěřili, že jsi mě poslal.”
43 A když to řekl, zavolal mocným hlasem: “Lazare, pojď ven!”
44 A ten, který zemřel, vyšel [ven]. Měl ruce i nohy svázané plátny a jeho
tvář byla ovinuta rouškou. Ježíš jim řekl: “Rozvažte ho a nechte [ho] odejít.”
45 Tehdy mnozí z těch Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš udělal,
uvěřili v něho.
46 Někteří z nich však odešli k farizeům a řekli jim, co Ježíš udělal.
47 Velekněží a farizeové tedy shromáždili veleradu a říkali: “Co uděláme?
Vždyť tento člověk dělá mnoho zázraků!
48 Jestli ho tak necháme, všichni v něho uvěří a přijdou Římané a vezmou
[nám] naše místo i národ!”
49 Avšak jeden z nich, Kaifáš, který byl toho roku nejvyšším knězem, jim
řekl: “Vy nic nevíte!
50 Ani nepomyslíte, že je pro nás prospěšné, aby jeden člověk zemřel za lid
a ne [aby] celý tento národ zahynul.”
51 To však neřekl sám od sebe, ale protože byl toho roku nejvyšším knězem,
prorokoval, že Ježíš má zemřít za tento národ.
52 A nejen za tento národ, ale také aby shromáždil rozptýlené Boží děti v
jedno.
53 Od toho dne tedy byli dohodnuti, že ho zabijí.
54 Ježíš proto už nechodil mezi Židy veřejně, ale odešel odtud do kraje
blízko pouště, do města jménem Efraim, a tam pobýval se svými učedníky.
55 A byla blízko židovská Veliká noc. Mnozí z toho kraje tedy před Velikou
nocí putovali vzhůru do Jeruzaléma, aby se očistili.
56 Hledali tedy Ježíše; a když stáli v chrámu, povídali si mezi sebou: “Co
myslíte? Že by nepřišel na svátek?”

57 Velekněží i farizeové však vydali nařízení, že pokud by se někdo
dozvěděl, kde je, má [to] oznámit, aby ho mohli zajmout.

12

1 Ježíš tedy přišel šest dní před Velikou nocí do Betanie, kde byl Lazar, ten,
který zemřel a kterého vzkřísil z mrtvých.
2 Tam mu připravili večeři a Marta [je] obsluhovala a Lazar byl jedním z
těch, kdo s ním stolovali.
3 Marie tehdy vzala libru velmi drahé masti z pravého nardu, pomazala
Ježíšovy nohy a vytřela je svými vlasy. A dům byl naplněn vůní té masti.
4 Jeden z jeho učedníků, Jidáš, [syn] Šimona Iškariotského, který ho měl
zradit, tedy řekl:
5 "Proč se tato mast neprodala za tři sta denárů a nedalo se chudým?"
6 To však řekl ne [proto], že měl starost o chudé, ale že byl zloděj a měl [na
starosti] pokladnu a to, co se [do ní] dávalo, bral.
7 Ježíš tedy řekl: "Nech ji, zachovala to pro den mého pohřbu.
8 Chudé přece máte u sebe vždycky, ale mne vždycky mít nebudete."
9 Tehdy se veliké množství Židů dozvědělo, že je tam, a přišli - nejen kvůli
Ježíši, ale také aby viděli Lazara, kterého vzkřísil z mrtvých.
10 A [tak] se velekněží rozhodli zabít i Lazara,
11 neboť mnozí z Židů kvůli němu odcházeli a uvěřili v Ježíše.
12 Když nazítří veliký zástup [lidí], kteří přišli na svátek, uslyšel, že Ježíš
přichází do Jeruzaléma,
13 vzali palmové větve a vyšli mu naproti s voláním: "Hosana! Požehnaný,
který přichází v Pánově jménu, král Izraele!"
14 A když Ježíš nalezl oslátko, vsedl na ně, jak je napsáno:
15 "Neboj se, dcero Sionu, hle, tvůj král přichází, sedě na hříbátku oslice."
16 Jeho učedníci tomu však nejprve neporozuměli; ale když byl Ježíš
oslaven, tehdy si vzpomněli, že to o něm je napsáno a [že] mu to učinili.
17 Zástup, který byl s ním, pak vydával svědectví, že zavolal Lazara z hrobu
a vzkřísil ho z mrtvých.
18 Proto mu také vyšel naproti zástup [lidí], neboť slyšeli, že udělal ten
zázrak.
19 Farizeové si tedy mezi sebou řekli: "Vidíte, že nic nezmůžete? Hleďte,
svět odešel za ním!"
20 A někteří z těch, kteří se přišli o tom svátku modlit, byli Řekové.
21 Ti tedy přistoupili k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho:
"Pane, chtěli bychom vidět Ježíše."
22 Filip přišel a řekl Ondřejovi a Ondřej s Filipem [to] zase řekli Ježíši.
23 Ježíš jim tedy odpověděl: "Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven.
24 Amen, amen, říkám vám: Pokud zrno pšenice nepadne do země a
nezemře, zůstane samo. Ale pokud zemře, přinese mnoho úrody.
25 Kdo má rád svou duši, [ten] ji ztratí, a kdo nenávidí svou duši v tomto
světě, uchrání ji k věčnému životu.
26 Slouží-li mi někdo, ať mě následuje; a tam, kde jsem já, bude i můj
služebník. A bude—li mi někdo sloužit, Otec ho poctí."
27 "Má duše je teď zarmoucená a co mám říci? 'Otče, vysvoboď mě z této
hodiny'? Ale proto jsem přišel, k této hodině.
28 Otče, oslav své jméno!" Tehdy se z nebe ozval hlas: "Oslavil jsem a ještě
oslavím."

29 A zástup, který [tam] stál a slyšel [to], řekl: “Zahřmělo.” Jiní říkali: “Mluvil k němu anděl.”
30 Ježíš [na to] odpověděl: “Ten hlas nepřišel kvůli mně, ale kvůli vám.
31 Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.
32 A já, když budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.”
33 (A to řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.)
34 Zástup mu odpověděl: “My jsme slyšeli ze Zákona, že Kristus zůstává na věky; jak to, [že] tedy říkáš, že Syn člověka musí být vyzdvižen? Kdo je ten Syn člověka?”
35 Ježíš jim tedy řekl: “Ještě na krátký čas je světlo s vámi. Choďte, dokud máte světlo, ať vás nezachvátí tma. Kdo totiž chodí ve tmě, neví, kam jde.
36 Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli syny světla.” Když to Ježíš pověděl, odešel a skryl se před nimi.
37 A ačkoli před nimi udělal tolik zázraků, [přece] v něho neuvěřili,
38 aby se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: “Pane, kdo uvěřil našemu kázání? A komu je zjevena Pánova paže?”
39 Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš ještě řekl:
40 “Oslepil jejich oči a zatvrdil jejich srdce, aby očima neuviděli a srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je neuzdravil.”
41 To řekl Izaiáš, když spatřil jeho slávu a mluvil o něm.
42 Přesto však v něho uvěřili i mnozí z hodnostářů, ale kvůli farizeům [ho] nevyznávali, aby nebyli vyobcováni ze synagogy.
43 Milovali totiž lidskou chválu více než chválu Boží.
44 Tehdy Ježíš zvolal: “Kdo věří ve mne, věří ne ve mne, ale v Toho, který mě poslal,
45 a kdo mě vidí, vidí Toho, který mě poslal.
46 Já, světlo, jsem přišel na svět, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
47 A jestliže někdo slyší má slova a nevěří, já ho nesoudím; nepřišel jsem totiž, abych soudil svět, ale abych svět spasil.
48 Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, [ten] má, kdo by ho soudil. Slovo, které jsem mluvil, to ho bude soudit v poslední den.
49 Nemluvil jsem totiž sám od sebe, ale Otec, který mě poslal, on mi dal přikázání, co mám říkat a co mluvit.
50 A vím, že jeho přikázání je věčný život. Proto, co mluvím, mluvím tak, jak mi řekl Otec.”

13

1 Před svátkem Veliké noci pak Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby odešel z tohoto světa k Otci. Miloval své, kteří byli na světě, a miloval je až do konce.
2 (A když večeřeli, ďábel již vložil do srdce Jidáše, [syna] Šimona Iškariotského, aby ho zradil.)
3 Ježíš, vědom si [toho], že mu Otec dal všechno do rukou a že vyšel od Boha a jde k Bohu,
4 vstal od večeře, odložil plášť, vzal zástěru a přepásal se.
5 Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a vytírat [je] zástěrou, kterou byl přepásán.
6 Přišel tedy k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: “Pane, ty mi [chceš] mýt nohy?”
7 Ježíš mu odpověděl: “Ty teď nechápeš, co dělám, ale potom porozumíš.”
8 Petr mu řekl: “Nikdy nebudeš mýt mé nohy!” Ježíš mu odpověděl: “Jestliže tě neumyji, nemáš se mnou podíl.”

9 Šimon Petr mu řekl: “Pane, nejen mé nohy, ale i ruce a hlavu!”
10 Ježíš mu řekl: “Kdo je vykoupán, potřebuje umýt jen nohy, neboť je celý
čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.”
11 (Věděl totiž o svém zrádci; proto řekl: “Ne všichni jste čistí.”)
12 Když jim tedy umyl nohy, vzal si plášť, posadil se opět [za stůl a] řekl jim:
“Rozumíte, co jsem vám udělal?
13 Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem a říkáte [to] dobře, neboť [jím] jsem.
14 Jestliže jsem tedy já, Pán a Mistr, umyl nohy vám, i vy máte mýt nohy
jeden druhému.
15 Dal jsem vám totiž příklad, abyste se i vy chovali, jako jsem se já
zachoval k vám.
16 Amen, amen, říkám vám: Služebník není větší než jeho pán a posel není
větší než ten, kdo ho poslal.
17 Víte-li tyto věci, jste požehnaní, budete-li je dělat.”
18 “Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil; ale ať se naplní Písmo:
‘Ten, který jí se mnou chléb, zvedl svou patu proti mně.’
19 Říkám vám [to] již teď, dříve než se [to] stane, abyste až se [to] stane,
uvěřili, že já jsem.
20 Amen, amen, říkám vám: Kdo přijímá toho, koho [já] pošlu, přijímá mne;
a kdo přijímá mne, přijímá Toho, který mě poslal.”
21 Když to Ježíš řekl, v duchu se zarmoutil a vydal svědectví: “Amen, amen,
říkám vám, že jeden z vás mě zradí.”
22 Učedníci se tedy ohlíželi jeden po druhém, bezradní [nad tím], o kom
mluví.
23 Jeden z Ježíšových učedníků, ten, kterého Ježíš miloval, pak ležel [u stolu]
v Ježíšově náručí.
24 Tomu tedy dal Šimon Petr znamení, aby se zeptal, kdo je [ten], o němž
mluví.
25 A on spočinul na Ježíšových prsou a řekl mu: “Pane, kdo [to] je?”
26 Ježíš odpověděl: “Je [to] ten, komu podám namočené sousto.” A když
namočil sousto, podal [je] Jidášovi, [synu] Šimona Iškariotského.
27 A tehdy, po tom soustu, do něho vstoupil Satan. Ježíš mu tedy řekl: “Co
děláš, udělej rychle.”
28 Nikdo ze stolujících však neporozuměl, proč mu [to] řekl.
29 Někteří se totiž domnívali (poněvadž Jidáš měl [na starosti] pokladnu), že
mu Ježíš řekl: “Nakup, co potřebujeme na svátek,” nebo aby dal něco chudým.
30 [Jidáš] tedy vzal to sousto a hned vyšel [ven]. A byla noc.
31 A když odešel, Ježíš řekl: “Teď je Syn člověka oslaven a Bůh je oslaven v
něm.
32 A poněvadž je Bůh oslaven v něm, oslaví ho i Bůh sám v sobě a oslaví ho
hned.
33 Synáčkové, ještě krátký [čas] jsem s vámi. Budete mě hledat, ale jako jsem
řekl Židům: ‘Kam já jdu, vy nemůžete přijít,’ [to] teď říkám i vám.”
34 “Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali; jako jsem [já]
miloval vás, abyste i vy milovali jeden druhého.
35 Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku
jedni k druhým.”
36 Šimon Petr mu řekl: “Pane, kam jdeš?” Ježíš mu odpověděl: “[Tam,] kam
jdu, teď nemůžeš jít za mnou, ale půjdeš za mnou potom.”
37 Petr mu řekl: “Pane, proč za tebou nemohu jít teď? Svůj život za tebe
položím!”

38 Ježíš mu odpověděl: “Svůj život za mě položíš? Amen, amen, říkám ti:
Kohout se neozve, dokud mě třikrát nezapřeš.”

14

1 “Ať se vaše srdce nermoutí. Věříte v Boha, věřte i ve mne.
2 V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby [to tak] nebylo, pověděl
bych vám.
3 Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase
přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli [tam], kde jsem já.
4 A kam já jdu, víte, i cestu znáte.”
5 Tomáš mu řekl: “Pane, nevíme, kam jdeš. A jak můžeme znát cestu?”
6 Ježíš mu řekl: “Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než
skrze mne.
7 Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce; a od nynějška ho znáte a
viděli jste ho.”
8 Filip mu řekl: “Pane, ukaž nám Otce a [to] nám stačí.”
9 Ježíš mu řekl: “Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznal jsi mě, Filipe? Kdo
viděl mne, viděl Otce; jak to, [že] tedy říkáš: ‘Ukaž nám Otce’?
10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? Slova, která k vám mluvím,
nemluvím sám od sebe, ale Otec, který ve mně přebývá, on dělá ty skutky.
11 Věřte mi, že já [jsem] v Otci a Otec ve mně; alespoň kvůli těm samotným
skutkům mi věřte.”
12 “Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude
dělat i on; a bude dělat větší [skutky] než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.
13 A o cokoli byste poprosili v mém jménu, to udělám, aby byl Otec oslaven
v Synu.
14 Budete-li o něco prosit v mém jménu, já [to] udělám.”
15 “Milujete-li mě, zachovávejte má přikázání.
16 A já budu prosit Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal na věky,
17 toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, neboť ho nevidí ani ho
nezná. Vy ho však znáte, protože přebývá u vás a bude ve vás.
18 Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám.
19 Ještě krátký [čas] a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já žiji, i
vy budete žít.”
20 “V ten den poznáte, že já [jsem] ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás.
21 Kdo má moje přikázání a zachovává je, to je ten, který mě miluje. A kdo
mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a zjevím mu sám
sebe.”
22 Judas (ne ten Iškariotský) mu řekl: “Pane, jak to, že chceš zjevit sám sebe
nám, a ne světu?”
23 Ježíš mu odpověděl a řekl: “Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat
mé slovo; a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a zřídíme [si] u něj
příbytek.
24 Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova; a slovo, které slyšíte, není mé,
ale Toho, který mě poslal, Otcovo.”
25 Tyto věci jsem [k] vám mluvil, [dokud] jsem přebýval u vás.
26 Avšak Utěšitel, ten Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás
naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.
27 Zanechávám vám pokoj, svůj pokoj vám dávám; já vám dávám, ne jako
dává svět. Ať se vaše srdce nermoutí ani nestrachuje.

28 Slyšeli jste, že jsem vám řekl: ‘Odcházím a [zase] k vám přijdu.’ Kdybyste
mě milovali, radovali byste se, že jsem řekl: ‘Jdu k Otci,’ neboť můj Otec je
větší než já.
29 A řekl jsem vám [to] teď, předtím než se [to] stane, abyste až se [to] stane,
uvěřili.
30 Už s vámi nebudu mnoho mluvit, protože přichází vládce tohoto světa.
Nemá na mně nic,
31 ale [přichází,] aby svět poznal, že miluji Otce a [že] jednám, jak mi Otec
přikázal. Vstaňte, pojďme odsud.”

15

1 “Já jsem ten pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.
2 Každou ratolest, která ve mně nenese ovoce, odřezává a každou, která
nese ovoce, čistí, aby nesla více ovoce.
3 Vy jste již čistí kvůli slovu, které jsem k vám mluvil.
4 Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od
sebe, pokud nezůstane ve kmeni, tak ani vy, pokud nezůstanete ve mně.
5 Já jsem vinný kmen [a] vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten
nese mnoho ovoce; neboť beze mne nemůžete dělat nic.
6 Jestliže někdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest a
uschne; a budou sebrány a hozeny na oheň a shoří.
7 Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, proste, o cokoli
chcete, a stane se vám [to].
8 V tom bývá oslaven můj Otec, když nesete mnoho ovoce; a budete moji
učedníci.”
9 “Jako Otec miloval mne, tak jsem i já miloval vás. Zůstaňte v mé lásce.
10 Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachoval
přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.
11 Toto jsem vám pověděl, aby má radost zůstala ve vás a [aby] vaše radost
byla úplná.
12 Toto je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval
vás.
13 Nikdo nemá větší lásku než tu, aby položil svůj život za své přátele.
14 Vy jste moji přátelé, děláte-li, co vám přikazuji.
15 Nebudu vás už nazývat služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho
pán. Vás jsem ale nazval přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem
slyšel od svého Otce.
16 Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a postavil jsem vás,
abyste šli a přinesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; aby vám Otec dal, o cokoli
byste ho poprosili v mém jménu.
17 Toto vám přikazuji, abyste se navzájem milovali.”
18 “Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mne měl v nenávisti dříve než vás.
19 Kdybyste byli ze světa, svět by měl rád, co [je] jeho; že však nejste ze
světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.
20 Pamatujte na slova, která jsem vám řekl: ‘Služebník není větší než jeho
pán.’ Jestliže pronásledovali mě, budou pronásledovat i vás; jestliže zachovali
mé slovo, zachovají i vaše.
21 To všechno vám ale udělají pro mé jméno, neboť neznají Toho, který mě
poslal.
22 Kdybych nepřišel a nemluvil k nim, neměli by hřích, ale teď pro svůj
hřích nemají výmluvu.
23 Kdo nenávidí mne, nenávidí i mého Otce.

24 Kdybych mezi nimi nedělal skutky, které neudělal nikdo jiný, neměli by
hřích; teď ale viděli a nenáviděli - jak mne, tak mého Otce.
25 Ale [to se děje,] aby se naplnilo to slovo, které je napsané v jejich Zákoně:
‘Nenáviděli mě bez příčiny.’ ”
26 “Až však přijde ten Utěšitel, kterého vám já pošlu od Otce, Duch pravdy,
který vychází z Otce, ten bude o mně vydávat svědectví.
27 A vy také vydávejte svědectví, protože jste se mnou od počátku.

16

1 Toto jsem vám pověděl, abyste se nenechali svést.
2 Vyobcují vás ze shromáždění, ano, přichází hodina, kdy každý, kdo vás
bude zabíjet, se bude domnívat, že [tím] koná službu Bohu.
3 A to vám udělají, protože nepoznali Otce ani mne.
4 Ale pověděl jsem vám to, abyste si, až ta hodina přijde, vzpomněli, že jsem
vám to řekl. Toto jsem vám od začátku neříkal, protože jsem byl s vámi.”
5 “Teď však odcházím k Tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě neptá:
‘Kam jdeš?’
6 Ale protože jsem vám pověděl tyto věci, naplnil vaše srdce zármutek.
7 Já vám však říkám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Jestliže totiž
neodejdu, nepřijde k vám Utěšitel; jestliže však odejdu, pošlu ho k vám.
8 A on, až přijde, bude světu podávat důkaz o hříchu, o spravedlnosti a o
soudu.
9 O hříchu, že nevěří ve mne,
10 o spravedlnosti, že jdu k Otci a už mě neuvidíte,
11 a o soudu, že vládce tohoto světa je již odsouzen.
12 Ještě vám mám mnoho [co] říci, ale teď [to] nemůžete unést.
13 Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Nebude
totiž mluvit sám od sebe, ale cokoli uslyší, [to] bude mluvit; bude vám
oznamovat i věci, které mají přijít.
14 On mě oslaví, neboť vezme z mého a bude [to] oznamovat vám.
15 Všechno, co má Otec, je mé. Proto jsem řekl, že vezme z mého a bude [to]
oznamovat vám.”
16 “Zakrátko mě už neuvidíte a znovu zakrátko mě uvidíte; protože
odcházím k Otci.”
17 [Někteří] z jeho učedníků si tedy mezi sebou řekli: “Co znamená to, co
nám říká: ‘Zakrátko mě už neuvidíte a znovu zakrátko mě uvidíte’ a: ‘Já
odcházím k Otci’?”
18 Říkali tedy: “Co to znamená, že říká: ‘Zakrátko’? Nevíme, o čem mluví.”
19 Ježíš pak poznal, že se ho chtěli zeptat, a řekl jim: “Dohadujete se mezi
sebou o tom, že jsem řekl: ‘Zakrátko mě již neuvidíte a znovu zakrátko mě
uvidíte’?
20 Amen, amen, říkám vám, že vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude
radovat; budete se rmoutit, ale váš zármutek se obrátí v radost.
21 Když žena rodí, má bolest, protože přišla její hodina; když ale porodí
děťátko, už nevzpomíná na soužení pro radost, že se na svět narodil člověk.
22 Proto i vy teď máte bolest, ale uvidím vás znovu a vaše srdce se bude
radovat a vaši radost vám nikdo nevezme.
23 A v ten den se mě nebudete ptát na nic. Amen, amen, říkám vám, že o
cokoli byste poprosili Otce v mém jménu, [to] vám dá.
24 Až dosud jste v mém jménu o nic neprosili. Proste a přijmete [to], aby
vaše radost byla úplná.”

25 “Toto jsem vám pověděl v přirovnáních, ale přichází hodina, kdy k vám už
nebudu mluvit v přirovnáních, ale budu k vám o Otci mluvit otevřeně.
26 V ten den budete prosit v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit
Otce za vás.
27 Sám Otec vás totiž má rád, protože jste měli rádi mě a uvěřili jste, že jsem
vyšel od Boha.
28 Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; [teď] zase opouštím svět a jdu k
Otci.”
29 Jeho učedníci mu řekli: “Hle, teď mluvíš otevřeně a neříkáš žádné
přirovnání.
30 Teď víme, že víš všechno a nepotřebuješ, aby se tě někdo vyptával. Kvůli
tomu věříme, že jsi vyšel od Boha.”
31 Ježíš jim odpověděl: “Teď věříte?
32 Hle, přichází hodina a již přišla, kdy se rozprchnete každý ke svému a mě
necháte samotného. Ale nejsem sám, protože Otec je se mnou.
33 Tyto věci jsem vám pověděl, abyste ve mně měli pokoj. Na světě budete
mít soužení, ale buďte stateční: já jsem přemohl svět.”

17

1 Když to Ježíš pověděl, pozvedl oči k nebi a řekl: “Otče, přišla ta hodina;
oslav svého Syna, aby i tvůj Syn oslavil tebe,
2 poněvadž jsi mu dal moc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu
dal, dal věčný život.
3 A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a
[toho], kterého jsi poslal, Ježíše Krista.
4 Já jsem tě oslavil na zemi; dílo, které jsi mi svěřil, jsem vykonal.
5 A teď oslav ty mne, Otče, sám u sebe tou slávou, kterou jsem měl u tebe
předtím, než byl svět.”
6 “Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a dal jsi je
mně; a tvé slovo zachovali.
7 A teď poznali, že všechny věci, které jsi mi dal, jsou od tebe.
8 Neboť slova, která jsi mi dal, jsem dal jim; a oni [je] přijali a opravdu
poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.
9 Já prosím za ně; neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou
tvoji.
10 A všechny mé věci jsou tvé a tvé jsou mé a jsem v nich oslaven.
11 [Já] už nejsem na světě, ale oni jsou na světě a já jdu k tobě. Svatý Otče,
zachovej je ve svém jménu, jež jsi mi dal, aby byli jedno jako my.
12 Dokud jsem s nimi byl na světě, zachovával jsem je ve tvém jménu.
Chránil jsem ty, které jsi mi dal, a nikdo z nich nezahynul, kromě syna
zatracení, aby se naplnilo Písmo.
13 Teď ale jdu k tobě a toto mluvím na světě, aby v sobě měli plnost mé
radosti.
14 Já jsem jim dal tvé slovo a svět je nenáviděl, protože nejsou ze světa, jako
já nejsem ze světa.
15 Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od toho zlého.
16 Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.
17 Posvěť je svou pravdou; tvé slovo je pravda.
18 Jako jsi poslal na svět mne, tak jsem i já poslal na svět je.
19 A já posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou.”
20 “Neprosím však jen za tyto, ale i za ty, kteří ve mne uvěří skrze jejich
slovo,

21 aby všichni byli jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli
jedno v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal.
22 A já jsem jim dal slávu, kterou jsi dal mně, aby byli jedno, jako my jsme
jedno.
23 Já v nich a ty ve mně, aby byli dokonáni v jedno a aby svět poznal, že ty
jsi mě poslal a [že] jsi je miloval, jako jsi miloval mě.
24 Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou [tam], kde jsem já, aby
hleděli na mou slávu, kterou jsi mi dal; neboť jsi mne miloval před založením
světa.
25 Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a [i] tito
poznali, že jsi mě poslal.
26 A oznámil jsem jim tvé jméno a [ještě] oznámím, aby láska, kterou jsi mě
miloval, byla v nich a já v nich."

18

1 Když to Ježíš řekl, vyšel se svými učedníky přes potok Kedron, kde byla
zahrada, do které vešel on i jeho učedníci.
2 To místo však znal i Jidáš, jeho zrádce, protože se tam Ježíš často scházel se
svými učedníky.
3 Jidáš tedy vzal oddíl [vojáků] a služebníky od velekněží a farizeů a přišel
tam s lucernami a s pochodněmi a se zbraněmi.
4 Ježíš, který věděl všechno, co na něj mělo přijít, tedy vyšel a řekl jim: "Koho
hledáte?"
5 Odpověděli mu: "Ježíše Nazaretského." Ježíš jim řekl: "Já jsem [to]." A stál
[tam] s nimi i Jidáš, jeho zrádce.
6 A jak jim řekl: "Já jsem," ustoupili nazpět a padli na zem.
7 Zeptal se jich tedy znovu: "Koho hledáte?" A oni řekli: "Ježíše
Nazaretského."
8 Ježíš odpověděl: "Řekl jsem vám, že [to] jsem já. Jestliže tedy hledáte mě,
nechte tyto, ať odejdou."
9 (Aby se naplnilo slovo, které řekl: "Z těch, které jsi mi dal, jsem neztratil
nikoho.")
10 Tehdy Šimon Petr, který měl meč, ho vytasil, zasáhl služebníka nejvyššího
kněze a usekl mu pravé ucho. Ten služebník se jmenoval Malchus.
11 Ježíš tedy řekl Petrovi: "Schovej svůj meč do pochvy. Nemám snad pít
kalich, který mi dal Otec?"
12 A tak oddíl s velitelem a s židovskými služebníky zajali Ježíše a svázali ho.
13 A přivedli ho nejdříve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl
toho roku nejvyšším knězem.
14 (A Kaifáš byl ten, který Židům poradil, že je užitečné, aby jeden člověk
zemřel za lid.)
15 Petr a [ještě] jiný učedník ale šli za Ježíšem. Ten učedník byl známý
nejvyššího kněze, a [tak] vešel s Ježíšem do velekněžova dvora.
16 Ale Petr stál venku u dveří. Ten druhý učedník, který byl známý
nejvyššího kněze, tedy vyšel, promluvil s vrátnou a uvedl Petra [dovnitř].
17 Ta služebná u brány však Petrovi řekla: "Nejsi snad i ty z učedníků toho
člověka?" On řekl: "Nejsem."
18 A protože bylo chladno, stáli [tam] otroci a služebníci, kteří rozdělali
oheň, a ohřívali se. A Petr [tam] byl s nimi; stál a ohříval se.
19 Nejvyšší kněz se tedy Ježíše zeptal na jeho učedníky a na jeho učení.

20 Ježíš mu odpověděl. “Já jsem mluvil ke světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagogách nebo v chrámu, kde se Židé vždycky scházejí, a nic jsem nemluvil tajně.
21 Proč se ptáš mě? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem k nim mluvil. Hle, ti vědí, co jsem říkal.”
22 A když to řekl, jeden ze služebníků, který tam stál, udeřil Ježíše holí se slovy: “Takhle odpovídáš nejvyššímu knězi?”
23 Ježíš mu odpověděl: “Jestliže jsem mluvil zle, vydej svědectví o zlém, jestliže však dobře, proč mě biješ?”
24 Annáš ho tedy poslal svázaného k nejvyššímu knězi Kaifášovi.
25 Ale Šimon Petr stál a ohříval se. Řekli mu tedy: “Nejsi snad i ty z jeho učedníků? On [ho však] zapřel a řekl: “Nejsem.”
26 Jeden ze služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, kterému Petr usekl ucho, řekl: “Copak jsem tě s ním neviděl v té zahradě?”
27 Petr [ho] tedy znovu zapřel. A vtom zakokrhal kohout.
28 A tak Ježíše vedli od Kaifáše do [vladařova] paláce; a bylo jitro. Sami však do paláce nevešli, aby se neposkvrnili, aby totiž mohli jíst beránka.
29 Pilát k nim tedy vyšel a řekl: “Jaké obvinění vznášíte proti tomuto člověku?”
30 Odpověděli mu: “Kdyby to nebyl zločinec, nevydali bychom ti ho.”
31 Pilát jim tedy řekl: “Vezměte si ho vy a suďte ho podle svého zákona.” Židé mu tedy řekli: “My nemáme dovoleno nikoho zabít.”
32 (Aby se naplnilo Ježíšovo slovo, které řekl, když naznačoval, jakou smrtí má zemřít.)
33 Pilát tedy znovu vešel do paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: “Ty jsi ten židovský král?”
34 Ježíš mu odpověděl: “Říkáš to sám od sebe, nebo ti [to] o mně řekli jiní?”
35 Pilát odpověděl: “Jsem snad já Žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Co jsi udělal?”
36 Ježíš odpověděl: “Mé království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům. Teď ale mé království není odsud.”
37 Pilát mu tedy řekl: “Takže jsi král?” Ježíš odpověděl: “Ty říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.”
38 Pilát mu řekl: “Co je pravda?” A když to řekl, vyšel znovu k Židům a řekl jim: “Já na něm žádnou vinu nenalézám.
39 Je u vás zvykem, abych vám na Velikou noc propustil jednoho [vězně]. Chcete tedy, abych vám propustil toho židovského krále?”
40 A všichni znovu vykřikli: “Ne jeho, ale Barabáše!” A ten Barabáš byl zločinec.

19

1 Tehdy Pilát vzal Ježíše a [nechal ho] zbičovat.
2 Vojáci upletli korunu z trní a nasadili mu [ji] na hlavu. Potom mu oblékli purpurový plášť
3 a říkali: “Buď zdráv, židovský králi!” A tloukli ho holemi.
4 Pilát tedy znovu vyšel ven a řekl jim: “Hle, vyvedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenacházím žádnou vinu.”
5 Ježíš tedy vyšel ven. Měl na sobě trnovou korunu a purpurový plášť. [Pilát] jim řekl: “Hleďte, člověk!”

6 A jakmile ho velekněží a [jejich] služebníci uviděli, vykřikli: “Ukřižuj [ho], ukřižuj!” Pilát jim řekl: “Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm [žádnou] vinu nenalézám.”
7 Židé mu odpověděli: “My máme zákon a podle našeho zákona musí zemřít, protože se dělal Božím Synem.”
8 A když Pilát uslyšel ta slova, bál se [ještě] více.
9 Vešel tedy znovu do paláce a řekl Ježíši: “Odkud jsi?” Ale Ježíš mu nedal odpověď.
10 Pilát mu tedy řekl: “Nemluvíš se mnou? Nevíš snad, že mám moc tě ukřižovat a mám moc tě propustit?”
11 Ježíš odpověděl: “Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti [to] nebylo dáno shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší hřích.”
12 Od té [chvíle] ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: “Jestli ho propustíš, nejsi císařův přítel! Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři!”
13 Když tedy Pilát uslyšel ta slova, vyvedl Ježíše ven a posadil se na soudné stolici, na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha
14 (a byl [den] přípravování [před] Velikou nocí, okolo šesté hodiny) a řekl Židům: “Hle, váš král.”
15 Oni však vykřikli: “Pryč [s ním], pryč! Ukřižuj ho!” Pilát jim řekl: “Mám ukřižovat vašeho krále?” Velekněží odpověděli: “Nemáme krále, jen císaře!”
16 A tak jim ho vydal k ukřižování. Vzali tedy Ježíše a odvedli [ho].
17 Nesl svůj kříž a vyšel na místo jménem Lebka, hebrejsky nazývané Golgota.
18 Tam ho ukřižovali a s ním dva jiné z obou stran a Ježíše uprostřed.
19 Pilát však také napsal nápis a dal [ho] na kříž. Bylo [tam] napsáno: “JEŽÍŠ NAZARETSKÝ, ŽIDOVSKÝ KRÁL.”
20 A ten nápis četli mnozí z Židů, neboť to místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města. A bylo [to] napsáno hebrejsky, řecky a latinsky.
21 Židovští velekněží tedy řekli Pilátovi: “Nepiš ‘Židovský král’, ale ‘on řekl: Jsem židovský král.’ ”
22 Pilát odpověděl: “Napsal jsem, co jsem napsal.”
23 Když potom vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a udělali [z nich] čtyři díly, každému vojákovi díl. [Vzali mu] i košili a ta košile byla nesešívaná, odshora utkaná vcelku.
24 Řekli si tedy mezi sebou: “Netrhejme ji, ale losujme o ni, čí bude,” aby se naplnilo Písmo, které říká: “Rozdělili si mé šaty mezi sebou a o mé roucho házeli los.” A tak to ti vojáci udělali.
25 U Ježíšova kříže však stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdaléna.
26 Když tedy Ježíš spatřil matku a učedníka, kterého miloval, jak [tam] stojí, řekl své matce: “Ženo, hle, tvůj syn.”
27 Potom řekl tomu učedníkovi: “Hle, tvá matka.” A od té chvíle ji ten učedník přijal k sobě.
28 Když potom Ježíš věděl, že je již všechno dokonáno, řekl, aby se naplnilo Písmo: “Žízním.”
29 A stála [tam] nádoba plná octa. Naplnili tedy houbu octem, dali [ji] na [větev] yzopu a podali k jeho ústům.
30 A když Ježíš okusil ten ocet, řekl: “Je dokonáno!” Sklonil hlavu a odevzdal ducha [Otci].

31 A protože byl [den] přípravování, požádali Židé Piláta, aby [odsouzenými]
byly zlámány nohy a byli sňati, aby těla nezůstala na kříži do soboty (tu
sobotu byl totiž velký den).
32 A tak přišli vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, který byl ukřižován
s ním.
33 Když ale přišli k Ježíši a uviděli, [že] je již mrtev, nelámali mu nohy,
34 ale jeden z vojáků probodl jeho bok kopím a hned vyšla krev a voda.
35 A ten, který [to] viděl, vydal svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví,
že říká pravdu, abyste vy uvěřili.
36 Neboť toto se stalo, aby se naplnilo Písmo: "Jeho kost nebude zlomena."
37 A opět jiné Písmo říká: "Pohlédnou na toho, kterého probodli."
38 Potom tedy Josef z Arimatie (který byl Ježíšův učedník, ale tajný, kvůli
strachu před Židy) poprosil Piláta, aby mohl sejmout Ježíšovo tělo. Pilát svolil,
a tak přišel a sňal Ježíšovo tělo.
39 A přišel i Nikodém (který předtím přišel k Ježíši v noci) a nesl směs myrhy
a aloe, okolo sta liber.
40 Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho do plátěn s těmi vonnými věcmi, jak
je u Židů zvykem pochovávat.
41 A na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nový
hrob, v němž ještě nebyl nikdo pochován.
42 Tam tedy Ježíše pochovali kvůli židovskému [dni] přípravování, protože
ten hrob byl blízko.

20

1 Prvního [dne] týdne pak šla Marie Magdaléna za svítání k hrobu, když
byla ještě tma, a spatřila kámen odvalený od hrobu.
2 Běžela tedy a přišla k Šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého měl
Ježíš rád, a řekla jim: "Pána vzali z hrobu a nevíme, kam ho položili!"
3 Petr tedy vyšel, i ten druhý učedník a šli k hrobu.
4 A běželi oba spolu, ale ten druhý učedník Petra předběhl a přišel k hrobu
první.
5 A když se naklonil [dovnitř], spatřil ležící plátna, ale nevešel [tam].
6 Tehdy přišel Šimon Petr, který šel za ním, vešel do hrobu a spatřil položená
plátna
7 a roušku, která byla na jeho hlavě, položenou ne s plátny, ale zvlášť
svinutou na jednom místě.
8 Potom tedy vešel i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, a uviděl
a uvěřil.
9 (Ještě totiž nepochopili Písmo, že [Kristus] musí vstát z mrtvých.)
10 A tak ti učedníci zase odešli k sobě [domů].
11 Ale Marie stála venku u hrobu a plakala. A jak plakala, naklonila se do
hrobu
12 a uviděla dva sedící anděly v bílém [rouchu], jednoho u hlavy a druhého
u nohou, [tam], kde leželo Ježíšovo tělo.
13 Ti jí řekli: "Ženo, proč pláčeš?" Řekla jim: "Vzali mého Pána a nevím, kam
ho položili."
14 A když to řekla, obrátila se zpátky a spatřila Ježíše, jak [tam] stojí, ale
nevěděla, že je to Ježíš.
15 Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu v domnění, že je
[to] zahradník, řekla: "Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho položil,
a já si ho vezmu."

16 Ježíš jí řekl: “Marie!” Ona se obrátila a řekla mu: “Rabboni!” (což
znamená Učiteli).
17 Ježíš jí řekl: “Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke svému
Otci. Ale jdi k mým bratrům a řekni jim: ‘Vystupuji ke svému Otci a k vašemu
Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.’ ”
18 Marie Magdaléna [pak] přišla a oznámila učedníkům, že viděla Pána a [že]
jí řekl tyto věci.
19 A když byl večer téhož dne, toho prvního [dne] týdne, a [tam], kde se
učedníci shromáždili, byly zavřené dveře kvůli strachu před Židy, přišel Ježíš,
postavil se doprostřed a řekl jim: “Pokoj vám.”
20 A když to řekl, ukázal jim své ruce i bok. A když učedníci uviděli Pána,
zaradovali se.
21 Ježíš jim tedy znovu řekl: “Pokoj vám. Jako mě poslal Otec, i já posílám
vás.”
22 A když to pověděl, dechl a řekl jim: “Přijměte Ducha Svatého.
23 Komukoli odpustíte hříchy, těm jsou odpuštěny; komukoli [je] zadržíte,
[těm] jsou zadrženy.”
24 Tomáš zvaný Didymus, jeden z dvanácti, však nebyl s nimi, když Ježíš
přišel.
25 Ostatní učedníci mu říkali: “Viděli jsme Pána!” ale on jim řekl: “Dokud
neuvidím stopu hřebů v jeho rukou a nestrčím svůj prst na místo hřebů a
[dokud] nevložím svou ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.”
26 A po osmi dnech byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš
přišel (a dveře byly zavřené) a postavil se doprostřed a řekl: “Pokoj vám.”
27 Potom řekl Tomášovi: “Dej svůj prst sem a pohleď [na] mé ruce, vztáhni
svou ruku a vlož [ji] do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.”
28 A Tomáš odpověděl slovy: “Můj Pán a můj Bůh!”
29 Ježíš mu řekl: “Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří
neviděli, a uvěřili.”
30 Ježíš ovšem před svými učedníky udělal i mnoho jiných zázraků, které
nejsou zapsány v této knize.
31 Ale tyto jsou zapsány, abyste uvěřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a
abyste, když budete věřit, měli život v jeho jménu.

21

1 Potom se Ježíš znovu ukázal učedníkům u Tiberiadského moře. A ukázal se
takto:
2 Šimon Petr, Tomáš zvaný Didymus, Natanael, který byl z Kány Galilejské,
[synové] Zebedeovi a další dva z jeho učedníků byli spolu.
3 Šimon Petr jim řekl: “Jdu lovit ryby.” Řekli mu: “My s tebou půjdeme také.”
Šli [tedy] a hned nastoupili na loď. A té noci nic nechytili.
4 Když pak nastalo jitro, Ježíš stál na břehu. Učedníci ale nevěděli, že je [to]
Ježíš.
5 Ježíš jim tedy řekl: “Děti, nemáte něco k jídlu?” Odpověděli mu: “Nemáme.”
6 On jim však řekl: “Hoďte síť napravo od lodi a najdete.” Hodili tedy a už ji
nemohli vytáhnout pro množství ryb.
7 Ten učedník, kterého Ježíš miloval, tedy řekl Petrovi: “[To] je Pán!” A když
Šimon Petr uslyšel, že je [to] Pán, přepásal se pláštěm (protože byl svlečený) a
vrhl se do moře.
8 Ostatní učedníci pak připluli na lodi (neboť byli nedaleko od země, jen asi
dvě stě loket) a táhli tu síť s rybami.

9 A když vystoupili na zem, viděli rozdělaný oheň a na něm rybu a chléb.
10 Ježíš jim řekl: “Přineste něco ryb, které jste teď chytili.”
11 Šimon Petr [tedy] vystoupil [na loď] a vytáhl na zem síť plnou velkých ryb: [bylo jich] sto padesát tři. A i když jich bylo tak mnoho, síť se neroztrhla.
12 Ježíš jim řekl: “Pojďte, posnídejte.” Nikdo z učedníků se ho však neodvažoval zeptat: “Kdo jsi?” protože věděli, že je [to] Pán.
13 Ježíš tedy přistoupil, vzal ten chléb a dával jim a podobně [i] rybu.
14 To se Ježíš už potřetí ukázal svým učedníkům poté, co vstal z mrtvých.
15 A když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: “Šimone Jonášův, miluješ mě více než tito?” [On] mu řekl: “Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.” Řekl mu: “Krm mé beránky.”
16 Zeptal se ho znovu, podruhé: “Šimone Jonášův, miluješ mě?” Řekl mu: “Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.” Řekl mu: “Pas mé ovce.”
17 Zeptal se ho potřetí: “Šimone Jonášův, máš mě rád?” Tehdy se Petr zarmoutil, protože se ho potřetí zeptal: “Máš mě rád?” a odpověděl mu: “Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě mám rád.” Ježíš mu řekl: “Krm mé ovce.
18 Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, opásával ses a chodíval jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš své ruce a opáše tě jiný a povede tě, kam nechceš.”
19 To řekl, aby [mu] naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A když to pověděl, řekl mu: “Následuj mě.”
20 Petr se obrátil, uviděl toho učedníka, kterého Ježíš miloval, jak jde za [ním] (a [to byl] ten, který při večeři spočinul na jeho prsou a řekl: “Pane, kdo je ten, který tě zrazuje?”).
21 Když ho Petr uviděl, řekl Ježíši: “Pane, a co tento?”
22 Ježíš mu řekl. “Kdybych chtěl, aby [tu] zůstal, dokud nepřijdu, co [s tím máš] ty? Ty mě následuj.”
23 A tak se mezi bratry roznesla řeč, že ten učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, ale: “Kdybych chtěl, aby [tu] zůstal, dokud nepřijdu, co [s tím máš] ty?”
24 To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a zapsal je; a víme, že jeho svědectví je pravdivé.
25 Je ovšem i mnoho jiných věcí, které Ježíš udělal, které kdyby měly být vypsány každá zvlášť, mám za to, že by ani celý svět nemohl pojmout ty knihy, které by byly napsány. Amen.

Skutky apoštolské

1 První zprávu jsem zajisté sepsal, ó Teofile, o všech věcech, které Ježíš začal
dělat i učit
2 až do dne, kdy byl vzat vzhůru, když skrze Ducha Svatého dal přikázání
apoštolům, které vyvolil.
3 Těm také po svém utrpení mnoha jistými důkazy prokázal, že je živý, když
se jim po čtyřicet dní ukazoval a mluvil o Božím království.
4 A když [je] shromáždil, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale aby
očekávali Otcovo zaslíbení, "které jste," [jak řekl,] "slyšeli ode mne;
5 neboť Jan zajisté křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým po
těchto nemnoha dnech."
6 Když se tedy spolu sešli, zeptali se ho: "Pane, obnovíš pro Izrael
království v tomto čase?"
7 [On] jim však řekl: "Není vaše věc znát časy nebo doby, které Otec uložil ve
své moci;
8 ale přijmete moc Ducha Svatého přicházejícího na vás a budete mi svědky v
Jeruzalémě, v celém Judsku i [v] Samaří a až do posledních [končin] země."
9 A když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen [vzhůru a] oblak jim ho
vzal z očí.
10 Když se pak [za ním] upřeně dívali, jak odchází do nebe, hle, postavili se
k nim dva muži v bílém rouchu,
11 kteří [jim] řekli: "Muži galilejští, co stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš,
který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde [stejným] způsobem, jak jste ho
viděli odcházet do nebe."
12 Tehdy se vrátili do Jeruzaléma od hory zvané Olivetská, která je blízko
Jeruzaléma - ve vzdálenosti [jedné] sobotní cesty.
13 A když vešli, vystoupili do horní místnosti [domu], kde pobývali: Petr,
Jakub, Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův a
Šimon Zélótes a Juda Jakubův.
14 Ti všichni zůstávali jednomyslně v modlitbě a prosbě se ženami, i [s]
Marií, Ježíšovou matkou, a s jeho bratry.
15 V těch dnech pak povstal uprostřed učedníků Petr (počet lidí byl
dohromady asi sto dvacet) a řekl:
16 "Bratři, muselo se naplnit to Písmo, které Davidovými ústy předpověděl
Duch Svatý o Jidáši, který se stal vůdcem těch, kdo zajali Ježíše.
17 Neboť byl započítán mezi nás a obdržel podíl na této službě."
18 (Ten tedy získal za odměnu [své] nepravosti pole, ale když spadl
střemhlav, roztrhl se v půli a všechny jeho vnitřnosti vyhřezly.
19 A [to] vešlo ve známost všem obyvatelům Jeruzaléma, takže to pole bylo v
jejich vlastním jazyce pojmenováno Akeldama, to jest Pole krve.)
20 "V knize Žalmů je přece napsáno: 'Jeho příbytek ať zpustne a ať není, kdo
by v něm bydlel' a: 'Jeho úřad ať zaujme jiný.'
21 Proto musí jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán
Ježíš přebýval mezi námi,
22 počínaje Janovým křtem až do toho dne, kdy byl od nás vzat vzhůru, být s
námi svědkem jeho vzkříšení."
23 Postavili tedy dva: Josefa zvaného Barsabáš (který měl příjmení Justus) a
Matěje.

24 A když se pomodlili, řekli: “Ty, Pane, který znáš všechna srdce, ukaž,
koho jsi vyvolil z těchto dvou,
25 aby obdržel podíl na této službě a apoštolství, od něhož Jidáš odstoupil,
aby odešel na své místo.”
26 Dali jim tedy losy a los padl na Matěje. A [tak] byl připočten k jedenácti
apoštolům.

2

1 Když pak přišel den Letnic, byli všichni jednomyslně spolu.
2 A náhle nastal zvuk z nebe, jako valícího se prudkého větru, a naplnil celý
dům, kde seděli.
3 Tehdy se jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky ohně a posadily se na
každém z nich.
4 A všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak
jim Duch dával promlouvat.
5 V Jeruzalémě tehdy přebývali Židé, zbožní muži z každého národa pod
nebem.
6 A když nastal ten zvuk, sešlo se množství [lidí] a byli zmateni, protože je
každý slyšel, jak mluví [jeho] vlastním jazykem.
7 Všichni tedy žasli a v údivu říkali jedni druhým: “Hleďte, copak nejsou ti
všichni, kteří [tu] mluví, Galilejci?
8 Jak to, [že] tedy každý slyšíme svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se
narodili?
9 Parthové, Médové, Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judska i
Kappadokie, Pontu a Asie,
10 Frygie i Pamfylie, Egypta i krajů Libye vedle Kyrény a příchozí z Říma,
Židé i proselyté,
11 Kréťané i Arabové - slyšíme je mluvit našimi jazyky o velikých Božích
věcech!”
12 A tak všichni žasli a bezradně říkali jeden druhému: “Co má tohle
znamenat?”
13 Jiní se ale posmívali a říkali: “Jsou opilí novým vínem!”
14 Petr však [spolu] s jedenácti povstal, pozvedl svůj hlas a promluvil:
“Muži z Judska i všichni, kteří přebýváte v Jeruzalémě, toto ať je vám známo a
vyslechněte má slova:
15 Jistěže tito nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je [teprve] třetí denní
hodina!
16 Ale toto je to, co bylo předpověděno ústy proroka Joele:
17 ‘A stane se v posledních dnech, praví Bůh, [že] vyleji ze svého Ducha na
veškeré tělo a vaši synové i vaše dcery budou prorokovat; vaši mladíci budou
vídat vidění a vaši starci budou mívat sny.
18 V těch dnech zajisté vyleji ze svého Ducha na své služebníky i na své
služebnice a budou prorokovat.
19 A ukážu zázraky nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a
oblaka dýmu.
20 Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde ten veliký a
zjevný Pánův den.
21 A stane se, [že] každý, kdo bude vzývat jméno Pána, bude spasen.’ ”
22 “Izraelité, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, toho muže, kterého
mezi vámi Bůh prokázal divy, zázraky a znameními, které skrze něho Bůh
dělal uprostřed vás, jak sami víte,

23 toho jste, vydaného z Božího uloženého rozhodnutí a předzvědění, vzali a
zabili ukřižováním skrze ruce bezbožníků.
24 Bůh ho [ale] vzkřísil a zprostil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby
ho držela ve své moci.
25 David přece o něm říká: 'Viděl jsem Pána vždycky před sebou, neboť je mi
po pravici, abych nezakolísal.
26 Proto se mé srdce rozveselilo a můj jazyk zajásal, nadto i mé tělo spočine
v naději.
27 Neboť nenecháš mou duši v pekle a svému Svatému nedáš spatřit
porušení.
28 Oznámil jsi mi cesty života a svou tváří mě naplníš potěšením.'
29 Bratři, mohu vám směle říci o patriarchovi Davidovi, že zemřel a byl
pochován a jeho hrob je u nás až do dnešního dne.
30 A poněvadž byl prorok a věděl, že se mu Bůh zavázal přísahou, [že] z
plodu jeho beder pozdvihne Krista podle těla a posadí [ho] na jeho trůn,
31 viděl [to] předem a mluvil o Kristově vzkříšení, že jeho duše 'nebyla
zanechána v pekle' a jeho tělo 'nespatřilo porušení'.
32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.
33 Když byl tedy Boží pravicí vyvýšen, přijal od Otce zaslíbení Ducha
Svatého a vylil to, co nyní vidíte a slyšíte.
34 David přece nevystoupil do nebe, ale sám říká: 'Pán řekl mému Pánu: Seď
po mé pravici,
35 dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.'
36 Ať tedy ví s jistotou všechen dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a
Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."
37 A když [to] slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním
apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"
38 Petr jim tedy řekl: "Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše
Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.
39 To zaslíbení totiž [platí] vám i vašim dětem i všem, kdo [jsou] daleko,
kohokoli povolá Pán, náš Bůh."
40 Dosvědčoval [to] ještě mnoha jinými slovy a vyzýval [je]: "Zachraňte se z
tohoto zvráceného pokolení!"
41 Ti, kteří ochotně přijali jeho slova, tedy byli pokřtěni. V ten den se
připojilo okolo tří tisíc duší
42 a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v
modlitbách.
43 Na každou duši tedy přišla bázeň a skrze apoštoly se dělo mnoho zázraků
a znamení.
44 Všichni věřící pak byli pospolu a měli všechno společné.
45 Prodávali pozemky a majetky a rozdělovali je všem, jak kdo potřeboval.
46 Každý den také zůstávali jednomyslně v chrámu a po domech lámali
chléb a přijímali pokrm s radostí a prostotou srdce;
47 chválili Boha a měli milost u všeho lidu. A Pán denně přidával církvi ty,
kteří byli spaseni.

3

1 Petr a Jan potom vstupovali v hodinu modlitby (to [jest o] deváté) do
chrámu.
2 A byl [tam] nesen jeden muž, chromý od lůna své matky, kterého každý
den pokládali u chrámové brány zvané Krásná, aby ty, kdo vcházeli do
chrámu, prosil o almužnu.

3 Ten uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, a prosil [je] o almužnu.
4 Petr však na něj s Janem upřel zrak a řekl: "Podívej se na nás."
5 Pozoroval je tedy s očekáváním, že od nich něco přijme.
6 Ale Petr řekl: "Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď!"
7 Uchopil ho za pravou ruku a zvedl [ho]; a [tehdy] se jeho nohy a klouby ihned zpevnily.
8 A když vyskočil, stál a chodil a vešel s nimi do chrámu, [kde] se procházel, poskakoval a chválil Boha.
9 Všechen lid ho tedy viděl, jak chodí a chválí Boha,
10 a poznali, že je to ten, který kvůli almužně sedával u chrámové Krásné brány, a byli naplněni děsem a úžasem nad tím, co se mu přihodilo.
11 A když se ten uzdravený chromý držel Petra a Jana, seběhl se k nim všechen vyděšený lid do sloupoví zvaného Šalomounovo.
12 Když [to] tedy Petr uviděl, promluvil k lidu: "Proč se tomu divíte, Izraelité? A proč se na nás [tak] upřeně díváte, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento [člověk] chodí?
13 Bůh Abrahama, Izáka a Jákoba, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy vydali a jehož jste se zřekli před Pilátem, když se rozhodl, [že] ho propustí.
14 Zřekli jste se toho Svatého a Spravedlivého a vyžádali jste si, aby vám byl vydán vrah.
15 Zabili jste Původce života, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých; a my jsme toho svědky.
16 Skrze víru v jeho jméno dalo jeho jméno sílu tomuto [muži,] kterého vidíte a znáte. Ano, víra, která [je] skrze něho, mu dala toto plné zdraví před [očima] vás všech.
17 Teď však vím, bratři, že jste [to] udělali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové.
18 Bůh však takto naplnil, co předpověděl ústy všech svých proroků: [že] Kristus bude trpět.
19 Proto čiňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře
20 a aby poslal toho, který vám byl předem kázán, Ježíše Krista,
21 kterého musí nebe držet až do časů nápravy všech věcí, o nichž Bůh mluvil od věků ústy všech svých svatých proroků.
22 Mojžíš přece řekl otcům: 'Pán, váš Bůh, vám vzbudí z vašich bratrů Proroka jako mne; toho budete poslouchat ve všem, cokoli vám řekne.
23 A stane se, že každá duše, která by toho Proroka neuposlechla, bude vyhlazena z lidu.'
24 Ano, také všichni proroci, kteří mluvili od Samuele a po něm, předpovídali tyto dny.
25 Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh uzavřel s našimi otci, když řekl Abrahamovi: 'Ve tvém semeni budou požehnána všechna pokolení země.'
26 Vám jako prvním vzbudil Bůh svého služebníka Ježíše a poslal ho žehnat vám, aby každého odvrátil od jeho nepravostí."

4

1 A když [ještě] mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem chrámové [stráže] a saduceji,

2 protože těžce nesli, že učí lid a kážou vzkříšení z mrtvých skrze Ježíše.
3 Chopili se jich tedy a dali [je] až do druhého dne do vězení, protože už byl
večer.
4 Mnozí z těch, kdo uslyšeli Slovo, však uvěřili. A počet mužů dosáhl asi pěti
tisíc.
5 Druhého dne se pak stalo, že se v Jeruzalémě sešli židovští hodnostáři,
starší a zákoníci,
6 nejvyšší kněz Annáš i Kaifáš, Jan, Alexandr a všichni, kdo byli z
velekněžského rodu.
7 A když je postavili doprostřed, vyptávali se: "Jakou mocí a v jakém jménu
jste to udělali?"
8 Tehdy jim Petr, naplněn Duchem Svatým, řekl: "Vůdcové lidu a starší
Izraele:
9 Poněvadž jsme dnes vyslýcháni pro dobrý skutek při nemocném člověku,
kterým byl uzdraven,
10 ať je známo vám všem i všemu lidu Izraele, že ve jménu Ježíše Krista
Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze
toho stojí před vámi tento [člověk] zdravý.
11 To je ten 'kámen, zavržený vámi staviteli, který se stal hlavním
[kamenem] klenby'.
12 A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod
nebem, v němž bychom měli být spaseni."
13 Když tedy viděli Petrovu a Janovu smělost a shledali, že jsou [to] neučení
a prostí lidé, divili se a poznali na nich, že byli s Ježíšem.
14 A když viděli toho člověka, který byl uzdraven, jak stojí s nimi, neměli, co
by proti [nim] řekli.
15 Poručili jim tedy, aby odešli z velerady ven, a radili se spolu.
16 Říkali: "Co s těmi lidmi uděláme? Všem přebývajícím v Jeruzalémě [je]
přece známo, že se skrze ně stal zjevný zázrak, a [my to] nemůžeme popřít.
17 Aby se [to] ale mezi lidmi více nešířilo, důrazně jim pohrozme, aby v tom
jménu už k žádnému člověku nemluvili."
18 Zavolali je tedy a přikázali jim, aby [už] vůbec nemluvili ani neučili v
Ježíšově jménu.
19 Petr a Jan jim však odpověděli: "Posuďte, zda je v Božích očích
spravedlivé, abychom vás poslouchali více než Boha.
20 My totiž nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli."
21 A když nenalézali nic, za co by je potrestali, znovu [jim] pohrozili a kvůli
lidu je propustili; všichni totiž oslavovali Boha za to, co se stalo.
22 A tomu člověku, na kterém se stal ten zázrak uzdravení, bylo přes čtyřicet
let.
23 Když tedy byli propuštěni, přišli ke svým a vyprávěli, co jim řekli
velekněží a starší.
24 A když [to bratři] uslyšeli, pozvedli jednomyslně hlas k Bohu a řekli:
"Hospodine, ty [jsi] Bůh, který stvořil nebe i zemi, moře i všechno, co je v nich,
25 který jsi ústy Davida, svého služebníka, řekl: 'Proč se rozzuřily národy a
lidé vymýšleli marnosti?
26 Králové země povstali a vládci se spolu shromáždili proti Pánu a proti
jeho Pomazanému.'
27 A opravdu se proti tvému svatému služebníku Ježíši, kterého jsi pomazal,
sešli Herodes a Pontský Pilát s pohany a lidem Izraele,
28 aby udělali to, co tvá ruka a tvá vůle předurčila, aby se stalo.

29 Nyní, Pane, pohleď na jejich výhrůžky a dej svým služebníkům mluvit tvé
slovo se vší smělostí,
30 když budeš vztahovat svou ruku k uzdravování a k činění znamení a
zázraků skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše."
31 A když se modlili, zatřáslo se to místo, na kterém byli shromážděni, a
všichni byli naplněni Duchem Svatým a mluvili Boží slovo se smělostí.
32 To množství věřících pak mělo [jedno] srdce a jednu duši. Nikdo ani
nenazýval nic z toho, co měl, svým vlastním, ale měli všechny věci společné.
33 Apoštolové vydávali velikou mocí svědectví o vzkříšení Pána Ježíše a
veliká milost byla na nich všech.
34 Nikdo mezi nimi neměl nouzi, protože všichni, kdo vlastnili pole nebo
domy, [je] prodávali a peníze, za které je prodali, přinášeli
35 a pokládali k nohám apoštolů. [To] pak bylo rozdělováno každému podle
toho, jak kdo potřeboval.
36 A Jozes, který měl od apoštolů jméno Barnabáš (což v překladu znamená
Syn potěšení), levíta rodem z Kypru,
37 prodal své pole, přinesl peníze a položil je k nohám apoštolů.

5

1 Jeden muž jménem Ananiáš však se svou manželkou Zafírou prodal
pozemek
2 a s vědomím své manželky z těch peněz lstivě ubral. Potom přinesl určitou
část a položil [ji] k nohám apoštolů.
3 Petr však řekl: "Ananiáši, proč Satan naplnil tvé srdce, abys lhal Duchu
Svatému a lstivě ubral z peněz za to pole?
4 Copak nebylo tvé, když zůstávalo [neprodané]? A když bylo prodáno, bylo
ve tvé moci. Proč ses tedy ve svém srdci rozhodl k takovému činu? Nezalhal
jsi lidem, ale Bohu!"
5 Když pak Ananiáš uslyšel ta slova, padl a vypustil duši. A na všechny,
kteří to slyšeli, přišla veliká bázeň.
6 Mládenci tedy vstali, zabalili ho, vynesli ven a pochovali.
7 A stalo se, že po uplynutí asi tří hodin přišla i jeho žena, která nevěděla, co
se stalo.
8 Petr jí tedy řekl: "Pověz mi, zda jste to pole prodali za tolik?" A ona řekla:
"Ano, za tolik."
9 Petr jí však řekl: "Proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Pánova Ducha?
Hle, nohy těch, kteří pochovali tvého muže, [jsou] přede dveřmi, a vynesou [i]
tebe!"
10 A ihned padla k jeho nohám a vypustila duši. A když mladíci vešli,
nalezli ji mrtvou. Vynesli [ji] tedy a pochovali vedle jejího muže.
11 Na celou církev i na všechny, kdo to slyšeli, pak přišla veliká bázeň.
12 Skrze ruce apoštolů se tedy dělo mezi lidem mnoho znamení a zázraků a
všichni bývali jednomyslně [spolu] v Šalomounově sloupoví.
13 Nikdo jiný se k nim však neodvažoval připojit, ale lid si jich velice vážil.
14 K Pánu se pak přidávalo [stále] více věřících, množství mužů i žen,
15 takže i na ulice vynášeli nemocné a pokládali [je] na lůžka a nosítka, aby
když [tudy] půjde Petr, alespoň jeho stín padl na některého z nich.
16 Do Jeruzaléma se také scházelo množství [lidí] z okolních měst, kteří
přinášeli nemocné a trápené nečistými duchy a ti všichni byli uzdravováni.
17 Tehdy povstal nejvyšší kněz a všichni, kdo byli s ním (což je ta sekta
saduceů), naplněni závistí,

18 a chopili se apoštolů a vsadili je do veřejné věznice.
19 Ale Pánův anděl v noci otevřel dveře vězení, vyvedl je [ven] a řekl:
20 "Jděte, postavte se v chrámu a mluvte lidu všechna slova tohoto života."
21 Když [to] tedy uslyšeli, vešli za úsvitu do chrámu a učili. Když pak přišel nejvyšší kněz i ti, kdo byli s ním, svolali veleradu (to jest celé staršovstvo synů Izraele) a poslali do vězení, aby je přivedli.
22 Když ale služebníci přišli, nenašli je ve vězení. Vrátili se [tedy] a oznámili:
23 "Vězení jsme sice našli bezpečně zavřené, také strážné stojící venku přede dveřmi, ale když jsme otevřeli, nikoho jsme uvnitř nenašli."
24 A když ta slova nejvyšší kněz s velitelem chrámové [stráže] a velekněžími uslyšel, byli bezradní nad tím, co se to mohlo stát.
25 Tehdy někdo přišel a oznámil jim: "Hle, muži, které jste vsadili do vězení, stojí v chrámu a učí lid!"
26 Tehdy velitel se služebníky odešel a přivedl je bez násilí; báli se totiž, aby je lid neukamenoval.
27 A když je přivedli a postavili ve veleradě, zeptal se jich nejvyšší kněz:
28 "Copak jsme vám přísně nepřikázali, abyste v tom jménu neučili? A hle, naplnili jste Jeruzalém svým učením a chcete krev toho člověka uvést na nás!"
29 Petr a apoštolové však odpověděli: "Je třeba více poslouchat Boha než lidi.
30 Bůh vašich otců vzkřísil Ježíše, kterého jste vy pověsili na dřevo a zabili.
31 Jeho Bůh vyvýšil svou pravicí jako Vůdce a Spasitele, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů.
32 A my jsme svědky těchto věcí, a také Duch Svatý, kterého dal Bůh těm, kdo ho poslouchají."
33 Když [to] tedy uslyšeli, rozzuřili se a začali se radit, [jak] by je zabili.
34 Tehdy vstal ve veleradě jeden farizeus jménem Gamaliel, učitel Zákona ctěný vším lidem, a poručil, aby byli apoštolové na chvíli vyvedeni ven.
35 Potom jim řekl: "Izraelité, dejte si pozor [na to], co chcete udělat s těmito lidmi.
36 Vždyť před těmito dny povstal Teudas; říkal o sobě, [že] je někým, a připojilo se k němu množství okolo čtyř set mužů. Ten byl zabit a všichni, kdo ho poslouchali, byli rozptýleni a obráceni vniveč.
37 Po něm povstal za dnů soupisu Juda Galilejský a strhl za sebou mnoho lidí. [Ale] i ten zahynul a všichni, kdo ho poslouchali, byli rozptýleni.
38 Proto vám nyní říkám: Odstupte od těchto lidí a nechte je. Jestliže je totiž tento úmysl nebo toto dílo z lidí, rozpadne se.
39 Je-li však z Boha, nebudete to moci zrušit. Abyste snad nakonec nebyli shledáni [jako] Boží nepřátelé!"
40 A tak ho poslechli. Zavolali apoštoly, zmrskali [je], přikázali [jim], aby nemluvili v Ježíšově jménu a propustili je.
41 Oni tedy šli z té velerady s radostí, že byli hodni trpět potupu pro jeho jméno.
42 A nepřestávali každého dne v chrámu i po domech učit a kázat Ježíše Krista.

6

1 V těch dnech, když se rozmnožoval [počet] učedníků, pak nastalo reptání helénistů proti Hebrejům, že jejich vdovy jsou při každodenní službě zanedbávány.
2 Dvanáct [apoštolů] tedy svolalo shromáždění učedníků a řeklo: "Nesluší se, abychom my opustili Boží slovo a sloužili u stolů.

3 Proto ze sebe, bratři, vyberte sedm mužů [dobré] pověsti, plných Ducha
Svatého a moudrosti, kterým svěříme tu práci.
4 My se však budeme pilně věnovat modlitbě a službě slova."
5 Ta řeč se tedy zalíbila celému shromáždění a vybrali Štěpána, muže plného
víry a Ducha Svatého, a Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parména a
Mikuláše, proselytu z Antiochie.
6 Ty postavili před apoštoly, kteří na ně po modlitbě vložili ruce.
7 A Boží slovo rostlo a počet učedníků v Jeruzalémě se mocně rozrůstal.
Také veliké množství kněží poslouchalo víru.
8 Štěpán, plný víry a moci, pak dělal mezi lidem veliké divy a zázraky.
9 Tehdy povstali někteří z takzvané Synagogy Libertinů (Kyrénských,
Alexandrijských a těch z Kilikie a Asie) a hádali se se Štěpánem.
10 Nemohli ale obstát proti moudrosti a Duchu, ve kterém mluvil.
11 Podstrčili tedy muže, kteří řekli: "Slyšeli jsme ho mluvit rouhavé řeči
proti Mojžíši a [proti] Bohu!"
12 A [tak] rozbouřili lid i starší a zákoníky a přišli, chopili se ho a odvedli
[ho] do velerady.
13 [Tam] postavili falešné svědky, kteří řekli: "Tento člověk nepřestává
mluvit rouhavé řeči proti tomuto místu a Zákonu.
14 Slyšeli jsme ho totiž, jak říká, že ten Ježíš Nazaretský zničí toto místo a
změní způsoby, které nám vydal Mojžíš!"
15 A když se na něj všichni, kdo seděli ve veleradě, upřeně podívali, viděli
jeho tvář jako tvář anděla.

7

1 Tehdy nejvyšší kněz řekl: "Je to tak?"
2 A on řekl: "Bratři a otcové, slyšte: Bůh slávy se ukázal našemu otci
Abrahamovi, když byl v Mezopotámii, předtím než se usadil v Cháranu,
3 a řekl mu: 'Vyjdi ze své země a ze svého příbuzenstva a pojď do země,
kterou ti ukážu.'
4 Tehdy vyšel ze země Chaldejců a usadil se v Cháranu. A když jeho otec
zemřel, přestěhoval ho [Bůh] odtud do této země, ve které teď bydlíte.
5 A nedal mu v ní dědictví ani [jako] šlápotu nohy, ale slíbil ji dát do
vlastnictví jemu i jeho semeni po něm, když [ještě] neměl syna.
6 Bůh tedy mluvil takto: 'Tvoji potomci budou žít jako přistěhovalci v cizí
zemi. Budou podrobeni do otroctví a bude se [s nimi] zle nakládat po čtyři
sta let.
7 Ale ten národ, kterému budouotročit, budu já soudit,' řekl Bůh, 'a potom
vyjdou a budou mi sloužit na tomto místě.'
8 A vydal jim smlouvu obřízky. [Abraham] tedy zplodil Izáka a osmého dne
ho obřezal, Izák potom Jákoba a Jákob dvanáct patriarchů."
9 "Patriarchové pak žárlili na Josefa a prodali [ho] do Egypta, ale Bůh byl s
ním.
10 Vysvobodil ho ze všech jeho soužení a dal mu milost a moudrost před
faraonem, egyptským králem, a [ten] ho ustanovil správcem nad Egyptem i
nad celým svým domem.
11 Potom přišel na celou egyptskou i kananejskou zem hlad a veliké
soužení a naši otcové nenalézali potravu.
12 Když pak Jákob uslyšel, že v Egyptě je obilí, poslal [tam] naše otce poprvé;
13 a podruhé se Josef dal svým bratrům poznat a [tak] byl farao seznámen s
Josefovým rodem.

14 Josef tedy poslal a zavolal [k sobě] svého otce Jákoba i celé své příbuzenstvo v [počtu] sedmdesáti pěti duší.
15 [Tak] tedy Jákob sestoupil do Egypta a zemřel on i naši otcové.
16 Potom byli přeneseni do Sichemu a pochováni v hrobě, který Abraham koupil za cenu stříbra od Emorových synů v Sichemu."
17 "Jak se však přibližoval čas zaslíbení, o kterém Bůh přísahal Abrahamovi, lid v Egyptě rostl a množil se,
18 než povstal jiný král, který neznal Josefa.
19 Ten nakládal s naším rodem lstivě a trápil naše otce, takže [museli] odkládat své novorozence, aby nezůstávali naživu.
20 V tom čase se narodil Mojžíš a byl velice krásný. Ten byl chován tři měsíce v domě svého otce,
21 a když byl odložen, vzala si ho faraonova dcera a vychovala si ho jako syna.
22 Mojžíš pak byl vyučen vší moudrosti Egypťanů a byl mocný ve slovech i skutcích.
23 A když mu bylo čtyřicet let, přišlo mu na srdce, aby navštívil své bratry, syny Izraele.
24 A když uviděl jednoho, jak trpí bezpráví, zastal se ho, pomstil toho trápeného a Egypťana zabil.
25 Domníval se totiž, že jeho bratři porozumí, že jim Bůh skrze jeho ruku dává vysvobození, ale oni nerozuměli.
26 Ukázal se jim tedy [i] druhého dne, když měli potyčku a snažil se je usmířit slovy: 'Muži, jste bratři! Proč ubližujete jeden druhému?'
27 Ten, který ubližoval bližnímu, ho však odstrčil se slovy: 'Kdo tě nad námi ustanovil vůdcem a soudcem?'
28 Chceš mě snad zabít, jako jsi včera zabil toho Egypťana?'
29 Mojžíš tedy kvůli tomu slovu utekl a bydlel jako přistěhovalec v midjánské zemi, kde zplodil dva syny.
30 Když se pak naplnilo čtyřicet let, ukázal se mu na poušti u hory Sinaj Pánův anděl v plameni hořícího keře.
31 Když to Mojžíš uviděl, podivil se tomu vidění. A když přistupoval, aby se lépe podíval, zazněl k němu Pánův hlas:
32 'Já [jsem] Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.' Mojžíš se tedy roztřásl a neodvažoval se podívat.
33 Tehdy mu Pán řekl: 'Zuj obuv ze svých nohou, protože místo na němž stojíš, je svatá půda.
34 Viděl jsem zřetelně trápení svého lidu, který [je] v Egyptě; uslyšel jsem jejich sténání a sestoupil jsem, abych je vysvobodil. Proto nyní pojď, pošlu tě do Egypta.'
35 Toho Mojžíše, kterého zavrhli se slovy: 'Kdo tě ustanovil vůdcem a soudcem?', toho Bůh prostřednictvím anděla poslal jako vůdce a vysvoboditele, když se mu ukázal v keři.
36 Ten je vyvedl a dělal divy a zázraky v egyptské zemi, na Rudém moři i na poušti po čtyřicet let."
37 "To je ten Mojžíš, který řekl synům Izraele: 'Pán, váš Bůh, vám vzbudí z vašich bratrů Proroka jako mne; toho budete poslouchat.'
38 To je ten, který ve shromáždění na poušti stál mezi andělem, jenž k němu mluvil na hoře Sinaj, a našimi otci. Ten přijal živá slova, aby [je] dal nám.
39 Toho naši otcové nechtěli poslouchat, ale odmítli [ho.] Ve svých srdcích se obrátili do Egypta

40 a řekli Áronovi: ‘Udělej nám bohy, kteří půjdou před námi, protože nevíme,
co se stalo s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z egyptské země.’
41 V těch dnech pak udělali tele a přinesli té modle oběť a veselili se z díla
svých rukou.
42 Bůh se tedy odvrátil a vydal je, aby sloužili nebeskému zástupu, jak je
napsáno v knize Proroků: ‘Obětovali jste snad mně [své] oběti a dary čtyřicet
let na poušti, dome Izraelský?
43 Vztyčili jste stánek Molocha a hvězdu svého boha Remfana, obrazy, které
jste si udělali, abyste se jim klaněli! Proto vás přestěhuji za Babylón.’ ”
44 “Naši otcové měli na poušti stánek svědectví, jak nařídil Ten, který řekl
Mojžíšovi, aby ho udělal podle vzoru, který viděl.
45 Ten také naši otcové převzali a vnesli s Jozuem do panství pohanů, které
Bůh vyhnal před tváří našich otců. [Tak to bylo] až do dnů Davida,
46 který v Božích očích nalezl milost a prosil, aby [mohl] najít stánek Bohu
Jákobovu.
47 Ale dům mu postavil [až] Šalomoun.
48 Nejvyšší však nebydlí v chrámech udělaných rukama, jak říká prorok:
49 ‘Nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou. Jaký dům mi postavíte,
praví Pán, a jaké bude místo mého spočinutí?
50 Neučinila snad má ruka toto všechno?’ ”
51 “Tvrdošíjní a neobřezaného srdce i uší, vy stále [jen] vzdorujete Duchu
Svatému - jak vaši otcové, [tak] i vy!
52 Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? A zabili ty, kteří
předpověděli příchod Spravedlivého, jehož jste se vy teď stali zrádci a vrahy.
53 Vy jste přijali Zákon skrze působení andělů a nezachovali jste [ho]!”
54 A když to slyšeli, zuřili ve svých srdcích a skřípali na něj zuby.
55 [On] však, plný Ducha Svatého, upřel zrak do nebe, spatřil Boží slávu a
Ježíše, stojícího po Boží pravici,
56 a řekl: “Hle, vidím otevřená nebesa a Syna člověka stojícího po Boží
pravici!”
57 Tehdy hlasitě vykřikli, zacpali si uši a jednomyslně se na něj vrhli.
58 Potom ho vyhnali ven z města a kamenovali [ho.] Svědkové tehdy
odložili své pláště u nohou mladíka jménem Saul
59 a kamenovali Štěpána, který vzýval [Boha] a říkal: “Pane Ježíši, přijmi
mého ducha.”
60 Potom klesl na kolena a hlasitě zvolal: “Pane, nepočítej jim tento hřích!”
A když to řekl, zesnul.

8

1 A Saul jeho zabití schvaloval. V té době přišlo na církev v Jeruzalémě
veliké pronásledování a všichni kromě apoštolů se rozprchli po judských a
samařských krajích.
2 A zbožní muži pochovali Štěpána a velice nad ním naříkali.
3 Saul však pustošil církev. Vcházel do domů, odvlékal muže i ženy a dával
[je] do vězení.
4 Ti, kteří se rozprchli, tedy šli a kázali Slovo.
5 Filip pak vešel do města Samaří a kázal tam Krista.
6 A zástupy jednomyslně poslouchaly to, co Filip říkal, protože slyšely a
viděly zázraky, které dělal.
7 Nečistí duchové totiž vycházeli s velikým křikem ze mnohých, kteří je
měli, a mnozí ochrnutí a chromí byli uzdraveni.

8 A v tom městě nastala veliká radost.
9 Jeden muž jménem Šimon však v tom městě předtím provozoval magii a ohromoval samařský lid, neboť říkal, [že] je někým velikým.
10 Všichni, od nejmenšího až po největšího, ho poslouchali a říkali: "Tento je [jistě] ta veliká Boží moc!"
11 Poslouchali ho však proto, že je dlouhou dobu ohromoval svou magií.
12 Když pak uvěřili Filipovi kážícímu o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se muži i ženy pokřtít.
13 Tehdy uvěřil i sám Šimon, a když byl pokřtěn, držel se Filipa. A když viděl, jak se dějí veliká znamení a zázraky, žasl.
14 Když pak apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana.
15 Ti přišli a modlili se za ně, aby přijali Ducha Svatého.
16 (Na nikoho z nich totiž ještě nesestoupil, ale byli pouze pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.)
17 Tehdy na ně vkládali ruce a [oni] přijímali Ducha Svatého.
18 A když Šimon spatřil, že se Duch Svatý dává skrze vkládání rukou apoštolů, přinesl jim peníze
19 se slovy: "Dejte i mě tu moc, aby každý, na koho vložím ruce, přijal Ducha Svatého!"
20 Petr mu však řekl: "Tvé peníze ať jdou s tebou do záhuby, protože ses domníval, že Boží dar lze získat za peníze!
21 Nemáš podíl ani účast na této věci, protože tvé srdce není před Bohem upřímné.
22 Proto čiň pokání z této své špatnosti a pros Boha - snad ti ten úmysl tvého srdce bude odpuštěn.
23 Vidím tě totiž ve žluči hořkosti a v poutu nepravosti."
24 Šimon tedy odpověděl: "Vy se za mě modlete k Pánu, aby na mě nepřišlo nic [z toho], co jste říkali!"
25 Když tedy vydali svědectví a domluvili Pánovo slovo, vraceli se do Jeruzaléma a v mnoha samařských vesnicích kázali evangelium.
26 Potom mluvil Pánův anděl k Filipovi: "Vstaň a jdi k jihu na cestu, která vede z Jeruzaléma dolů do Gázy. Je to pustina."
27 Vstal tedy a šel. A hle, muž z Etiopie, mocný komorník Kandaké, etiopské královny, který spravoval všechny její poklady a který se přijel do Jeruzaléma poklonit [Bohu],
28 se [právě] vracel. Seděl na svém voze a četl proroka Izaiáše.
29 Duch tedy řekl Filipovi: "Jdi blíž a připoj se k tomu vozu."
30 A když Filip přiběhl, uslyšel ho, jak čte proroka Izaiáše, a řekl: "Rozumíš snad tomu, co čteš?"
31 A on řekl: "Jak bych mohl? Jedině, kdyby mě někdo vedl." A prosil Filipa, aby nastoupil a posadil se k němu.
32 A to místo v Písmu, které četl, bylo: "Byl veden jako ovce na porážku a jako [je] beránek němý před tím, kdo ho stříhá, tak neotevřel svá ústa.
33 Ve svém ponížení byl zbaven soudu a kdo vylíčí jeho rod? Vždyť jeho život je vzat ze země."
34 Komorník tedy řekl Filipovi: "Prosím tě, o kom to prorok mluví? O sobě nebo o někom jiném?"
35 Filip tedy otevřel ústa a počínaje tímto [místem] Písma mu začal kázat Ježíše.

36 A jak jeli, přijeli cestou k jakési vodě a ten komorník řekl: “Pohleď, voda. Co mi brání, abych byl pokřtěn?”
37 Filip tedy řekl: “Jestliže věříš z celého srdce, je to možné.” A [on] odpověděl: “Věřím, že Ježíš Kristus je Boží Syn!”
38 Poručil, aby vůz zastavil, a oba sestoupili do té vody, Filip i komorník, a pokřtil ho.
39 Když pak vystoupili z vody, Pánův Duch uchvátil Filipa a komorník ho už nespatřil; jel tedy svou cestou a radoval se.
40 Filip pak byl nalezen v Azotu. Procházel všechna města a kázal [jim] evangelium, až přišel do Cesareje.

9

1 Saul však ještě [stále] dychtil po výhrůžkách a po vraždění Pánových učedníků. Přišel k nejvyššímu knězi
2 a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby když [tam] najde nějaké muže nebo ženy té cesty, mohl je přivést svázané do Jeruzaléma.
3 Když pak byl na cestě a přibližoval se k Damašku, stalo se, že ho náhle obklopilo světlo z nebe.
4 A když padl na zem, uslyšel hlas, jak mu říká: “Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?”
5 Řekl tedy: “Kdo jsi, Pane?” A Pán řekl: “Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům.”
6 Řekl tedy s rozechvěním a bázní: “Pane, co chceš, abych dělal?” A Pán mu [odpověděl]: “Vstaň, vejdi do města a [tam] ti bude řečeno, co máš dělat.”
7 A ti muži, kteří šli s ním, stáli oněmělí, protože slyšeli ten hlas, ale nikoho neviděli.
8 Saul pak vstal ze země a když otevřel oči, nic neviděl. Vzali ho tedy za ruce a dovedli do Damašku.
9 A [tam] byl tři dny bez zraku a nejedl ani nepil.
10 V Damašku pak byl jeden učedník, jménem Ananiáš, a Pán mu ve vidění řekl: “Ananiáši!” A on řekl: “Zde jsem, Pane.”
11 Pán mu řekl: “Vstaň, jdi do ulice, které se říká Přímá, a vyhledej v Judově domě Saula zvaného Tarský. Neboť hle, modlí se
12 a ve vidění viděl muže jménem Ananiáš, jak jde k [němu] a vkládá na něj ruku, aby prohlédl.”
13 Ananiáš však odpověděl: “Pane, slyšel jsem o tom muži od mnoha [lidí], kolik zlého napáchal tvým svatým v Jeruzalémě!
14 A zde má od velekněží zmocnění, aby svázal všechny, kdo vzývají tvé jméno.”
15 Ale Pán mu řekl: “Jdi, protože on je má vyvolená nádoba, aby přinášel mé jméno pohanům, králům i synům Izraele.
16 Ukážu mu totiž, kolik musí vytrpět pro mé jméno.”
17 Ananiáš tedy odešel, a když vešel do toho domu, vložil na něj ruce a řekl: “Saule, bratře, Pán Ježíš, který se ti ukázal na cestě, po níž jsi šel, mě poslal, abys prohlédl a byl naplněn Duchem Svatým.”
18 A hned jako by mu z očí spadly šupiny a náhle prohlédl. Potom vstal a byl pokřtěn,
19 a když přijal pokrm, posilnil se. Saul pak zůstal s učedníky, kteří byli v Damašku, několik dní.
20 A hned v synagogách kázal, že [Ježíš] Kristus je Boží Syn.

21 Všichni, kteří [ho] slyšeli, tedy žasli a říkali: “Copak toto není ten, který v
Jeruzalémě vyhlazoval ty, kdo vzývali toto jméno a sem přišel proto, aby je
odvedl svázané k velekněžím?”
22 Saul však [stále] více rostl v síle a pobuřoval Židy, kteří bydleli v Damašku,
když dokazoval, že tento [Ježíš] je Kristus.
23 A když uběhlo mnoho dní, rozhodli se Židé společně, že ho zabijí.
24 Saul se však o jejich úkladech dozvěděl. Ve dne i v noci hlídali brány, aby
ho mohli zabít,
25 ale učedníci ho v noci vzali a spustili [ho] v koši přes hradbu.
26 Když tedy Saul přišel do Jeruzaléma, pokoušel se připojit k učedníkům, ale
všichni se ho báli, protože nevěřili, že je učedník.
27 Barnabáš se ho však ujal. Přivedl ho k apoštolům a vyprávěl jim, jak
[Saul] uviděl na cestě Pána, a že s ním mluvil, a jak v Damašku směle mluvil v
Ježíšově jménu.
28 A tak s nimi pobýval v Jeruzalémě
29 a směle mluvil ve jménu Pána Ježíše. Rozmlouval a hádal se s helénisty, a
tak se ho pokoušeli zabít.
30 Bratři se [to] však dozvěděli, odvedli ho do Cesareje a poslali ho do Tarsu.
31 A tak církve po celém Judsku, Galileji i Samaří měly klid a budovaly se;
chodily v Pánově bázni a rozmnožovaly se potěšením Ducha Svatého.
32 A když Petr procházel všechny [církve], stalo se, že přišel také ke svatým,
kteří bydleli v Lyddě.
33 Tam nalezl jednoho člověka, jménem Eneáš, který byl ochrnutý a ležel na
lůžku [už] osm let.
34 Petr mu tedy řekl: “Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje. Vstaň a ustel si!” A
tak hned vstal
35 a viděli ho všichni, kdo bydleli v Lyddě a Sáronu, a obrátili se k Pánu.
36 V Joppe pak byla jedna učednice, jménem Tabita (což se v překladu řekne
Dorkas), která byla plná dobrých skutků a dávání almužen.
37 A v těch dnech se stalo, že onemocněla a zemřela. Omyli ji [tedy] a
položili do horní místnosti.
38 A protože Lydda je blízko Joppe, učedníci uslyšeli, že je tam Petr, a poslali
k němu dva muže s prosbou, aby k nim neváhal přijít.
39 Petr tedy vstal a šel s nimi. A když přišel, zavedli [ho] do horní místnosti
a [tam] ho s pláčem obstoupily všechny vdovy a ukazovaly košile a pláště,
které [jim] Dorkas dělala, dokud byla s nimi.
40 Petr však poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k
tomu tělu a řekl: “Tabito, vstaň!” A ona otevřela oči, a když uviděla Petra,
posadila se.
41 Podal jí tedy ruku a zvedl ji. Potom zavolal svaté a vdovy a ukázal [jim]
ji živou.
42 A [to] se rozneslo po celém Joppe a mnozí uvěřili v Pána.
43 Stalo se tedy, že [Petr] zůstal v Joppe po mnoho dní u nějakého Šimona
koželuha.

10

1 V Cesareji pak byl jeden muž jménem Kornélius, setník praporu zvaného
Italský.
2 [Byl] zbožný a bohabojný s celým svým domem, dával mnoho almužen
lidu a stále se modlil k Bohu.
3 [Ten] asi okolo deváté denní hodiny uviděl zřetelně ve vidění Božího
anděla, jak k němu přišel a řekl mu: “Kornélie!”

4 A když na něj upřeně pohlédl, ulekl se a řekl: “Co je, Pane?” A [on] mu
řekl: “Tvé modlitby a almužny vystoupily, aby byly připomenuty před Bohem.
5 Proto nyní pošli muže do Joppe a nech zavolat Šimona, který má příjmení
Petr.
6 Ten je hostem u jistého Šimona koželuha, který má dům u moře. On ti poví,
co máš dělat.”
7 Když pak ten anděl, který k němu mluvil, odešel, zavolal Kornélius dva
své služebníky a [jednoho] zbožného vojáka z těch, kteří byli vždycky s ním,
8 a když jim všechno vyložil, poslal je do Joppe.
9 A druhého dne, když byli na cestě a blížili se k městu, vystoupil Petr okolo
šesté hodiny na střechu, aby se modlil.
10 Tehdy dostal hlad a chtěl pojíst. Ale zatímco [mu] připravovali [jídlo],
upadl do vytržení.
11 A spatřil otevřené nebe a jakousi nádobu, jak sestupuje k němu jako
veliká plachta uvázaná za čtyři cípy a spouští se na zem.
12 V ní byla veškerá čtyřnohá zvířata země i šelmy, plazi a nebeské ptactvo.
13 Tehdy k němu zazněl hlas: “Vstaň, Petře, zabíjej a jez!”
14 Petr však řekl: “Nikoli, Pane; nikdy jsem přece nejedl nic nečistého nebo
poskvrněného.”
15 Tehdy k němu hlas [promluvil] podruhé: “Co Bůh očistil, ty neměj za
nečisté!”
16 To se stalo třikrát a [potom] byla nádoba znovu vzata do nebe.
17 A když byl Petr sám o sobě bezradný, co by mohlo znamenat to vidění,
které měl, hle, ti muži, které poslal Kornélius, se doptali na Šimonův dům a
stáli přede dveřmi.
18 Zavolali a ptali se, zda je tu hostem Šimon zvaný Petr.
19 A když Petr přemýšlel o tom vidění, řekl mu Duch: “Hle, tři muži tě
hledají.
20 Proto vstaň, sejdi dolů a jdi s nimi bez rozpaků, protože já jsem je
poslal.”
21 Petr tedy sešel k těm mužům, které k němu poslal Kornélius, a řekl: “Hle,
já jsem ten, kterého hledáte. z jakého důvodu jste přišli?”
22 A oni řekli: “Setník Kornélius, spravedlivý a bohabojný muž, který má
[dobré] svědectví od celého židovského národa, dostal pokyn od svatého
anděla, aby tě nechal zavolat do svého domu a vyslechl tvá slova.”
23 Pozval je tedy dovnitř a pohostil. A druhého dne Petr vstal a odešel s
nimi a někteří bratři z Joppe šli s ním.
24 Druhého dne pak přišli do Cesareje. Kornélius je očekával a svolal své
příbuzné a blízké přátele.
25 A když Petr vcházel, stalo se, že mu Kornélius vyšel naproti a padl k
[jeho] nohám a klaněl se [mu].
26 Petr ho však zvedl se slovy: “Vstaň, já sám jsem také člověk!”
27 A jak s ním rozmlouval, vešel [dovnitř] a nalezl mnoho shromážděných.
28 Řekl jim tedy: “Vy víte, že je nemístné, aby se Žid připojil nebo přiblížil k
cizozemci, ale mně Bůh ukázal, abych žádného člověka nenazýval nečistým
nebo poskvrněným.
29 Proto jsem také bez odmlouvání přišel, když jsem byl zavolán. Ptám se
tedy: Z jakého důvodu jste pro mě poslali?”
30 A Kornélius řekl: “Před čtyřmi dny jsem se postil až do této hodiny a v
devátou hodinu jsem se modlil ve svém domě. A hle, přede mnou se postavil
muž v zářícím rouchu

31 a řekl: ‘Kornélie, tvá modlitba byla vyslyšena a tvé almužny byly
připomenuty před Bohem.
32 Proto pošli do Joppe a zavolej Šimona zvaného Petr. Ten je hostem v
domě Šimona koželuha u moře. On přijde a bude k tobě mluvit.’
33 Proto jsem k tobě hned poslal a ty jsi udělal dobře, že jsi přišel. Nyní jsme
tedy my všichni přítomni před Boží tváří, abychom vyslechli vše, co ti Bůh
přikázal.”
34 Petr tedy otevřel ústa a řekl: “Opravdu shledávám, že Bůh nikomu
nestraní,
35 ale v každém národě je mu příjemný [ten], kdo se ho bojí a koná
spravedlnost.
36 Slovo, které [Bůh] poslal synům Izraele, když zvěstoval pokoj skrze Ježíše
Krista, který je Pánem všeho:
37 Vy víte, co se dělo po celém Judsku, počínaje od Galileje, po křtu, který
kázal Jan
38 - jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazaretu, který
chodil, konal dobro a uzdravoval všechny utlačované od ďábla, protože Bůh
byl s ním.
39 A my jsme svědkové všeho toho, co dělal v judské zemi a v Jeruzalémě. A
toho pověsili na dřevo a zabili,
40 ale Bůh ho třetího dne vzkřísil a způsobil, aby byl zjeven;
41 ne všemu lidu, ale svědkům, které Bůh předem vyvolil - nám, kteří jsme s
ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.
42 Přikázal nám, abychom kázali lidu a svědčili, že on je ten Bohem
ustanovený Soudce živých i mrtvých.
43 Jemu vydávají svědectví všichni proroci, že skrze jeho jméno přijme
odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.”
44 A když ještě Petr mluvil ta slova, Duch Svatý sestoupil na všechny, kdo
poslouchali Slovo.
45 Věřící z obřízky, kteří přišli s Petrem, tedy užasli, že dar Ducha Svatého je
vylit i na pohany.
46 Slyšeli je totiž, jak mluví jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr odpověděl:
47 “Může snad někdo odepřít vodu těmto, kteří přijali Ducha Svatého jako
my, aby nebyli pokřtěni?”
48 A přikázal, ať jsou pokřtěni v Pánově jménu. Tehdy ho poprosili, aby [s
nimi] několik dní zůstal.

11

1 Apoštolové a bratři, kteří byli v Judsku, pak uslyšeli, že i pohané přijali
Boží slovo.
2 A když Petr přišel do Jeruzaléma, odporovali mu ti, kteří byli z obřízky:
3 “Vešel jsi k neobřezaným mužům a jedl jsi s nimi!”
4 Petr jim [to] tedy začal po pořádku vysvětlovat a řekl:
5 “Byl jsem ve městě Joppe a když jsem se modlil, spatřil jsem ve vytržení
[ducha] vidění: jakousi nádobu, sestupující jako veliká plachta, spouštěná za
čtyři cípy z nebe; a přišla až ke mně.
6 Když jsem do ní upřeně pohlédl, rozeznal jsem a spatřil čtvernohá zvířata
země i šelmy a plazy a nebeské ptáky.
7 Tehdy jsem uslyšel hlas, který mi říkal: ‘Vstaň, Petře, zabíjej a jez!’
8 Řekl jsem však: ‘Nikoli, Pane, vždyť do mých úst nikdy nevstoupilo nic
nečistého nebo poskvrněného.’

9 Ten hlas mi však podruhé odpověděl z nebe: ‘Co Bůh očistil, ty neměj za
nečisté!’
10 To se stalo třikrát a [potom] bylo všechno znovu vytaženo do nebe.
11 A hle, vtom stáli u domu, v němž jsem byl, tři muži, kteří ke mně byli
posláni z Cesareje.
12 Duch mi tedy řekl, abych šel bez rozpaků s nimi. A šlo se mnou i těchto
šest bratrů a vešli jsme do domu toho muže,
13 který nám vyprávěl, jak viděl ve svém domě anděla, který se [před ním]
postavil a řekl mu: ‘Pošli muže do Joppe a nech pozvat Šimona, který má
příjmení Petr.
14 On ti bude mluvit slova, skrze která budeš spasen ty i celý tvůj dům.’
15 Když jsem tedy začal mluvit, sestoupil na ně Duch Svatý právě tak, jako
na nás na počátku.
16 Tehdy jsem si vzpomněl na Pánovo slovo, jak říkal: ‘Jan zajisté křtil
vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým.’
17 Jestliže jim tedy Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše
Krista, kdo jsem byl já, abych mohl zabránit Bohu?”
18 Když to tedy uslyšeli, upokojili se a začali slavit Boha se slovy: “Tedy i
pohanům dal Bůh pokání k životu!”
19 Ti, kdo se rozprchli následkem soužení, které nastalo kvůli Štěpánovi,
tedy přišli až do Fénicie, [na] Kypr a [do] Antiochie a nemluvili Slovo nikomu
kromě Židů.
20 Někteří z nich však byli muži z Kypru a Kyrény, kteří když přišli do
Antiochie, mluvili k helénistům a kázali jim Pána Ježíše.
21 Pánova ruka byla s nimi a veliký počet [jich] uvěřil a obrátil se k Pánu.
22 Zpráva o tom se tedy donesla k sluchu církve, která byla v Jeruzalémě a
vyslali Barnabáše, aby šel až do Antiochie.
23 Když [tam] tedy přišel a uviděl tu Boží milost, zaradoval se a všechny
povzbuzoval, aby z předsevzetí srdce zůstávali v Pánu.
24 Byl [to] totiž dobrý muž plný Ducha Svatého a víry. A veliký zástup [lidí]
se přidal k Pánu.
25 Barnabáš tedy odešel do Tarsu vyhledat Saula,
26 a když ho nalezl, přivedl ho do Antiochie. A stalo se, že se po celý rok
scházeli v tom sboru a učili veliký zástup, takže [zde] v Antiochii byli učedníci
poprvé nazváni křesťany.
27 V těch dnech pak přišli do Antiochie proroci z Jeruzaléma.
28 Jeden z nich jménem Agabus povstal a oznamoval skrze Ducha, že po
celém světě bude veliký hlad. (Ten také nastal za císaře Klaudia.)
29 Učedníci tedy stanovili, [že] každý podle své možnosti pošle pomoc
bratrům bydlícím v Judsku.
30 To také udělali a poslali [to] starším po Barnabášovi a Saulovi.

12

1 V té době se král Herodes dal do toho, aby ubližoval některým z církve.
2 Popravil tedy Jakuba, Janova bratra, mečem,
3 a když viděl, že se [to] Židům líbilo, [rozhodl se] zatknout ještě i Petra. (A
byly dny nekvašených chlebů.)
4 A když ho zajal, dal [ho] do vězení a svěřil šestnácti vojákům, aby ho
hlídali, protože ho chtěl po Veliké noci vyvést lidu.
5 Petr byl tedy střežen ve vězení, avšak církev se za něj vroucně modlila k
Bohu.

6 Noc [předtím], než ho měl Herodes předvést, pak Petr spal mezi dvěma
vojáky, spoután dvěma řetězy, a stráže přede dveřmi hlídaly vězení.
7 A hle, postavil se [k němu] Pánův anděl a v místnosti zazářilo světlo. Udeřil
Petra do boku a vzbudil ho se slovy: "Rychle vstaň!" A řetězy mu spadly z
rukou.
8 Tehdy mu anděl řekl: "Opásej se a obuj si sandály." A tak to udělal. [Anděl]
mu řekl: "Oblékni si plášť a pojď za mnou."
9 Vyšel tedy a následoval ho; a nevěděl, že to, co se děje skrze anděla, je
opravdové, ale domníval se, že má vidění.
10 Prošli první i druhou stráží, přišli k železné bráně, která vedla do města, a
ta se jim sama od sebe otevřela. Když vyšli [ven], přešli jednu ulici a anděl od
něj ihned odešel.
11 Tehdy Petr přišel k sobě a řekl: "Teď opravdu vím, že Pán poslal svého
anděla a vytrhl mě z Herodovy ruky a ze všeho, co židovský lid očekával."
12 Když [to] tedy zvážil, přišel do domu Marie, matky Jana zvaného Marek,
kam se jich mnoho sešlo a modlili se.
13 Petr zatloukl na dveře brány a přišla otevřít služebná jménem Rodé.
14 Když poznala Petrův hlas, [samou] radostí neotevřela bránu, ale vběhla
[dovnitř] a oznámila, že Petr stojí před branou.
15 A oni jí řekli: "Blázníš!" Ale ona tvrdila, [že] je to tak. Řekli tedy: "Je [to]
jeho anděl."
16 Petr však nepřestával tlouci. A když otevřeli, spatřili ho a užasli.
17 Ale [on] jim pokynul rukou, aby mlčeli a vyprávěl jim, jak ho Pán vyvedl
z vězení, a řekl: "Povězte to Jakubovi a bratrům." Potom vyšel a odebral se na
jiné místo.
18 Když pak přišel den, nastal mezi vojáky nemalý rozruch [nad tím,] co se
stalo s Petrem.
19 A když ho Herodes hledal a nenašel, vyslechl strážné a poručil [je]
odvést. Potom se odebral z Judska do Cesareje a [tam] pobýval.
20 Tehdy se Herodes velice hněval na Nýrské a Sidonské. Přišli tedy
jednomyslně k němu a když přesvědčili Blasta, královského komorníka, žádali
o smír, protože jejich kraj byl zásobován z královského území.
21 Ve stanovený den se tedy Herodes oblečen do královského roucha
posadil na soudnou stolici a pronesl k nim řeč.
22 A lid volal: "[To je] boží hlas, a ne lidský!"
23 A ihned ho ranil Pánův anděl, protože nevzdal slávu Bohu: byl rozežrán
červy a vypustil duši.
24 A Boží slovo rostlo a rozmáhalo se.
25 Když tedy Barnabáš a Saul vykonali tu službu, vrátili se z Jeruzaléma a
vzali s sebou i Jana, který měl příjmení Marek.

13

1 V církvi, která byla v Antiochii, pak byli někteří proroci a učitelé, jako
Barnabáš, Šimon zvaný Černý, Lucius Kyrénský, Manahen, který byl
vychován společně s tetrarchou Herodem, a Saul.
2 A když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: "Oddělte mi Saula
a Barnabáše pro dílo, k němuž jsem je povolal."
3 Tehdy na ně po půstu a modlitbě vložili ruce a propustili [je].
4 Oni tedy, vysláni Duchem Svatým, přišli do Seleukie a odtud odpluli na
Kypr.

5 A když dorazili do Salaminy, kázali Boží slovo v židovských synagogách; a
měli [s sebou] i Jana jako pomocníka.
6 A když ten ostrov prošli až do Páfu, nalezli jakéhosi čaroděje, židovského
falešného proroka jménem Barjezus.
7 Ten byl u místodržitele Sergia Pavla, rozumného muže, který si zavolal
Barnabáše a Saula, protože toužil slyšet Boží slovo.
8 Ale Elymas, ten čaroděj (tak se totiž překládá jeho jméno), jim odporoval a
snažil se odvrátit místodržitele od víry.
9 Tehdy byl Saul, [zvaný] také Pavel, naplněn Duchem Svatým, upřeně na
něj pohlédl
10 a řekl: "ďáblův synu, plný vší lsti a vší ničemnosti, nepříteli veškeré
spravedlnosti, [copak] nepřestaneš převracet Pánovy přímé cesty?
11 A hle, Pánova ruka [je] nyní na tobě a budeš slepý a neuvidíš slunce až
do uloženého času!" A ihned na něj padla mlha a tma a [on] začal chodit
kolem a hledat, kdo by [ho] vedl za ruku.
12 Když tedy místodržitel uviděl, co se stalo, uvěřil a žasl nad Pánovým
učením.
13 Když pak Pavel a ti, kdo byli s ním, vypluli z Páfu, dorazili do Perge v
Pamfylii. Jan však od nich odešel a vrátil se do Jeruzaléma.
14 Oni tedy šli z Perge dál a přišli do Antiochie Pisidské. v sobotní den vešli
do synagogy a posadili se.
15 A když bylo po čtení Zákona a Proroků, poslali k nim představení
synagogy se slovy: "Bratři, jestliže máte pro lid nějaké slovo povzbuzení,
mluvte."
16 Pavel tedy vstal, pokynul rukou a řekl: "Izraelité a vy, kdo se bojíte Boha,
slyšte:
17 Bůh tohoto lidu, Izraele, vyvolil naše otce a pozdvihl tento lid, když
pobýval v egyptské zemi, a vyvedl je z ní [svou] vztaženou paží.
18 Po dobu čtyřiceti let snášel jejich způsoby na poušti,
19 a když vyhladil sedm národů v zemi Kanán, rozdělil jim jejich zem
losem.
20 Potom [jim] asi po čtyři sta padesát let dával soudce až do proroka
Samuele.
21 Tehdy žádali o krále a Bůh jim dal Saula, syna Kísova, muže z pokolení
Benjamínova, na čtyřicet let.
22 Potom ho odstranil a pozdvihl jim za krále Davida, kterému také vydal
svědectví, když řekl: 'Nalezl jsem Davida, [syna] Isajova, muže podle svého
srdce, který naplní všechnu moji vůli.'
23 Z jeho semene Bůh podle zaslíbení vzbudil Izraeli Spasitele - Ježíše,
24 před jehož příchodem kázal Jan všemu lidu Izraele křest pokání.
25 A když Jan dokončoval [svůj] běh, říkal: 'Já nejsem ten, za kterého mě
pokládáte, avšak hle, přichází po mně. Jemu nejsem hoden [ani] rozvázat
obuv na nohou.'
26 Bratři, synové rodu Abrahamova a kdokoliv se mezi vámi bojí Boha,
vám bylo posláno toto slovo spasení.
27 Obyvatelé Jeruzaléma ani jejich vůdcové ho totiž nepoznali a odsoudili a
[tak] naplnili hlasy Proroků, kteří se čtou každou sobotu.
28 I když [na něm] nenašli žádnou smrtelnou vinu, žádali Piláta, aby byl
usmrcen.
29 A když naplnili všechno, co o něm bylo napsáno, sňali [ho] ze dřeva a
položili do hrobu.
30 Ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých

31 a on se po mnoho dní ukazoval těm, kteří s ním přišli z Galileje do
Jeruzaléma; ti jsou teď jeho svědky před lidem.
32 A my vám kážeme dobrou zprávu: to zaslíbení, dané našim otcům.
33 Bůh [je] splnil nám, jejich synům, když vzkřísil Ježíše, jak je také napsáno
ve druhém Žalmu: ‘Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.’
34 A že ho vzkřísil z mrtvých, aby se už nikdy nevrátil k porušení, řekl takto:
‘Dám vám svatá a jistá [požehnání] Davidova.’
35 Proto říká i jinde: ‘Svému Svatému nedáš spatřit porušení.’
36 David zajisté, když posloužil Boží vůli ve svém pokolení, zesnul a byl
připojen ke svým otcům a spatřil porušení.
37 Ten, kterého Bůh vzkřísil, však porušení nespatřil.
38 Proto ať je vám známo, bratři, že skrze něj se vám prohlašuje odpuštění
hříchů.
39 A od všeho, od čeho jste nemohli být ospravedlněni Mojžíšovým zákonem,
je skrze něj ospravedlněn každý, kdo věří.
40 Dejte tedy pozor, aby na vás nepřišlo to, co je napsáno v Prorocích:
41 ‘Hleďte, pohrdavci, užasněte a rozplyňte se; neboť já dělám za vašich dnů
dílo, dílo, jemuž neuvěříte, ani kdyby vám [o něm] někdo vypravoval.’ ”
42 Když potom vycházeli z té židovské synagogy, prosili pohané, aby jim ta
slova mluvili i příští sobotu.
43 A když bylo shromáždění rozpuštěno, mnozí Židé a zbožní proselyté šli
za Pavlem a Barnabášem, kteří k nim mluvili a přesvědčovali je, aby zůstávali
v Boží milosti.
44 Následující sobotu se pak sešlo téměř celé město, aby slyšeli Boží slovo.
45 A když Židé spatřili ty zástupy, byli naplněni závistí a s odporem a
rouháním mluvili proti tomu, co říkal Pavel.
46 Pavel a Barnabáš však směle řekli: “Vám mělo být Boží slovo mluveno
nejdříve, ale poněvadž ho odmítáte a soudíte sami sebe za nehodné věčného
života, hle, obracíme se k pohanům!
47 Tak nám [to] totiž přikázal Pán [slovy:] ‘Postavil jsem tě za světlo
pohanům, abys byl spasením až do posledních [končin] země.’
48 Když [to] tedy slyšeli pohané, radovali se a oslavovali Pánovo slovo a
všichni, kdo byli předurčeni k věčnému životu, uvěřili.
49 A Pánovo slovo se šířilo po celém tom kraji.
50 Židé však poštvali pobožné a ctihodné ženy i přední [muže] města, podnítili
pronásledování proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhnali je ze svého kraje.
51 Oni tedy na ně vyklepali prach ze svých nohou a přišli do Ikonia.
52 Učedníci pak byli naplňováni radostí a Duchem Svatým.

14

1 A v Ikoniu se také stalo, že vešli do židovské synagogy a mluvili tak, že
uvěřilo veliké množství Židů i Řeků.
2 Ale ti Židé, kteří neuvěřili, rozezlili duše pohanů a poštvali [je] proti
bratrům.
3 [Ti] tam tedy strávili dlouhý čas a směle mluvili v Pánu, který vydával
svědectví slovu své milosti a působil, aby se skrze jejich ruce děla znamení a
zázraky.
4 Obyvatelstvo města se tedy rozdělilo; jedni byli s Židy, ale jiní s apoštoly.
5 Když se je však pohané i Židé se svými vůdci pokusili potupit a
kamenovat,

6 dozvěděli se [to] a utekli do lykaonských měst Lystry a Derbe a jejich okolí.
7 A tam kázali evangelium.
8 V Lystře pak sedával jeden muž nemohoucí na nohy, který byl chromý od lůna své matky a nikdy nechodil.
9 Ten poslouchal Pavla, jak mluví. A když na něj [Pavel] upřel pohled a viděl, že má víru na uzdravení,
10 řekl mocným hlasem: "Postav se zpříma na své nohy!" A [on] vyskočil a chodil.
11 Když tedy zástupy uviděly, co Pavel udělal, pozdvihly svůj hlas a říkaly lykaonsky: "Bohové sestoupili k nám v lidské podobě!"
12 A říkali Barnabášovi Zeus a Pavlovi Hermes, protože hlavně on mluvil.
13 Kněz Diova [chrámu], který byl před jejich městem, tedy přivedl k branám býky s věnci a chtěl se zástupy obětovat.
14 Když [to] však apoštolové Barnabáš a Pavel uslyšeli, roztrhli svá roucha, vběhli do zástupu a křičeli:
15 "Muži, co to děláte? I my jsme lidé stejné přirozenosti jako vy a kážeme vám evangelium, abyste se obrátili od těchto marností k živému Bohu, který stvořil nebe a zemi i moře a všechno, co [je] v nich.
16 Ten v minulých pokoleních nechával všechny pohany, aby chodili po svých cestách,
17 ačkoliv nenechal sám sebe bez svědectví, protože konal dobro, dával nám z nebe déšť a úrodné časy a nasycoval naše srdce pokrmem a potěšením."
18 A těmi slovy sotva upokojili zástupy, aby jim neobětovaly.
19 A [vtom] přišli z Antiochie a Ikonia Židé, a když přesvědčili zástupy, ukamenovali Pavla. Potom [ho] vytáhli ven z města, protože se domnívali, že zemřel.
20 Když ho však obstoupili učedníci, vstal a vešel do města; a druhého dne odešel s Barnabášem do Derbe.
21 Když pak tomu městu kázali evangelium a získali mnoho učedníků, vrátili se do Lystry, Ikonia a Antiochie.
22 Posilovali duše učedníků a vyzývali je, aby zůstávali ve víře, a že musíme vejít do Božího království skrze mnohá soužení.
23 A když jim v každé církvi vybrali starší, modlili se s postem a svěřili je Pánu, v něhož uvěřili.
24 Potom prošli Pisidii a přišli do Pamfylie.
25 A poté, co mluvili Slovo v Perge, odešli do Attalie
26 a odtud odpluli do Antiochie, odkud byli [předtím] svěřeni Boží milosti k dílu, které vykonali.
27 A když tam přišli, shromáždili církev a vyprávěli, co všechno skrze ně Bůh učinil a že otevřel dveře víry pohanům.
28 A strávili tam s učedníky delší dobu.

15

1 Potom přišli někteří z Judska a učili bratry: "Nenecháte-li se obřezat podle Mojžíšova způsobu, nemůžete být spaseni."
2 A když s nimi měl Pavel a Barnabáš nemalý spor a hádku, rozhodli, aby Pavel, Barnabáš a někteří další z nich šli s touto otázkou za apoštoly a staršími do Jeruzaléma.
3 Když tedy byli církví vypraveni na cestu, procházeli Fénicií a Samařím a vyprávěli o obrácení pohanů a působili všem bratrům velikou radost.

4 A když přišli do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštoly a staršími a oznámili [jim], co skrze ně Bůh udělal.
5 Povstali však někteří věřící ze sekty farizeů, a říkali, že [pohané] musí být obřezáváni a že se [jim] má přikázat, aby zachovávali Mojžíšův zákon.
6 Apoštolové a starší se tedy sešli, aby tu věc zvážili.
7 A když došlo k velkému dohadování, vstal Petr a řekl jim: "Bratři, vy víte, že [mě] Bůh mezi námi odedávna vyvolil, aby pohané slyšeli slovo evangelia z mých úst a uvěřili.
8 A Bůh, který zná srdce [lidí], jim vydal svědectví, když jim dal Ducha Svatého tak jako nám.
9 A neučinil žádný rozdíl mezi námi a jimi, když vírou očistil jejich srdce.
10 Proč tedy nyní pokoušíte Boha, když vkládáte na šíji učedníků jho, které nemohli unést ani naši otcové ani my?
11 Věříme přece, že jsme spaseni milostí Pána Ježíše Krista tak jako oni."
12 Celé shromáždění tedy zmlklo a poslouchali Barnabáše a Pavla, kteří vyprávěli, jaká znamení a zázraky dělal Bůh skrze ně mezi pohany.
13 A když umlkli, odpověděl Jakub: "Bratři, poslouchejte mě.
14 Šimon vyprávěl, jak Bůh poprvé pohlédl na pohany, aby [z nich] přijal lid svému jménu.
15 A s tím se shodují slova proroků, jak je napsáno:
16 'Potom se navrátím a znovu postavím stánek Davidův, který padl. Jeho trosky znovu postavím a pozdvihnu jej,
17 aby zbytek lidí hledal Pána, i všichni pohané, nad nimiž je vzýváno mé jméno, praví Pán, který činí všechny tyto věci.'
18 Bohu jsou známé od věků všechny jeho skutky.
19 Proto soudím, abychom nedělali potíže těm, kteří se z pohanů obracejí k Bohu,
20 ale abychom jim napsali, ať se zdržují od [věcí] poskvrněných modlami, od smilstva, od [masa] zardoušených [zvířat] a od krve.
21 Mojžíš přece má od dávných věků kazatele v každém městě, poněvadž bývá čten každou sobotu v synagogách."
22 Tehdy se apoštolům a starším s celou církví zdálo [dobré], aby do Antiochie poslali s Pavlem a Barnabášem muže, které mezi sebou vybrali, [totiž] Judu zvaného Barsabáš a Sílu, přední muže mezi bratry.
23 Poslali po nich tento [dopis]: "Apoštolové, starší a bratři zdraví ty, kdo jsou v Antiochii, v Sýrii a v Kilikii, bratry z pohanů.
24 Poněvadž jsme slyšeli, že z nás vyšli někteří, kteří vás zneklidnili [svými] slovy a rozrušili vaše duše, když říkali, že se musíte obřezat a zachovávat Zákon ([což] jsme jim nepřikázali),
25 zdálo se nám, jednomyslně shromážděným, [dobré,] abychom k vám poslali vybrané muže [spolu] s našimi milovanými Barnabášem a Pavlem,
26 lidmi, kteří vydali své životy pro jméno našeho Pána Ježíše Krista.
27 Proto jsme poslali Judu a Sílu a oni [vám] ústně povědí totéž.
28 Duchu Svatému i nám se totiž zdálo [dobré], nevkládat na vás žádné další břemeno kromě těchto nezbytných věcí:
29 abyste se zdržovali od toho, co bylo obětováno modlám, od krve, od [masa] zardoušených [zvířat a] od smilstva. Budete-li se chránit těchto věcí, uděláte dobře. Buďte zdrávi."
30 Když tedy byli propuštěni, přišli do Antiochie, shromáždili sbor a předali dopis.
31 A když [ho] přečetli, radovali se [bratři] z toho povzbuzení.

32 Juda se Sílou (kteří byli také proroci) tedy mnoha slovy povzbuzovali a posilovali bratry.
33 A když [tam] strávili [nějaký] čas, bratři je v pokoji propustili k apoštolům.
34 Sílovi se však zdálo [dobré] tam zůstat.
35 Pavel a Barnabáš zůstali v Antiochii také a učili a kázali s mnoha dalšími Pánovo slovo.
36 Po několika dnech pak Pavel řekl Barnabášovi: "Vraťme se nyní a navštivme své bratry ve všech městech, kde jsme kázali Pánovo slovo, a [zjistěme,] jak se mají.
37 Barnabáš tedy chtěl, aby s sebou vzali i Jana zvaného Marek.
38 Pavel ale nepovažoval za správné vzít s sebou toho, který od nich odešel z Pamfylie a nešel s nimi do díla.
39 A vznikl [mezi nimi] tak ostrý spor, že se od sebe rozešli. Barnabáš tedy vzal s sebou Marka a odplul na Kypr,
40 Pavel si však vybral Sílu, a když ho bratři svěřili Boží milosti, odešel.
41 Procházel Sýrii a Kilikii a posiloval církve.

16

1 Tehdy přišel do Derbe a Lystry, a hle, byl tu jeden učedník jménem Timoteus, syn jedné věřící Židovky, ale otce [měl] Řeka.
2 Jemu vydávali bratři, kteří byli v Lystře a Ikoniu, [dobré] svědectví.
3 Toho si Pavel přál [vzít] s sebou na cesty, a [tak ho] vzal a kvůli Židům, kteří byli v těch místech, ho obřezal. (Všichni totiž věděli, že jeho otec byl Řek.)
4 A jak procházeli městy, předávali jim k zachovávání ta ustanovení, která rozhodli apoštolové a starší v Jeruzalémě.
5 A tak se církve upevňovaly ve víře a rozhojňovaly se v počtu každý den.
6 A když prošli Frygii a galatskou zem, Duch Svatý jim zabránil mluvit Slovo v Asii.
7 Když přišli k Mysii, pokoušeli se jít do Bitynie, ale Duch je nenechal.
8 Minuli tedy Mysii a přišli do Troady.
9 Pavlovi se pak v noci ukázalo vidění. Nějaký makedonský muž stál a prosil ho: "Přijď do Makedonie a pomoz nám!"
10 A jakmile uviděl to vidění, ihned jsme usilovali [o to], abychom šli do Makedonie, přesvědčeni, že nás Pán povolal, abychom jim kázali evangelium.
11 Když jsme tedy vypluli z Troady, vydali jsme se přímým směrem k Samothráké a příštího dne do Neapole.
12 A odtud do Filip, což je přední město makedonského kraje a [římská] kolonie. V tomto městě jsme tedy zůstali několik dní.
13 V sobotní den jsme vyšli ven za město k řece, kde bylo zvykem se modlit; a když jsme se posadili, mluvili jsme ke shromážděným ženám.
14 Naslouchala také jedna pobožná žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, a Pán otevřel její srdce, aby věnovala pozornost tomu, co Pavel říkal.
15 A když byla pokřtěna [ona] i její dům, prosila [nás]: "Jestliže jste mě uznali za věrnou Pánu, vejděte do mého domu a pobuďte [tu]." A [tak] nás přinutila.
16 Když jsme se pak šli modlit, stalo se, že se s námi setkala jedna služebná, která měla věšteckého ducha a přinášela svým pánům veliké zisky předpovídáním [budoucnosti].
17 Ta chodila za Pavlem a [za] námi a křičela: "Tito lidé jsou služebníci Nejvyššího Boha a ohlašují nám cestu spasení!"

18 A to dělala po mnoho dní. Když toho však Pavel [už] měl dost, obrátil se a
řekl tomu duchu: "Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, abys z ní vyšel!" A v tu
chvíli z ní vyšel.
19 Když tedy její páni uviděli, že zmizela naděje jejich zisků, chopili se
Pavla a Síly a táhli [je] na náměstí k představeným.
20 A když je přivedli před [městské] úředníky, řekli: "Tito lidé bouří naše
město! Jsou [to] Židé
21 a hlásají zvyky, které nemůžeme přijmout ani zachovávat, poněvadž jsme
Římané!"
22 A [tak] proti nim povstal dav a úředníci jim strhali šaty a nařídili, ať jsou
biti holemi.
23 A když jim dali mnoho ran, uvrhli [je] do vězení a žalářníkovi přikázali,
aby je bezpečně hlídal.
24 Když tedy dostal takový rozkaz, uvrhl je do nejhlubšího vězení a sevřel
jim nohy kládou.
25 Pavel a Síla se však o půlnoci modlili a zpívali chvály Bohu a vězňové jim
naslouchali.
26 A náhle nastalo tak veliké zemětřesení, že se otřásly základy vězení a hned
se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.
27 Žalářník se probudil, a když uviděl dveře vězení otevřené, vytáhl meč a
chtěl se zabít v domnění, že vězňové utekli.
28 Pavel však hlasitě vykřikl: "Nedělej si nic zlého, vždyť jsme všichni zde!"
29 Požádal tedy o světlo, vběhl dovnitř a rozechvěn padl před Pavlem a
Sílou.
30 Potom je vyvedl ven a řekl: "Páni, co mám dělat, abych byl spasen?"
31 Oni řekli: "Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům."
32 A mluvili Pánovo slovo jemu i všem, kdo byli v jeho domě.
33 [On] je tedy v tu noční hodinu vzal a omyl [jim] rány. Potom byl ihned
pokřtěn on i všichni jeho [domácí].
34 A když je přivedl do svého domu, prostřel stůl a radoval se, že s celou
rodinou uvěřil Bohu.
35 Když pak nastal den, poslali úředníci biřice se slovy: "Propusť ty lidi!"
36 Žalářník tedy oznámil ta slova Pavlovi: "Úředníci vzkázali, abyste byli
propuštěni. Proto nyní odejděte a běžte v pokoji."
37 Pavel jim ale řekl: "Zmrskali nás veřejně a bez soudu vsadili do vězení -
[nás,] kteří jsme Římané - a teď nás chtějí tajně vyhnat? [To] opravdu ne! Ať
přijdou sami a vyvedou nás!"
38 Biřicové tedy ta slova oznámili úředníkům. A když uslyšeli, že to jsou
Římané, dostali strach,
39 přišli a prosili je [za odpuštění]. Potom [je] vyvedli a žádali je, aby odešli
z města.
40 Když tedy vyšli z vězení, přišli k Lydii, a když uviděli bratry, potěšili je a
odešli.

17

1 A když prošli Amfipolis a Apolonii, přišli do Tesaloniky, kde byla židovská
synagoga.
2 Pavel tedy podle [svého] zvyku vešel k nim a po tři soboty k nim
promlouval z Písem.
3 Vysvětloval a předkládal [jim], že Kristus musel trpět a vstát z mrtvých a že
"toto je Kristus: Ježíš, kterého vám kážu!"

4 Někteří z nich se dali přesvědčit a [tak] se k Pavlovi a Sílovi připojilo veliké množství pobožných Řeků i nemálo předních žen.
5 Ale ti Židé, kteří neuvěřili, vzpláli žárlivostí. Přibrali si některé zlé lidi z ulice, a když se shlukli, vzbouřili město a zaútočili na Jásonův dům. Hledali je [totiž], aby je vyvedli před lid.
6 Když je však nenašli, táhli Jásona a některé bratry k představeným města a křičeli: "Ti, kteří vzbouřili celý svět, přišli i sem -
7 a Jáson je přijal! Ti všichni jednají proti císařským ustanovením, protože nazývají králem [někoho] jiného, [totiž] Ježíše!"
8 A tak rozrušili zástup i představené města, kteří to slyšeli.
9 Když však dostali od Jásona a ostatních záruku, propustili je.
10 Bratři tedy hned v noci vyslali Pavla i Sílu do Berie. A když [tam] dorazili, šli do židovské synagogy.
11 Tito [Židé] však byli ušlechtilejší než tesaloničtí. Přijali Slovo se vší dychtivostí a každý den zkoumali Písma, zda jsou ty věci tak.
12 Mnozí z nich tedy uvěřili, a také nemálo ctihodných řeckých žen a mužů.
13 Když se však Židé z Tesaloniky dozvěděli, že Pavel káže Boží slovo i v Berii, přišli také tam a rozbouřili zástupy.
14 Tehdy bratři ihned poslali Pavla, aby šel k moři, ale Síla a Timoteus tam zůstali.
15 A ti, kdo Pavla doprovázeli, ho dovedli až do Athén. A když dostali vzkaz pro Sílu a Timotea, aby co nejrychleji přišli k němu, odešli.
16 Když pak na ně Pavel čekal v Athénách, rozněcoval se v něm jeho duch, když viděl, [jak] je to město oddané modlám.
17 Rozmlouval tedy každý den s Židy a pobožnými [lidmi] v synagoze i s těmi, které potkal na tržišti.
18 Setkávali se s ním také někteří epikurejští a stoičtí filozofové a někteří [z nich] říkali: "Co [nám] chce ten žvanil povídat?" A jiní: "Zdá se být zvěstovatelem cizích božstev." Kázal jim totiž Ježíše a vzkříšení [z mrtvých].
19 Popadli ho tedy a vyvedli na Areopág se slovy: "Můžeme se dozvědět, co [je] to za nové učení, které hlásáš?
20 Přinášíš totiž našim uším nějaké podivné věci. Chceme tedy vědět, co to má být."
21 Všichni Athéňané i cizinci, kteří [tam] pobývali, totiž netrávili čas ničím jiným, než aby říkali nebo poslouchali něco nového.
22 Pavel se tedy postavil uprostřed Areopágu a řekl: "Muži athénští, vidím, že jste v každém ohledu velice nábožní [lidé].
23 Když jsem [tu] totiž procházel a pozoroval, co uctíváte, našel jsem také oltář, na kterém je napsáno: 'Neznámému bohu'. Koho tedy uctíváte nevědomě, toho vám já zvěstuji.
24 Bůh, který stvořil svět i všechno, co je v něm, ten, který je Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných rukama.
25 Ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval, protože on dává všem život i dech i všechno.
26 A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil [jim] uložené časy a hranice jejich přebývání,
27 aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt [ho], ačkoli není daleko od žádného z nás.
28 Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme, jak [to] řekli i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho potomstvo.'

29 Když tedy jsme Boží potomstvo, nesmíme se domnívat, že by božská
bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni, výtvoru lidské zručností a
důvtipu.
30 Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni
všude činili pokání,
31 protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže,
kterého [k tomu] ustanovil, [o čemž] podal každému důkaz, když ho vzkřísil z
mrtvých."
32 A když uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, někteří se posmívali, ale jiní řekli:
"Poslechneme si o tom od tebe ještě jindy."
33 Tak Pavel vyšel z jejich středu.
34 Někteří muži se však k němu připojili a uvěřili; mezi nimi i Dionýsius
Areopágský, žena jménem Damaris a s nimi [ještě] jiní.

18

1 Potom Pavel odešel z Athén a přišel do Korintu.
2 A [tam] nalezl jednoho Žida jménem Akvilu, rodem z Pontu, který
nedávno přišel se svou manželkou Priscillou z Itálie (protože Klaudius nařídil,
aby všichni Židé odešli z Říma), a přidal se k nim.
3 A protože byl stejného řemesla, bydlel a pracoval u nich, neboť jejich
řemeslem bylo dělat stany.
4 Každou sobotu však promlouval v synagoze a přesvědčoval Židy i Řeky.
5 A když Síla a Timoteus přišli z Makedonie, Pavel byl puzen v duchu a
dosvědčoval Židům, že Ježíš je Kristus.
6 Když [mu] však odporovali a rouhali se, vytřásl [svůj] plášť a řekl jim:
"Vaše krev na vaši hlavu, já [jsem od ní] čistý! Od této chvíle půjdu k
pohanům."
7 A když odtud odešel, vstoupil do domu jistého [muže] jménem Justus,
Božího ctitele, jehož dům sousedil se synagogou.
8 Také Kristus, představený synagogy, uvěřil Pánu s celým svým domem a
mnozí z Korintských, kteří naslouchali, uvěřili a dali se pokřtít.
9 Pán tedy řekl v noci Pavlovi skrze vidění: "Neboj se, ale mluv a nemlč;
10 protože já jsem s tebou a nikdo se tě nedotkne, aby ti ublížil; neboť mám
mnoho lidu v tomto městě."
11 A tak tu zůstal půl druhého roku a vyučoval mezi nimi Boží slovo.
12 Když však byl Gallio místodržitelem Acháje, povstali Židé jednomyslně
proti Pavlovi a přivedli ho před soudnou stolici
13 se slovy: "Tento [muž] navádí lidi, aby ctili Boha v rozporu se Zákonem!"
14 A když měl Pavel otevřít ústa, řekl Gallio Židům: "Židé, kdyby se stala
nějaká nepravost nebo bídný zločin, měl bych důvod vás vyslechnout.
15 Ale když jsou [to] otázky o slovech a jménech a o vašem Zákoně,
postarejte se [o to] sami, protože já tyto věci soudit nechci!"
16 A odehnal je od soudné stolice.
17 Všichni Řekové se tedy chopili Rostena, představeného synagogy, a bili ho
před soudnou stolicí, ale Gallio na to vůbec nedbal.
18 Pavel [tam] však zůstal ještě mnoho dní. Když se potom rozloučil s
bratry, odplul do Sýrie a s ním Priscilla i Akvila. V Kenchrejích si dal ostříhat
hlavu, protože složil slib,
19 a když dorazil do Efezu, nechal je tam; sám však vešel do synagogy a
rozmlouval se Židy.

20 A když [ho] prosili, aby u nich zůstal déle, nesvolil,
21 ale rozloučil se s nimi a řekl: “Já musím nutně strávit tento nadcházející svátek v Jeruzalémě, ale bude-li Bůh chtít, znovu se k vám vrátím.” Tehdy odplul z Efezu.
22 A když dorazil do Cesareje, vystoupil, pozdravil církev a odešel do Antiochie.
23 A když [tam] pobyl nějaký čas, odešel a postupně procházel galatský kraj i Frygii a posiloval všechny učedníky.
24 Do Efezu pak přišel jeden Žid jménem Apollo, výmluvný muž mocný v Písmech, rodem z Alexandrie.
25 Ten byl vyučen Pánově cestě, a jelikož byl vroucího ducha, mluvil a přesně vyučoval o Pánu, ačkoliv znal jenom Janův křest.
26 Ten začal směle mluvit v synagoze, a když ho uslyšeli Priscilla s Akvilou, vzali ho k sobě a vysvětlili mu Boží cestu [ještě] přesněji.
27 Když potom chtěl jít do Acháje, bratři [ho] povzbudili a napsali učedníkům, aby ho přijali. A když [tam] přišel, velmi pomohl těm, kteří skrze [Boží] milost uvěřili,
28 protože mocně překonával Židy, když veřejně dokazoval z Písem, že Ježíš je Kristus.

19

1 A když byl Apollos v Korintu, stalo se, že Pavel prošel horními kraji a přišel do Efezu. A když [tam] nalezl některé učedníky,
2 řekl jim: “Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?” Ale oni mu řekli: “Nikdy jsme ani neslyšeli, že je Duch Svatý.”
3 Řekl jim: “Jak jste tedy pokřtěni?” A oni řekli: “Janovým křtem.”
4 Pavel tedy řekl: “Jistě, Jan křtil křtem pokání a říkal lidem, aby uvěřili v toho, který měl přijít po něm, to jest v Krista Ježíše.”
5 Když to tedy uslyšeli, byli pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.
6 A když na ně Pavel vložil ruce, přišel na ně Duch Svatý a [oni] mluvili jazyky a prorokovali.
7 A bylo jich celkem okolo dvanácti mužů.
8 [Pavel] pak vešel do synagogy a směle [tam] mluvil po tři měsíce; rozmlouval [s lidmi a] přesvědčoval [je] o Božím království.
9 A když se někteří zatvrzovali, byli nepovolní a přede všemi zlořečili té cestě, [Pavel] od nich odstoupil, oddělil učedníky a každý den promlouval ve škole jistého Tyranna.
10 A to se dělo po dva roky, takže všichni obyvatelé Asie, jak Židé, tak Řekové, slyšeli slovo Pána Ježíše.
11 Bůh pak dělal skrze Pavlovy ruce mimořádné zázraky,
12 takže [lidé] dokonce přinášeli šátky a zástěry z jeho těla na nemocné a nemoci od nich odstupovaly a zlí duchové z nich vycházeli.
13 Někteří z potulných židovských zaklínačů se pak pokusili vzývat jméno Pána Ježíše nad těmi, kdo měli zlé duchy. Říkali: “Zaklínáme vás Ježíšem, kterého káže Pavel!”
14 A to dělalo sedm synů židovského velekněze Skévy.
15 Zlý duch jim však odpověděl: “Ježíše znám a o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?”
16 Ten člověk, ve kterém byl zlý duch, se tedy na ně vrhl, přemohl je a zmocnil se jich, takže utekli z toho domu nazí a zranění.

17 A to vešlo ve známost [mezi] všemi Židy i Řeky bydlícími v Efezu. Na
všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo velebeno.
18 Mnozí z těch, kteří uvěřili, tedy přicházeli a vyznávali a odhalovali své
skutky.
19 Také mnozí z těch, kteří se zabývali magií, snesli [své] knihy a přede
všemi [je] pálili. A [když] spočítali jejich cenu, shledali, [že stály] padesát tisíc
stříbrných.
20 Tak mocně rostlo Pánovo slovo a rozmáhalo se.
21 A když se staly tyto věci, rozhodl se Pavel v duchu, že projde Makedonii
a Acháji a půjde do Jeruzaléma. Řekl: "Až tam pobudu, musím také vidět Řím."
22 Dva z těch, kteří mu pomáhali, Timotea a Erasta, tedy poslal do
Makedonie, [ale] sám zůstal [ještě] načas v Asii.
23 Tehdy nastal kvůli té cestě nemalý rozruch.
24 Jeden stříbrotepec jménem Demetrius, který dělal stříbrné
[napodobeniny] Artemidina chrámu, totiž poskytoval nemalý výdělek
řemeslníkům.
25 Ty svolal [spolu] s těmi, kteří dělali podobné věci, a řekl: "Muži, víte, že z
tohoto řemesla je naše bohatství.
26 A vidíte i slyšíte, že nejen v Efezu, ale téměř po celé Asii ten Pavel
přesvědčil a odvrátil veliké množství [lidí], protože říká: 'Ti, kteří jsou udělaní
rukama, nejsou bohové!'
27 Hrozí tedy nejen, že nastane krach našeho řemesla, ale také, že chrám
veliké bohyně Artemis nebude považován za nic a bude poškozena důstojnost
té, kterou ctí celá Asie i [celý] svět!"
28 A když [to] uslyšeli, byli naplněni hněvem a začali křičet: "Veliká [je]
efezská Artemis!"
29 Celé město se tedy naplnilo rozruchem a když chytili Makedonce Gaia a
Aristarcha, Pavlovy společníky na cestách, hnali se [všichni] společně do
divadla.
30 (Když však chtěl Pavel jít mezi lid, učedníci ho nenechali.
31 Dokonce i někteří z předních mužů Asie, kteří byli jeho přáteli, k němu
poslali s prosbou, aby se nevydával do divadla.)
32 A jedni křičeli to, druzí ono, protože shromáždění bylo zmatené a mnozí
[ani] nevěděli, proč se sešli.
33 Potom ze zástupu vytáhli Alexandra, kterého Židé postrčili dopředu.
Alexandr tedy pokynul rukou a chtěl před lidem pronést obhajobu.
34 Když ale poznali, že je [to] Žid, vydali všichni jeden hlas a křičeli asi dvě
hodiny: "Veliká [je] efezská Artemis!"
35 A když [městský] sekretář upokojil zástup, řekl: "Muži efezští, kdo z lidí
by nevěděl, že město Efezských je strážcem chrámu veliké bohyně Artemis a
[její sochy], která spadla z nebe?
36 A poněvadž jsou tyto věci nepopiratelné, je třeba, abyste zachovali klid a
nedělali nic ukvapeného.
37 Přivedli jste totiž tyto muže, [kteří] ani nespáchali svatokrádež, ani se
nerouhají vaší bohyni.
38 Jestliže má tedy Demetrius a řemeslníci, kteří jsou s ním, proti někomu
žalobu, konají se veřejné soudy a jsou [tu] místodržitelé. [Tam] ať jedni druhé
žalují.
39 A pokud žádáte [ještě] něco jiného, bude to vyřešeno v zákonném
shromáždění.

40-41 Hrozí nám totiž, že budeme kvůli dnešku obviněni ze vzpoury, a není
žádný důvod, který bychom mohli udat, proč jsme se tu srotili.“ A když to
řekl, rozpustil shromáždění.

20

1 Když pak to pozdvižení skončilo, svolal Pavel učedníky, rozloučil se [s
nimi] a vydal se na cestu do Makedonie.
2 A když prošel ty kraje a povzbudil je mnohými slovy, přišel do Řecka
3 a pobyl [tam] tři měsíce. Poněvadž mu [však] Židé činili úklady, když měl
vyplout do Sýrie, rozhodl se, že se vrátí přes Makedonii.
4 Až do Asie ho tedy doprovázel Sopater z Berie, z Tesalonických pak
Aristarchos a Sekundus, Gaius z Derbe, také Timoteus, a z Asie Tychikus a
Trofimus.
5 Ti šli napřed a čekali na nás v Troadě.
6 My jsme pak po dnech nekvašených chlebů vypluli z Filip a během pěti
dnů jsme dorazili k nim do Troady, kde jsme strávili sedm dní.
7 A když se učedníci prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba, Pavel k
nim mluvil, protože měl nazítří jít pryč, a protáhl [svou] řeč až do půlnoci.
8 V horní místnosti, kde byli shromážděni, bylo hodně svítilen,
9 avšak jednoho mladíka jménem Eutychus, sedícího na okně, přemáhal
hluboký spánek. A když Pavel mluvil ještě déle, byl spánkem přemožen a
spadl z třetího poschodí dolů a zvedli [ho] mrtvého.
10 Pavel tedy sestoupil dolů, padl na něj, objal [ho] a řekl: “Neznepokojujte
se, vždyť jeho duše je v něm!”
11 Pak vystoupil nahoru, lámal chléb, pojedl a [ještě] dlouho hovořil, až do
rána, a tak odešel.
12 A toho chlapce přivedli živého a byli velice povzbuzeni.
13 My jsme tedy šli napřed na loď a vypluli jsme k Assu, kde jsme k sobě
měli vzít Pavla; tak to totiž nařídil, protože chtěl jít sám pěšky.
14 A když se s námi v Assu setkal, vyzvedli jsme ho a přijeli jsme do
Mitylény.
15 Potom jsme odtud odpluli a druhého dne jsme se dostali naproti
[ostrovu] Chios. Následující [den] jsme připluli k Sámu a zůstali jsme v
Trogylliu. Nazítří jsme pak dorazili do Milétu.
16 (Pavel se totiž rozhodl minout Efez, aby se nezdržel v Asii, protože
spěchal, aby se pokud možno dostal na den Letnic do Jeruzaléma.)
17 Z Milétu tedy poslal [zprávu] do Efezu a zavolal k sobě starší církve.
18 Když k němu přišli, řekl jim: “Vy víte, jak jsem byl s vámi po všechen ten
čas od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie:
19 Jak jsem sloužil Pánu se vší pokorou a s mnoha slzami a zkouškami,
které na mě přicházely skrze úklady Židů;
20 jak jsem neopomněl nic užitečného, abych vám to neoznámil a neučil vás
veřejně i po domech;
21 [jak] jsem Židům i Řekům vydával svědectví o pokání k Bohu a o víře v
našeho Pána, Ježíše Krista.
22 A hle, já nyní jdu, puzen Duchem, do Jeruzaléma a nevím, co se mi v něm
má stát,
23 mimo to, že mi Duch Svatý v každém městě vydává svědectví, že mě čekají
pouta a soužení.

24 Ale [já] na to nic nedbám, ani si necením své duše víc, než abych s
radostí dokončil svůj běh a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: abych
vydával svědectví evangeliu Boží milosti.
25 A hle, já nyní vím, že vy všichni, mezi kterými jsem chodil a kázal o Božím
království, již nikdy nespatříte mou tvář.
26 Proto vám dnešní den vydávám svědectví, že jsem čistý od krve všech
[lidí],
27 protože jsem neopomněl oznámit vám veškerou Boží vůli.
28 Dbejte tedy na sebe i na celé stádo, nad nímž vás Duch Svatý ustanovil
biskupy, abyste pásli Boží církev, kterou získal svou vlastní krví.
29 Já totiž vím, že po mém odchodu mezi vás vstoupí draví vlci, kteří
nebudou šetřit stádo.
30 I z vás samotných povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci,
aby strhli učedníky za sebou.
31 Proto bděte a pamatujte, že jsem po tři roky nepřestával dnem i nocí se
slzami napomínat jednoho každého [z vás].
32 A nyní vás, bratři, svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás
vybudovat a dát vám dědictví mezi všemi posvěcenými.
33 Od nikoho jsem nechtěl stříbro, zlato ani roucho.
34 Však sami víte, že to, co jsem potřeboval já i ti, kdo byli se mnou,
obstarávaly tyto ruce.
35 Ve všem jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, podporovat slabé a
pamatovat na slova Pána Ježíše, protože on řekl: ‘Požehnanější je dávat, než
dostávat.’ ”
36 A když to řekl, poklekl s nimi všemi a modlil se.
37 A všichni se dali do velikého pláče, padali Pavlovi kolem krku a líbali ho.
38 Nejvíce se rmoutili nad těmi slovy, která řekl - že už nikdy nespatří jeho
tvář. A [tak] ho doprovázeli k lodi.

21

1 Jakmile jsme se tedy s nimi rozloučili, vypluli jsme a přímým směrem
jsme přijeli na [ostrov] Kós a druhý den na Rodos a odtud do Patary.
2 [Tam] jsme našli loď, která plula do Fénicie, nastoupili jsme [na ni a]
vypluli.
3 Když se nám pak [začal] ukazovat Kypr, nechali jsme ho po levé straně.
Pluli jsme do Sýrie a přistáli v Týru, protože tam měla loď vyložit náklad.
4 A když jsme nalezli učedníky, zůstali jsme tam sedm dní. Ti říkali Pavlovi
skrze Ducha, aby nechodil do Jeruzaléma.
5 Po naplnění těch dnů jsme se vydali na cestu a všichni nás vyprovázeli [i]
s ženami a dětmi až za město, [kde] jsme na břehu poklekli a modlili se.
6 A když jsme se spolu rozloučili, nastoupili jsme na loď a oni se vrátili
domů.
7 My jsme se pak z Týru vydali na další plavbu a dorazili jsme do
Ptolemaidy. Pozdravili jsme bratry a zůstali jsme u nich jeden den.
8 Nazítří jsme [my], kdo jsme byli s Pavlem, odešli a přišli jsme do
Cesareje. Vešli jsme do domu evangelisty Filipa (který byl z oněch sedmi) a
zůstali jsme u něho.
9 Ten měl čtyři dcery, panny, které prorokovaly.
10 A když jsme [tam] pobývali [již] mnoho dní, přišel z Judska jeden prorok
jménem Agabus.

11 Když k nám přišel, vzal Pavlův pás, svázal si ruce i nohy a řekl: “Toto říká
Duch Svatý: Toho muže, kterému patří tento pás, takto svážou Židé v
Jeruzalémě a vydají [ho] do rukou pohanů.”
12 A jakmile jsme to uslyšeli, prosili jsme ho my i ti, kdo byli z toho místa,
aby nechodil do Jeruzaléma.
13 Pavel však odpověděl: “Co děláte? [Proč] pláčete a trápíte mé srdce?
Vždyť já jsem připraven nejenom být svázán, ale také v Jeruzalémě umřít pro
jméno Pána Ježíše!”
14 Když se tedy nechtěl dát přesvědčit, přestali jsme se slovy: “Ať se stane
Pánova vůle.”
15 Po těch dnech jsme se tedy připravili a vydali se vzhůru do Jeruzaléma.
16 Šli s námi i učedníci z Cesareje a vedli [nás] k jistému Mnázonovi z Kypru,
dávnému učedníkovi, u kterého jsme měli být hosty.
17 A když jsme přišli do Jeruzaléma, bratři nás radostně přijali.
18 Druhého dne tedy šel Pavel s námi k Jakubovi a [tam] se sešli všichni
starší.
19 A když je pozdravil, vyprávěl [jim] jedno po druhém všechno, co Bůh
skrze jeho službu udělal mezi pohany.
20 Když [to] tedy uslyšeli, oslavovali Pána. Potom mu řekli: “Vidíš bratře,
kolik desítek tisíc je Židů, kteří uvěřili, a všichni jsou horliví milovníci Zákona.
21 Ale o tobě mají zprávu, že učíš všechny Židy, kteří jsou mezi pohany, aby
odstoupili od Mojžíše, a říkáš, že nemají obřezávat syny ani zachovávat zvyky.
22 Co tedy s tím? Určitě se shromáždí zástup, protože uslyší, že jsi přišel.
23 Udělej tedy to, co ti říkáme: Máme [tu] čtyři muže, kteří na sobě mají slib.
24 Vezmi je [k sobě], nech se s nimi očistit a zaplať za ně náklady, aby si
oholili hlavy. Tehdy všichni poznají, že [na tom], co o tobě slyšeli, nic není,
ale že i [ty] sám chodíš v řádu a zachováváš Zákon.
25 A ohledně těch, kteří uvěřili z pohanů, my jsme [o tom] psali a usoudili
jsme, aby nic z toho nedodržovali, jen aby se zdržovali od [masa] obětovaného
modlám, od krve, od zardoušeného a od smilstva.”
26 Tehdy Pavel vzal ty muže a když se s nimi druhého dne očistil, vešel do
chrámu, aby ohlásil, kdy se vyplní dny toho očištění - až bude za každého z
nich přinesena oběť.
27 A když se těch sedm dní už mělo vyplnit, spatřili ho v chrámu Židé z Asie.
[Ti] vzbouřili všechen lid a vrhli se na něj
28 s křikem: “Izraelité, pomozte! Toto je ten člověk, který všechny všude učí
proti tomuto lidu, Zákonu i místu a k tomu ještě přivedl do chrámu Řeky a
poskvrnil toto svaté místo!”
29 (Předtím s ním totiž ve městě viděli Trofima z Efezu a domnívali se, že ho
Pavel přivedl do chrámu.)
30 Tak se rozbouřilo celé město. Lidé se seběhli, chopili se Pavla a táhli ho
ven z chrámu. A dveře byly ihned zavřeny.
31 Když [už] ho však chtěli zabít, došla k veliteli posádky zpráva, že se celý
Jeruzalém bouří.
32 Ten ihned vzal vojáky a setníky a přiběhl na ně. A oni, jakmile uviděli
velitele a vojáky, přestali Pavla bít.
33 Tehdy velitel přistoupil, chopil se ho, poručil, ať [ho] sváží dvěma řetězy, a
ptal se, kdo [to] je a co udělal.
34 V zástupu však jedni křičeli to a druzí ono. A protože kvůli hluku nemohl
zjistit nic jistého, poručil, aby ho odvedli do pevnosti.

35 A když se ocitl na schodech, přihodilo se, že ho kvůli násilí davu [museli]
vojáci nést.
36 Šlo za [ním] totiž množství lidí křičících: "Pryč s ním!"
37 Když pak [už] měl Pavel být přiveden do pevnosti, řekl veliteli: "Mohu ti
něco říci?" A on řekl: "[Ty] umíš řecky?
38 Takže ty nejsi ten Egypťan, který před nedávnem vzbouřil a vyvedl na
poušť ty čtyři tisíce hrdlořezů?
39 Pavel tedy řekl: "Já jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan ne bezvýznamného
města. Proto tě prosím, dovol mi promluvit k lidu."
40 A když [mu to] dovolil, Pavel zůstal na schodech a pokynul rukou lidu. A
když nastalo hluboké ticho, promluvil k [nim] hebrejským jazykem:

22

1 "Bratři a otcové, vyslechněte nyní mou obhajobu před vámi."
2 (A když uslyšeli, že k nim mluví hebrejským jazykem, ztišili se ještě více.)
Řekl tedy:
3 "Já jsem zajisté Žid, narozený v kilickém Tarsu, ale vychován [jsem] v
tomto městě u nohou Gamalielových. Byl jsem se [vší] přísností vyučen
otcovskému zákonu a byl jsem horlivcem pro Boha, jako jste podnes vy
všichni.
4 Já jsem tu cestu pronásledoval až k smrti. Svazoval jsem muže i ženy a
dával [je] do vězení,
5 čehož je mi svědkem i nejvyšší kněz a všichni starší. Od nich jsem také
přijal dopisy pro bratry a šel jsem do Damašku, abych i ty, kteří byli tam,
přivedl svázané do Jeruzaléma k potrestání.
6 Ale stalo se mi, že když jsem se okolo poledne blížil na cestě k Damašku,
náhle mě obklopilo veliké světlo z nebe.
7 Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi říkal: 'Saule, Saule, proč
mě pronásleduješ?'
8 Odpověděl jsem: 'Kdo jsi, Pane?' A on řekl: 'Já jsem Ježíš Nazaretský,
kterého ty pronásleduješ.'
9 Ti, kdo byli se mnou, sice viděli světlo a dostali strach, ale hlas toho, který
ke mně mluvil, neslyšeli.
10 Řekl jsem tedy: 'Pane, co mám dělat?' Pán mi řekl: 'Vstaň, jdi do Damašku
a tam ti bude řečeno všechno, co je ti určeno dělat.'
11 A jelikož jsem byl od jasu toho světla nevidomý, přišel jsem do Damašku
veden za ruku těmi, kdo byli se mnou.
12 A jistý Ananiáš, muž zbožný podle Zákona, který měl dobré svědectví ode
všech Židů, kteří [tam] bydleli,
13 přišel ke mně, postavil se a řekl: 'Bratře Saule, prohlédni!' A já jsem hned
v tu chvíli na něj pohlédl.
14 On řekl: 'Bůh našich otců tě vyvolil, abys poznal jeho vůli a spatřil
Spravedlivého a uslyšel hlas z jeho úst,
15 neboť mu budeš přede všemi lidmi svědkem toho, co jsi viděl a slyšel.
16 A nyní - proč otálíš? Vstaň, pokřti se a smyj své hříchy a vzývej Pánovo
jméno!'
17 Když jsem se pak vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámu, stalo se, že
jsem upadl do vytržení
18 a viděl jsem ho, jak mi říká: 'Pospěš si a vyjdi rychle z Jeruzaléma,
protože tvé svědectví o mně nepřijmou.'

19 Já jsem řekl: ‘Pane, oni vědí, že jsem věřící v tebe dával do vězení a v
každé synagoze [je] bil.
20 A když prolévali krev Štěpána, tvého svědka, i já jsem tam stál a
schvaloval jeho zabití a hlídal jsem pláště těch, kdo ho zabíjeli.’
21 [On] mi však řekl: ‘Jdi, protože tě pošlu daleko k pohanům.’ ”
22 Poslouchali ho tedy až po toto slovo a [tehdy] pozvedli hlas se slovy:
“Pryč s takovým [člověkem] ze země! Nesmí zůstat naživu!”
23 A když [takto] křičeli a rvali si pláště a házeli prach do vzduchu,
24 poručil velitel, aby ho odvedli do pevnosti a řekl, ať ho vyslýchají
bičováním, aby zjistil, z jakého důvodu na něj tolik křičeli.
25 Když ho tedy přivázali řemeny, řekl Pavel setníkovi, který [tam] stál: “Vy
smíte bičovat člověka, který je Říman a není odsouzen?”
26 A když [to] ten setník uslyšel, přišel k veliteli a oznámil [mu to]. Řekl:
“Dej pozor, co chceš dělat, protože tento člověk je Říman!”
27 Velitel tedy přišel [k Pavlovi a] řekl mu: “Pověz mi, ty jsi Říman?” A on
řekl: “Ano.”
28 Velitel mu tedy odpověděl: “Já jsem to občanství získal za veliké peníze!”
Pavel však řekl: “Ale já jsem se [tak] už narodil.”
29 Ti, kteří ho měli vyslýchat, tedy od něho ihned odstoupili a i velitel dostal
strach, když zjistil, že je [to] Říman a [on] ho nechal spoutat.
30 Nazítří ho tedy [velitel] propustil z pout, protože chtěl s jistotou poznat,
z čeho ho Židé obviňují, a nařídil, aby se sešli velekněží i celá jejich velerada.
Pak přivedl Pavla a postavil [ho] před nimi.

23

1 Pavel tedy upřeně pohlédl na veleradu a řekl: “Bratři, já až do tohoto dne
žiji před Bohem s naprosto čistým svědomím.”
2 Nejvyšší kněz Ananiáš tedy přikázal těm, kdo u něj stáli, aby ho bili přes
ústa.
3 Tehdy mu Pavel řekl: “Tebe bude bít Bůh, obílená stěno! Ty [tu] sedíš, abys
mě soudil podle Zákona a proti Zákonu mě nařizuješ bít?”
4 Ti, kdo tam stáli tedy řekli: “[Ty] spíláš Božímu nejvyššímu knězi?”
5 Pavel řekl: “Nevěděl jsem, bratři, že je [to] nejvyšší kněz. Je přece napsáno:
‘Vůdci svého lidu nebudeš zlořečit.’ ”
6 Když pak Pavel poznal, že ve veleradě je jedna strana saduceů a druhá
farizeů, zvolal: “Bratři, já jsem farizeus, syn farizea; jsem souzen kvůli
naději zmrtvýchvstání!”
7 A když to řekl, došlo mezi farizeji a saduceji k hádce a shromáždění se
rozdělilo.
8 Saduceové totiž říkají, že není [žádné] vzkříšení ani anděl nebo duch, ale
farizeové to obojí vyznávají.
9 Nastal tedy veliký křik a z farizejské strany povstali zákoníci a bojovali
[za něj] se slovy: “Nic zlého jsme na tomto člověku nenašli; jestliže tedy k
němu mluvil duch nebo anděl, nebojujme proti Bohu!”
10 A když nastal veliký rozbroj, poručil velitel vojákům (z obavy, aby Pavla
neroztrhali), ať sejdou dolů, vytrhnou ho z jejich středu a odvedou do
pevnosti.
11 A příští noc se k němu postavil Pán a řekl: “Buď statečný, Pavle; protože
tak jako jsi o mně svědčil v Jeruzalémě, musíš svědčit i v Římě.”

12 Když pak nastal den, srotili se někteří z Židů a zapřísáhli se, že nebudou
jíst ani pít, dokud nezabijí Pavla.
13 A těch, kteří se takto spikli, bylo více než čtyřicet.
14 Ti přistoupili k velekněžím a starším a řekli: "Zavázali jsme se velikou
přísahou, že neokusíme žádný [pokrm], dokud nezabijeme Pavla.
15 Vy tedy nyní s veleradou dejte vědět veliteli, ať ho zítra přivede k vám,
jako byste o něm chtěli zjistit něco přesnějšího. A my jsme připraveni zabít ho
předtím, než se [k vám] přiblíží."
16 O té léčce však uslyšel syn Pavlovy sestry. Přišel [tedy], vešel do pevnosti
a pověděl [to] Pavlovi.
17 Pavel tedy k sobě zavolal jednoho ze setníků a řekl: "Doveď tohoto
mladíka k veliteli, protože mu má něco oznámit."
18 On ho tedy vzal, odvedl k veliteli a řekl: "Vězeň Pavel mě zavolal a
poprosil, abych k tobě přivedl tohoto mladíka, že ti má něco říci."
19 Velitel ho tedy vzal za ruku, poodešel s ním stranou a ptal se: "Co mi to
máš oznámit?"
20 A [on] řekl: "Židé se dohodli, že tě požádají, abys zítra přivedl Pavla do
velerady, jako by o něm chtěli zjistit něco přesnějšího.
21 Ale ty jim nevěř, protože na něj číhá více než čtyřicet z nich. Ti muži se
zapřísáhli, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí. Jsou už připraveni a
čekají [jen] na zprávu od tebe!"
22 Velitel tedy toho mladíka propustil a přikázal [mu]: "Nikomu neříkej, že
jsi mi to oznámil!"
23 A když si zavolal určité dva setníky, řekl: "Připravte na třetí noční hodinu
dvě stě vojáků k cestě do Cesareje, také sedmdesát jezdců a dvě stě
lehkooděnců.
24 A přiveďte zvířata, aby [na ně] Pavla posadili a bezpečně ho dopravili k
vladaři Felixovi."
25 Napsal [také] dopis tohoto znění:
26 "Klaudius Lysiáš zdraví vznešeného vladaře Felixe.
27 Tohoto muže Židé zajali a chtěli zabít. Když jsem se [však] dozvěděl, že je
Říman, přišel jsem s vojskem a vytrhl [jim] ho.
28 A protože jsem chtěl zjistit, z čeho jej obviňují, přivedl jsem ho do jejich
velerady.
29 Tehdy jsem shledal, že jej obviňují kvůli [nějakým] otázkám jejich Zákona,
ale že nemá žádnou vinu zasluhující smrt nebo vězení.
30 A když mi bylo oznámeno o úkladech, které tomu muži činili Židé, ihned
jsem [ho] poslal k tobě a jeho žalobcům jsem přikázal, aby řekli před tebou, co
proti němu mají. Buď zdráv."
31 Vojáci tedy vzali Pavla, jak jim bylo nařízeno, a odvedli [ho] v noci do
Antipatridy.
32 Nazítří s ním pak nechali jet jezdce a vrátili se do pevnosti.
33 A ti, když přijeli do Cesareje, doručili vladaři dopis a postavili před něj
Pavla.
34 Když si tedy vladař [dopis] přečetl, zeptal se, z jaké je provincie, a když
zjistil, že z Kilikie,
35 řekl: "Vyslechnu tě, až přijdou také tví žalobci." A nařídil, ať je hlídán v
Herodově paláci.

24

1 Po pěti dnech tedy sestoupil [do Cesareje] nejvyšší kněz Ananiáš se

staršími a [s] nějakým řečníkem Tertullem. Ti oznámili vladaři [žalobu] proti Pavlovi.
2 A když byl předvolán, začal Tertullus obžalobu. Řekl: “Díky tobě zakoušíme veliký pokoj a tvojí prozřetelností se v tomto národě děje [mnoho] náprav,
3 [což] naprosto a všude přijímáme se vší vděčností, vznešený Felixi.
4 Abych tě však déle nezdržoval, prosím, abys nás s vlídností [sobě] vlastní krátce vyslyšel.
5 Shledali jsme totiž, [že] tento muž [je jako] mor. Rozněcuje nesváry mezi všemi Židy po celém světě a [je] vůdcem té sekty nazaretských.
6 Dokonce se pokusil znesvětit chrám! Zajali jsme ho tedy a chtěli jsme [ho] soudit podle našeho Zákona.
7 Přišel však velitel Lysiáš, s velikým násilím nám [ho] vzal z rukou
8 a přikázal, aby jeho žalobci přišli k tobě. Když [ho] vyslechneš, budeš se od něho moci sám dovědět o tom všem, z čeho jej obviňujeme.”
9 A [s tím] souhlasili i Židé a tvrdili, že je to tak.
10 Když mu tedy vladař pokynul, aby mluvil, Pavel odpověděl: “Jelikož vím, že jsi [již] mnoho let soudcem tohoto národa, budu se hájit s dobrou myslí,
11 protože ti může být známo, že [to] není více než dvanáct dní, co jsem přišel do Jeruzaléma, abych se poklonil [Bohu].
12 A nenalezli mě, jak se s někým dohaduji v chrámu nebo působím pozdvižení v zástupu nebo v synagogách nebo ve městě.
13 A [to], z čeho mě teď obviňují, ani nemohou prokázat.
14 Vyznávám však před tebou, že podle té cesty, kterou nazývají sektou, tak slouží Bohu [našich] otců: věřím všemu, co je napsáno v Zákoně a v Prorocích.
15 A mám v Bohu naději, kterou chovají i oni sami, že nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých.
16 Proto se sám snažím o to, abych měl vždycky čisté svědomí před Bohem i před lidmi.
17 Po mnoha letech jsem tedy přišel, abych svému národu přinesl almužny a oběti,
18 při čemž mě někteří Židé z Asie nalezli v chrámu očištěného, ne se zástupem ani s pozdvižením.
19 Ti by měli stát před tebou a žalovat, pokud proti mně něco mají.
20 Anebo ať tito sami řeknou, zda na mně, když jsem stál před veleradou, našli nějakou nepravost,
21 kromě toho jednoho výroku, že jsem zvolal, když jsem stál mezi nimi: ‘Já jsem dnes vámi souzen kvůli vzkříšení z mrtvých!’ ”
22 A když to Felix vyslechl, odložil jejich [případ], protože [už] věděl o té cestě něco přesnějšího, a řekl: “Rozsoudím vaši při, až přijede velitel Lysiáš.”
23 Poručil tedy setníkovi, aby Pavla střežil a ulehčil mu a aby žádnému z jeho přátel nebránil posluhovat mu nebo ho navštěvovat.
24 Když pak po několika dnech Felix přišel se svou manželkou Drusillou (která byla Židovka), poslal pro Pavla a vyslechl si ho ohledně víry v Krista.
25 A když vyprávěl o spravedlnosti a zdrženlivosti a o nadcházejícím soudu, dostal Felix strach a řekl: “Prozatím odejdi; zavolám si tě, až budu mít čas.”
26 Zároveň však také doufal, že mu Pavel dá peníze, aby ho propustil. Proto také pro něho častěji posílal a hovořil s ním.

27 Když pak uplynuly dva roky, stal se Felixovým nástupcem Porcius Festus.
A protože se Felix chtěl zavděčit Židům, nechal Pavla ve vězení.

25

1 Když se tedy Festus ujal vlády v provincii, vydal se po třech dnech z
Cesareje vzhůru do Jeruzaléma.
2 Tehdy mu nejvyšší kněz a přední Židé oznámili [žalobu] proti Pavlovi.
Prosili ho
3 a dožadovali se [té] laskavosti, aby ho nechal poslat do Jeruzaléma;
chystali totiž léčku, že ho po cestě zabijí.
4 Ale Festus odpověděl, že Pavel má být střežen v Cesareji a že on sám se
chystá brzy odjet.
5 "Proto ti," řekl, "kdo mezi vámi mají moc, ať se vypraví se [mnou,] a je-li
na tom muži nějaká špatnost, ať ho žalují."
6 Když tedy mezi nimi pobyl přes deset dní, sestoupil do Cesareje. Druhého
dne pak usedl na soudnou stolici a poručil, ať předvedou Pavla.
7 A když přišel, obstoupili ho Židé, kteří přišli z Jeruzaléma, a vznášeli proti
Pavlovi mnohá a těžká obvinění. Ta [však] nemohli dokázat,
8 když se Pavel hájil: "Ani proti židovskému Zákonu ani proti chrámu ani
proti císaři jsem se v ničem neprovinil."
9 Ale Festus, který se chtěl zavděčit Židům, Pavlovi odpověděl: "Chceš se
vydat do Jeruzaléma a tam být ohledně toho přede mnou souzen?"
10 Pavel tedy řekl: "Stojím před císařskou soudnou stolicí, kde mám být
souzen. Židům jsem nijak neublížil, jak sám velmi dobře víš.
11 Jsem-li tedy opravdu v neprávu a spáchal jsem něco zasluhujícího smrt,
neodmítám zemřít; jestliže však [na tom,] z čeho mě obviňují, nic není, nikdo
mě jim nemůže vydat. Odvolávám se k císaři!"
12 Tehdy Festus promluvil s radou a odpověděl: "K císaři ses odvolal, k
císaři půjdeš!"
13 Po několika dnech pak do Cesareje dorazil král Agrippa s Bereniké, aby
pozdravili Festa.
14 A když tam pobyli mnoho dní, vyprávěl Festus králi o Pavlově při. Řekl:
"Felix zanechal ve vězení jistého muže.
15 A když jsem byl v Jeruzalémě, řekli mi o něm velekněží a židovští starší a
žádali jeho odsouzení.
16 Odpověděl jsem jim, že Římané nemají ve zvyku vydávat nějakého člověka
na smrt dříve, než by ten obžalovaný měl [své] žalobce tváří v tvář a dostal
možnost hájit se proti [jejich] obvinění.
17 Když se tu tedy sešli, usedl jsem příštího dne beze všech odkladů na
soudnou stolici a poručil, ať toho muže předvedou.
18 A když povstali [jeho] žalobci, neobvinili [ho] z ničeho takového, jak jsem
se já domníval,
19 ale měli s ním [spor] o nějakých otázkách ohledně toho jejich náboženství
a o nějakém mrtvém Ježíši, o kterém Pavel tvrdil, že žije.
20 Já jsem však byl nad těmi otázkami bezradný a říkal jsem [mu], zda by
chtěl jít do Jeruzaléma a tam být ohledně nich souzen.
21 Ale když se Pavel odvolal, aby byl zachován k soudu Jeho Veličenstva,
nařídil jsem, ať ho hlídají, dokud ho nepošlu k císaři."
22 Agrippa tedy Festovi řekl: "Také bych si toho člověka chtěl poslechnout."
A on řekl: "Uslyšíš ho zítra."

23 A druhého dne, když Agrippa a Bereniké přišli s velikou nádherou a
vstoupili s veliteli a význačnými muži města do jednací síně, byl na Festův
rozkaz přiveden Pavel.
24 Tehdy Festus řekl: "Králi Agrippo a všichni muži, kteří jste tu s námi,
vidíte tohoto [člověka], o kterém se mnou jak v Jeruzalémě, tak zde jednala
celá židovská obec s křikem, že nesmí zůstat naživu.
25 Já jsem však shledal, že nic zasluhujícího smrt nespáchal. Když se ale sám
odvolal k Jeho Veličenstvu, rozhodl jsem se ho [k] němu poslat.
26 Nemám [však], co bych [svému] pánu o něm napsal jistého. Proto jsem ho
přivedl před vás, a zvláště před tebe, králi Agrippo, abych až [to] bude
vyšetřeno, měl co napsat.
27 Zdá se mi totiž nerozumné posílat vězně a neoznámit, z čeho je obviněn."

26

1 Potom Agrippa řekl Pavlovi: "Povoluje se ti, abys mluvil sám za sebe."
Pavel tedy pokynul rukou a začal [svou] obhajobu:
2 "Králi Agrippo, pokládám se za šťastného, že se dnes mám před tebou
zodpovídat ze všech těch věcí, ze kterých mě Židé obviňují,
3 zvláště proto, že jsi znalcem všech zvyků a otázek, které se týkají Židů.
Proto tě prosím, vyslyš mě trpělivě:
4 [Jaký byl] od mládí můj život, který jsem zpočátku trávil ve svém vlastním
národě v Jeruzalémě, vědí zajisté všichni Židé.
5 [Ti] mě od počátku [dobře] znali (kdyby chtěli vydat svědectví), že jsem žil
podle nejpřísnější sekty našeho náboženství jako farizeus.
6 A nyní [tu] stojím, vydán soudu kvůli naději toho zaslíbení, které Bůh dal
našim otcům.
7 Dvanáct našich pokolení ustavičně slouží [Bohu] dnem i nocí v naději, že
dojdou k tomu [zaslíbení]. Kvůli této naději mě Židé žalují, králi Agrippo!
8 Co je podle vašeho soudu neuvěřitelného [na tom], že Bůh křísí mrtvé?
9 Ačkoliv [i] mně samotnému se zdálo, že toho musím mnoho vykonat proti
jménu Ježíše Nazaretského.
10 To jsem také v Jeruzalémě dělal. Poněvadž jsem [k tomu] od velekněží
dostal pravomoc, zavřel jsem mnoho svatých do vězení, a když [měli] být
popravováni, hlasoval jsem proti nim.
11 Ve všech synagogách jsem je často trestal a nutil k rouhání. Nesmírně
jsem na ně zuřil a pronásledoval [je] dokonce až do cizích měst."
12 "A v tom, když jsem byl na cestě do Damašku s plnou mocí a pověřením
od velekněží,
13 spatřil jsem, králi, v poledne na cestě světlo z nebe, jasnější než slunce,
které obklopilo mě i ty, kdo šli se mnou.
14 A když jsme všichni padli na zem, uslyšel jsem hlas, který ke mně mluvil
a říkal hebrejským jazykem: 'Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? Je pro
tebe těžké vzpírat se proti bodcům.'
15 Já jsem řekl: 'Kdo jsi, Pane?' A on řekl: 'Já jsem Ježíš, kterého ty
pronásleduješ.
16 Ale vstaň a stůj na svých nohou; neboť jsem se ti ukázal proto, abych tě
učinil služebníkem a svědkem těch věcí, které jsi viděl, i těch, ve kterých se ti
budu ukazovat.
17 Budu tě vysvobozovat od tohoto lidu i [od] pohanů, ke kterým tě nyní
posílám,

18 abys otvíral jejich oči, aby se obrátili od tmy ke světlu a od moci Satana k
Bohu, aby skrze víru ve mne přijali odpuštění hříchů a podíl mezi
posvěcenými.' "
19 "Proto jsem, králi Agrippo, nebyl neposlušný tomu nebeskému vidění,
20 ale oznamoval jsem nejprve těm, kdo jsou v Damašku, a [potom] v
Jeruzalémě i po celé judské zemi, i pohanům, že mají činit pokání, obrátit se k
Bohu a dělat skutky odpovídající pokání.
21 Kvůli tomu mě Židé zajali v chrámu a pokoušeli se [mě] zabít.
22 Ale protože jsem až do dnešního dne zakoušel pomoc od Boha, stojím,
vydávám svědectví malému i velkému a neříkám nic než to, co pověděli
proroci i Mojžíš:
23 Že Kristus má trpět, že [jako] první vstane z mrtvých a [že] bude
zvěstovat světlo tomuto lidu i pohanům."
24 A když Pavel takto mluvil na svou obranu, Festus vykřikl: "Pavle, [ty]
šílíš! Tvá veliká učenost tě přivádí k šílenství!"
25 Ale on řekl: "Nešílím, vznešený Feste, ale pronáším slova pravdy a
střízlivosti.
26 Král, před kterým také směle mluvím, o těchto věcech zajisté ví. Jsem
přesvědčen, že mu nic z toho není neznámo, poněvadž se to nedělo [někde] v
ústraní.
27 Věříš, králi Agrippo, prorokům? Vím, že věříš."
28 Tehdy Agrippa Pavlovi odpověděl: "Téměř jsi mě přesvědčil, abych se
stal křesťanem."
29 Pavel však řekl: "Přál bych si od Boha, abys nejen ty, ale i všichni, kdo mě
dnes slyší, byli nejen téměř, ale úplně takoví, jako jsem já, kromě těchto
pout!"
30 Když to řekl, král vstal a [s ním] i vladař a Bereniké i ti, kdo s nimi seděli.
31 A když odešli, mluvili spolu a říkali: "Tento člověk nedělá nic
zasluhujícího smrt nebo vězení!"
32 Agrippa tedy řekl Festovi: "Kdyby se tento člověk neodvolal k císaři,
mohl být propuštěn."

27

1 Jakmile pak bylo rozhodnuto, že vyplujeme do Itálie, byl Pavel s
některými jinými vězni svěřen setníkovi jménem Julius z praporu Jeho
Veličenstva.
2 Nastoupili jsme tedy na adramyttskou loď, která měla plout podél
pobřeží Asie, a vypluli jsme. Byl s námi [také] Aristarchos, Makedonec z
Tesaloniky.
3 Druhého [dne] jsme pak přistáli v Sidonu. Julius se choval k Pavlovi
přívětivě a dovolil [mu] zajít k přátelům a užít [jejich] péče.
4 Když jsme tedy odtud vyrazili, obepluli jsme Kypr, protože větry byly
proti [nám].
5 Přepluli jsme tedy moře podél Kilikie a Pamfylie a přijeli jsme do
lykijského [města] Myry.
6 Tam setník našel alexandrijskou loď, která plula do Itálie, a přivedl nás na
ni.
7 Potom jsme se pomalu plavili po mnoho dní a sotva jsme se dostali
naproti Knidu. Protože nám bránil vítr, obepluli jsme Krétu podél Salmóny,
8 a když jsme ji s obtížemi minuli, přijeli jsme na jedno místo zvané Pěkné
přístavy, blízko něhož bylo město Lasea.

9 Když pak uběhlo mnoho času a plavba již byla nebezpečná (protože už
minul i Půst), Pavel jim domlouval:
10 "Muži, vidím, že tato plavba skončí neštěstím a velikou škodou nejen na
lodi a nákladu, ale i na našich životech!"
11 Ale setník více důvěřoval kormidelníkovi a majiteli lodi, než tomu, co
říkal Pavel.
12 A protože přístav nebyl vhodný k přezimování, většina radila, aby se
odtud vyplulo, zda by nějak nemohli k přezimování dorazit do krétského
přístavu Fénix, čelícího jihozápadnímu i severozápadnímu větru.
13 A když začal lehce vanout jižní vítr, zdálo se [jim], že se mají držet svého
předsevzetí, a [tak] zvedli [kotvy] a pluli těsně podél Kréty.
14 Zanedlouho však od ní udeřil bouřlivý vítr zvaný Euroklydon,
15 a když [jím] byla loď uchvácena a nemohla tomu větru odolat, nechali
jsme se unášet.
16 Dostali jsme se pak do závětří jednoho ostrůvku zvaného Klauda, [kde]
jsme stěží byli schopni ovládnout člun.
17 Když ho vytáhli [na palubu], použili pomocných prostředků k podvázání
lodi a ve strachu, aby nenarazili na syrtskou mělčinu, spustili plachtu a tak
se nechali unášet.
18 A když námi bouře velice zmítala, začali druhého [dne] vyhazovat náklad.
19 A třetího [dne] jsme vlastníma rukama vyhodili vybavení lodi.
20 Když se pak po mnoho dní neukazovalo slunce ani hvězdy a dolehala [na
nás] nemalá bouře, ztrácela se nakonec všechna naděje, že se zachráníme.
21 A když už byli dlouhou dobu bez jídla, tehdy se Pavel postavil uprostřed
nich a řekl: "Muži, měli jste mě poslechnout, nevyplouvat z Kréty a ušetřit si
toto neštěstí a škodu.
22 Nyní vás ale vyzývám, abyste se vzchopili, protože nikdo z vás nepřijde o
život, jen loď [bude zničena].
23 Této noci totiž ke mně přišel anděl toho Boha, kterému patřím a kterému
sloužím,
24 a řekl: 'Neboj se, Pavle, musíš se postavit před císaře; a hle, Bůh ti daroval
všechny, kdo se plaví s tebou.'
25 Proto buďte dobré mysli, muži; věřím totiž Bohu, že se [vše] stane tak,
jak mi bylo řečeno.
26 Musíme však dorazit k nějakému ostrovu."
27 A když nastala čtrnáctá noc, co jsme byli unášeni napříč Jadranem, začali
se kolem půlnoci námořníci domnívat, že se blíží k nějaké zemi.
28 Spustili tedy olovnici a zjistili [hloubku] dvaceti sáhů; a když maličko
poodjeli a znovu spustili olovnici, zjistili [hloubku] patnácti sáhů.
29 A protože se báli, abychom nenarazili na útesy, spustili ze zádi čtyři
kotvy a přáli si, aby nastal den.
30 Když pak námořníci chtěli utéci z lodi a spustili člun na moře pod
záminkou, že chtějí natahovat kotvy [také] z přídi,
31 řekl Pavel setníkovi a vojákům: "Jestliže oni nezůstanou na lodi, nebudete
se moci zachránit!"
32 Tehdy vojáci usekli lana od člunu a nechali ho uplavat.
33 A než se začalo rozednívat, vyzýval Pavel všechny, aby pojedli: "Dnes [již]
čtrnáctý den čekáte, zůstáváte lační a nic nejíte.
34 Proto vás prosím, abyste pojedli, neboť je to pro vaši záchranu; nikomu z
vás totiž nespadne [ani] vlas z hlavy.

35 A když to řekl, vzal chléb, přede všemi vzdal díky Bohu, nalámal a začal jíst.
36 Všichni tedy byli povzbuzeni a pojedli.
37 (Na lodi nás pak bylo celkem dvě stě sedmdesát šest duší.)
38 A když se nasytili pokrmem, sypali pšenici do moře, aby odlehčili loď.
39 Když pak nastal den, nemohli tu zem poznat. Viděli však nějakou zátoku s břehem, na nějž chtěli, bude-li to možné, s lodí najet.
40 Zbavili se tedy kotev a nechali [je] v moři. Rozvázali také provazy u kormidel a když vytáhli přední plachtu proti větru, dali se ke břehu.
41 Když však narazili na místo, [kde se schází] dvě moře, loď najela na mělčinu a příď pevně uvázla a nemohla se pohnout, ale záď se lámala pod silou vln.
42 Vojáci tedy radili, že vězňové mají být zabiti, aby některý neuplaval a neunikl.
43 Ale setník jejich záměru zabránil, protože chtěl zachránit Pavla. Poručil tedy těm, kdo uměli plavat, aby vyskočili první a dostali se na zem
44 a ostatní [za nimi] - někteří na prknech jiní na [věcech] z lodi. A tak se stalo, že se všichni ve zdraví dostali na zem.

28

1 Když se tedy zachránili, zjistili, že se ten ostrov jmenuje Malta.
2 A domorodci nám prokazovali neobyčejnou přívětivost. Zapálili totiž oheň a všechny nás přijali, kvůli dešti, který nastal, a kvůli zimě.
3 Když pak Pavel nasbíral spoustu roští a přikládal na oheň, zakousla se mu do ruky zmije, která unikala před teplem.
4 Když domorodci uviděli toho hada viset od jeho ruky, říkali jedni druhým: “Tento člověk je určitě vrah! Ačkoli se zachránil z moře, Spravedlnost mu nedovolila žít.”
5 On ale setřásl hada do ohně a nic zlého se mu nestalo.
6 Oni však očekávali, že oteče anebo náhle padne mrtev. A když dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého neděje, změnili názor a říkali, že je [to] bůh.
7 V těch místech měl pozemky přední [muž] toho ostrova, jménem Publius. Ten nás přijal a po tři dny [nás] přátelsky hostil.
8 Přihodilo se pak, že otec toho Publia ležel sužován horečkou a úplavicí. Pavel k němu přišel, a když se pomodlil, vložil na něj ruce a uzdravil ho.
9 A když se to stalo, přicházeli i ostatní [lidé] z toho ostrova, kteří byli nemocní, a byli uzdravováni.
10 Ti nás také zahrnuli mnoha poctami, a když jsme měli vyplout, naložili [nám], co jsme potřebovali.
11 Po třech měsících jsme tedy vypluli na alexandrijské lodi se znakem Diových synů, která na tom ostrově přezimovala.
12 A když jsme připluli do Syrakus, zůstali jsme [tam] tři dny.
13 Odtud jsme se oklikou dostali do Regia. Po jednom dni pak zavál jižní vítr a [my] jsme druhého dne přijeli do Puteol.
14 Tam jsme nalezli bratry, kteří žádali, abychom u nich sedm dní zůstali. A tak jsme se vydali k Římu.
15 Když pak o nás uslyšeli tamější bratři, vyšli nám naproti až k Appiově tržišti a ke Třem krčmám. Když je Pavel uviděl, poděkoval Bohu a nabyl odvahy.
16 A když jsme přišli do Říma, předal setník vězně veliteli gardy, ale Pavlovi bylo dovoleno, aby bydlel sám s vojákem, který ho hlídal.

17 Po třech dnech se pak stalo, že Pavel svolal přední z Židů a když se sešli,
řekl jim: “Bratři, já jsem neudělal nic proti [našemu] lidu ani proti otcovským
zvykům, [ale] byl jsem jako vězeň vydán z Jeruzaléma do rukou Římanů.
18 Ti mě vyslechli a chtěli propustit, protože na mně nebyla žádná
smrtelná vina.
19 Když se ale Židé stavěli proti [tomu], byl jsem nucen odvolat se k císaři -
[avšak] ne proto, abych nějak obviňoval svůj národ.
20 A z toho důvodu jsem vás pozval, abych [vás] viděl a promluvil [s vámi],
protože jsem svázán tímto řetězem kvůli naději Izraele.”
21 Oni mu tedy řekli: “My jsme o tobě nedostali z Judska žádný dopis, ani
[nám] nikdo z bratrů nepřišel podat zprávu nebo říci o tobě něco zlého.
22 Považujeme však za správné slyšet od tebe, jak smýšlíš; je nám totiž o té
sektě známo, že se všude mluví proti [ní].”
23 A když mu určili den, sešlo se jich mnoho k němu tam, kde byl ubytován,
a [on] jim vykládal a svědčil o Božím království a od rána až do večera je z
Mojžíšova zákona a Proroků přesvědčoval o Ježíši.
24 A někteří se tím, co říkal, dali přesvědčit, jiní však nevěřili.
25 Neměli tedy mezi sebou shodu a začali se rozcházet poté, co Pavel řekl to
jedno slovo: “Duch Svatý dobře mluvil k našim otcům skrze proroka Izaiáše,
26 když řekl: ‘Jdi k tomuto lidu a řekni: Sluchem uslyšíte, ale nijak
nepochopíte a zrakem uvidíte, ale nijak neprohlédnete.
27 Neboť srdce tohoto lidu ztučnělo a svýma ušima ztěžka slyšeli. Své oči
[pevně] zavřeli, aby snad očima neuviděli, ušima neuslyšeli a srdcem
nepochopili a neobrátili se abych je neuzdravil.’
28 Ať je vám tedy známo, že toto Boží spasení bylo posláno pohanům, a ti
uslyší!”
29 A když to řekl, Židé odešli a měli mezi sebou veliké hádky.
30 Pavel pak zůstal celé dva roky ve vlastním pronájmu a přijímal všechny,
kdo k němu přicházeli,
31 kázal Boží království a učil o Pánu Ježíši Kristu se vší smělostí a bez
překážek.

Římanům

1 Pavel, služebník Ježíše Krista povolaný apoštol, oddělený pro Boží evangelium,
2 které [Bůh] předem zaslíbil skrze své proroky ve svatých Písmech,
3 ohledně jeho Syna - který podle těla povstal z Davidova semene
4 a který byl podle Ducha svatosti mocně označen za Božího Syna skrze vzkříšení z mrtvých - našeho Pána Ježíše Krista,
5 skrze něhož jsme přijali [tuto] milost, totiž apoštolství pro jeho jméno, k poslušnosti víry mezi všemi národy,
6 mezi nimiž jste i vy, povolaní Ježíše Krista,
7 všem, kteří jsou v Římě, milovaným Božím, povolaným svatým: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
8 Především pak děkuji svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, že vaše víra se rozhlašuje po celém světě.
9 Neboť Bůh, kterému slouží svým duchem v evangeliu jeho Syna, je mi svědkem, jak se o vás neustále zmiňuji,
10 když ve svých modlitbách žádám, aby se mi někdy už konečně podařilo přijít z Boží vůle k vám.
11 Neboť vás toužím vidět, abych vám předal nějaký duchovní dar k vašemu posílení,
12 to jest abych byl spolu s vámi potěšen skrze vaši i moji společnou víru.
13 Nechci však bratři, abyste nevěděli, že jsem se mnohokrát rozhodl přijít k vám (ale až dosud jsem měl překážky), abych měl nějaké ovoce i mezi vámi, tak jako i mezi ostatními národy.
14 Jsem dlužníkem Řeků i cizích národů, jak moudrých, tak nemoudrých,
15 takže pokud se mne týče, jsem připraven kázat evangelium i vám, kteří [jste] v Římě.
16 Nestydím se totiž za Kristovo evangelium, neboť je [to] Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka.
17 Neboť v něm je zjevena Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: “Spravedlivý pak bude žít z víry.”
18 Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří zadržují pravdu nepravostí.
19 Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim [to] přece zjevil.
20 Jeho neviditelné [znaky], totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když [lidé] přemýšlejí o [jeho] díle, takže nemají výmluvu.
21 Protože když poznali Boha, neoslavovali [ho] jako Boha, ani nebyli vděční, ale ve svých myšlenkách propadli marnosti a jejich nerozumné srdce bylo zatemněno.
22 Prohlašují se za moudré, ale stali se bláznY.
23 A zaměnili slávu nepomíjejícího Boha za zpodobení obrazu pomíjejícího člověka, ptáků, zvěře a plazů.
24 A proto je Bůh vydal v žádostech jejich srdce nečistotě, aby navzájem zneuctívali svá těla,

25 ty, kteří zaměnili Boží pravdu za lež a ctili stvoření a sloužili mu raději
nežli Stvořiteli, který je požehnaný na věky. Amen.
26 Proto je Bůh vydal hanebným vášním; neboť i jejich ženy zaměnily
přirozené obcování za to, které je proti přirozenosti.
27 A podobně i muži opustili přirozené obcování se ženou a ve své touze se
rozpálili k sobě navzájem, takže muži páchají nestydatost s muži a sami na
sobě dostávají nutnou odplatu za ten svůj blud.
28 A poněvadž neuznali za dobré mít Boha ve známosti, vydal je Bůh
zvrácené mysli, aby dělali to, co se nemá.
29 Jsou naplněni veškerou nepravostí, smilstvem, ničemností, lakotou,
zlobou, plní závisti, vraždy, svárlivosti, lsti, zlomyslnosti;
30 donašeči, pomlouvači, nenávidící Boha, zpupní, pyšní, vychloubační,
kteří vyhledávají zlé věci, neposlouchají rodiče;
31 nerozumní, nedodržující smlouvy, bezcitní, nesmiřitelní, nemilosrdní,
32 kteří ačkoli znají Boží spravedlivé ustanovení, že ti, kteří provozují
takové věci, zasluhují smrt, nejenže je dělají [také], ale dokonce [to] těm,
kteří [je] provozují, schvalují.

2

1 Proto nemáš výmluvu, ó každý člověče, který soudíš, neboť v čem soudíš
jiného, [v tom] odsuzuješ sám sebe, poněvadž [ty,] který soudíš, děláš totéž.
2 Víme přece, že Boží soud proti těm, kteří dělají takové věci, je podle
pravdy.
3 Domníváš se tedy, ó člověče, který soudíš ty, kteří provozují takové věci, a
[přitom] děláš totéž, že ty unikneš Božímu soudu?
4 Anebo pohrdáš bohatstvím jeho laskavosti, shovívavosti a trpělivosti?
Nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?
5 Ale [ty] podle své tvrdosti a nekajícího srdce sám sobě shromažďuješ
hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého Božího soudu.
6 On "odplatí každému podle jeho skutků":
7 těm, kteří vytrvalostí v konání dobra hledají slávu, čest a nesmrtelnost,
věčným životem;
8 těm však, kteří jsou svárliví a neposlušní pravdě, ale poslouchají
nepravost, [odplatí] zuřivostí a hněvem,
9 soužením a úzkostí, duši každého člověka, který koná zlo, předně Židu, ale i
Řeku.
10 Avšak sláva, čest a pokoj každému, kdo koná dobro, předně Židu, ale i Řeku.
11 Neboť Bůh nestraní nikomu.
12 Všichni, kteří hřešili bez Zákona, bez Zákona také zahynou; a všichni, kteří
hřešili pod Zákonem, budou Zákonem souzeni.
13 (Neboť před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale
ospravedlněni budou ti, kdo Zákon plní.
14 Když totiž pohané, kteří nemají Zákon, dělají z přirozenosti to, co Zákon
[přikazuje], takoví, ač nemají Zákon, jsou Zákonem sami sobě.
15 Takoví prokazují dílo Zákona zapsaného v jejich srdcích, [což] dosvědčuje
i jejich svědomí a myšlenky, které se navzájem obviňují anebo obhajují.)
16 [To se stane] v den, kdy Bůh bude soudit lidská tajemství podle mého
evangelia skrze Ježíše Krista.
17 Hle, ty si říkáš Žid, spoléháš na Zákon a chlubíš se Bohem.
18 Znáš [jeho] vůli a rozeznáváš, co je správné, neboť jsi vyučován ze Zákona.
19 Jsi přesvědčen, [že] jsi vůdcem slepých a světlem těch, kteří jsou ve tmě,

20 vychovatelem nemoudrých, učitelem nemluvňat, [někým,] kdo má obraz
poznání a pravdy v Zákoně.
21 [Proč] tedy ty, který učíš jiného, neučíš sám sebe? Ty, který vyhlašuješ,
[že] se nemá krást, kradeš?
22 Ty, který říkáš: "Necizolož!" cizoložíš? Ty, který se štítíš model, se
dopouštíš svatokrádeže?
23 [Ty], který se chlubíš Zákonem, zneuctíváš Boha přestupováním Zákona?
24 Neboť "Boží jméno je mezi pohany tupeno kvůli vám", jak je napsáno.
25 Obřízka totiž skutečně prospívá, dodržuješ-li Zákon; pokud jsi však
přestupníkem Zákona, tvá obřízka se stala neobřízkou.
26 Jestliže tedy neobřezaný [člověk] zachovává ustanovení Zákona, nebude
se jeho neobřízka počítat za obřízku?
27 A nebude ten, který [je] podle těla neobřezán, [ale] plní Zákon, soudit
tebe, který [i] s literou a obřízkou Zákon přestupuješ?
28 Židem totiž není ten, kdo [je jím] zjevně a obřízka není to, co [je] zjevné
na těle;
29 ale Židem [je] ten, kdo [je jím] v nitru a [má] srdce obřezané Duchem, ne
literou, jehož chvála není od lidí, ale od Boha.

3

1 Jakou [má] tedy Žid výhodu? A jaký [je] užitek obřízky?
2 Veliký v každém ohledu! Předně ovšem [ten], že [jim] byla svěřena Boží
slova.
3 Co totiž [na tom], jestliže někteří neuvěřili? Zruší snad jejich nevěra Boží
věrnost?
4 V žádném případě! Ať je však Bůh pravdomluvný a každý člověk lhář, jak je
napsáno: "Abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, kdyby
ses soudil."
5 Jestliže však naše nepravost dokazuje Boží spravedlnost, co řekneme? [Je]
snad Bůh nespravedlivý, když vylévá svůj hněv? (Mluvím po lidsku.)
6 V žádném případě! Vždyť jak by [potom] Bůh soudil svět?
7 Jestliže se totiž mou lží rozhojnila Boží pravda k jeho slávě, proč jsem
tedy ještě souzen jako hříšník?
8 A [proč] neříci: "Čiňme zlé věci, aby přišly dobré," jak nás pomlouvají a
jak někteří tvrdí, že my říkáme? Jejich odsouzení je spravedlivé.
9 Co tedy? Máme [nějakou] přednost? Vůbec ne; vždyť jsme již dříve obvinili
jak Židy, tak Řeky, že jsou všichni pod hříchem,
10 jak je napsáno: "Není spravedlivého, [není] ani jednoho.
11 Není, kdo by rozuměl, není, kdo by hledal Boha.
12 Všichni se odchýlili, společně se stali neužitečnými; není, kdo by konal
dobro, není ani jeden."
13 "Jejich hrdlo [je] otevřený hrob, svými jazyky podváděli." "Pod jejich rty
[je] jed lítých hadů."
14 "Jejich ústa jsou plná zlořečení a hořkosti."
15 "Jejich nohy jsou rychlé k prolití krve;
16 zkáza a bída [je] na jejich cestách
17 a cestu pokoje nepoznali."
18 "Před jejich očima není Boží bázně."
19 Víme pak, že cokoli Zákon říká, říká těm, kdo jsou pod Zákonem, aby byla
zacpána všechna ústa a aby všechen svět byl vinen před Bohem.

20 Na základě skutků Zákona totiž nebude v jeho očích ospravedlněno žádné
tělo; neboť skrze Zákon [přichází] poznání hříchu.
21 Nyní je však bez Zákona zjevena Boží spravedlnost, dosvědčovaná
Zákonem i Proroky,
22 totiž Boží spravedlnost skrze víru Ježíše Krista ke všem a na všechny, kdo
věří. Není totiž rozdílu,
23 neboť všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva.
24 Jsou [však] zadarmo ospravedlňováni jeho milostí, skrze vykoupení,
které [je] v Ježíši Kristu,
25 jehož Bůh určil za nástroj smíření skrze víru v jeho krev, aby prokázal
svou spravedlnost; [neboť] Bůh ve své shovívavosti prominul předešlé hříchy,
26 aby prokázal svou spravedlnost v nynějším čase, aby byl spravedlivým a
ospravedlňujícím toho, kdo [je] z Ježíšovy víry.
27 Kde je tedy ta chlouba? Byla vyloučena. Skrze jaký zákon? [Snad]
skutků? Nikoli, ale skrze zákon víry.
28 Máme tedy za to, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků Zákona.
29 [Je] snad Bůh jenom Židů? Není také pohanů? Ano, [je] i pohanů,
30 poněvadž [je] jeden Bůh, který ospravedlní obřezané z víry a neobřezané
skrze víru.
31 Rušíme tedy vírou Zákon? V žádném případě! Naopak, Zákon potvrzujeme.

4

1 Co tedy řekneme? [Čeho] dosáhl Abraham, náš otec podle těla?
2 Byl-li totiž Abraham ospravedlněn na základě skutků, má se čím chlubit,
ale ne před Bohem!
3 Neboť co říká Písmo? “Abraham uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za
spravedlnost.”
4 Tomu, kdo koná skutky, se nepočítá odplata podle milosti, ale podle
dluhu.
5 Avšak tomu, kdo nekoná skutky, ale věří v Toho, který ospravedlňuje
bezbožného, se počítá jeho víra za spravedlnost.
6 Právě tak i David blahoslaví člověka, kterému Bůh přičítá spravedlnost
bez skutků:
7 “Blaze [těm], kterým byly odpuštěny nepravosti a jejichž hříchy byly
přikryty.
8 Blaze muži, kterému Pán už nepočítá hřích.”
9 [Vztahuje se] tedy toto blahoslavení na obřízku, anebo i na neobřízku?
Říkáme přece, že Abrahamovi byla víra počtena za spravedlnost.
10 Jak [mu] tedy byla počtena? Když byl obřezán, anebo [ještě] neobřezán?
Nebylo [to] v obřízce, ale před obřezáním!
11 A znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti [z] víry, kterou [měl
už] před obřezáním, aby byl otcem všech, kdo věří v neobřízce, aby i jim byla
přičtena spravedlnost,
12 a otcem obřízky těch, kdo nejsou jen z obřízky, ale kteří také kráčí ve
šlépějích víry našeho otce Abrahama, která byla před obřezáním.
13 Neboť zaslíbení, že bude dědicem světa, nebylo Abrahamovi a jeho
semeni [dáno] skrze Zákon, ale skrze spravedlnost víry.
14 Jestliže [jsou] totiž dědici ti, kteří jsou ze Zákona, [pak] je zmařena víra a
zrušeno zaslíbení.
15 (Zákon přece působí hněv; neboť kde není Zákon, [není] ani přestoupení.)

16 [Je] proto z víry, aby [bylo] podle milosti, aby zaslíbení bylo jisté všemu
semeni, nejen tomu, které je ze Zákona, ale také tomu, které je z
Abrahamovy víry. [Vždyť] on je otcem nás všech
17 (jak je napsáno: "Ustanovil jsem tě otcem mnohých národů") před
Bohem, kterému uvěřil, který obživuje mrtvé a povolává věci, které nejsou,
jako by byly.
18 [Abraham] uvěřil v naději proti [vší] naději, takže se stal otcem mnohých
národů podle toho výroku: "Tolik bude tvého semene."
19 Neochaboval ve víře: nehleděl na své již umrtvené tělo (bylo mu
přibližně sto let), ani na mrtvost Sářina lůna;
20 nepochyboval tedy v nevěře o Božím zaslíbení, ale byl posílen vírou, když
dal slávu Bohu,
21 v plné jistotě, že co [Bůh] zaslíbil, je schopen i vykonat.
22 A proto "mu [to] bylo počteno za spravedlnost".
23 Že "mu [to] bylo počteno" však není napsáno jen kvůli němu,
24 ale také kvůli nám, kterým [to] má být počteno, [nám,] věřícím v Toho,
který vzkřísil z mrtvých našeho Pána Ježíše.
25 On byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

5

1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho
Pána, Ježíše Krista,
2 skrze něhož také máme vírou přístup k této milosti, ve které stojíme a
chlubíme se v naději Boží slávy.
3 A nejen [to,] ale chlubíme se i soužením, neboť víme, že soužení působí
vytrvalost,
4 vytrvalost spolehlivost a spolehlivost naději.
5 A naděje nezahanbuje; neboť v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze
Ducha Svatého, který nám byl dán.
6 Kristus totiž, když jsme my ještě byli bezmocní, v určený čas zemřel za
bezbožné.
7 (Neboť sotva kdo zemře za spravedlivého, ačkoli za dobrého by se snad i
někdo zemřít odvážil.)
8 Bůh však dokazuje svoji lásku k nám, neboť když jsme ještě byli hříšníci,
Kristus zemřel za nás.
9 Když jsme [tedy] nyní ospravedlněni jeho krví, budeme potom mnohem
spíše skrze něho zachráněni před hněvem.
10 Neboť jestliže, když jsme [ještě] byli nepřátelé, byli jsme s Bohem smířeni
skrze smrt jeho Syna, mnohem spíše, když jsme [již] smířeni, budeme
zachráněni jeho životem.
11 A nejen [to,] ale chlubíme se také Bohem skrze našeho Pána, Ježíše
Krista, skrze něhož jsme nyní přijali smíření.
12 A proto, jako skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích
smrt, tak také smrt přešla na všechny lidi, poněvadž všichni zhřešili -
13 (neboť hřích byl na světě už před Zákonem, ale když není Zákon, hřích se
nepočítá.
14 Smrt však kralovala od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo nezhřešili
podobným přestoupením jako Adam, který je obrazem toho budoucího.
15 Není tomu však s obdarováním tak jako s proviněním? Vždyť jestliže
proviněním toho jednoho jich mnoho zemřelo, mnohem spíše se k mnohým
rozhojnila Boží milost a dar v milosti toho jednoho člověka, Ježíše Krista!

16 A není [tomu] s darem tak jako [s tím, co přišlo] skrze [toho] jednoho,
který zhřešil? Vždyť soud nad jedním [proviněním vedl] k odsouzení,
obdarování pak [vede] z mnoha provinění k ospravedlnění!
17 Jestliže totiž kvůli provinění jednoho [člověka] kralovala skrze toho
jednoho smrt, mnohem spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a daru
spravedlnosti, budou kralovat v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista!)
18 Tak tedy, jako skrze jediné provinění [přišlo] na všechny lidi odsouzení,
tak také skrze jediný spravedlivý čin [přišlo] na všechny lidi ospravedlnění
života.
19 Neboť jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se
také poslušností jednoho mnozí stanou spravedlivými.
20 Zákon však přišel [proto], aby se rozhojnilo provinění; ale kde se
rozhojnil hřích, [tam] se ještě více rozhojnila milost,
21 aby tak jako skrze smrt zavládl hřích, i milost zavládla skrze
spravedlnost k věčnému životu skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

6

1 Co tedy řekneme? Máme zůstat v hříchu, aby se rozhojnila milost?
2 V žádném případě! Jak bychom mohli ještě žít v hříchu [my,] kdo jsme mu
zemřeli?
3 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni do Krista Ježíše, jsme pokřtěni
do jeho smrti?
4 Jsme s ním tedy skrze křest pohřbeni do smrti, abychom tak jako byl
Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, i my mohli začít chodit v novosti
života.
5 Jestliže jsme s ním tedy srostlí zpodobením jeho smrti, budeme jistě
[takoví] i ohledně vzkříšení.
6 Víme [přece], že náš starý člověk byl ukřižován s [ním], aby bylo
odstraněno tělo hříchu, abychom již dále nesloužili hříchu.
7 Neboť kdo zemřel, je ospravedlněn od hříchu.
8 Jestliže jsme tedy s Kristem zemřeli, věříme, že s ním také budeme žít.
9 Víme [přece,] že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt
nad ním už nepanuje.
10 Neboť že zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, [ale] že žije, žije Bohu.
11 Tak se i vy považujte za vskutku mrtvé hříchu, ale za živé Bohu v Kristu
Ježíši, našem Pánu.
12 Ať tedy ve vašich smrtelných tělech nevládne hřích, tak abyste ho
poslouchali v jeho žádostech.
13 Také nevydávejte své údy hříchu za nástroje nepravosti, ale vydejte se
Bohu jako [ti], kdo ožili z mrtvých a své údy [vydejte] Bohu za nástroje
spravedlnosti.
14 Neboť hřích nad vámi nebude panovat, protože nejste pod Zákonem, ale
pod milostí.
15 Co tedy? Máme hřešit, když nejsme pod Zákonem, ale pod milostí? V
žádném případě!
16 Nevíte snad, že [když] se někomu vydáváte za služebníky, abyste [ho]
poslouchali, [pak] jste služebníky toho, koho posloucháte, ať už hříchu ke
smrti, nebo poslušnosti ke spravedlnosti?
17 Ale díky Bohu, že ačkoli jste byli služebníci hříchu, uposlechli jste ze srdce
[ten] způsob učení, do kterého jste byli uvedeni.
18 Když jste tedy byli osvobozeni od hříchu, byli jste podrobeni do služby
spravedlnosti.

19 Pro slabost vašeho těla [to] říkám po lidsku: Jako jste vydali své údy za
služebníky nečistoty a nepravosti k [páchání] nepravosti, tak tedy nyní
vydejte své údy za služebníky spravedlnosti k posvěcení.
20 Když jste totiž byli služebníci hříchu, byli jste svobodní od spravedlnosti.
21 Jaký jste pak tehdy měli užitek z těch věcí, za které se nyní stydíte? Vždyť
jejich výsledkem [je] smrt!
22 Nyní však, když jste osvobozeni od hříchu a podrobeni do služby Bohu,
máte svůj užitek [vedoucí] k posvěcení a výsledkem je věčný život.
23 Neboť odplatou za hřích [je] smrt, ale Božím darem [je] věčný život v
našem Pánu, Ježíši Kristu.

7

1 Nevíte snad, bratři (mluvím přece k těm, kdo znají Zákon), že Zákon panuje
nad člověkem [jen] po dobu [jeho] života?
2 Neboť vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu muži, ale kdyby ten muž
zemřel, je zproštěna zákona o muži.
3 A proto, oddá-li se jinému muži, zatímco její muž žije, bude nazvána
cizoložnicí. Jestliže však její muž zemře, je od toho zákona svobodná, takže
není cizoložnicí, když se oddá jinému muži.
4 A tak jste i vy, moji bratři, skrze Kristovo tělo umrtveni Zákonu, abyste se
oddali jinému - tomu, který byl vzkříšen z mrtvých - abychom mohli nést
ovoce Bohu.
5 Když jsme totiž byli v těle, vášně hříchů, [probouzené] skrze Zákon,
působily v našich údech k plození ovoce smrti.
6 Nyní jsme však zproštěni Zákona, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli
drženi, abychom sloužili [Bohu] v novosti Ducha a ne ve starobě litery.
7 Co tedy řekneme? [Že] Zákon [je] hřích? V žádném případě! Avšak hřích
jsem nepoznal [jinak] než skrze Zákon. Vždyť ani o žádosti bych nevěděl,
kdyby Zákon neříkal: “Nebudeš žádostivý!”
8 Hřích se pak skrze to přikázání chopil příležitosti a způsobil ve mně
veškerou žádost. Bez Zákona [je] tedy hřích mrtev.
9 Já jsem pak kdysi žil bez Zákona, ale když přišlo přikázání, hřích ožil
10 a já jsem zemřel. A ukázalo se, že přikázání, které [mělo být] k životu, [je]
mi ke smrti.
11 Neboť hřích, který se skrze to přikázání chopil příležitosti, mne oklamal a
skrze ně [mne] zabil.
12 Zákon [je] tedy jistě svatý a přikázání [je] svaté, spravedlivé a dobré.
13 Stalo se mi tedy to dobré smrtí? V žádném případě! Avšak hřích, aby se
ukázal hříchem, mi skrze to dobré působí smrt, aby se hřích skrze přikázání
stal nadmíru hříšným.
14 Víme přece, že Zákon je duchovní, ale já jsem tělesný, zaprodaný hříchu.
15 Nerozumím totiž [tomu], co dělám; neboť nekonám to, co chci, ale dělám
to, co nenávidím.
16 Jestliže tedy dělám to, co nechci, souhlasím se Zákonem, že [je] dobrý.
17 Nyní to pak již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.
18 Vím totiž, že ve mně (to jest v mém těle), nepřebývá [nic] dobrého. Neboť
chtění mám [u sebe] pohotově, ale vykonání toho dobrého nenacházím.
19 Nekonám totiž dobro, které chci, ale zlo, které nechci, to dělám.
20 Jestliže pak dělám to, co nechci, [pak] to již nedělám já, ale hřích, který
ve mně přebývá.
21 Nacházím tedy zákon, že když chci dělat dobro, mám [u sebe] pohotově
zlo.

22 Podle vnitřního člověka totiž radostně souhlasím s Božím Zákonem,
23 ale ve svých údech vidím jiný zákon, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, který je v mých údech.
24 Já ubohý člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?
25 Děkuji Bohu - skrze Ježíše Krista, našeho Pána! A tak tedy tentýž já sloužím myslí Zákonu Božímu, ale tělem zákonu hříchu.

8

1 A proto již [není] žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši, kteří nechodí podle těla, ale podle Ducha.
2 Neboť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.
3 Neboť co [bylo] pro Zákon nemožné, protože byl slabý kvůli tělu, [to] Bůh [vykonal], když poslal svého vlastního Syna v podobě těla hříchu a kvůli hříchu. Odsoudil hřích v těle,
4 aby byl spravedlivý požadavek Zákona naplněn v nás, kdo nechodíme podle těla, ale podle Ducha.
5 Ti, kdo jsou podle těla, totiž myslí na věci těla, ale ti, kdo [jsou] podle Ducha, na věci Ducha.
6 Neboť smýšlení těla [je] smrt, ale smýšlení Ducha [je] život a pokoj.
7 Smýšlení těla [je] proto v nepřátelství vůči Bohu, neboť není a vlastně ani nemůže být poddáno Božímu zákonu.
8 A tak ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou.
9 Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás přebývá Duch Boží. Jestliže pak někdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho.
10 Jestliže však [je] Kristus ve vás, [je] sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch žije kvůli spravedlnosti.
11 Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, [pak] Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha přebývajícího ve vás.
12 A tak tedy, bratři, nejsme dlužníci těla, abychom žili podle těla.
13 Žijete-li totiž podle těla, zemřete; jestliže však skutky těla umrtvujete Duchem, budete žít.
14 Neboť všichni, kdo jsou vedeni Božím Duchem, ti jsou Boží synové.
15 Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče!
16 Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.
17 A jestliže děti, [pak] i dědicové, totiž dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, abychom jestliže s [ním] trpíme, byli s [ním] také oslaveni.
18 Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času nejsou srovnatelná s tou slávou, která se má zjevit na nás.
19 Neboť stvoření napjatě vyhlíží a očekává zjevení Božích synů
20 (stvoření je totiž poddáno marnosti, ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který [je] poddal)
21 v naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zkázy do svobody slávy Božích dětí.
22 Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu.
23 A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, [to jest] vykoupení svého těla.

24 Byli jsme totiž spaseni nadějí. Avšak naděje, která je zjevná, není naděje. (Vždyť proč by někdo doufal [v to,] co vidí?)
25 Doufáme-li však [v to], co nevidíme, [pak to] vytrvale očekáváme.
26 A tak [nám] také Duch pomáhá v našich slabostech. Vždyť [ani] nevíme, [za] co bychom se měli modlit, jak je potřeba, ale sám Duch oroduje za nás nevýslovným sténáním.
27 A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké [je] smýšlení Ducha, že podle Boží [vůle] prosí za svaté.
28 Víme pak, že těm, kteří milují Boha, všechny věci napomáhají k dobrému, [totiž] těm, kteří jsou povoláni podle [jeho] předsevzetí.
29 Neboť ty, které předzvěděl, také předurčil, [aby byli] připodobněni obrazu jeho Syna, aby on byl prvorozený mezi mnoha bratry.
30 [Ty], které předurčil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.
31 Co k tomu tedy řekneme? Když [je] Bůh s námi, kdo proti nám?
32 Jak by nám Ten, který neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal ho za nás [za] všechny, nedaroval s ním také všechny věci?
33 Kdo obviní Boží vyvolené? [Vždyť] Bůh, ten ospravedlňuje!
34 Kdo [nás] odsoudí? [Vždyť] Kristus, ten zemřel, ale hlavně byl vzkříšen [z mrtvých]; ten je také po Boží pravici a oroduje za nás!
35 Kdo nás oddělí od Kristovy lásky? [Snad] soužení, úzkost nebo pronásledování? [Snad] hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?
36 Jak je napsáno: "Pro tebe jsme zabíjeni celý den, počítáni jsme za ovce na porážku."
37 Ale v tom všem skvěle vítězíme skrze Toho, který si nás zamiloval.
38 Jsem totiž přesvědčen, že smrt ani život, andělé, vrchnosti ani mocnosti, věci přítomné ani budoucí,
39 výška ani hlubina ani žádné jiné stvoření nás nebude moci oddělit od Boží lásky, která [je] v Kristu Ježíši, našem Pánu.

9

1 Říkám pravdu v Kristu, nelžu; i mé svědomí dosvědčuje v Duchu Svatém,
2 že mám veliký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci.
3 Neboť bych si přál být sám zavržen od Krista ve prospěch svých bratrů, svých příbuzných podle těla,
4 kteří jsou Izraelité, jimž [patří] synovství, sláva i smlouvy, vydání Zákona, bohoslužba i zaslíbení,
5 jejichž [jsou] otcové a z nichž podle těla [pochází] Kristus, který je nade vším, požehnaný Bůh na věky. Amen.
6 Avšak ne že by Boží slovo selhalo. Neboť ne všichni, kdo [pocházejí] z Izraele, [jsou] Izrael.
7 Také ne proto, že jsou símě Abrahamovo, [jsou] všichni [jeho] dětmi, ale: "Tvé símě bude povoláno v Izákovi."
8 To jest: Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.
9 Neboť toto [je] slovo zaslíbení: "V tento čas přijdu a Sára bude mít syna."
10 A nejen [to], ale také když Rebeka počala z jednoho [muže], našeho otce Izáka, [dva syny]
11 (totiž ještě než se narodili a než udělali cokoli dobrého nebo zlého, aby Boží předsevzetí zůstalo podle vyvolení, ne na základě skutků, ale z Toho, který povolává),
12 bylo jí řečeno: "Starší bude sloužit mladšímu."

13 Jak je napsáno: “Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem pojal v
nenávist.”
14 Co tedy řekneme? [Je] snad u Boha nespravedlnost? V žádném případě!
15 Vždyť Mojžíšovi říká: “Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým
se slituji.”
16 A tak nezáleží na tom, kdo chce, ani na tom, kdo usiluje, ale na Bohu,
který se smilovává.
17 Faraonovi přece Písmo říká: “Právě proto jsem tě pozdvihl, abych na
tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.”
18 A tak se tedy smilovává, nad kým chce, a koho chce, zatvrzuje.
19 Řekneš mi však: “Proč je [tedy] ještě nespokojen? Vždyť kdo se vzepřel
jeho vůli?”
20 Ale kdo jsi přece ty, ó člověče, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvor
[svému] tvůrci: “Proč jsi mě udělal takto?”
21 Nemá snad hrnčíř moc nad hlínou, aby udělal ze stejné hmoty jednu
nádobu ke cti a jinou k hanbě?
22 A [co když] Bůh snášel s velikou trpělivostí nádoby hněvu, připravené ke
zničení, protože chtěl ukázat hněv a oznámit svou moc?
23 A [co když] chtěl oznámit bohatství své slávy na nádobách milosrdenství,
které předem připravil k slávě,
24 totiž na nás, které povolal nejen ze Židů, ale i z pohanů?
25 Jak také říká skrze Ozeáše: “Ne svůj lid nazvu svým lidem a
nemilovanou [nazvu] milovanou.
26 A stane se, [že] na místě, kde jim bylo řečeno: ‘Vy nejste můj lid’, tam
budou nazváni ‘Synové živého Boha.’ ”
27 Izaiáš pak volá nad Izraelem: “[I] kdyby byl počet synů Izraele jako [je]
písku v moři, [jen] ostatek bude zachráněn.
28 Neboť [on] naplní [své] slovo ve spravedlnosti, a [to] rychle; neboť Pán
vykoná [své] slovo na zemi rychle.”
29 A jak předem řekl Izaiáš: “Kdyby nám Pán zástupů nezanechal semeno,
byli bychom jako Sodoma, Gomoře bychom byli podobni!”
30 Co tedy řekneme? Že pohané, kteří spravedlnost nevyhledávali, dosáhli
spravedlnosti, totiž spravedlnosti z víry,
31 avšak Izrael, který vyhledával spravedlnost Zákona, k zákonu
spravedlnosti nedospěl.
32 Proč? Protože [ji] nehledali z víry, ale jako [by byla] na základě skutků
Zákona. Narazili na kámen úrazu,
33 jak je napsáno: “Hle, pokládám na Sionu kámen úrazu a skálu pohoršení a
nikdo, kdo v něj věří, nebude zahanben.”

10

1 Bratři, touha mého srdce a modlitba k Bohu za Izrael je, aby byli spaseni.
2 Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle
[pravého] poznání.
3 Nepoddali se totiž Boží spravedlnosti, protože Boží spravedlnost neznají
a snaží se ustanovit svou vlastní spravedlnost.
4 Vždyť cílem Zákona [je] Kristus, k ospravedlnění každého věřícího.
5 Neboť Mojžíš píše o spravedlnosti, která [je] ze Zákona, [toto]: “Člověk,
který dělá tyto věci, bude jimi živ.”
6 Spravedlnost z víry však mluví takto: “Neříkej ve svém srdci: ‘Kdo
vystoupí do nebe?’ (to jest přivést Krista dolů),

7 anebo: ‘Kdo sestoupí do propasti?’ (to jest vyvést Krista z mrtvých).”
8 Co tedy říká? “Blízko tebe je slovo; ve tvých ústech a ve tvém srdci.” (To
jest to slovo víry, které kážeme):
9 Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh
vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.
10 Srdcem se totiž věří ke spravedlnosti a ústy se vyznává ke spasení.
11 Vždyť Písmo říká: “Nikdo, kdo v něj věří, nebude zahanben.”
12 Není totiž rozdílu mezi Židem a Řekem, neboť tentýž Pán všech [je] bohatý
ke všem, kdo ho vzývají.
13 Neboť “každý, kdo by vzýval jméno Pána, bude spasen.”
14 Jak ale budou vzývat [Toho,] v něhož neuvěřili? A jak uvěří [v Toho,] o
němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?
15 A jak budou kázat, jestliže nebyli posláni? Jak je napsáno: “Jak krásné
jsou nohy zvěstujících pokoj, těch, kteří zvěstují dobré věci.”
16 Ale ne všichni uposlechli evangelium. Vždyť Izaiáš říká: “Pane, kdo
uvěřil našemu kázání?”
17 Víra [je] tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.
18 Říkám však: Cožpak neslyšeli? Vždyť přece: “Jejich hlas se roznesl po celé
zemi a jejich slova do konců světa.”
19 Pravím však: Cožpak Izrael nepoznal? [Vždyť] první Mojžíš říká:
“Vzbudím ve vás žárlivost kvůli [těm, kdo] nejsou národ; kvůli nemoudrému
národu vás popudím k hněvu.”
20 Izaiáš pak směle říká: “Dal jsem se najít těm, kteří mě nehledali; nechal
jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.”
21 Ale o Izraeli říká: “Celý den jsem rozprostíral ruce k lidu neposlušnému
a odmlouvavému.”

11

1 Říkám tedy: Zavrhl snad Bůh svůj lid? V žádném případě! Vždyť i já jsem
Izraelita, ze semene Abrahamova, [z] pokolení Benjamínova.
2 Bůh nezavrhl svůj lid, který předzvěděl. Nevíte snad, co Písmo říká o
Eliášovi? Jak jedná s Bohem proti Izraeli a říká:
3 “Pane, tvé proroky zabili a tvé oltáře rozbořili; zůstal jsem jen já, a [i]
mně usilují o život!”
4 Co mu ale říká Boží odpověď? “Ponechal jsem si sedm tisíc mužů, kteří
nesklonili koleno před Bálem.”
5 A tak tedy i v nynější době vznikl ostatek, vyvolený podle milosti.
6 (A jestliže [podle] milosti, tedy ne na základě skutků, jinak by milost již
nebyla milost. Jestliže však na základě skutků, již [to] není milost; jinak již
skutek není skutek.)
7 Co tedy? Izrael nedosáhl toho, co hledá, ale vyvolení [toho] dosáhli;
ostatní pak byli zatvrzeni.
8 Jak je napsáno: “Bůh jim dal ducha otupělosti, oči, aby neviděli, a uši, aby
neslyšeli, až do dnešního dne.”
9 A David říká: “Ať se jim jejich stůl stane pastí a nástrahou, pohoršením a
odplatou.
10 [Dej], ať se jejich oči zatmějí, aby neviděli, a jejich záda navždy sehni.”
11 Říkám tedy: Klopýtli snad, aby padli? V žádném případě! Jejich
pokleskem přece [přišlo] spasení k pohanům, aby [to] v nich vzbudilo
žárlivost.

12 Jestliže pak jejich poklesek [znamená] bohatství pro svět a jejich
nedostatek bohatství pro pohany, čím více [bude] jejich plnost?
13 Vám pohanům pak říkám: Jelikož jsem vskutku apoštolem pohanů,
oslavuji [Boha za] svou službu,
14 zda bych nějak nemohl vzbudit žárlivost [těch, kdo jsou] mé tělo, a
některé z nich zachránit.
15 Neboť jestliže jejich odmítnutí [znamená] smíření světa, co [teprve
jejich] přijetí, ne-li život z mrtvých?
16 Jsou-li totiž svaté prvotiny, [je svaté] i těsto. A je-li svatý kořen, [jsou
svaté] i větve.
17 Jestliže pak jsou některé větve vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl
naroubován mezi ně a stal ses spoluúčastníkem kořene a tučnosti olivy,
18 nechlub se proti těm větvím. Pokud se však vychloubáš, [pamatuj, že] ne
ty neseš kořen, ale kořen tebe.
19 Řekneš tedy: "Ty větve byly vylomeny, abych já byl naroubován."
20 Dobře; nevěrou byly vylomeny, ty však stojíš vírou. Nebuď namyšlený, ale
boj se.
21 Jestliže totiž Bůh neušetřil přirozené větve, [věz,] že by neušetřil ani tebe.
22 Pohleď tedy [na] Boží laskavost i přísnost: k těm, kteří padli, přísnost, ale
k tobě laskavost, budeš-li [ovšem] v té laskavosti zůstávat. Jinak budeš vyťat i
ty.
23 Oni pak také budou naroubováni, pokud nezůstanou v nevěře; Bůh je
přece schopen naroubovat je znovu.
24 Vždyť jestliže jsi ty byl vyťat z přirozeně plané olivy a proti přirozenosti
naroubován do ušlechtilé olivy, čím spíše budou ti, kteří [jsou] přirozenými
[větvemi], naroubováni do své vlastní olivy?
25 Neboť nechci, bratři, abyste neznali toto tajemství (abyste nebyli
moudří sami před sebou), že Izraeli nastala částečná zatvrzelost, dokud
nevejde plnost pohanů.
26 A tak bude spasen celý Izrael, jak je napsáno: "Ze Sionu přijde
Vysvoboditel a odvrátí bezbožnosti od Jákoba.
27 A toto [bude] má smlouva s nimi, když odejmu jejich hříchy."
28 Ohledně evangelia [jsou] tedy nepřátelé kvůli vám, ale ohledně vyvolení
[jsou Boží] milovaní kvůli otcům.
29 [Svých] darů a povolání přece Bůh nelituje!
30 Vždyť tak jako jste vy kdysi byli neposlušní Bohu, ale nyní se vám
dostalo milosrdenství pro jejich neposlušnost,
31 tak i oni nyní neuposlechli, aby se pro milosrdenství [udělené] vám i jim
dostalo milosrdenství.
32 Neboť Bůh zavřel všechny pod neposlušnost, aby se nade všemi smiloval.
33 Ó, hloubko bohatství Boží moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné [jsou]
jeho soudy a jak nevystižitelné jeho cesty!
34 Vždyť "kdo poznal Pánovu mysl? A kdo se stal jeho poradcem?"
35 Anebo "kdo mu [něco] dal předem a bude mu [to] odplaceno?"
36 Neboť z něj a skrze něj a pro něj [jsou] všechny věci. Jemu [buď] sláva na
věky! Amen.

12

1 Proto vás vyzývám, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste vydali svá těla
jako živou oběť, svatou a příjemnou Bohu, [skrze] vaši rozumnou službu.

2 A nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale proměňujte se obnovením své
mysli, abyste mohli rozeznat, co [je] dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle.
3 Neboť skrze milost, která mi je dána, říkám každému, kdo je mezi vámi,
aby [o sobě] nesmýšlel více než se má, ale aby smýšlel střízlivě [podle toho,]
jak Bůh každému udělil míru víry.
4 Vždyť tak jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají
stejnou práci,
5 tak [i my, ačkoli] mnozí, jsme jedno tělo v Kristu a jednotlivě údy jedni
druhých.
6 Když tedy máme rozdílná obdarování podle milosti, která je nám dána, ať
už proroctví, [to konejme] v souladu s vírou;
7 nebo službu, ve sloužení; nebo ten, kdo učí, ve vyučování;
8 nebo ten, kdo povzbuzuje, v povzbuzování; kdo dává, ve štědrosti; kdo
vede, v pilnosti; kdo prokazuje milosrdenství, [čiň to] s ochotou.
9 Láska [ať je] bez pokrytectví. Ošklivte si zlé, lněte k dobrému.
10 Bratrskou láskou srdečně milujte jedni druhé, vzájemně se předcházejte
uctivostí,
11 v pilnosti nepolevujte, buďte vroucí duchem, služte Pánu,
12 v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí,
13 v potřebách se dělte se svatými, věnujte se pohostinnosti.
14 Dobrořečte těm, kdo vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte.
15 Radujte se s radujícími a plačte s plačícími.
16 Buďte k sobě navzájem jednomyslní, nesmýšlejte vysoce, ale nechte se
vést k ponížených. Nebuďte moudří sami před sebou.
17 Nikomu neodplácejte zlo zlem. Opatrujte dobré přede všemi lidmi.
18 Je-li [to] možné, pokud je na vás, mějte se všemi lidmi pokoj.
19 Nemstěte se sami, milovaní, ale dejte místo hněvu, neboť je napsáno:
“Má [je] pomsta, já odplatím, praví Pán.”
20 A tak: “Hladoví-li tvůj nepřítel, nakrm ho; žízní-li, dej mu napít. Neboť
když to uděláš, shrneš na jeho hlavu řeřavé uhlí.”
21 Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

13

1 Každá duše ať je poddána nadřízeným vládám. Vždyť není vlády, kromě od
Boha; a vlády, které jsou, jsou ustanoveny Bohem.
2 Proto kdo se staví proti vládě, postavil se proti Božímu ustanovení; a ti,
kteří se postavili proti [němu], přivedou na sebe odsouzení.
3 Vládcové přece nejsou postrachem dobrého jednání, ale zlého. Chceš se
tedy nebát vlády? Čiň, co [je] dobré, a budeš mít od ní chválu.
4 Vždyť je Božím služebníkem pro tvé dobro. Jestliže však jednáš zle, boj se,
neboť ne nadarmo nosí meč. Je přece Božím služebníkem, mstitelem k
[vykonání] hněvu nad tím, kdo páchá zlo.
5 Proto musíme být poddáni, nejen kvůli hněvu, ale také kvůli svědomí.
6 Vždyť proto také platíte daň, že jsou [to] Boží služebníci a právě tomu se
pilně věnují.
7 Dávejte tedy každému, co jste povinni: komu daň, [tomu] daň, komu clo,
[tomu] clo, komu bázeň, [tomu] bázeň, komu čest, [tomu] čest.
8 Nikomu nedlužte nic, než abyste se navzájem milovali; neboť ten, kdo
miluje druhého, naplnil Zákon.

9 Vždyť to “Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš falešné
svědectví, nebudeš žádostivý” a je-li [ještě] nějaké jiné přikázání, je shrnuto v
tomto slově: “Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.”
10 Láska nepůsobí bližnímu [nic] zlého; plností Zákona [je] tedy láska.
11 Kromě toho znejte dobu, že už [je] čas probudit se ze spánku. Vždyť teď
[je] naše spasení blíže, nežli když jsme uvěřili.
12 Noc pokročila a přiblížil se den. Odložme tedy skutky tmy a oblečme
zbroj světla.
13 Choďme počestně jako ve dne, ne v hodování a opilství, ne ve smilstvech
a nestydatostech, ne ve svárlivosti a závisti,
14 ale oblečte se [do] Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo podle [jeho]
žádostí.

14

1 Slabého ve víře přijímejte ne k hádkám o názorech.
2 Někdo totiž věří, [že] může jíst všechno; ten, kdo je slabý, však jí [jen]
zeleninu.
3 Ten, kdo jí, ať nepohrdá tím, kdo nejí, a kdo nejí, ať nesoudí toho, kdo jí;
vždyť Bůh ho přijal!
4 Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? Svému vlastnímu pánu stojí nebo
padá! Bude však postaven; Bůh je přece schopen ho postavit.
5 Někdo totiž uznává jeden den nad jiné, jiný uznává každý den. Každý ať
má ve své mysli plnou jistotu.
6 Kdo zachovává den, zachovává [ho] Pánu, a kdo ten den nezachovává,
nezachovává [ho] Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu, a kdo nejí, nejí
Pánu a děkuje Bohu.
7 Nikdo z nás přece nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.
8 Žijeme-li totiž, žijeme Pánu a umíráme-li, umíráme Pánu. Ať už tedy žijeme
nebo umíráme, patříme Pánu.
9 Vždyť proto také Kristus zemřel a vstal [z mrtvých a] ožil, aby byl Pánem
mrtvých i živých.
10 Ty pak, proč soudíš svého bratra? Anebo ty, proč pohrdáš svým
bratrem? Všichni se přece postavíme před Kristovou soudnou stolicí.
11 Vždyť je napsáno: “Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou
každé koleno a každý jazyk vzdá chválu Bohu.
12 A tak každý z nás bude sám za sebe skládat účet Bohu.
13 Nesuďme již tedy jedni druhé, ale raději posuďte toto: abyste nekladli
před bratra kámen úrazu nebo pohoršení.
14 Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic [není] nečisté samo o sobě;
jenže tomu, kdo něco považuje za nečisté, [je to] nečisté.
15 Jestliže se totiž kvůli pokrmu rmoutí tvůj bratr, již nechodíš podle lásky.
Nepřiváděj svým pokrmem k záhubě toho, za koho zemřel Kristus.
16 Ať tedy vaše dobré není vydáno potupě.
17 Vždyť Boží království není pokrm a nápoj, ale spravedlnost, pokoj a
radost v Duchu Svatém.
18 Neboť ten, kdo Kristu slouží v těchto věcech, [je] příjemný pro Boha a
vážený pro lidi.
19 Následujme tedy to, co [vede] k pokoji a k vzájemnému budování.
20 Neboř Boží dílo kvůli pokrmu. Jistě, všechno [je] čisté, ale pro člověka,
který jí s překážkou, [je to] zlé.

21 [Je] dobré nejíst maso ani nepít víno ani [nedělat nic,] na čem se tvůj
bratr uráží nebo pohoršuje nebo [čím] slábne.
22 Ty máš víru? Měj [ji] sám pro sebe před Bohem. Blaze tomu, kdo nesoudí
sám sebe v tom, co uznává za dobré.
23 Kdyby ale jedl ten, kdo pochybuje, je odsouzen, protože [to] není z víry.
A cokoli není z víry, je hřích.

15

1 My silní jsme tedy povinni snášet slabosti těch, kdo silní nejsou, a ne se
snažit líbit sami sobě.
2 Každý z nás ať se snaží líbit bližnímu k [jeho] dobrému, pro vybudování.
3 Vždyť ani Kristus se nesnažil líbit sám sobě, ale jak je napsáno: "Hanění
těch, kdo hanobili tebe, padla na mě."
4 Neboť vše, co bylo předem napsáno, bylo napsáno k našemu poučení,
abychom skrze trpělivost a [skrze] potěšení Písem měli naději.
5 Ať vám tedy Bůh trpělivosti a potěšení dá být mezi sebou jednomyslnými
podle Krista Ježíše,
6 abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce našeho Pána
Ježíše Krista.
7 Proto se navzájem přijímejte, jako i Kristus přijal nás do Boží slávy.
8 Říkám totiž, že Ježíš Kristus se pro Boží pravdu stal služebníkem obřízky,
aby potvrdil zaslíbení [daná] otcům
9 a aby pohané slavili Boha za [jeho] milosrdenství, jak je napsáno: "Proto
tě budu chválit mezi národy a tvému jménu budu zpívat žalmy.
10 A znovu říká: "Veselte se, pohané, s jeho lidem!"
11 A znovu: "Chvalte Pána, všechny národy, a velebte ho, všichni lidé!"
12 A znovu Izaiáš říká: "Bude kořen Isajův a pohané budou spoléhat na
Toho, který povstane, aby vládl národům."
13 Ať vás tedy Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste
se rozhojňovali v naději skrze moc Ducha Svatého.
14 Také já sám jsem o vás přesvědčen, bratři moji, že i vy jste plni dobroty,
naplněni veškerým poznáním a schopni se i navzájem napomínat.
15 Psal jsem vám však, bratři, poněkud směleji, jako ten, kdo vás upomíná,
skrze milost, kterou mi Bůh dal
16 k tomu, abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohany. Konám
kněžskou službu Božího evangelia, aby oběť pohanů, posvěcená Duchem
Svatým, byla [Bohu] příjemná.
17 Ohledně Božích věcí tedy mám chloubu v Kristu Ježíši.
18 Neodvážil bych se totiž mluvit o něčem, co by skrze mě Kristus
nevykonal k [přivedení] pohanů k poslušnosti slovem i skutkem,
19 v moci divů a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jeruzaléma a
okolo až k Illyrii [všechno] naplnil Kristovým evangeliem.
20 A takto usiluji kázat evangelium [tam], kde Kristus ani nebyl jmenován,
abych nestavěl na cizí základ,
21 ale jako je napsáno: "[Ti,] kterým nebylo o něm zvěstováno, uvidí; a [ti,]
kteří neslyšeli, porozumí."
22 A tím mi bylo mnohokrát zabráněno přijít k vám.
23 Nyní však, když již v těchto krajích nemám místo, a protože mám po
mnoho let velikou touhu přijít k vám,
24 přijdu k vám, jakmile půjdu do Španěl. Doufám totiž, že vás uvidím, až
tudy půjdu, a že mě tam vypravíte, až se s vámi napřed trochu potěším.

25 Nyní však jdu do Jeruzaléma posloužit svatým,
26 neboť Makedonským a Achájským se zalíbilo udělat nějakou sbírku pro
chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě.
27 Zalíbilo se jim to totiž a jsou jejich dlužníky. Vždyť jestliže pohané měli
účast na jejich duchovních věcech, jsou jim také povinni posloužit tělesnými.
28 Když to tedy vykonám a zajistím jim toto ovoce, vydám se přes vás do
Španěl.
29 A vím, že až k vám přijdu, přijdu v plnosti požehnání evangelia Kristova.
30 Prosím vás však, bratři, skrze Pána Ježíše Krista a skrze lásku Ducha,
abyste za mě spolu se mnou bojovali ve [svých] modlitbách k Bohu,
31 abych byl vysvobozen od nepovolných [lidí] v Judsku a aby tato má
služba Jeruzalému byla příjemná svatým,
32 abych k vám z Boží vůle přišel s radostí a odpočinul si mezi vámi.
33 Bůh pokoje [ať je] s vámi všemi. Amen.

16

1 Doporučuji vám Fébé, naši sestru, která je služebnicí církve v Kenchrejích,
2 abyste ji přijali v Pánu, jak se sluší na svaté, a [abyste] stáli při ní, v
jakékoli záležitosti by vás potřebovala, neboť i ona byla zastánkyní mnohých i
mě samotného.
3 Pozdravte Priscillu a Akvilu, mé spolupracovníky v Kristu Ježíši,
4 kteří pro můj život nasadili vlastní hrdlo a kterým děkuji nejen já, ale také
všechny církve z pohanů;
5 [pozdravte] i církev v jejich domě. Pozdravte mého milovaného Epeneta,
který je prvotinou Achája v Kristu.
6 Pozdravte Marii, která se pro nás mnoho napracovala.
7 Pozdravte Andronika a Junia, mé příbuzné a spoluvězně, kteří jsou
významní mezi apoštoly, kteří také byli v Kristu přede mnou.
8 Pozdravte Amplia, mého milovaného v Pánu.
9 Pozdravte Urbana, našeho spolupracovníka v Kristu, a Stachyna, mého
milovaného.
10 Pozdravte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravte [domácí]
Aristobulovy.
11 Pozdravte Herodiona, mého příbuzného. Pozdravte [domácí] Narkisovy,
kteří jsou v Pánu.
12 Pozdravte Tryfénu a Tryfósu, které pracují v Pánu. Pozdravte milovanou
Persidu, která se v Pánu velmi napracovala.
13 Pozdravte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho i moji matku.
14 Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patróba, Hermu i bratry, kteří
jsou s nimi.
15 Pozdravte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru a Olympa i všechny svaté,
kteří jsou s nimi.
16 Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás Kristovy církve.
17 Vyzývám vás však, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky
a pohoršení proti učení, které jste poznali, a vyvarujte se jich.
18 Neboť takoví neslouží našemu Pánu Ježíši Kristu, ale svému břichu a
lahodnými řečmi a pochlebováním klamou srdce nevinných.
19 Vždyť vaše poslušnost dospěla ke všem! Raduji se tedy z vás, ale chci,
abyste byli moudří v dobrém, avšak prostoduší ve zlém.
20 Bůh pokoje pak rozdrtí Satana pod vašima nohama brzy. Milost našeho
Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.

21 Pozdravuje vás Timoteus, můj spolupracovník, a Lukios, Jáson a
Sozipater, moji příbuzní.
22 Pozdravuji vás v Pánu já, Tercius, který jsem tento dopis psal.
23 Pozdravuje vás Gaius, hostitel můj i celé církve. Pozdravuje vás Erastus,
městský správce, a bratr Kvartus.
24 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.
25 A Tomu, který je schopen vás posílit podle mého evangelia a kázání
Ježíše Krista, podle zjevení tajemství, které bylo po věčné časy skryto,
26 ale nyní bylo zjeveno a podle nařízení věčného Boha bylo oznámeno
skrze prorocká Písma všem národům k poslušnosti víry -
27 jedinému moudrému Bohu [buď] sláva skrze Ježíše Krista na věky. Amen.

1.list Korintským

1 Pavel, podle Boží vůle povolaný apoštol Ježíše Krista, a bratr Sostenes
2 církvi Boží, která je v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista na každém místě, jejich i našem:
3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
4 Vždycky za vás děkuji svému Bohu pro tu Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši,
5 že jste v něm obohaceni v každém ohledu, každým slovem i veškerým poznáním,
6 (poněvadž mezi vámi bylo utvrzeno Kristovo svědectví),
7 takže nemáte nedostatek v žádném daru a očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista,
8 který vás také utvrdí až do konce, [abyste byli] bezúhonní v den našeho Pána Ježíše Krista.
9 Věrný [je] Bůh, jímž jste byli povoláni ke společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána!
10 Prosím vás však, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni mluvili stejně a aby mezi vámi nebyly roztržky, ale abyste byli dokonale spojeni v téže mysli a v tomtéž úsudku.
11 Chloini [domácí] mi totiž o vás, moji bratři, oznámili, že jsou mezi vámi sváry.
12 Míním pak to, že každý z vás říká: “Já jsem Pavlův,” “Já zase Apollův,” “Já zase Kéfův” a “Já zase Kristův.”
13 Je Kristus rozdělen? Byl snad za vás ukřižován Pavel? Anebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavla?
14 Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás nepokřtil, kromě Krispa a Gaia,
15 aby někdo neřekl, že jsem křtil ve své jméno.
16 Pokřtil jsem vlastně i Štěpánův dům. Jinak nevím, že bych pokřtil někoho dalšího.
17 Kristus mě totiž neposlal křtít, ale kázat evangelium, ne v moudrosti řeči, aby snad nebyl zmařen Kristův kříž.
18 Neboť slovo kříže je těm, kteří hynou, bláznovstvím, ale pro nás, kteří docházímespasení, je [to] Boží moc.
19 Je přece napsáno: “Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnu.”
20 Kde [je] moudrý? Kde zákoník? Kde [je] myslitel tohoto věku? Neobrátil Bůh moudrost tohoto světa v bláznovství?
21 Když totiž v Boží moudrosti svět nepoznal Boha skrze moudrost, zalíbilo se Bohu spasit věřící skrze bláznivost kázání.
22 Židé totiž žádají znamení, Řekové zase hledají moudrost,
23 ale my kážeme Krista ukřižovaného - pohoršení pro Židy a bláznovství pro Řeky,
24 těm však, kteří jsou povoláni, jak Židům, tak Řekům, Krista - Boží moc a Boží moudrost.
25 Protože Boží bláznivé je moudřejší než lidé a Boží slabé je silnější než lidé.

26 Vidíte přece své povolání, bratři, že nemnozí [jsou] moudří podle těla,
nemnozí mocní, nemnozí urození.
27 Ale bláznivé tohoto světa Bůh vyvolil, aby zahanbil moudré. A slabé
tohoto světa Bůh vyvolil, aby zahanbil silné.
28 A neurozené tohoto světa a opovržené Bůh vyvolil, ba dokonce to, co
není, aby obrátil vniveč to, co je,
29 aby se před ním nemohlo chlubit žádné tělo.
30 Vy jste však z něho v Kristu Ježíši, který se nám stal Boží moudrostí,
spravedlností, posvěcením i vykoupením,
31 aby [bylo] tak, jak je napsáno: "Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu."

2

1 Když jsem k vám tedy, bratři, přišel, nepřišel jsem vám zvěstovat Boží
svědectví se vznešeností řeči nebo moudrosti.
2 Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho
ukřižovaného.
3 A byl jsem u vás ve slabosti a v bázni a ve mnohém rozechvění.
4 A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti, ale
v dokázání Ducha a moci,
5 aby vaše víra nespočívala v lidské moudrosti, ale v Boží moci.
6 Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, avšak ne moudrost tohoto
věku, ani vládců tohoto věku, kteří hynou.
7 Ale mluvíme tajemnou moudrost Boží, tu skrytou [moudrost], kterou
Bůh předurčil před věky k naší slávě,
8 kterou nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, neboť kdyby [ji] poznali,
neukřižovali by Pána slávy.
9 Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidské
srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují."
10 Nám [to] však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny
věci, i Boží hlubokosti.
11 Vždyť kdo z lidí zná nitro člověka, než duch člověka, který je v něm? Tak
ani Boží věci nezná nikdo [jiný] než Duch Boží.
12 My jsme ovšem nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha,
abychom věděli, co nám bylo od Boha darováno.
13 O tom také mluvíme (ne slovy, jimž učí lidská moudrost, ale slovy, jimž
vyučuje Duch Svatý), když spojujeme duchovní věci [s] duchovními.
14 Ale tělesný člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou mu
bláznovstvím, a nemůže [je] poznat, protože musí být posuzovány duchovně.
15 Kdo však [je] duchovní, posuzuje všechno, sám pak není posuzován od
nikoho.
16 Neboť: "Kdo poznal Pánovu mysl, aby ho poučil?" A my máme mysl
Kristovu!

3

1 A já jsem k vám, bratři, nemohl mluvit jako k duchovním, ale jako k
tělesným, jako k nemluvňatům v Kristu.
2 Napájel jsem vás mlékem, ne [hutným] pokrmem, neboť jste [ho] ještě
nemohli [snést a] ani dosud nemůžete,
3 neboť jste dosud tělesní. Když [je] totiž mezi vámi závist, svár a různice,
nejste snad tělesní a nechodíte podle člověka?
4 Když totiž někdo říká: "Já jsem Pavlův" a jiný "Já Apollův," nejste snad
tělesní?

5 Kdo je tedy Pavel? A kdo Apollo? Služebníci, skrze něž jste uvěřili, a to
každý, jak mu dal Pán.
6 Já jsem sázel, Apollo zaléval, ale Bůh působil vzrůst.
7 A tak ani ten, kdo sází, není nic, ani ten, kdo zalévá, ale Bůh, který dává
vzrůst.
8 Ten, kdo sází, a ten, kdo zalévá, jsou pak jedno; každý však dostane svou
vlastní odplatu podle své vlastní práce.
9 Jsme přece Boží spolupracovníci; [vy] jste Boží pole, Boží stavba.
10 Podle Boží milosti, jež mi byla dána, jsem jako moudrý stavitel položil
základ, jiný pak na [něm] staví. Každý však ať dává pozor, jak na [něm] staví.
11 Neboť nikdo nemůže položit jiný základ vedle toho, který je [již] položen,
jenž je Ježíš Kristus.
12 Staví-li pak někdo na tom základě zlato, stříbro, drahé kamení, dříví,
seno, slámu,
13 dílo každého vyjde najevo. Ten den [je] totiž ukáže, neboť bude zjeveno
ohněm a ten oheň vyzkouší dílo každého, jaké je.
14 Zůstane-li něčí dílo, které na [něm] postavil, dostane odplatu.
15 Shoří-li něčí dílo, utrpí škodu; ale sám bude spasen, avšak tak jako skrze
oheň.
16 Cožpak nevíte, že jste Boží chrám a [že] Boží Duch přebývá ve vás?
17 Jestliže někdo ničí Boží chrám, toho zničí Bůh, neboť Boží chrám je svatý,
a to jste vy.
18 Ať nikdo neklame sám sebe. Zdá-li se někomu z vás, že je na tomto světě
moudrý, ať se stane bláznem, aby se mohl stát moudrým.
19 Moudrost tohoto světa je totiž u Boha bláznovstvím. Je přece napsáno:
“On chytá moudré v jejich chytrácství.”
20 A znovu: “Pán zná myšlenky moudrých a [ví], že jsou marné.”
21 Ať se proto nikdo nechlubí lidmi; neboť všechno je vaše.
22 Ať už Pavel, Apollo nebo Kéfas, ať už svět, život nebo smrt, ať už přítomné
věci nebo budoucí - všechno je vaše.
23 Vy pak [jste] Kristovi a Kristus Boží.

4

1 Tak ať o nás člověk smýšlí, jako o Kristových služebnících a správcích
Božích tajemství.
2 Od správců se ostatně vyžaduje, aby byl každý shledán věrným.
3 Mně pak je [to] to nejmenší, abych byl posuzován vámi anebo lidským
soudem; dokonce ani neposuzuji sám sebe.
4 Nejsem si totiž o sobě ničeho vědom, ale tím nejsem ospravedlněn, neboť
ten, kdo mě posuzuje, je Pán.
5 Proto nesuďte nic předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvětlí to, co je
skryté ve tmě, a zjeví úmysly srdcí. A tehdy bude mít každý chválu od Boha.
6 Tyto věci jsem pak, bratři, v podobenství vztáhl na sebe a Apolla kvůli
vám, abyste se na nás naučili nesmýšlet nad to, co je napsáno, aby se někdo
kvůli jednomu nepyšnil proti druhému.
7 Vždyť kdo tě činí zvláštním? A co máš, co jsi nedostal? A když jsi [to]
dostal, proč se chlubíš, jako bys [to] nedostal?
8 Již jste nasyceni, již jste zbohatli! Bez nás jste začali kralovat! Ale kéž
byste začali kralovat [tak,] abychom i my kralovali s vámi.

9 Mám totiž zato, že nás poslední apoštoly Bůh vystavil [na odiv] jako
odsouzence k smrti, protože jsme se tomuto světu, andělům i lidem stali
podívanou.
10 My [jsme] kvůli Kristu bláznу, ale vy [jste] v Kristu rozumní; my slabí,
ale vy silní; vy slavní, ale my bezectní.
11 Až do této hodiny hladovíme a žízníme, trpíme nahotou, dostáváme rány,
jsme bez domova.
12 S námahou pracujeme vlastníma rukama; když se nám spílá, žehnáme,
když jsme pronásledováni, snášíme [to],
13 když jsme tupeni, potěšujeme. Až doposud jsme učiněni jakoby smetím
tohoto světa, odpadky u všech [lidí].
14 Toto nepíši proto, abych vás zahanboval, ale napomínám [vás] jako své
milované děti.
15 Vždyť [i] kdybyste měli deset tisíc pěstounů v Kristu, přesto ne mnoho
otců. V Kristu Ježíši jsem vás přece skrze evangelium zplodil já!
16 Vyzývám vás tedy, následujte můj příklad.
17 Proto jsem k vám poslal Timotea, který je můj milovaný a věrný syn v
Pánu. On vám připomene mé cesty v Kristu, jak učím všude v každé církvi.
18 Někteří se naduli, jako bych k vám [už] neměl přijít.
19 Přijdu k vám však brzy, bude-li Pán chtít, a poznám ne řeč těch nadutých,
ale [jejich] moc.
20 Neboť Boží království nespočívá v řeči, ale v moci.
21 Co chcete? Abych k vám přišel s holí, anebo s láskou a duchem krotkosti?

5

1 Vůbec se proslýchá, [že je] mezi vámi smilstvo, dokonce takové smilstvo,
jaké nemá jméno ani mezi pohany - že někdo má manželku svého otce!
2 A vy jste nadutí, než abyste se raději dali do truchlení, aby ten, kdo
spáchal takový skutek, byl vyloučen z vašeho středu.
3 Já jsem totiž - jako tělem vzdálený, ale duchem přítomný - již rozhodl o
tom, kdo to spáchal, jako bych byl přítomen:
4 Ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, až se shromáždíte, vy a můj duch
spolu s mocí našeho Pána Ježíše Krista,
5 vydejte takového Satanovi k záhubě těla, aby jeho duch byl spasen v den
Pána Ježíše.
6 Vaše chlubení není dobré. Nevíte snad, že maličko kvasu prokvasí celé
těsto?
7 Vyčistěte tedy starý kvas, abyste byli novým těstem, poněvadž jste
nekvašení. Vždyť přece byl za nás obětován náš velikonoční Beránek, Kristus!
8 Proto slavme svátek ne se starým kvasem, ani s kvasem špatnosti a
ničemnosti, ale s nekvašenými [chleby] upřímnosti a pravdy.
9 Napsal jsem vám v dopisu, abyste se nesměšovali se smilníky,
10 ale ne vůbec se smilníky tohoto světa nebo s lakomci, rváči nebo s
modláři - vždyť potom byste museli ze světa odejít.
11 Teď vám však píši, abyste se nesměšovali, kdyby nějaký takzvaný bratr byl
smilník, lakomec, modlář, utrhač, opilec nebo rváč. S takovým ani nejezte.
12 Vždyť proč bych já měl soudit ještě ty venku? Nesoudíte snad vy ty, kteří
jsou uvnitř?
13 Ty venku pak soudí Bůh. A [tak] toho zlého vylučte ze svého středu.

6

1 [Jak] se někdo z vás odvažuje, když má při proti druhému, soudit se před
nespravedlivými a ne před svatými?
2 Nevíte, že svatí budou soudit svět? A budete-li vy soudit svět, jste snad
nehodní soudit ty nejmenší věci?
3 Nevíte, že budeme soudit anděly? Čím spíše [tedy] věci tohoto života?
4 Když už tedy máte soud ohledně věcí tohoto života, osazujete [jej] těmi,
kterými církev pohrdá?
5 Říkám [to] k vašemu zahanbení. To mezi vámi není ani jediný moudrý,
který by mohl rozsoudit své bratry?
6 Ale bratr se soudí s bratrem, a to před nevěřícími!
7 Naprostý nedostatek mezi vámi je již [to], že máte jedni s druhými soudy.
Proč raději nesnášíte křivdu? Proč raději netrpíte škodu?
8 Vy ale křivdíte a škodíte, a to [svým] bratrům!
9 Cožpak nevíte, že nespravedliví nebudou dědici Božího království?
Nemylte se! Smilníci ani modláři, cizoložníci, zženštilí ani homosexuálové,
10 zloději ani lakomci, opilci, utrhači ani rváči nebudou dědici Božího
království.
11 A takoví jste někteří byli, ale jste omyti, nadto posvěceni, ano,
ospravedlněni jménem Pána Ježíše a Duchem našeho Boha!
12 Všechno smím, ale ne všechno je prospěšné. Všechno smím, ale já se ničím
[z toho] nedám ovládnout.
13 Pokrmy [patří] břichu a břicho pokrmům; Bůh pak jedno i druhé obrátí
vniveč. Tělo však nepatří smilstvu, ale Pánu a Pán tělu.
14 Bůh vzkřísil Pána - vzkřísí svou mocí i nás!
15 Nevíte, že vaše těla jsou Kristovými údy? Vezmu tedy údy Kristovy a
učiním [je] údy nevěstky? V žádném případě!
16 Anebo nevíte, že kdo se spojuje s nevěstkou, je [s ní] jedno tělo? Vždyť
[Písmo] říká: “Ti dva budou jedno tělo.”
17 Kdo se však spojuje s Pánem, je [s ním] jeden duch.
18 Utíkejte před smilstvem! Každý hřích, který člověk udělá, je mimo tělo;
kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu.
19 Anebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého ve vás, kterého
máte od Boha, a nejste sami svoji?
20 Byli jste přece koupeni za cenu. Oslavujte tedy Boha svým tělem i svým
duchem, což obojí je Boží.

7

1 Ohledně pak toho, o čem jste mi psali: pro člověka [by bylo] dobré se ženy
nedotýkat.
2 Avšak vzhledem k smilstvu ať každý má svou manželku a každá [žena] ať
má svého manžela.
3 Muž ať prokazuje manželce povinnou náklonnost a podobně také
manželka muži.
4 Žena nevládne svým tělem, nýbrž její muž; podobně také muž nevládne
svým tělem, nýbrž jeho žena.
5 Neodpírejte se jeden druhému - jedině snad ze [společné] shody, na čas,
abyste se uvolnili pro půst a modlitbu, a potom se zase spolu sejděte, aby vás
Satan nepokoušel pro vaši nezdrženlivost.
6 Toto však říkám jako svolení, ne jako nařízení.
7 Chtěl bych totiž, aby všichni lidé byli jako já; ale každý má svůj vlastní dar
od Boha, jeden tak a druhý jinak.

8 Svobodným a vdovám tedy říkám, [že by] pro ně [bylo] dobré, kdyby
zůstali jako já.
9 Nemohou-li se však zdržet, ať vstoupí do manželství. Je přece lepší
vstoupit do manželství, než se pálit.
10 Manželům pak přikazuji ne já, ale Pán: Manželka ať neodchází od muže.
11 Kdyby však přece odešla, ať zůstává nevdaná, anebo ať se smíří s
manželem. Také muž ať neopouští [svou] ženu.
12 Ostatním pak říkám já, nikoli Pán: Má-li nějaký bratr nevěřící manželku a
ta je ochotná s ním žít, ať ji neopouští.
13 A žena, která má nevěřícího manžela a ten je ochoten s ní žít, ať ho
neopouští.
14 Nevěřící muž je totiž posvěcen svou manželkou a nevěřící žena je
posvěcena svým mužem. Jinak by přece vaše děti byly nečisté, ale nyní jsou
svaté.
15 Jestliže však nevěřící [chce] odejít, ať odejde. Bratr ani sestra v takových
případech nejsou otroky a Bůh nás povolal k pokoji.
16 Vždyť jak víš, manželko, zda získáš svého muže? A jak víš, muži, zda získáš
svou ženu?
17 Jen ať každý chodí tak, jak [mu] Pán odměřil, jak každého Bůh povolal. A
tak [to] nařizuji ve všech církvích.
18 Byl někdo povolán jako obřezaný? Ať se nečiní neobřezaným. Byl někdo
povolán v neobřízce? Ať se nedává obřezat.
19 Obřízka nic není a neobřízka nic není. [Záleží] přece [na] zachovávání
Božích přikázání.
20 Každý ať zůstává v tom povolání, v němž byl povolán.
21 Byl jsi povolán jako otrok? Neměj [s tím] starost. Můžeš-li se však stát
svobodným, raději [toho] využij.
22 Neboť kdo byl Pánem povolán jako otrok, je Pánův osvobozený. Podobně
také ten, kdo je povolán jako svobodný, je Kristův otrok.
23 Byli jste koupeni za cenu; nestávejte se otroky lidí!
24 Bratři, ať každý před Bohem zůstává v tom, v čem byl povolán.
25 Ohledně panen sice nemám Pánovo nařízení, dávám však radu jako ten,
kterému se od Pána dostalo milosrdenství být věrným.
26 Domnívám se tedy, že je to dobré vzhledem k nynější tísni, [totiž] že je
dobré, aby člověk zůstal tak, [jak je].
27 Jsi přivázán k ženě? Nehledej rozvázání. Jsi od ženy rozvázán? Nehledej
ženu.
28 I kdyby ses však oženil, nezhřešíš, a vdala-li by se panna, nezhřeší.
Takoví ovšem budou mít soužení s tělem; já vás však [toho] chci ušetřit.
29 Říkám [vám,] bratři, toto: čas je krátký. Po [jeho] zbytek ať ti, kteří mají
ženy, jsou, jako by [je] neměli,
30 ti, kdo pláčou, jako by neplakali, ti, kdo se radují, jako by se neradovali,
ti, kdo kupují, jako by [nic] neměli
31 a ti, kdo používají tento svět, jako by [ho] nevyužívali. Vždyť podoba
tohoto světa pomíjí.
32 Přeji si, abyste byli bez starostí. Kdo není ženatý, stará se o věci Pána, jak
by se zalíbil Pánu,
33 kdo se však oženil, stará se o věci světa, jak by se zalíbil [své] ženě.
34 Mezi ženou a pannou je [také] rozdíl. Nevdaná [žena] se stará o věci Pána,
aby byla svatá tělem i duchem; vdaná se však stará o věci světa, jak by se
zalíbila svému muži.

35 Toto pak říkám k vašemu vlastnímu prospěchu - ne abych vám na [krk] hodil smyčku, ale kvůli slušnosti a [proto,] abyste vytrvale sloužili Pánu bez rozptylování.
36 Domnívá-li se však někdo, že nejedná slušně vůči své panně, jestliže je ve zralém věku a musí to tak být, ať dělá, jak chce: nehřeší. Ať se vezmou.
37 Kdo se ovšem pevně ustanovil v srdci a nemá tíseň, ale má svou vůli ve [své] moci a rozhodl se v srdci [tak], že svou pannu zachová, učiní dobře.
38 A tak ten, kdo vstupuje do manželství, činí dobře a ten, kdo do manželství nevstupuje, učiní [ještě] lépe.
39 Žena je vázána zákonem, dokud její muž žije. Kdyby však její muž zemřel, je svobodná vzít si koho chce, [ale] pouze v Pánu.
40 Podle mého úsudku je však blaženější, kdyby zůstala tak, [jak je]. A mám zato, že i já mám Ducha Božího.

8

1 Ohledně pak toho, co se obětuje modlám: víme, že všichni máme poznání. ([A] poznání nadýmá, láska však buduje.
2 Zdá-li se někomu, že něco ví, ještě nic nepoznal tak, jak by měl znát.
3 Jestliže však někdo miluje Boha, ten je jím poznán.)
4 Tedy ohledně pojídání toho, co se obětuje modlám: víme, že modla není ničím na světě a že není žádný jiný Bůh než jeden.
5 I když totiž jsou [někteří] takzvaní bohové, ať už na nebi nebo na zemi (jakože je mnoho bohů a mnoho pánů),
6 pro nás [je] ale jediný Bůh - Otec, z něhož [je] všechno, i my pro něj; a jediný Pán - Ježíš Kristus, skrze něhož [je] všechno, i my skrze něj.
7 Ve všech ale toto poznání není. Někteří totiž až dosud jedí věc obětovanou modle s vědomím o modle a jejich svědomí, [které je] slabé, se poskvrňuje.
8 Pokrm nás však Bohu nepřibližuje; neboť budeme-li jíst, nebudeme lepší, a nebudeme-li jíst, nebudeme horší.
9 Dejte však pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé.
10 Vždyť kdyby někdo spatřil tebe, který máš poznání, jak sedíš u jídla v chrámu model, nebude snad svědomí toho, kdo je slabý, povzbuzeno k tomu, aby jedl věci obětované modlám?
11 A [tak] kvůli tvému poznání zahyne slabý bratr, pro kterého zemřel Kristus.
12 Když tedy takto hřešíte proti bratrům a zraňujete jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu.
13 A proto, jestliže pokrm pohoršuje mého bratra, nebudu už nikdy jíst maso, abych nepohoršil svého bratra.

9

1 Nejsem snad apoštol? Nejsem snad svobodný? neviděl jsem snad našeho Pána Ježíše Krista? Nejste snad vy mé dílo v Pánu?
2 Nejsem-li apoštolem pro jiné, pro vás [jím] však přece jsem; vždyť pečetí mého apoštolství jste vy v Pánu.
3 Má obhajoba před těmi, kdo mě posuzují, je tato:
4 Nemáme snad právo jíst a pít?
5 Nemáme snad právo mít s sebou věřící ženu jako ostatní apoštolové, i Pánovi bratři, i Kéfas?
6 Anebo pouze já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat?

7 Kdo kdy bojuje na vlastní náklady? Kdo sází vinici a nejí z jejích plodů? A kdo pase stádo a nepije mléko toho stáda?
8 Říkám snad tyto věci podle člověka? Neříká to snad i Zákon?
9 V Mojžíšově zákoně je přece napsáno: "Mlátícímu volu nezavážeš ústa." Má snad Bůh starost o voly?
10 Anebo [to] říká spíše kvůli nám? Jistěže [to] bylo napsáno kvůli nám, protože ten, kdo oře, má orat v naději a ten, kdo mlátí, v naději, že bude mít na své naději podíl.
11 Jestliže jsme vám my rozsívali duchovní věci, [je to] snad něco velikého, jestliže budeme sklízet vaše tělesné věci?
12 Jestliže toho práva na vás požívají druzí, [proč] ne raději my? [My] jsme však tohoto práva nevyužili, ale všechno mlčky snášíme, abychom snad nedali nějakou překážku Kristovu evangeliu.
13 Nevíte snad, že ti, kdo pracují se svatými věcmi, jedí ze svatých věcí, a ti, kdo slouží při oltáři, mají podíl z oltáře?
14 A stejně tak Pán nařídil, aby ti, kdo kážou evangelium, z evangelia žili.
15 Já jsem však nic z toho nevyužil. A toto jsem nenapsal proto, aby se tak stalo při mně, neboť pro mne by bylo lepší, kdybych umřel, než aby někdo zmařil [tuto] mou chloubu.
16 Kážu-li totiž evangelium, nemám se čím chlubit - vždyť na mne doléhá nutnost a běda mně, kdybych nekázal!
17 Dělám-li to tedy dobrovolně, mám odplatu; jestliže však ne z vlastní vůle, je mi svěřen úřad.
18 Co je tedy mou odplatou? Abych když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma a svého práva v evangeliu nevyužil.
19 Ačkoli jsem totiž svobodný ode všech, vydal jsem se všem za otroka, abych jich co nejvíce získal.
20 A [tak] jsem pro Židy jako Žid, abych získal Židy; pro ty pod Zákonem [jsem] jako pod Zákonem, abych získal ty pod Zákonem.
21 Pro ty bez Zákona, [jsem] jako bez Zákona (i když pro Boha nejsem bez Zákona, ale v Zákoně pro Krista), abych získal ty bez Zákona.
22 Pro slabé jsem jako slabý, abych získal slabé: všem jsem se stal vším, abych jakkoli aspoň některé zachránil.
23 A toto činím kvůli evangeliu, abych byl jeho spoluúčastníkem.
24 Nevíte snad, že ti, kdo běží závod, běží sice všichni, ale vítěznou odměnu dostává [jen] jeden? Běžte tak, abyste [ji] získali.
25 A každý, kdo závodí, je ve všem zdrženlivý. Oni [to] ovšem [dělají], aby získali pomíjející věnec, my však nepomíjející.
26 Já tedy běžím takto, ne jako v nejistotě; takto bojuji, ne jako bych bušil do větru.
27 Raději své tělo tužím a podrobuji do služby, abych snad, když kážu druhým, nebyl sám vyřazen.

10

1 Bratři, nechci, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod tím oblakem a všichni prošli mořem;
2 a všichni byli oblakem a mořem pokřtěni v Mojžíše;
3 a všichni jedli tentýž duchovní pokrm;
4 a všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta skála byl Kristus);
5 ale ve většině z nich Bůh nenašel zalíbení, neboť byli pobiti na poušti.

6 Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom nedychtili po zlých věcech,
jako dychtili oni.
7 Nebuďte ani modláři, jako někteří z nich, jak je napsáno: “Lid si sedl, aby
jedl a pil, a vstali, aby se bavili.”
8 Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili a padlo jich v jeden den
dvacet tři tisíc.
9 Ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli a byli zahubeni
hady.
10 Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.
11 A toto všechno se jim stalo na výstrahu a bylo [to] zapsáno pro
napomenutí nám, ke kterým dospěly konce věků.
12 Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl.
13 Nezachvátilo vás [jiné] pokušení než lidské. Ale věrný [je] Bůh, který vás
nenechá pokoušet nad vaše možnosti, ale způsobí se zkouškou také
východisko, abyste [ji] mohli unést.
14 A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.
15 Mluvím jako k rozumným [lidem]; sami posuďte, co říkám.
16 Kalich požehnání, který žehnáme - není [to] snad společenství Kristovy
krve? Chléb, který lámeme - není [to] snad společenství Kristova těla?
17 Vždyť jsme, [ač] mnozí, jedním chlebem, jedním tělem, neboť máme
všichni podíl na tom jednom chlebu.
18 Pohleďte na Izrael podle těla: nejsou snad ti, kdo jedí [z] obětí, účastníky
oltáře?
19 Co tedy říkám? Že modla je něco? Anebo, že modlám obětované je něco?
20 [Říkám] spíše, že to, co obětují pohané, obětují démonům a ne Bohu. A [já]
nechci, abyste byli účastníky démonů.
21 Nemůžete pít Pánův kalich i kalich démonů; nemůžete mít podíl na
Pánově stolu i na stolu démonů.
22 Anebo chceme Pána popouzet k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?
23 Všechno smím, ale ne všechno je prospěšné; všechno smím, ale ne všechno
buduje.
24 Nikdo ať nehledá svůj [prospěch], ale každý [prospěch] toho druhého.
25 Jezte, cokoli se prodává na masném trhu, a na nic se kvůli svědomí
nevyptávejte,
26 neboť “Pánova [je] země i její plnost.”
27 Jestliže vás někdo z nevěřících zve a [vy tam] chcete jít, jezte, cokoli vám
nabídnou, a na nic se kvůli svědomí nevyptávejte.
28 Kdyby vám však někdo řekl: “Toto je obětované modlám,” nejezte kvůli
tomu, kdo [vám to] oznámil, a kvůli svědomí. Vždyť “Pánova [je] země i její
plnost.”
29 Nemluvím ovšem o [tvém] vlastním svědomí, ale [o svědomí] toho
druhého. Vždyť proč má být moje svoboda souzena svědomím [někoho]
jiného?
30 A jestliže já požívám [pokrm] s děkováním, proč mám být tupen kvůli
tomu, za co vzdávám díky?
31 Ať už tedy jíte nebo pijete nebo děláte cokoli, dělejte všechno k Boží slávě.
32 Buďte bezúhonní pro Židy, pro Řeky i pro Boží církev,
33 jako se i já všem snažím líbit v každém ohledu, nehledaje vlastní užitek,
ale [užitek] mnohých, aby byli spaseni.

11

1 Následujte můj příklad, tak jako já [následuji] Kristův.
2 Chválím vás, bratři, že ve všem pamatujete na mne a dodržujete ustanovení tak, jak jsem vám [je] vydal.
3 Chci však, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy muž a hlavou Krista Bůh.
4 Každý muž modlící se nebo prorokující s pokrytou hlavou hanobí svou hlavu.
5 Také každá žena modlící se nebo prorokující s nezahalenou hlavou hanobí svou hlavu; vždyť je [to] jedno a totéž, jako [kdyby] se oholila.
6 Jestliže se totiž žena nezahaluje, ať se také ostříhá. Je-li však pro ženu hanba, aby se ostříhala nebo oholila, ať se zahaluje.
7 Muž si ovšem nemá zahalovat hlavu, neboť je obrazem a slávou Boží, žena však je slávou muže.
8 Vždyť muž není z ženy, ale žena z muže.
9 Muž přece také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži.
10 Proto má žena mít na hlavě [znamení] moci kvůli andělům.
11 Avšak v Pánu [není] ani žena bez muže, ani muž bez ženy.
12 Neboť jako [je] žena z muže, tak [je] také muž skrze ženu, a všechny věci [jsou] z Boha.
13 Posuďte sami mezi sebou: je vhodné, aby se žena modlila k Bohu nezahalená?
14 Neučí vás snad ani sama přirozenost, že pro muže je hanba, když má dlouhé vlasy?
15 Má-li však dlouhé vlasy žena, je [to] pro ni sláva; dlouhé vlasy jsou jí totiž dány místo závoje.
16 Míní-li však někdo být neústupným, my takový zvyk nemáme a církve Boží také ne.
17 Když však přikazuji tyto věci, nechválím [to,] že se nescházíte k prospěchu, ale ke škodě.
18 Především slyším, [že] když se scházíte v církvi, jsou mezi vámi roztržky, a zčásti tomu věřím.
19 Musí totiž mezi vámi být i sekty, aby se ukázali ti, kdo jsou mezi vámi [vskutku] osvědčení.
20 Když se tedy spolu scházíte, není [to] k tomu, abyste jedli Pánovu večeři;
21 vždyť každý si při jídle bere nejdříve svou večeři, a tak jeden hladoví a jiný je opilý.
22 Cožpak nemáte domy, abyste [v nich] jedli a pili? Anebo pohrdáte Boží církví a zahanbujete ty, kteří [nic] nemají? Co vám mám říci? Mám vás pochválit? Za toto [vás] nechválím!
23 Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,
24 a když vzdal díky, rozlomil [jej a] řekl: “Vezměte, jezte, toto je mé tělo, které se láme za vás. Toto čiňte na mou památku.”
25 Stejně tak i kalich, když povečeřel, se slovy: “Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. Toto čiňte, kdykoli byste [jej] pili, na moji památku.”
26 Neboť kdykoli byste jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde.
27 A proto, kdokoli by jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodně, bude vinen tělem a krví Pána.
28 Ať tedy člověk prověří sám sebe a takto ať jí z toho chleba a pije z toho kalichu.

29 Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije sám sobě odsouzení, jelikož
nerozsuzuje Pánovo tělo.
30 Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a nemocní a mnozí usínají.
31 Kdybychom se totiž rozsuzovali sami, nebyli bychom souzeni.
32 Když jsme však souzeni, býváme Pánem vychováváni, abychom nebyli
odsouzeni se světem.
33 A tak, moji bratři, když se scházíte k jídlu, čekejte jedni na druhé.
34 A jestliže má někdo hlad, ať jí doma, abyste se nescházeli k odsouzení.
Ostatní věci pak zařídím, až přijdu.

12

1 Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o duchovních darech.
2 Víte, že jste byli pohané a chodili jste k němým modlám, jak jste bývali
vedeni.
3 Proto vám oznamuji, že nikdo, kdo mluví v Duchu Svatém, neřekne "Ježíš
[buď] proklet," a nikdo nemůže říci "Ježíš [je] Pán," jedině v Duchu Svatém.
4 Jsou rozličné dary, ale tentýž Duch,
5 jsou rozličné služby, ale tentýž Pán
6 a jsou rozličná působení, ale Bůh, který to všechno ve všech působí, je
tentýž.
7 A [tak] je každému dáván projev Ducha k užitku:
8 jednomu je totiž skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému pak slovo
poznání podle téhož Ducha,
9 dalšímu víra v témž Duchu a jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu,
10 jinému pak činění zázraků, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů,
jinému [rozličné] druhy jazyků, jinému výklad jazyků.
11 To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který každému uděluje zvlášť, tak
jak chce.
12 Vždyť tak jako je tělo jedno a má mnoho údů (ačkoli je totiž všech údů
toho jednoho těla mnoho, jsou jedním tělem), tak [je tomu] i s Kristem.
13 Všichni jsme totiž byli v jednom Duchu pokřtěni do jednoho těla - ať už
Židé nebo Řekové, otroci nebo svobodní - a všichni jsme byli napojeni jedním
Duchem.
14 Tělo přece není jeden úd, ale mnoho.
15 Kdyby noha řekla: "Protože nejsem ruka, nepatřím do těla," nepatří snad
kvůli tomu do těla?
16 A kdyby ucho řeklo: "Protože nejsem oko, nepatřím do těla," nepatří snad
kvůli tomu do těla?
17 Kdyby celé tělo [bylo] okem, kde [by byl] sluch? Kdyby [bylo] celé
sluchem, kde [by byl] čich?
18 Nyní však Bůh umístil údy v těle, každý jednotlivý z nich tak, jak chtěl.
19 Kdyby však byli všichni jedním údem, kde [by bylo] tělo?
20 Nyní pak je vskutku mnoho údů, avšak jedno tělo.
21 A oko nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě," nebo zase hlava nohám:
"Nepotřebuji vás."
22 Naopak! Mnohem spíše jsou potřebné ty údy těla, které se zdají být
slabší.
23 A těm [údům] těla, které máme za méně ctihodné, těm prokazujeme větší
čest. Naše neslušné [údy] dostávají větší slušnost,
24 kterou ovšem naše slušné [údy] nepotřebují. Bůh ale složil tělo [tak, že]
dal větší čest tomu, kterému se jí nedostává,

25 aby v těle nebylo rozdělení, ale [aby] údy měly o sebe navzájem stejnou
péči.
26 A [tak], jestliže trpí jeden úd, trpí s [ním] všechny údy. Jestliže je jeden úd
chválen, všechny údy se radují spolu [s ním].
27 Vy jste tedy Kristovo tělo a jednotlivě [jeho] údy.
28 A Bůh ustanovil v církvi některé [takto]: za prvé apoštoly, za druhé
proroky, za třetí učitele, potom zázraky, potom dary uzdravování, [potom]
pomoci, vedení, [rozličné] druhy jazyků.
29 [Jsou] snad všichni apoštolové? [Jsou] snad všichni proroci? [Jsou] snad
všichni učitelé? [Činí] snad všichni zázraky?
30 Mají snad všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky?
Vykládají snad všichni?
31 Mějte však horlivou touhu po lepších darech a [já] vám ukážu ještě
mnohem vyšší cestu:

13

1 Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku, stal jsem se
dunícím kovem nebo řinčícím činelem.
2 A kdybych měl proroctví a rozuměl všem tajemstvím a veškerému
poznání a kdybych měl všechnu víru, takže bych [i] hory přenášel, ale neměl
bych lásku, nejsem nic.
3 A kdybych všechen svůj majetek vynaložil na krmení [chudých] a
kdybych vydal své tělo ke spálení, ale neměl bych lásku, nic mi [to]
neprospěje.
4 Láska je trpělivá, je dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá [ani]
nenadýmá;
5 nechová se nepatřičně, nehledá svůj [prospěch], nedá se vydráždit,
nemyslí na [nic] zlého;
6 neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou;
7 všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.
8 Láska nikdy neselhává. Avšak proroctví, ta zaniknou, jazyky, ty přestanou,
poznání, to bude zmařeno.
9 Částečně totiž poznáváme a částečně prorokujeme,
10 ale jakmile přijde to dokonalé, tehdy to, co je částečné, zanikne.
11 Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě,
uvažoval jsem jako dítě; když jsem se však stal mužem, zanechal jsem
dětinských věcí.
12 Nyní totiž vidíme jako v zrcadle, zastřeně, ale potom tváří v tvář. Nyní
poznávám částečně, ale potom poznám tak, jak jsem byl také [sám] poznán.
13 Nyní pak zůstává víra, naděje a láska, tato trojice; ale největší z nich [je]
láska.

14

1 Následujte lásku, mějte horlivou touhu po duchovních [darech], nejvíce
však, abyste prorokovali.
2 Neboť ten, kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, ale k Bohu (nikdo [mu]
totiž nerozumí) a duchem mluví tajemství.
3 Avšak ten, kdo prorokuje, mluví k lidem [pro jejich] vybudování,
povzbuzení a potěšení.
4 Ten, kdo mluví jazykem, buduje sám sebe, avšak ten, kdo prorokuje,
buduje církev.

5 Chtěl bych, abyste všichni mluvili jazyky, ale [ještě] více, abyste
prorokovali. Ten, kdo prorokuje, [je] totiž větší než ten, kdo mluví jazyky,
ledaže by [také] vykládal, aby se budovala církev.
6 Nyní však, bratři, kdybych k vám přišel a mluvil jazyky, čím vám prospěji,
pokud k vám nepromluvím ve zjevení, v poznání, v proroctví nebo v učení?
7 Podobně [i] neživé věci vydávající zvuk, jako flétna nebo harfa: kdyby
nevydávaly rozdílné zvuky, jak by se poznalo, co se píská nebo hraje?
8 A kdyby polnice vydala nejistý zvuk, kdo se bude chystat do boje?
9 A tak [je to] i s vámi: pokud jazykem nepronesete srozumitelné slovo, jak
se pozná, co se mluví? Vždyť budete mluvit do větru!
10 Přijde-li na to, na světě je tolik druhů řečí a žádná [není] beze smyslu!
11 Jestliže tedy nebudu znát smysl té řeči, budu tomu, kdo mluví, cizincem
a ten, kdo mluví, [bude] cizincem pro mě.
12 A tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních [darů], snažte se [v
tom] rozhojňovat pro vybudování církve.
13 Proto ať se ten, kdo mluví jazykem, modlí, aby mohl vykládat.
14 Modlím-li se totiž jazykem, modlí se můj duch, ale má mysl je bez užitku.
15 Co tedy? Budu se modlit duchem, budu se však modlit také myslí. Budu
zpívat duchem, budu však zpívat také myslí.
16 Kdybys totiž dobrořečil [jen] v duchu, jak ten, kdo zaujímá místo
prostého člověka, řekne "Amen" ke tvému díkůčinění, když neví, co říkáš?
17 Ty totiž jistě vzdáváš díky správně, ale jiný se [tím] nebuduje.
18 Děkuji svému Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni;
19 ve sboru ale raději chci promluvit pět slov svou myslí, abych poučil i
druhé, než deset tisíc slov v jazyce.
20 Bratři, nebuďte dětmi ohledně myšlení, ale buďte [jako] nemluvňata
ohledně zlého. Ohledně myšlení pak buďte dospělí.
21 V Zákoně je napsáno: "Jinými jazyky a cizími rty budu mluvit k tomuto
lidu a ani tak mě neposlechnou, praví Pán."
22 Jazyky tedy nejsou znamením pro věřící, ale pro nevěřící; proroctví však
není pro nevěřící, ale pro věřící.
23 Kdyby se tedy sešla celá církev najednou a všichni by mluvili jazyky a
přišli by [tam] prostí lidé nebo nevěřící, neřeknou snad, že blázníte?
24 Kdyby ale všichni prorokovali a přišel by někdo nevěřící nebo prostý,
bude všemi usvědčován a všemi posuzován.
25 A tak budou zjevena tajemství jeho srdce; potom padne na tvář, pokloní
se Bohu a vyzná, že Bůh je opravdu mezi vámi.
26 Co tedy, bratři? Když se scházíte, každý z vás má žalm, má vyučování, má
jazyk, má zjevení, má výklad. Ať se [to] všechno děje k budování.
27 Mluví-li někdo jazykem, [ať mluví] dva nebo nejvýše tři, a [to] postupně,
a jeden ať vykládá.
28 Kdyby [tam] však nebyl vykladač, ať ve shromáždění mlčí a mluví [jen]
pro sebe a pro Boha.
29 Proroci ať mluví dva nebo tři a ostatní ať [to] rozsuzují.
30 A jestliže je [něco] zjeveno jinému, který [tam] sedí, ať ten první mlčí.
31 Můžete přece jeden po druhém prorokovat všichni, aby se všichni učili a
všichni byli povzbuzováni.
32 Duchové proroků jsou pak poddáni prorokům,
33 neboť Bůh není [Bohem] nepořádku, ale pokoje, jako ve všech sborech
svatých.

34 Vaše ženy ať při shromážděních mlčí, neboť se jim nedovoluje mluvit, ale
[mají] být poddány, jak říká i Zákon.
35 Chtějí-li se něco dozvědět, ať se ptají svých mužů doma. Je přece hanba,
aby ženy při shromáždění mluvily.
36 Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo snad jenom k vám?
37 Domnívá-li se někdo, že je prorok nebo duchovní, ať uznává, že to, co
vám píši, jsou Pánova přikázání.
38 Jestliže však někdo neví, ať neví.
39 A proto, bratři, mějte horlivou touhu prorokovat a [nikomu] nebraňte
mluvit v jazycích.
40 Všechno ať se děje slušně a podle řádu.

15

1 Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám kázal, které jste
přijali a v němž stojíte,
2 skrze něž také docházíte spasení (pokud se držíte slova, které jsem vám
kázal - jinak byste uvěřili nadarmo).
3 Předal jsem vám totiž především to, co jsem také přijal: že Kristus zemřel
za naše hříchy podle Písem
4 a že byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem
5 a že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti.
6 Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina dosud
žije a někteří zesnuli.
7 Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům
8 a naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.
9 Já jsem přece nejmenší z apoštolů; [ani] nejsem hoden být apoštolem
nazýván, protože jsem pronásledoval Boží církev.
10 Boží milostí však jsem to, co jsem, a jeho milost ke mně nebyla marná,
ale pracoval jsem více než oni všichni; avšak ne já, ale Boží milost, která [je]
se mnou.
11 Já i oni tedy takto kážeme a takto jste uvěřili.
12 Když se tedy o Kristu káže, že je vzkříšen z mrtvých, jak mohou někteří
mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání?
13 Jestliže není zmrtvýchvstání, pak není vzkříšen ani Kristus!
14 A jestliže Kristus není vzkříšen, pak [je] naše kázání marné; marná [je] i
vaše víra!
15 [My] jsme pak navíc shledáni [jako] falešní Boží svědkové, protože jsme
vydali o Bohu svědectví, že vzkřísil Krista, jehož nevzkřísil - pokud totiž
mrtví nejsou křšeni.
16 Vždyť jestliže mrtví nejsou křšeni, pak nebyl vzkříšen ani Kristus!
17 A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, vaše víra je marná - ještě jste ve svých
hříších.
18 Pak tedy i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli.
19 Jestliže pak máme v Kristu naději pouze v tomto životě, jsme
nejpolitovánímodnější ze všech lidí.
20 Nyní je však Kristus vzkříšen; stal se prvotinou těch, kdo zesnuli.
21 Poněvadž totiž skrze člověka [přišla] smrt, [přišlo] skrze člověka také
zmrtvýchvstání.
22 Neboť tak jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni
obživeni.
23 Každý však ve svém pořadí: [jako] prvotina Kristus, při jeho příchodu pak
ti, kteří jsou Kristovi.

24 Potom [bude] konec, až [Kristus] předá království Bohu a Otci, až zruší každou vládu i každou vrchnost a moc.
25 On totiž musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy.
26 Poslední nepřítel, [který] bude zničen, [je] smrt.
27 Vždyť "všechno poddal pod jeho nohy." Když však říká, že je [mu] všechno poddáno, je zřejmé, že [je to] kromě Toho, který mu to všechno poddal.
28 A až mu bude všechno poddáno, pak se i sám Syn poddá Tomu, který mu všechno poddal, aby Bůh byl všechno ve všem.
29 Co potom budou dělat ti, kteří se nechávají křtít za mrtvé? Jestliže mrtví vůbec nejsou kříšeni, proč se tedy křtí za mrtvé?
30 Proč i my každou hodinu podstupujeme nebezpečí?
31 Při chloubě, kterou mám ve vás v Kristu Ježíši, našem Pánu, prohlašuji, že denně umírám.
32 Jestliže jsem v Efezu bojoval se šelmami podle člověka, co mi [to] prospěje, jestliže mrtví nevstávají? "Jezme a pijme, neboť zítra zemřeme!"
33 Nemylte se: "Špatné vztahy kazí dobré mravy."
34 Opravdově procitněte a nehřešte. Někteří totiž neznají Boha - říkám [to] k vašemu zahanbení.
35 Někdo ale řekne: "Jak budou mrtví vzkříšeni? A v jakém přijdou těle?"
36 ["] nemoudrý! To, co ty rozsíváš, nebude obživeno, pokud [to] nezemře.
37 A co rozsíváš? Ne to tělo, které povstane, ale holé zrno - možná [zrno] pšenice nebo nějaké jiné.
38 Bůh mu však dává tělo, jak [sám] chtěl, totiž každému z těch semen jeho vlastní tělo.
39 Každé tělo není stejné, ale jiné [je] tělo lidské, jiné tělo zvířecí, jiné zase rybí a jiné ptačí.
40 [Jsou] také těla nebeská a těla pozemská; ale jiná [je] sláva nebeských a jiná pozemských.
41 Jiná [je] sláva slunce, jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě.
42 A tak [je to] také se zmrtvýchvstáním. Rozsívá se v pomíjivosti, křísí se v nepomíjivosti.
43 Rozsívá se v hanbě, křísí se ve slávě; rozsívá se ve slabosti, křísí se v moci.
44 Rozsívá se tělo tělesné, křísí se tělo duchovní. Je tělesné tělo, je i tělo duchovní.
45 (Tak je [to] i napsáno: "První člověk, Adam, se stal živou duší." Poslední Adam [se stal] obživujícím duchem.)
46 Nejdříve však není to duchovní, ale to tělesné, a potom to duchovní.
47 První člověk [byl] ze země, z prachu, druhý člověk [je sám] Pán z nebe.
48 Jaký [byl] ten z prachu, takoví [jsou] i ti, kdo jsou z prachu; a jaký ten nebeský, takoví i nebeští.
49 A jako jsme nesli obraz toho, který [byl] z prachu, tak poneseme i obraz toho nebeského.
50 Říkám vám, bratři, toto: tělo a krev nemohou být dědici Božího království a pomíjivost nezdědí nepomíjivost.
51 Hle, říkám vám tajemství: ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni -
52 naráz, v okamžiku, za [zvuku] poslední polnice. Neboť zatroubí a mrtví budou vzkříšeni [jako] nesmrtelní a my budeme proměněni.
53 Toto pomíjivé totiž musí obléci nepomíjivost a toto smrtelné [musí] obléci nesmrtelnost.

54 A když toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a toto smrtelné oblékne
nesmrtelnost, tehdy se uskuteční to slovo, které bylo napsáno: “Smrt byla
pohlcena ve vítězství.”
55 “Kde [je], [ó] smrti, tvůj osten? Kde [je], [ó] peklo, tsvé vítězství?”
56 Ostnem smrti [je] pak hřích a mocí hříchu Zákon.
57 Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!
58 Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, stále se
rozhojňujte v Pánově díle a vězte, že vaše práce není v Pánu marná.

16

1 A ohledně sbírky na svaté, čiňte i vy tak, jak jsem nařídil galatským
církvím:
2 Vždy prvního [dne] v týdnu ať každý z vás sám u sebe uloží, kolik se [mu]
podaří nastřádat, aby se sbírky nekonaly [teprve] tehdy, když přijdu.
3 A až přijdu, pošlu s [doporučujícími] listy ty, které schválíte, aby váš dar
odnesli do Jeruzaléma.
4 Jestliže pak bude vhodné, abych šel i já, půjdou se mnou.
5 Až tedy projdu Makedonii, přijdu k vám (procházím totiž Makedonii).
6 A u vás snad pobudu, anebo i strávím zimu, abyste mě mohli vypravit na
cestu, kamkoli půjdu.
7 Nechci vás totiž vidět teď při cestě, neboť doufám, že u vás nějaký čas
zůstanu, dovolí-li Pán.
8 Až do Letnic však zůstanu v Efezu,
9 neboť mi jsou otevřeny veliké a mocné dveře a protivníků [je] mnoho.
10 Kdyby pak přišel Timoteus, hleďte, aby byl u vás beze strachu, neboť
koná Pánovo dílo jako i já.
11 Ať jím tedy nikdo nepohrdá, ale vypravte ho v pokoji, aby mohl přijít ke
mně, neboť na něj s bratry čekám.
12 A ohledně bratra Apolla - velice jsem ho prosil, aby k vám s bratry přišel,
ale vůbec [zde] nebyla vůle, aby přišel teď; přijde však, až bude příhodný čas.
13 Bděte, stůjte ve víře, počínejte si zmužile, buďte silní.
14 Všechny vaše věci ať se dějí v lásce.
15 A prosím vás, bratři - víte, že Štěpánův dům je prvotinou Acháje a [že] se
vydali službě svatým -
16 abyste se i vy poddávali takovým i každému, kdo pomáhá a pracuje.
17 Raduji se však z příchodu Štěpána, Fortunáta a Achaika, protože doplnili,
čeho se [mi] nedostávalo od vás.
18 Občerstvili totiž mého i vašeho ducha. Uznávejte tedy takové.
19 Pozdravují vás sbory v Asii. Velmi vás v Pánu pozdravuje Akvila a
Priscilla s církví, která je v jejich domě.
20 Pozdravují vás všichni bratři. Pozdravte se navzájem svatým polibkem.
21 Pozdrav mou, Pavlovou rukou.
22 Nemá-li někdo rád Pána Ježíše Krista, ať je proklet. Maranatha!
23 Milost Pána Ježíše Krista s vámi.
24 Má láska [je] s vámi všemi v Kristu Ježíši. Amen.

2.list Korintským

1 Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, a bratr Timoteus církvi Boží,
která je v Korintu, se všemi svatými, kteří jsou v celé Acháji:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
3 Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh
veškerého potěšení,
4 který nás potěšuje v každém našem soužení, abychom mohli potěšovat ty,
kteří [jsou] v jakémkoli soužení, tím potěšením, kterým jsme sami potěšeni od
Boha.
5 Jak se totiž při nás rozhojňují Kristova utrpení, tak se skrze Krista
rozhojňuje také naše potěšení.
6 Ať už tedy jsme souženi [- je to] pro vaše potěšení a spasení, které se
projevuje ve snášení stejných utrpení, která trpíme i my; nebo jsme
potěšováni - [je to] pro vaše potěšení a spasení.
7 A naše naděje o vás [je] pevná, neboť víme, že jak jste účastníky utrpení,
tak i potěšení.
8 Bratři, nechceme, abyste nevěděli o našem soužení, které na nás přišlo v
Asii - že jsme byli nadmíru přetíženi, nad [naše] síly, takže jsme ztratili i naději
na život.
9 Měli jsme sami v sobě dokonce rozsudek smrti, abychom nespoléhali
sami na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé,
10 který nás z takové smrti vysvobodil a vysvobozuje, v němž doufáme, že
[nás] i nadále bude vysvobozovat,
11 když nám i vy budete společně pomáhat modlitbou za nás, aby za nás
mnoho lidí mohlo děkovat pro dar, který nám [byl dán] kvůli mnohým.
12 Neboť naše chlouba je tato: svědectví našeho svědomí, že jsme si na světě
- a obzvláště u vás - počínali v prostotě a upřímnosti Boží, ne v tělesné
moudrosti, ale v Boží milosti.
13 Nepíšeme vám přece [nic] jiného, než co čtete a [čemu] také rozumíte.
Doufám pak, že budete rozumět až do konce,
14 jako jste zčásti porozuměli i nám, že jsme vaše chlouba, tak jako i vy
naše, v den Pána Ježíše.
15 V této důvěře jsem k vám dříve zamýšlel přijít, abyste měli druhou milost,
16 a přes vás jít do Makedonie a z Makedonie zase přijít k vám, a od vás být
vypraven do Judska.
17 Když jsem tedy takto uvažoval, jednal jsem snad lehkomyslně? Anebo
[snad] to, co zamýšlím, zamýšlím podle těla, aby při mně bylo “ano, ano” i
“ne, ne”?
18 Věrný Bůh [ví], že naše řeč k vám nebyla “ano a ne”.
19 Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme mezi vámi kázali - já, Silvanus
a Timoteus - nebyl “ano a ne”, ale bylo v něm “ano”.
20 Neboť všechna Boží zaslíbení [jsou] v něm “ano” a skrze něj “amen”, k
slávě Bohu skrze nás.
21 Ten, kdo nás s vámi utvrzuje v Kristu a pomazal nás, [je] Bůh,
22 který nás také označil a dal do našich srdcí záruku Ducha.
23 Já pak volám Boha za svědka na svou duši, že jsem ještě nepřišel do
Korintu proto, že vás šetřím.
24 Ne že panujeme nad vaší vírou, ale jsme pomocníky vaší radosti; vždyť
vírou stojíte.

2

1 Rozhodl jsem se však pro toto: že k vám znovu nepřijdu se zármutkem.
2 Vždyť jestliže vás já zarmoutím, kdo by mě pak [mohl] rozveselit? Jedině ten, kdo je mnou zarmoucen.
3 A toto vám píši, abych až přijdu, neměl zármutek kvůli těm, z nichž bych se měl radovat; jsem o vás všech přesvědčen, že má radost je [radostí] vás všech.
4 Píši vám totiž z velikého soužení a úzkosti srdce, s mnoha slzami, ne abyste byli zarmouceni, ale abyste poznali lásku, kterou k vám oplývám.
5 Jestliže však někdo zarmoutil, nezarmoutil mne, ale zčásti (abych nepřeháněl) vás všechny.
6 Takovému stačí trest, jehož [se mu dostalo] od mnohých,
7 takže [mu již] raději naopak odpusťte a potěšte [ho], aby snad nebyl pohlcen přílišným zármutkem.
8 Proto vás prosím, potvrďte mu [svou] lásku.
9 Psal jsem vám totiž také proto, abych poznal vaši spolehlivost, zda jste ve všem poslušni.
10 Komu pak [vy] něco odpouštíte, [odpouštím] i já. Vždyť i já, jestliže jsem komu co odpustil, odpustil jsem kvůli vám před Kristovou tváří,
11 abychom nebyli oklamáni Satanem. Jeho úmysly nám přece nejsou neznámé.
12 Když jsem pak kvůli Kristovu evangeliu přišel do Troady, ačkoli mi v Pánu byly otevřeny dveře,
13 neměl jsem ve svém duchu úlevu, protože jsem nenalezl svého bratra Tita, a tak jsem se s nimi rozloučil a vydal se do Makedonie.
14 Avšak díky Bohu, který nám vždycky dává vítězství v Kristu a na každém místě skrze nás zjevuje vůni svého poznání.
15 Jsme totiž Bohu Kristovou líbeznou vůní mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří hynou:
16 některým jsme ovšem smrtelnou vůní k smrti, jiným pak vůní života k životu. Kdo je však k tomu způsobilý?
17 Nejsme totiž jako mnozí, kteří kupčí s Božím slovem, ale jakožto z upřímnosti, jakožto z Boha, mluvíme před Boží tváří o Kristu.

3

1 Začínáme zase doporučovat sami sebe? Cožpak potřebujeme, jako někteří, doporučující listy k vám nebo od vás?
2 Vy jste náš list zapsaný v našich srdcích, [list,] který znají a čtou všichni lidé.
3 Je [přece] zjevné, že jste list Kristův zhotovený naší službou, napsaný ne inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, ale na masitých deskách srdce.
4 A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu:
5 Ne že jsme sami o sobě způsobilí, abychom si něco mysleli sami o sobě, ale naše způsobilost [je] z Boha,
6 který nás také učinil způsobilými služebníky nové smlouvy, ne litery, ale Ducha; neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.
7 Jestliže pak služba smrti, literami vyrytá do kamenů, byla slavná, takže synové Izraele nemohli pohledět do Mojžíšovy tváře kvůli slávě jeho obličeje, která byla pomíjející,
8 jak by tím spíše neměla být slavná služba Ducha?
9 Jestliže totiž služba odsouzení [měla] slávu, služba spravedlnosti se ve slávě rozhojňuje mnohem více!

10 Vždyť vzhledem k té nesmírné slávě ani to, co bylo oslaveno, v tomto
ohledu oslaveno není.
11 Jestliže totiž to pomíjející [přišlo] skrze slávu, mnohem spíše [je] ve slávě
to, co zůstává.
12 Jelikož tedy máme takovouto naději, mluvíme tak otevřeně,
13 a ne jako Mojžíš, [který] kladl na svou tvář roušku, aby synové Izraele
nehleděli k cíli toho, co mělo pominout.
14 Jejich mysli se však zatvrdily. Až do dnešního dne totiž zůstává při čtení
Staré smlouvy tatáž rouška neodkrytá, neboť se odnímá [jen] v Kristu.
15 Když tedy bývá čten Mojžíš, na jejich srdci leží až do dnešního dne
rouška.
16 Jakmile se však [člověk] obrátí k Pánu, je ta rouška odstraněna.
17 Ten Pán je Duch, a kde [je] Pánův Duch, tam [je] svoboda.
18 My všichni se pak s odkrytou tváří zhlížíme v Pánově slávě jako v zrcadle
a jsme proměňováni v tentýž obraz, od slávy k slávě, jako od Pánova Ducha.

4

1 Poněvadž tedy máme tuto službu podle milosrdenství, které jsme přijali,
nepolevujeme.
2 Zřekli jsme se skrytých hanebností, nechodíme v chytráctví, ani
nezacházíme s Božím slovem podvodně, ale zjevováním pravdy se v Božích
očích osvědčujeme před každým lidským svědomím.
3 Jestliže je pak naše evangelium zakryté, je zakryté těm, kteří hynou,
4 nevěřícím, jimž bůh tohoto světa oslepil mysli, aby jim nezazářilo světlo
evangelia o slávě Krista, který je obrazem Božím.
5 Neboť nekážeme sami sebe, ale Ježíše Krista [jako] Pána, a sebe [jako] vaše
služebníky pro Ježíše.
6 Vždyť ten Bůh, který řekl, aby ze tmy zazářilo světlo, ten zazářil v našich
srdcích, aby osvítil poznání Boží slávy ve tváři Ježíše Krista.
7 Tento poklad však máme v hliněných nádobách, aby nesmírnost té moci
byla Boží a ne z nás:
8 ze všech stran býváme souženi, ale ne [zcela] sevřeni; býváme bezradní,
ale ne zoufalí;
9 býváme pronásledováni, ale ne opuštěni; sráženi, ale ne zničeni.
10 Stále nosíme na [svém] těle umírání Pána Ježíše, aby byl na našem těle
zjeven také Ježíšův život.
11 My, kteří jsme živí, jsme totiž pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl
také Ježíšův život zjeven na našem smrtelném těle.
12 A tak tedy v nás působí smrt, ale ve vás život.
13 Jelikož však máme stejného ducha víry, podle toho, jak je napsáno:
“Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil,” i my věříme, a proto mluvíme,
14 neboť víme, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí skrze Ježíše i nás a
postaví [nás] s vámi.
15 To všechno [se] totiž [děje] pro vás, aby se milost rozmnožená skrze
díkůčinění mnohých ještě více rozhojnila k Boží slávě.
16 Proto nepolevujeme, ale ačkoli ten náš vnější člověk podléhá zkáze, ten
vnitřní se den ode dne obnovuje.
17 Vždyť naše nynější lehké soužení nám působí nesmírně veliké břemeno
věčné slávy,
18 když se nedíváme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není; neboť to, co je
vidět, [je] dočasné, ale to, co není vidět, [je] věčné.

5

1 Víme přece, že kdyby byl náš pozemský dům tohoto přebývání zbořen,
máme od Boha věčné stavení v nebesích, dům neudělaný rukama.
2 Vždyť také v tomto vzdycháme, neboť toužíme být oblečeni svým
příbytkem z nebe,
3 jestliže ovšem budeme shledáni oblečenými, ne nahými.
4 [My,] kdo jsme v tomto stanu, totiž vzdycháme tíhou, protože nechceme
být svlečení, ale oblečení, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.
5 A ten, kdo nás právě k tomuto uzpůsobil, [je] Bůh, který nám také dal
záruku Ducha.
6 Proto máme stále smělou důvěru a víme, že dokud jsme doma v tomto těle,
jsme vzdáleni od Pána.
7 Chodíme totiž vírou, ne viděním.
8 Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto
těla a být doma u Pána.
9 Proto také, ať už zůstáváme doma nebo se vzdalujeme, usilujeme [o to],
abychom mu byli příjemní.
10 My všichni se přece musíme ukázat před Kristovou soudnou stolicí, aby
každý dostal [odplatu] za to, co [dělal] v těle, podle toho, co vykonal, ať už [to
bylo] dobré nebo zlé.
11 Jelikož tedy známe Pánovu hrůzu, přivádíme lidi k víře. Bohu jsme zjevní
a mám naději, že jsme zjevní i vašemu svědomí.
12 Nedoporučujeme vám přece znovu sami sebe, ale dáváme vám příležitost,
abyste se námi chlubili, abyste měli [něco] oproti těm, kteří se chlubí
zevnějškem a ne srdcem.
13 Jsme-li totiž bez sebe - [je to] pro Boha; jsme-li rozvážní - [je to] pro vás.
14 Vždyť Kristova láska nás zavazuje. Máme zato, že jestliže jeden zemřel za
všechny, pak zemřeli všichni;
15 a [on] zemřel za všechny, aby ti, kdo žijí, již nežili sami pro sebe, ale pro
toho, který za ně zemřel a vstal [z mrtvých].
16 My tedy [již] od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i
Krista znali podle těla, nyní ho však již [takto] neznáme.
17 Proto, jestliže [je] někdo v Kristu, [je] nové stvoření. Staré věci pominuly,
hle, vše je nové!
18 To všechno [je] pak z Boha, který nás se sebou smířil skrze Ježíše Krista a
dal nám službu toho smíření,
19 totiž že Bůh byl v Kristu, když smiřoval svět se sebou, nepočítaje lidem
jejich hříchy. A slovo o tom smíření svěřil nám.
20 Proto tedy jako Kristovi velvyslanci prosíme na místě Kristově, jako by
skrze nás žádal Bůh: Smiřte se s Bohem.
21 Vždyť toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v
něm stali Boží spravedlností.

6

1 [Jako] spolupracovníci [vás] však také napomínáme, abyste nepřijímali
Boží milost nadarmo.
2 Vždyť [on] říká: “V čas milosti jsem tě vyslyšel a ve dni spasení jsem ti
přispěl na pomoc.” Hle, nyní [je] čas milosti, hle, nyní [je] den spasení!
3 V ničem nedáváme žádnou příležitost k pohoršení, aby [naší] službě nebylo
co vytknout,
4 ale ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: v mnohé vytrvalosti, v
soužení, v nedostatcích, v úzkostech,

5 v ranách, ve vězeních, v nepokojích, v pracech, v bděních, v postech,
6 v čistotě, v poznání, v trpělivosti, v laskavosti, v Duchu Svatém, v nepředstírané lásce,
7 ve slově pravdy, v Boží moci; skrze výzbroj spravedlnosti napravo i nalevo,
8 skrze slávu i pohanu, skrze zlou i dobrou pověst; jako bludaři, a [přitom] pravdomluvní,
9 jako neznámí, a [přitom] dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, a [přitom] nevydávaní na smrt,
10 jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak obohacující mnohé, jako nic nemající, a [přitom] všechno vlastnící.
11 Naše ústa jsou otevřena k vám, Korintští, naše srdce je rozšířeno.
12 Nejste omezeni námi, ale jste omezeni svými vlastními city.
13 Na oplátku za to (mluvím jako k dětem) se tedy rozšiřte i vy.
14 Netáhněte jho s nevěřícími. Vždyť jaký [je] spolek spravedlnosti s nepravostí a jaké společenství světla s temnotou?
15 Jaká [je] shoda Krista s Beliálem a jaký díl [má] věřící s nevěřícím?
16 Jaké [je] spolčení Božího chrámu s modlami? Vy jste přece chrám živého Boha, jak Bůh řekl: "Budu v nich přebývat a procházet se mezi [nimi]. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem."
17 Proto: "Vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán, nedotýkejte se nečistého; a já vás přijmu."
18 "A budu vaším Otcem a vy mi budete syny a dcerami, praví Pán Všemohoucí."

7

1 Když tedy máme tato zaslíbení, milovaní, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a v Boží bázni konejme posvěcení.
2 Přijměte nás. Nikomu jsme neublížili, nikomu neuškodili, nikoho jsme neoklamali.
3 Neříkám [to] k [vašemu] odsouzení; vždyť jsem již řekl, že jste v našich srdcích, abychom byli spolu v životě i ve smrti.
4 Veliká [je] má otevřenost k vám, velice se vámi chlubím; jsem naplněn potěšením, přetékám radostí při všem našem soužení.
5 Když jsme totiž přišli do Makedonie, nemělo naše tělo žádnou úlevu, ale byli jsme sužováni ze všech stran: zvenčí boje, zevnitř strachy.
6 Ale Bůh, ten, který těší ponížené, nás potěšil příchodem Tita,
7 a nejen jeho příchodem, ale také tím potěšením, které měl [on] z vás, když nám vyprávěl o vaší touze, o vašem úpění a o vaší horlivé [lásce] ke mně, takže jsem se zaradoval [ještě] více.
8 Pokud jsem vás totiž zarmoutil dopisem, nelituji [toho] (i když jsem litoval). Vidím totiž, že vás ten dopis zarmoutil, třebaže [jen] na čas.
9 Nyní se raduji, ne protože jste byli zarmouceni, ale protože jste se zarmoutili k pokání. Zarmoutili jste se totiž podle Boha, takže jste kvůli nám v ničem nepřišli ke škodě.
10 Zármutek, který je podle Boha, přece působí pokání [vedoucí] ke spasení, jehož nelze litovat. Zármutek světa však působí smrt.
11 Pohleďte přece, jakou ve vás právě to, že jste se zarmoutili podle Boha, způsobilo snahu, ale [i] omluvu, rozhořčení, bázeň, touhu, horlivost a zjednání práva. V každém ohledu jste dokázali, že jste v té věci nevinní.

12 Proto ačkoli jsem vám napsal, nebylo [to] kvůli tomu, kdo spáchal křivdu,
ani kvůli tomu, kdo ji utrpěl, ale aby se vám ukázala naše péče o vás před
Bohem.
13 Proto jsme potěšeni z vašeho potěšení. Ale ještě mnohem více jsme se
zaradovali z radosti Titovy, že jeho duch byl vámi všemi občerstven
14 a že pokud jsem se mu vámi chlubil, nejsem zahanben, ale jako jsme
vám všechno říkali podle pravdy, tak také naše chlouba před Titem byla
shledána pravdivou.
15 A jeho náklonnost k vám je [ještě] mnohem větší, když vzpomíná na
poslušnost vás všech, jak jste ho přijali s bázní a rozechvěním.
16 Proto se raduji, že k vám mohu mít ve všem smělou důvěru.

8

1 Bratři, oznamujeme vám Boží milost danou sborům v Makedonii,
2 že se ve veliké zkoušce soužením jejich veliká radost a jejich hluboká
chudoba rozhojnila do bohatství jejich štědrosti.
3 Vydávám jim totiž svědectví, [že dávali] sami od sebe podle [své] možnosti,
[ba] i nad možnost.
4 S mnoha prosbami nás žádali, abychom přijali tu milost a účast na službě
svatým,
5 a [to] ne tak, jak jsme se nadáli, ale [oni] nejprve dali sami sebe Pánu a
skrze Boží vůli [i] nám.
6 Vyzvali jsme tedy Tita, aby tak, jak dříve začal, [nyní] také dovršil u vás i
tuto milost.
7 Ale jako se rozhojňujete ve všech věcech - [ve] víře, [ve] slově, [v] poznání,
[ve] vší píli i ve své lásce k nám, tak buďte hojní také v této milosti.
8 Neříkám [to] jako příkaz, ale zkouším upřímnost vaší lásky pilností jiných.
9 Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista, že se kvůli vám stal chudým,
ačkoli byl bohatý, abyste vy jeho chudobou mohli zbohatnout.
10 A v tomto [vám] dávám radu, neboť je to užitečné pro vás, kteří jste [to]
již před rokem začali nejen dělat, ale i chtít.
11 Nyní tedy vykonejte i ten skutek, aby tak, jak [bylo] pohotové chtění,
[bylo] také vykonání [sbírky] z toho, co máte.
12 Je-li totiž pohotová ochota, [je] vítaná podle toho, co člověk má, ne podle
toho, co nemá.
13 Nechci přece, aby jiní měli úlevu a vy soužení, ale [aby byla] rovnost.
14 V tomto nynějším čase váš přebytek [pomůže] jejich nedostatku, aby také
jejich přebytek mohl pomoci vašemu nedostatku, aby byla rovnost,
15 jak je napsáno: “Kdo [nasbíral] hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo,
neměl nedostatek.”
16 Díky Bohu, že dal do Titova srdce tutéž péči o vás,
17 takže tu výzvu přijal. Byl však [ještě] pilnější: šel k vám sám od sebe.
18 Poslali jsme tedy s ním toho bratra, který má v evangeliu chválu po
všech církvích,
19 a nejen [to], ale byl církvemi vybrán za našeho společníka v putování s
touto milostí, kterou sloužíme ke slávě samotného Pána a k [ukázání] vaší
ochoty.
20 Varujeme se toho, aby nám někdo nevytýkal tu hojnost, kterou
zprostředkujeme.
21 Opatrujeme totiž dobré nejen před tváří Pána, ale i před lidmi.

22 Poslali jsme tedy s nimi našeho bratra, o kterém jsme se mnohokrát v
mnoha věcech přesvědčili, že je pilný. Nyní je však [ještě] mnohem pilnější
[díky] veliké důvěře k vám.
23 Pokud [jde] o Tita - [je to] můj společník a pomocník v práci pro vás;
pokud [jde] o naše bratry - [jsou] vyslanci církví a sláva Kristova.
24 Proto jim i před [všemi] církvemi ukažte důkaz své lásky a naší chlouby
vámi.

9

1 Je zbytečné, abych vám psal o této službě svatým.
2 Znám přece vaši ochotu, [pro] kterou se vámi chlubím Makedoncům, že
Achája je připravena od minulého roku. A ta vaše horlivost podnítila mnohé.
3 Poslal jsem tedy tyto bratry, aby snad naše chlouba vámi nebyla v tomto
ohledu zmařena, [ale] abyste, jak jsem řekl, byli připraveni.
4 Abychom snad my (neřku-li vy!) nebyli zahanbeni v jistotě této chlouby,
kdyby se mnou přišli Makedonci a nalezli vás nepřipravené.
5 Proto jsem považoval za potřebné požádat tyto bratry, aby k vám šli
napřed a připravili toto vaše předem slíbené požehnání, aby bylo takto
připraveno jako požehnání a ne jako lakomství.
6 [Říkám] však toto: Kdo skoupě rozsívá, bude skoupě i sklízet, ale kdo
rozsívá požehnaně, bude také sklízet požehnaně.
7 Každý [ať dává] tak, jak si předsevzal v srdci, ne se zármutkem nebo z
povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.
8 Bůh je schopen rozhojnit k vám veškerou milost, abyste vždycky ve všem
měli veškerý dostatek a byli hojní ke každému dobrému skutku,
9 jak je napsáno: “Rozsypal a dal nuzným, jeho spravedlnost zůstává na
věky.”
10 Ať tedy ten, který dává semeno rozsívajícímu a chléb za pokrm, opatří a
rozmnoží vaši setbu a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti,
11 abyste byli ve všem obohacováni k veškeré štědrosti, která skrze nás
působí vděčnost Bohu.
12 Vždyť zprostředkování této oběti nejen doplňuje to, čeho se nedostává
svatým, ale také se rozhojňuje skrze vděčnost mnoha [lidí] Bohu.
13 Protože se tato služba osvědčuje, oslavují Boha za vaši jednomyslnou
poddanost Kristovu evangeliu a [za vaše] štědré sdílení s nimi a se všemi
[lidmi].
14 Oni se za vás modlí a touží po vás pro tu nesmírnou Boží milost při vás.
15 Díky Bohu za jeho nepopsatelný dar!

10

1 Já sám, Pavel, vás napomínám skrze krotkost a vlídnost Kristovu, [já,]
který když jsem přítomen, jsem mezi vámi ponížený, ale když jsem
nepřítomen, jsem k vám smělý.
2 Prosím [vás] však, abych se nemusel, až budu přítomen, osmělit tou
důvěrností, [se] kterou zamýšlím být odvážný proti některým, kteří si myslí, že
chodíme podle těla.
3 Ačkoliv totiž chodíme v těle, nebojujeme podle těla.
4 Zbraně našeho boje totiž nejsou tělesné, ale [jsou] v Bohu mocné k boření
pevností:
5 Bojíme výmysly a každou povýšenost, která se pozdvihuje proti poznání
Boha; uvádíme každou myšlenku do zajetí, aby byla poslušna Krista,

6 a jsme připraveni potrestat každou neposlušnost, až se naplní vaše
poslušnost.
7 Díváte se [jen] na to, co [je] před očima? Je-li někdo o sobě přesvědčen, že je
Kristův, ať si sám znovu promyslí to, že jako [je] on Kristův, tak [jsme]
Kristovi i my.
8 I kdybych se totiž tou naší mocí (kterou nám Pán dal k budování a ne k
vašemu boření) chlubil [ještě] více, nebudu zahanben -
9 [ale] aby se snad nezdálo, že vás chci zastrašovat dopisy.
10 Neboť [mé] dopisy [jsou] prý závažné a mocné, ale tělesná přítomnost [je]
slabá a řeč nestojí za nic.
11 Ať tedy takový [člověk] pomyslí na to, že jací jsme ve slově skrze dopisy,
když jsme vzdáleni, takoví [budeme] i ve skutku, až budeme přítomni.
12 [My] se totiž neodvažujeme započítat ani se přirovnat k těm, kteří
doporučují sami sebe. Oni se měří sami sebou a sami se sebou se srovnávají,
ale [ničemu] nerozumí.
13 My se však nebudeme chlubit donekonečna, ale podle rozměrů
působiště, [totiž] míry, kterou nám Bůh vyměřil, abychom dosáhli také až k
vám.
14 Nerozpínáme se totiž nad [míru] (jako kdybychom k vám nedosahovali),
neboť jsme v Kristově evangeliu dospěli až k vám.
15 Nechlubíme se donekonečna pracemi druhých, ale máme naději, [že]
když vaše víra poroste, rozšíříme se velice mezi vámi po [celém] našem
působišti,
16 abychom kázali evangelium [ještě] tam za vámi, abychom se nechlubili
v cizím působišti tím, co je [už] hotové.
17 Ale: “Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.”
18 Vždyť osvědčený není ten, kdo doporučuje sám sebe, ale [ten,] koho
doporučuje Pán.

11

1 Kéž byste při mně snesli maličko nerozumnosti - ale i [tak] mě snášejte.
2 Žárlím na vás Boží žárlivostí, neboť jsem vás zasnoubil jednomu muži,
abych [vás] jako neposkvrněnou pannu představil Kristu.
3 Avšak bojím se, aby tak, jako ten had svou vychytralostí oklamal Evu,
nebyly [i] vaše mysli svedeny od prostoty, která je v Kristu.
4 Když totiž někdo přichází a káže jiného Ježíše, než kterého jsme kázali,
anebo [když] dostáváte jiného ducha, než kterého jste dostali, nebo jiné
evangelium než to, které jste přijali, snášíte [to] dobře.
5 Mám ovšem za to, že nejsem o nic horší než ti veleapoštolové.
6 A jsem-li prostý v řeči, rozhodně ne v poznání. Ale ve všem a všemožně
jsme k vám byli zjevní.
7 Spáchal jsem snad hřích, když jsem se sám ponižoval, abyste vy byli
povýšeni, protože jsem vám kázal Boží evangelium zadarmo?
8 Jiné církve jsem okrádal, když jsem [od nich] bral žold, abych mohl sloužit
vám.
9 A když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nebyl jsem nikomu na
obtíž, neboť to, co se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie.
A [tak] jsem se všemožně střežil a budu střežit, abych vás neobtěžoval.
10 Jakože je pravda Kristova ve mně, tato chlouba mi nebude v achajských
krajích zmařena.
11 Proč [to dělám]? Protože vás nemiluji? Bůh [to] ví.

12 Avšak to, co dělám, budu dělat i [nadále], abych vzal příležitost těm, kteří
chtějí [najít] příležitost, aby mohli být v tom, čím se chlubí, shledáni
podobnými nám.
13 Takoví [lidé jsou] falešní apoštolové, lstiví dělníci, vydávající se za
apoštoly Kristovy.
14 A není divu, vždyť sám Satan se vydává za anděla světla.
15 Proto není [nic] zvláštního, jestliže se také jeho služebníci vydávají za
služebníky spravedlnosti. Jejich konec bude podle jejich skutků.
16 Znovu říkám, aby mě nikdo neměl za nemoudrého. Jinak mě přijměte
aspoň jako nemoudrého, abych se i já trošku pochlubil.
17 To, co říkám, neříkám podle Pána, ale jakoby v nerozumu, v této jistotě
chlouby.
18 Když se mnozí chlubí podle těla, pochlubím se i já.
19 Rádi totiž snášíte nemoudré, i když jste moudří.
20 Vždyť snášíte [i to], když vás někdo zotročuje, když [vás] někdo vyjídá,
když někdo bere, když se někdo pozdvihuje, když vás někdo bije do tváře!
21 Říkám [to] ke [své] hanbě, jako bychom byli slabí. Avšak v čemkoli si kdo
troufá (mluvím nemoudře), troufám si i já.
22 Jsou [to] Hebrejové? Já také! Jsou Izraelité? Já také! Jsou símě
Abrahamovo? Já také!
23 Jsou Kristovi služebníci? (Mluvím jako hlupák:) Já více! Hojněji v pracích,
v nesčetných ranách, hojněji ve věženích, často v nebezpečí smrti.
24 Od Židů jsem pětkrát dostal čtyřicet [ran] bez jedné.
25 Třikrát jsem byl zbit holemi, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem
ztroskotal, strávil jsem noc a den v moři.
26 Často na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v
nebezpečích od [vlastního] národa, v nebezpečích od pohanů, v nebezpečích
ve městě, v nebezpečích na poušti, v nebezpečích na moři, v nebezpečích
mezi falešnými bratry;
27 v námaze a únavě, často v bděních, o hladu a žízni, často v postech, v
chladu a nahotě.
28 Kromě těch vnějších věcí [je tu ještě] to, co proti mně povstává každý
den: péče o všechny sbory.
29 Kdo slábne, abych [já] neslábl? Kdo se pohoršuje, aby mě [to] nepálilo?
30 Musím-li se chlubit, budu se chlubit svými slabostmi.
31 Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, jenž je požehnaný navěky, ví, že
nelžu.
32 V Damašku hlídal místodržitel krále Aréty město Damašských, neboť mě
chtěl zajmout.
33 Byl jsem však spuštěn v koši oknem v hradbě a [tak] jsem unikl z jeho
rukou.

12

1 Jistě pro mě není užitečné, abych se chlubil; přistoupím však k viděním a
zjevením [od] Pána:
2 Znám člověka v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do třetího
nebe - nevím, zda v těle, nevím, zda mimo tělo, Bůh [to] ví.
3 A znám takového člověka (zda [to bylo] v těle nebo mimo tělo, nevím, Bůh
[to] ví),
4 který byl vytržen do ráje a uslyšel nepopsatelná slova, která člověku
nepřísluší mluvit.

5 Takovým se tedy budu chlubit, ale sebou samým se chlubit nebudu,
jedině [snad] svými slabostmi.
6 Kdybych se totiž chtěl pochlubit, nebudu nemoudrý, řeknu pravdu;
zdržuji se však, aby si snad někdo o mně nemyslel více, než při mně vidí nebo
ode mne slyší.
7 A abych se nesmírností těch zjevení nadmíru nepovyšoval, byl mi [jako]
trn do těla dán Satanův anděl, aby mě bil, abych se nepovyšoval nadmíru.
8 Třikrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby [to] ode mne odešlo,
9 ale řekl mi: "Moje milost ti stačí; vždyť má moc se dovršuje ve slabosti."
Nejraději se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočívala
Kristova moc.
10 Proto mám zalíbení ve slabostech, v příkořích, v nedostatcích,
pronásledováních a v úzkostech pro Krista. Vždyť když jsem slabý, tehdy jsem
silný.
11 Stal jsem se nemoudrým, když se chlubím, [ale] vy jste mě [k tomu]
donutili. Já jsem přece měl být chválen vámi - vždyť jsem nebyl o nic horší
než ti veleapoštolové, i když nejsem nic.
12 Znamení apoštola byla mezi vámi vykonána ve vší vytrvalosti, ve
znameních, divech i zázracích.
13 Vždyť v čem jste byli ukráceni oproti ostatním církvím kromě [toho], že
jsem vám já sám nebyl na obtíž? Odpusťte mi toto bezpráví!
14 Hle, jsem připraven přijít k vám potřetí a nebudu vám na obtíž. Nehledám
totiž to, co je vaše, ale vás. Děti přece nemají střádat pro rodiče, ale rodiče pro
děti.
15 Já tedy milerád zaplatím náklady; i sám sebe vynaložím za vaše duše, i
když [čím] více vás miluji, [tím] méně jsem milován.
16 Ať je to však [jakkoliv], nebyl jsem vám přítěží. [Prý] jsem ale chytrý a
dostal jsem vás lstí!
17 Oklamal jsem vás snad skrze někoho z těch, které jsem k vám poslal?
18 Požádal jsem Tita a poslal jsem s ním toho bratra. Oklamal vás snad
Titus? Nechodili jsme ve stejném duchu? Nešli jsme stejnými šlépějemi?
19 Znovu si myslíte, že se před vámi obhajujeme? Mluvíme před Boží tváří v
Kristu, a to všechno, milovaní, kvůli vašemu vybudování.
20 Bojím se totiž, abych vás, až přijdu, neshledal jinými, než bych si přál, a
[abych] já nebyl vámi shledán jiný než byste si přáli: aby snad nebyly sváry,
závidění, hněvání, soupeření, pomluvy, šeptání, nadutosti a nepokoje;
21 aby mě snad, až znovu přijdu, můj Bůh mezi vámi neponížil, [takže] bych
truchlil nad mnohými, kteří předtím padli do hříchu a nečinili pokání z
nečistoty, smilstva a [z] nestydatosti, kterou napáchali.

13

1 Toto [je] potřetí, [co] k vám přicházím. "V ústech dvou nebo tří svědků
obstojí každé slovo."
2 Již jsem [to] řekl a předpovídám [znovu], jako když jsem byl přítomen
podruhé, [tak] i nyní, když jsem nepřítomen, píši těm, kteří předtím padli do
hříchu, i všem ostatním, že až znovu přijdu, nebudu [nikoho] šetřit.
3 Jelikož hledáte důkaz, že ve mně mluví Kristus (který vůči vám není
slabý, ale je ve vás mocný,
4 neboť ačkoliv byl ukřižován ze slabosti, žije z Boží moci; vždyť i my jsme v
něm slabí, ale budeme s ním žít z Boží moci vůči vám),
5 zkoušejte sami sebe, zda jste ve víře, sami sebe prověřujte. Neznáte snad
sami sebe, že je ve vás Ježíš Kristus? (Pokud ovšem nejste zavrženi.)

6 Doufám, že poznáte, že my nejsme zavrženi.
7 Modlím se k Bohu, abyste nedělali nic zlého - ne [proto,] abychom se my ukázali [jako] osvědčení, ale abyste vy dělali to, co je dobré, a my [abychom] byli jako zavržení.
8 Nezmůžeme přece nic proti pravdě, ale [jen] pro pravdu.
9 Radujeme se, když my jsme slabí, ale vy silní; a modlíme se také za to, abyste [přišli k] dokonalosti.
10 Tyto věci píši během své nepřítomnosti proto, abych až budu přítomen, nemusel jednat přísně podle té moci, kterou mi Pán dal k budování a ne k boření.
11 Závěrem, bratři, buďte zdrávi. Spějte k dokonalosti, povzbuzujte se, mějte jednu mysl, žijte v pokoji a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.
12 Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás všichni svatí.
13 Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha Svatého s vámi všemi. Amen.

Galatským

1 Pavel, apoštol ([poslaný] ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Ježíše
Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých),
2 a všichni bratři, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii:
3 Milost vám a pokoj od Boha Otce a [od] našeho Pána Ježíše Krista,
4 který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého
věku podle vůle našeho Boha a Otce,
5 jemuž [buď] sláva na věky věků. Amen.
6 Divím se, že se tak rychle uchylujete od toho, který vás povolal Kristovou
milostí, k jinému evangeliu.
7 Jiné [evangelium] není, ale jsou někteří, kteří vás zneklidňují a chtějí
převrátit evangelium Kristovo.
8 Ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali [jiné] evangelium
než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!
9 Jak jsme již řekli, tak [to] nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo káže [jiné]
evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet!
10 Získávám si teď lidi nebo Boha? Jde mi snad o to líbit se lidem? Kdybych
se ještě snažil líbit lidem, nebyl bych Kristův služebník!
11 Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem kázal, není podle
člověka.
12 Já jsem ho totiž nepřijal ani se [ho] nenaučil od člověka, ale zjevením
Ježíše Krista.
13 Slyšeli jste přece o mém někdejším způsobu života v židovství - že jsem
nesmírně pronásledoval Boží církev a snažil se ji vyhladit
14 a že jsem v židovství postupoval nad mnohé vrstevníky ve svém národě,
neboť jsem byl horlivějším milovníkem tradic svých otců.
15 Když se však Bohu, který mě oddělil [již] v lůnu mé matky a povolal svou
milostí, zalíbilo
16 zjevit svého Syna ve mně, abych ho kázal mezi pohany, neporadil jsem
se hned s tělem a krví,
17 ani jsem nešel do Jeruzaléma k těm, kteří [byli] apoštoly přede mnou, ale
odešel jsem do Arábie a vrátil se znovu do Damašku.
18 Potom jsem po třech letech přišel do Jeruzaléma, abych poznal Petra, a
pobyl jsem u něho patnáct dní.
19 [Žádného] jiného z apoštolů jsem však neviděl, kromě Jakuba, Pánova
bratra.
20 A hle, před Bohem [prohlašuji], že [v] tom, co vám píši, nelžu.
21 Potom jsem přišel do krajů Sýrie a Kilikie.
22 V judských církvích, které jsou v Kristu, mě však osobně neznali.
23 Slyšeli jen, že "ten, který nás kdysi pronásledoval, teď káže víru, kterou se
kdysi snažil vyhladit,"
24 a oslavovali kvůli mně Boha.

2

1 Potom jsem po čtrnácti letech znovu přišel do Jeruzaléma s Barnabášem a
vzal jsem s sebou i Tita.
2 Přišel jsem pak podle zjevení a předložil jsem jim (a zvláště těm
věhlasným) evangelium, které kážu mezi pohany, abych snad nyní i předtím
neběžel nadarmo.

3 Ale ani Titus, který [byl] se mnou a je Řek, nebyl přinucen dát se obřezat,
4 totiž kvůli těm záludným falešným bratrům, kteří se vloudili, aby vyšpehovali naši svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili.
5 Těm jsme ani na chvíli neustoupili a nepoddali se, aby při vás zůstala pravda evangelia.
6 A od těch, kteří se zdají něčím být (čímkoli kdy byli, pro mne [to] nic neznamená; Bůh nestraní nikomu), mně tedy ti, kteří se zdají [něčím být], nic nepřidali.
7 Právě naopak, když uviděli, že mi bylo svěřeno evangelium pro neobřezané, tak jako Petrovi pro obřezané
8 (neboť ten, který působil [skrze] Petra co do apoštolství k obřezaným, působil i [skrze] mne co do pohanů),
9 a když Jakub, Kéfas a Jan, kteří jsou považováni za sloupy, poznali milost, která mi byla dána, podali mně a Barnabášovi pravice [na důkaz] společenství, abychom my [šli] k pohanům a oni k obřezaným.
10 [Chtěli] jen, abychom pamatovali na chudé, což jsem se právě také snažil dělat.
11 Když však Petr přišel do Antiochie, osobně jsem se proti němu postavil, protože byl hoden odsouzení.
12 Předtím, než přišli někteří od Jakuba, totiž jedl s pohany; když však přišli, stahoval se zpátky a oddělával se, neboť se bál těch z obřízky.
13 A spolu s ním začali jednat jako pokrytci i ostatní Židé, takže byl jejich pokrytectvím stržen i Barnabáš.
14 Když jsem ale spatřil, že nechodí přímě podle pravdy evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: “Jestliže ty, který jsi Žid, žiješ pohansky a ne židovsky, proč nutíš pohany k židovství?”
15 My, narození [jako] Židé a ne [jako] hříšníci z pohanů,
16 i my jsme uvěřili v Ježíše Krista (poněvadž víme, že člověk není ospravedlňován na základě skutků Zákona, ale jedině vírou [v] Ježíše Krista), abychom byli ospravedlněni z Kristovy víry a ne na základě skutků Zákona; neboť na základě skutků Zákona nebude ospravedlněno žádné tělo.
17 Jestliže však, zatímco hledáme ospravedlnění v Kristu, jsme i [my] sami shledáni hříšníky, [je] tedy Kristus služebníkem hříchu? V žádném případě!
18 Stavím-li totiž znovu to, co jsem zbořil, dokazuji, že jsem přestupník.
19 Já jsem přece skrze Zákon zemřel Zákonu, abych mohl být živý Bohu!
20 Jsem ukřižován s Kristem; žiji tedy již ne já, ale žije ve mně Kristus. A [život], který nyní žiji v těle, žiji ve víře [v] Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal sám sebe za mne.
21 Neodmítám tu Boží milost. Vždyť jestliže spravedlnost [přichází] skrze Zákon, pak Kristus zemřel nadarmo.

3

1 Ó, nemoudří Galatští! Kdo vás zmámil, abyste nedůvěřovali pravdě? [Vás,] před jejichž očima byl Ježíš Kristus vylíčen [jako] ukřižovaný mezi vámi!
2 Chtěl bych se od vás dozvědět jen toto: Přijali jste Ducha na základě skutků Zákona, anebo na základě slyšení víry?
3 Jste [vskutku] tak nemoudří? Když jste začali Duchem, dokončujete nyní tělem?
4 Vytrpěli jste [toho] tolik nadarmo? (Jestliže [to] ovšem [bylo] nadarmo.)
5 Ten, který vám uděluje Ducha a působí mezi vámi zázraky, [to] tedy [dělá] na základě skutků Zákona, anebo na základě slyšení víry?

6 [Pamatujte,] jak Abraham "uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za spravedlnost."
7 Vězte tedy, že ti, kteří [jsou] z víry, ti jsou synové Abrahamovi.
8 A Písmo, které předvídalo, že Bůh ospravedlňuje pohany z víry, předpovědělo Abrahamovi: "V tobě budou požehnány všechny národy."
9 A tak ti, kteří [jsou] z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem.
10 Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou totiž pod prokletím, neboť je napsáno: "Proklet [je] každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil."
11 [To,] že Zákonem není před Bohem nikdo ospravedlňován, je zřejmé, neboť "Spravedlivý bude žít z víry."
12 Zákon však není z víry, ale: "Člověk, který činí tyto věci, bude jimi živ."
13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (neboť je napsáno: "Proklet [je] každý, kdo visí na dřevě"),
14 aby Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.
15 Bratři, mluvím po lidsku: Vždyť ani lidskou smlouvu nikdo neruší ani [k ní] nic nepřidává, když [již] nabyla právoplatnosti.
16 Abrahamovi a jeho semeni pak byla dána zaslíbení. [Písmo] neříká: "a semenům", jako [by mluvilo] o mnohých, ale: "a tvému semeni" jako o jednom, jímž je Kristus.
17 Říkám tedy toto: Smlouvu, předem schválenou Bohem vůči Kristu, nemůže Zákon, který byl zaveden po čtyřech stech třiceti letech, zrušit, aby obrátil zaslíbení vniveč.
18 Jestliže [je] totiž dědictví ze Zákona, pak již není ze zaslíbení. Abrahama však Bůh obdaroval skrze zaslíbení.
19 K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli přestoupením, dokud by nepřišlo to símě, jemuž bylo dáno zaslíbení. Byl ustanoven skrze anděly, rukou prostředníka
20 a prostředník není [prostředníkem] jednoho, Bůh je však jeden.
21 [Je] tedy Zákon proti Božím zaslíbením? V žádném případě! Vždyť kdyby byl dán Zákon, který by mohl obživit, pak by opravdu spravedlnost byla ze Zákona.
22 Písmo ale zavřelo všechny pod hřích, aby zaslíbení z víry Ježíše Krista mohlo být dáno těm, kdo věří.
23 Než však přišla víra, byli jsme střeženi pod Zákonem, zavřeni k té víře, která měla být zjevena,
24 takže Zákon byl naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry.
25 Ale když přišla víra, nejsme již pod vychovatelem.
26 Skrze víru jste všichni Božími syny v Kristu Ježíši.
27 Všichni, kteří jste pokřtěni do Krista, jste přece oblékli Krista.
28 Není [už] Žid ani Řek, není otrok ani svobodný, není muž ani žena, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.
29 A jestliže [jste] Kristovi, pak jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

4

1 Říkám však, že dokud je dědic nedospělý, ničím se neliší od otroka, ačkoli je pánem všeho,
2 ale je pod poručníky a správci až do času určeného otcem.

3 Stejně i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme zotročeni pod principy tohoto světa.
4 Když však přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem,
5 aby vykoupil ty, kteří byli pod Zákonem, abychom přijali [právo] synovství.
6 A protože jste synové, Bůh poslal do vašich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: “Abba, Otče!”
7 A tak už nejsi otrok, ale syn, a když syn, [pak] také Boží dědic skrze Krista.
8 Tehdy, když jste neznali Boha, otročili jste těm, kdo přirozeností nejsou bohové.
9 Avšak nyní, když jste Boha poznali (spíše jste však byli poznáni Bohem), jak to, [že] se znovu obracíte k těm chabým a ubohým principům a chcete jim znovu začít otročit?
10 Dbáte na dny, měsíce, časy a roky!
11 Bojím se o vás, abych se snad pro vás [tolik] nenapracoval nadarmo.
12 Bratři, prosím vás, buďte jako já; vždyť i já [jsem] jako vy. Nijak jste mi neublížili.
13 Víte, že jsem vám poprvé kázal evangelium ve slabosti těla;
14 a [vy] jste tou zkouškou na mém těle nepohrdli, ani jste [mě] neodmítli, ale přijali jste mě jako Božího anděla, jako Krista Ježíše.
15 Jaké tedy bylo vaše štěstí? Vydávám vám svědectví, že kdyby [to bylo] možné, vyloupli byste si oči a dali mi [je]!
16 Stal jsem se tedy vaším nepřítelem, když vám říkám pravdu?
17 Horlivě po vás touží, [ale] nedobře; dokonce vás chtějí odloučit, abyste horlili pro ně.
18 Správné [je] však horlit v dobrém vždycky, a ne jen když jsem u vás.
19 Synáčkové moji, které znovu v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus,
20 chtěl bych být nyní u vás a změnit svůj hlas, neboť jsem nad vámi bezradný.
21 Povězte mi vy, kteří chcete být pod Zákonem, nenasloucháte snad Zákonu?
22 Je přece napsáno, že Abraham měl dva syny, jednoho ze služky a druhého ze svobodné.
23 Ale ten ze služky se narodil podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení.
24 Je to jinotaj, neboť ty [ženy] jsou dvě smlouvy: jedna z hory Sinaj, rodící [své děti] do otroctví, a to je Hagar.
25 Tato Hagar je hora Sinaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, [neboť] je se svými dětmi v otroctví.
26 Ale ten horní Jeruzalém je svobodný, a ten je matkou nás všech.
27 Je přece napsáno: “Raduj se, neplodná, která nerodíš; propukni v jásot a zvolej, [ty,] která nemáš porodní bolesti; neboť dětí opuštěné [je] mnoho, více než té která má muže.”
28 My jsme však, bratři, tak jako Izák, dětmi zaslíbení.
29 Ale jako tehdy ten narozený podle těla pronásledoval toho podle Ducha, tak [je to] i teď.
30 Avšak co říká Písmo? “Vyvrhni služku i jejího syna, neboť syn služky nebude dědicem se synem svobodné.”
31 A tak, bratři, nejsme dětmi služky, ale [dětmi] té svobodné.

5

1 Proto stůjte v té svobodě, [ke] které nás Kristus vysvobodil, a nezaplétejte se znovu do otrockého jha.
2 Hle, já Pavel vám říkám, že budete-li se obřezávat, Kristus vám nijak neprospěje.
3 Každému člověku, který se nechává obřezat, pak znovu dosvědčuji, že je povinen dodržovat celý Zákon.
4 Zbavili jste se Krista, [vy] všichni, kdo se ospravedlňujete Zákonem; odpadli jste od milosti!
5 My přece očekáváme naději spravedlnosti skrze Ducha na základě víry.
6 Vždyť v Kristu Ježíši nic nezmůže obřízka ani neobřízka, ale [jen] víra projevující se láskou.
7 Běželi jste dobře. Kdo vám zabránil důvěřovat pravdě?
8 To přesvědčování není z toho, který vás povolává.
9 Maličko kvasu prokvasí celé těsto.
10 Jsem o vás v Pánu přesvědčen, že nebudete smýšlet jinak; avšak ten, kdo vás znepokojuje, ponese odsouzení, ať už je [to] kdokoli.
11 A jestliže já, bratři, dosud kážu obřízku, proč jsem ještě pronásledován? Pohoršení kříže je tedy obráceno vniveč!
12 Kéž by se ti, kdo vás znepokojují, rovnou vyřezali!
13 Vy jste přece povoláni do svobody, bratři; jenom tu svobodu nemějte za záminku pro tělo, ale v lásce služte jedni druhým.
14 Vždyť celý Zákon se naplňuje v jednom slově, [totiž] v tomto: "Budeš milovat svého bližního jako sám sebe."
15 Když se však navzájem koušete a požíráte, dejte pozor, abyste se vzájemně nepohltili!
16 Říkám však: Choďte Duchem a nevykonáte žádost těla.
17 Vždyť žádost těla je proti Duchu a [žádost] Ducha proti tělu; ty věci jsou ve vzájemném rozporu, abyste nečinili, co byste chtěli.
18 Jestliže jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.
19 Skutky těla jsou ovšem zjevné. Jsou to: cizoložství, smilstvo, nečistota, nestydatost,
20 modlářství, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlení, hněvání, soupeření, roztržky, sekty,
21 závidění, vraždy, opilství, hodování a takové podobné věci. Předpovídám vám, jak jsem už dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, nebudou dědici Božího království.
22 Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost.
23 Proti takovým není [žádný] zákon.
24 A ti, kdo jsou Kristovi, ukřižovali [své] tělo s vášněmi a žádostmi.
25 Jsme-li živí Duchem, [pak] také Duchem choďme.
26 Nedychtěme po marné slávě, nepopouzejme jedni druhé a jedni druhým nezáviďme.

6

1 Bratři, i kdyby byl člověk zachvácen nějakým prohřeškem, vy duchovní ho napravte v duchu krotkosti a [každý] dávej pozor sám na sebe, abys nebyl pokoušen i ty.
2 Neste břemena jedni druhých a tak naplňte Kristův zákon.

3 Zdá-li se totiž někomu, že je něco, ačkoli není nic, [takový] klame svou vlastní mysl.
4 Každý ať posoudí své vlastní dílo a tehdy se bude chlubit jen sám sobě, a ne jinému.
5 Každý totiž ponese svůj vlastní náklad.
6 Ten, kdo je vyučován ve slově, ať se ve všech dobrých věcech dělí s tím, kdo [ho] vyučuje.
7 Nemylte se, Bohu se nelze vysmívat: vždyť cokoli člověk rozseje, to také sklidí.
8 Kdo totiž rozsívá svému tělu, bude z těla sklízet zkázu; kdo však rozsívá Duchu, bude z Ducha sklízet věčný život.
9 V konání dobrého pak nepolevujme, neboť v patřičný čas budeme sklízet bez ustání.
10 A proto, dokud máme čas, dělejme dobře všem, a zvláště členům rodiny víry.
11 Pohleďte, jak velkými písmeny vám píši svou vlastní rukou.
12 Ti, kdo chtějí dobře vypadat v těle, vás nutí, abyste se obřezávali, jen [proto], aby nebyli pronásledováni pro Kristův kříž.
13 Vždyť ani ti, kdo jsou sami obřezáni, nezachovávají Zákon! Chtějí však, abyste se obřezávali, aby se mohli pochlubit vaším tělem.
14 Ale já se v žádném případě chlubit nebudu - jedině křížem našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je svět ukřižován mně a já světu.
15 Vždyť v Kristu Ježíši nic nezmůže obřízka ani neobřízka, ale [jen] nové stvoření.
16 A všichni, kdo budou následovat toto pravidlo, na ty [ať přijde] pokoj a milosrdenství, i na Boží Izrael.
17 Nadále ať mi nikdo nedělá potíže, vždyť já na svém těle nosím vyrytá znamení, [že patřím] Pánu Ježíši.
18 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vaším duchem, bratři. Amen.

Efezským

1 Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, a
věrným v Kristu Ježíši:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
3 Požehnaný [buď] Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal
veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu,
4 poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří
byli svatí a bezúhonní v lásce.
5 Podle zalíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista
6 ke chvále slávy své milosti, kterou nás poctil v tom milovaném.
7 V něm máme skrze jeho krev vykoupení, [totiž] odpuštění hříchů, podle
bohatství jeho milosti,
8 kterou k nám rozhojnil ve vší moudrosti a prozíravosti,
9 když nám podle svého zalíbení, o němž rozhodl sám v sobě, oznámil
tajemství své vůle,
10 aby ve správě plnosti časů shromáždil pod jednu hlavu v Kristu všechno,
co je v nebesích i na zemi - v něm,
11 ve kterém jsme se také stali dědici, když jsme byli předurčeni podle
předsevzetí toho, který působí všechno podle rozhodnutí své vůle,
12 abychom [tu] my, kteří od dřívějška máme naději v Kristu, byli ke chvále
jeho slávy.
13 V něm jste i vy (když jste vyslechli slovo pravdy, [totiž] evangelium
svého spasení, a uvěřili [mu)] byli označeni zaslíbeným Duchem Svatým,
14 jenž je zárukou našeho dědictví až do vykoupení toho, co [jím] bylo
získáno ke chvále jeho slávy.
15 Proto i já, když jsem uslyšel o vaší věrnosti v Pánu Ježíši a lásce ke všem
svatým,
16 nepřestávám za vás děkovat, když se o vás zmiňuji ve svých modlitbách,
17 aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a
zjevení v poznání jeho
18 a osvícené oči vaší mysli, abyste věděli, jaká je naděje jeho povolání, jaké
[je] bohatství slávy jeho dědictví ve svatých
19 a jak nesmírná [je] velikost jeho moci k nám věřícím podle působení moci
jeho síly,
20 kterou dokázal na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své
pravici v nebesích,
21 vysoko nad každou vládu, mocnost, moc i panství, i [nad] každé jméno,
které je jmenováno nejen v tomto věku, ale i v budoucím.
22 A [tak] poddal všechno pod jeho nohy a dal ho církvi jako hlavu nade
vším.
23 Ona je jeho tělem, [totiž] plností Toho, který naplňuje všechno ve všem.

2

1 A [vzkřísil] i vás, mrtvé v proviněních a hříších,
2 v nichž jste kdysi chodili podle běhu tohoto světa, podle mocného vládce
ovzduší, toho ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti,

3 mezi nimiž jsme také my všichni kdysi žili v žádostech svého těla, když
jsme dělali to, co chtělo tělo a mysl, a byli jsme přirozeností dětmi hněvu tak
jako ostatní.
4 Ale Bůh, který je bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou
si nás zamiloval,
5 obživil spolu s Kristem i nás, mrtvé v proviněních (-jste spaseni milostí!),
6 a spolu [s ním] vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši,
7 aby v budoucích dobách ukázal nesmírné bohatství své milosti skrze
[svou] laskavost k nám v Kristu Ježíši.
8 Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás - [je] to Boží dar,
9 ne na základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit.
10 Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které
Bůh předem připravil, abychom v nich chodili.
11 Proto pamatujte, že vy, kdysi tělem pohané - které takzvaná obřízka na
těle, učiněná rukou, nazývá neobřízkou -
12 jste byli v té době bez Krista, odcizení od společnosti Izraele, cizí
vzhledem k zaslíbeným smlouvám, nemající naději a bez Boha na světě.
13 Ale nyní, v Kristu Ježíši, jste vy, kteří jste kdysi byli dalecí, učiněni
blízkými skrze Kristovu krev.
14 Vždyť on je náš pokoj; on, který učinil z obojího jedno a zbořil zeď
rozdělení.
15 Svým tělem zrušil nepřátelství, [totiž] Zákon přikázání [spočívající] v
ustanoveních, aby z těch dvou stvořil sám v sobě jednoho nového člověka.
[Tak] způsobil pokoj
16 a v jednom těle to obojí usmířil s Bohem skrze kříž, kterým to
nepřátelství zahladil.
17 A když přišel, vyhlásil pokoj vám, dalekým i blízkým,
18 neboť skrze něho máme všichni v jednom Duchu přístup k Otci.
19 Již tedy nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané svatých a členové
Boží rodiny.
20 Byli jste postaveni na základ apoštolů a proroků, zatímco úhelným
kamenem je sám Ježíš Kristus,
21 v němž se celá stavba spojuje a roste ve svatý chrám v Pánu,
22 v němž se i vy společně budujete, abyste [byli] Božím příbytkem v Duchu.

3

1 Kvůli tomu já Pavel, vězeň Ježíše Krista pro vás pohany -
2 pokud jste ovšem slyšeli o správě Boží milosti, jež mi byla udělena pro vás,
3 [totiž] že mi skrze zjevení oznámil tajemství, jak jsem [již] předem krátce
napsal.
4 Z toho můžete při čtení poznat, že rozumím Kristovu tajemství,
5 které za jiných dob nebylo lidským synům oznámeno [tak], jak je nyní
skrze Ducha zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům,
6 [že] pohané jsou spoludědicové, součásti [téhož] těla a spoluúčastníci jeho
zaslíbení v Kristu skrze evangelium,
7 jehož jsem se stal služebníkem podle daru Boží milosti, který mi byl dán
působením jeho moci.
8 Mně, zdaleka nejmenšímu ze všech svatých, byla dána tato milost, abych
mezi pohany kázal Kristovo nevystižitelné bohatství
9 a abych všem vysvětlil, jaká [je] účast na tom tajemství (jež bylo od věků
ukryto v Bohu, který všechno stvořil skrze Ježíše Krista),

10 aby nyní byla skrze církev oznámena vládám a mocnostem v nebesích přerozmanitá Boží moudrost,
11 podle věčného předsevzetí, jež učinil v Kristu Ježíši, našem Pánu,
12 v němž máme smělou důvěru a [možnost] přístupu s jistotou skrze víru v něj.
13 Prosím tedy, abyste nepolevovali kvůli mým soužením pro vás, neboť je to vaše sláva.
14 - Kvůli tomu tedy klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista,
15 z něhož se nazývá veškerá rodina na nebi i na zemi,
16 aby vám podle bohatství své slávy dal, abyste skrze jeho Ducha byli posilněni mocí ve vnitřním člověku,
17 aby Kristus přebýval skrze víru ve vašich srdcích a abyste, zakořeněni a založeni v lásce,
18 mohli se všemi svatými postihnout, jaká [je] šířka a délka, výška i hloubka,
19 a poznat Kristovu lásku, přesahující chápání, abyste byli naplněni do veškeré Boží plnosti.
20 Tomu pak, který je podle moci působící v nás schopen učinit nezměrně více než všechno, co prosíme nebo rozumíme,
21 tomu [buď] sláva v církvi skrze Krista Ježíše ve všech dobách na věky věků. Amen.

4

1 Já, vězeň v Pánu, vás tedy prosím, abyste chodili, jak se sluší na to povolání, jímž jste byli povoláni,
2 s veškerou pokorou a krotkostí, [abyste] se navzájem trpělivě snášeli v lásce
3 a usilovali zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje.
4 [Je] jedno tělo a jeden Duch, tak jako jste také povoláni v jedné naději svého povolání;
5 jeden Pán, jedna víra, jeden křest,
6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všechny a skrze všechny a ve vás všech.
7 Každému jednotlivému z nás pak byla dána milost podle míry Kristova obdarování.
8 Proto říká: “Když vystoupil do výše, přivedl [s sebou] zajatce a dal dary lidem.”
9 (A co [jiného] znamená, [že] “vystoupil”, než že předtím také sestoupil do nižších končin země?
10 A ten, který sestoupil, je také ten, který vystoupil vysoko nad všechna nebesa, aby naplnil všechno.)
11 On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele,
12 pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla,
13 dokud všichni nedospějeme k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k míře [postavy] Kristova plného věku,
14 abychom už nebyli nemluvňata zmítaná a unášená každým větrem učení, lidskou vrtkavostí a vychytralostí k lstivému oklamávání,
15 ale [abychom] říkali pravdu v lásce a ve všem rostli v toho, který je hlavou, [totiž v] Krista.
16 Z něj celé tělo, spojené a svázané za přispění každého kloubu, podle činnosti [odpovídající] míře každé jednotlivé části působí růst těla, aby se budovalo v lásce.

17 Toto tedy říkám a dosvědčuji v Pánu, abyste již nechodili tak, jako chodí
ostatní pohané, v marnosti své mysli,
18 zatemnění v rozumu a odcizení od Božího života kvůli nevědomosti, která
je v nich pro zatvrzelost jejich srdce.
19 Ti otupěli a vydali se nestydatosti, aby chtivě páchali každou nečistotu.
20 Vy jste však Krista takto nepoznali
21 - pokud jste ho ovšem uslyšeli a byli o něm vyučeni tak, jak je pravda v
Ježíši,
22 [že] vzhledem k dřívějšímu způsobu života máte odložit toho starého
člověka, který se kazí podle klamných žádostí.
23 Obnovujte se pak duchem své mysli
24 a oblékněte toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve
spravedlnosti a svatosti pravdy.
25 Proto odložme lež a mluvme každý se svým bližním pravdu, neboť jsme
údy jedni druhých.
26 "Hněvejte se a nehřešte;" ať nad vaším hněvem nezapadá slunce.
27 Nedávejte místo ďáblu.
28 Zloděj ať již nekrade, ale ať raději pracuje a dělá svýma rukama, co je
dobré, aby měl [z čeho] dávat tomu, kdo má nouzi.
29 Ať z vašich úst nevychází žádné špatné slovo, ale jen to, co [je] dobré k
potřebnému vybudování, aby přineslo posluchačům milost.
30 A nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jímž jste byli označeni ke dni
vykoupení.
31 Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky ať jsou od vás odňaty [spolu]
s každou špatností.
32 Buďte pak k sobě navzájem laskaví a milosrdní. Odpouštějte jedni
druhým, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

5

1 Jakožto milované děti tedy následujte Boží příklad
2 a choďte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a vydal sám sebe za nás jako
dar a oběť Bohu na líbeznou vůni.
3 Avšak smilstvo, veškerá nečistota a chtivost ať mezi vámi nejsou ani
jmenovány, jak se sluší na svaté;
4 ani nestoudnost, pošetilé řeči a vtipkování, což je nepatřičné, ale raději
díkůčinění.
5 Víte přece to, že žádný smilník ani nečistý nebo lakomý člověk (jenž je
modlář) nemá dědictví v Kristově a Božím království.
6 Ať vás nikdo neklame prázdnými slovy, neboť kvůli těmto věcem přichází
Boží hněv na syny neposlušnosti.
7 Nebuďte tedy jejich spoluúčastníky.
8 Kdysi jste byli tmou, ale nyní [jste] v Pánu světlem. Choďte jako děti světla,
9 neboť ovoce Ducha [spočívá] ve vší dobrotě, spravedlnosti a pravdě.
10 Rozeznávejte, co je příjemné Pánu,
11 a neúčastněte se neplodných skutků tmy, ale raději [je] usvědčujte.
12 Vždyť o tom, co oni vskrytu dělají, je hanba i mluvit.
13 Ale všechno, co je světlem usvědčováno, je zjevováno; všechno, co je
zjevné, je přece světlo.
14 Proto se říká: "Probuď se, ty, kdo spíš, vstaň z mrtvých a zazáří ti
Kristus!"

15 Dbejte tedy pečlivě [na to], jak [máte] chodit: ne jako nemoudří, ale jako
moudří.
16 Vykupujte čas, protože dny jsou zlé.
17 Proto nebuďte nerozumní, ale chápejte, co [je] Pánova vůle.
18 Neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale buďte naplňováni
Duchem.
19 Mluvte k sobě navzájem v žalmech, chvalozpěvech a duchovních písních;
zpívejte a hrajte svým srdcem Pánu.
20 Vždycky za všechno děkujte Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista
21 a poddávejte se jedni druhým v Boží bázni.
22 Manželky, poddávejte se svým mužům jako Pánu.
23 Vždyť muž je hlavou své ženy, jako [je] Kristus hlavou církve; a on je
Spasitelem těla.
24 Jako se tedy církev poddává Kristu, tak [ať se] i manželky ve všem
[poddávají] svým mužům.
25 Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a vydal sám sebe za
ni,
26 aby ji posvětil, když ji očistil koupelí vody skrze slovo;
27 aby ji postavil před sebou jako slavnou církev, nemající poskvrnu ani
vrásku nebo cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhony.
28 Tak jsou i muži povinni milovat své manželky jako svá vlastní těla. Kdo
miluje svou manželku, miluje sám sebe.
29 Nikdo nikdy přece neměl své vlastní tělo v nenávisti, ale [každý] je živí a
opatruje, tak jako i Pán církev,
30 neboť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí.
31 "Proto člověk opustí svého otce i matku a přilne ke své manželce a ti dva
budou jedno tělo."
32 Toto je veliké tajemství; já však mluvím o Kristu a o církvi.
33 Ať však také každý jednotlivý z vás miluje svou manželku jako sám sebe.
Žena pak ať má [svého] manžela v úctě.

6

1 Děti, poslouchejte své rodiče v Pánu, protože je to spravedlivé.
2 "Cti svého otce i matku," to je první přikázání se zaslíbením:
3 "aby ti bylo dobře a abys žil dlouho na zemi."
4 A [vy], otcové, nepopouzejte své děti k hněvu, ale vychovávejte je v
Pánově kázni a napomínání.
5 Služebníci, poslouchejte tělesné pány s bázní a chvěním, v prostotě srdce,
jako Krista.
6 Neslužte naoko, jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi
služebníci čiňte Boží vůli z [celé] duše.
7 Služte s ochotnou myslí, jako Pánu a ne lidem,
8 a vězte, že cokoli každý učinil dobrého, za to dostane [odplatu] od Pána, ať
už [byl] otrok nebo svobodný.
9 A [vy,] páni, jednejte stejně vůči nim. Zanechte výhrůžek a vězte, že i vy
máte svého Pána v nebesích, a ten nestraní nikomu.
10 Závěrem, bratři moji, posilněte se v Pánu a v moci jeho síly.
11 Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit proti ďáblovým
úkladům.

12 Vždyť náš boj není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti mocnostem,
proti světovládcům temnoty tohoto věku, proti duchovním [silám] zla v
nebesích.
13 Proto si vezměte celou Boží zbroj, abyste mohli odolat ve zlý den,
všechno vykonat a zůstat stát.
14 Stůjte tedy přepásáni na bedrech pravdou a oblečeni pancířem
spravedlnosti;
15 nohy mějte obuté připraveností [kázat] evangelium pokoje.
16 Nade všechno si [pak] vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny
ohnivé šípy toho zlého.
17 Vezměte také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží slovo,
18 a v každý čas se každou modlitbou a prosbou modlete v Duchu, a právě
proto bděte ve vší vytrvalosti a prošení za všechny svaté.
19 [Modlete se] i za mne, aby mi bylo dáno slovo, když otevřu ústa, abych
směle oznamoval tajemství evangelia
20 (jehož jsem velvyslancem v řetězech), abych v něm mluvil [tak] směle,
jak mi mluvit náleží.
21 A abyste i vy věděli, jak se mi daří a co dělám, všechno vám [to] oznámí
Tychikus, milovaný bratr a věrný služebník v Pánu.
22 Posílám ho k vám právě proto, abyste se dozvěděli, jak se nám daří, a aby
potěšil vaše srdce.
23 Pokoj [všem] bratrům a láska s vírou od Boha Otce a [od] Pána Ježíše
Krista.
24 [Boží] milost se všemi, kdo milují našeho Pána Ježíše Krista v
neporušitelnosti. Amen.

Filipským

1 Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všem svatým v Kristu Ježíši,
kteří jsou ve Filipech, s biskupy a diakony:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
3 Pokaždé, když si na vás vzpomenu, děkuji svému Bohu
4 (neboť za vás všechny při každé své modlitbě stále s radostí prosím)
5 za vaši účast na evangeliu od prvního dne až doposud.
6 Jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, [je také] do dne Ježíše
Krista dokončí.
7 Je přece správné, abych o vás všech takto smýšlel, protože vás mám v srdci:
vy všichni jste spoluúčastníci mé milosti, jak v mém vězení, tak v obraně a
potvrzování evangelia.
8 Bůh je mi svědkem, jak po vás všech toužím s láskou Ježíše Krista.
9 A modlím se za to, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala v poznání
a [ve] vší vnímavosti,
10 tak abyste rozeznávali důležité věci [od nedůležitých], abyste byli
upřímní a bezúhonní až do Kristova dne
11 a byli naplněni ovocem spravedlnosti, které [nesete] skrze Ježíše Krista
ke slávě a chvále Boží.
12 Chtěl bych však, bratři, abyste věděli, že to, co mě [potkalo], přispělo spíše
k prospěchu evangelia,
13 takže celé císařské gardě i všem ostatním je známo, [že] mé vězení [je] pro
Krista,
14 a mnozí bratři v Pánu se spolehli na mé vězení a mají mnohem větší
smělost mluvit slovo beze strachu.
15 Někteří sice kážou Krista ze závisti a nevraživosti, jiní však z dobré vůle.
16 Jedni hlásají Krista ze ctižádosti, neupřímně a mají za to, že [mi] k mému
vězení přidají soužení;
17 druzí však z lásky, neboť vědí, že jsem postaven k obraně evangelia.
18 [Ale] co na tom! Aspoň se jakýmkoli způsobem, ať už naoko nebo
opravdově, káže Kristus. A z toho se raduji a budu radovat i [nadále].
19 Vím totiž, že se mi to díky vaší modlitbě a přispění Ducha Ježíše Krista
obrátí ve vysvobození,
20 podle mého dychtivého očekávání a naděje, že v ničem nebudu
zahanben, ale [že] ve vší smělosti bude jako vždy [tak] i nyní Kristus veleben
na mém těle, ať už skrze život nebo skrze smrt.
21 Neboť žít - [to je] pro mne Kristus a umřít - [to je] zisk.
22 Jestliže však pro mne život v těle [znamená] plodnou práci, pak nevím, co
si vybrat,
23 neboť mě přitahuje obojí. Mám touhu odejít a být s Kristem, [což je]
zdaleka nejlepší;
24 ale zůstat v tomto těle je potřebnější kvůli vám.
25 Na to tedy spoléhám a vím, že [tu ještě] pobudu a spolu s vámi všemi tu
zůstanu k vašemu prospěchu a radosti víry,
26 aby se vaše chlubení mnou rozhojnilo v Kristu Ježíši skrze můj opětovný
příchod k vám.
27 Jenom veďte život důstojný Kristova evangelia, abych ať už přijdu a
uvidím vás, anebo když budu vzdálen, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu,
[že] s jednou myslí společně bojujete ve víře evangelia

28 a v ničem se nelekáte protivníků. To je jim jistým znamením zkázy, ale
vám záchrany, a to od Boha.
29 Neboť vám bylo pro Krista darováno, abyste v něj nejen věřili, ale také
pro něho trpěli,
30 když podstupujete tentýž zápas, který jste při mně viděli a [i] nyní
slyšíte, [že je] při mně.

2

1 Je-li tedy v Kristu nějaké povzbuzení, je-li nějaké potěšení lásky, je-li
nějaké společenství Ducha, je-li nějaký soucit a milosrdenství,
2 dovršte mou radost: smýšlejte stejně, mějte stejnou lásku, [buďte] jedné
duše a jedné mysli.
3 Nic [nedělejte] pod vlivem ctižádosti nebo ješitnosti, ale v pokoře
pokládejte jedni druhé za přednější než sami sebe.
4 Ať si každý nehledí [jen] svého, ale každý také toho, co [je] druhých.
5 Nechť je tedy ve vás totéž smýšlení, jaké [bylo] v Kristu Ježíši,
6 který ačkoli se nacházel v Božím způsobu [existence], nepovažoval to, že je
roven Bohu, za kořist,
7 ale zmařil sám sebe, když přijal způsob služebníka a stal se podobným
lidem.
8 A když se ocitl v lidské podobě, pokořil se a stal se poslušným až k smrti, a
to smrti na kříži.
9 Proto ho Bůh také povýšil nade [všechno] a dal mu jméno nad každé
jméno,
10 aby ve jménu Ježíše pokleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí
11 a každý jazyk [aby] vyznal ke slávě Boha Otce, že Ježíš Kristus [je] Pán.
12 Proto, moji milovaní, jako jste byli vždycky poslušní, nejen když jsem byl
přítomen, ale nyní mnohem více, když jsem nepřítomen, s bázní a chvěním
uskutečňujte spasení svých duší.
13 Vždyť ten, kdo ve vás podle [své] dobré vůle působí chtění i činění, je Bůh!
14 Všechno dělejte bez reptání a pochybování,
15 abyste byli bezúhonní a bezelstní, Boží děti bez vady uprostřed
pokřiveného a zvráceného pokolení, v němž zříte jako světla ve světě.
16 Pevně se držte slova života, abych se v Kristův den mohl chlubit, že jsem
neběžel nadarmo ani se nadarmo nenamáhal.
17 Jestliže ale [začínám] být obětován pro oběť a službu vaší víře, raduji se a
raduji se spolu s vámi všemi.
18 Stejně se tedy radujte i vy a radujte se spolu se mnou.
19 Mám naději v Pánu Ježíši, že k vám brzy pošlu Timotea, abych i já byl
dobré mysli, když se dozvím, jak se vám daří.
20 Nemám totiž nikoho stejně smýšlejícího, kdo by se opravdově staral o
vaše [věci],
21 neboť všichni hledají svůj vlastní [prospěch] a ne [prospěch] Ježíše Krista.
22 O něm však víte, jak se osvědčil, že jako syn otci sloužil [spolu] se mnou v
evangeliu.
23 Toho tedy doufám pošlu, hned jak uvidím, co se mnou [bude].
24 Spoléhám však v Pánu [na to], že [k vám] brzy přijdu i sám.
25 Považoval jsem však za nutné poslat k vám Epafrodita, svého bratra,
spolupracovníka a spolubojovníka, vašeho vyslance a služebníka k mojí
potřebě.
26 Toužil totiž po vás všech a byl znepokojen, protože jste slyšeli, že byl
zesláblý.

27 A vskutku byl zesláblý až k smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen
nad ním, ale i nade mnou, abych neměl zármutek na zármutek.
28 Posílám ho tedy tím ochotněji, abyste se zaradovali, když ho znovu
uvidíte, a já abych byl méně zarmoucen.
29 Přijměte ho tedy v Pánu s veškerou radostí a mějte takové [lidi] v úctě.
30 Vždyť se pro Kristovo dílo přiblížil až k smrti a nasadil život, aby doplnil
to, co chybělo ve vaší službě vůči mně.

3

1 Dále [pak], bratři moji, radujte se v Pánu. Psát vám [znovu] totéž mi jistě
není zatěžko a pro vás [je to] bezpečné.
2 Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty zlé dělníky, dejte si pozor na
tu ‘rozřízku’!
3 [Pravá] obřízka jsme přece my, kdo sloužíme Bohu duchem, chlubíme se v
Kristu Ježíši a nespoléháme na tělo.
4 Ačkoli právě já bych mohl spoléhat na tělo. Zdá-li se někomu jinému, že
může spoléhat na tělo, já více:
5 obřezán osmého dne, z rodu Izraelského, [z] pokolení Benjamínova,
Hebrej z Hebrejů, co do Zákona farizeus,
6 co do horlivosti pronásledovatel církve, co do spravedlnosti Zákona jsem
byl bezúhonný.
7 Ale cokoli mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu.
8 A vůbec všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání
Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám [to] za
hnůj, abych získal Krista
9 a byl shledán v něm, nemaje svou spravedlnost, která [je] ze Zákona, ale
tu, která [je] skrze víru Kristovu, tu spravedlnost, která [je] z Boha a
[spočívá] ve víře;
10 abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení. Beru na
sebe podobu jeho smrti,
11 abych [tak] snad dospěl ke vzkříšení z mrtvých.
12 Ne že bych již dosáhl anebo již byl dokonalý, ale ženu se vpřed, abych
přece jen uchvátil [to], k čemu jsem byl uchvácen Kristem Ježíšem.
13 Bratři, já nemám za to, že bych již uchvátil, ale [činím] jediné: zapomínaje
na to, co [je] za [mnou], a vztahuje se k tomu, co [je] přede [mnou],
14 ženu se k cíli, k vítězné odměně Božího povolání shůry v Kristu Ježíši.
15 Všichni, kdo [jsme] dospělí, tedy smýšlejme takto; a jestliže v něčem
smýšlíte jinak, Bůh vám zjeví i to.
16 V tom, k čemu jsme došli, pak následujme stejné pravidlo a smýšlejme
stejně.
17 Bratři, následujte společně můj příklad a všímejte si těch, kdo chodí podle
našeho vzoru.
18 Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal a nyní vám říkám s pláčem,
chodí jako nepřátelé Kristova kříže.
19 Jejich konec [je] záhuba, jejich bůh břicho a [jejich] sláva v jejich
hanebnostech. Ti myslí na pozemské věci.
20 Naše občanství je ovšem v nebesích, odkud také očekáváme Spasitele -
Pána Ježíše Krista.
21 Ten promění tělo naší ponížености, aby bylo podobné tělu jeho slávy,
podle té moci, kterou je také schopen podmanit si všechno.

4

1 Proto, moji milovaní a vytoužení bratři, moje radosti a koruno, takto
stůjte v Pánu, milovaní.
2 Prosím Euodii a prosím Syntychu, aby stejně smýšlely v Pánu.
3 A žádám i tebe, věrný spojenče, pomáhej jim. Ony [přece] spolu se mnou
bojovaly v evangeliu, a také s Klementem a s mými ostatními
spolupracovníky, jejichž jména [jsou] v knize života.
4 Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se!
5 Vaše vlídnost ať je známa všem lidem. Pán [je] blízko.
6 O nic nemějte starost, ale za všech [okolností] své žádosti skrze modlitbu
a prosbu s díkůčiněním oznamujte Bohu.
7 A Boží pokoj, který převyšuje všechen rozum, bude střežit vaše srdce i
vaše mysli v Kristu Ježíši.
8 Závěrem, bratři, cokoli je pravdivé, cokoli počestné, cokoli spravedlivé,
cokoli čisté, cokoli milé, cokoli má dobrou pověst, je-li nějaká ctnost a nějaká
chvála - o tom přemýšlejte.
9 Čemu jste se naučili a přijali, [co] jste slyšeli a viděli na mně, to dělejte a
Bůh pokoje bude s vámi.
10 Velice jsem se v Pánu zaradoval, že nyní konečně znovu rozkvetl váš
zájem o mne. Mysleli jste na to sice [již dříve], ale neměli jste příležitost.
11 Neříkám [to] kvůli tomu, že [bych měl] nedostatek; já jsem se totiž naučil
být za [všech] okolností spokojen.
12 Umím být pokořen, umím také mít hojnost. Jsem zasvěcen do všeho a
každým [způsobem:] být sytý i hladový, mít nadbytek i nedostatek.
13 Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje.
14 Udělali jste však dobře, [že] jste se stali spoluúčastníky mého soužení.
15 Vy, Filipští, přece sami víte, že v počátcích evangelia, když jsem vyšel z
Makedonie, se žádný sbor se mnou nepodílel na výdajích a příjmech, jedině
vy sami.
16 I do Tesaloniky jste mi přece více než jednou poslali na [mé] potřeby.
17 Ne že bych toužil po darech, ale toužím po ovoci, jež se rozhojňuje na váš
účet.
18 Dostal jsem tedy všechno a mám nadbytek; jsem plně zaopatřen, když
jsem přijal od Epafrodita to, co jste [poslali] - líbeznou vůni a vzácnou oběť
příjemnou Bohu.
19 Můj Bůh pak podle svého bohatství slavně naplní každou vaši potřebu v
Kristu Ježíši.
20 Našemu Bohu a Otci tedy buď sláva na věky věků. Amen.
21 Pozdravte všechny svaté v Kristu Ježíši. Pozdravují vás bratři, kteří jsou
se mnou.
22 Pozdravují vás všichni svatí, zvláště pak ti, kteří jsou z císařského domu.
23 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.

Koloským

1 Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, a bratr Timoteus
2 těm, kteří jsou v Kolosách, svatým a věrným bratrům v Kristu: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
3 Děkujeme Bohu a Otci našeho Pána Ježíše Krista a stále se za vás modlíme,
4 neboť jsme slyšeli o vaší víře v Kristu Ježíši a o lásce, kterou [máte] ke všem svatým,
5 kvůli naději, která je pro vás uložena v nebesích. O té jste [již] dříve slyšeli ve slově pravdy, [v] evangeliu,
6 které přišlo k vám tak jako i na celý svět a nese ovoce, jako [je tomu] i u vás od toho dne, kdy jste [je] uslyšeli a poznali Boží milost v pravdě.
7 Tak jste se naučili od našeho milovaného spoluslužebníka Epafra, jenž je vůči vám Kristův věrný služebník,
8 který nás také obeznámil s vaší láskou v Duchu.
9 Proto se i my, od toho dne, kdy jsme [to] uslyšeli, nepřestáváme za vás modlit a prosit, abyste byli naplněni poznáním jeho vůle ve vší moudrosti a duchovním porozumění,
10 abyste chodili, jak je důstojné Pána, k [jeho] plnému zalíbení, [abyste] nesli ovoce v každém dobrém skutku, rostli v poznání Boha
11 a byli podle síly jeho slávy posilováni veškerou mocí k veškeré vytrvalosti a trpělivosti s radostí,
12 [abyste] děkovali Otci, který nás uzpůsobil k účasti na dědictví svatých ve světle.
13 On nás vysvobodil z vlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna,
14 v němž máme skrze jeho krev vykoupení, [totiž] odpuštění hříchů.
15 On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření.
16 Jím bylo stvořeno všechno, co je na nebi i na zemi, věci viditelné i neviditelné, jak trůny, tak panství, jak vlády, tak mocnosti - všechno je stvořeno skrze něj a pro něj.
17 A on je přede vším a jím všechno stojí;
18 on je hlavou těla církve, on je počátek a prvorozený z mrtvých, aby ve všem držel prvenství.
19 Vždyť [Otci] se zalíbilo, aby veškerá plnost přebývala v něm
20 a aby jeho prostřednictvím všechno smířil se sebou. Skrze něj způsobil pokoj, [když] krví jeho kříže [usmířil] to, co je na zemi, i to, co je na nebi.
21 I vás, kdysi odcizené a nepřátelské v mysli kvůli zlým skutkům, nyní již usmířil
22 svým pozemským tělem skrze smrt, aby vás postavil před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné -
23 pokud ovšem zůstáváte založení a pevní ve víře a neodchylujete se od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo vyhlášeno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já Pavel stal služebníkem.
24 Nyní se [tedy] raduji ve svých utrpeních pro vás a svým tělem doplňuji to, co zbývá z Kristových soužení pro jeho tělo, jímž je církev.
25 Jejím jsem se stal služebníkem, vzhledem ke správcovství, jež mi bylo pro vás dáno od Boha, abych naplnil Boží slovo -

26 to tajemství, jež bylo po věky a pokolení skryté, avšak nyní bylo zjeveno
jeho svatým,
27 jimž si Bůh přál oznámit, jaké [je] bohatství tohoto slavného tajemství
mezi pohany: je to Kristus ve vás, ta naděje slávy.
28 Jeho kážeme, napomínajíce každého člověka a učíce každého člověka ve vší
moudrosti, abychom každého člověka postavili dokonalého v Kristu Ježíši.
29 A [právě] proto pracuji a bojuji podle jeho moci, která ve mně mocně
působí.

2

1 Chtěl bych, abyste věděli, jaký zápas podstupuji za vás a za ty, kteří jsou v
Laodikeji, i za všechny, kdo osobně neviděli mou tvář:
2 aby jejich srdce spojená v lásce byla potěšena, a [to] k veškerému bohatství
plné jistoty porozumění, k poznání tajemství Boha - jak Otce, tak Krista,
3 v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.
4 A toto říkám, aby vás nikdo neklamal přesvědčivými řečmi.
5 Ačkoliv jsem totiž tělem vzdálený, v duchu jsem s vámi a raduji se, když
vidím váš řád a pevnost vaší víry v Krista.
6 Proto, jak jste přijali Krista Ježíše [jako] Pána, [tak] v něm choďte -
7 zakořenění a budovaní v něm a utvrzovaní ve víře, jak jste byli naučeni,
rostouce v ní s díkůčiněním.
8 Dejte si pozor, aby vás někdo neunesl filozofií a marným klamem
založeným na lidské tradici, na principech světa, a ne na Kristu.
9 Neboť v něm přebývá veškerá plnost Božství tělesně;
10 a [tak] jste naplněni v tom, který je hlavou každé vlády a mocnosti.
11 V něm jste také obřezáni obřízkou, jež nebyla učiněna rukama, [ale]
svlečením těla hříchů skrze obřezání Kristovo.
12 Spolu s ním jste pohřbeni křtem, jímž jste také spolu s ním vzkříšeni skrze
víru v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých.
13 I vás, mrtvé v hříších a neobřízce vašeho těla, spolu s ním obživil, když
vám odpustil všechny hříchy
14 a smazal ten soupis ustanovení, jenž byl proti nám a byl nám
nepřátelský. Odstranil ho z cesty tím, že ho přibil ke kříži.
15 A když odzbrojil vlády a mocnosti, vystavil [je] veřejné potupě a skrze
něj nad nimi slavil vítězství.
16 Ať vás tedy nikdo nesoudí kvůli jídlu či pití, nebo kvůli svátku, novoluní
či sobotám.
17 Ty věci jsou stínem toho, co mělo přijít, ale skutečnost [je] v Kristu.
18 Ať vás nikdo, kdo si libuje ve [falešné] pokoře a v andělském náboženství,
nepřipraví o vítěznou odměnu. [Takový] se vydává do věcí, jež neviděl,
prázdně se nadýmá svou tělesnou myslí
19 a nedrží se hlavy, z níž celé tělo podporované a spojené klouby a
šlachami roste Božím vzrůstem.
20 Když jste tedy s Kristem zemřeli principům světa, proč se poddáváte
[těm] ustanovením, jako byste [ještě] žili ve světě?
21 "Nesahej, neokoušej, ani se nedotýkej!" -
22 všechny ty věci se zakládají na příkazech a učeních lidí a jejich zneužívání
vede ke zkáze.
23 [Svou] strojenou nábožností, [falešnou] pokorou a nešetřením těla sice
působí zdáním moudrosti, [ale] nemají žádnou cenu, [jedině] k uspokojení
těla.

3

1 Když jste tedy byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nahoře, kde po
Boží pravici sedí Kristus.
2 Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi;
3 neboť jste zemřeli a váš život je s Kristem ukryt v Bohu.
4 Až se ukáže Kristus, náš život, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy.
5 Umrtvěte tedy své pozemské údy - smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou
žádostivost i lakotu (což je modlářství),
6 [neboť] kvůli těmto věcem přichází Boží hněv na syny neposlušnosti.
7 V těch jste kdysi chodili i vy, když jste v nich žili,
8 ale nyní to všechno ze svých úst odložte: zuřivost, hněv, zlobu, urážky [i]
nestoudné řeči.
9 Nelžete jedni druhým, když jste [již] svlékli starého člověka s jeho skutky
10 a oblékli toho nového, jenž se obnovuje k [plnému] poznání podle
obrazu Toho, který ho stvořil.
11 Tehdy [už] není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, cizinec a Skytha, otrok a
svobodný, ale všechno a ve všem Kristus.
12 Oblečte se tedy, jako Boží vyvolení, svatí a milovaní, soucitným
milosrdenstvím, laskavostí, pokorou, krotkostí, trpělivostí.
13 Snášejte jedni druhé a vzájemně si odpouštějte, má-li někdo proti někomu
stížnost. Tak jako Kristus odpustil vám, [odpouštějte] i vy.
14 Nad to všechno se však [oblečte] láskou, která je svazkem dokonalosti.
15 Ve vašich srdcích ať vládne Boží pokoj, k němuž jste také byli povoláni v
jednom těle; a buďte vděční.
16 Ať ve vás bohatě přebývá Kristovo slovo ve vší moudrosti. Vyučujte a
napomínejte jedni druhé žalmy, chvalozpěvy a duchovními písněmi; s
vděčností zpívejte svým srdcem Pánu.
17 A všechno, cokoli děláte slovem nebo skutkem, všechno [to čiňte] ve
jménu Pána Ježíše a děkujte skrze něj Bohu a Otci.
18 Manželky, poddávejte se svým mužům, jak se sluší v Pánu.
19 Muži, milujte své manželky a nebuďte k nim hrubí.
20 Děti, poslouchejte ve všem své rodiče, neboť to je příjemné Pánu.
21 Otcové, nepopouzejte své děti, aby nebyly sklíčené.
22 Služebníci, poslouchejte ve všem své tělesné pány. neslužte [jen] naoko,
jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale v prostotě srdce a s Boží bázní.
23 Všechno, cokoli děláte, čiňte [celou] duší, jako Pánu a ne lidem,
24 s vědomím, že od Pána přijmete odplatu dědictví, neboť sloužíte Pánu
Kristu.
25 Ten, kdo páchá škodu však dostane [odplatu] za to, co spáchal. A [Bůh]
nestraní nikomu.

4

1 Páni, nakládejte se služebníky spravedlivě a slušně, s vědomím, že i vy máte
Pána v nebesích.
2 V modlitbě buďte vytrvalí, bděte v ní s díkůčiněním.
3 Modlete se přitom i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře slova k mluvení o
Kristově tajemství (pro něž jsem právě ve vězení),
4 abych je vyjevoval tak, jak [o něm] mám mluvit.
5 Choďte v moudrosti před těmi, kdo jsou venku, a vykupujte čas.
6 Vaše řeč ať je vždy příjemná, ochucená solí, abyste věděli, jak máte
odpovídat každému člověku.

7 Všechno o tom, jak se mi daří, vám oznámí Tychikus, [můj] milovaný
bratr, věrný pomocník a spolusluţebník v Pánu.
8 Posílám ho k vám právě proto, aby zjistil, jak se vám daří, a potěšil vaše
srdce
9 spolu s Onezimem, věrným a milovaným bratrem, který je [tam] od vás.
Ti vám oznámí všechno, co se zde [děje].
10 Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Barnabášův bratranec
Marek (o němž jste [již] dostali pokyny: přijde-li k vám, přijměte ho),
11 dále [pak] Jesus zvaný Justus. Ti jsou z obřízky mými jedinými
spolupracovníky pro Boží království; stali se mi útěchou.
12 Pozdravuje vás Kristův služebník Epafras, který je od vás a který za vás
neustále bojuje na modlitbách, abyste stáli dokonalí a plní ve veškeré Boží
vůli.
13 Vydávám mu svědectví, že pro vás velice horlí, i pro ty, kdo jsou v
Laodikeji a v Hierapoli.
14 Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.
15 Pozdravte bratry v Laodikeji, i Nymfa a církev v jeho domě.
16 A až bude tento dopis u vás přečten, zařiďte, aby byl přečten také v
laodikejském sboru a ten z Laodikeje abyste četli také vy.
17 A Archippovi řekněte: “Hleď, abys naplňoval službu, kterou jsi v Pánu
přijal.”
18 Pozdrav mou, Pavlovou rukou. Pamatujte na mé vězení. Milost s vámi.
Amen.

1.list Tesalonickým

1 Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonických v Bohu Otci a [v] Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
2 Stále za vás všechny děkujeme Bohu a zmiňujeme se o vás ve svých modlitbách;
3 neustále pamatujeme na váš skutek víry, práci lásky a vytrvalost naděje v našem Pánu Ježíši Kristu před tváří našeho Boha a Otce.
4 Víme, bratři milovaní Bohem, o vašem vyvolení,
5 neboť naše evangelium k vám nepřišlo jen ve slově, ale také v moci, v Duchu Svatém a v naprosté jistotě. Víte přece, jací jsme mezi vámi byli kvůli vám.
6 A vy jste následovali náš i Pánův příklad, když jste ve mnohém soužení přijali Slovo s radostí Ducha Svatého,
7 takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii i v Acháji.
8 Vždyť nejenže se od vás Pánovo slovo rozeznělo po [celé] Makedonii a Acháji, ale po všech místech se také roznesla vaše víra v Boha, takže [o tom] nepotřebujeme nic říkat.
9 [Všichni] totiž o nás sami vyprávějí, jaký byl náš příchod k vám a jak jste se obrátili k Bohu od model, abyste sloužili Bohu živému a pravému
10 a abyste z nebe očekávali jeho Syna, jehož vzkřísil z mrtvých - Ježíše, našeho Vysvoboditele od nadcházejícího hněvu.

2

1 Bratři, víte přece sami, že náš příchod k vám nebyl marný.
2 Naopak: ačkoli jsme předtím, jak víte, trpěli a snášeli pohanění ve Filipech, osmělili jsme se v našem Bohu, abychom vám uprostřed mnoha zápasů řekli Boží evangelium.
3 Naše výzva přece nepocházela z bludu nebo z nečistoty, ani [nespočívala] ve lsti.
4 Naopak: jako jsme byli Bohem uznáni za hodné [toho], aby [nám] svěřil evangelium, tak mluvíme - ne abychom se líbili lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.
5 Nikdy jsme přece, jak víte, nepoužívali lichotivé řeči ani jsme pod [nějakou] záminkou nebyli chamtiví - Bůh [je] svědek.
6 Také jsme nehledali chválu od lidí, ať už od vás nebo od jiných, ačkoli jsme jako Kristovi apoštolové mohli vyžadovat uctivost.
7 Byli jsme však mezi vámi laskaví, jako když kojící žena chová své děti.
8 Měli jsme k vám takovou náklonnost, že jsme vám s potěšením vydali nejen Boží evangelium, ale i své vlastní duše, neboť jste nám byli drazí.
9 Bratři, přece si vzpomínáte na naši námahu a úsilí: pracovali jsme dnem i nocí, abychom nikomu z vás nebyli přítěží, a [tak] jsme vám kázali Boží evangelium.
10 Vy i Bůh [jste] svědkové, jak svatě, spravedlivě a bezúhonně jsme se k vám věřícím chovali.
11 Jak víte, každého jednotlivého z vás jsme napomínali, utěšovali a zapřísahali jako otec své děti,
12 abyste chodili, jak je důstojné Boha, který vás volá do svého království a slávy.

13 Proto i my neustále děkujeme Bohu, neboť když jste přijali Boží slovo, jež
jste slyšeli od nás, přijali jste [je] ne [jako] lidské slovo, ale jako to, čím
vskutku je, [totiž] slovo Boží, jež také působí ve vás věřících.
14 Vy, bratři, jste následovali příklad Božích církví v Kristu Ježíši, které jsou v
Judsku, neboť jste od svých krajanů vytrpěli totéž, co oni od Židů,
15 kteří zabili Pána Ježíše i své vlastní proroky, nás vyhnali, Bohu se nelíbí
a [vůči] všem lidem [jsou] nepřátelští.
16 Brání nám totiž mluvit k pohanům, aby byli spaseni, a tím neustále
doplňují [míru] svých hříchů. Přišel však na ně konečný hněv.
17 Když jsme pak od vás byli nakrátko odloučeni ([ačkoli jen] tělem, ne
srdcem), tím více jsme se s velikou touhou snažili spatřit vaši tvář.
18 Chtěli jsme k vám tedy přijít - já Pavel víc než jednou - ale Satan nám
zabránil.
19 Vždyť kdo [je] naší nadějí, radostí a korunou chlouby? Nejste to snad
právě vy před tváří našeho Pána Ježíše Krista při jeho příchodu?
20 Vy jste přece naše sláva a radost!

3

1 Když jsme to tedy již nemohli déle vydržet, zdálo se nám dobré, abychom
zůstali v Athénách sami,
2 a poslali jsme Timotea, našeho bratra, Božího služebníka a našeho
spolupracovníka v Kristově evangeliu, aby vás upevnil a povzbudil ve vaší
víře,
3 aby se nikdo nedával zviklat těmito soužením. Víte přece sami, že jsme k
tomu určeni.
4 Vždyť když jsme ještě byli u vás, předpovídali jsme vám, že na nás přichází
soužení, což se, jak víte, také stalo.
5 Proto také, když jsem [to] již nemohl déle vydržet, poslal jsem [ho], abych
se dozvěděl o vaší víře, aby vás snad nepokoušel Pokušitel a naše úsilí
nepřišlo nazmar.
6 Nyní však Timoteus přišel od vás [zase] k nám a oznámil nám radostnou
zprávu o vaší víře a lásce a [o tom,] že na nás stále vzpomínáte v dobrém a
toužíte nás vidět stejně jako my vás.
7 Proto jsme z vás, bratři, byli při vší své tísni a soužení povzbuzeni skrze
vaši víru.
8 Neboť nyní žijeme, jestliže vy stojíte v Pánu!
9 Vždyť jakým děkováním za vás se můžeme Bohu odvděčit za všechnu tu
radost, kterou z vás máme před naším Bohem,
10 když se dnem i nocí převelice modlíme, abychom spatřili vaši tvář a
doplnili to, co se nedostává vaší víře?
11 Kéž tedy sám náš Bůh a Otec i náš Pán Ježíš Kristus připraví naši cestu k
vám.
12 A vás ať Pán rozmnoží a rozhojní v lásce k sobě navzájem i ke všem
[lidem], tak jako i my [milujeme] vás,
13 aby [tak] upevnil vaše srdce, bezúhonná ve svatosti před tváří Boha,
našeho Otce, při příchodu našeho Pána Ježíše Krista se všemi jeho svatými.

4

1 Dále vás tedy, bratři, prosíme a vyzýváme v Pánu Ježíši, abyste se ještě více
rozhojňovali v tom, co jste od nás přijali, totiž jak máte žít a líbit se Bohu.
2 Víte přece, jaká přikázání jsme vám dali skrze Pána Ježíše Krista.

3 Neboť toto je Boží vůle: vaše posvěcení, [totiž] abyste se zdržovali od smilstva,
4 [aby] každý z vás uměl zacházet se svou nádobou v posvěcení a úctě
5 (ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha),
6 aby [nikdo] nepřekračoval [meze] a neoklamával v této věci svého bratra, protože Pán [je] toho všeho mstitelem, jak jsme vám také předem řekli a dosvědčili.
7 Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení.
8 Kdo tedy [toto] odmítá, neodmítá člověka, ale Boha, který nám také dal svého Svatého Ducha.
9 O bratrské lásce vám pak není potřeba [nic] psát - jste přece sami vyučováni Bohem, abyste milovali jedni druhé,
10 a vskutku tak činíte všem bratrům po celé Makedonii. Vyzýváme vás však, abyste se [v tom ještě] více rozhojňovali,
11 snažili se být pokojní, starali se o své věci a pracovali vlastníma rukama, jak jsme vám přikázali,
12 abyste před těmi, kdo jsou venku, chodili počestně a neměli žádný nedostatek.
13 Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději.
14 Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal [z mrtvých], právě tak [věřme, že] i ty, kdo zesnuli v Ježíši, Bůh přivede s ním.
15 Říkáme vám totiž Pánovým slovem toto: My, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu, rozhodně nepředejdeme ty, kdo zesnuli.
16 Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první.
17 Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchváceni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem.
18 Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.

5

1 O časech a dobách vám pak není potřeba [nic] psát, bratři,
2 neboť sami dobře víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci.
3 Až totiž budou říkat: "Pokoj a bezpečnost," tehdy na ně nečekaně přijde zhouba, tak jako bolest na těhotnou ženu, a neuniknou.
4 Vy, bratři, však nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj.
5 Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani tmě.
6 Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a buďme střízliví.
7 Vždyť ti, kdo spí, spí v noci a ti, kdo se opíjejí, jsou opilí v noci.
8 My, kdo patříme dni, však buďme střízliví a oblečení pancířem víry a lásky a přilbou naděje spasení.
9 Bůh nás přece neurčil k hněvu, ale [k tomu,] abychom došli spasení skrze našeho Pána Ježíše Krista,
10 který za nás zemřel, abychom - ať už bdíme nebo spíme - žili společně s ním.
11 Proto se navzájem povzbuzujte a budujte jeden druhého, jak také činíte.
12 Prosíme vás, bratři, abyste se znali k těm, kdo mezi vámi pracují, vedou vás v Pánu a napomínají vás,
13 a abyste si jich v lásce nesmírně vážili kvůli jejich práci. Mějte mezi sebou pokoj.
14 Vyzýváme vás tedy, bratři, napomínejte neukázněné, těšte malomyslné, podpírejte slabé a se všemi mějte trpělivost.

15 Hleďte, aby někdo někomu neodplácel zlo zlem, ale vždycky následujte to,
co je dobré - jak pro vás, tak pro všechny [lidi].
16 Vždycky se radujte.
17 Neustále se modlete.
18 Za všech [okolností] buďte vděční, neboť toto je Boží vůle v Kristu Ježíši
pro vás.
19 Ducha neuhašujte.
20 Proroctvími nepohrdejte.
21 Všechno prověřujte; co je dobré, [toho] se držte.
22 Varujte se zla v každé podobě.
23 Sám Bůh pokoje ať vás tedy plně posvětí a zachová celého vašeho ducha,
duši i tělo bez úhony k příchodu našeho Pána Ježíše Krista.
24 Ten, který vás volá, je věrný a on [to] učiní.
25 Bratři, modlete se za nás.
26 Pozdravte všechny bratry svatým polibkem.
27 Zapřísahám vás v Pánu, aby tento dopis byl čten všem svatým bratrům.
28 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.

2.list Tesalonickým

1 Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonických v Bohu, našem Otci, a [v] Pánu Ježíši Kristu:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
3 Musíme za vás, bratři, stále děkovat Bohu, jak se sluší, protože vaše víra velice roste a vzájemná láska vás všech se rozhojňuje,
4 takže se vámi v Božích církvích sami chlubíme - [totiž] vaší vytrvalostí a věrností ve všech vašich pronásledováních a strastech, která snášíte.
5 [Ta jsou] znamením Božího spravedlivého soudu, abyste byli uznáni za hodné Božího království, pro něž také trpíte.
6 U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením
7 a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly
8 a v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše Krista.
9 Ti ponesou trest věčné záhuby, [odloučeni] od Pánovy tváře a od slávy jeho moci,
10 v ten den, kdy přijde, aby byl oslaven ve svých svatých a ukázal se jako podivuhodný ve všech věřících - neboť jste uvěřili našemu svědectví mezi vámi.
11 Proto se také za vás stále modlíme, aby vás náš Bůh uznal za hodné [tohoto] povolání a mocně naplnil každý dobrotivý záměr i [každý] skutek víry,
12 aby tak jméno našeho Pána Ježíše Krista bylo oslaveno ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

2

1 Ohledně příchodu našeho Pána Ježíše Krista a našeho shromáždění k němu vás tedy prosíme, bratři,
2 abyste se nenechali snadno vyvést z míry ani lekat, ať už duchem, slovem nebo dopisem (údajně od nás), jako by již nastal Kristův den.
3 Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. [Ten den] totiž nenastane, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk hříchu, ten syn zatracení,
4 který se staví na odpor a povyšuje se nade všechno, čemu se říká Bůh a co se uctívá, takže se posadí v Božím chrámu jako Bůh a bude se vydávat za Boha.
5 Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, když jsem ještě byl u vás?
6 a víte, co [ho] nyní zadržuje - proto, aby byl zjeven [až] ve svůj čas.
7 Tajemství této bezbožnosti již přece působí; jen [čeká], dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo [ji] dosud zadržuje.
8 A tehdy se zjeví ten bezbožník, kterého Pán pohltí dechem svých úst a zničí jasem svého příchodu.
9 Příchod [toho bezbožníka] odpovídá Satanovu působení s [jeho] veškerou mocí, znameními a lživými zázraky
10 a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kdo hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby mohli být spaseni.
11 A proto na ně Bůh pošle [mocné] působení bludu, aby uvěřili lži

12 a aby všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zálibu v nepravosti, byli odsouzeni.
13 My však musíme stále děkovat Bohu za vás, bratři milovaní Pánem, protože vás Bůh od počátku vyvolil ke spasení skrze posvěcení Duchem a víru v pravdu.
14 K tomuto [spasení] vás povolal naším evangeliem, abyste došli slávy našeho Pána Ježíše Krista.
15 A proto, bratři, stůjte a držte se ustanovení, jimž jste se naučili jak skrze slovo, tak [i] skrze náš dopis.
16 Sám náš Pán Ježíš Kristus a náš Bůh a Otec, který si nás zamiloval a z milosti [nám] dal věčné potěšení a dobrou naději,
17 ať potěší vaše srdce a posilní vás v každém dobrém slovu i skutku.

3

1 Závěrem, bratři, modlete se za nás, aby se Pánovo slovo rychle šířilo a bylo oslavováno tak jako u vás
2 a abychom byli vysvobozeni od neslušných a zlých lidí; neboť ne všichni mají víru.
3 Pán je však věrný: on vás posílí a ochrání od zlého.
4 Jsme o vás v Pánu přesvědčeni, že děláte a také budete dělat to, co vám přikazujeme.
5 Kéž tedy Pán vede vaše srdce k Boží lásce a ke Kristově vytrvalosti.
6 Přikazujeme vám tedy, bratři, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, abyste se vyhýbali každému bratru, který se chová neukázněně a ne podle ustanovení, které přijal od nás.
7 Sami přece víte, jak je potřeba následovat náš příklad, protože jsme u vás nebyli neukáznění,
8 ani jsme nejedli ničí chléb zadarmo. Naopak: dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli přítěží.
9 Ne že bychom [na to] neměli právo, ale chtěli jsme se vám dát za příklad k následování.
10 Když jsme [ještě] byli u vás, přikazovali jsme vám přece toto: Nechce-li někdo pracovat, ať také nejí!
11 Slyšíme totiž, [že] se někteří mezi vámi chovají neukázněně: vůbec nepracují, ale [zato] jsou všeteční.
12 Takovým tedy přikazujeme a vyzýváme [je] skrze našeho Pána Ježíše Krista, aby pokojně pracovali a jedli svůj vlastní chléb.
13 Vy, bratři, pak nepolevujte ve správném jednání.
14 Jestliže však někdo neuposlechne naše slovo v tomto dopise, takového označte a nesměšujte se s ním, aby se zastyděl.
15 Nemějte [ho] však za nepřítele, ale napomínejte [ho] jako bratra.
16 Kéž vám tedy sám Pán pokoje daruje pokoj v každý [čas a] v každém ohledu. Pán s vámi všemi.
17 Pozdrav mou, Pavlovou rukou, což je znamením v každém dopisu. Takto píšu.
18 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.

1.list Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle přikázání Boha, našeho Spasitele, a Pána Ježíše Krista, naší naděje,
2 Timoteovi, [svému] vlastnímu synu ve víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Ježíše Krista, našeho Pána.
3 Jako jsem tě [už] prosil, když jsem šel do Makedonie, zůstaň v Efezu a přikaž některým [lidem], aby neučili jiná učení
4 a nezabývali se bájemi a nekonečným vykládáním rodokmenů, neboť to dává vznik hádkám spíše než Božímu budování, které je ve víře.
5 Vždyť cílem přikázání je láska z čistého srdce, dobrého svědomí a nepředstírané víry,
6 od čehož někteří zbloudili, když se uchýlili k prázdnému tlachání.
7 Chtějí být učiteli Zákona, přitom [však] nechápou ani to, co říkají, ani [to,] na čem trvají.
8 Víme ovšem, že Zákon [je] dobrý, užívá-li ho někdo náležitě
9 a s vědomím toho, že Zákon není uložen spravedlivému, ale nespravedlivým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nesvatým a světským [lidem], otcovrahům, matkovrahům a vrahům [vůbec],
10 smilníkům, homosexuálům, obchodníkům s lidmi, lhářům, křivopřísežníkům a čemukoliv jinému, co je v rozporu se zdravým učením
11 podle slavného evangelia požehnaného Boha, které mi bylo svěřeno.
12 Jsem tedy vděčný tomu, který mě zmocnil, našemu Pánu Ježíši Kristu, že mě považoval za věrného a postavil mě do [této] služby.
13 Předtím jsem byl rouhač, pronásledovatel a trýznitel, ale dostalo se mi milosrdenství, neboť jsem [to] činil nevědomě a v nevěře.
14 Milost našeho Pána se tedy nesmírně rozhojnila [spolu] s vírou a láskou, která je v Kristu Ježíši.
15 To slovo [je] spolehlivé a hodné úplného přijetí, [totiž] že Kristus Ježíš přišel na svět, aby spasil hříšníky, z nichž já jsem první.
16 Ale proto se mi dostalo milosrdenství, aby Kristus Ježíš na mně [jako] prvním ukázal veškerou trpělivost pro příklad těm, kdo v něho mají uvěřit k věčnému životu.
17 Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému moudrému Bohu [buď] čest a sláva na věky věků! Amen.
18 Toto přikázání ti ukládám, [můj] synu Timoteji, podle předešlých proroctví o tobě, abys skrze ně bojoval dobrý boj,
19 maje víru a dobré svědomí, které někteří odvrhli a ztroskotali ve víře
20 (z nichž je Hymeneus a Alexandr, které jsem vydal Satanovi, aby se odnaučili rouhat).

2

1 Především pak žádám, aby se konaly prosby, modlitby, žádosti a díkůčinění za všechny lidi,
2 za krále i [za] všechny, kdo jsou ve vysokém postavení, abychom mohli vést klidný a pokojný život ve vší zbožnosti a počestnosti;
3 neboť to [je] dobré a vzácné v očích našeho Spasitele Boha,
4 který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.
5 [Je] přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš,

6 který dal sám sebe jako výkupné za všechny na svědectví v patřičný čas,
7 k čemuž jsem byl já postaven za kazatele a apoštola (říkám pravdu v Kristu, nelžu), za učitele pohanů ve víře a pravdě.
8 Proto si přeji, aby se muži modlili na každém místě, zvedajíce svaté ruce bez hněvu a bez pochybování.
9 Podobně také, aby se ženy zdobily upraveným oděvem, s cudností a rozvahou, ne zaplétáním [vlasů], zlatem, perlami nebo drahým rouchem,
10 ale dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se hlásí ke zbožnosti.
11 Ať se žena učí v tichosti a s veškerou poddaností.
12 Ženě pak nedovoluji učit ani ovládat [jejího] muže, ale ať je v tichosti.
13 Vždyť nejdříve byl stvořen Adam, potom Eva.
14 A Adam nebyl oklamán, ale žena byla oklamána a upadla do přestoupení.
15 Bude však ochráněna během rození dětí, zůstanou-li ve víře, lásce a svatosti s rozvahou.

3

1 Toto slovo [je] spolehlivé: Dychtí-li někdo po úřadu biskupa, touží po dobré práci.
2 Biskup však musí být bezúhonný, manžel jedné ženy, střídmý, rozvážný, pořádný, pohostinný, schopný vyučovat,
3 ne pijan, ne ziskuchtivý [nebo] rváč, ale vlídný, ne svárlivý, ne lakomec.
4 [Ať] dobře vede svou rodinu a udržuje [své] děti v poddanosti se vší počestností
5 (vždyť neumí-li někdo vést svůj vlastní dům, jak se postará o Boží církev?);
6 ne čerstvě obrácený, aby nadut [pýchou] neupadl do ďáblova odsouzení.
7 Musí mít také dobré svědectví od těch venku, aby neupadl do potupy a [do] ďáblovy pasti.
8 Podobně diakoni [ať jsou] počestní, ne dvojího jazyka, ne oddávající se příliš vínu, ne ziskuchtiví,
9 [ale] mající tajemství víry v čistém svědomí.
10 A ti ať jsou také nejdříve vyzkoušeni, a když budou bez úhony, ať potom slouží.
11 Rovněž manželky [ať mají] počestné, ne pomlouvačné, [ale] střídmé, ve všem věrné.
12 Diakoni ať jsou manželé jedné ženy, kteří dobře vedou své děti i své domy.
13 Vždyť ti, kdo dobře sloužili jako diakoni, si získávají dobré postavení a velikou smělost ve víře, která je v Kristu Ježíši.
14 Toto ti píši v naději, že k tobě brzy přijdu.
15 Kdybych se však zdržel, [chci,] abys věděl, jak je třeba počínat si v Božím domě, jímž je církev živého Boha, pilíř a základna pravdy.
16 Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké: Bůh byl zjeven v těle, ospravedlněn v Duchu, viděn anděly, kázán pohanům, uvěřilo se mu na světě a ve slávě byl vzat vzhůru.

4

1 Duch však výslovně říká, že v posledních časech někteří odstoupí od víry, naslouchajíce bludným duchům a učením démonů.
2 Pokrytecky mluví lež, mají cejchované svědomí,
3 brání [lidem] vstupovat do manželství, [přikazují] zdržovat se pokrmů, které Bůh stvořil, aby [je] ti, kdo věří a poznali pravdu, s vděčností užívali.

4 Vždyť veškeré Boží stvoření [je] dobré a nic, co se přijímá s díkůčiněním, se
nemá odmítat,
5 neboť se [to] posvěcuje Božím slovem a modlitbou.
6 Když budeš tyto věci připomínat bratrům, budeš dobrý služebník Ježíše
Krista, vykrmený slovy víry a správného učení, jež jsi [až dosud] následoval.
7 Světské a babské báje však odmítej a cvič se ve zbožnosti.
8 Tělesné cvičení je totiž malého užitku, ale zbožnost je užitečná ke všemu,
neboť má zaslíbení nynějšího života i toho budoucího.
9 To slovo [je] spolehlivé a hodné úplného přijetí.
10 Vždyť proto také pracujeme a snášíme pohanění, že máme naději v živém
Bohu, který je ochráncem všech lidí, a zvláště věřících.
11 Tyto věci přikazuj a uč.
12 Nikdo ať nepohrdá tvým mládím, ale buď pro věřící příkladem v řeči, v
chování, v lásce, v duchu, ve víře a v čistotě.
13 Dokud nepřijdu, zabývej se čtením, povzbuzováním a vyučováním.
14 Nezanedbávej dar, který je v tobě, který ti byl dán skrze proroctví s
vkládáním rukou staršovstva.
15 O tom přemýšlej a v tom buď, aby tvůj pokrok byl zjevný všem.
16 Věnuj pozornost sobě a učení. V těch věcech zůstávej, neboť když to budeš
dělat, zachráníš sám sebe i ty, kteří tě poslouchají.

5

1 Staršího nekárej, ale domlouvej [mu] jako otci, mladším jako bratrům,
2 starším ženám jako matkám, mladším jako sestrám, ve vší čistotě.
3 Cti vdovy, které jsou opravdovými vdovami.
4 Má-li však některá vdova děti nebo vnuky, ať se [oni] učí prokazovat
zbožnost předně [vůči] vlastnímu domu a odplácet [svým] rodičům; neboť to
je v Božích očích dobré a vzácné.
5 Ta, která je opravdová vdova (to jest osamělá), spoléhá na Boha a zůstává
v prosbách a modlitbách dnem i nocí;
6 ale ta, která žije požitkářsky, je mrtvá zaživa.
7 Přikazuj [jim] tedy tyto věci, ať jsou bez úhony.
8 Jestliže se pak někdo nestará o své vlastní a zvláště o členy [své] rodiny,
zapřel víru a je horší než nevěřící.
9 Za vdovu ať je počítána nejméně šedesátiletá, jež byla manželkou jednoho
muže,
10 osvědčená v dobrých skutcích: jestliže vychovala děti, jestliže přijímala
hosty, jestliže myla nohy svatým, jestliže pomáhala soužených, jestliže se
věnovala každému dobrému dílu.
11 Ale odmítej [započítat] mladší vdovy, neboť když nedbají na Krista a
začnou být rozpustilé, chtějí se vdávat.
12 [Takové] nesou odsouzení, protože zavrhly [svou] první víru.
13 Zároveň se také učí zahálet a chodit po domech; a nejen zahálet, ale také
být klevetivé a všetečné a mluvit, co se nepatří.
14 Proto si přeji, aby se mladší [vdovy] vdávaly, rodily děti, vedly domácnost
a nedávaly protivníkovi žádnou příležitost k pomlouvání.
15 Některé se už totiž uchýlily zpět k Satanovi.
16 Jestliže [tedy] některý věřící muž nebo žena má [v rodině] vdovy, ať jim
pomáhá, aby nebyla zatěžována církev a mohla pomoci opravdovým vdovám.
17 Starší, kteří dobře vedou [sbor], ať jsou pokládáni za hodné dvojí cti,
zvláště ti, kteří pracují ve slově a učení.

18 Písmo totiž říká: “Mlátícímu volu nezavážeš ústa” a “Dělník [je] hoden své mzdy.”
19 Obvinění proti staršímu nepřijímej, jedině na základě [výpovědi] dvou nebo tří svědků.
20 Ty, kteří hřeší, kárej přede všemi, aby i ostatní měli bázeň.
21 Zapřísahám [tě] před Bohem a Pánem Ježíšem Kristem a [před] vyvolenými anděly, abys tyto věci dodržoval bez předsudků a nedělal nic předpojatě.
22 Na nikoho nevkládej ruce ukvapeně a neměj účast na cizích hříších; zachovávej sám sebe v čistotě.
23 Nepij již [pouze] vodu, ale kvůli svému žaludku a svým častým nemocem užívej trošku vína.
24 Hříchy některých lidí jsou zřejmé a předem vedou k odsouzení, [u] jiných však teprve následují.
25 Právě tak jsou zřejmé i dobré skutky; a ty, [s nimiž] je tomu jinak, nemohou zůstat skryty.

6

1 Všichni, kdo jsou pod otrockým jhem, ať považují své pány za hodné vší úcty, aby Boží jméno a učení nebylo tupeno.
2 A ti, kdo mají za pány věřící, ať [jimi] nepohrdají, protože jsou bratři, ale ať slouží tím spíše, protože ti, kdo mají užitek [z jejich] dobré práce, jsou věřící a milovaní. Tyto věci uč a vybízej [k nim].
3 Učí-li někdo jinak a nechce přistoupit na zdravá slova našeho Pána Ježíše Krista a učení, které odpovídá zbožnosti,
4 je nadutý, ničemu nerozumí, ale dychtí po hádkách a slovních potyčkách, z nichž vzniká závist, svár, urážky, zlé domněnky,
5 neustálé třenice lidí s porušenou myslí a zbavených pravdy, domnívajících se, že zbožnost je zdrojem zisku. Od takových odstupuj.
6 [Opravdu] velikým ziskem je však zbožnost se spokojeností.
7 Nic jsme přece na svět nepřinesli [a] je zřejmé, že si také nemůžeme nic odnést.
8 Máme-li tedy jídlo a oděv, budeme s tím spokojeni.
9 Ti, kdo touží zbohatnout, však upadají do pokušení a pasti a [do] mnoha nerozumných a škodlivých žádostí, které ponořují lidi do záhuby a zkázy.
10 Neboť kořenem všeho zla je láska k penězům; když po nich někteří dychtili, zbloudili od víry a sami se naplnili mnoha bolestmi.
11 Ty, Boží člověče, však od takových věcí utíkej. Následuj pak spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, krotkost.
12 Bojuj ten dobrý boj víry, chop se věčného života, k němuž jsi také povolán, a vyznal jsi dobré vyznání před mnoha svědky.
13 Přikazuji ti před Bohem, který všechno obživuje, a [před] Kristem Ježíšem, který dosvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání,
14 abys zachoval toto přikázání bez poskvrny a bez úhony až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista,
15 který ve svůj čas ukáže ten požehnaný a jediný Vládce, Král kralujících a Pán panujících,
16 jenž jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle, jehož nikdo z lidí neviděl ani vidět nemůže, a jemuž [patří] čest a věčná moc. Amen.

17 Těm, kdo jsou v tomto světě bohatí, přikazuj, ať nesmýšlí povýšeně a
nespoléhají na nejisté bohatství, ale na živého Boha, který nám dává k
užívání hojnost všeho.
18 [Také] ať činí dobře, bohatnou v dobrých skutcích, jsou štědří a dělí se [s
ostatními];
19 [ať] si ukládají dobrý základ pro budoucnost, aby se chopili věčného
života.
20 Ó, Timoteji! Zachovávej to, co [ti] bylo svěřeno a vyhýbej se světským
prázdným řečem a rozporům toho falešně nazývaného "poznání",
21 k němuž se někteří začali hlásit a zbloudili ve víře. Milost s tebou. Amen.

2.list Timoteovi

1 Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, podle zaslíbení života, který je v Kristu Ježíši,
2 Timoteovi, [svému] milovanému synu: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a [od] Krista Ježíše, našeho Pána.
3 Jsem vděčný Bohu, kterému slouží jako [i naši] předkové s čistým svědomím, že na tebe neustále pamatuji ve svých modlitbách ve dne i v noci.
4 Když vzpomínám na tvé slzy, toužím tě vidět, abych byl naplněn radostí,
5 a připomínám si tu tvoji nepředstíranou víru, která nejdříve byla ve tvé babičce Loidě a ve tvé matce Eunice, a jsem si jist, že [je] i v tobě.
6 Proto ti připomínám, abys rozněcoval ten Boží dar, který je v tobě díky vkládání mých rukou.
7 Bůh nám přece nedal ducha bázlivosti, ale [ducha] moci, lásky a jasné mysli.
8 Proto se nestyď za svědectví našeho Pána, ani za mě, jeho vězně, ale snášej spolu [se mnou] útrapy pro evangelium podle Boží moci.
9 [Vždyť] on nás spasil a povolal svatým povoláním; ne podle našich skutků, ale podle vlastního předsevzetí a [podle] milosti, která nám byla dána v Kristu Ježíši před věčnými časy
10 a která se nyní ukázala skrze příchod našeho Spasitele Krista Ježíše, který zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a nesmrtelnost,
11 k čemuž jsem byl já postaven za kazatele, apoštola a učitele pohanů.
12 Proto také snáším tyto věci, ale nestydím se [za to], neboť vím, komu jsem uvěřil. A jsem si jist, že [on] je schopen zachovat to, co jsem mu svěřil, [až] do onoho dne.
13 Za příklad zdravých slov měj ta, která jsi slyšel ode mě ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.
14 Ten nádherný poklad, jenž [ti] byl svěřen, zachovávej skrze Ducha Svatého, který v nás přebývá.
15 Víš o tom, že se ode mě odvrátili všichni, kdo jsou v Asii, mezi nimi [i] Fygelus a Hermogenes.
16 Kéž Pán prokáže milosrdenství Oneziforovu domu, neboť mě často osvěžoval a nestyděl se za mé řetězy.
17 Naopak - když přišel do Říma, velmi usilovně mě hledal, až [mě] našel.
18 Kéž mu Pán dá v onen den najít milosrdenství u Pána. A jak hodně mi pomáhal v Efezu, víš sám velmi dobře.

2

1 Proto se [i] ty, můj synu, posiluj v milosti, která je v Kristu Ježíši.
2 A co jsi ode mě slyšel před mnoha svědky, to svěřuj věrným lidem, kteří budou schopní učit zase další.
3 Snášej tedy útrapy jako dobrý voják Ježíše Krista.
4 Nikdo, kdo bojuje, se nezaplétá do záležitostí běžného života, aby se líbil svému vojevůdci.
5 Také když někdo závodí, nezíská věnec, pokud nezávodil podle pravidel.
6 Rolník, který se namáhá, musí okusit úrodu jako první.
7 Mysli na to, co říkám, a kéž ti Pán dá ve všem porozumění.

8 Pamatuj, že Ježíš Kristus z Davidova semene byl podle mého evangelia vzkříšen z mrtvých.
9 Pro ně snáším útrapy, dokonce pouta jako zločinec; ale Boží slovo není v poutech.
10 A proto všechno snáším, kvůli vyvoleným, aby i oni došli spasení, které je v Kristu Ježíši, s věčnou slávou.
11 Toto slovo [je] spolehlivé: Jestliže jsme s [ním] zemřeli, budeme s [ním] také žít.
12 Jestliže vytrváme, budeme s [ním] také kralovat. Zapřeme-li [ho], zapře i [on] nás.
13 Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.
14 Tyto věci připomínej a zapřísahej [bratry] před Pánovou tváří, aby se nehádali o slova, [což není] k žádnému užitku, [ale] ke zkáze posluchačů.
15 Usiluj, aby ses mohl představit jako osvědčený před Bohem, dělník, který se nemá za co stydět a který správně vykládá slovo pravdy.
16 Světským prázdným řečem se pak vyhýbej, neboť [ti, kdo je mluví,] budou postupovat k [ještě] větší bezbožnosti
17 a jejich řeč se bude šířit jako rakovina. Mezi nimi je [i] Hymeneus a Filétus,
18 kteří zbloudili od pravdy, když říkají, že již nastalo vzkříšení, a převracejí víru některých [lidí].
19 Avšak Boží pevný základ zůstává stát a má [na sobě] tento nápis: “Pán zná ty, kdo jsou jeho” a “Ať odstoupí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Kristovo jméno.”
20 Ve velikém domě totiž nejsou jen zlaté a stříbrné nádoby, ale také dřevěné a hliněné; a některé [jsou] jistě ke cti, ale některé k hanbě.
21 Kdo by se tedy od těchto věcí očistil, bude nádobou ke cti, posvěcenou a velmi užitečnou pro Pána, připravenou pro každé dobré dílo.
22 Utíkej tedy od mladických žádostí a následuj spravedlnost, víru, lásku a pokoj [spolu] s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce.
23 Pošetilé a nerozumné otázky pak odmítej, neboť víš, že plodí hádky.
24 A Pánův služebník se nemá hádat, ale [má] být ke všem laskavý, schopný vyučovat, snášenlivý,
25 s krotkostí napravující ty, kdo se stavějí na odpor. Snad jim Bůh dá pokání, aby poznali pravdu
26 a probrali se z ďáblovy pasti, neboť jím byli chyceni, aby [činili] jeho vůli.

3

1 Věz však, že v posledních dnech nastanou nebezpečné časy.
2 Lidé totiž budou samolibí, milující peníze, vychloubační, pyšní, rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní,
3 bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, hrubí, nepřátelé dobra,
4 zrádci, ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha.
5 Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. Od takových se odvracej.
6 Jsou mezi nimi [i] tací, kteří se vkrádají do domů a svádějí ženštiny obtížené hříchy, puzené různými žádostmi,
7 které se stále učí, ale nikdy nemohou dojít k poznání pravdy.
8 Stejně jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé zkažené mysli a zvrácení ve víře [nyní] odporují pravdě.

9 Dále však [již] postupovat nebudou; neboť jejich nerozum bude všem
zřejmý, tak jako byl i [nerozum] tamtěch.
10 Ty jsi ale [až dosud] následoval mé učení, [můj] způsob života, [mé]
předsevzetí, víru, trpělivost, lásku, vytrvalost,
11 pronásledování [i] utrpení, která na mě přišla v Antiochii, v Ikoniu a v
Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál! Pán mě však ze všech vysvobodil.
12 A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.
13 Zlí lidé a podvodníci však budou postupovat [stále] k horšímu - svůdci i
svádění.
14 Ale ty zůstávej v tom, čemu ses naučil a [o čem] jsi přesvědčen. Věz, od
koho ses [to] naučil,
15 a že od dětství znáš Svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení
skrze víru, jež je v Kristu Ježíši.
16 Veškeré Písmo [je] vdechnuté Bohem a [je] užitečné k vyučování, k
usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti,
17 aby byl Boží člověk dokonalý a vybavený ke každému dobrému dílu.

4

1 Proto [tě] před Bohem a [před] Pánem Ježíšem Kristem, který má soudit
živé i mrtvé, zapřísahám při jeho příchodu a jeho království:
2 Kaž Slovo; buď připraven vhod [i] nevhod, usvědčuj, kárej a napomínej se
vší trpělivostí a učením.
3 Neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle
vlastních chutí shromažďovat učitele lechtající [jejich] sluch.
4 Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.
5 Ty však buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo kazatele evangelia,
naplň svoji službu.
6 Já už totiž [začínám] být obětován a nastal čas mého odchodu.
7 Bojoval jsem dobrý boj; běh jsem dokončil, víru jsem zachoval.
8 Nakonec je pro mě připravena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen
den Pán, ten spravedlivý soudce; a nejen mně, ale i všem, kdo si zamilovali
jeho příchod.
9 Vynasnaž se ke mně brzy přijít;
10 Démas mě totiž opustil, protože si zamiloval tento svět, a odešel do
Tesaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmácie.
11 Jediný Lukáš je se mnou. Vyzvedni Marka a přiveď [ho] s sebou, neboť je
mi velmi užitečný ke službě.
12 Tychika jsem poslal do Efezu.
13 Až půjdeš, přines [mi] plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, a knihy,
zvláště pergameny.
14 Kovář Alexandr mi učinil mnoho zlého - ať mu Pán odplatí podle jeho
skutků.
15 Chraň se ho i ty, neboť velice odporoval našim slovům.
16 Při mé první obhajobě se za mě nikdo nepostavil, ale všichni mě
opustili. Kéž jim to není počítáno.
17 Pán však stál při mně a posílil mě, aby skrze mne bylo dovršeno kázání a
slyšely [je] všechny národy. A [tak] jsem byl vysvobozen ze lví tlamy.
18 A Pán mě vysvobodí od každého zlého skutku a zachová [mě] pro své
nebeské království. Jemu [buď] sláva na věky věků. Amen.
19 Pozdrav Prisku a Akvilu i Oneziforův dům.
20 Erastus zůstal v Korintu a Trofima jsem zanechal v Miletu nemocného.

21 Vynasnaž se přijít [ještě] před zimou. Pozdravuje tě Eubulus, Pudens,
Línus, Klaudia a všichni bratři.
22 Pán Ježíš Kristus [buď] s tvým duchem. Milost s vámi. Amen.

Titovi

1 Pavel, Boží služebník a apoštol Ježíše Krista, podle víry Božích vyvolených a poznání pravdy, jež [vede] ke zbožnosti,
2 v naději věčného života, který před věčnými časy zaslíbil Bůh, který [nikdy] nelže
3 a [který] v patřičný čas zjevil své slovo skrze kázání, jež mi bylo svěřeno podle nařízení našeho Spasitele Boha,
4 Titovi, [svému] vlastnímu synu v obecné víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a [od] Pána Ježíše Krista, našeho Spasitele.
5 Zanechal jsem tě na Krétě z toho důvodu, abys dal do pořádku to, co [ještě] zbývá, a ustanovil po městech starší, jak jsem ti nařídil.
6 Někdo [může být starším,] je-li bezúhonný, manžel jedné ženy a má-li věřící děti, které nelze obvinit z bujnosti nebo nepoddajnosti.
7 Neboť biskup musí jakožto Boží správce být bezúhonný, ne samolibý, ne prchlivý, ne pijan, ne rváč, ne ziskuchtivý,
8 ale pohostinný, milovník dobra, rozvážný, spravedlivý, svatý, zdrženlivý,
9 držící se spolehlivého slova podle toho, jak byl naučen, aby mohl nejen povzbuzovat zdravým učením, ale i přemáhat odpůrce.
10 Je totiž mnoho nepoddaných, prázdných mluvků a svůdců mysli, zvláště těch z obřízky,
11 jimž musí být zacpána ústa. Ti rozvracejí celé domy, když pro mrzký zisk vyučují tomu, co se nesmí.
12 Jeden z nich, jejich vlastní prorok, řekl: "Kréťané [byli] vždycky lháři, zlá zvěř a líná břicha."
13 Toto svědectví je pravdivé. Proto je přísně kárej, aby byli zdraví ve víře
14 a nezabývali se židovskými bájemi a příkazy lidí, kteří se odvracejí od pravdy.
15 Čistým [je] všechno čisté; poskvrněným a nevěřícím však [není] čisté nic, ale jejich [vlastní] mysl i svědomí jsou poskvrněné.
16 Vyznávají, že znají Boha, svými skutky [to] však popírají. Jsou ohavní, nepovolní a nezpůsobilí k jakémukoli dobrému dílu.

2

1 Ty pak mluv, co se sluší na zdravé učení.
2 Starší muži ať jsou střídmí, počestní, rozvážní, zdraví ve víře, v lásce a v trpělivosti.
3 Podobně starší ženy ať se chovají, jak se sluší na svaté, [ať] nejsou pomlouvačné ani zotročené množstvím vína, [ať] jsou učitelkami dobrého,
4 ať učí mladé ženy, aby milovaly manžely a děti,
5 [byly] rozvážné, cudné, pečující o domácnost, laskavé, poddané svým manželům, aby Boží slovo nebylo tupeno.
6 Podobně napomínej [i] mladíky, aby byli rozvážní.
7 Ty sám buď ve všem příkladem dobrých skutků; v učení [měj] celost, vážnost, stálost.
8 [Mluv] zdravé slovo, jež nelze odsoudit, aby protivník byl zahanben a neměl, co by o vás řekl zlého.
9 Služebníky [uč], ať jsou poddáni svým pánům, ať jsou ve všem příjemní, [ať] neodmlouvají,

10 neokrádají, ale prokazují veškerou správnou věrnost, aby ve všem byli
ozdobou učení našeho Spasitele Boha.
11 Boží zachraňující milost se zajisté zjevila všem lidem.
12 [Ta] nás vyučuje, abychom se zřekli bezbožnosti a světských žádostí a žili v
tomto světě rozvážně, spravedlivě a zbožně,
13 v očekávání té požehnané naděje, totiž slavného příchodu našeho velikého
Boha a Spasitele Ježíše Krista,
14 který dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil
si pro sebe svůj zvláštní lid, horlivě milující dobré skutky.
15 Toto mluv; napomínej a kárej s veškerým důrazem. Ať tebou nikdo
nepohrdá.

3

1 Připomínej jim, ať jsou poddáni vládcům a vrchnostem, ať [je] poslouchají,
ať jsou připraveni ke každému dobrému skutku,
2 ať o nikom nemluví zle, ať nejsou svárliví, [ale] vlídní a ať prokazují
veškerou krotkost vůči všem lidem.
3 Vždyť i my jsme kdysi byli nerozumní, nepovolní, oklamaní, otročili jsme
různým žádostem a rozkoším, žili jsme ve zlobě a závisti, [byli jsme] odporní a
vzájemně se nenávidící.
4 Když se však ukázala dobrota a lidumilnost našeho Spasitele Boha,
5 spasil nás - ne na základě skutků spravedlnosti, které jsme my vykonali,
ale podle svého milosrdenství - skrze koupel znovuzrození a obnovení
Ducha Svatého,
6 kterého na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista,
7 abychom se, ospravedlněni jeho milostí, stali dědici v naději věčného
života.
8 To slovo [je] spolehlivé a chci, abys na těchto věcech trval, aby se ti, kteří
uvěřili Bohu, snažili vynikat v dobrých skutcích.
9 Pošetilým hádkám, vykládání rodokmenů, svárům a zákonickým sporům se
pak vyhýbej, neboť jsou neplodné a marné.
10 Sektáře po prvním a druhém napomenutí vyobcuj.
11 Věz, že takový [člověk] je rozvrácený a hřeší, odsouzen sám sebou.
12 Až k tobě pošlu Artema nebo Tychika, vynasnaž se přijít ke mně do
Nikopole, neboť jsem se rozhodl strávit tam zimu.
13 Zénu, učeného v Zákoně, a Apolla důkladně vyprav na cestu, aby jim nic
nescházelo.
14 A ať se i naši učí vynikat v dobrých skutcích k [naplňování] naléhavých
potřeb, aby nebyli neužiteční.
15 Všichni, kdo jsou se mnou, tě pozdravují. Pozdrav ty, kteří nás milují ve
víře. Milost s vámi všemi. Amen.

Filemonovi

1 Pavel, vězeň Ježíše Krista, a bratr Timoteus našemu milovanému [příteli] a
spolupracovníku Filemonovi,
2 milované Apfii, našemu spolubojovníku Archippovi i církvi, která je ve
tvém domě:
3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.
4 Děkuji svému Bohu, když se o tobě neustále zmiňuji ve svých modlitbách
5 (neboť se doslýchám o tvé lásce a věrnosti, kterou máš k Pánu Ježíši i ke
všem svatým),
6 aby se sdílení tvé víry stalo mocným skrze poznání všeho dobrého, co je ve
vás díky Kristu Ježíši.
7 Máme totiž velikou radost a potěšení ze tvé lásky, neboť srdce svatých
byla skrze tebe občerstvena, bratře.
8 Proto, ačkoli mám velikou smělost přikázat ti, co se patří,
9 kvůli lásce [však] raději prosím, neboť jsem [už] takový, totiž starý Pavel a
nyní i vězeň Ježíše Krista.
10 Prosím tě [tedy] ohledně svého syna, jehož jsem zplodil ve svém vězení,
Onezima,
11 který ti byl kdysi neužitečný, ale nyní je tobě i mně velmi užitečný. Toho
ti posílám zpět.
12 Přijmi ho tedy jako mé [vlastní] srdce.
13 Zamýšlel jsem si ho ponechat u sebe, aby mi ve vězení pro evangelium
sloužil místo tebe,
14 ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého vědomí, aby tvůj dobrý [skutek]
nebyl jako z povinnosti, ale [aby byl] dobrovolný.
15 Snad byl totiž na chvíli vzdálen proto, abys ho mohl dostat navždy -
16 ne již jako otroka, ale více než otroka, [totiž jako] milovaného bratra,
zvláště pro mne, a čím spíše pro tebe, jak podle těla, tak v Pánu.
17 Máš-li mě tedy za společníka, přijmi ho jako mě.
18 Jestliže ti pak způsobil nějakou škodu nebo [něco] dluží, přičti to mně.
19 [Toto] píši já Pavel svou vlastní rukou: Já [to] zaplatím - ať ti [však]
nemusím říci, že mi dlužíš i sám sebe!
20 Nuže, bratře, ať z tebe mám v Pánu užitek [i] já; občerstvi mé srdce v Pánu!
21 Píši ti v jistotě o tvé poslušnosti a vím, že uděláš ještě více, než co říkám.
22 Zároveň mi však také připrav ubytování, neboť doufám, že vám budu díky
vašim modlitbám darován.
23 Pozdravuje tě Epafras, můj spoluvězeň v Kristu Ježíši,
24 a moji spolupracovníci Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš.
25 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vaším duchem. Amen.

Židům

1 Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky,
2 [ale] v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze [svého] Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také stvořil světy.
3 On je jasem [jeho] slávy a vyjádřením jeho podstaty; slovem svojí moci udržuje všechno, [co je]. Když sám skrze sebe vykonal očištění našich hříchů, posadil se po pravici Velebnosti na výsostech
4 a stal se o to vznešenějším, než [jsou] andělé, oč význačnější jméno než oni přijal za dědictví.
5 Vždyť kterému z andělů kdy řekl: "Ty jsi můj Syn; dnešního dne jsem tě zplodil"? A znovu: "Já mu budu otcem a on mi bude Synem."
6 A znovu, když přivádí Prvorozeného na svět, říká: "A klanějte se mu všichni Boží andělé!"
7 O andělech sice říká: "On činí své anděly větry a své služebníky plameny ohně."
8 Ale o Synu říká: "Tvůj trůn, ó Bože, [je] na věky věků; žezlo spravedlnosti [je] žezlem tvého království.
9 Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl jsi nepravost; proto tě, ó Bože, pomazal tvůj Bůh olejem veselí nad [všechny] tvé společníky."
10 A [dále]: "Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou.
11 Ona pominou, ty však zůstáváš; všechna zestárnou jako roucho.
12 Svineš je jako plášť a budou změněna; ty však jsi tentýž a tvá léta [nikdy] nepřestanou."
13 A kterému z andělů kdy řekl: "Seď po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou"?
14 Nejsou snad všichni služebnými duchy, posílanými ke službě těm, kdo se mají stát dědici spasení?

2

1 Proto musíme věnovat tím větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom to snad neminuli.
2 Jestliže totiž slovo řečené skrze anděly bylo pevné a každému přestoupení a neposlušnosti se dostalo spravedlivé odplaty,
3 jak [potom] unikneme my, zanedbáme-li takovéto spasení, jenž začalo být zvěstováno skrze [samotného] Pána a nám bylo potvrzeno těmi, kteří [ho] slýchali?
4 Také Bůh [je] podle své vůle dosvědčuje znameními i divy, rozličnými zázraky a udílením Ducha Svatého.
5 Ten budoucí svět, o němž mluvíme, přece nepoddal andělům.
6 Někdo však na jednom místě vydal svědectví: "Co je člověk, že na něj pamatuješ, a syn člověka, že ho navštěvuješ?
7 Učinil jsi jej o málo menším než anděly, korunoval jsi jej slávou a ctí a ustanovil jsi jej nad dílem svých rukou.
8 Všechno jsi poddal pod jeho nohy." Když mu tedy poddal všechno, nenechal nic, co by mu nebylo poddáno. Nyní ovšem ještě nevidíme, [že] je mu všechno poddáno,

9 ale Ježíše, jenž se stal o málo menším než andělé, aby z Boží milosti okusil
smrt za každého [člověka], toho vidíme pro utrpení smrti korunovaného
slávou a ctí.
10 Na toho, pro něhož [je] všechno a skrze něhož [je] všechno, se totiž slušelo,
aby přivedl mnoho synů do slávy, když skrze utrpení přivedl k cíli vůdce jejich
spasení.
11 Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, [jsou] všichni z
jednoho. Proto se nestydí nazývat je bratry,
12 když říká: "Budu ohlašovat tvé jméno svým bratrům; uprostřed
shromáždění ti budu zpívat chvály."
13 A znovu: "Já na něj budu spoléhat." A znovu: "Hle, já a děti, které mi dal
Bůh."
14 A jelikož děti mají účast na těle a krvi, i on se jich podobně stal účastným,
aby skrze smrt zničil toho, kdo měl moc smrti, to jest ďábla,
15 a osvobodil ty, kdo byli po celý život drženi v otroctví strachem ze smrti.
16 Andělů se totiž opravdu neujímá, ale ujímá se Abrahamova semene.
17 Proto musel být v každém ohledu připodobněn [svým] bratrům, aby se v
Božích věcech stal milosrdným a věrným nejvyšším knězem a mohl vykonat
[oběť] usmíření za hříchy lidu.
18 Vždyť díky tomu, že sám trpěl, když byl pokoušen, může těm, kdo jsou
pokoušeni, přispět na pomoc.

3

1 A proto, svatí bratři, účastníci nebeského povolání, hleďte na apoštola a
nejvyššího kněze našeho vyznání, Krista Ježíše,
2 jenž byl věrný tomu, který ho ustanovil, jako [byl] i Mojžíš [věrný] v
celém jeho domě.
3 Tento je ovšem hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako má větší čest stavitel
nežli sám dům.
4 Vždyť každý dům je někým postaven a ten, kdo postavil všechno, [je] Bůh.
5 Mojžíš byl vskutku věrný v celém jeho domě jako služebník, na svědectví o
tom, co mělo být mluveno [potom],
6 ale Kristus [byl věrný] nad svým domem jakožto Syn; a jeho dům jsme
my, udržíme-li si tu smělou důvěru a tu chloubu naděje pevnou až do konce.
7 Proto, jak říká Duch Svatý: "Dnes, uslyšíte-li jeho hlas,
8 nezatvrzujte svá srdce, jako při tom roztrpčení v den pokušení na poušti,
9 kde mne pokoušeli vaši otcové. Vyzkoušeli mne, a viděli mé skutky po
čtyřicet let.
10 Proto jsem se rozhněval na to pokolení a řekl jsem: Oni svým srdcem
stále bloudí a mé cesty nepoznali.
11 Proto jsem ve svém hněvu odpřísáhl: Nevejdou do mého odpočinku!"
12 Dávejte pozor, bratři, aby snad v někom z vás nebylo zlé a nevěrné srdce,
[jež] by se odvracelo od živého Boha,
13 ale den co den se vzájemně napomínejte, dokud se [ještě] říká "dnes", aby
někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hříchu.
14 Stali jsme se přece účastníky Krista - udržíme-li si ovšem to počáteční
ujištění pevné až do konce,
15 když se říká: "Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce, jako při
tom roztrpčení."
16 Někteří [ho] totiž vyslechli a roztrpčili - ale ne všichni, kteří
prostřednictvím Mojžíše vyšli z Egypta.

17 Na koho se pak hněval čtyřicet let? Zdali ne na ty, kteří hřešili a jejichž
těla padla na poušti?
18 A komu odpřísáhl, že nevejdou do jeho odpočinku? Přece těm, kdo byli
neposlušní.
19 Vidíme tedy, že nemohli vejít kvůli nevěře.

4

1 Ulekněme se tedy, aby se snad neukázalo, že se někdo z vás opozdil,
zatímco trvá zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku.
2 I nám přece byla kázána radostná zvěst, tak jako i jim; ale slovo, jež slyšeli,
jim neprospělo, neboť nebylo spojeno s vírou těch, kdo [je] slyšeli.
3 [My,] kdo jsme uvěřili, tedy vcházíme do odpočinku, poněvadž [on] řekl:
“Jak jsem odpřísáhl ve svém hněvu, nevejdou do mého odpočinku,” ačkoli jsou
[jeho] díla dokonána od založení světa.
4 Na jednom místě totiž řekl o sedmém dni toto: “A Bůh sedmého dne
odpočinul ode všech svých skutků,”
5 a jinde zase: “Nevejdou do mého odpočinku.”
6 Poněvadž tedy zůstává [pravdou], že někteří do něj [mají] vstoupit a ti,
kterým byla dříve kázána radostná zvěst, [do něj] nevstoupili kvůli
neposlušnosti,
7 označuje znovu nějaký den [jako] “dnes”, když v Davidovi po tak dlouhé
době říká (jak [už] bylo řečeno): “Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá
srdce.”
8 Kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku, nemluvil by potom [Bůh] o
jiném dni.
9 A tak Božímu lidu zůstává svátek.
10 Vždyť ten, kdo vstoupil do jeho odpočinku, odpočinul od svých skutků,
tak jako i Bůh [odpočinul] od svých.
11 Vynasnažme se tedy vstoupit do toho odpočinku, aby snad někdo
neupadl do téhož příkladu neposlušnosti.
12 Neboť Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč;
proniká až k rozdělení duše a ducha, [i] kloubů a morku [v kostech], a
rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.
13 Není stvoření, které by před ním bylo skryté, ale všechno [je] nahé a
obnažené před očima toho, jemuž [musíme složit] účet.
14 Poněvadž tedy máme velikého nejvyššího kněze, který prošel nebesa -
Ježíše, Božího Syna - držme se toho vyznání.
15 Nemáme totiž nejvyššího kněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale
[takového], který byl ve všem pokoušen podobně jako [my], [avšak zůstal] bez
hříchu.
16 Přistupme tedy se smělou důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli
milosrdenství a nalezli milost k [přijetí] včasné pomoci.

5

1 Každý nejvyšší kněz vybíraný z lidí bývá v Božích věcech postaven za lidi,
aby obětoval dary a oběti za hříchy.
2 Dovede mít ohled na nevědomé a bloudící, neboť i on sám je obklíčen
slabostí
3 a kvůli ní musí obětovat jak za hříchy lidu, tak i za své vlastní.
4 Nikdo si také tuto čest nemůže sám přivlastnit, ale musí být povolán
Bohem tak jako Áron.

5 Tak ani Kristus, když se stal nejvyšším knězem, neoslavil sám sebe, ale
[udělal to] ten, který mu řekl: "Ty jsi můj Syn; dnešního dne jsem tě zplodil,"
6 jako říká i na jiném místě: "Ty [jsi] knězem na věky, podle
Melchisedechova řádu."
7 On za dnů svého těla s velikým křikem a slzami obětoval modlitby a
prosby tomu, kdo ho byl schopen zachránit před smrtí, a pro svou zbožnost
byl vyslyšen.
8 Ačkoliv byl [Boží] Syn, naučil se z toho, co vytrpěl, poslušnosti.
9 A když dosáhl cíle, stal se pro všechny, kdo ho poslouchají, původcem
věčného spasení
10 a Bůh ho jmenoval nejvyšším knězem podle Melchisedechova řádu.
11 O něm bychom měli říci mnoho věcí, a [to] těžko vysvětlitelných,
poněvadž jste líní naslouchat.
12 Ačkoli byste totiž po [takové] době [již] měli být učiteli, potřebujete, aby
vás někdo znovu učil základním principům Božích výroků. Stali jste se těmi,
kdo potřebují mléko, a ne hutný pokrm.
13 Kdokoli totiž užívá mléko, není obeznámen se slovem spravedlnosti,
neboť je nemluvně.
14 Pro dospělé je však hutný pokrm, [to jest] pro ty, kdo mají díky zkušenosti
smysly vycvičené k rozeznání dobrého a zlého.

6

1 Proto zanechme řeči o Kristových počátečních věcech a směřujme k
dokonalosti. Nepokládejme znovu základ[y] pokání z mrtvých skutků a víry v
Boha,
2 učení o křtech, vkládání rukou, vzkříšení z mrtvých a [o] věčném soudu.
3 (A to uděláme, jestliže Bůh dovolí.)
4 Neboť pro ty, kdo byli jednou osvíceni, okusili ten nebeský dar, stali se
účastníky Ducha Svatého
5 a okusili dobré Boží slovo i zázraky budoucího věku,
6 [je] nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání,
poněvadž by pro sebe znovu křižovali Božího Syna a vystavovali [ho] potupě.
7 Vždyť země, která pije déšť, jenž na ni často přichází, a plodí rostlinu
užitečnou pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha;
8 ale ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržená a blízká prokletí a její
konec [je] spálení.
9 Ohledně vás, milovaní, však máme jistotu o lepších věcech, totiž o těch, jež
náležejí ke spasení, přestože takto mluvíme.
10 Vždyť Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaše dílo a na
pracovitou lásku, kterou jste prokazovali vůči jeho jménu tím, že jste sloužili
a [dosud] sloužíte svatým.
11 Toužíme pak, aby každý z vás až do konce projevoval tutéž píli vzhledem
k plné jistotě naděje,
12 abyste nebyli líní, ale následovali příklad těch, kdo se skrze víru a
trpělivost stali dědici zaslíbení.
13 Když totiž Bůh dával zaslíbení Abrahamovi, neměl, při kom větším by
přísahal, a tak přísahal sám při sobě:
14 "Jistě ti velmi požehnám a velice tě rozmnožím."
15 A tak, protože byl trpělivý, dosáhl zaslíbení.
16 Lidé přece přísahají při [někom] větším a přísaha [je] pro ně potvrzením,
které končí každý spor.

17 Bůh tedy chtěl dědicům zaslíbení ukázat nezvratnost své vůle [ještě]
přesvědčivěji, a tak [je] potvrdil přísahou,
18 abychom díky [těm] dvěma nezvratným věcem (v nichž [je] nemožné, aby
Bůh lhal) měli pevné potěšení my, kdo jsme se utekli k uchopení předkládané
naděje.
19 Tuto [naději] máme jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou a vcházející
[až] dovnitř za oponu,
20 kam za nás vstoupil [náš] předchůdce Ježíš, jenž se na věky stal nejvyšším
knězem podle Melchisedechova řádu.

7

1 Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz Nejvyššího Boha, vyšel vstříc
Abrahamovi, vracejícímu se od pobití králů, a požehnal mu.
2 Jemu také Abraham oddělil desátek ze všech věcí. [Ten] je podle výkladu
nejprve Král spravedlnosti, dále pak také král Sálemu, což znamená král
pokoje.
3 Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní ani konec
života, ale připodobněn Božímu Synu zůstává knězem navždycky.
4 Považte tedy, jak vznešený [je] ten, kterému i patriarcha Abraham dal
desátek z kořisti!
5 Ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece mají přikázání, aby podle
Zákona přijímali desátky od lidu, to jest od svých bratrů, ačkoli vyšli z
Abrahamových beder.
6 Avšak ten, který nepochází z jejich rodokmenu, přijal desátek od
Abrahama a požehnal toho, který měl zaslíbení.
7 Požehnání pak bezesporu přijímá menší od většího.
8 Zde tedy přijímají desátky smrtelní lidé, ale tam [někdo], o kom se svědčí,
že žije.
9 Dalo by se dokonce říci, [že] skrze Abrahama dal desátek i Lévi, který
desátky přijímá,
10 neboť byl ještě v otcových bedrech, když mu Melchisedech vyšel vstříc.
11 Kdyby tedy dokonalost byla skrze levítské kněžství (neboť za něj byl lidu
vydán Zákon), proč by ještě [bylo] potřeba, aby povstal jiný kněz podle
Melchisedechova řádu, a nebyl jmenován podle Áronova řádu?
12 Mění-li se totiž kněžství, nastává nutně i změna Zákona.
13 Neboť [ten], o kom se toto říká, patří k jinému pokolení, z něhož se nikdo
oltáři nevěnoval.
14 Je přece zřejmé, že náš Pán povstal z Judy, a o tomto pokolení Mojžíš nic
ohledně kněžství nemluvil.
15 A je [to] ještě mnohem zřejmější, když podobně jako Melchisedech
povstává jiný kněz,
16 který přišel ne podle zákona tělesného nařízení, ale podle moci
nepomíjejícího života.
17 [Písmo] totiž svědčí: “Ty jsi knězem navěky podle Melchisedechova řádu.”
18 Dochází tedy jednak ke zrušení [toho] předchozího přikázání pro jeho
slabost a neužitečnost
19 (neboť Zákon nepřivedl nic k dokonalosti) a jednak k zavedení lepší
naděje, skrze niž se přibližujeme Bohu.
20 A poněvadž není [knězem] bez přísahy
21 (neboť oni se stali kněžími bez přísahy, ale on s přísahou při tom, který
mu řekl: “Pán odpřisáhl a nebude [toho] litovat: Ty jsi knězem navěky podle
Melchisedechova řádu”),

22 tím lepší smlouvy se stal Ježíš ručitelem.
23 A jich se stalo kněžími mnoho, protože jim smrt bránila [jimi] zůstat,
24 ale on, protože zůstává na věky, má nepomíjející kněžství.
25 Proto je také schopen dokonale spasit ty, kdo skrze něj přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby za ně orodoval.
26 Slušelo se totiž, abychom měli takovéhoto nejvyššího kněze - svatého, nevinného, neposkvrněného, odděleného od hříšníků a vyvýšeného nad nebesa.
27 Ten nemusí jako tamti nejvyšší kněží každý den nejprve přinášet oběti za své vlastní hříchy a potom za [hříchy] lidu, neboť to udělal jednou provždy, když obětoval sám sebe.
28 Zákon totiž za nejvyšší kněží ustanovuje lidi, kteří mají slabosti, ale slovo přísahy, která [přišla] po Zákonu, [ustanovuje] na věky dokonalého Syna.

8

1 Avšak to hlavní na tom, o čem se [tu] mluví, [je], [že] máme takového nejvyššího kněze, který se posadil po pravici trůnu Velebnosti v nebesích.
2 [On je] služebníkem svatyně a toho pravého stánku, který postavil Pán a ne člověk.
3 Každý nejvyšší kněz je přece ustanoven, aby obětoval dary a oběti, a tak [bylo] potřeba, aby i tento měl co obětovat.
4 Kdyby totiž byl na zemi, nebyl by ani knězem, neboť [zde] jsou kněží, kteří obětují dary podle Zákona.
5 (Ti slouží obrazu a stínu nebeských věcí, jak bylo Mojžíši od Boha sděleno, když měl dokončit stánek. Řekl [mu] přece: "Hleď, abys všechno udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázán na této hoře.")
6 Nyní pak obdržel [o tolik] významnější službu, nakolik je také prostředníkem lepší smlouvy, která je založena na lepších zaslíbeních.
7 Kdyby totiž ta první [smlouva] byla bez vady, nehledalo by se místo pro druhou.
8 Kárá je přece a říká: "Hle, přicházejí dny, praví Pán, kdy uzavřu s domem Izraelovým a s domem Judovým novou smlouvu.
9 Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Vždyť oni v této mé smlouvě nezůstali a já jsem o ně přestal dbát, praví Pán.
10 Toto [je] tedy smlouva, kterou po těchto dnech uzavřu s domem Izraelovým, praví Pán: Dám své zákony do jejich mysli a napíši je na jejich srdce; a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.
11 A nebudou už učit každý svého bližního a každý svého bratra a říkat: 'Poznej Pána!', protože mne všichni budou znát - od nejmenšího až po největšího z nich.
12 Neboť se slituji nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy ani na jejich nezákonné činy si již nikdy nevzpomenu."
13 Když [tedy] mluví o nové, prohlašuje tu první [smlouvu] za starou; a to, co stárne a chátrá, je blízké zániku.

9

1 Také ta první [smlouva] ovšem měla pravidla bohoslužby i svatyni, [ale] pozemskou.
2 Byl totiž zřízen první stánek, v němž [byl] svícen, stůl a chleby předložení, a ten se nazýval svatyně.
3 Za druhou oponou pak [byl] stánek nazývaný nejsvětější svatyně.

4 K ní patřil zlatý kadidlový oltář a truhla smlouvy, ze všech stran obložená
zlatem, v níž byl zlatý džbán s manou, Áronova hůl, která rozkvetla, a desky
smlouvy.
5 Nad ní pak [byli] cherubové [Boží] slávy, kteří zastiňovali slitovnici. O
těchto věcech [však] nyní nelze mluvit dopodrobna.
6 Od doby, kdy to bylo takto zřízeno, vcházejí kněží neustále do prvního
stánku a konají bohoslužbu.
7 Do toho druhého však [jen] jednou za rok [vchází] samotný nejvyšší kněz,
a [to] ne bez krve, kterou obětuje sám za sebe i za hříchy lidu, [spáchané] v
nevědomosti.
8 [Tím] Duch Svatý poukazuje na to, že dokud stál ten první stánek, nebyla
ještě zjevena cesta [do] svatyně.
9 [Byl] to [jen] náznak pro nynější čas: podle něj se obětují dary a oběti, jež
tomu, kdo koná bohoslužbu, nemohou dát dokonale [čisté] svědomí.
10 [Šlo] jen o pokrmy, nápoje, různá omývání a tělesná nařízení, uložená
[lidem] jen do času nápravy.
11 Kristus však, [jako] nejvyšší kněz budoucího dobra, přišel skrze větší a
dokonalejší stánek, neudělaný rukama, to jest ne [rukama] tohoto stvoření.
12 Když [nám] získal věčné vykoupení, vstoupil jednou provždy do
nejsvětější svatyně, a [to] ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví.
13 Vždyť jestliže krev býků a kozlů a popel z jalovice, skrápějící
poskvrněné, posvěcuje k čistotě těla,
14 čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha obětoval sám sebe
neposkvrněného Bohu, očistí vaše svědomí od mrtvých skutků ke službě
živému Bohu?
15 A proto je prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou povoláni, mohli
přijmout zaslíbení věčného dědictví, neboť [již] nastala smrt k vykoupení z
přestupků [spáchaných] za první smlouvy.
16 K závěti se totiž musí připojit smrt toho, kdo ji ustanovil.
17 Platná je přece [jen] závěť těch, kdo zemřeli: dokud ten, kdo ji ustanovil,
žije, nemá vůbec žádnou moc.
18 Proto ani ta první [smlouva] nebyla uzavřena bez krve.
19 Když totiž Mojžíš všemu lidu přednesl všechna přikázání podle Zákona,
vzal krev telat a kozlů s vodou, rudou vlnou a yzopem a pokropil jak
samotnou knihu, tak i všechen lid
20 se slovy: “Toto [je] krev smlouvy, kterou vám Bůh přikázal.”
21 Podobně tou krví také pokropil stánek i všechny nádoby k bohoslužbě.
22 A podle Zákona se téměř všechno očišťuje krví a bez prolití krve není
odpuštění.
23 Obrazy nebeských věcí tedy [bylo] potřeba očišťovat takto; samy nebeské
věci však lepšími oběťmi, než [jsou] tyto.
24 Kristus přece nevstoupil do svatyně udělané rukama (jež [je]
zobrazením té pravé), ale do samotného nebe, aby se nyní objevil před Boží
tváří za nás.
25 Ne proto, aby obětoval sám sebe znovu a znovu, tak jako nejvyšší kněz
každoročně vchází do nejsvětější svatyně s cizí krví
26 (protože [tehdy] by musel od založení světa trpět mnohokrát), ale nyní
na konci věků se ukázal, aby svou obětí odstranil hřích jednou [provždy].
27 A jako je lidem uloženo jednou zemřít, a potom [přijde] soud,
28 tak byl i Kristus jednou obětován, aby vzal na sebe hříchy mnohých, a
těm, kdo ho očekávají, se podruhé ukáže bez hříchu, aby [je] spasil.

10

1 Zákon obsahuje [pouhý] stín budoucího dobra, ne samotný obraz
skutečností. Proto nemůže týmiž neustále přinášenými každoročními oběťmi
nikdy přivést k dokonalosti ty, kdo [s nimi] přicházejí.
2 Cožpak by jinak nepřestaly být obětovány? Ti, kdo konají [tuto]
bohoslužbu, by přece již neměli žádné vědomí hříchů, neboť [by] byli jednou
[provždy] očištěni.
3 Těmi [oběťmi] se ale hříchy každoročně připomínají,
4 neboť je nemožné, aby krev býků a kozlů odstranila hříchy.
5 Proto, když přichází na svět, říká: "Oběť ani dar sis nepřál, ale připravils
mi tělo;
6 zápaly ani [oběti] za hřích sis neoblíbil.
7 Tehdy jsem řekl: Hle, přišel jsem ([jak] je o mně napsáno ve svitku knihy),
abych konal tvou vůli, ó Bože."
8 Nejprve řekl: "Oběť ani dar, zápaly ani [oběti] za hřích" (jež se obětují
podle Zákona) "sis nepřál a neoblíbil,"
9 a potom dodal: "Hle, přišel jsem, abych konal tvou vůli, ó Bože." [Tak]
ruší to první, aby ustanovil druhé.
10 A v této vůli jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou provždy
posvěceni.
11 Každý kněz stojí a denně koná bohoslužbu, [při níž] znovu a znovu
obětuje tytéž oběti, které nikdy nemohou odstranit hříchy.
12 Kristus však za hříchy obětoval jedinou oběť a posadil se navždy po Boží
pravici.
13 Od té doby čeká, až budou jeho nepřátelé položeni za podnož jeho
nohou;
14 neboť jedinou obětí přivedl ty, kteří jsou posvěcováni, navždy k
dokonalosti.
15 Svědčí nám [o tom] i Duch Svatý. Když totiž nejdříve řekl:
16 "Toto [je] smlouva, kterou s nimi po těchto dnech uzavřu, praví Pán:
Dám své zákony do jejich srdce a napíši je na jejich mysli,"
17 [dodává:] "Na jejich hříchy a na jejich nepravosti již nikdy
nevzpomenu."
18 Kde [je] tedy jejich odpuštění, [není] už žádná oběť za hříchy.
19 Máme tedy, bratři, smělou důvěru k vstoupení do nejsvětější svatyně
skrze Ježíšovu krev,
20 tou novou a živou cestou, kterou pro nás otevřel, skrze oponu, to jest
jeho tělo.
21 [Máme] také velikého kněze nad Božím domem,
22 a [proto] přistupme s opravdovým srdcem, v plné jistotě víry, se srdcem
očištěným od špatného svědomí a s tělem omytým čistou vodou.
23 Držme se neochvějně vyznání [naší] naděje, neboť ten, který dal
zaslíbení, [je] věrný.
24 Hleďme si jedni druhých, abychom se rozněcovali v lásce a dobrých
skutcích,
25 a neopouštějme naše společné shromáždění, jak mají někteří ve zvyku,
ale napomínejme se, a [to] tím více, čím více vidíte, že se blíží ten den.
26 Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu, dobrovolně hřešíme,
nezůstává již žádná oběť za hříchy,
27 ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň [jeho] horlivosti, který má
pohltit nepřátele.

28 Kdokoli pohrdl Mojžíšovým zákonem, na základě [výpovědi] dvou nebo tří
svědků bez milosti umírá.
29 Čím přísnějšího trestu si myslíte, že bude hoden ten, kdo pošlapal Božího
Syna, přestal si cenit krve smlouvy, kterou byl posvěcen, a potupil Ducha
milosti?
30 Známe přece toho, který řekl: "Má [je] pomsta, já odplatím," praví Pán, a
znovu: "Pán bude soudit svůj lid."
31 [Je] hrozné upadnout do rukou živého Boha!
32 Připomínejte si tedy dřívější dny, v nichž jste byli osvíceni a podstoupili
jste mnohý zápas s utrpením,
33 ať už jste byli veřejně vystavováni potupám a soužením, nebo jste se stali
společníky těch, s nimiž bylo takto nakládáno.
34 Zakusili jste přece spolu se mnou i vězení a s radostí jste přijali uloupení
svého majetku s vědomím, že máte pro sebe lepší a trvalé vlastnictví v
nebesích.
35 Proto nezahazujte svou smělou důvěru, která má velikou odplatu.
36 Potřebujete totiž vytrvalost, abyste vykonali Boží vůli a dosáhli zaslíbení.
37 "Neboť ještě velmi, velmi krátký čas a Ten, který přichází, přijde a
neopozdí se.
38 Spravedlivý pak bude žít z víry; kdyby však couvl, má duše v něm nemá
zalíbení."
39 My však necouváme k záhubě, ale věříme k získání duše.

11

1 Víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, jež nevidíme.
2 Díky ní [naši] předkové obdrželi [dobré] svědectví.
3 Vírou rozumíme, že světy byly uspořádány Božím slovem, takže věci, které
vidíme, nevznikly z viditelných.
4 Vírou Ábel přinesl Bohu lepší oběť nežli Kain. Skrze ni obdržel svědectví, že
je spravedlivý (neboť Bůh vydal svědectví o jeho darech), a skrze ni, ačkoli
zemřel, dosud mluví.
5 Vírou byl Enoch přenesen, aby nespatřil smrt, a "nebyl nalezen, protože
ho Bůh přenesl." Předtím, než byl přenesen, měl totiž svědectví, že se líbil Bohu.
6 Bez víry [je] však nemožné se [mu] zalíbit, neboť ten, kdo přichází k Bohu,
musí věřit, že [Bůh] je a [že] těm, kteří ho pilně hledají, dává odplatu.
7 Vírou Noé, Bohem obeznámený o dosud neviditelných věcech, pečlivě
připravil archu k záchraně svého domu. Skrze ni odsoudil svět a stal se
dědicem spravedlnosti, jež [vyplývá] z víry.
8 Vírou Abraham uposlechl, když byl [Bohem] volán, aby odešel na místo,
které měl přijmout za dědictví; a vyšel, ačkoli nevěděl, kam jde.
9 Vírou se stal přistěhovalcem v zaslíbené zemi, jako [by byla] cizí, a bydlel
ve stanech s Izákem a Jákobem, spoludědici téhož zaslíbení.
10 Očekával totiž město, které má základy, [město], jehož stavitelem a
tvůrcem [je] Bůh.
11 Vírou také i Sára přijala moc k početí semene a mimo přiměřený věk
porodila, protože soudila toho, který dal zaslíbení, za věrného.
12 Proto se také z [toho] jednoho, a to již umrtvené, narodilo bezpočet
[potomků], jako [je] množství nebeských hvězd a jako [je] písku na mořském
břehu.
13 Ti všichni zemřeli ve víře, aniž by dosáhli zaslíbení, ale [jen] je zdálky
zahlédli, věřili [jim], vítali [je] a vyznávali, že jsou na [této] zemi cizinci a
přistěhovalci.

14 Ti, kdo takto mluví, dávají najevo, že hledají vlast.
15 A kdyby měli na mysli tu, ze které odešli, měli by přece příležitost se [tam] vrátit.
16 Jenže [oni] touží po lepší [vlasti], totiž po nebeské. A proto se Bůh nestydí nazývat se jejich Bohem, neboť jim připravil město.
17 Vírou obětoval Abraham Izáka, když byl zkoušen; ten, který přijal zaslíbení, obětoval [svého] jediného [syna],
18 o němž bylo řečeno: "Tvé símě bude povoláno v Izákovi."
19 Počítal totiž [s tím], že Bůh je schopen i křísit z mrtvých; a odtud ho také (obrazně [řečeno]) přijal.
20 Vírou Izák požehnal Jákoba a Ezaua ohledně budoucích věcí.
21 Vírou požehnal umírající Jákob každého z Josefových synů a poklonil se nad koncem své hole.
22 Vírou se Josef, když dokonával, zmínil o vyjití synů Izraele a dal pokyn ohledně svých kostí.
23 Vírou byl narozený Mojžíš po tři měsíce ukrýván svými rodiči, protože viděli to krásné dítě a nezalekli se králova rozkazu.
24 Vírou Mojžíš, když dospěl, odmítl být nazýván synem faraonovy dcery
25 a vybral si raději snášet utrpení s Božím lidem, než mít dočasný požitek z hříchu.
26 Kristovu pohanu považoval za větší bohatství než egyptské poklady, neboť se díval k odplatě.
27 Vírou opustil Egypt a nebál se králova hněvu, neboť nabyl síly, jako kdyby viděl Neviditelného.
28 Vírou slavil Hod beránka a pokropení krví, aby se jich ten, který hubil prvorozené, nedotkl.
29 Vírou přešli Rudé moře jako po suché zemi; když se [však] o to pokusili Egyptští, byli pohlceni [mořem].
30 Vírou padly zdi Jericha, když je obcházeli po sedm dní.
31 Vírou nevěstka Rahab nezahynula s nepovolnými, neboť v pokoji přijala špehy.
32 A co mám ještě říkat? Vždyť mi nepostačí čas, abych vyprávěl o Gedeonovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftem, Davidovi a také o Samuelovi a prorocích,
33 kteří skrze víru podmaňovali království, konali spravedlnost, docházeli zaslíbení, zavírali tlamy lvům,
34 uhašovali moc ohně, unikali ostří meče, bývali posilněni v slabosti, stávali se silnými v boji a obraceli na útěk vojska cizinců.
35 Ženy dostávaly své mrtvé vzkříšené, zatímco jiní byli mučeni a neočekávali vysvobození, aby [tak] dosáhli lepšího vzkříšení.
36 Jiní pak zakoušeli výsměch a bičování a dokonce pouta a vězení.
37 Bývali kamenováni, rozřezáváni, pokoušeni, umírali zabíjeni mečem, chodili v ovčích a kozlích kůžích - strádající, soužení a trápení.
38 Svět jich nebyl hoden. Bloudili po pustinách a horách, [po] jeskyních a rozsedlinách země
39 a nikdo z nich (ačkoli skrze víru obdrželi [dobré] svědectví) nedosáhl zaslíbení;
40 neboť Bůh zamýšlel něco lepšího pro nás, aby [oni] bez nás nedošli k cíli.

12

1 Proto i my, obklopeni takovým oblakem svědků, odložme každou zátěž i hřích, jenž [nám tak] snadno bývá překážkou, a s vytrvalostí běžme závod,

který leží před námi.
2 Hleďme na původce a dokonavatele víry Ježíše, který pro radost, jež ležela
před ním, podstoupil kříž nedbaje na hanbu a posadil se po pravici Božího
trůnu.
3 Považte přece, [jaký je] ten, který vydržel takový odpor hříšníků proti
sobě, abyste neochabli a neklesali na duši.
4 Ještě jste se v boji proti hříchu nevzepřeli až do krve
5 a zapomněli jste na povzbuzení, které k vám promlouvá jako k synům:
“Synu můj, nepohrdej tím, když [tě] Pán vychovává, a neklesej [na mysli],
když tě kárá.
6 Vždyť koho Pán miluje, [toho] vychovává a švihá každého, koho přijímá za
syna.”
7 Podstupujete-li výchovu, Bůh s vámi jedná jako se syny. Vždyť kterého
syna otec nevychovává?
8 Jestliže jste však bez výchovy, jíž se dostává všem, pak jste levobočci, a ne
synové.
9 A pak, mívali jsme přece za vychovatele své tělesné otce a vážili jsme si
[jich]. Nemáme se [tedy] mnohem spíše poddat Otci duchů a žít?
10 Oni [nás] přece vychovávali po krátkou dobu a jak se jim zdálo [dobré],
on však k [našemu] užitku, abychom získali podíl na jeho svatosti.
11 Žádná výchova se sice v dané chvíli nezdá být radostná, ale krušná, avšak
později těm, kdo skrze ni byli vycvičeni, přináší pokojné ovoce spravedlnosti.
12 Proto napřimte svěšené ruce a ochablá kolena
13 a čiňte svýma nohama přímé kroky, aby se to, co kulhá, nevymklo, ale
raději bylo uzdraveno.
14 Usilujte o pokoj se všemi [lidmi] a o svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.
15 Dbejte na [to], aby někdo neminul Boží milost, aby [vás] netrápil nějaký
pučící kořen hořkosti, skrze nějž by mnozí byli poskvrněni;
16 aby někdo nebyl smilník nebo bezbožník jako Ezau, který prodal své
prvorozenství za jediný pokrm.
17 Víte přece, že když potom chtěl zdědit požehnání, byl odmítnut (ačkoli je
se slzami usilovně hledal), neboť nenašel místo [pro] pokání.
18 Nepřistoupili jste přece k hmatatelné hoře, k hořícímu ohni, k mračnu,
temnotě a vichřici,
19 ke zvuku polnice a k [takovému] hlasu slov, že ti, kdo [ho] slyšeli, prosili,
aby k nim už nemluvil.
20 (Nemohli totiž snést to, co se [jim] přikazovalo: “Kdyby se i [jen] zvíře
dotklo té hory, bude ukamenováno nebo zastřeleno šípem.”
21 A ta podívaná byla tak hrozná, [že] Mojžíš řekl: “Jsem vyděšen, až se
třesu.”)
22 Přistoupili jste ale k hoře Sion a k městu živého Boha, nebeskému
Jeruzalému; k desetitisícům andělů,
23 k slavnostnímu shromáždění, k církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v
nebesích; k Bohu, soudci všech, k duchům spravedlivých, kteří došli cíle;
24 k prostředníkovi nové smlouvy Ježíši a ke skropení krví, která mluví lépe
než Ábelova.
25 Hleďte, abyste neodmítli toho, který [k vám] mluví. Jestliže totiž ti, kteří
odmítli toho, kdo na zemi vydával Boží pokyny, neunikli, čím spíše
[neunikneme] my, odvracíme-li se od toho, který [je] z nebe.
26 Jeho hlas tehdy otřásl zemí, nyní však zaslíbil: “Ještě jednou otřesu nejen
zemí, ale i nebem.”

27 A to, [že řekl] “ještě jednou”, ukazuje na odstranění věcí, jež jsou otřesitelné (neboť jsou udělané), aby [tak] zůstaly ty věci, které jsou neotřesitelné.
28 Poněvadž tedy přijímáme neotřesitelné království, buďme vděční [a] tak služme Bohu přijatelným způsobem, s úctou a bázní.
29 Neboť náš Bůh [je] stravující oheň.

13

1 Bratrská láska ať trvá.
2 Nezapomínejte na pohostinnost - vždyť díky ní někteří nevědomky hostili anděly!
3 Pamatujte na vězně jako [byste] byli uvězněni s [nimi], na trpící, jako ti, kdo jsou sami také v těle.
4 Manželství [ať je] všemi ceněno a [jeho] lože [ať je] neposkvrněné; smilníky a cizoložníky pak bude soudit Bůh.
5 [Veďte] nezištný život a buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť on řekl: “Nikdy tě nenechám a ani neopustím,”
6 takže můžeme směle říkat: “Pán [je] můj pomocník, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?”
7 Pamatujte na své vůdce, kteří vám říkali Boží slovo; všímejte si výsledku jejich života a berte si příklad z jejich víry.
8 Ježíš Kristus [je] tentýž včera, dnes i na věky.
9 Nenechte se unášet rozličným a cizím učením. Je přece dobré, aby srdce bylo utvrzováno milostí, a ne pokrmy, jež nepřinesly užitek těm, kdo se [jimi] zabývali.
10 Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo slouží stánku.
11 Těla zvířat, jejichž krev přináší nejvyšší kněz do svatyně [jako oběť] za hřích, přece bývají pálena venku za stany.
12 Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví.
13 Vyjděme tedy k němu ven za stany a nesme jeho potupu,
14 neboť zde nemáme trvalé město, ale toužíme po tom budoucím.
15 Skrze něj tedy přinášejme Bohu neustále oběť chvály, to jest ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno.
16 Nezapomínejte však na dobročinnost a sdílení se, neboť takové oběti jsou Bohu příjemné.
17 Poslouchejte ty, kdo vás vedou, a buďte poddajní, neboť oni bdí nad vašimi dušemi jako ti, kdo budou [muset] skládat účty. Ať to mohou dělat s radostí a ne se vzdycháním - to by vám přece nebylo prospěšné.
18 Modlete se za nás; spoléháme totiž na [to], že máme dobré svědomí, neboť se chceme za všech [okolností] chovat správně.
19 Velice [vás] tedy prosím, abyste to dělali, abych vám byl co nejdříve navrácen.
20 A Bůh pokoje, který pro krev věčné smlouvy vyvedl z mrtvých našeho Pána Ježíše, toho velikého Pastýře ovcí,
21 ať vás přivede k dokonalosti v každém dobrém skutku, abyste konali jeho vůli, když ve vás [on] působí to, co je v jeho očích příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž [buď] sláva na věky věků. Amen.
22 Prosím vás, bratři, sneste to slovo napomenutí; napsal jsem vám přece v krátkosti.
23 Vězte, že [náš] bratr Timoteus je již propuštěn; přijde-li brzo, navštívím vás s ním.

24 Pozdravte všechny, kteří vás vedou, i všechny svaté. Pozdravují vás
[bratři] z Itálie.
25 Milost s vámi všemi. Amen.

List Jakubův

1 Jakub, služebník Boha a Pána Ježíše Krista, zdraví dvanáct pokolení [rozptýlených] v diaspoře.
2 Považujte [to] jen za radost, bratři moji, když upadáte do různých zkoušek,
3 víte přece, že zkoušení vaší víry působí vytrvalost.
4 Nechte však vytrvalost plně působit, abyste byli dokonalí a úplní a neměli žádný nedostatek.
5 Jestliže se pak někomu z vás nedostává moudrosti, ať [ji] žádá od Boha, který štědře dává všem a [nic] nevyčítá, a bude mu dána.
6 Ať však žádá ve víře a nijak nepochybuje, neboť ten, kdo pochybuje, je podobný mořské vlně, hnané a zmítané větrem.
7 Ať se takový člověk nedomnívá, že od Pána něco dostane;
8 [takový] muž má rozdvojenou mysl a [je] nestálý na všech svých cestách.
9 Ať se bratr nízkého postavení chlubí ve svém povýšení
10 a bohatý ve svém ponížení, protože pomine jako květ trávy.
11 Když vyjde slunce, [svým] žárem trávu usuší, její květ opadá a jeho půvabný vzhled pomine. Tak také zvadne boháč při [všem] svém počínání.
12 Blaze muži, který snáší zkoušku, neboť až bude vyzkoušen, dostane korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.
13 Nikdo, kdo je pokoušen, ať neříká: "Jsem pokoušen od Boha." Bůh přece nemůže být pokoušen zlem a sám [také] nikoho nepokouší.
14 Každý, kdo je pokoušen, je vlečen a váben svou vlastní žádostivostí.
15 Potom, když žádostivost počne, porodí hřích a hřích, když dospěje, plodí smrt.
16 Nemylte se, moji milovaní bratři!
17 Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a přichází od Otce světel, u něhož není [žádná] proměna a ani stín posunu.
18 [On] nás zplodil slovem pravdy, neboť se [tak] rozhodl, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření.
19 Proto, moji milovaní bratři, ať je každý člověk pohotový k slyšení, [ale] pomalý k mluvení, pomalý k hněvu;
20 neboť lidský hněv Boží spravedlnost nepůsobí.
21 Odložte tedy všechnu špínu i přemíru špatnosti a s krotkostí přijímejte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše.
22 Buďte však vykonavatelé slova a nejen [jeho] posluchači, kteří klamou sami sebe.
23 Vždyť je-li někdo posluchačem slova a ne [jeho] vykonavatelem, podobá se muži, který se dívá na svůj přirozený obličej v zrcadle;
24 podíval se totiž na sebe a odešel a hned zapomněl, jaký byl.
25 Kdo však nahlédl do dokonalého zákona svobody a zůstává [v něm] - kdo není zapomnětlivý posluchač, ale vykonavatel skutku - ten bude blažený v tom, co dělá.
26 Má-li někdo z vás za to, že je zbožný, a [přitom] nedrží na uzdě svůj jazyk, ale klame své srdce, jeho náboženství [je] marné.
27 Čisté a neposkvrněné náboženství před Bohem a Otcem je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat sám sebe neposkvrněného od světa.

2

1 Bratři moji, nespojujte víru našeho slavného Pána Ježíše Krista s předpojatostí.
2 Kdyby totiž do vašeho shromáždění přišel muž se zlatým prstenem a v nádherném šatu a přišel by také chudák ve špinavých šatech
3 a vy byste věnovali pozornost tomu, který má nádherné šaty, a řekli byste mu: "Ty se posaď pohodlně sem," ale tomu chudákovi byste řekli: "Ty se postav tamhle, nebo si sedni sem pod moji podnož,"
4 neučinili jste pak mezi sebou rozdíl a nestali se z vás soudci se zlými úmysly?
5 Slyšte, moji milovaní bratři: Nevyvolil Bůh chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a [stali se] dědici království, které zaslíbil těm, kdo ho milují?
6 Vy jste však toho chudáka zneuctili. Cožpak vás bohatí neutiskují a nevláčejí vás [právě] oni k soudům?
7 Nerouhají se [právě] oni tomu vzácnému jménu, které bylo nad vámi vyhlášeno?
8 Jestliže vskutku plníte královský zákon podle Písma: "Budeš milovat svého bližního jako sám sebe," činíte dobře.
9 Jste-li však předpojatí, hřešíte a Zákon vás usvědčuje jako přestupníky.
10 Kdokoliv by totiž dodržoval celý Zákon, ale v jednom [bodě] klopýtl, bude vinen všemi.
11 Vždyť ten, který řekl: "Nezcizoložíš," řekl také: "Nezabiješ." Jestliže tedy necizoložíš, ale zabíjíš, stal ses přestupníkem Zákona.
12 Takto [tedy] mluvte a takto jednejte - jako ti, kdo mají být souzeni podle zákona svobody.
13 Neboť na toho, kdo neprokazuje milosrdenství, přijde nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí.
14 Co je platné, bratři moji, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit?
15 Kdyby bratr nebo sestra byli nazí a postrádali by denní pokrm
16 a někdo z vás by jim řekl: "Jděte v pokoji, zahřejte se a nasyťte!" ale nedali byste jim, co potřebují pro [své] tělo, co je [to] platné?
17 Tak také víra, nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá.
18 Někdo ale řekne: "Ty máš víru a já mám skutky." Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích.
19 Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš. I démoni [tomu] věří - a třesou se!
20 Chceš však poznat, ó marný člověče, že víra bez skutků je mrtvá?
21 Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl na oltář svého syna Izáka?
22 Vidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a [že] díky těm skutkům došla víra k dokonalosti?
23 Tak se naplnilo Písmo, které říká: "Abraham uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za spravedlnost" a byl nazván Božím přítelem.
24 Vidíte tedy, že člověk je ospravedlňován ze skutků a ne jen z víry.
25 Nebyla podobně na základě skutků ospravedlněna také nevěstka Rahab, když přijala ty posly a propustila [je] jinou cestou?
26 Jako je tedy tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.

3

1 Nebuďte mnozí učiteli, bratři moji; víte, že budeme mít přísnější soud.

2 Všichni přece v mnoha věcech selháváme. Jestliže někdo neselhává ve
slově, [je] to dokonalý muž, schopný udržet na uzdě také celé tělo.
3 Hle, koním dáváme do huby udidlo, aby nás poslouchali, a řídíme celé
jejich tělo.
4 Hle, i lodi, ačkoli jsou tak veliké a bývají hnány prudkými větry, jsou řízeny
nepatrným kormidlem, kamkoli se kormidelníkovi zachce.
5 A tak i jazyk je malý úd, ale honosí se velikými věcmi. Hle, jak maličký
oheň zapálí veliký les!
6 I jazyk [je] oheň, svět nepravosti. Jazyk má mezi našimi údy takové
postavení, že znečišťuje celé tělo a zapaluje běh naší přirozenosti, [neboť] je
rozpalován peklem.
7 Každý druh zvířat, ptáků, plazů i mořských živočichů bývá krocen a je
zkrocen lidským rodem,
8 ale jazyk, to nezvládnutelné zlo plné smrtelného jedu, žádný člověk zkrotit
nemůže.
9 Jím dobrořečíme Bohu a Otci, jím také zlořečíme lidem stvořeným k Boží
podobě.
10 Ze stejných úst vychází žehnání i proklínání. Bratři moji, tak to nemá být!
11 Chrlí snad pramen ze stejného ústí sladkou i hořkou [vodu]?
12 Může snad, bratři moji, fíkovník nést olivy nebo vinná réva fíky? Tak
[také] žádný pramen nevydává slanou i sladkou vodu.
13 Kdo [je] mezi vámi moudrý a rozumný? Ať své skutky prokáže dobrým
životem v moudré krotkosti.
14 Máte-li však v srdcích hořkou závist a svárlivost, nechlubte se a nelžete
proti pravdě.
15 To není moudrost přicházející shůry, ale pozemská, tělesná a ďábelská.
16 Kde [je] totiž závist a svárlivost, tam [je také] nepokoj a veškerá špatnost.
17 Ale ta moudrost, která [je] shůry, je především čistá, dále pokojná, vlídná,
povolná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nestranná a nepokrytecká.
18 Ovoce spravedlnosti se pak v pokoji rozsívá těm, kdo působí pokoj.

4

1 Odkud pocházejí války a boje mezi vámi? Není to snad právě z vašich
rozkoší, jež svádějí boj ve vašich údech?
2 Dychtíte, avšak nemáte, vraždíte a závidíte, avšak nemůžete dosáhnout,
bojujete a válčíte, ale nemáte, protože neprosíte.
3 Prosíte, avšak nedostáváte, protože prosíte zle, abyste mohli utrácet na
své rozkoše.
4 Cizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s
Bohem? Kdokoli si tedy umíní být přítelem světa, stává se Božím nepřítelem.
5 Anebo si myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Duch, jenž se v nás usídlil,
dychtí [až] k žárlivosti.
6 Milost, [kterou] dává, [je] však [ještě] větší. Proto říká: “Bůh se staví proti
pyšným, pokorným však dává milost.”
7 Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás,
8 přibližte se Bohu a přiblíží se vám. Umyjte [své] ruce, hříšníci, a očistěte
[svá] srdce, [vy,] kdo máte rozdvojenou mysl.
9 Dejte se do bědování, truchlete a plačte. Váš smích ať se obrátí v nářek a
vaše radost v sklíčenost.
10 Pokořte se před Pánovou tváří a povýší vás.

11 Nepomlouvejte jedni druhé, bratři. Kdo pomlouvá nebo soudí svého
bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Jestliže ovšem soudíš Zákon, nejsi [již]
vykonavatel Zákona, ale [jeho] soudce.
12 Je [jen] jeden Zákonodárce. Ten může zachránit i zahubit. Kdo jsi ty, že
soudíš druhého?
13 A nyní vy, kdo říkáte: "Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města;
strávíme tam jeden rok, budeme obchodovat a vyděláme" -
14 vy [přece] nevíte, co [bude] zítra! Vždyť jaký [je] váš život? Je [to] pára,
která se na chvilku ukáže a potom mizí.
15 Místo toho máte říci: "Bude-li Pán chtít a budeme živí, uděláme to nebo
ono."
16 Vy se však chlubíte ve své pýše. Všechno takové chlubení je zlé.
17 Kdo tedy umí činit dobře, avšak nečiní, má hřích.

5

1 A nyní vy, boháči - plačte a kvílejte nad bídami, jež na vás přicházejí.
2 Vaše bohatství shnilo a vaše roucha rozežrali moli.
3 Vaše zlato a stříbro zrezivělo a jejich rez bude na svědectví proti vám a
bude stravovat vaše těla jako oheň. Nahromadili jste poklad pro poslední
dny!
4 Hle, mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří sklízeli vaše pole, křičí a
volání ženců došlo sluchu Pána zástupů.
5 Žili jste na zemi v rozkoši a požitcích; vykrmili jste svá srdce jako ke dni
porážky.
6 Odsoudili jste a zavraždili spravedlivého; neodpíral vám.
7 Buďte tedy trpěliví, bratři, až do Pánova příchodu. Hle, rolník očekává
drahou úrodu země, trpělivě na ni čeká, dokud nepřijme raný i pozdní déšť.
8 I vy [tedy] buďte trpěliví; posilněte svá srdce, neboť se přiblížil Pánův
příchod.
9 Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle,
soudce stojí přede dveřmi!
10 Za příklad odolnosti a trpělivosti si, moji bratři, vezměte proroky, kteří
mluvili v Pánově jménu.
11 Hle, blahoslavíme ty, kdo vytrvali. Slyšeli jste o Jobově vytrvalosti a
viděli jste výsledek [připravený od] Pána, protože Pán je velmi milosrdný a
soucitný.
12 Především však, bratři moji, nepřísahejte - ani při nebi, ani při zemi, ani
žádnou jinou přísahou - ale ať vaše "Ano" znamená ano a "Ne" ne, abyste
nepropadli soudu.
13 Snáší někdo z vás útrapy? Ať se modlí. Je někdo dobré mysli? Ať zpívá
chvály.
14 Je někdo z vás nemocný? Ať zavolá starší sboru a ať se za něj modlí a
pomažou ho olejem v Pánově jménu.
15 Modlitba víry uzdraví nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se
dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.
16 Vyznávejte jedni druhým [svá] provinění a modlete se jedni za druhé,
abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho.
17 Eliáš byl člověk stejné přirozenosti jako my a horlivě se modlil, aby
nepršelo, a na zemi nezapršelo po tři roky a šest měsíců.
18 Potom se modlil znovu a nebe vydalo déšť a země vydala svou úrodu.
19 Bratři, kdyby někdo z vás zbloudil od pravdy a někdo ho obrátil zpět,

20 ať ví, že ten, kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání duši
před smrtí a přikryje množství hříchů.

1.list Petrův

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, přistěhovalcům rozptýleným v Pontu, Galacii,
Kappadokii, Asii a Bitynii, vyvoleným
2 podle předzvědění Boha Otce v posvěcení Ducha k poslušnosti a skropení
krví Ježíše Krista: Kéž je vám rozmnožena milost a pokoj.
3 Požehnaný [buď] Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle
svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše
Krista z mrtvých,
4 k nepomíjejícímu, neposkvrněnému a nevadnoucímu dědictví
zachovanému v nebesích pro vás,
5 kdo jste Boží mocí střeženi skrze víru ke spasení připravenému, aby bylo
zjeveno v posledním čase.
6 V tom se radujete, i když jste nyní, je-li [to] potřebné, maličko zarmouceni
různými zkouškami,
7 aby se pravost vaší víry (mnohem dražší než zlato, které pomíjí, ačkoli se
zkouší ohněm) ukázala k [vaší] chvále, cti a slávě při zjevení Ježíše Krista.
8 I když jste ho neviděli, milujete [ho]; a i když [ho] dosud nevidíte, přece v
něj věříte a radujete se nevýslovnou radostí plnou slávy,
9 zatímco docházíte cíle své víry, [totiž] spasení duší.
10 Toto spasení se snažili vyhledat a objevit proroci, kteří prorokovali o té
milosti, která [měla přijít] k vám.
11 Zkoumali, co a pro kterou dobu [jim] ukazoval ten, který byl v nich,
[totiž] Kristův Duch, předem svědčící o Kristových utrpeních a [o] veliké
slávě, která [přijde] po nich.
12 Jim bylo zjeveno, že ne sobě, ale nám zprostředkovávali to, co vám nyní
bylo oznámeno skrze ty, kdo vám kázali evangelium v Duchu Svatém
poslaném z nebe. Do těchto věcí touží nahlédnout andělé.
13 Proto přepásejte bedra svojí mysli, buďte střízliví a dokonale se
spolehněte na milost, kterou vám přináší zjevení Ježíše Krista.
14 Jakožto poslušné děti se nepřizpůsobujte dřívějším žádostem [jako] v
[době] své nevědomosti,
15 ale jako [je] svatý Ten, který vás povolal, buďte i vy ve všem svém
chování svatí.
16 Je přece napsáno: “Buďte svatí, neboť já jsem svatý.”
17 Nazýváte-li Otcem Toho, který bez ohledu na osobu soudí každého podle
[jeho] díla, prožijte čas svého pobytu [zde] v bázni.
18 Víte přece, že jste ze svého marného životního způsobu předaného od otců
nebyli vykoupeni pomíjejícími věcmi, [totiž] stříbrem nebo zlatem,
19 ale drahou krví Krista jakožto beránka bez úhony a poskvrny.
20 Ten byl vybrán předem, před založením světa, ale zjeven byl [až] v těchto
posledních časech pro vás,
21 kteří skrze něj věříte v Boha, jenž ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu,
aby tak vaše víra a naděje směřovala k Bohu.
22 Když jste poslušností pravdě skrze Ducha očistili své duše k
nepředstírané bratrské lásce, milujte vroucně jedni druhé z čistého srdce.
23 Nejste přece znovuzrozeni z pomíjivého semene, ale [z] nepomíjivého,
skrze živé a na věky zůstávající Boží slovo.

24 Vždyť: “Veškeré tělo [je] jako tráva a všechna lidská sláva jako květ trávy.
Tráva uschla a její květ opadal,
25 ale Pánova řeč zůstává navěky.” A to je to slovo, jímž vám bylo vyhlášeno
evangelium.

2

1 Odložte tedy všechnu zlobu, každou lest, pokrytectví, závist i všechno
pomlouvání
2 a jako čerství novorozenci se dožadujte neředěného mléka [Božího] slova,
abyste jím rostli -
3 pokud jste ovšem okusili, jak laskavý [je] Pán.
4 Když přicházíte k němu, [k] živému kameni, zavrženému lidmi, ale
vyvolenému a vzácnému před Bohem,
5 budujte se i vy jako živé kameny [v] duchovní dům, svaté kněžstvo k
přinášení duchovních obětí vzácných Bohu skrze Ježíše Krista.
6 Proto také v Písmu stojí: “Hle, pokládám na Sionu úhelný kámen vyvolený
a vzácný a ten, kdo v něj věří, nebude nijak zahanben.”
7 Vám věřícím [je] tedy vzácností, ale nepovolným [je to] “Kámen zavržený
staviteli, jenž se stal hlavním [kamenem] klenby”
8 a “Kámen úrazu a skála pohoršení,” [totiž] těm, kdo se slovem uráží a jsou
nepovolní, k čemuž také byli určeni.
9 Vy [jste] však “vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid [získaný]
k vlastnictví,” abyste vyhlašovali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do
svého podivuhodného světla.
10 Kdysi jste nebyli lidem, ale nyní [jste] lid Boží; nedocházeli jste
milosrdenství, ale nyní jste milosrdenství došli.
11 Milovaní, vyzývám [vás] jako cizince a přistěhovalce: zdržujte se tělesných
žádostí, jež bojují proti duši.
12 Veďte mezi pohany poctivý život, aby místo toho, že vás pomlouvají jako
zločince, viděli [vaše] dobré skutky a díky nim vzdali chválu Bohu v den
navštívení.
13 Poddejte se tedy kvůli Pánu každému lidskému zřízení, ať už králi jakožto
svrchovanému [vládci]
14 nebo místodržícím jakožto těm, které on posílá, aby trestali ty, kdo
jednají zle, a chválili ty, kdo jednají dobře.
15 Neboť toto je Boží vůle: abyste dobrým jednáním umlčovali nevědomost
nerozumných lidí.
16 [Jednejte] jako svobodní, ne však jako ti, kdo mají svobodu za pláštík
špatnosti, ale jako Boží služebníci.
17 Všechny ctěte, bratry milujte, Boha se bojte, krále mějte v úctě.
18 Služebníci, buďte ve vší bázni poddáni svým pánům - nejen dobrým a
vlídným, ale i zlým.
19 [Je] to přece chvályhodné, jestliže někdo pro zbožné svědomí snáší bolesti,
když trpí nezaslouženě.
20 Vždyť jaká [bude vaše] pověst, když budete snášet rány za své chyby?
Jestliže ale snášíte utrpení, když jednáte dobře, [je] to u Boha chvályhodné.
21 Jste k tomu přece povoláni, protože i Kristus trpěl za nás a [tak] nám
zanechal vzor, abyste následovali jeho šlépěje:
22 On “se nedopustil hříchu a v jeho ústech nebyla nalezena lest.”
23 On, když mu spílali, neoplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale
odevzdával [vše] Tomu, který soudí spravedlivě.

24 On sám na svém těle vnesl naše hříchy na dřevo, abychom zemřeli
hříchům a ožili spravedlnosti - jeho ranami jste byli uzdraveni.
25 Byli jste přece jako bloudící ovce, ale nyní jste obráceni k pastýři a strážci
svých duší.

3

1 Podobně [vy] ženy, buďte poddány svým manželům, aby když někteří
neposlouchají slovo, byli získáni beze slov jednáním [svých] žen,
2 když uvidí váš čistý život v bázni.
3 Vaší ozdobou ať není to, co [je] vnější - zaplétání vlasů, ověšování zlatem
nebo navlékání šatů -
4 ale ten skrytý člověk srdce [oděný] nepomíjivostí krotkého a pokojného
ducha, jenž je velmi drahý před Bohem.
5 Vždyť takto se také kdysi zdobily ty svaté ženy doufající v Boha, když byly
poddány svým manželům,
6 jako Sára, [která] poslouchala Abrahama a nazývala ho pánem. [Vy] jste
se staly jejími dcerami, činíte-li dobře a nebojíte se žádného zastrašení.
7 Podobně muži, žijte s [nimi] v porozumění a prokazujte ženskému
[pohlaví] čest jakožto slabší nádobě a jako spoludědičkám milosti života, aby
vaše modlitby neměly překážku.
8 Konečně, [buďte] všichni jednomyslní, soucitní, plní bratrské lásky,
milosrdní a přátelští.
9 Neodplácejte zlo zlem, ani zlořečení zlořečením, ale naopak žehnejte,
neboť víte, že jste povoláni k tomu, abyste zdědili požehnání.
10 Vždyť: "Kdo chce milovat život a vidět dobré dny, ať zdržuje svůj jazyk od
zlého a jeho rty ať nemluví lest.
11 Ať se odvrátí od zlého a činí dobré; ať hledá pokoj a následuje jej.
12 Neboť Pánovy oči [jsou] [obráceny] na spravedlivé a jeho uši k jejich
prosbě, ale Pánova tvář [je] proti těm, kdo páchají zlo."
13 Kdo vám bude moci ublížit, stanete-li se následovníky dobra?
14 Ale i kdybyste měli pro spravedlnost trpět, blaze vám. Jejich strašení se
tedy nebojte, ani se neznepokojujte.
15 Posvěcujte však ve svých srdcích Pána Boha a [buďte] vždy připraveni [dát]
odpověď každému, kdo vás požádá o zdůvodnění naděje, která je ve vás, a [to]
s krotkostí a úctou
16 a s dobrým svědomím, aby ti, kdo pomlouvají váš poctivý život v Kristu,
byli zahanbeni, že vás pomlouvají jako zločince.
17 [Je] přece lepší, abyste - pokud by to byla Boží vůle - trpěli za dobré činy
než za zlé.
18 Vždyť i Kristus jednou trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby
nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen v Duchu,
19 v němž také přišel a kázal duchům ve vězení,
20 kdysi neposlušným, když jednou za Noémových dnů Boží trpělivost
vyčkávala, zatímco se stavěla archa, v níž bylo [jen] několik (to jest osm) duší
zachráněno skrze vodu.
21 Podobným způsobem také nás nyní zachraňuje křest - nikoli odstranění
tělesné špíny, ale odvolání dobrého svědomí k Bohu - skrze vzkříšení Ježíše
Krista,
22 jenž odešel do nebe a je po Boží pravici, neboť mu byli poddáni andělé,
vlády i moci.

4

1 Když tedy Kristus trpěl v těle za nás, vyzbrojte se i vy tímtéž smýšlením,
protože ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem,
2 aby [tak] již po zbývající čas nežil v těle pro lidské žádosti, ale pro Boží vůli.
3 Stačí nám přece ten uplynulý čas života, kdy jsme dělali, co se líbí
pohanům: chodili jsme v nestydatostech, žádostech, opilství, hodech, pitkách
a [v] nechutné modloslužbě.
4 Proto je jim divné, když se s [nimi již] nevrháte do téhož proudu
prostopášnosti, a spílají [vám].
5 Ti budou skládat účet Tomu, jenž je připraven soudit živé i mrtvé.
6 Proto bylo také mrtvým kázáno evangelium, aby mohli být u Boha živí v
duchu, ačkoli byli u lidí odsouzeni v těle.
7 Všemu se pak přiblížil konec. Buďte tedy rozvážní a střízliví k modlitbám.
8 Především však mějte jedni k druhým horlivou lásku, neboť láska přikryje
množství hříchů.
9 Buďte k sobě navzájem pohostinní beze [všeho] reptání.
10 Jak každý [z vás] přijal obdarování, tak si jím vzájemně služte, jako dobří
správci rozličné Boží milosti.
11 Mluví-li někdo, [ať mluví] jako Boží slova; slouží-li někdo, [ať slouží] jako
z moci, kterou uděluje Bůh, aby byl Bůh ve všem slaven skrze Ježíše Krista,
jemuž patří sláva a moc na věky věků. Amen.
12 Milovaní, nedivte se tomu přepalování - jež se mezi vámi děje, abyste byli
vyzkoušeni - jako by se vám přihodilo něco zvláštního,
13 ale radujte se [z toho], že jste účastníky Kristových utrpení, abyste se s
jásotem radovali i při zjevení jeho slávy.
14 Jestliže jste hanobeni pro Kristovo jméno, blaze [vám], neboť na vás
spočívá Duch slávy, totiž [Duch] Boží, [jenž] je z jejich strany potupován, ale z
vaší strany oslavován.
15 Ať ovšem nikdo z vás netrpí jako vrah nebo zloděj nebo zločinec [vůbec],
ani jako ten, kdo se plete do cizích věcí.
16 Jestliže však [trpí] jako křesťan, ať se nestydí, ale oslavuje za to Boha.
17 [Přišel] totiž čas, aby soud začal od Božího domu. A jestliže [začíná]
nejdříve od nás, jaký [bude] konec těch, kdo nejsou povolní Božímu
evangeliu?
18 Jestliže spravedlivý stěží dochází spasení, kde se ukáže bezbožný a
hříšník?
19 A proto ať ti, kdo trpí podle Boží vůle, svěřují dobrým jednáním své duše
[Bohu] jakožto věrnému Stvořiteli.

5

1 Starší, kteří jsou mezi vámi, vyzývám [já váš] spolustarší, svědek
Kristových utrpení a účastník té slávy, která má být zjevena:
2 Paste Boží stádo, jež je mezi vámi, a buďte [jeho] strážci - ne z povinnosti,
ale dobrovolně, ne ziskuchtivě, ale ochotně,
3 ne jako byste panovali nad tím, co [vám] bylo svěřeno, ale buďte stádu
příkladem.
4 A až se ukáže ten nejvyšší pastýř, přijmete nevadnoucí korunu slávy.
5 Podobně [vy] mladší, poddejte se starším. Všichni pak buďte poddáni
jedni druhým a oblečte se pokorou, neboť "Bůh se staví proti pyšným,
pokorným však dává milost."
6 Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás v patřičný čas povýšil.
7 Uvrhněte všechnu svou starost na něj, neboť on se stará o vás.

8 Buďte střízliví, bděte; neboť váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí
lev a hledá, koho by spolkl.
9 Vzepřete se mu [jakožto] silní ve víře a vězte, [že] tatáž utrpení se dějí
vašim bratrům na [celém] světě.
10 A když maličko potrpíte, kéž vás Bůh veškeré milosti, jenž nás v Kristu
Ježíši povolal do své věčné slávy, přivede k dokonalosti, upevní, posilní a
ustanoví.
11 Jemu [buď] sláva a moc na věky věků. Amen.
12 Prostřednictvím Silvana, jehož mám za věrného bratra, jsem vám krátce
napsal, abych [vás] povzbudil a dosvědčil, [že] toto je pravá Boží milost a [že]
v ní stojíte.
13 Pozdravuje vás spoluvyvolená [církev], která je v Babylónu, a Marek,
můj syn.
14 Pozdravte se navzájem polibkem lásky. Pokoj vám všem, kdo jste v Kristu
Ježíši. Amen.

2.list Petrův

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli
stejně drahé víry skrze spravedlnost našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista:
2 Kéž je vám v poznání Boha a Ježíše, našeho Pána, rozmnožena milost a
pokoj,
3 [tak] jako nám jeho božská moc darovala všechno, co [patří] k životu a
zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal [svou] slávou a ctností,
4 jejichž prostřednictvím nám byla darována veliká a drahá zaslíbení,
abyste se díky nim stali účastníky božské přirozenosti, když jste unikli zkáze,
která ve světě [panuje] skrze žádosti.
5 Právě proto tedy vynaložte všechno úsilí a připojte ke své víře ctnost, ke
ctnosti poznání,
6 k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti vytrvalost, k vytrvalosti zbožnost,
7 k zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.
8 Budou-li totiž tyto věci při vás a rozhojní se, způsobí, [že] díky poznání
našeho Pána Ježíše Krista nebudete nečinní ani neplodní.
9 Kdo však tyto věci nemá, je slepý a krátkozraký, protože zapomněl na
očištění svých starých hříchů.
10 Proto, bratři, se tím více snažte své povolání a vyvolení upevňovat, neboť
když to budete dělat, rozhodně nikdy neselžete.
11 Tak vám totiž bude v hojnosti udělen přístup do věčného království
našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.
12 Proto vám neopomenu tyto věci stále připomínat, ačkoli [je] znáte a jste
ustanoveni v přítomné pravdě.
13 Považuji totiž za správné probouzet vás upomínáním, dokud jsem v
tomto stánku,
14 neboť vím, že můj stan bude brzy složen, jak mi [to] také oznámil náš Pán
Ježíš Kristus.
15 Vynasnažím se tedy, abyste si i po mém odchodu mohli tyto věci
neustále připomínat.
16 Když jsme vám totiž oznámili moc a příchod našeho Pána Ježíše Krista,
nenásledovali jsme smyšlené báje, ale [mluvili jsme jako] očití svědkové jeho
velebnosti.
17 On přece přijal od Boha Otce čest a slávu, když k němu z velkolepé slávy
zazněl takovýto hlas: “Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem nalezl
zalíbení.”
18 A my, kdo jsme s ním byli na té svaté hoře, jsme ten hlas, který zazněl z
nebe, slyšeli.
19 Máme také velmi pevné prorocké slovo a [vy] děláte dobře, že se ho
držíte jako lampy zářící na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a ve
vašich srdcích nevzejde jitřenka.
20 Vězte především to, že žádné proroctví Písma nespočívá v [něčím]
vlastním výkladu.
21 Proroctví přece nikdy nepřišlo z lidské vůle, ale Boží svatí lidé mluvili,
jak [byli] unášeni Duchem Svatým.

2

1 Mezi lidem však bývali i falešní proroci, [tak] jako i mezi vámi budou
falešní učitelé, kteří pokoutně zavedou zhoubné sekty. Budou zapírat

dokonce i Panovníka, který je vykoupil, a [tak] na sebe přivádějí rychlou záhubu.
2 Jejich zhoubné cesty budou následovat mnozí a cesta pravdy bude skrze ně vydávána potupě.
3 Budou s vámi lakomě kupčit vymyšlenými řečmi; jejich odsouzení již dávno nezahálí a jejich záhuba nespí.
4 Bůh přece neušetřil anděly, kteří zhřešili, ale svrhl [je] do nejhlubší propasti a vydal řetězům temnoty, aby byli střeženi k soudu.
5 Neušetřil ani [ten] starý svět, ale [jako] jednoho z osmi zachoval Noéma, kazatele spravedlnosti, když uvedl potopu na svět bezbožných.
6 Města Sodomu a Gomoru obrátil v popel, když [je] odsoudil ke zkáze, aby dal výstrahu budoucím bezbožníkům,
7 a spravedlivého Lota ztrápeného nestydatým chováním těch zvrhlíků vysvobodil,
8 neboť když ten spravedlivý [muž] mezi nimi bydlel, trýznil den za dnem [svou] spravedlivou duši tím, co viděl a slyšel: [jejich] zločinnými skutky.
9 Pán [tedy] umí vysvobozovat zbožné z pokušení, nepravé pak trestat a zachovávat ke dni soudu,
10 a zvláště ty, kteří jdou za tělem v poskvrňující žádosti, pohrdají vládou, [jsou] drzí, samolibí a neostýchají se tupit hodnostáře.
11 Přitom [ani] andělé, kteří jsou větší v síle a moci, nevynášejí proti nim před Pánem potupný rozsudek.
12 Tito se však jako nerozumná zvířata, z přirozenosti narozená k polapení a záhubě, rouhají tomu, co neznají. [Ti] zahynou svou vlastní zkažeností.
13 Ponesou odplatu nepravosti [jakožto ti,] kdo považují za rozkoš denní hýření. [Jsou to] poskvrny a vady; když s vámi hodují, hýří ve svých klamech.
14 Oči mají plné cizoložstva a neschopné přestat hřešit, lákají nestálé duše, srdce mají vycvičené v lakomství. [Tito] synové prokletí
15 opustili přímou cestu a zabloudili, neboť následovali cestu Baláma, [syna] Bosorova, který si zamiloval mzdu za nepravost.
16 (Za svůj přečin však dostal pokárání: němá oslice promluvila lidským hlasem a zabránila prorokovu bláznovství.)
17 Jsou to studny bez vody, mračna hnaná vichřicí, pro něž je na věčnost zachována černota tmy.
18 Když honosně řeční o marných věcech, lákají žádostmi těla a nestydatostmi ty, kdo právě utekli od těch, kteří žijí v bludu.
19 Slibují jim svobodu, sami jsou však otroky zkázy, neboť kým je kdo přemožen, tím je také zotročen.
20 Jestliže se totiž ti, kdo skrze poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista unikli poskvrnám světa, do nich znovu zapletou a jsou [jimi] přemoženi, jsou jejich poslední věci horší než první.
21 Bylo by pro ně lepší nepoznat cestu spravedlnosti, než se po [jejím] poznání odvrátit od svatého přikázání, jež jim bylo vydáno.
22 Stalo se jim však to, co [se říká] v tom pravdivém přísloví: “Pes se vrátil ke svým zvratkům” a vykoupaná svině k válení v bahně.

3

1 Milovaní, toto [je] již druhý dopis, [který] vám píši. V nich skrze upomínání probouzím vaši upřímnou mysl,
2 abyste pamatovali na slova předpověděná svatými proroky a na přikázání [vydaná] námi apoštoly Pána a Spasitele.

3 Vězte především to, že v posledních dnech přijdou posměvači chodící podle
svých vlastních žádostí
4 a budou říkat: "Kde je ten slib o jeho příchodu? Co zesnuli otcové, všechno
zůstává tak, [jak to bylo] od počátku stvoření!"
5 Úmyslně totiž pomíjejí to, že nebesa byla [již] odedávna a země povstala
Božím slovem z vody a skrze vodu;
6 a tou vodou byl tehdejší svět zatopen a zničen.
7 Ta nynější nebesa a země jsou pak tímtéž slovem zachována a střežena
pro oheň, ke dni soudu a záhuby bezbožných lidí.
8 Tato jedna věc ať vám však není skryta, milovaní, že jeden den [je] u Pána
jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.
9 Pán neotálí s [naplněním svého] slibu, jak si někteří myslí, ale je k nám
trpělivý, neboť nechce, aby někteří zahynuli, ale aby všichni došli k pokání.
10 Pánův den však přijde jako zloděj v noci. V ten [den] nebesa s hřmotem
pominou, živly se rozplynou žárem a země i [všechny] výtvory na ní budou
spáleny.
11 Když se tedy všechno [má] rozplynout, jací musíte být ve svatém chování
a zbožnosti vy,
12 kdo očekáváte a spěcháte k příchodu Božího dne, pro nějž se nebesa
rozplynou ohněm a živly roztaví žárem?
13 Podle jeho zaslíbení však očekáváme nová nebesa a novou zemi, v nichž
přebývá spravedlnost.
14 Proto, milovaní, očekávejte tyto věci a snažte se, abyste jím byli shledáni
v pokoji jako neposkvrnění a bezúhonní.
15 Trpělivost našeho Pána pak mějte za spásu, jak vám také podle moudrosti,
jež mu byla dána, psal náš milovaný bratr Pavel,
16 jako [to činí] i ve všech [ostatních] epištolách, v nichž mluví o těchto
věcech. Jsou v nich některá nesnadno srozumitelná [místa], která nevědomí a
nestálí [lidé] ke své vlastní záhubě překrucují, [tak] jako i ostatní Písma.
17 Ale vy, milovaní, protože [to] víte předem, chraňte se, abyste nebyli
strženi bludem těch zvrhlíků a neodpadli od své stálosti.
18 Rozrůstejte se pak v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše
Krista, jemuž [buď] sláva nyní i na věčné časy. Amen.

1.list Janův

1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme svýma očima viděli, co jsme
spatřili a [čeho] se naše ruce dotýkaly: o Slovu života.
2 Ten život byl zjeven a [my] jsme viděli a svědčíme a oznamujeme vám ten
věčný život, který byl u Otce a byl nám zjeven.
3 Co jsme viděli a slyšeli, [to] vám oznamujeme, abyste i vy měli
společenství s námi; a naše společenství [je] s Otcem i s jeho Synem Ježíšem
Kristem.
4 A toto vám píšeme, aby vaše radost byla úplná.
5 To je pak to poselství, které jsme slyšeli od něho a oznamujeme vám, že
Bůh je světlo a není v něm žádná tma.
6 Řekneme-li, že s ním máme společenství, a chodíme ve tmě, lžeme a
nečiníme pravdu.
7 Chodíme-li však ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi
sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od veškerého hříchu.
8 Řekneme-li, že [žádný] hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás
pravda.
9 Jestliže [však] budeme své hříchy vyznávat, [Bůh] je věrný a spravedlivý,
aby nám odpustil hříchy a očistil nás od veškeré nepravosti.
10 Řekneme-li, že jsme nehřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás není.

2

1 Synáčkové moji, toto vám píši, abyste nezhřešili. A kdyby někdo zhřešil,
máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, [toho] spravedlivého.
2 A on je [oběť] slitování za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.
3 A podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho
přikázání.
4 Kdo říká: "Znám ho," a nezachovává jeho přikázání, je lhář a není v něm
pravda.
5 Kdokoli však zachovává jeho slovo, v tom Boží láska opravdu došla k
dokonalosti. Podle toho víme, že jsme v něm.
6 Kdo říká, že zůstává v něm, ten má také chodit tak, jak chodil on.
7 Bratři, nepíši vám nové přikázání, ale staré přikázání, které jste měli od
počátku. To staré přikázání je to slovo, které jste slyšeli od počátku.
8 A píši vám zase nové přikázání, které je pravdivé v něm i ve vás; neboť
tma pomíjí a to pravé světlo již svítí.
9 Kdo říká, že je ve světle, a nenávidí svého bratra, je až dosud v temnotě.
10 Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle a není v něm [žádné]
pohoršení.
11 Ale kdo svého bratra nenávidí, je v temnotě a v temnotě chodí a neví,
kam jde, neboť jeho oči oslepila temnota.
12 Píši vám, synáčkové, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno.
13 Píši vám, otcové, že jste poznali toho, který [je] od počátku. Píši vám,
mladíci, že jste zvítězili nad tím zlým. Píši vám, děti, že jste poznaly Otce.
14 Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který [je] od počátku.
Napsal jsem vám, mladíci, že jste silní a Boží slovo zůstává ve vás a zvítězili
jste nad tím zlým.

15 Nemilujte svět ani ty věci, které [jsou] ve světě. Jestliže někdo miluje
svět, Otcova láska v něm není.
16 Neboť všechno, co [je] ve světě - žádost těla, žádost očí a pýcha života - [to]
není z Otce, ale ze světa.
17 A svět pomíjí, i jeho žádost, ale ten, kdo činí Boží vůli, trvá na věky.
18 Děti, je poslední hodina; a jak jste slyšeli, že přichází Antikrist, [tak] i
nyní povstalo mnoho antikristů, z čehož poznáváme, že je poslední hodina.
19 Vyšli z nás, ale nebyli z nás. Kdyby totiž byli z nás, zůstali by s námi, ale
[vyšli z] nás, aby se ukázalo, že ne všichni jsou z nás.
20 Vy však máte pomazání od Svatého a víte všechno.
21 Nenapsal jsem vám proto, že neznáte pravdu, ale protože ji znáte a
protože žádná lež není z pravdy.
22 A kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist,
který zapírá Otce i Syna.
23 Nikdo, kdo zapírá Syna, nemá ani Otce. Kdo [však] vyznává Syna, [ten]
má i Otce.
24 Ať ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku. Jestliže ve vás zůstane
to, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i v Otci.
25 A to je to zaslíbení, které nám on zaslíbil: ten věčný život.
26 Tyto věci jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí.
27 Ale ve vás zůstává to pomazání, které jste přijali od něho, a nepotřebujete,
aby vás někdo učil, ale jak vás to pomazání učí o všech věcech (a je pravdivé a
není lež) a jak vás naučilo, tak zůstávejte v něm.
28 A nyní, synáčkové, zůstávejte v něm, abychom až se ukáže, měli smělou
důvěru a nebyli jím zahanbeni při jeho příchodu.
29 Jestliže víte, že [on] je spravedlivý, vězte [také], že každý, kdo působí
spravedlnost, je narozen z něho.

3

1 Pohleďte, jakou lásku nám dal Otec: abychom byli nazváni Božími syny!
Svět nás nezná proto, že nepoznal jeho.
2 Milovaní, teď jsme Boží synové, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme
však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.
3 A každý, kdo v něm má tuto naději, očišťuje se, jako je čistý on.
4 Každý, kdo páchá hřích, páchá i bezzákonnost; a hřích je bezzákonnost.
5 A víte, že on se ukázal, aby sňal naše hříchy, a [žádný] hřích v něm není.
6 A [tak] nikdo, kdo zůstává v něm, nehřeší, [ale] nikdo, kdo hřeší, ho
neviděl ani ho nepoznal.
7 Synáčkové, ať vás nikdo nesvádí. Kdo působí spravedlnost, je spravedlivý,
jako je spravedlivý on.
8 Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Na to je zjeven
Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla.
9 Nikdo, kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává jeho
símě a nemůže hřešit, neboť je narozen z Boha.
10 Podle toho jsou zjevní synové Boží a synové ďábla. Nikdo, kdo nepůsobí
spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.
11 Neboť to je to poselství, které jste slyšeli od počátku, abychom milovali
jedni druhé.
12 Ne jako Kain, [který] byl z toho zlého a zavraždil svého bratra. A proč ho
zavraždil? Protože jeho skutky byly zlé, kdežto [skutky] jeho bratra
spravedlivé.

13 Nedivte se, moji bratři, jestliže vás svět nenávidí.
14 My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry. Kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti.
15 Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstával.
16 Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svůj život; i my [tedy] máme pokládat život za bratry.
17 Kdokoli však má jmění tohoto světa a vidí svého bratra, jak má nedostatek, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstávat Boží láska?
18 Synáčkové moji, nemilujme slovem ani jazykem, ale skutkem a pravdou.
19 A podle toho poznáváme, že jsme z pravdy, a ujistíme svá srdce před jeho tváří.
20 Kdyby [nás] totiž odsuzovalo naše srdce, Bůh je větší než naše srdce a ví všechno.
21 Milovaní, jestliže nás naše srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru.
22 A o cokoli prosíme, přijímáme od něho, neboť zachováváme jeho přikázání a děláme to, co [je] v jeho očích příjemné.
23 A to je to jeho přikázání, abychom uvěřili jménu jeho Syna Ježíše Krista a milovali jedni druhé, jak nám dal přikázání.
24 Kdo tedy zachovává jeho přikázání, zůstává v něm a on [také] v něm. A podle toho poznáváme, že zůstává v nás, [totiž] podle Ducha, kterého nám dal.

4

1 Milovaní, nevěřte každému duchu, ale zkoušejte duchy, zda jsou z Boha, neboť do světa vyšlo mnoho falešných proroků.
2 Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista přišlého v těle, je z Boha.
3 Ale žádný duch, který nevyznává Ježíše Krista přišlého v těle, není z Boha a to je ten [duch] Antikrista, o kterém jste slyšeli, že přichází, a už teď je na světě.
4 Vy jste z Boha, synáčkové, a zvítězili jste nad nimi; neboť větší je Ten, který [je] ve vás, nežli ten, který [je] ve světě.
5 Oni jsou ze světa; proto mluví světsky a svět je poslouchá.
6 My jsme z Boha. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdo není z Boha, neposlouchá nás. Podle toho poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.
7 Milovaní, milujme jedni druhé; neboť láska je z Boha a každý, kdo miluje, se narodil z Boha a zná Boha.
8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť Bůh je láska.
9 V tom je zjevena Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal Bůh na svět, abychom mohli žít skrze něho.
10 V tom je láska, ne že bychom my milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna, [oběť] slitování za naše hříchy.
11 Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, máme i my milovat jedni druhé.
12 Boha nikdy nikdo nevidí, ale jestliže milujeme jedni druhé, Bůh v nás přebývá a jeho láska je v nás dovedena k dokonalosti.
13 Podle toho poznáváme, že zůstáváme v něm a on v nás, že nám dal ze svého Ducha.
14 A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna, Spasitele světa.
15 Kdokoli by vyznal, že Ježíš je Boží Syn, Bůh přebývá v něm a on v Bohu.
16 A my jsme poznali tu lásku, kterou má Bůh k nám, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska, a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

17 V tomto došla [Boží] láska s námi k dokonalosti: abychom měli smělou
důvěru v soudný den, poněvadž jaký je on, [takoví] jsme i my na tomto světě.
18 V lásce není [žádný] strach, ale dokonalá láska vyhání strach ven, neboť
strach má muka. Kdo se však bojí, nedošel k dokonalosti v lásce.
19 My milujeme jeho, neboť on [jako] první miloval nás.
20 Řekne-li někdo: "Miluji Boha" a nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo totiž
nemiluje svého bratra, kterého viděl, jak může milovat Boha, kterého
neviděl?
21 A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval i svého
bratra.

5

1 Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, se narodil z Boha; a každý, kdo miluje
toho, který zplodil, miluje i toho, který je jím zplozen.
2 Podle toho poznáváme, že milujeme Boží syny, když milujeme Boha a
zachováváme jeho přikázání.
3 Neboť to je láska k Bohu, abychom zachovávali jeho přikázání; a jeho
přikázání nejsou těžká.
4 Neboť všechno, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to je to vítězství,
které přemohlo svět: naše víra.
5 Kdo je ten, kdo přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?
6 Toto je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus; nejen skrze vodu,
ale skrze vodu a krev. A Duch je ten, který vydává svědectví, protože Duch je
pravda.
7 Neboť jsou tři, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý;
a ti tři jsou jedno.
8 A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi: Duch a voda a krev; a ti tři
jsou zajedno.
9 Jestliže přijímáme svědectví lidí, Boží svědectví je větší. Neboť toto je Boží
svědectví, které vydal o svém Synu.
10 Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě. Kdo Bohu nevěří, udělal
z něj lháře; neboť neuvěřil tomu svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.
11 A to svědectví je toto: že Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.
12 Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.
13 Tyto věci píši vám věřícím ve jméno Božího Syna, abyste věděli, že máte
věčný život, a abyste věřili ve jméno Božího Syna.
14 A toto je ta smělá důvěra, kterou máme k němu, že o cokoli bychom
prosili podle jeho vůle, slyší nás.
15 A víme-li, že nás slyší, [když] o cokoli prosíme, víme, že prosby, které jsme
mu předkládali, máme [naplněné].
16 Kdyby někdo viděl svého bratra, jak hřeší hříchem, [který] není k smrti,
[ať] se modlí a [Bůh] mu dá život, [totiž] těm, kdo nehřeší k smrti. Je hřích k
smrti a neříkám, aby se modlil za ten.
17 Každá nepravost je hřích, ale je hřích, [který] není k smrti.
18 Víme, že každý, kdo se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, kdo je narozen z
Boha, zachovává sám sebe a ten zlý se ho nedotýká.
19 Víme, že [my] jsme z Boha, ale celý svět leží v tom zlém.
20 A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost, abychom poznali toho
pravého, a jsme v tom pravém, v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh
a věčný život.
21 Synáčkové, vyvarujte se model! Amen.

2.list Janův

1 Starší v Kristu vyvolené paní i jejím synům, které já miluji v pravdě, a
nejen já, ale i všichni, kteří poznali pravdu,
2 pro tu pravdu, která zůstává v nás a bude s námi na věky:
3 Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce i od Pána Ježíše Krista, Otcova
Syna, bude s vámi v pravdě a lásce.
4 Velice jsem se zaradoval, že jsem nalezl [některé] z tvých synů, jak chodí
v pravdě, jak jsme přijali přikázání od Otce.
5 A nyní tě prosím, paní, ne jako bych ti psal nové přikázání, ale to, které
jsme měli od počátku, abychom milovali jedni druhé.
6 To je ta láska, abychom chodili podle jeho přikázání. A to přikázání je,
abyste v ní chodili, jak jste slyšeli od počátku.
7 Do světa totiž vyšlo mnoho bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista
přišlého v těle. [Každý] takový je bludař a antikrist.
8 Dávejte na sebe pozor, abychom neztratili to, na čem jsme pracovali, ale
abychom přijali plnou odplatu.
9 Nikdo, kdo odstupuje a nezůstává v Kristově učení, nemá Boha; kdo
zůstává v Kristově učení, ten má Otce i Syna.
10 Přichází-li k vám někdo a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu,
ani ho nezdravte.
11 Kdo totiž takového zdraví, účastní se jeho zlých skutků.
12 I když vám mám mnoho co psát, nechtěl jsem [se svěřit] papíru a
inkoustu, ale mám naději, že k vám přijdu a budu [s vámi] mluvit tváří v tvář,
aby naše radost byla úplná.
13 Pozdravují tě synové tvé vyvolené sestry. Amen.

3.list Janův

1 Starší milovanému Gaiovi, kterého já miluji v pravdě.
2 Milovaný, především si přeji, abys ve všem prospíval a byl zdráv, tak jako prospívá tvá duše.
3 Velice jsem se totiž zaradoval, když přišli bratři a vydávali svědectví [o] tvé pravdě a [o tom,] jak chodíš v pravdě.
4 Nemám větší radost, než abych slyšel, že moji synové chodí v pravdě.
5 Milovaný, děláš věrně, cokoli činíš bratrům a hostům.
6 Ti vydali před církví svědectví [o] tvé lásce. Když je vypravíš na cestu, jak je důstojné Boha, učiníš dobře.
7 Vyšli totiž pro jeho jméno a od pohanů nic nedostávají.
8 My tedy máme takové přijímat, abychom byli spolupracovníci pravdy.
9 Napsal jsem [vašemu] sboru, ale Diotrefes, který stojí o prvenství mezi nimi, nás nepřijímá.
10 Proto jestliže přijdu, připomenu jeho skutky, které činí, když mluví zlá slova proti nám. A nemá dost na tom, ale sám bratry nepřijímá a těm, kteří by chtěli, brání a vylučuje [je] ze sboru.
11 Milovaný, nenásleduj příklad zlého, ale dobrého. Kdo koná dobro, je z Boha; ale kdo koná zlo, Boha neviděl.
12 Demetrius dostal svědectví ode všech, i od samotné pravdy; a i my [mu] vydáváme svědectví a víte, že naše svědectví je pravdivé.
13 Měl jsem ti mnoho co psát, ale nechci ti psát inkoustem a perem.
14 Mám však naději, že tě brzo uvidím a budeme [spolu] mluvit tváří v tvář.
[(III John 1:15) Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdravuj [všechny] přátele jménem.]

List Judův

1 Juda, služebník Ježíše Krista a bratr Jakubův, těm, kdo jsou povolaní,
posvěcení v Bohu Otci a zachovaní [pro] Krista Ježíše:
2 Nechť se vám rozmnoží milosrdenství a pokoj i láska.
3 Milovaní, ačkoli jsem vynakládal všechnu snahu, abych vám psal o našem
společném spasení, musel jsem vám napsat napomenutí, abyste statečně
bojovali o víru, která byla jednou [provždy] dána svatým.
4 Vloudili se totiž někteří bezbožní lidé, dávno předem poznamenaní k
tomuto odsouzení, kteří milost našeho Boha zaměňují za nestydatost a
zapírají toho jediného Panovníka, našeho Boha a Pána Ježíše Krista.
5 Chci vám však připomenout, ačkoli to [již] jednou víte, že když Pán
vysvobodil [svůj] lid z egyptské země, potom ty, kteří byli nevěřící, zahubil.
6 A ty anděly, kteří nezachovali svou prvotnost, ale opustili svůj příbytek,
uchoval k soudu [toho] velikého dne ve věčných poutech pod temnotou.
7 Jako [i] Sodoma a Gomora a okolní města, která se oddala smilstvu
podobným způsobem [jako] tito a odešla za jiným tělem, jsou vystavena za
příklad, když nesou trest věčného ohně,
8 tak podobně i tito [jako] pohroužení do snu poskvrňují tělo, odmítají
vlády a tupí hodnostáře.
9 Avšak [ani] archanděl Michael, když měl spor s ďáblem a přel se [s ním] o
Mojžíšovo tělo, neodvážil se vynést potupný rozsudek, ale řekl: “Ztrestej tě
Pán!”
10 Tito se však rouhají tomu, co neznají, a kazí se tím, co znají přirozeně
jako nerozumná zvířata.
11 Běda jim, neboť se vydali Kainovou cestou a propadli svodu Balámovy
mzdy a zahynuli odporováním Chóreho.
12 Ti jsou poskvrnami na vašich hodech lásky. Když s vámi hodují,
bezostyšně pasou sami sebe; [jsou to] mračna bez vody unášená větry,
podzimní stromy bez ovoce dvakrát zemřelé a vykořeněné,
13 divoké mořské vlny vypěňující své vlastní hanebnosti, bludné hvězdy,
jimž je na věčnost zachována černota tmy.
14 A o nich také prorokoval sedmý od Adama, Enoch, když řekl: “Hle, Pán
přichází s desetitisíci svých svatých,
15 aby vykonal soud nade všemi [lidmi] a usvědčil všechny, kteří mezi nimi
[byli] bezbožní, za všechny skutky jejich bezbožnosti, které bezbožně
napáchali, i za všechny hrubosti, které proti němu vyslovili bezbožní hříšníci.”
16 To jsou [ti], kteří reptají, stěžují si, chodí podle svých žádostí, jejichž ústa
mluví honosně a [kteří] pochlebují lidem pro [svůj] užitek.
17 Ale vy, milovaní, pamatujte na slova předpověděná apoštoly našeho Pána
Ježíše Krista.
18 Řekli vám přece, že v posledním čase budou posměvači chodící podle
svých bezbožných žádostí.
19 To jsou ti, kteří se sami oddělují, tělesní [lidé], kteří nemají Ducha.
20 Ale vy, milovaní, se budujte na té své nejsvětější víře, modlete se v
Duchu Svatém
21 a zachovávejte se v Boží lásce, zatímco očekáváte milosrdenství našeho
Pána Ježíše Krista k věčnému životu.
22 Mějte pak rozeznání a nad některými se slitovávejte.

23 Ale jiné zachraňujte v bázni, vytrhujíce [je] z ohně a nenávidíce i tu skrze
tělo poskvrněnou košili.
24 Avšak tomu, který je schopen zachovat vás bez pádu a postavit [vás] bez
úhony v přítomnosti své slávy s veselím,
25 jedinému moudrému Bohu, našemu Spasiteli, [jemu buď] sláva a
velebnost, vláda i moc, nyní i po všechny věky. Amen.

Zjevení Janovo

1 Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co
se musí brzy stát. A [on je] skrze svého anděla poslal a ukázal svému
služebníku Janovi,
2 který dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista a všechno, co viděl.
3 Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají
to, co [je] v něm napsáno; neboť čas [je] blízko.
4 Jan sedmi sborům, které [jsou] v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který
je a který byl a který přichází, a od sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem,
5 a od Ježíše Krista, jenž [je] věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých a
vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval a omyl nás od našich hříchů
svou krví
6 a učinil nás králi a kněžími svému Bohu a Otci - jemu [buď] sláva a moc na
věky věků. Amen.
7 Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou
nad ním kvílet všechny národy země; jistě, amen.
8 "Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec," praví Pán, který je a který byl a
který přichází, ten Všemohoucí.
9 Já Jan, váš bratr i spoluúčastník v soužení, v království a [v] trpělivosti
Ježíše Krista, jsem byl pro Boží slovo a pro svědectví Ježíše Krista na ostrově
zvaném Patmos.
10 A v den Páně jsem byl ve [vytržení] Ducha a uslyšel jsem za sebou
mocný hlas, jako [zvuk] polnice,
11 jak říká: "Já jsem Alfa i Omega, Ten první i poslední. Co vidíš, napiš do
knihy a pošli sedmi sborům, které [jsou] v Asii: do Efezu, do Smyrny, do
Pergamonu, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje."
12 Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil; a když
jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícnů
13 a uprostřed těch sedmi svícnů jakoby Syna člověka, oděného dlouhým
rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.
14 Jeho hlava a vlasy [byly] bílé jako bílá vlna, jako sníh a jeho oči jako
plamen ohně.
15 Jeho nohy [byly] podobné bronzu rozžhavenému v peci a jeho hlas jako
zvuk mnohých vod.
16 V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč;
jeho tvář [byla] jako slunce, [když] září ve své síle.
17 Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. Ale [on] na mě
položil svou pravou ruku a řekl mi: "Neboj se. Já jsem Ten první i poslední,
18 ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Amen. A mám
klíče pekla i smrti.
19 Zapiš věci, které jsi viděl, a ty, které jsou i které se mají dít potom.
20 [Toto je] tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch
sedmi zlatých svícnů: těch sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů a sedm
svícnů, které jsi viděl, je sedm sborů."

2

1 "Andělu církve v Efezu napiš: Toto praví Ten, který drží ve své pravici
těch sedm hvězd, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svícnů:

2 Znám tvé skutky a tvou práci, i tvou vytrvalost, a [vím,] že nemůžeš snést
zlé [lidi]; a vyzkoušel jsi ty, kteří si říkají apoštolové, ale nejsou, a shledal jsi,
[že] jsou lháři.
3 Vydržel jsi, jsi vytrvalý a pro mé jméno jsi pracoval a nezemdlel.
4 Ale mám proti tobě, že jsi opustil tu svou první lásku.
5 Proto si vzpomeň, odkud jsi spadl a čiň pokání a první skutky. Jinak k
tobě brzy přijdu a pohnu tvým svícnem z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.
6 Ale máš to, že nenávidíš skutky nikolaitů, které nenávidím i já.
7 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: tomu, kdo vítězí, dám jíst ze
stromu života, který je uprostřed Božího ráje."
8 "A andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví Ten první i poslední, který
byl mrtvý a ožil:
9 Znám tvé skutky, i soužení a chudobu (ale jsi bohatý), i rouhání těch, kteří
si říkají Židé, a nejsou, ale [jsou] shromáždění Satanovo.
10 Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne [některé] z vás do
vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný
až do smrti a dám ti korunu života.
11 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: kdo vítězí, tomu druhá smrt
neublíží."
12 "A andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ten ostrý
dvojsečný meč:
13 Znám tvé skutky i [to, že] bydlíš [tam,] kde [je] Satanův trůn, a [že] se
držíš mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas,
můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí Satan.
14 Ale mám proti tobě [to] málo, že tam máš ty, kteří drží učení Balámovo,
který učil Baláka klást pohoršení před syny Izraele, aby jedli to, co je
obětované modlám a smilnili.
15 Tak i ty máš [lidi,] kteří drží učení nikolaitů, což nenávidím.
16 Čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých
úst.
17 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: tomu, kdo vítězí, dám jíst tu
skrytou manu a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové
jméno, které nezná nikdo než ten, kdo [je] přijímá."
18 "A andělu církve v Thyatirech napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči
jako plamen ohně a jehož nohy [jsou] podobné bronzu:
19 Znám tvé skutky, lásku, službu, věrnost i tvou vytrvalost. A tvých
posledních skutků [je] více nežli prvních.
20 Ale mám proti tobě [to] málo, že necháváš ženu Jezábel, která si říká
prorokyně, aby učila a sváděla mé služebníky, aby smilnili a jedli to, co je
obětované modlám.
21 A dal jsem jí čas, aby činila pokání ze svého smilstva, ale [ona] pokání
nečinila.
22 Hle, já ji uvrhnu na lůžko a ty, kteří s ní cizoloží, do velikého soužení,
nebudou-li činit pokání ze svých skutků;
23 a její syny zahubím smrtí. A všechny církve poznají, že já jsem Ten, který
zkoumá mysl i srdce, a odplatím vám každému podle vašich skutků.
24 Ale vám i ostatním Thyatirským, kteří nemají toto učení a kteří, jak říkají,
nepoznali hlubokosti Satanovy, pravím: Nevložím na vás jiné břemeno.
25 Toho, co máte, se však držte, dokud nepřijdu.
26 Kdo vítězí a zachovává mé skutky až do konce, tomu dám moc nad
národy.

27 A bude je pást železným prutem a budou rozbíjeny jako hliněné nádobí -
jak jsem [to] i já přijal od svého Otce -
28 a dám mu jitřní hvězdu.
29 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

3

1 "A andělu církve v Sardách napiš: Toto praví Ten, který má sedm duchů
Božích a těch sedm hvězd: Znám tvé skutky, že máš jméno, že jsi živý, ale jsi
mrtvý.
2 Buď bdělý a posilni umírající zbytek; neboť jsem před Bohem nenalezl tvé
skutky naplněné.
3 Pamatuj tedy, jak jsi přijal a slyšel [mé slovo]; zachovávej [je] a čiň pokání.
Pokud však nebudeš bdít, přijdu na tebe jako zloděj a nebudeš vědět, ve
kterou hodinu na tebe přijdu.
4 Ale máš v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha; a [ti] se
budou se mnou procházet v bílém [rouchu], neboť jsou [toho] hodni.
5 Kdo vítězí, bude se oblékat bílým rouchem; a jeho jméno nikdy nevymažu
z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly.
6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."
7 "A andělu církve ve Filadelfii piš: Toto říká ten Svatý a Pravý, který má
klíč Davidův, který otvírá, a nikdo nezavře a zavírá, a nikdo neotevře:
8 Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře a nikdo je
nemůže zavřít. Neboť máš [sice] malou moc, ale zachoval jsi mé slovo a
nezapřel jsi mé jméno.
9 Hle, dávám [ti] ze shromáždění Satanova ty, kteří si říkají Židé, a nejsou,
ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že
jsem si tě zamiloval.
10 Protože jsi zachoval slovo mé trpělivosti, i já tě zachovám od hodiny
zkoušky, která má přijít na celý svět, aby byli vyzkoušeni ti, kdo bydlí na
zemi.
11 Hle, přijdu rychle. Drž se [toho], co máš, aby nikdo nevzal tvou korunu.
12 Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha a nevyjde již
nikdy ven. A napíši na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha,
Nového Jeruzaléma sestupujícího z nebe od mého Boha, i své nové jméno.
13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."
14 "A andělu církve v Laodikeji napiš: Toto praví Amen, ten věrný a pravý
svědek, prvopočátek Božího stvoření:
15 Znám tvé skutky, že nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo
horký!
16 A tak, že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.
17 Říkáš totiž: Jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji; a nevíš, že jsi
ubohý a politováníhodný, chudý, slepý a nahý.
18 Radím ti, aby sis ode mne koupil zlato přetavené v ohni, abys byl bohatý,
a bílé roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty; a své oči
pomaž mastí, abys viděl.
19 Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhorli se tedy a čiň
pokání.
20 Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli by uslyšel můj hlas a otevřel dveře,
vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.
21 Kdo vítězí, tomu dám sedět se mnou na svém trůnu, jako jsem i já zvítězil
a sedím se svým Otcem na jeho trůnu.

22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

4

1 Potom jsem viděl, a hle, v nebi [byly] otevřené dveře. A ten první hlas,
který jsem slyšel, jak se mnou mluví, [zněl] jako polnice a říkal: "Vystup sem
a ukážu ti, co se musí stát potom."
2 A hned jsem byl ve [vytržení] Ducha: a hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu
[někdo] seděl.
3 Ten, který seděl [na trůnu], byl na pohled podobný kameni jaspisu a
karneolu; a kolem trůnu [byla] duha, na pohled podobná smaragdu.
4 Okolo toho trůnu [bylo] čtyřiadvacet trůnů a na těch trůnech jsem viděl
sedět čtyřiadvacet starců, oblečených do bílých rouch; a na hlavách měli zlaté
koruny.
5 A z toho trůnu vycházelo blýskání a hromobití a hlasy. A před trůnem
hořelo sedm ohnivých pochodní, což je sedm duchů Božích.
6 Před trůnem [bylo] také skleněné moře podobné křišťálu a uprostřed
trůnu a kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu.
7 A ta první bytost [byla] podobná lvu, druhá bytost podobná teleti, třetí
bytost měla tvář jako člověk a čtvrtá bytost se podobala letícímu orlu.
8 A [ty] čtyři bytosti měly každá po šesti křídlech dokola a uvnitř [měly] plno
očí; a bez přestání, dnem i nocí, říkaly: "Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh
Všemohoucí, Ten, který byl a který je a který přichází."
9 A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na
věky věků,
10 padne těch čtyřiadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu a klaní se
Živému na věky věků a hodí své koruny před trůn se slovy:
11 "Jsi hoden, Pane, přijmout slávu a čest i moc; neboť ty jsi stvořil všechny
věci a pro tvou vůli jsou a byly stvořeny."

5

1 A na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i
zvenčí, zapečetěnou sedmi pečetěmi.
2 A viděl jsem silného anděla, jak volá mocným hlasem: "Kdo je hoden
otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?"
3 A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní
nahlédnout.
4 A tak jsem velmi plakal, protože se nenašel nikdo, [kdo by byl] hoden
otevřít a číst tu knihu nebo do ní nahlédnout.
5 Jeden z těch starců mi však řekl: "Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení
Judova, kořen Davidův, aby tu knihu otevřel a rozlomil jejích sedm pečetí."
6 A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch
starců stojí Beránek jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí, což je sedm
duchů Božích poslaných na celou zem.
7 A přišel a vzal tu knihu z pravice Sedícího na trůnu.
8 A jakmile vzal tu knihu, padly ty čtyři bytosti a těch čtyřiadvacet starců
před Beránkem a každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou
modlitby svatých.
9 A zpívali novou píseň: "Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti; neboť
jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu svou krví z každého pokolení a jazyka,
lidu i národa.

10 A učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad
zemí."
11 A viděl jsem a slyšel hlas mnoha andělů okolo toho trůnu, těch bytostí a
těch starců; a jejich počet byl desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců
12 a volali mocným hlasem:" Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a
bohatství, moudrost a sílu, čest a slávu i chválu."
13 Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři,
všechno, co [je] v nich, jsem slyšel říkat: "Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála
a čest, sláva i vláda na věky věků!"
14 A ty čtyři bytosti řekly: "Amen!" A těch čtyřiadvacet starců padlo a klanělo
se Živému na věky věků.

6

1 Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečetí, a slyšel jsem jednu
z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: "Pojď a dívej se."
2 A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu
dána koruna a [on] vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.
3 A když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou bytost říci: "Pojď a dívej
se."
4 A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý. A tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno, aby
odňal mír ze země a aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.
5 A když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: "Pojď a dívej se." A
hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy.
6 A zprostředka těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: "Mírka pšenice
za denár a tři mírky ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškoď!"
7 A když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti říci: "Pojď a
dívej se."
8 A hle, spatřil jsem koně mrtvolně bledého a jméno toho, který na něm
seděl, [bylo] Smrt a za ním šlo Peklo. A byla jim dána moc nad čtvrtinou země,
aby zabíjeli mečem, hladem, morem a šelmami země.
9 A když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro
Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi.
10 A hlasitě volali: "Jak dlouho [ještě], Hospodine, [ty] svatý a pravý,
nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?"
11 Každému [z nich] tedy bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať
odpočívají ještě krátký čas, dokud se nenaplní také [počet] jejich
spolusluužebníků a jejich bratrů, kteří mají být zabíjeni jako oni.
12 A když otevřel šestou pečeť, hle, spatřil jsem, [jak] nastalo veliké
zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl [celý] jako krev
13 a nebeské hvězdy padaly na zem, jako [když] fíkovník zmítaný velkým
větrem shazuje své pozdní fíky.
14 A nebe bylo odstraněno, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i
ostrovy se pohnuly ze svého místa.
15 A králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní a každý otrok i
každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal.
16 A říkali horám a skalám: "Padněte na nás a ukryjte nás před tváří Toho,
který sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka!
17 Neboť přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo může obstát?"

7

1 Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi
čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom.

2 Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl
pečetidlo živého Boha. [Ten] zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž
bylo dáno, aby škodili zemi a moři:
3 "Neškoďte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky
našeho Boha na jejich čelech!"
4 A slyšel jsem počet označených: sto čtyřicet čtyři tisíce jich [bylo] označeno
ze všech pokolení synů Izraele:
5 z pokolení Juda dvanáct tisíc označených, z pokolení Rúben dvanáct tisíc
označených, z pokolení Gád dvanáct tisíc označených,
6 z pokolení Ašer dvanáct tisíc označených, z pokolení Neftalí dvanáct tisíc
označených, z pokolení Manases dvanáct tisíc označených,
7 z pokolení Šimeón dvanáct tisíc označených, z pokolení Lévi dvanáct tisíc
označených, z pokolení Isachar dvanáct tisíc označených,
8 z pokolení Zabulón dvanáct tisíc označených, z pokolení Josef dvanáct
tisíc označených, z pokolení Benjamín dvanáct tisíc označených.
9 A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze
všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem
Beránka, oblečeni do bílých rouch, a v rukou [měli] palmové [ratolesti].
10 A hlasitě volali: "Spasení náleží našemu Bohu sedícímu na trůnu a
Beránkovi!"
11 A všichni andělé stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí a padli před
trůnem na tváře a klaněli se Bohu
12 se slovy: "Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla
našemu Bohu na věky věků! Amen."
13 Jeden z těch starců pak promluvil a řekl mi: "Kdo jsou ti oblečení do
bílých rouch a odkud přišli?"
14 Řekl jsem mu: "Pane, ty víš." A [on] mi řekl: "To jsou ti, kteří přišli z
velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybílili je v krvi Beránka,
15 a proto jsou před Božím trůnem a slouží mu dnem i nocí v jeho chrámu; a
Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.
16 Nebudou již nikdy hladovět ani žíznit a nebude je pálit slunce ani žádné
horko,
17 protože je bude pást Beránek, který [je] uprostřed trůnu, a povede je k
pramenům vod života. A Bůh setře z jejich očí každou slzu."

8

1 Když pak otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny.
2 A viděl jsem těch sedm andělů, kteří stojí před Boží tváří; a bylo jim dáno
sedm polnic.
3 Pak přišel jiný anděl se zlatou kadidelnicí a postavil se k oltáři. Bylo mu
dáno množství kadidla, aby [je] s modlitbami všech svatých položil na zlatý
oltář, který [je] před trůnem.
4 A dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží
tvář.
5 Anděl pak vzal tu kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a shodil [ji] na
zem. Tehdy nastaly hlasy, hromobití, blýskání a zemětřesení,
6 a těch sedm andělů, kteří měli sedm polnic, se připravilo, aby troubili.
7 Když zatroubil první anděl, nastalo krupobití a oheň smíšený s krví a
bylo [to] svrženo na zem. Shořela třetina stromů a všechna zelená tráva byla
spálena.

8 Když zatroubil druhý anděl, jako by byla do moře vržena veliká ohnivě
planoucí hora. Třetina moře se obrátila v krev
9 a v tom moři zemřela třetina stvoření majících duši a třetina lodí byla
zničena.
10 Když zatroubil třetí anděl, spadla z nebe veliká hvězda hořící jako
pochodeň a padla na třetinu řek a na prameny vod.
11 Jméno té hvězdy je Pelyněk. A třetina vod se obrátila v pelyněk a mnoho
lidí kvůli těm vodám zemřelo, neboť zhořkly.
12 Když zatroubil čtvrtý anděl, byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce a
třetina hvězd, aby se jich třetina zatměla a třetina dne neměla světlo a
podobně [i] noc.
13 A viděl jsem a slyšel jednoho anděla, jak letí prostředkem nebe a volá
mocným hlasem: "Běda, běda, běda těm, kteří bydlí na zemi, pro zbývající
hlasy polnic těch tří andělů, kteří mají troubit!"

9

1 Když zatroubil pátý anděl, uviděl jsem hvězdu spadlou z nebe na zem.
Byl jí dán klíč od bezedné propasti,
2 a když tu bezednou propast otevřela, vystoupil z propasti dým jako dým
[z] veliké pece a dýmem té propasti se zatmělo slunce i ovzduší.
3 Z toho dýmu pak vyšly na zem kobylky, jimž byla dána moc - moc, jakou
mají pozemští štíři.
4 Bylo jim řečeno, aby neškodily trávě na zemi ani žádné zeleni ani žádnému
stromu, jenom lidem, kteří nemají na čele Boží znamení.
5 A bylo jim dáno, ne aby je zabíjely, ale aby [je] trýznily po pět měsíců. A
jejich trýznění [bylo] jako trýznění od štíra, když bodne člověka.
6 (V těch dnech budou lidé hledat smrt, ale nenaleznou ji; budou toužit
umřít, ale smrt od nich uteče.)
7 Vzhledem byly ty kobylky podobné koním připraveným k boji. Na jejich
hlavách [byly] jakoby koruny podobné zlatu a jejich tváře [byly] jako tváře
lidí.
8 Měly vlasy jako vlasy žen a jejich zuby byly jako lví.
9 Také měly pancíře jako pancíře ze železa a zvuk jejich křídel [byl] jako
zvuk vozů, když množství koní běží do boje.
10 Ocasy měly jako štíři a v těch ocasech byly ostny. A v jejich moci [bylo]
ubližovat lidem po pět měsíců.
11 A měly nad sebou krále, anděla propasti, který se hebrejsky jmenuje
Abaddon a v řečtině má jméno Apollyon.
12 První "běda" pominulo; hle, potom přichází ještě dvoje [další] "běda":
13 Když zatroubil šestý anděl, uslyšel jsem jakýsi hlas ze čtyř rohů zlatého
oltáře, který [je] před Boží tváří,
14 jak řekl šestému andělu, který měl polnici: "Rozvaž ty čtyři anděly, kteří
jsou svázáni u veliké řeky Eufrat!"
15 A [tak] byli rozvázáni ti čtyři andělé, připravení na hodinu, den, měsíc a
rok, aby pobili třetinu lidí.
16 Počet jezdců [jejich] vojska [byl] dvě stě miliónů - zaslechl jsem totiž
jejich počet.
17 A tak jsem ve vidění spatřil koně a ty, kteří na nich seděli. Měli ohnivě
[rudé], hyacintově [modré] a sírově [žluté] pancíře. Hlavy těch koní [byly]
jako hlavy lvů a z jejich tlam vycházel oheň, dým a síra.

18 Těmito třemi [ranami], ohněm, dýmem a sírou, které vycházely z jejich
tlam, byla pobita třetina lidí.
19 Neboť jejich moc je v jejich tlamách a ocasech. Jejich ocasy [jsou] totiž
podobné hadům s hlavami, jimiž škodí.
20 Ostatní lidé, kteří nebyli zabiti těmito ranami, však nečinili pokání ze
skutků svých rukou, aby se přestali klanět démonům a modlám [ze] zlata,
stříbra, mědi, [z] kamene i [ze] dřeva, které nemohou vidět ani slyšet ani
chodit.
21 Nečinili také pokání ze svých vražd ani ze svého čarodějnictví, ze svého
smilstva, ani ze svých krádeží.

10

1 Uviděl jsem také jiného silného anděla, jak sestupuje z nebe, oblečen
oblakem. Na hlavě [měl] duhu, jeho tvář [byla] jako slunce a jeho nohy jako
ohnivé sloupy.
2 V ruce měl otevřenou knížku a postavil se pravou nohou na moře a levou
na zem.
3 Vykřikl mocným hlasem, jako když řve lev, a poté, co vykřikl, promluvilo
svými hlasy sedm hromů.
4 A když těch sedm hromů promluvilo svými hlasy, chtěl jsem psát. Ale
uslyšel jsem hlas z nebe, který mi říkal: "Zapečeť [to], co řeklo těch sedm
hromů, a nepiš to."
5 Tehdy ten anděl, kterého jsem viděl stát na moři a na zemi, pozvedl svou
ruku k nebi
6 a přísahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co [je] v něm,
zemi i to, co [je] na ní, a moře i to, co [je] v něm, že už nebude [více] času,
7 ale [že] ve dnech hlasu sedmého anděla, až bude troubit, bude dokonáno
Boží tajemství, jak [to] oznámil svým služebníkům prorokům.
8 A ten hlas, který jsem uslyšel z nebe, se mnou znovu mluvil a řekl: "Jdi,
vezmi z ruky anděla stojícího na moři a na zemi tu otevřenou knížku."
9 Šel jsem tedy k tomu andělu a řekl jsem mu: "Dej mi tu knížku." A [on] mi
řekl: "Vezmi ji a sněz; způsobí ti hořkost v břiše, ale ve tvých ústech bude
sladká jako med."
10 Vzal jsem tedy z andělovy ruky tu knížku a snědl jsem ji. A byla v mých
ústech sladká jako med, ale když jsem ji snědl, měl jsem hořko v břiše.
11 Pak mi řekl: "Musíš znovu prorokovat mnoha lidem, národům, jazykům i
králům."

11

1 A byla mi dána třtina podobná [měřicí] holi a postavil se [tu] anděl se
slovy: "Vstaň a změř Boží chrám i oltář i ty, kteří se v něm klanějí.
2 Nádvoří, které [je] venku [před] chrámem, však vynech a neměř ho, neboť
bylo dáno pohanům a [ti] budou šlapat [po] svatém městě čtyřicet dva měsíce.
3 Ale dám [moc] dvěma svým svědkům, kteří budou prorokovat tisíc dvě stě
šedesát dní, oblečeni pytlovinou."
4 Ti jsou ty dvě olivy a dva svícny stojící před tváří Boha [vší] země.
5 A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyjde z jejich úst oheň a pohltí jejich
nepřátele. Kdyby jim tedy chtěl někdo ublížit, musí být takto zabit.
6 Ti [dva] mají moc zavřít nebe, aby za dnů jejich prorokování nepršel
déšť; a mají moc nad vodami, aby je obraceli v krev a aby zasáhli zemi
jakoukoli ranou, kdykoli budou chtít.

7 Ale když dokončí své svědectví, povede proti nim ta šelma vystupující z
propasti válku a zvítězí nad nimi a zabije je.
8 A jejich mrtvoly [budou ležet] na ulici toho velikého města, které se
duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán.
9 A [mnozí] z lidí, pokolení, jazyků a národů se budou dívat na jejich
mrtvoly po tři a půl dne a nedovolí jejich mrtvoly pochovat do hrobů.
10 A ti, kteří bydlí na zemi, se budou nad nimi radovat a veselit a budou
posílat dary jedni druhým; protože ti dva proroci trýznili obyvatele země.
11 Ale po třech a půl dnech do nich vstoupil duch života od Boha a postavili
se na nohy a na ty, kteří je pozorovali, padla veliká bázeň.
12 Potom uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim řekl: "Vystupte sem!" A [oni]
vystoupili v oblaku do nebe a jejich nepřátelé je pozorovali.
13 A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desetina města padla a v tom
zemětřesení bylo zabito sedm tisíc lidí. A ostatní dostali strach a vzdali slávu
nebeskému Bohu.
14 Druhé "běda" pominulo; hle, třetí "běda" přichází rychle:
15 Tehdy zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly mocné hlasy říkající:
"Království světa se stala [královstvím] našeho Pána a jeho Krista; a [on] bude
kralovat na věky věků!"
16 Tehdy těch čtyřiadvacet starců, kteří sedí na svých trůnech před Božím
obličejem, padlo na tváře a klanělo se Bohu
17 se slovy: "Děkujeme tobě, Pane, Všemohoucí Bože, který jsi a který jsi byl a
který přicházíš; neboť ses chopil své veliké moci a ujal ses kralování!
18 Národy se rozhněvaly a přišel tvůj hněv a čas, aby byli souzeni mrtví a
aby byla dána odplata tvým služebníkům prorokům a svatým a těm, kteří se
bojí tvého jména, malým i velkým, a aby byli zničeni ti, kteří ničí zemi."
19 Tehdy se otevřel Boží chrám v nebi a v jeho chrámu byla vidět truhla
jeho smlouvy. A nastalo veliké blýskání, hlasy a hromobití, zemětřesení a
veliké krupobití.

12

1 A na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma
nohama měsíc a na její hlavě koruna dvanácti hvězd.
2 Byla těhotná a křičela v porodních bolestech a trpěla, aby porodila.
3 Tehdy se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi
hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun.
4 Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. A ten drak se
postavil před ženu, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile [ho]
porodí.
5 Ale [když] porodila Syna, muže, který má pást všechny národy železným
prutem, byl její Syn vytržen k Bohu a jeho trůnu.
6 A ta žena utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam
živili tisíc dvě stě šedesát dní.
7 Tehdy nastal v nebi boj: Michael a jeho andělé bojovali proti drakovi. A
drak bojoval, i jeho andělé,
8 ale [nic] nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo
9 a ten veliký drak - ten dávný had, zvaný ďábel a Satan, který svádí celý
svět - byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.
10 A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: "Nyní nastalo spasení, moc i
království našeho Boha a vláda jeho Krista; neboť byl svržen žalobce našich
bratrů, který na ně dnem i nocí žaloval před obličejem našeho Boha.

11 Ale oni nad ním zvítězili díky krvi Beránka a díky slovu svého svědectví, a
nemilovali své duše až k smrti.
12 Proto se veselte, nebesa i [vy,] kteří v nich přebýváte. Běda těm, kdo bydlí
na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, protože ví,
že má málo času."
13 A když drak spatřil, že byl svržen na zem, začal pronásledovat tu ženu,
která porodila toho muže.
14 Ale té ženě byla dána dvě křídla veliké orlice, aby před tím hadem uletěla
na poušť, na své místo, kde byla živena čas a časy a půl času.
15 A had za tou ženou vychrlil ze své tlamy vodu jako řeku, aby byla stržena
proudem.
16 Ale země té ženě pomohla. Země totiž otevřela svá ústa a pohltila tu řeku,
kterou drak vychrlil ze své tlamy.
17 Drak se tedy na tu ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními [z] jejího
semene, kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista. [
(Revelation of John 12:18) A stál jsem na mořském písku.]

13

1 Tehdy jsem spatřil šelmu vystupující z moře, která měla sedm hlav a deset
rohů. Na jejích rozích [bylo] deset korun a na jejích hlavách rouhavé jméno.
2 Ta šelma, kterou jsem spatřil, byla podobná pardálu, ale její nohy [byly]
jako medvědí a její tlama jako tlama lva. A drak jí dal svou sílu, svůj trůn i
velikou moc.
3 Spatřil jsem také jednu z jejích hlav jakoby zraněnou k smrti, ale její
smrtelná rána se uzdravila. A celá země [šla] v úžasu za tou šelmou
4 a [lidé] se klaněli draku, který dal té šelmě moc; klaněli se i šelmě se slovy:
"Kdo [je] podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?"
5 A byla jí dána ústa mluvící veliké věci a rouhání a byla jí dána moc působit
po čtyřicet dva měsíce.
6 Otevřela tedy svá ústa, aby se rouhala Bohu a urážela jeho jméno, jeho
stánek i ty, kteří přebývají v nebi.
7 Bylo jí dáno, aby svedla boj se svatými a přemohla je; a byla jí dána moc
nad každým kmenem, jazykem i národem.
8 Budou se jí klanět všichni kdo bydlí na zemi, [každý,] jehož jméno není od
založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.
9 Má-li někdo uši, ať slyší.
10 Kdokoli vodí do zajetí, do zajetí půjde. Kdokoli zabíjí mečem, musí být
mečem zabit. Zde je vytrvalost a věrnost svatých.
11 Potom jsem spatřil jinou šelmu, jak vystupuje ze země: měla dva rohy
jako Beránek, ale mluvila jako drak.
12 Ta vykonává všechnu moc té první šelmy před její tváří a působí, že se
země i ti, kteří na ní bydlí, budou klanět té první šelmě, jejíž smrtelná rána se
uzdravila.
13 A dělá veliké divy, takže působí i to, aby z nebe na zem sestupoval oheň
před zraky lidí.
14 A svádí obyvatele země těmi divy, které jí bylo dáno dělat před tváří
šelmy. Říká těm, kteří bydlí na zemi, aby udělali obraz té šelmě, která měla
ránu od meče, ale ožila.
15 A bylo jí dáno, aby dala ducha tomu obrazu šelmy, aby obraz té šelmy
mluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kdo by se obrazu té šelmy neklaněli.
16 A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i
otrokům, bylo dáno znamení na pravou ruku nebo na čelo

17 a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, jedině ten, kdo má znamení
nebo jméno té šelmy nebo číslo jejího jména.
18 Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočte číslo té šelmy; neboť je [to]
číslo člověka. Jeho číslo [je] šest set šedesát šest.

14

1 A hle, uviděl jsem Beránka stojícího na hoře Sion a s ním sto čtyřicet čtyři
tisíc [těch], kteří měli na svých čelech napsané jméno jeho Otce.
2 Uslyšel jsem také hlas z nebe, jako zvuk mnoha vod a jako zvuk velikého
hromu. A ten zvuk, který jsem slyšel, [byl] jako když harfeníci hrají na své
harfy.
3 A zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi a
[před] těmi starci; a nikdo se tu píseň nemohl naučit, jedině těch sto čtyřicet
čtyři tisíce vykoupených ze země.
4 To jsou [ti], kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panicové. To jsou
ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí [jako]
prvotiny Bohu a Beránkovi.
5 A v jejich ústech není nalezena lest, neboť jsou bez úhony před Božím
trůnem.
6 Spatřil jsem také jiného anděla, letícího prostředkem nebe, který měl
věčné evangelium, aby [je] kázal těm, kteří bydlí na zemi - každému národu,
pokolení, jazyku i lidu -
7 jak říká mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť
přišla hodina jeho soudu; klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i
prameny vod!"
8 A za [ním] letěl jiný anděl se slovy: "Padlo, padlo to veliké město Babylón,
neboť napájelo všechny národy vínem svého vášnivého smilstva!"
9 A za nimi letěl třetí anděl a říkal mocným hlasem: "Klaní-li se někdo šelmě
a jejímu obrazu a přijímá-li [její] znamení na své čelo nebo na svou ruku,
10 i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vlito do kalichu jeho
rozhorlení; a bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před
tváří Beránka.
11 A dým jejich muk bude vystupovat na věky věků. A ti, kteří se klanějí
šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména, nebudou mít
odpočinutí dnem ani nocí."
12 Zde je vytrvalost svatých, zde [jsou] ti, kteří zachovávají Boží přikázání a
Ježíšovu víru.
13 Potom jsem uslyšel hlas z nebe, který mi říkal: "Piš: Blaze mrtvým, kteří
od této chvíle umírají v Pánu." "Ano," praví Duch, "ať si odpočinou od svých
prací; a jejich skutky jdou s nimi."
14 A hle, spatřil jsem bílý oblak a na tom oblaku seděl jakoby Syn člověka.
Na hlavě měl zlatou korunu a v ruce ostrý srp.
15 A z chrámu vyšel jiný anděl a volal mocným hlasem na toho, který seděl
na oblaku: "Přilož svůj srp a žni, neboť přišla tvá hodina sklizně, protože
sklizeň země dozrála!"
16 Tehdy ten, který seděl na oblaku, vrhl svůj srp na zem a země byla
požata.
17 Z chrámu, který [je] v nebi, pak vyšel jiný anděl a také on měl ostrý srp.
18 A od oltáře vyšel [ještě] další anděl, který měl moc nad ohněm, a zavolal
mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: "Pošli svůj ostrý srp a skliď
hrozny vinice země, neboť její hrozny dozrály!"

19 Tehdy ten anděl vrhl svůj srp na zem a sklidil víno země a vhodil [je] do velikého lisu Božího hněvu.
20 A ten lis byl šlapán venku za městem a z lisu vyšla krev až po uzdy koní na šestnáct set honů [daleko].

15

1 Potom jsem na nebi uviděl jiné znamení, veliké a předivné: sedm andělů, kteří mají sedm posledních ran; neboť skrze ně [má] být dokonán Boží hněv.
2 A uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stojí na tom skleněném moři a mají Boží harfy
3 a zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: "Veliké a předivné [jsou] tvé skutky, Pane, Všemohoucí Bože, spravedlivé a pravé [jsou] tvé cesty, Králi svatých!
4 Kdo by se nebál tebe, Pane, a neoslavoval tvé jméno? Vždyť [ty] jediný [jsi] svatý! Všechny národy přijdou a budou se klanět před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!"
5 A hle, potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví.
6 A z chrámu vyšlo sedm andělů, kteří měli těch sedm ran, a byli oblečeni lněným rouchem, čistým a zářícím, a na prsou byli přepásáni zlatými pásy.
7 A jedna z těch čtyř bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých koflíků plných hněvu Boha, toho Živého na věky věků.
8 A chrám byl naplněn dýmem od Boží slávy a od jeho moci; a nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.

16

1 Tehdy jsem uslyšel z chrámu mocný hlas, jak říká těm sedmi andělům: "Jděte, vylijte těch sedm koflíků Božího hněvu na zem."
2 První tedy odešel a vylil svůj koflík na zem a na lidech, kteří měli znamení šelmy, a [na] těch, kteří se klaněli jejímu obrazu, vyvstaly zlé a zhoubné vředy.
3 Druhý anděl pak vylil svůj koflík do moře a obrátilo se jakoby v krev mrtvého a veškerá živá duše v moři zemřela.
4 Třetí anděl pak vylil svůj koflík na řeky a na prameny vod a obrátily se v krev.
5 A slyšel jsem anděla vod, jak říká: "Jsi spravedlivý, Pane, který jsi, který jsi byl a který budeš, že jsi to usoudil!
6 Protože prolévali krev svatých a proroků, a [ty] jsi jim dal pít krev, neboť si [to] zaslouží."
7 A uslyšel jsem, jak jiný od oltáře říká: "Ano, Pane Bože Všemohoucí, tvé soudy [jsou] pravdivé a spravedlivé."
8 Čtvrtý anděl pak vylil svůj koflík na slunce a bylo mu dáno pálit lidi ohněm.
9 A lidé byli páleni velikým žárem a rouhali se jménu Boha, který má moc nad těmi ranami, avšak nečinili pokání, aby mu vzdali slávu.
10 Pátý anděl pak vylil svůj koflík na trůn té šelmy a její království bylo zatemněno. [Lidé] se bolestí kousali do jazyka
11 a rouhali se nebeskému Bohu pro své bolesti a pro své vředy, avšak nečinili pokání ze svých skutků.
12 Šestý anděl pak vylil svůj koflík na tu velikou řeku Eufrat a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce.

13 Tehdy jsem uviděl z úst draka, z úst šelmy a z úst falešného proroka
vycházet tři nečisté duchy podobné žabám.
14 Jsou [to] duchové démonů, kteří konají divy a vycházejí ke králům země
a celého světa, aby je shromáždili k bitvě toho velikého dne Všemohoucího
Boha.
15 "Hle, přicházím jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svá roucha, aby
nechodil nahý a nebyla vidět jeho hanba."
16 A shromáždil je na místo, které se hebrejsky jmenuje Armageddon.
17 Sedmý anděl pak vylil svůj koflík na ovzduší a z nebeského chrámu vyšel
od trůnu mocný hlas: "Stalo se!"
18 A nastaly hlasy, hromobití a blýskání a bylo veliké zemětřesení - tak
veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi.
19 A to veliké město se roztrhlo na tři díly a města národů padla. A veliký
Babylón byl připomenut před Boží tváří a [Bůh] mu dal kalich s vínem svého
vášnivého hněvu.
20 Tehdy zmizely všechny ostrovy a hory se nedaly najít.
21 Z nebe padaly na lidi veliké kroupy, [těžké] jako cent. A kvůli ráně těch
krup se lidé rouhali Bohu, neboť ta rána byla nesmírně veliká.

17

1 Tehdy přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm koflíků, a
promluvil se mnou. Řekl mi: "Pojď, ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která
sedí na mnohých vodách,
2 se kterou smilnili králové země a obyvatelé země se opili vínem jejího
smilstva."
3 A odnesl mě v Duchu na poušť. A uviděl jsem ženu sedící na rudé šelmě,
[jež byla] plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů.
4 Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahým
kamením a perlami. V ruce měla zlatý kalich plný ohavností a nečistoty
svého smilstva
5 a na jejím čele bylo napsané jméno [skrývající] tajemství: "Veliký Babylón,
Matka nevěstek a ohavností země."
6 Tehdy jsem uviděl tu ženu opilou krví svatých a krví Ježíšových
mučedníků; a když jsem ji spatřil, strnul jsem ve velikém úžasu.
7 Tehdy mi anděl řekl: "Proč jsi užasl? Já ti povím tajemství té ženy i šelmy,
která ji nese, jež má sedm hlav a deset rohů.
8 Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do
záhuby. A obyvatelé země, [ti,] jejichž jména nejsou zapsána v knize života od
založení světa, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.
9 Zde [je] mysl, která má moudrost: těch sedm hlav je sedm hor, na kterých
ta žena sedí.
10 Je také sedm králů. Pět jich padlo, jeden je a další ještě nepřišel; a až
přijde, musí zůstat na krátký [čas].
11 A šelma, která byla a není, ta je osmý [král]; je z těch sedmi a jde do
záhuby.
12 A deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali
kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu [spolu] se
šelmou.
13 Ti mají jedno mínění a svou sílu a moc dají šelmě.
14 Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek nad nimi zvítězí - neboť je Pán
pánů a Král králů - a s ním [i jeho] povolaní, vyvolení a věrní."

15 Tehdy mi řekl: “Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.
16 A těch deset rohů, které jsi viděl na šelmě, začne nenávidět tu nevěstku a způsobí, že bude zpustošená a nahá, a budou jíst její tělo a spálí ji ohněm.
17 Neboť Bůh dal do jejich srdcí, aby vykonali jeho záměr a aby byli jednoho mínění a dali své království šelmě, dokud se nenaplní Boží slova.
18 A žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město, které kraluje nad králi země.”

18

1 Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.
2 Ten vykřikl mocným hlasem: “Padla, padla ta veliká [říše] Babylón a stala se příbytkem démonů, vyhnanstvím každého nečistého ducha a vězením každého nečistého a ohavného ptáka!
3 Neboť z vína jejího vášnivého smilstva pily všechny národy a králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli ze síly jejího hýření.”
4 Tehdy jsem uslyšel jiný hlas z nebe, který říkal: “Vyjděte z ní, můj lide, abyste se neúčastnili jejích hříchů a abyste nedostali z jejích ran!
5 Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh se rozpomněl na její nepravosti.
6 Odplaťte jí tak, jak ona odplácela vám, a dejte jí dvojnásob podle jejích skutků; do kalichu, který namíchala, jí namíchejte dvojnásob.
7 Nakolik se chlubila a hýřila, tolik jí dejte muk a nářku. Neboť ve svém srdci říká: ‘Sedím [jako] královna! Nejsem vdova a nářek nespatřím.’ ”
8 Proto její rány přijdou v jednom dni: smrt, nářek a hlad; a bude spálena ohněm. Neboť Pán Bůh, který ji soudí, [je] silný.
9 Králové země, kteří s ní smilnili a hýřili, ji budou oplakávat a budou nad ní kvílet, až uvidí dým jejího pálení.
10 Pro hrůzu jejích muk zůstanou stát zdálky a budou říkat: “Běda, běda, ty veliké město Babylóne, ty mocné město, že tvé odsouzení přišlo v jedné hodině!”
11 I kupci země nad ní budou plakat a truchlit, neboť už nikdo nekoupí jejich zboží:
12 náklady zlata, stříbra, drahého kamení a perel; kmentu, purpuru, hedvábí a šarlatu; veškeré vonné dříví, všechno zboží [ze] slonoviny a všechno zboží z nejvzácnějšího dřeva, mědi, železa i mramoru;
13 skořici, voňavky, mast i kadidlo; víno, olej, mouku i pšenici; dobytek, ovce, koně i vozy; a těla i duše lidí.
14 “Sklizeň žádostivá tvé duši od tebe odešla, i všechno tučné a zářící od tebe odešlo a už je nikdy nenajdeš!”
15 Obchodníci s těmito věcmi, kteří z ní zbohatli, se pro hrůzu z jejích muk zastaví zdaleka a budou plakat, truchlit
16 a naříkat: “Běda, běda, veliké město, které jsi bylo oblečeno kmentem, purpurem a šarlatem a pokryto zlatem, drahým kamením a perlami, neboť v jediné hodině bylo zpustošeno tak veliké bohatství!”
17 Každý kormidelník i veškeré množství těch, [kdo se plaví] na lodích, námořníci a všichni, kdo pracují na moři, zůstali stát zdaleka.
18 A když viděli dým jejího pálení, začali křičet: “Které [bylo] podobné tomuto velikému městu?”
19 Sypali si prach na hlavu a s pláčem a kvílením křičeli: “Běda, běda [pro] to veliké město, v němž všichni, kdo měli lodě na moři, zbohatli z jeho nákladnosti; neboť bylo zpustošeno v jediné hodině!”

20 Vesel se nad ním, nebe i svatí apoštolové a proroci; neboť Bůh nad ním
vynesl váš soud.
21 Tehdy jeden silný anděl zvedl balvan veliký jako mlýnský kámen a hodil
[ho] do moře se slovy: "Tak prudce bude svržen Babylón, to veliké město, a
už nikdy nebude nalezen.
22 Hlas hráčů na harfu, zpěváků, pištců a trubačů už v tobě nikdo neuslyší
a žádný řemeslník kteréhokoli řemesla se v tobě už nenajde a zvuk mlýnského
kamene se v tobě už nikdy neozve.
23 Světlo lampy se v tobě už nikdy nerozsvítí a hlas ženicha a nevěsty už v
tobě nikdo neuslyší, neboť tví kupci byli velmoži země a tvým čarodějnictvím
byly svedeny k bludu všechny národy."
24 V něm pak byla nalezena krev proroků a svatých i všech, kdo byli
zavražděni na zemi.

19

1 Potom jsem uslyšel mocný hlas velikého zástupu v nebi, který říkal:
"Halelujah! Spasení a sláva, čest i moc Pánu, našemu Bohu,
2 neboť [jsou] pravdivé a spravedlivé jeho soudy! Neboť odsoudil tu
velikou nevěstku, která zkazila zem svým smilstvem a pomstil krev svých
služebníků na jejích rukou."
3 A řekli podruhé: "Halelujah! A její dým vystupuje na věky věků."
4 A čtyřiadvacet starců a ty čtyři bytosti padli a klaněli se Bohu sedícímu na
trůnu a říkali: "Amen! Halelujah!"
5 A z trůnu vyšel hlas, který říkal: "Chvalte našeho Boha, všichni jeho
služebníci a kdo se ho bojíte, malí i velcí!"
6 A uslyšel jsem hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a
jako zvuk silných hromů, který říkal: "Halejujah! Pán, [náš] Všemohoucí Bůh,
se ujal kralování!
7 Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova
a jeho manželka se připravila."
8 A bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment a ten kment jsou
spravedlivé činy svatých.
9 A řekl mi: "Piš: Blaze těm, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební večeři."
A řekl mi: "Toto jsou pravá Boží slova."
10 Padl jsem tedy k jeho nohám, abych se mu klaněl. Ale řekl mi: "Hleď,
abys [to] nedělal! Jsem spoluslužebník tvůj i tvých bratrů, kteří mají Ježíšovo
svědectví. Klaněj se Bohu!" (A to Ježíšovo svědectví je duch proroctví.)
11 A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň. A ten, který na něm seděl,
se jmenoval Věrný a Pravý a [ten] spravedlivě soudí i bojuje.
12 Jeho oči [byly] jako plamen ohně a na jeho hlavě [bylo] množství korun;
a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj.
13 Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.
14 A za ním jela nebeská vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým
kmentem.
15 Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On je bude pást
železným prutem; on bude také šlapat vinný lis hněvu a rozhorlení
Všemohoucího Boha.
16 A na svém rouchu a na boku má napsané jméno: "Král králů a Pán pánů."
17 Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci; a vykřikl mocným
hlasem na všechny ptáky létající prostředkem nebe: "Pojďte, shromážděte se k
hostině velikého Boha,

18 abyste jedli těla králů, těla vojevůdců, těla silných, těla koní i těch, kdo na
nich sedí, a těla všech [lidí], svobodných i otroků, malých i velkých!"
19 A uviděl jsem šelmu a krále země i jejich vojska, jak se sjeli, aby svedli
boj s Tím, který seděl na tom koni, a s jeho vojskem.
20 A ta šelma byla zajata a s ní ten falešný prorok, který před ní dělal divy,
jimiž svedl ty, kdo přijali znamení šelmy a kdo se klaněli jejímu obrazu. Ti dva
byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera, hořícího sírou,
21 a ostatní byli zabiti mečem vycházejícím z úst Toho, který seděl na koni.
A všichni ptáci se nasytili jejich těly.

20

1 Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od
propasti a veliký řetěz.
2 [Ten] se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a Satan, a svázal
jej [na] tisíc let.
3 Uvrhl ho do propasti, zamkl ho a zapečetil [ji] nad ním, aby už nesváděl
národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko
propuštěn.
4 A spatřil jsem trůny a [ty, kdo] se na nich posadili, a byl jim svěřen soud.
[Viděl jsem] také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo a
[těch], kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali [její] znamení na
svá čela ani na své ruce. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let.
5 Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To [je] první
vzkříšení.
6 Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá
smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat
tisíc let.
7 A až se těch tisíc let naplní, bude Satan propuštěn ze svého žaláře.
8 A vyjde, aby svedl národy, které [jsou] ve čtyřech koutech země, Goga a
Magoga, aby je shromáždil k boji. A jejich množství [bude] jako písku v moři.
9 A když vystoupili na šířku země, obklíčili ležení svatých i to milované
město, ale z nebe sestoupil oheň od Boha a pohltil je.
10 A ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde [je i] šelma a
falešný prorok; a budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.
11 Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a toho, kdo na něm seděl, před jehož
tváří zmizela země i nebe a nebylo pro ně nalezeno místo.
12 Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před Boží tváří, a byly
otevřeny knihy. A byla otevřena [ještě] jiná kniha, to jest [kniha] života, a
mrtví byli souzeni podle toho, [co] bylo zapsáno v těch knihách, [totiž] podle
svých skutků.
13 Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří [byli] v něm, také Smrt a Peklo vydaly
mrtvé, kteří [byli] v nich; a každý byl souzen podle svých skutků.
14 A Smrt i Peklo byly uvrženy do ohnivého jezera. To je ta druhá smrt.
15 A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého
jezera.

21

1 Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první
země pominuly a moře již nebylo.
2 A já Jan jsem uviděl to svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od
Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže.

3 A uslyšel jsem mocný hlas z nebe, který říkal: “Hle, Boží stánek s lidmi:
bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid a Bůh sám bude s nimi a bude jejich
Bohem.
4 A Bůh setře každou slzu z jejich očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik
ani bolest už [nikdy] nebude; neboť první věci pominuly.”
5 A Ten, který seděl na trůnu, řekl: “Hle, činím všechno nové.” A řekl mi:
“Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.”
6 Pak mi řekl: “Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám
žíznícímu z pramene vody života zadarmo.
7 Kdo vítězí, bude dědicem všeho a [já] mu budu Bohem a on mi bude
synem.
8 Ale bázliví, nevěrní, ohavní, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři i všichni
lháři [mají] svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou; a to je druhá smrt.”
9 Tehdy ke mně přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm
koflíků plných sedmi posledních ran, a promluvil se mnou. Řekl: “Pojď,
ukážu ti Nevěstu, manželku Beránkovu.”
10 Odnesl mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi veliké město,
ten svatý Jeruzalém, sestupující od Boha z nebe
11 a mající Boží slávu. Jeho jas byl podobný nejdražšímu kameni, jako
kameni jaspisu, jasnému jako křišťál.
12 Měl velikou a vysokou hradbu, měl dvanáct bran a na těch branách
dvanáct andělů a napsaná jména, která patří dvanácti pokolením synů
Izraele.
13 Tři brány [byly] z východu, tři brány ze severu, tři brány z jihu a tři brány
ze západu.
14 Městská hradba měla dvanáct základů a na nich jména dvanácti
Beránkových apoštolů.
15 A ten, který se mnou mluvil, měl zlatou třtinu, aby změřil město, jeho
brány i jeho hradbu.
16 (To město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka.) Změřil
tedy město tou třtinou - na dvanáct tisíc honů. Jeho délka, šířka i výška jsou
stejné.
17 Potom změřil jeho hradbu: sto čtyřicet čtyři loket lidské míry, která je
[mírou] anděla.
18 Jeho hradba byla postavena [z] jaspisu, ale město [bylo] čisté zlato
podobné čistému sklu.
19 Základy městské hradby byly ozdobeny všemi drahokamy: první základ
[byl] jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd,
20 pátý sardonyx, šestý karneol, sedmý chryzolit, osmý beryl, devátý
topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst.
21 A těch dvanáct bran [bylo] dvanáct perel: každá z těch bran byla z jedné
perly; a ulice toho města [byla ze] zlata čistého jako průhledné sklo.
22 Ale neviděl jsem v něm [žádný] chrám; neboť jeho chrámem je Pán Bůh
Všemohoucí a Beránek.
23 A to město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby v něm svítily, neboť ho
rozzářila Boží sláva a jeho lampou [je] Beránek.
24 Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj
přenesou svou slávu a čest.
25 Jeho brány nebudou ve dne nikdy zavírány (nebude tam totiž noc).
26 Přenesou do něj slávu a čest národů,

27 avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, [ale] jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.

22

1 Potom mi ukázal čistou řeku vody života, jasnou jako křišťál, vytékající z Božího a Beránkova trůnu.
2 Uprostřed ulice toho [města] po obou stranách řeky [je] strom života, nesoucí dvanáctero ovoce. Vydává své ovoce každý měsíc a listí toho stromu [je] k uzdravení národů.
3 A nebude už nic prokletého. V tom [městě] bude Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit.
4 Budou vidět jeho tvář a jeho jméno [bude] na jejich čelech.
5 A nebude tam noc, [takže] nebudou potřebovat lampu ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.
6 Tehdy mi řekl: "Tato slova [jsou] věrná a pravdivá." Pán, Bůh svatých proroků, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát.
7 "Hle, přijdu rychle. Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy."
8 A já Jan jsem tyto věci viděl a slyšel. A když jsem [je] uslyšel a uviděl, padl jsem, abych se klaněl u nohou toho anděla, který mi tyto věci ukazoval.
9 Ale [on] mi řekl: "Hleď, abys [to] nedělal! Neboť jsem spoluslužebník tvůj i tvých bratrů proroků a těch, kteří zachovávají slova této knihy. Klaněj se Bohu."
10 Potom mi řekl: "Nezapečeťuj slova proroctví této knihy, neboť ten čas je blízko.
11 Kdo škodí, ať škodí dál, a kdo je špinavý, ať se dál špiní; spravedlivý ať dál koná spravedlnost a svatý ať se dál posvěcuje.
12 A hle, přijdu rychle a má odplata se mnou, abych odplatil každému [podle toho], jaké bude jeho dílo.
13 Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední."
14 Blaze těm, kteří plní jeho přikázání, aby měli právo na strom života a mohli vstoupit branami do města.
15 Venku však [zůstanou] psi, čarodějové, smilníci, vrahové, modláři a každý, kdo miluje a provozuje lež.
16 "Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná a jitřní hvězda."
17 A Duch i Nevěsta říkají: "Přijď!" A ten, kdo slyší, ať řekne: "Přijď!" A kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať zadarmo nabere vodu života.
18 Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: kdo by [něco] přidal k těmto věcem, tomu Bůh přidá ran zapsaných v této knize.
19 A kdyby někdo ubral ze slov knihy tohoto proroctví, Bůh odejme jeho díl z knihy života a ze svatého města a [z] těch věcí, které [jsou] zapsány v této knize.
20 Ten, který vydává svědectví o těchto věcech, říká: "Jistě, přijdu rychle. Amen." Ano, přijď, Pane Ježíši!
21 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.